

PREDLOG

ZAKON O PRAVOSUDNOJ SARADNJI U KRIVI NIM STVARIMA SA DRŽAVAMA LANICAMA EVROPSKE UNIJE*

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet lan 1

(1) Ovim zakonom ure uje se pravosudna saradnja u krivi nim stvarima izme u Crne Gore i država lanica Evropske unije koje su u svoje pravne sisteme prenijele pravna akta Evropske unije kojima se ure uje pravosudna saradnja u krivi nim stvarima (u daljem tekstu: država lanica).

(2) Pravosudna saradnja u krivi nim stvarima iz stava 1 ovog lana obuhvata:

- 1) evropski nalog za hapšenje,
- 2) evropski istražni nalog,
- 3) odluku o nov anoj kazni,
- 4) presudu kojima su izre ene kazne zatvora ili mjere koje podrazumijevaju lišenje slobode,
- 5) presudu i odluku kojima su izre ene probacione mjere i alternativne sankcije,
- 6) odluku o mjerama nadzora,
- 7) evropski nalog za zaštitu,
- 8) saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivi nim stvarima - EPMKS (u daljem tekstu: Evropska pravosudna mreža).

Na elo poštovanja osnovnih prava lan 2

(1) Sprovo enje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvr enih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije.

(2) Na proslje ivanje i zaštitu podataka o li nosti (u daljem tekstu: li ni podaci) razmijenjenih tokom pravosudne saradnje primjenjuju se odredbe važe ih zakona i drugih propisa Crne Gore (u daljem tekstu: doma e pravo) o zaštiti li nih podataka.

(3) Na prava maloljetnika u postupcima pravosudne saradnje koja nijesu regulisana ovim zakonom primjenjuju se odredbe doma eg prava o zaštiti maloljetnika u krivi nom postupku.

**Na elo srazmjernosti
lan 3**

Pravosudni organi Crne Gore (u daljem tekstu: nadležni doma i organi) izdaju naloge i donose odluke iz lana 1 stav 2 ovog zakona srazmjerno potrebi u svakom pojedina nom slu aju, vode i ra una da se ne primjenjuje teža mjera, ako se ista svrha može posti i blažom mjerom. Nadležni doma i organi su doma i sudovi i državna tužilaštva.

**Na elo uzajamnog priznanja odluka država lanica
lan 4**

(1) Uzajamno priznanje odluka je osnov pravosudne saradnje u krivi nim stvarima izme u država lanica.

(2) U krivi nim postupcima pred doma im pravosudnim organima, presude izre ene u drugoj državi lanici protiv istog lica, a na osnovu razli itog injeni nog stanja, imaju isto pravno dejstvo kao i presude doma ih sudova protiv istog lica.

**Na elo efikasne saradnje
lan 5**

Nadležni doma i organi, u skladu sa osnovnim na elima pravnog poretka Crne Gore, obavezni su da postupaju tako da se u najve oj mogu oj mjeri postigne svrha pravosudne saradnje.

**Na elo neposredne saradnje
lan 6**

Nadležni doma i organi neposredno komuniciraju sa nadležnim organima drugih država lanica, osim u slu aju prijema odluka koje se odnose na nov ane kazne.

**Koriš enje Evropske pravosudne mreže u krivi nim stvarima
lan 7**

(1) U cilju unapre enja pravosudne saradnje u krivi nim stvarima sa državama lanicama, Crna Gora obezbje uje efikasnu saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom.

(2) Lica za kontakt sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivi nim stvarima e u organu uprave nadležnom za poslove pravosu a (u daljem tekstu: Ministarstvo) odrediti ministar nadležan za poslove pravosu a, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne saradnje u krivi nim stvarima predsjednici tih sudova, a u državnim tužilaštva Vrhovni državni tužilac.

(3) Lica za kontakt iz stava 2 ovog lana preuzima e potrebne radnje u cilju olakšavanja uspostavljanja neposrednih kontakata izme u nadležnih doma ih organa i nadležnih organa drugih država lanica u izvršenju njihovih naloga i odluka.

(4) Lica za kontakt iz stava 2 ovog lana pruža e pomo nadležnim doma im organima i nadležnim organima drugih država lanica, na njihov zahtjev, radi utvrivanja nadležnih organa za izvršenje naloga i odluka iz lana 1 stav 2 ovog zakona i dobijanja podatka o tim organima u postupcima konsultacija izme u Crne Gore i država lanica.

Isklju enje provjere dvostrukе kažnjivosti lan 8

(1) Nadležni doma i organ izvrši e primljeni nalog, odnosno odluku države lanice, bez provjeravanja dvostrukе kažnjivosti, ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od tri ili više godina, a u sluaju priznanja strane novane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, za sljede a kažnjiva djela:

- stvaranje kriminalne organizacije,
- terorizam,
- trgovina ljudima,
- polno iskorišavanje maloljetnika i dje ja pornografija,
- nedozvoljena trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama,
- nedozvoljena trgovina oružjem, municijom i eksplozivima,
- korupcija,
- prevara, uklju uju i one koje uti u na finansijske interese Evropskih zajednica u smislu Konvencije o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica od 26. jula 1995. godine,
- pranje novca,
- falsifikovanje valute, uklju uju i euro,
- kompjuterski kriminalitet,
- djela protiv životne sredine, uklju uju i nedozvoljenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,
- omoguavanje neovlašenog ulaska i boravka,
- ubistvo i teška tjelesna povreda,
- nedozvoljena trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protivpravno lišenje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizovano ili oružano razbojništvo,
- nedozvoljena trgovina kulturnim dobrima, uklju uju i starine i umjetni ka djela,
- prevara,
- reketiranje i iznuda,
- falsifikovanje i piratstvo proizvoda,
- falsifikovanje i trgovina javnim ispravama,
- falsifikovanje sredstava planja,
- nedozvoljena trgovina hormonskim supstancama i drugim materijama za podsticanje rasta,
- nedozvoljena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima,

- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- krivi na djela iz nadležnosti Meunarodnog krivi nog suda,
- protivpravno oduzimanje vazduhoplova, odnosno plovnih objekata,
- sabotaža.

**Jezik
lan 9**

(1) Nadležni doma i organ pristupi e izvršenju naloga, odnosno odluke države izdavanja ako su taj nalog, odnosno odluka sa prate om dokumentacijom prevedeni na crnogorski jezik. U hitnim slu ajevima nadležni doma i organ prihvati e nalog, odnosno odluku sa prate om dokumentacijom na engleskom jeziku, ako država izdavanja naloga, odnosno odluke pristane da prihvati proslije ene odluke nadležnih doma ih organa na engleskom jeziku.

(2) Nalog, odnosno odluka nadležnog doma eg organa koja se proslje uje radi izvršenja drugoj državi lanici mora biti prevedena na službeni jezik te države ili drugi jezik koji ta država prihvata.

**Troškovi
lan 10**

Troškovi izvršenja naloga i odluka druge države lanice nastali na teritoriji Crne Gore padaju na teret budžeta Crne Gore, ako ovim zakonom nije drugi ije propisano.

**Naknada štete
lan 11**

(1) Ako je povodom evropskog istražnog naloga koji je izdao nadležni doma i organ, država izvršenja, na osnovu obaveze prema svom pravu, nadoknadila nekom licu štetu prouzrokovanoj izvršenjem tog naloga, Crna Gora e nadoknaditi iznos ispla en po osnovu odgovornosti za štetu u državi izvršenja, osim ako je šteta u potpunosti ili djelimi no prouzrokovana isklju ivo postupanjem te države.

(2) U slu aju iz stava 1 ovog lana ne isklju uje se primjena doma eg prava o naknadi štete fizi kim ili pravnim licima.

Amnestija, pomilovanje i preispitivanje odluke lan 12

(1) Odredbe doma eg prava o amnestiji mogu se primijeniti na odluku o nov anoj kazni, presudu kojom je izre ena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probacionu odluku, koje se izvršavaju u Crnoj Gori.

(2) Na osnovu odredaba doma eg prava može biti pomilovano lice protiv koga je donesena odluka o nov anoj kazni, presuda kojom je izre ena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probaciona odluka, koje se izvršavaju u Crnoj Gori.

(3) Nadležni doma i organi mogu odlu ivati o preispitivanju odluke o nov anoj kazni, presude kojom je izre ena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probacione odluke samo kad se radi o odlukama doma eg suda.

Shodna primjena lan 13

Na pitanja koja nijesu ure ena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o me unarodnoj pravnoj pomo i u krivi nim stvarima, Zakonika o krivi nom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivi nom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, nov ane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi ste ene kriminalnom djelatnoš u, Zakona o prekršajima, Zakona o tuma ima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.

Zna enje izraza lan 14

Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljede a zna enja:

- 1) država izdavanja je država lanica Evropske unije u kojoj je izdat nalog ili donesena odluka iz lana 1 stav 2 ovog zakona;
- 2) država izvršenja je država lanica Evropske unije kojoj je radi izvršenja proslije en nalog ili druga odluka iz lana 1 stav 2 ovog zakona;
- 3) tre a država je država koja nije lanica Evropske unije;
- 4) Evropska pravosudna mreža je mreža lica za kontakt država lanica, osnovana Zajedni kom odlukom Savjeta o osnivanju Evropske pravosudne mreže od 29. juna 1998. godine, u cilju unapre enja pravosudne saradnje u krivi nim stvarima;
- 5) Šengenski informacioni sistem (SIS) je informacioni sistem za unošenje i razmjenu podataka izme u država lanica Šengenskog sporazuma o sprovo enju;
- 6) evropski nalog za hapšenje je nalog za lišenje slobode i predaju lica koje se zatekne u drugoj državi lanici u svrhu krivi nog postupka ili izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uklju uje lišenje slobode;

7) evropski istražni nalog je nalog koji izdaje ili potvrđuje nadležni pravosudni organ države lanice radi izvršenja jedne ili više dokaznih radnji u drugoj državi lanici, odnosno radi pribavljanja već postojećih dokaza od druge države lanice;

8) dokaz podrazumijeva predmete, dokumente ili podatke koji se mogu koristiti u dokazne svrhe u postupcima propisanim ovim zakonom;

9) odluka o novoj anoj kazni je pravosnažna odluka kojom je fizičkom ili pravnom licu naloženo plaćanje novane kazne, koju je donio:

a) sud države izdavanja za djelo kažnjivo prema pravu te države,

b) organ države izdavanja koji je izrekao novu kaznu za djelo kažnjivo prema pravu te države, ako je tom licu dato pravo da osporava takvu odluku pred krivičnim sudom,

v) organ države izdavanja, za radnje koje predstavljaju kršenje njenog prava i kažnjive su u skladu sa pravom te države, ako je tom licu dato pravo da osporava takvu odluku pred krivičnim sudom,

g) krivični sud povodom pravnog lijeka podnijetog na odluku organa države izdavanja;

10) novana kazna podrazumijeva obavezu plaćanja:

a) novog iznosa kao sankcije utvrđene enog odlukom o novoj anoj kazni,

b) naknade štete određene enom u krivičnom postupku odlukom o novoj anoj kazni,

v) troškova sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka o novoj anoj kazni,

g) novog iznosa utvrđene enog odlukom o novoj anoj kazni u korist javne ustanove, humanitarne organizacije ili fonda za naknadu štete žrtvama krivičnih djela;

11) presuda je pravosnažna odluka domaćeg suda i suda države lanice kojom je nakon sprovedenog krivičnog postupka utvrđeno da je fizičko lice izvršilo krivično djelo i zbog toga mu je izredena:

a) kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, izredena na određeno ili neodređeno vrijeme,

b) kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, u slučaju kad je odobren uslovni otpust sa izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacionim mjerama,

v) uslovna osuda,

g) odlaganje izricanja kazne,

d) alternativna sankcija;

12) uslovna osuda je sankcija izredena presudom ili posebnom probacionom odlukom nadležnog organa, kojom je utvrđena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, nije se izvršenje djelimično ili u cijelosti odlaže pod uslovom izvršenja jedne ili više naloženih probacionih mjeru;

13) odlaganje izricanja kazne je sankcija izredena presudom ili posebnom probacionom odlukom nadležnog organa, kojom se izricanje kazne uslovno odlaže uz nalog izvršenja jedne ili više probacionih mjeru, odnosno sankcija kojom je naloženo izvršenje jedne ili više probacionih mjeru u zamjenu za kaznu zatvora ili mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode;

14) alternativna sankcija je sankcija kojom se nalaže dužnosti ili obaveze, a različita je od kazne zatvora, mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode i novane kazne;

15) probaciona odluka je presuda ili konačna odluka organa izdavanja zasnovana na presudi kojom se:

a) odobrava uslovni otpust,

b) izriči u probacione mjeru;

16) uslovni otpust je prijevremeni otpust osuđenog lica nakon izdržanog dijela kazne zatvora ili mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode, uz izricanje jedne ili više probacionih mjeru;

- 17) probaciona mjera je obaveza fizi kog lica koja je izre ena uz uslovnu osudu, odlaganje izricanja kazne ili uslovni otpust;
- 18) poreska krivi na djela su djela koja uklju uju povredu propisa koji se odnose na poreze, takse, carine ili mijenjanje valute;
- 19) odluka o mjerama nadzora je izvršna odluka organa države izdavanja donesena u krivi nom postupku, na osnovu prava te države, kojom je fizi kom licu kao zamjena za istražni zatvor odre ena jedna ili više mjera nadzora;
- 20) mjere nadzora su obaveze naložene fizi kom licu kao zamjena za pritvor;
- 21) evropski nalog za zaštitu je odluka na osnovu koje pravosudni ili drugi nadležni organ druge države lanice preduzima odgovaraju e mjere u skladu sa njenim pravom, u cilju nastavka zaštite zašti enog lica;
- 22) zaštitna mjera je mjera izre ena odlukom donijetom u krivi nom predmetu, kojom se licu koje prouzrokuje opasnost izri e jedna ili više sljede ih zabrana ili ograni enja:
 - a) zabrana posje ivanja odre enog mesta ili podru ja,
 - b) zabrana približavanja odre enom licu,
 - v) zabrana uspostavljanja ili održavanja kontakta sa odre enim licem,
 - g) zabrana pra enja ili uznemiravanja žrtve ili drugog lica,
 - d) udaljenje iz stana;
- 23) zašti eno lice je fizi ko lice koje je predmet zaštitne mjere;
- 24) lice od kojeg prijeti opasnost je fizi ko lice kome je izre ena jedna ili više zabrana ili ograni enja;
- 25) država nadzora je država izvršenja probacione odluke ili odluke o mjeri nadzora u vezi sa kojima je izdat evropski nalog za zaštitu;
- 26) nosilac roditeljske odgovornosti je svako lice koje ima roditeljska prava i obaveze prema maloljetniku.

II. EVROPSKI NALOG ZA HAPŠENJE

Oblast primjene lan 15

(1) Evropski nalog za hapšenje može se izdati zbog djela iz lana 8 ovog zakona i zbog krivi nih djela za koja je propisana kazna zatvora u trajanju od jedne ili više godina ili je donesena pravosnažna presuda kojom je izre ena kazna zatvora u trajanju od najmanje etiri mjeseca, kao i u svrhu krivi nog gonjenja ako je protiv lica na koje se taj nalog odnosi rješenjem odre en pritvor.

(2) Evropski nalog za hapšenje može se izvršiti zbog djela iz lana 8 ovog zakona i zbog kažnjivog djela za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne ili više godina ili je donesena pravosnažna presuda kojom je izre ena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od najmanje etiri mjeseca, ako to djelo sadrži bitna obilježja krivi nog djela i prema doma em pravu, nezavisno od zakonskog opisa i pravne kvalifikacije navede u primljenom nalogu.

**Sadržaj i oblik
lan 16**

(1) Evropski nalog za hapšenje mora da sadrži:

- 1) podatke o identitetu i državljanstvu traženog lica,
- 2) naziv, adresu, broj telefona i telefaksa, adresu elektronske pošte nadležnog organa države izdavanja,
- 3) dokaz o postojanju izvršne presude, naloga za hapšenje ili druge izvršne sudske odluke koja ima isto dejstvo kao evropski nalog za hapšenje,
- 4) pravnu kvalifikaciju i zakonski opis kažnjivog djela,
- 5) injeni ni opis kažnjivog djela uklju uju i okolnosti pod kojima je djelo u injeno, vrijeme i mjesto izvršenja, kao i oblik sau esništva traženog lica u izvršenju kažnjivog djela,
- 6) vrstu i visinu krivi ne sankcije izre ene pravosnažnom presudom, odnosno vrstu i visinu krivi ne sankcije propisane za konkretno krivi no djelo doma im pravom,
- 7) posljedice kažnjivog djela ako je to mogu e.

(2) Evropski nalog za hapšenje izdaje se na standardizovanom obrascu koji je utvr en pravnim aktima Evropske unije i objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

**Nadležni organi za izdavanje i izvršenje evropskog naloga za hapšenje
lan 17**

(1) Za izdavanje evropskog naloga za hapšenje nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici u postupcima koji se vode pred tim sudom i kad izdavanje evropskog naloga za hapšenje zahtijevaju državno tužilastvo ili sud nadležan za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikši , Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,

2) Viši sud u Bijelom Polju u postupcima koji se vode pred tim sudom i kad izdavanje evropskog naloga za hapšenje zahtijevaju državno tužilastvo ili sud nadležan za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(2) Zahtjev za izdavanje evropskog naloga za hapšenje sadrži podatke iz lana 16 stav 1 ovog zakona, a standardizovani obrazac evropskog naloga za hapšenje popunjava viši sud koji izdaje taj nalog.

(3) Za izvršenje evropskog naloga za hapšenje nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici ako lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na podru ju osnovnih sudova u Podgorici, Baru, Danilovgradu, Kotoru, Nikši u, Ulcinju, Herceg Novom i Cetinju,

2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na području osnovnih sudova u Bijelom Polju, Beranama, Žabljaku, Kolašinu, Plavu, Pljevljima i Rožajama.

(4) Viši sud koji nadeže nadležan za izvršenje, proslijedi evropski nalog za hapšenje nadležnom višem sudu i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.

(5) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje evropskog naloga za hapšenje, nadležan je Viši sud u Podgorici.

Posebnosti u primanju i prosljeivanju evropskog naloga za hapšenje lan 18

(1) Prijem i prosljeivanje evropskog naloga za hapšenje vrši se u neposrednoj komunikaciji nadležnih organa države izdavanja i države izvršenja, a može se vršiti preko bezbjednog telekomunikacionog sistema Evropske pravosudne mreže.

(2) Ako nije poznato gdje se nalazi lice za koje je izdat evropski nalog za hapšenje (u daljem tekstu: traženo lice), nadležni doma i organ može, radi izvršenja tog naloga, proslijediti upozorenje prema Šengenskom informacionom sistemu (SIS), preko organizacione jedinice organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove zadužene za razmjenu dopunskih informacija koje se odnose na upozorenja iz tog informacionog sistema (u daljem tekstu: nacionalno S.I.Re.N.E odjeljenje).

(3) Upozorenje iz stava 2 ovog lana, sa podacima iz lana 16 ovog zakona, ima isto dejstvo kao evropski nalog za hapšenje.

(4) Ako ne postoji mogućnost pristupa Šengenskom informacionom sistemu preko nacionalnog S.I.Re.N.E. odjeljenja, evropski nalog za hapšenje može se primiti i proslijediti preko INTERPOL-a.

Razlozi za odbijanje izvršenja evropskog naloga za hapšenje lan 19

(1) Evropski nalog za hapšenje ne će izvršiti ako:

1) je izdat zbog kažnjivog djela koje je u Crnoj Gori obuhvaćeno amnestijom, a na osnovu zakona postoji nadležnost doma tega suda,

2) je traženo lice već pravosnažno oslođeno u Crnoj Gori ili u drugoj državi lanici ili u trećoj državi za isto kažnjivo djelo, a krivi na sankciju je izvršena ili se trenutno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda,

3) traženo lice u trenutku izvršenja krivi nog djela nije navršilo 14 godina života,

4) kažnjivo djelo na koje se odnosi evropski nalog za hapšenje ne predstavlja krivi nog djelo prema domaćem pravu,

5) se u Crnoj Gori protiv traženog lica vodi krivi ni postupak zbog istog kažnjivog djela zbog kojeg je nalog izdat, osim ako su se državni tužilac i organ države izdavanja sporazumjeli da postupak vodi organ države izdavanja,

6) je nadležni doma i organ odlučio da ne e pokrenuti krivi ni postupak za kažnjivo djelo za koje je izdat evropski nalog za hapšenje iz razloga što je traženo lice ispunilo obaveze koje su mu naložene kao uslov da se postupak ne pokrene,

7) je prema domaćem pravu nastupila zastarjelost krivi nog gonjenja ili izvršenja krivi ne sankcije, a postoji nadležnost doma e pravosudnog organa na osnovu domaćeg prava.

(2) Izvršenje evropskog naloga za hapšenje za poreska krivi na djela ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili dažbina ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, dažbinama, carinama ili mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja.

Fakultativni razlozi za odbijanje izvršenja evropskog naloga za hapšenje lan 20

(1) Izvršenje evropskog naloga za hapšenje može biti odbijeno ako:

1) u jednom od slučajeva iz lana 15 stav 2 ovog zakona kažnjivo djelo zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje ne predstavlja krivi no djelo u skladu sa domaćim pravom;

2) je protiv traženog lica u toku krivi ni postupak u Crnoj Gori zbog istog kažnjivog djela zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje;

3) je nadležni doma i organ odustao od krivi nog gonjenja zbog krivi nog djela zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje ili obustavio postupak, ili ako je traženom licu u nekoj državi lanici zbog istih krivi nih djela izrečena pravosnažna presuda koja sprečava dalji krivi ni postupak;

4) je prema domaćem pravu nastupila zastara krivi nog gonjenja ili izvršenja krivi ne sankcije izrečene protiv traženog lica i postoji nadležnost Crne Gore za krivi no gonjenje i izvršenje krivi ne sankcije;

5) ako je organ države izvršenja obaviješten da je traženo lice pravosnažno osuđeno u trećoj državi zbog istih krivi nih djela za koje je izdat evropski nalog za hapšenje, da je kazna izdržana ili je u toku izdržavanje kazne, ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu sa pravom države u kojoj je presuda izrečena;

6) ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhe izvršenja kazne zatvora ili lišenja slobode, a traženo lice se nalazi u Crnoj Gori ili je njen državljanin, a Crna Gora se obavezala da će izvršiti tu kaznu ili mjeru lišenja slobode u skladu sa odredbama domaćeg prava;

7) ako se evropski nalog za hapšenje odnosi na krivi na djela:

a) u cijelosti ili djelimično u injena na teritoriji Crne Gore,

b) u injena van teritorije države izdavanja, a pravo Crne Gore ne omogućava gonjenje zbog tih krivi nih djela ako su u injena van njene teritorije.

**Posebni uslovi za izvršenje evropskog naloga za hapšenje
lan 21**

(1) Ako je predmet evropskog naloga za hapšenje kažnjivo djelo za koje se može izre i kazna doživotnog zatvora ili mjera doživotnog lišenja slobode, njegovo izvršenje može se usloviti:

1) postojanjem zakonom propisane mogunosti preispitivanja izre ene kazne ili mjere na zahtjev osu enog ili po službenoj dužnosti, najkasnije 20 godina od izricanja sankcije u državi izdavanja,

2) pravom osu enog da zatraži pomilovanje od daljeg izvršavanja kazne ili mjere na osnovu prava ili sudske prakse u državi izdavanja.

(2) Ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhu vo enja krivi nog postupka, a traženo lice je crnogorski državljanin ili lice koje ima stalni boravak prema doma em pravu, sud e predaju tog lica usloviti njegovim vraanjem u Crnu Goru, ako mu bude izre ena sankcija u državi izdavanja, a to lice je pristalo da izdržava izre enu sankciju u Crnoj Gori.

(3) Ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode, a traženo lice je crnogorski državljanin ili lice koja ima na njenoj teritoriji stalni boravak prema doma em pravu i saglasilo se sa izdržavanjem kazne u Crnoj Gori, sud e odložiti odlučivanje o evropskom nalogu za hapšenje. Radi preuzimanja izvršenja sankcije sud e od države izdavanja nalogu zatražiti dokumentaciju i odrediti primjereni rok koji ne može biti duži od 15 radnih dana za njeno dostavljanje. Rokovi iz lana 30 stav 5 i lana 35 ovog zakona po inju da teku istekom roka koji je sud odredio za dostavljanje dokumentacije.

(4) Ako je nadležni sud na osnovu lana 120 stav 2 ta ka 4 ovog zakona odbio priznanje i izvršenje presude suda države izdavanja izre ene protiv crnogorskog državljanina ili lica koje ima stalni boravak prema doma em pravu na teritoriji Crne Gore, sud e odobriti predaju tog lica državi izdavanja u svrhu vo enja krivi nog postupka pod uslovom njegovog vraanja u Crnu Goru radi izdržavanja sankcije izre ene u državi izdavanja, ako je lice pristalo da izdržava izre enu sankciju u Crnoj Gori.

**Izvršenje evropskog naloga za hapšenje protiv izru enog lica
lan 22**

(1) Ako nadležni viši sud primi evropski nalog za hapšenje za lice koje je Crnoj Gori izruila treće države uz uslov poštovanja na tih specijalnosti, obavijesti e o tome organ države izdavanja radi pribavljanja saglasnosti od treće države za predaju tog lica.

(2) Rokovi iz lana 30 stav 5 i lana 35 ovog zakona po inju da teku od dana kad je organ države izvršenja primio saglasnost iz stava 1 ovog lana.

Pokretanje postupka izvršavanja evropskog naloga za hapšenje lan 23

(1) Postupak radi predaje traženog lica je hitan.

(2) Nakon što primi evropski nalog za hapšenje i ocijeni da je dostavljen u skladu sa 1. 9 i 16 ovog zakona, sudija za istragu nadležnog višeg suda (u daljem tekstu: sudija za istragu) e, bez odlaganja, proslijediti taj nalog organu uprave nadležnom za policijske poslove (u daljem tekstu: policija).

(3) Policija e lišiti slobode traženo lice, upoznati ga sa sadržajem i osnovom za izdavanje evropskog naloga za hapšenje i, u roku od 24asa od lišenja slobode, dovesti ga sudiji za istragu.

Prava traženog lica lan 24

(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode bi e uru ena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.

(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog lana sadrži informacije o:

1) pravu na pravnu pomo , koje obuhvata:

- a) pravo da uzme branioca,
- b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem,
- c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja,

d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomo da odredi tog branioca, o tome e se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji e pružiti pomo braniocu koji je odre en u Crnoj Gori;

2) pravu na tuma enje i prevo enje, koje obuhvata:

a) pravo na tuma a,

b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku;

3) pravu na pravne ljekove, koje obuhvata:

a) pravo na žalbu protiv rješenja o odre ivanju mjera nadzora i pritvora radi predaje,

b) pravo na žalbu protiv rješenja o predaji;

4) pravu na obavještavanje, koje obuhvata:

a) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice,

b) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice;

5) pravu na uvid u spise predmeta;

6) pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu;

7) pravu na medicinsku pomo .

(3) Ako pisana pouka iz stava 2 ovog lana nije sa injena i uru ena u skladu sa stavom 1 ovog lana, traženo lice o svojim pravima bi e pou eno usmeno, a pisana pouka na jeziku koji razumije bi e mu uru ena naknadno, u najkra em mogu em roku.

(4) Traženo lice prilikom prvog saslušanja mora imati branioca. Ako traženo lice samo ne uzme branioca, sudija za istragu e mu postaviti branioca po službenoj dužnosti, po redoslijedu sa spiska Advokatske komore Crne Gore.

Na elo specijalnosti lan 25

(1) Protiv lica koje je predato Crnoj Gori na osnovu izdatog evropskog naloga za hapšenje, ne može se voditi krivi ni postupak niti izvršiti krivi na sankcija za djelo u injeno prije predaje.

(2) Krivi ni postupak može biti sproveden i krivi na sankcija izvršena:

1) ako predato lice, iako je imalo mogu nost, nije napustilo teritoriju Crne Gore u roku od 45 dana od puštanja na slobodu, ili se u Crnu Goru vratilo,

2) za krivi no djelo za koje doma e pravo ne propisuje kaznu zatvora, a vo enje krivi nog postupka ne iziskuje primjenu mjere pritvora,

3) ako je lice pristalo na predaju Crnoj Gori i tom prilikom se odreklo primjene na elu specijalnosti iz stava 1 ovog lana.

(3) Ako nijesu ispunjene prepostavke iz stava 2 ovog lana, organ koji vodi postupak ili sudija za istragu ispita e predato lice na okolnosti u vezi sa vo enjem krivi nog postupka, odnosno izdržavanja kazne zatvora iz stava 1 ovog lana. Ako se predato lice u prisustvu branioca, dobrovoljno i u potpunosti svjesno posljedica svoje izjave na zapisnik izri ito odrekne primjene na elu specijalnosti, može se nastaviti vo enje krivi nog postupka, odnosno izvršenje krivi ne sankcije.

(4) Ako nijesu ispunjene prepostavke iz st. 2 i 3 ovog lana, organ koji vodi postupak odnosno sudija za istragu podnije e nadležnom organu države izdavanja zahtjev za davanje saglasnosti za vo enje krivi nog postupka ili za izvršenje krivi ne sankcije.

(5) Zahtjev iz stava 4 ovog lana mora da sadrži podatke iz standardizovanog obrasca iz lana 16 stav 2 ovog zakona i zajedno sa zapisnikom is stava 3 ovog lana dostavlja se neposredno organu države izvršenja.

Postupak pred sudijom za istragu
lan 26

(1) Sudija za istragu e upoznati traženo lice sa sadržajem i osnovom za izdavanje evropskog naloga za hapšenje, mogu noš u pristanka na predaju državi izdavanja i mogu noš u odricanja od primjene na elu specijalnosti i saopšti e mu koliko je zakonom propisano najduže trajanje pritvora radi predaje.

(2) Sudija za istragu e saslušati traženo lice lišeno slobode o njegovim li nim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja, kao i da li se i iz kojih razloga protivi predaji. O saslušanju lica sa injava se zapisnik.

(3) Sudija za istragu e pou iti traženo lice o pravu da njegovom saslušanju prisustvuje branilac, pravu na postavljanje branioca u skladu sa odredbama doma eg krivi nog procesnog prava, pravu na tuma a, kao i o pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu.

(4) Ako se evropski nalog za hapšenje odnosi na izvršenje presude donesene u odsustvu, kojom je izre ena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, traženo lice može prije predaje državi izdavanja da zahtjeva dostavljanje kopije navedene presude ako mu ranije nije bila li no uru ena, a nije primilo službeno obavještenje da se protiv njega vodi krivi ni postupak. U tom slu aju, sudija za istragu e zatražiti od organa države koji je izdao evropski nalog za hapšenje da bez odlaganja dostavi kopiju presude, kako bi je dostavio traženom licu. Dostavljanje kopije presude ne e se smatrati službenom dostavom za ra unanje rokova za podnošenje zahtjeva za ponavljanje postupka ili žalbe. Ovim se ne odlaže postupak predaje traženog lica, niti donošenje rješenja o predaji.

(5) Ako traženo lice pred sudijom za istragu pristane na predaju i odrekne se primjene na elu specijalnosti, sudija za istragu e donijeti rješenje o predaji sa pristankom traženog lica.

Postupak pred sudskim vije em
lan 27

(1) Ukoliko traženo lice nije pristalo na predaju, sudija za istragu e evropski nalog za hapšenje sa prate om dokumentacijom dostaviti vije u iz lana 24 stav 7 Zakonika o krivi nom postupku (u daljem tekstu: Vije e). Po prijemu dokumentacije predsjednik Vije a odredi e održavanje sjedni e Vije a, u roku od tri dana.

(2) Na sjednicu e biti pozvani traženo lice i njegov branilac, a ako je to potrebno i tuma .

(3) Predsjednik Vije a e na po etku sjednice provjeriti da li je traženo lice primilo i razumjelo pisani pouku o svojim pravima, a ako nije primilo, uru i e mu pisani pouku o pravima.

(4) Traženo lice i njegov branilac izjasni su se u pogledu izdatog evropskog naloga za hapšenje i navesti razloge protivljenja izvršenju evropskog naloga za hapšenje, a mogu ukazati na postojanje razloga za odbijanje izvršenja evropskog naloga za hapšenje, kao i na dokaze kojima potkrepljuju svoje navode. Traženo lice može na sjednici Vijeće dati pristanak na predaju državi izdavanja. U tom slučaju, Vijeće donijeti rješenje o predaji sa pristankom traženog lica.

Predaja lica koje uživa imunitet lan 28

(1) Ako sudija za istragu tokom saslušanja traženog lica koji je crnogorski državljanin tvrdi da to lice uživa imunitet u Crnoj Gori, zatraži od nadležnog organa odobrenje za postupanje po evropskom nalogu za hapšenje protiv tog lica.

(2) Ako je traženo lice koje uživa imunitet u Crnoj Gori državljanin druge države ili službenik neunarodne organizacije, sudija za istragu mora o tome odmah obavijestiti organ državne uprave nadležan za vanjske poslove. Postupak predaje se nastaviti prije nego što organ koji je izdao nalog dostavi dokaz o ukidanju imuniteta.

(3) Rokovi za donošenje odluke o predaji traženog lica po inisu da teku od dana kad sudija za istragu primi dokaz o ukidanju imuniteta.

Mjere obezbjeđenja predaje traženog lica lan 29

(1) Nakon saslušanja traženog lica, sudija za istragu će donijeti rješenje o određivanju mjera nadzora iz lana 166 Zakonika o krivičnom postupku ili pritvora radi predaje traženog lica.

(2) Pritvor radi predaje traženog lica može da traje najduže do izvršenja rješenja o predaji traženog lica.

Pristanak na predaju lan 30

(1) Traženo lice može dati pristanak na predaju državi izdavanja i odrediti se primjene na elu specijalnosti.

(2) Pristanak na predaju državi izdavanja i odricanje od primjene na elu specijalnosti unije se u zapisnik sa injenima na inicijativu iz kojeg nesumnjivo proizilazi da je traženo lice pri tome postupalo dobrovoljno i bilo u potpunosti svjesno posljedica.

(3) Pristanak na predaju državi izdavanja i odricanje od primjene na elu specijalnosti neopoziv su.

(4) O pristanku na predaju državi izdavanja bez odlaganja će biti obaviješten nadležni organ države izdavanja.

(5) Sudija za istragu odnosno Vijeće će, bez odlaganja, a najkasnije u roku od pet dana od pristanka na predaju državi izdavanja, donijeti rješenje kojim se odobrava predaja traženog lica državi izdavanja.

(6) Rješenje kojim se odobrava predaja traženog lica državi izdavanja sadrži:

- 1) ime, prezime, datum i mjesto rođenja i državljanstvo traženog lica;
- 2) naziv države izdavanja kojoj se predaje traženo lice;
- 3) opis kažnjivog djela zbog kojeg se izvršava predaja;
- 4) navod da je traženo lice pristalo na predaju;
- 5) navod o odricanju od primjene na elu specijalnosti, ako se traženo lice odreklo primjene na elu specijalnosti.

(7) Ako se traženo lice nije odreklo primjene na elu specijalnosti, rješenje o predaji traženog lica državi izdavanja mora da sadrži navod da se, bez dopuštenja Crne Gore, za djela u injena prije predaje traženo lice ne smije:

- a) krivi no goniti niti se protiv njega smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja, za krivi na djela u injena prije predaje,
- b) biti predato drugoj državi lanici radi krivi nog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora,
- c) izručiti trećoj državi radi krivi nog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora.

Rješenje o predaji bez pristanka lan 31

(1) Sudija za istragu će ispitati traženo lice o razlozima za protivljenje predaji državi izdavanja, pri čemu lice nije dužno da navede razloge protivljenja.

(2) Sudija za istragu može zatražiti dodatne podatke ili dokumentaciju od organa države izdavanja i odrediti za njihovo dostavljanje primjereni rok, koji ne može biti duži od 15 radnih dana.

(3) Sudija za istragu prema potrebi preduzima i druge radnje propisane doma im krivi nim procesnim pravom radi utvrđivanja da li postoje pretpostavke za predaju traženog lica državi izdavanja.

(4) Nakon preduzetih radnji iz st. 1, 2 i 3 ovog lana, sudija za istragu će donijeti rješenje kojim se odobrava ili odbija predaja traženog lica državi izdavanja.

(5) Rješenje kojim se odobrava predaja traženog lica državi izdavanja sadrži:

- 1) ime, prezime, datum i mjesto rođenja, kao i državljanstvo traženog lica;
- 2) naziv države lanice kojoj se predaje traženo lice;

- 3) opis kažnjivog djela zbog kojeg se vrši predaja traženog lica;
- 4) navod da se bez dopuštenja Crne Gore, za djela u injena prije predaje, traženo lice ne smije:
 - a) krivi no goniti niti se protiv njega smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja,
 - b) biti predato drugoj državi lanici radi krivi nog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora,
 - c) izru iti tre oj državi radi krivi nog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora.

Odlaganje predaje i privremena predaja traženog lica lan 32

(1) Predaja traženog lica državi izdavanja može biti odložena dok se protiv traženog lica u Crnoj Gori ne završi krivi ni postupak koji se vodi zbog drugog krivi nog djela, ili dok traženo lice u Crnoj Gori ne izdrži kaznu zatvora na koju je osu eno zbog drugog krivi nog djela.

(2) Privremena predaja traženog lica državi izdavanja radi vo enja krivi nog postupka može biti dopuštena ako takva predaja ne e ometati vo enje krivi nog postupka pred doma im sudom. Uslove privremene predaje traženog lica pisanim sporazumom dogovaraju nadležni doma i sud i organ države izdavanja. Zaklju eni sporazum obavezuje sve nadležne doma e organe i nadležne organe države izdavanja.

Saslušanje ili privremena predaja traženog lica prije donošenja odluke o predaji lan 33

(1) Prije donošenja odluke o predaji traženog lica državi izdavanja, na predlog nadležnog organa države izdavanja i pod uslovom da je ta predaja tražena radi vo enja krivi nog postupka, sudija za istragu e:

- 1) saslušati traženo lice o djelu zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje, ili
- 2) dopustiti privremenu predaju traženog lica u državu izdavanja.

(2) Okolnosti saslušanja traženog lica dogovaraju sudija za istragu i organ države izdavanja koji je izdao nalog pisanim sporazumom koji obavezuje sve nadležne doma e organe i nadležne organe države izdavanja.

(3) Sudija za istragu saslušava traženo lice u skladu sa doma im pravom i sporazumom iz stava 2 ovog lana. Ispitivanju mora prisustrovati branilac, a može biti prisutno i službeno lice nadležnog organa države izdavanja.

Rokovi za donošenje odluke o predaji traženog lica lan 34

(1) Ako traženo lice nije pristalo na predaju državi izdavanja, o njegovoj predaji se mora odlu iti u roku od 60 dana od lišenja slobode ili prvog saslušanja.

(2) Ako se o predaji traženog lica državi izdavanja ne može odlučiti u roku iz stava 1 ovog lana, sud je o tome obavijestiti organ države izdavanja koji je izdao nalog i navesti razloge za prekoračenje roka. U tom slučaju o predaji traženog lica mora biti odlučeno u roku od 30 dana.

(3) Ako se zbog izuzetnih okolnosti, o predaji ne može odlučiti ni u roku iz stava 2 ovoga lana, nadležni viši sud je o tome obavijestiti Eurojust, uz navode razloga za prekoračenje roka.

(4) Ako neka od država članica više puta prekorači rokove za izvršavanje evropskog naloga za hapšenje domaćih nadležnih organa, Ministarstvo je o tome obavijestiti Savjet Evropske unije.

Pravni ljekovi lana 35

(1) Protiv rješenja o određivanju mjera nadzora i rješenja o pritvoru traženog lica, traženo lice i njegov branilac mogu podnijeti žalbu Vijeću, u roku od 24 sata od dana prijema prepisa rješenja.

(2) Žalba iz stava 1 ovog lana ne odlaže izvršenje rješenja.

(3) O žalbi iz stava 1 ovog lana Vijeće odlučuje u roku tri dana.

(4) Protiv rješenja o predaji traženog lica, predaji sa pristankom i privremenom predajom traženog lica, traženo lice i njegov branilac imaju pravo žalbe Apelacionom sudu Crne Gore u roku od tri dana od dana prijema prepisa rješenja.

(5) Žalba iz stava 3 ovog lana odlaže izvršenje rješenja.

(6) O žalbi odlučuje Apelacioni sud Crne Gore, u roku od tri dana.

Obavještavanje o odluci lana 36

(1) Nadležni viši sud je, bez odlaganja, obavijestiti organ države izdavanja koji je izdao evropski nalog za hapšenje i S.I.Re.N.E. odjeljenje o pravosnažnosti odluke kojom je odobrena ili odbijena predaja traženog lica državi izdavanja.

(2) Prilikom predaje traženog lica državi izdavanja, nadležnom organu države izdavanja proslijediće se podaci o vrsti i trajanju mjera obezbjeđenja predaje traženog lica.

**Postupanje u slučaju prijema evropskog naloga za hapšenje ili molbe više država za izručenje
lan 37**

(1) Ako su protiv istog lica od dvije ili više država lanica primljeni evropski nalozi za hapšenje, prilikom donošenja odluke o tome kojoj državi će traženo lice biti predato, nadležni doma i organ će cijeniti sve okolnosti slučaja, posebno težinu krivičnog djela, mjesto izvršenja krivičnog djela, vrijeme izdavanja evropskog naloga za hapšenje, kao i da li je nalog izdat radi vođenja krivičnog postupka ili radi izvršenja kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode.

(2) Ako su u odnosu na isto lice ispunjene pretpostavke za predaju na osnovu evropskog naloga za hapšenje i izručenje na osnovu molbe treće države, prednost ima evropski nalog za hapšenje. Odredbe o predaji sa pristankom traženog lica i o pojednostavljenom izručenju ne primjenjuju se u ovom slučaju.

(3) Ako Crna Gora primi zahtjev za izručenje državljanina druge države lanice od strane treće države, o tome će obavijestiti državu lanicu ije je lice državljanin i, ukoliko ta država lanica zatraži, predaju joj traženo lice, pod uslovom da ta država lanica ima nadležnost, u skladu sa svojim pravom, da krivično goni to lice za djela u injeni van svoje državne teritorije.

(4) Ako Crna Gora primi zahtjev za izručenje državljanina druge države lanice od strane treće države, provjeri će da li se izručenjem ugrožavaju prava iz lana 19. Povelje Evropske unije o osnovnim pravima.

(5) O pravosnažnom rješenju donijetom u slučajevima iz st. 1 do 4 ovog lana moraju se obavijestiti sve zainteresovane države.

**Izvršenje rješenja o predaji traženog lica
lan 38**

(1) Po pravosnažnosti rješenja o predaji traženog lica državi izdavanja, nadležni doma i organi će, bez odlaganja, naložiti predaju traženog lica. Rješenje o predaji izvršava policija, koja će sa nadležnim organima države izdavanja dogоворити на in, vrijeme i mjesto predaje. Predaja mora biti izvršena bez odlaganja, a najkasnije u roku od deset dana po pravosnažnosti rješenja o predaji traženog lica državi izdavanja.

(2) Ako predaja traženog lica državi izdavanja nije moguća u roku iz stava 1 ovog lana, zbog okolnosti na koje Crna Gora ili država izdavanja ne mogu uticati, policija će u roku od deset dana sa nadležnim organom države izdavanja dogоворити novi na in, vrijeme i mjesto predaje.

(3) U slučaju iz stava 2 ovog lana, ako je istekao rok na koji je određen pritvor radi predaje traženog lica državi izdavanja, sudija za istragu će produžiti pritvor za još deset dana.

(4) Izuzetno, sud može predaju traženog lica državi izdavanja privremeno odložiti zbog postojanja opasnosti od o iglednog ugrožavanja života ili zdravlja traženog lica i drugih opravdanih humanih razloga. Sud je o ovim okolnostima odmah obavijestiti nadležni organ države izdavanja. Predaja traženog lica biće izvršena im prestanu razlozi za odlaganje. Novi način, vrijeme i mjesto predaje dogovori će se u roku od deset dana od prestanka razloga za odlaganje.

(5) Sudija za istragu može, kad utvrdi postojanje opravdanih humanih razloga zbog kojih je potrebno privremeno odložiti predaju traženog lica državi izdavanja, produžiti pritvor radi predaje do prestanka tih razloga, pri čemu će svakih 30 dana odlučivati o potrebi daljeg trajanja pritvora. Po prestanku razloga zbog kojih je produžen pritvor radi predaje traženog lica, sudija za istragu će o tome obavijestiti policiju kako bi se dogovorio novi način, vrijeme i mjesto predaje, u roku iz stava 4 ovog lana. Kad se dogovori novi način predaje, sudija za istragu može produžiti pritvor radi predaje do dogovorenog datuma predaje.

Sprovo enje kroz Crnu Goru član 39

(1) O molbi za sprovo enje traženog lica koje jedna država/lanica predaje drugoj preko teritorije Crne Gore odlučuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(2) Molba za sprovo enje sadrži:

- 1) ime, prezime, datum i mjesto rođenja, prebivalište i državljanstvo traženog lica,
- 2) dokaz o postojanju evropskog naloga za hapšenje,
- 3) zakonsku oznaku krivičnog djela,
- 4) opis krivičnog djela, kao i vrijeme i mjesto izvršenja.

(3) Ako je traženo lice crnogorski državljanin ili ima prebivalište na teritoriji Crne Gore, sprovo enje kroz Crnu Goru može se usloviti u skladu sa čl. 1 i 2 ovog lana.

(4) Ako je traženo lice potrebno sprovesti iz jedne države/lanice u drugu vazdušnim putem, u slučaju nepredviđenog usputnog slijetanja na teritoriju Crne Gore, ministar nadležan za poslove pravosuđa će odobriti sprovo enje kroz Crnu Goru, na molbu koja se podnosi u skladu sa čl. 1 i 2 ovog lana.

(5) Odredbe čl. 1 do 4 ovog lana primjenjuju se u odnosu na države/lanice kad se sprovodi postupak izvršenja traženog lica iz treće države.

**Molba za sprovo enje traženog lica preko teritorije druge države lanice
lan 40**

(1) Nadležni organ države izdavanja podnosi molbu za sprovo enje traženog lica preko teritorije druge države lanice nadležnom organu te države lanice.

(2) Molba za sprovo enje mora da sadrži podatke iz lana 39 stav 2 ovog zakona.

(3) Ako je predaja traženog lica odobrena na osnovu više evropskih naloga za hapšenje koji su izdali različiti nadležni doma i organi ili ako sprovo enje treba izvršiti preko teritorije treće države, molbu za sprovo enje podnosi Ministarstvo.

**Predaja drugoj državi lanici
lan 41**

(1) Traženo lice koje je predato Crnoj Gori na osnovu evropskog naloga za hapšenje može biti predato drugoj državi lanici zbog djela u injenog prije predaje i bez saglasnosti države izvršenja ako:

- 1) predato lice, iako je imalo tu mogunost, nije napustilo teritoriju Crne Gore u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Crnu Goru vratilo,
- 2) se na to lice ne primjenjuje naelo specijalnosti,
- 3) lice pristane na predaju drugoj državi lanici, a njegov pristanak je unesen u zapisnik sa injen pred nadležnim sudom u prisustvu njegovog branioca, u skladu sa domaćim pravom.

(2) Izjava o odricanju mora se unijeti u zapisnik sa injen na na in iz kojeg bez sumnje proizilazi da je traženo lice pri tome postupalo dobrovoljno i bilo u potpunosti svjesno posljedica.

(3) Ako sudija za istragu primi evropski nalog za hapšenje za lice koje je Crnoj Gori predala druga država lanica uz uslov poštovanja naelo specijalnosti, obavijesti o tome organ države izdavanja koji je izdao evropski nalog za hapšenje, radi pribavljanja saglasnosti države lanice od koje je Crna Gora preuzeila to lice.

**Izru enje predatog lica treće državi
lan 42**

(1) Lice koje je predato Crnoj Gori na osnovu evropskog naloga za hapšenje ne može biti izručeno treće državi bez saglasnosti države izvršenja.

(2) Zahtjev za davanje saglasnosti iz stava 1 ovog lana podnosi ministar nadležan za poslove pravosuđa, u skladu sa zakonom kojim se uređuje međunarodna pravna pomoć u krivičnim stvarima, kao i međunarodnim ugovorima koji obavezuju Crnu Goru.

Postupak davanja saglasnosti lan 43

(1) Nadležni viši sud može odlučivati o zahtjevu za davanje saglasnosti državi izdavanja:

- 1) za vo enje krivi nog postupka ili izvršenje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode predatog lica zbog djela koje nije bilo obuhvaćeno evropskim nalogom za hapšenje, a u injenom je prije predaje,
- 2) za predaju predatog lica drugoj državi lanici zbog djela u injenom prije predaje,
- 3) za izravnenje predatog lica trećoj državi zbog djela u injenom prije predaje.

(2) O zahtjevu iz stava 1 ovog lana, bez prethodnog saslušanja lica, odlučuje Vijeće, u roku koji ne može biti duži od 30 dana od dana prijema zahtjeva.

Predaja imovine ili predmeta lan 44

(1) Sudija za istragu e po službenoj dužnosti ili na zahtjev nadležnog organa države izdavanja, u skladu sa domaćim pravom, rješenjem privremeno oduzeti predmete koji mogu da posluže kao dokaz ili imovinu koju je traženo lice pribavilo krivi nim djelom i predati ih državi izdavanja. Žalba protiv ovog rješenja može se podnijeti Vijeće, u roku od tri dana i ne odlaže njegovo izvršenje.

(2) Rješenje iz stava 1 ovog lana e se izvršiti i kad zbog smrti ili bječstva traženog lica nije moguće izvršiti njegovu predaju.

(3) Ako su predmeti ili imovina iz stava 1 ovog lana neophodni za potrebe krivi nog postupka koji je u toku u Crnoj Gori, sudija za istragu može njihovu predaju odložiti ili ih privremeno predati organu države izdavanja koji je izdao evropski nalog za hapšenje, uz uslov da se vrate u Crnu Goru nakon završetka postupka u državi izdavanja.

(4) Predaja predmeta ili imovine iz stava 1 ovog lana ne utiče na prava Crne Gore ili trećih lica stećena u dobroj vjeri. Ako takva prava postoje, nadležni organ države izdavanja vrati e predane predmete ili imovinu u Crnu Goru odmah po završetku postupka.

Stavljanje van snage i obustava postupka izvršenja evropskog naloga za hapšenje lan 45

(1) Sudija za istragu dužan je da odmah stavi van snage evropski nalog za hapšenje kad traženo lice bude predato, do e do zastarjelosti krivi nog gonjenja ili izvršenja kazne ili nastupe drugi razlozi zbog kojih evropski nalog za hapšenje više nije potreban.

(2) Sudija za istragu obustavlja postupak po evropskom nalogu za hapšenje države izdavanja ako se traženo lice više ne nalazi na teritoriji Crne Gore ili ako je organ države izdavanja stavio van snage evropski nalog za hapšenje.

**Posebna procesna prava za maloljetnike u odnosu na evropski nalog za hapšenje
lan 46**

Maloljetnik u odnosu na kojeg se vodi postupak na osnovu evropskog naloga za hapšenje, radi zaštite njegovih interesa ima posebna procesna prava od trenutka lišenja slobode u državi izvršenja.

**Pravo na informacije
lan 47**

(1) Maloljetnik u odnosu na koga se vodi postupak na osnovu evropskog naloga za hapšenje ima pravo, naro ito u slu aju lišenja slobode, da bude obavješten o pravima iz lana 24 ovog zakona i sljede im posebnim pravima:

- 1) pravu da nosilac roditeljske odgovornosti bude obaviješten o lišenju slobode,
- 2) pravu na pomo branioca,
- 3) pravu na zaštitu privatnosti,
- 4) pravu na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti u toku faza postupka koje ne podrazumijevaju saslušanja pred sudom,
- 5) pravu na pravnu pomo .

(2) Maloljetnika lišenog slobode policija ili sudija za istragu e u najranijoj moguoj fazi postupka obavijestiti o:

- 1) pravu na pojedina nu ocjenu koja podrazumijeva uzimanje u obzir li nost maloljetnika, zrelost, stepen razvoja, sposobnosti i li na svojstva, socijalne i porodi ne okolnosti maloljetnika i svaku eventualnu ranjivost maloljetnika,
- 2) pravu na zdravstveni pregled, uklju uju i pravo na ljekarsku pomo ,
- 3) pravu na ograni enje lišenja slobode i koriš enje alternativnih mjera, kao i pravu na periodi no preispitivanje pritvora,
- 4) pravu na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti tokom saslušanja pred sudom,
- 5) pravu na li no prisustvo su enju,
- 6) pravu na pravne ljekove.

(3) Nakon lišenja slobode, uz poštovanje prava na poseban tretman, informacije iz stava 1 ovog lana daju se pisano, usmeno ili na oba na ina, na jednostavnom i jeziku koji to lice razumije, uz konstataciju o davanju tih informacija u zapisniku u skladu sa doma im pravom.

(4) U slučaju kad se maloljetniku dostavlja pouka o pravima iz lana 24 ovog zakona, pouka će sadržati i posebna prava iz st. 1 i 2 ovog lana.

Pravo maloljetnika na informisanje nosioca roditeljske odgovornosti lan 48

(1) Nosiocu roditeljske odgovornosti će se u najkraćem mogućem roku dati informacije o kojima je maloljetnik obaviješten u skladu sa članom 47 ovog zakona.

(2) Informacije iz stava 1 ovog lana daju se drugom punoljetnom licu koje je odredio maloljetnik i koje je kao takvo prihvatio nadležni doma i organ ako davanje tih informacija nosiocu roditeljske odgovornosti:

- 1) nije u najboljem interesu maloljetnika,
- 2) nije moguće jer nijedan nosilac roditeljske odgovornosti nije dostupan ili njegov identitet nije poznat,
- 3) može na osnovu objektivnih i subjektnih okolnosti znatno ugroziti krivični postupak.

(3) Ako maloljetnik nije odredio drugo punoljetno lice ili ako je odredio punoljetno lice koje nije prihvatljivo nadležnom doma em organu, taj organ će, uzimajući u obzir najbolji interes maloljetnika, odrediti i dati informacije drugom licu. To lice može biti i predstavnik organa ili druge institucije nadležne za zaštitu i dobrobit maloljetnika.

(4) Ako okolnosti koje su dovele do primjene stava 2 ovog lana prestanu da postoje, sve informacije koje maloljetnik dobije u skladu sa stavom 1 ovog lana i koje su i dalje važne za postupak daju se nosiocu roditeljske odgovornosti.

Pomoč branioca lan 49

(1) Maloljetnik liшен slobode mora imati branioca u skladu sa članom 24 ovog zakona.

(2) Pomoč branioca obuhvata:

1) pravo maloljetnika na privatni sastanak i komunikaciju sa braniocem koji zastupa maloljetnika, prije nego što je saslušan od strane policije ili drugog organa,

2) pomo branioca tokom saslušanja kome e se omogu iti djelotvorno u eš e na saslušanju, u skladu sa postupkom utvr enim doma im pravom, ako takav postupak ne dovodi u pitanje ostvarenje tog prava, a injenica o u eš u branioca u saslušanju maloljetnika e se konstatovati u zapisniku u skladu sa doma im pravom.

(3) Maloljetnik lišen slobode ima pravo na povjerljivu komunikaciju sa braniocem koja podrazumijeva sastanke, dopisivanje, telefonske razgovore i druge oblike komunikacije dopuštene doma im pravom.

(4) Ako je to u skladu sa pravom na pošteno su enje, može se odstupiti od stava 1 ovog lana, i to samo ukoliko maloljetnik nije lišen slobode, ako pomo branioca nije srazmjerna u odnosu na okolnosti predmeta, uzimaju i u obzir težinu krivi nog djela, složenost predmeta i mјere koje bi se mogle preduzeti u odnosu na takvo krivi no djelo, pri emu se podrazumijeva da je najbolji interes maloljetnika uvijek na prvom mjestu.

(5) Ako branilac nije prisutan, nadležni organ e odložiti saslušanje maloljetnika za razumno vrijeme, kako bi se omogu io dolazak branioca.

(6) U izuzetnim okolnostima i samo tokom faze koja prethodi sudskom postupku, privremeno se može odstupiti od obaveze iz stava 1 ovog lana, u mjeri u kojoj je to opravdano, s obzirom na posebne okolnosti predmeta, na osnovu jednog od sljede ih uvjerljivih razloga:

1) ako postoji hitna potreba za sprje avanjem ozbiljnih štetnih posljedica po život, slobodu ili tjelesni integritet maloljetnika,

2) ako je preduzimanje trenutnog djelovanja istražnih organa nužno za sprje avanje ozbiljne opasnosti za krivi ni postupak u vezi sa teškim krivi nim djelom.

(7) Prilikom primjene st. 1 do 6 ovog lana, posebno se uzima u obzir najbolji interes maloljetnika.

Pravo na zdravstveni pregled lan 50

(1) Maloljetnik lišen slobode ima pravo na zdravstveni pregled bez nepotrebnog odlaganja, posebno u svrhu procjene njegovog opšteg psihi kog i fizi kog stanja. Zdravstveni pregled ne smije da bude invazivan i treba da ga obavlja doktor medicine ili drugo kvalifikovano lice.

(2) Rezultati zdravstvenog pregleda evidentiraju se u pisanoj formi i uzimaju u obzir prilikom utvrivanja sposobnosti maloljetnika da bude podvrgnut saslušanju.

(3) Zdravstveni pregled se obavlja ili na inicijativu nadležnih organa, posebno u slučaju ajevima kad specifične zdravstvene indikacije opravdavaju takav pregled, ili na zahtjev bilo kog od sljedećih lica:

- 1) maloljetnika,
- 2) nosioca roditeljske odgovornosti ili drugog punoljetnog lica,
- 3) branioca maloljetnika.

Ograničenje lišenja slobode član 51

(1) Lišenje slobode maloljetnika u bilo kojoj fazi postupka mora biti ograničeno na najkraće vrijeme, pri čemu treba uzeti u obzir uzrast i pojedinačnu situaciju maloljetnika, kao i posebne okolnosti predmeta.

(2) Lišenje slobode, posebno pritvor odreduje se maloljetniku samo kao krajnja mjeru, a svaka odluka o pritvoru mora da se zasniva na obrazloženoj odluci koja je podložna sudskom preispitivanju.

Alternativne mјere član 52

Ako je moguće, maloljetniku će umjesto pritvora biti određena neka od mјera nadzora propisanih Zakonom o krivičnom postupku.

Posebno postupanje u slučaju lišenja slobode član 53

(1) Maloljetnik u pritvoru boravi odvojeno od punoljetnih lica, osim:

- 1) ako se smatra da je boravak sa punoljetnim licima u njegovom najboljem interesu, ili
- 2) u izuzetnim okolnostima, ako to u praksi nije moguće, pod uslovom da je smješten sa punoljetnim licima na način koji je u skladu sa najboljim interesom maloljetnika.

(2) Kad pritvoreni maloljetnik navrši 18 godina života, može, ako je to opravdano, da ostane u odvojenom pritvoru u odnosu na punoljetna lica, uzimaju i u obzir njegove okolnosti i pod uslovom da je to u skladu sa najboljim interesom maloljetnika koji su sa njim u pritvoru.

(3) Izuzetno, maloljetnik može biti u pritvoru sa mla im punoljetnim licima, osim ako je to suprotno njegovom najboljem interesu.

(4) Kad je maloljetnik pritvoren, nadležni doma i organi preduzimaju odgovaraju e mjere sa ciljem:

- 1) obezbje enja i o uvanja njegovog fizi kog i psihi kog razvoja,
- 2) obezbje enja njegovog prava na obrazovanje i vaspitanje, uklju uju i maloljetnike s fizi kim poreme ajima, ulnim ošte enjima ili poreme ajima u enja,
- 3) obezbje enja efikasnog i redovnog ostvarivanja njegovog prava na porodi ni život,
- 4) obezbje enja pristupa programima koji podst i u njegov razvoj i njihovu reintegraciju u društvo, i
- 5) obezbje enja poštovanja njegove slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja.

(5) Mjere preduzete u skladu sa stavom 4 ovog lana, moraju biti srazmjerne i primjerene trajanju pritvora.

(6) Mjere iz stava 4 ta . 1 i 5 ovog lana primjenjuju se i na druge slu ajeve lišenja slobode, osim pritvora. Preduzete mjere moraju biti srazmjerne i primjerene situacijama lišenja slobode.

(7) Mjere iz stava 4 ta . 2, 3 i 4 ovog lana primjenjuju se samo u situacijama lišenja slobode koje nijesu pritvor, samo u mjeri u kojoj je to primjerno i srazmjerno prirodi i trajanju situaciji lišenja slobode.

(8) Nadležni doma i organi obezbje uju maloljetnicima koji su lišeni slobode da se što prije sastanu sa nosiocem roditeljske odgovornosti, kad je takav sastanak u skladu sa istražnim i operativnim zahtjevima, ili sa drugim punoljetnim licem koga odredi maloljetnik u skladu sa lanom 48 ovog zakona.

**Hitnost
lan 54**

(1) Nadležni doma i organi preduzimaju odgovaraju e mjere kako bi se obezbijedilo da se krivi ni postupci prema maloljetnicima rješavaju po hitnom postupku i sa dužnom pažnjom.

(2) Nadležni doma i organi preduzimaju odgovaraju e mjere kako bi da se obezbijedilo da se prema maloljetnicima uvijek postupa sa poštovanjem i na odgovaraju i na in s obzirom na

njihov uzrast, zrelost i sposobnost rasu ivanja i uzimaju i u obzir njihove posebne potrebe, kao i probleme u komunikaciji koje maloljetnici mogu imati.

Pravo na zaštitu privatnosti lan 55

Nadležni doma i organi su dužni da obezbijede zaštitu privatnosti maloljetnika tokom krivi nog postupka, što podrazumijeva da su saslušanja pred sudom u kojima u estviju maloljetnici zatvorena za javnost.

Pravo maloljetnika na pravnju nosioca roditeljske odgovornosti tokom postupka lan 56

(1) Nadležni doma i organi su dužni da omogu e maloljetnicima pravo na pravnju nosioca roditeljske odgovornosti tokom saslušanja pred sudom.

(2) Maloljetnik ima pravo na pravnju drugog punoljetnog lica koje samo odredi i koje je kao takvo prihvatio nadležni organ ako prisustvo nosioca roditeljske odgovornosti tokom saslušanja pred sudom:

- 1) nije u najboljem interesu maloljetnika,
- 2) nije mogu e s obzirom da nakon razumnih nastojanja nije mogu e stupiti u kontakt ni s jednim nosiocem roditeljske odgovornosti ili njegov identitet nije poznat, ili
- 3) može, na osnovu objektivnih i injeni nih okolnosti, znatno ugroziti krivi ni postupak.

(3) Ako maloljetnik nije odredio drugo punoljetno lice ili ako je odredio punoljetno lice koje nije prihvatljivo nadležnom organu, nadležni organ, uzimaju i u obzir najbolji interes maloljetnika, odredi e drugo lice za pravnju maloljetnika. To lice može biti i predstavnik organa ili druge institucije nadležne za zaštitu i dobrobit maloljetnika.

(4) Ako okolnosti koje su dovele do primjene stava 2 ta . 1, 2 ili 3 ovog lana prestanu da postoje, maloljetnik ima pravo na pravnju nosioca roditeljske odgovornost tokom eventualnog nastavka saslušanja pred sudom.

(5) Uz pravo iz stava 1 ovog lana nadležni doma i organ dužan je da omogu i maloljetnicima pravo na pravnju nosioca roditeljske odgovornosti ili drugog punoljetnog lica iz stava 2 ovog lana i tokom drugih faza postupka pored postupka saslušanja pred sudom, na kojima je maloljetnik prisutan, i za koje nadležni organ smatra da:

- 1) je u najboljem interesu maloljetnika da bude u pravnji tog lica, i
- 2) prisustvo tog lica ne e dovesti u pitanje krivi ni postupak.

**Pravni ljekovi
lan 57**

U slučaju kršenja procesnih prava maloljetnika propisanih ovim zakonom, nadležni doma i organ dužan je da omogući maloljetniku u odnosu na koga je izdat evropski nalog za hapšenje pravo na efikasan pravni lijek.

III. EVROPSKI ISTRAŽNI NALOG

**Oblast primjene
lan 58**

(1) Evropski istražni nalog može se izdati:

- 1) u odnosu na krivi ni postupak koji pokreće pravosudni organ ili koji se može pokrenuti pred tim organom u vezi sa krivi nim djelom prema pravu države izdavanja,
- 2) u postupku koji pokreće u upravni organi za djela prema pravu države izdavanja kad predstavljaju kršenje tog prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za krivi ne stvari i prekršaje,
- 3) u postupku koji pokreće u pravosudni organi za djela prema pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje tog prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za krivi ne stvari i prekršaje,
- 4) u vezi sa postupcima iz tačaka 1, 2 i 3 ovog stava koji se odnose na krivi na djela ili kršenje doma eg prava za koje pravno lice može biti odgovorno ili kažnjeno u državi izdavanja.

(2) Evropski istražni nalog ne može se izdati za osnivanje zajedni kog istražnog tima i prikupljanje dokaza u tom timu.

**Sadržaj i oblik
lan 59**

(1) Evropski istražni nalog sadrži:

- 1) podatke o organu države izdavanja,
- 2) predmet evropskog istražnog naloga i razloge za njegovo izdavanje,
- 3) potrebne informacije koje su dostupne određenom licu, odnosno licima,

- 4) opis krivi nog djela koje je predmet istrage ili postupka i važe e odredbe krivi nog prava države izdavanja,
- 5) opis zatražene istražne mjere ili više mjera i dokazi koje treba pribaviti.

(2) Evropski istražni nalog izdaje se na standardizovanom obrascu koji je utvr en pravnim aktima Evropske unije i objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

Uslovi za izdavanje evropskog istražnog naloga
lan 60

Evropski istražni nalog e se izdati ako:

- 1) je to nužno i srazmjerno svrsi postupka,
- 2) dokazna radnja ili radnje navedene u evropskom istražnom nalogu mogu biti odre ene u sli nom doma em krivi nom postupku.

Nadležni doma i organi za izdavanje i izvršenje evropskog istražnog naloga
lan 61

(1) Za izdavanje evropskog istražnog naloga nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici ako su zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga podnijeli državno tužilaštvo, sud ili sud za prekršaje na predlog upravnog organa koji vodi postupak, a koji su nadležni za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikši , Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Prijestonice Cetinje,

2) Viši sud u Bijelom Polju ako su zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga podnijeli državno tužilstvo, sud ili sud za prekršajena predlog upravnog organa koji vodi postupak, a koji su nadležni za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(2) Evropski istražni nalog može biti izdat i na zahtjev osumnji enog, odnosno okrivljenog i njegovog branioca, u skladu s odredbama doma eg prava.

(3) Zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga sadrži podatke iz lana 59 stav 1 ovog zakona, a standardizovani obrazac popunjava viši sud koji izdaje evropski istražni nalog.

(4) Za izvršenje evropskog istražnog naloga nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici ako se predmeti ili dokazi nalaze, odnosno lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na teritoriji Glavnog grada Podgorice, opština Bar, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Ulcinj, Herceg Novi i Prijestonice Cetinje,

2) Viši sud u Bijelom Polju ako se predmeti ili dokazi nalaze, odnosno lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(5) Viši sud koji na e da nije nadležan za izvršenje, proslijedi e evropski istražni nalog nadležnom višem sudu i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.

(6) Ako nije mogu e utvrditi koji je viši sud nadležan, za izvršenje evropskog istražnog naloga nadležan je Viši sud u Podgorici.

Prosljeivanje evropskog istražnog naloga lan 62

(1) Evropski istražni nalog proslijije se neposredno nadležnom organu države izvršenja na na in koji obezbjeuje pisanu potvrdu ako država izvršenja može provjeriti njenu vjerodostojnost.

(2) Evropski istražni nalog može se dostaviti i preko bezbjednog telekomunikacionog sistema Evropske pravosudne mreže.

Razlozi za odbijanje izvršenja evropskog istražnog naloga lan 63

(1) Izvršenje evropskog istražnog naloga može biti odbijeno ako:

1) prema domaćem pravu postoji imunitet ili povlastica koja onemoguava izvršenje evropskog istražnog naloga ili postoje pravila o utvrđivanju i ograničenju krivi ne odgovornosti u odnosu na slobodu štampe i slobodu izražavanja u drugim medijima, a koja onemoguavaju izvršenje evropskog istražnog naloga,

2) bi izvršenje evropskog istražnog naloga štetilo bitnim interesima nacionalne bezbjednosti, dovelo u opasnost izvor informacija ili značilo korištenje povjerljivih informacija koje se odnose na određene obavještajne aktivnosti,

3) dokazna radnja ne bi bila primjenjiva u skladu s domaćim slučaju prema domaćem pravu,

4) bi izvršenje evropskog istražnog naloga bilo u suprotnosti sa zakonom ne bise in idem,

5) se evropski istražni nalog odnosi na krivi no djelo za koje se utvrdi da je u inđenju van teritorije države izdavanja i djelimično ili u cijelosti na teritoriji Crne Gore, a djelo u vezi sa

kojim se izdaje evropski istražni nalog nije kažnjivo, odnosno ne predstavlja kršenje doma ih propisa,

6) postoje opravdani razlozi koji ukazuju da izvršenje dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ne bi bilo u skladu sa obavezama iz lana 6 Ugovora o Evropskoj uniji i Povelje o osnovnim pravima Evropske unije,

7) djelo zbog kojeg je izdat evropski istražni nalog nije kažnjivo, odnosno ne predstavlja kršenje propisa prema doma em pravu, osim ako se odnosi na krivi no djelo obuhva eno kategorijama krivi nih djela navedenih u standardizovanom obrascu iz lana 59 stav 2 ovog zakona, za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera lišenja slobode u najdužem trajanju od najmanje tri godine, ili

8) je primjena dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ograni ena na osnovu doma eg prava na popis ili kategoriju krivi nih djela ili krivi nih djela za koja je propisana najniža sankcija.

(2) Stav 1 ta . 7 i 8 ovog lana ne primjenjuju se na dokazne radnje iz lana 65 stav 2 ovog zakona.

(3) Ako se evropski istražni nalog odnosi na krivi no djelo u vezi sa porezima ili davanjima, carinama i razmjenom valuta, organ države izvršenja ne može odbiti izvršenje tog naloga na osnovu injenice da doma e pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili davanja, ili ta pitanja ne ure uje na isti na in.

(4) U sluajevima iz stava 1 ta .1 do 6 ovog lana, prije donošenja odluke o odbijanju izvršenja evropskog istražnog naloga, u cijelosti ili djelimi no, nadležni doma i organ e se na odgovaraju i na in konsultovati sa organom države izdavanja, i ako je to potrebno, od tog organa zatražiti dostavljanje potrebnih informacija, bez odlaganja.

(5) U sluaju iz stava 1 ta ka 1 ovog lana, ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležan doma i organ, nadležni doma i organ zatraži e od tog organa da odmah postupi u skladu sa svojim ovlaš enjima.

Izvršenje evropskog istražnog naloga lan 64

(1) Evropski istražni nalog izvršava se na isti na in i pod jednakim uslovima kao da je dokaznu radnju odredio nadležni doma i organ.

(2) Evropski istražni nalog izvršava se po postupku koji je organ države izdavanja izri ito naveo u nalogu, ako taj postupak nije u suprotnosti sa osnovnim na elima doma eg prava.

(3) Evropski istražni nalog koji nije izdao nadležni organ države izdavanja biće uvršten.

(4) Kad država izdavanja zahtijeva da jedan ili više organa te države pomažu prilikom izvršenja evropskog istražnog naloga u Crnoj Gori, u mjeri u kojoj bi ti organi bili u mogućnosti da pomognu u izvršavanju dokaznih radnji navedenih u evropskom istražnom nalogu, taj zahtjev biće prihvoren, ako takva pomoć nije u suprotnosti sa osnovnim nacionalnim interesima domaćeg prava niti šteti bitnim interesima nacionalne bezbjednosti Crne Gore.

(5) Predstavnika organa države izdavanja u Crnoj Gori obavezuje domaće pravo za vrijeme izvršenja evropskog istražnog naloga. To lice nema ovlaštenja za krivonošenje na teritoriji Crne Gore, osim ako je izvršenje tog ovlaštenja na teritoriji Crne Gore u skladu sa domaćim pravom i ako je usaglašeno između domaćih organa i organa države izdavanja.

(6) Domaći i organ nadležan za izvršenje evropskog istražnog naloga može se konsultovati sa organom izdavanja kako bi se olakšala efikasna primjena odredbi st. 1 do 5 ovog člana.

Primjena neke druge vrste dokazne radnje član 65

(1) Nadležni domaći i organ primjeniće dokaznu radnju različitu od dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ako ta radnja:

- 1) ne postoji prema domaćem pravu, ili
- 2) ne bi bila primjenjiva u sljedećem slučaju.

(2) Nadležni domaći i organ dužan je da primjeni dokaznu radnju navedenu u evropskom istražnom nalogu ako se radi o:

- 1) pribavljanju informacija ili dokaza koji su u posjedu nadležnih domaćih organa, a te informacije ili dokazi bi se mogli pribaviti, u skladu sa domaćim pravom, u okviru krivnog postupka ili za potrebe izvršenja evropskog istražnog naloga,
- 2) pribavljanju informacija sadržanih u bazama podataka koje vodi policija ili domaći pravosudni organ i neposredno su dostupne tim organima u okviru krivnog postupka,
- 3) saslušanju svjedoka, vještaka, oštete enog ili žrtve, osumnjičenog ili okrivljenog ili trećeg lica na teritoriji Crne Gore,
- 4) bilo kojoj dokaznoj radnji koja se prema domaćem pravu sprovodi bez donošenja odluke pravosudnog organa,
- 5) podacima o identitetu lica koja imaju pretplatu na određeni telefonski broj ili IP adresu.

(3) Organ države izvršenja može primijeniti dokaznu radnju koja je po svojoj prirodi blaža od radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ako bi se tom dokaznom radnjom postigao isti rezultat.

(4) Kad nadležni doma i organ odluči da primjeni dokaznu radnju iz st. 1 i 3 ovog lana, o tome prvo obavještava organ države izdavanja koji može odlučiti da povuče ili dopuni evropski istražni nalog.

(5) Kad dokazna radnja navedena u evropskom istražnom nalogu ne postoji u domaćem pravu ili ne bi bila dostupna u slijednom domaćem slučaju i kad ne postoji ni jedna druga dokazna radnja koja bi imala isti rezultat kao zatražena dokazna radnja, nadležni doma i organ obavještava organ države izdavanja da nije u mogućnosti da obezbijedi zatraženu pomoć.

Rokovi za priznavanje ili izvršenje lan 66

(1) Nadležni doma i organ donosi odluku o izvršenju evropskog istražnog naloga u što kraće roku, a najkasnije u roku 30 dana od dana prijema evropskog istražnog naloga.

(2) Ako ne postoje razlozi za odlaganje donošenja odluke o izvršenju ili ako se dokazi navedeni u dokaznoj radnji obuhvataju evropskim istražnim nalogom već ne nalaze u posjedu nadležnih doma i organa, nadležni doma i organ sprovodi dokaznu radnju bez odlaganja, a najkasnije u roku od 90 dana od donošenja odluke iz stava 1 ovog lana.

(3) Ako nadležni doma i organ ne može donijeti odluku u roku iz stava 1 ovog lana ili natanko određeni datum iz stava 5 ovog lana, o tome bez odlaganja obavještava organ države izdavanja, na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje i procijenjeno vrijeme potrebno za donošenje odluke. U tom slučaju rok iz stava 1 ovog lana može se produžiti za najviše 30 dana.

(4) Ako nadležni doma i organ ne može postupiti u roku iz stava 2 ovog lana, o tome bez odlaganja obavještava organ države izdavanja, na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje i konsultuje se sa organom države izdavanja o mogućem potrebnom vremenskom okviru za sprovećenje dokazne radnje.

(5) Kad organ države izdavanja navede da je, zbog procesnih rokova, težine krivičnog djela ili drugih posebno hitnih okolnosti, nužan kraći rok za donošenje odluke, odnosno sprovećenje dokazne radnje od rokova iz st. 1, 2 i 3 ovog lana ili ako organ države izdavanja u evropskom istražnom nalogu navede da se neka dokazna radnja mora sprovesti na tačno određen datum, nadležni doma i organ u najvećoj mjeri vodi računa o tom zahtjevu.

(6) Odluka o izvršenju evropskog istražnog naloga donosi se, odnosno dokazna radnja sprovodi se u istom roku i ima isto dejstvo kao u sli nom doma em slu aju.

Prenošenje dokaza

lan 67

(1) Nadležni doma i organ, bez nepotrebnog odlaganja, prenosi dokaze organu države izdavanja, koji su pribavljeni ili su ve u posjedu doma ih organa. Kad se to zahtijeva u evropskom istražnom nalogu i ako je to mogu e prema doma em pravu, dokazi se odmah prenose nadležnim organima države izdavanja koji pomažu prilikom izvršenja evropskog istražnog naloga, u skladu sa lanom 64 stav 4 ovog zakona.

(2) Prenošenje dokaza može se odložiti do donošenja odluke o pravnom lijeku, osim ako su u evropskom istražnom nalogu navedeni opravdani razlozi da se prenošenje dokaza za vo enje istrage u državi izdavanja ili zaštitu li nih prava. Ako bi se prenošenjem dokaza zainteresovanom licu, odnosno licu koje ima pravni interes nanijela ozbiljna i nenadoknadiva šteta, prenošenje dokaza se odlaže.

(3) Prilikom prenošenja pribavljenih dokaza nadležni doma i organ navodi da li zahtijeva da se dokazi vrate im za njihovim koriš enjem prestane potreba u državi izdavanja.

(4) Kad su predmeti, dokumenta ili podaci koji predstavljaju dokaze u smislu stava 1 ovog lana potrebni u drugim postupcima, nadležni doma i organ može, na izri it zahtjev organa države izdavanja i nakon konsultovanja sa tim organom, privremeno prenijeti dokaze uz uslov da se vrate nadležnom doma em organu, im prestane potreba za njihovim koriš enjem ili u bilo kojem drugom trenutku, odnosno u bilo kojoj drugoj prilici, po dogovoru.

Pravni ljekovi

lan 68

(1) Na odluku kojom se odbija izvršenje evropskog istražnog naloga, nadležni državni tužilac ima pravo žalbe Vije u, u roku od tri dana. Vije e odlu uje o žalbi u roku od tri dana, a protiv odluke Vije a nije dozvoljena žalba.

(2) Na odluku kojom se izdaje evropski istražni nalog osumnji eni, odnosno okrivljeni i njegov branilac imaju pravo žalbe Vije u, u roku od tri dana od dana prijema odluke, a žalba ne odlaže izvršenje odluke. Vije e odlu uje o žalbi, u roku od tri dana od dana prijema žalbe, a protiv odluke Vije a nije dozvoljena žalba.

(3) Nadležni doma i organ obavještava organ izdavanja o podnesenim pravnim ljekovima i odlukama po tim pravnim ljekovima.

(4) Ako se time ne bi narušila potreba za obezbje enjem tajnosti istrage iz lana 73 ovog zakona, nadležni doma i organ države izdavanja preduzimaju odgovaraju e mjere kako bi se obezbijedilo dostavljanje informacija o mogu nostima pravovremene upotrebe pravnih ljekova na osnovu svog prava kad ona postanu primjenjiva, kako bi se obezbijedilo njihovo djelotvorno koriš enje.

Razlozi za odlaganje izvršenja lan 69

(1) Nadležni doma i organ e odložiti postupak odlu ivanja o izvršenju evropskog istražnog naloga ako:

- 1) bi njegovo izvršenje moglo dovesti u pitanje krivi no gonjenje koje je u toku, na vrijeme koje se smatra razumnim,
- 2) se predmeti, dokumenti ili podaci kao dokazi ve koriste u drugim postupcima, sve dok su potrebni u tu svrhu.

(2) Kad prestanu razlozi za odlaganje iz stava 1 ovog lana, nadležni doma i organ e, bez odlaganja, preduzeti potrebne mjere za izvršenje evropskog istražnog naloga i o tome obavjestiti organ države izdavanja bilo kojim sredstvom koje obezbje uje pisani potvrdu o dostavljanju.

Obaveza obavještavanja lan 70

(1) Nadležni doma i organ, bez odlaganja, a najkasnije u roku od sedam dana od prijema evropskog istražnog naloga, potvr uje prijem evropskog istražnog naloga popunjavanjem i dostavljanjem standardizovanog obrasca koji je utvr en pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

(2) Nadležni doma i organ obavijesti e odmah i na bilo koji na in organ države izdavanja ako:

1) ne može donijeti odluku o izvršenju evropskog istražnog naloga zbog toga što su podaci iz standardizovanog obrasca nepotpuni ili o igledno neta ni,

2) se tokom izvršenja evropskog istražnog naloga utvrdi da bi bilo potrebno da se sprovedu dokazne radnje koje nijesu prvobitno predvi ene ili se nijesu mogle navesti prilikom izdavanja

evropskog istražnog naloga, kako bi organ države izdavanja mogao preuzeti dalje mjere u konkretnom slučaju, ili

3) utvrdi da u konkretnom slučaju ne može postupiti u skladu sa članom 64 stav 2 ovog zakona.

(3) Nadležni domaći i organ obavještenje iz stava 2 ovog člana na zahtjev organa države izdavanja dostaviti bez odlaganja, bilo kojim sredstvom koje obezbjeđuje pisani potvrdu o dostavljanju.

(4) Nadležni domaći i organ obavijesti e bez odlaganja organ države izdavanja, bilo kojim sredstvom koje obezbjeđuje pisani potvrdu o:

1) odluci kojom je određena primjena neke druge vrste dokazne radnje ili razlozima za neizvršenje evropskog istražnog naloga,

2) odlaganju izvršenja ili priznavanju evropskog istražnog naloga, o razlozima za odlaganje i ako je moguće o predviđenom trajanju odlaganja.

Krivi nopravna odgovornost službenika član 71

Kad se tokom primjene evropskog istražnog naloga predstavnici organa države izdavanja nalaze na teritoriji Crne Gore, ta lica smatraju se službenim licima u Crnoj Gori u odnosu na krivi na djela koja su u injena na njihovu štetu ili koja su oni u inili.

Građanskoopravna odgovornost službenika član 72

(1) Štetu koju tokom postupka izvršenja evropskog istražnog naloga prouzrokuju predstavnici organa države izdavanja, bilo kojem licu na teritoriji Crne Gore, nadoknada u Crnoj Gori, na način koji je propisan za naknadu štete koju prouzrokuju državni službenici trećim licima.

(2) Država izdavanja iji su predstavnici prouzrokovali štetu tokom postupka izvršenja evropskog istražnog naloga, nadoknada u Crnoj Gori u cijelosti sve iznose koje je Crna Gora isplatila žrtvama i oštete enima, u skladu sa stavom 1 ovog člana.

(3) Crna Gora ne će zahtijevati naknadu štete koju je pretrpjela od države izdavanja osim u slučajevima iz stava 2 ovog člana.

(4) Crna Gora će nadoknaditi štetu koju državi izvršenja evropskog istražnog naloga prouzrokuju predstavnici nadležnih doma ih organa kad se nalaze na teritoriji države izvršenja tokom postupka izvršenja evropskog istražnog naloga i nadoknadiće u cijelosti sve iznose koje je država izvršenja isplatila žrtvama i oštećenima.

**Zahtjev tajnosti
lan 73**

(1) Ako evropski istražni nalog sadrži tajne podatke, odnosno zahtjev za sprovo enje tajnih procedura, radi obezbjeđenja tajnosti tih podataka i procedura u skladu sa domaćim pravom, nadležni doma i organ garantuje tajnost tih podataka, osim u mjeri potrebnoj za izvršenje dokazne radnje. Ako nadležni doma i organ ne može ispuniti zahtjev povjerljivosti, o tome bez odlaganja obavljaće organ države izdavanja.

(2) Organ države izdavanja, u skladu sa svojim pravom i ako nadležni doma i organ ne navede drugi je u evropskom istražnom nalogu, ne otkriva nikakve dokaze ili podatke primljene od nadležnog doma ili organa, osim u mjeri u kojoj je njihovo otkrivanje potrebno za istrage ili postupke navedene u evropskom istražnom nalogu.

(3) Shodno domaćem pravu, banka ili druga finansijska ustanova ne smije da otkrije klijentu banke ili trećim licima da su informacije o njemu dostavljene državi izdavanja ili da se protiv njega sprovodi istraga.

**Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja u Crnu Goru
lica koja su lišena slobode radi sprovo enja dokazne radnje
lan 74**

(1) Evropski istražni nalog može se izdati u svrhu privremenog premještaja u Crnu Goru lica koje je u državi izvršenja lišeno slobode, radi sprovo enja dokazne radnje zbog koje se zahtijeva prisustvo tog lica na teritoriji Crne Gore.

(2) Konkretni aranžmani oko privremenog premještaja lica, kao i pojedinosti u vezi sa uslovima lišenja slobode u Crnoj Gori i datumi do kojih se lice mora premjestiti na teritoriju Crne Gore i vratiti u državu izvršenja, usaglašavaju se s državom izvršenja, pri čemu se moraju uzeti u obzir fizičko i mentalno stanje tog lica, kao i nivo bezbjednosti koji se zahtijeva u Crnoj Gori.

(3) Premješteno lice će na teritoriji Crne Gore biti lišeno slobode za kažnjiva djela ili zbog osude zbog kojih je to lice lišeno slobode u državi izvršenja, osim ako država izvršenja podnese zahtjev za puštanje tog lica na slobodu.

(4) Tranzit preko teritorije Crne Gore lica lišenog slobode na teritoriji druge države lanice odobrava ministar nadležan za poslove pravosu a, na zahtjev i uz podatke iz lana 59 ovog zakona.

(5) Premješteno lice ne smije se krivi no goniti niti se smije lišiti slobode, niti mu se na bilo koji drugi na in može ograni iti li na sloboda u Crnoj Gori na osnovu djela koja su u injena ili osuda koje su izre ene prije njegovog napuštanja teritorije države izvršenja i koji nijesu navedeni u evropskom istražnom nalogu.

(6) Zabrana iz stava 5 ovog lana prestaje ako lice koje se premješta, nakon što je imalo mogu nost napuštanja teritorije Crne Gore u roku od 15 uzastopnih dana od dana od kojeg nadležni doma i organ više ne zahtijeva njegovo prisustvo:

- 1) ostane na teritoriji Crne Gore,
- 2) se vrati nakon što je napustilo teritoriju Crne Gore.

**Izvršavanje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja iz Crne Gore
lica koje je lišeno slobode radi sprovo enja dokazne radnje
lan 75**

(1) Kad organ države izvršenja primi evropski istražni nalog koji je izdat u svrhu privremenog premještaja lica koje je u Crnoj Gori lišeno slobode radi sprovo enja dokazne radnje zbog koje se zahtijeva prisustvo tog lica na teritoriji države izdavanja, sudija za istragu sasluša e to lice u vezi saglasnosti za privremeni premještaj.

(2) Sudija za istragu donije e rješenje o izvršenju evropskog istražnog naloga i o davanju odobrenja za privremeni premještaj lica iz stava 1 ovog lana. U izreci rješenja navodi se i uslov da se to lice vrati u odre enom roku i da se premješteno lice se ne smije krivi no goniti, niti se smije lišiti slobode niti mu se na bilo koji drugi na in smije ograni iti li na sloboda u državi izdavanja na osnovu djela koja su u injena ili osuda koje su izre ene prije njegovog napuštanja teritorije države izvršenja i koji nijesu navedeni u evropskom istražnom nalogu.

(3) Zabrana iz stava 2 ovog lana prestaje ako lice koje se premješta nakon što je imalo mogu nost napuštanja teritorije na kojoj se nalazi u roku od 15 dana od dana od kojeg organ države izdavanja više ne zahtijeva njegovo prisustvo:

- 1) ostane na toj teritoriji, ili
- 2) se vrati nakon što je napustilo tu teritoriju.

(4) Pored razloga za neizvršenje, izvršenje evropskog istražnog naloga može se odbiti i ako:

- 1) lice koje je lišeno sloboda nije saglasno, ili
- 2) bi premještaj mogao imati za posljedicu produženje lišenja slobode tog lica.

(5) O privremenom premještaju, kad sud smatra da je to potrebno s obzirom na uzrast ili fizičko ili mentalno stanje lica, može se izjasniti pravni zastupnik lica koje je lišeno slobode.

(6) Trajanje lišenja slobode na teritoriji države izdavanja ura unava se u vrijeme lišenja slobode koje je tom licu određeno u Crnoj Gori.

Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja iz Crne Gore lica lišenih slobode radi sprove enja dokazne radnje za potrebe postupka u Crnoj Gori

lan 76

(1) Evropski istražni nalog može se izdati u svrhu privremenog premještaja iz Crne Gore lica lišenog slobode radi sprove enja dokazne radnje za potrebe postupka u Crnoj Gori, ako je to lice, odnosno njegov zakonski zastupnik ili staratelj saglasno sa privremenim premještajem.

(2) Konkretni aranžmani oko privremenog premještaja lica, kao i pojedinosti u vezi sa uslovima lišenja slobode u državi izvršenja i datumi do kojih se lice mora premjestiti iz države izvršenja u Crnu Goru, usaglašavaju se sa organom države izvršenja, pri čemu se moraju uzeti u obzir fizičko i mentalno stanje tog lica, kao i nivo bezbjednosti koji se zahtijeva u Crnoj Gori.

(3) U evropskom istražnom nalogu izričito se navodi da lišenje slobode premještenog lica traje u državi izvršenja za djela ili osude zbog kojih je lice lišeno slobode u Crnoj Gori, osim ako nadležni doma i organ podnese zahtjev za puštanje tog lica na slobodu. Trajanje lišenja slobode u državi izvršenja naloga ura unava se u vrijeme lišenja slobode premještenog lica u Crnoj Gori.

Izvršenje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja u Crnu Goru lica koja su lišena slobode u državi izdavanja radi sprove enja dokazne radnje za potrebe postupka u državi izdavanja

lan 77

(1) Kad primi evropski istražni nalog koji je izdat u svrhu privremenog premještaja u Crnu Goru lica koje je lišeno slobode u državi izdavanja radi sprove enja dokazne radnje za potrebe postupka u državi izdavanja, nadležni doma i organ odlučuje o sprove enju zatražene dokazne radnje u skladu sa domaćim pravom.

(2) Kad lice lišeno slobode, odnosno njegov zakonski zastupnik ili staratelj nije saglasan sa premještajem u skladu sa stavom 1 ovog lana, nadležni doma i organ e odbiti izvršenje evropskog istražnog naloga.

(3) Rješenje o odobrenju privremenog premještaja dostavlja se ministarstvu nadležnom za unutrašnje poslove, koje sa nadležnim organom države izdavanja dogovara sprove enje privremenog premještaja.

(4) Premješteno lice ne smije biti krivi no gonjeno niti se smije lišiti slobode niti mu se na bilo koji drugi na in ograni iti li na sloboda u Crnoj Gori zbog djela koja su po injena ili osuda koje su izre ene prije njegovog napuštanja države izdavanja, a na koje se ne odnosi evropski istražni nalog.

(5) Prava iz stava 4 ovog lana prestaju ako lice koje se premješta, nakon što je imalo mogu nost odlaska u roku od 15 uzastopnih dana od dana od kojeg se više ne zahtijeva njegovo prisustvo:

- 1) ostane u Crnoj Gori, ili
- 2) se vrati u Crnu Goru, nakon što je ranije napustilo Crnu Goru.

**Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu saslušanja putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa
lan 78**

Kad se lice nalazi na teritoriji države izvršenja, a mora se saslušati kao osumnji eni ili optuženi ili ispitati kao svjedok ili vještak od strane nadležnih doma ih organa, nadležni doma i organ može izdati evropski istražni nalog kako bi saslušao svjedoka ili vještaka putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa u skladu sa lanom 79 st. 6, 7 i 8 ovog zakona.

**Izvršenje evropskog istražnog naloga izdatog u svrhu saslušanja putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa
lan 79**

(1) Kad primi evropski istražni nalog koji je izdat u svrhu saslušanja lica koje se nalazi u Crnoj Gori radi sprove enja dokazne radnje saslušanja osumnji enog ili okrivljenog, svjedoka ili vještaka putem videokonferencijske veze ili drugim audiovizuelnim prenosom, sudija za istragu utvrdi postoji li razlozi za donošenje odluke o odbijanju izvršenja evropskog istražnog naloga.

(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga može se odbiti i ako:

- 1) osumnji eni ili okrivljeni nije saglasan, ili
- 2) bi izvršenje takve dokazne radnje u odre enom slu aju bilo u suprotnosti sa osnovnim na elima doma eg prava.

(3) Radi utvr ivanja okolnosti iz stava 1 ovog lana, sudija za istragu uze e izjavu o saglasnosti sa izvršenjem evropskog istražnog naloga od osumnji enog ili okrivljenog uz prisustvo branioca.

(4) Kad odlu i da izvrši evropski istražni nalog iz stava 1 ovog lana, sudija za istragu e dogovoriti konkretne pojedinosti izvršenja neposredno sa organom države izdavanja naloga i:

- 1) utvrditi identitet lica koje treba saslušati,
- 2) pozvati osumnji enog ili okrivljenog na saslušanje u skladu sa doma im pravom i uz poziv dostaviti pouku o pravima tog lica koja mu pripadaju prema pravu države izdavanja, u roku koji omogu ava efikasno koriš enje prava na odbranu, i
- 3) pozvati svjedoka ili vještaka navode i vrijeme i mjesto saslušanja.

(5) Ako u odre enom slu aju nema pristup tehni kim sredstvima za saslušanje putem videokonferencije, nadležni doma i organ može koristiti sredstva koja mu stavi na raspolaganje država izdavanja na osnovu uzajamnog sporazuma.

(6) Kad se saslušanje održava putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa, primjenjuju se sljede a pravila:

- 1) sudija za istragu prisutan je tokom saslušanja, ukoliko je potrebno uz prisustvo tuma a, odgovoran je za utvr ivanje identiteta lica koje treba da se sasluša i za poštovanje osnovnih na elima doma eg prava, a ako sudija za istragu smatra da se tokom saslušanja krše osnovna na elima doma eg prava, odmah e preduzeti mjere da se saslušanje nastavi u skladu sa navedenim na elima,
- 2) o mjerama za zaštitu lica koje treba da bude saslušano nadležni doma i organ dogovara se, po potrebi, sa organom države izdavanja,
- 3) saslušanje neposredno sprovodi organ države izdavanja ili se ono sprovodi pod njegovim rukovo enjem u skladu sa doma im pravom,
- 4) na zahtjev države izdavanja ili lica koja treba da se sasluša, nadležni doma i organ, po potrebi, obezbje uje licu koje treba da bude saslušano uz pomo tuma a,
- 5) osumnji eni, okrivljeni, svjedoci i vještaci se obavještavaju prije saslušanja o procesnim pravima koja im pripadaju, kao i o pravu da ne daju iskaz, u skladu sa doma im pravom i pravom države izdavanja,
- 6) saslušanje osumnji enog ili okrivljenog može se sprovesti samo uz prisustvo branioca.

(7) Nadležni doma i organ, po zaključku saslušanja sastavlja zapisnik u kojem navodi datum i mjesto saslušanja, identitet lica koje je saslušano, identitet i ulogu drugih lica koja su učestvovala u saslušanju pred tim organom, sve eventualno date zakletve i tehničke uslove pod kojima je saslušanje održano. Navedeni zapisnik nadležni doma i organ dostavlja organu države izdavanja.

(8) U slučaju kad lice nije se saslušanje sprovodi u skladu sa st. 1 do 6 ovog lana odbije da da iskaz ili ne da istiniti iskaz, primjenjuje se domaće pravo na isti način kao da se saslušanje sprovodi u domaćem postupku.

**Saslušanje svjedoka ili vještaka putem telefonske konferencijske veze
lan 80**

(1) Ako se lice koje se nalazi na teritoriji druge države laničice ne može saslušati u svojstvu svjedoka ili vještaka na drugi način, nadležni doma i organ može da za potrebe ovog zakona krivi nog postupka sasluša to lice putem telefonske konferencijske veze.

(2) Kad primi evropski istražni nalog koji je izdat radi saslušanja lica koje se nalazi u Crnoj Gori, u svojstvu svjedoka ili vještaka, putem telefonske konferencijske veze, nadležni doma i organ odlučuje o sprovođenju te radnje u skladu sa domaćim pravom.

(3) Na saslušanje iz st. 1 i 2 ovog lana primjenjuju se odredbe lana 79 ovog zakona.

**Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankarskim i drugim finansijskim razgovarajućima
lan 81**

(1) Evropski istražni nalog može se izdati kako bi se utvrdilo da li fizičko ili pravno lice protiv koga se vodi krivi ni postupak posjeduje ili kontroliše jedan ili više razgovarajućih lica u bilo kojoj banici koja se nalazi na teritoriji države izvršenja kako bi se pribavili svi podaci o utvrdišućim razgovarajućima.

(2) Podaci iz stava 1 ovog lana obuhvataju i podatke o razgovarajućima za koje fizičko ili pravno lice protiv koga se vodi krivi ni postupak ima punomoće.

(3) Organ države izdavanja navodi razloge zbog kojih bi zatraženi podaci mogli biti odznačeni za krivi ni postupak i na osnovu tega prepostavlja da se razgovarajućim vode u određenim

bankama u državi izvršenja i, u mjeri u kojoj je to moguće, koje bi banke mogle biti obuhvate. U evropski istražni nalog unose se svi dostupni podaci koji mogu da olakšaju njegovo izvršenje.

(4) Evropski istražni nalog može se izdati za potrebe vo enja krivi nog postupka kako bi se utvrdilo postojanje ra una fizičkih ili pravnih lica protiv kojih se vodi krivi ni postupak u bilo kojoj finansijskoj instituciji na teritoriji države izvršenja, shodnom primjenom st. 2 i 3 ovog lana.

Izvršenje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankarskim i drugim finansijskim radnjima

lan 82

(1) Nadležni doma i organ preuzima potrebne mјere za dostavljanje podataka iz lana 85 ovog zakona, u mjeri u kojoj traženim podacima raspolaze banka i druga finansijska institucija kod koje se vodi rauna ili više rauna.

(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga radi pribavljanja podataka o bankarskim i drugim finansijskim radnjama može se odbiti i u sluaju kad se izvršenje te dokazne radnje ne bi moglo odobriti u slijednom domaćem sluaju.

Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju

lan 83

(1) Nadležni doma i organ može za potrebe vo enja krivi nog postupka izdati evropski istražni nalog u svrhu pribavljanja podataka o određenim bankarskim radnjama i bankarskom poslovanju izvršenom tokom određenog perioda preko jednog ili više rauna navedenih u evropskom istražnom nalogu, kao i podatke podatke o raunu pošiljaoca ili primaoca.

(2) Nadležni doma i organ u evropskom istražnom nalogu navodi zašto smatra da su zatraženi podaci važni za krivi ni postupak.

(3) Evropski istražni nalog može se izdati za pribavljanje podataka iz stava 1 ovog lana u vezi sa finansijskim poslovanjem koje sprovode druge finansijske institucije, shodnom primjenom stava 2 ovog lana.

Izvršenje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju
lan 84

(1) Nadležni doma i organi preduzimaju mjere potrebne za dostavljanje podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju, u mjeri u kojoj traženim podacima raspolaže banka ili druga finansijska institucija kod koje se vodi ra un.

(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga radi pribavljanja podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju može se odbiti i u slu aju kad se izvršenje te dokazne radnje ne bi moglo odobriti u sli nom doma em slu aju.

Izdavanje evropskog istražnog naloga radi sprovo enja dokazne radnje prikupljanja dokaza neprekidno u odre enom periodu
lan 85

(1) Nadležni doma i organ u skladu sa doma im pravom može izdati evropski istražni nalog u svrhu izvršenja dokazne radnje, kojim se zahtjeva prikupljanje dokaza neprekidno u odre enom periodu, i to:

- 1) pra enje bankarskog ili drugog finansijskog poslovanja koje se sprovodi preko jednog ili više ra una,
- 2) kontrolisane isporuke na teritoriji države izvršenja.

(2) Nadležni doma i organ u evropskom istražnom nalogu navodi razloge zbog kojih smatra da su zatraženi podaci od važnosti za odre eni krivi ni postupak.

(3) Nadležni doma i organ, kad je to potrebno, sa nadležnim organom države izvršenja dogovara konkretne pojedinosti u vezi sa zatraženim dokaznim radnjama.

Izvršenje evropskog istražnog naloga radi sprovo enja dokazne radnje prikupljanja dokaza neprekidno u odre enom periodu
lan 86

(1) Nadležni doma i organ koji izvršava evropski istražni nalog koji je izdao nadležni organ druge države lanice ima ovlaš enje da postupa, upravlja i vrši nadzor nad aktivnostima povezanim sa izvršenjem tog evropskog istražnog naloga, u skladu sa doma im pravom.

(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga iz stava 1 ovog lana može se odbiti zbog razloga za nepriznavanje i neizvršenje evropskog istražnog naloga i ako se izvršenje te dokazne radnje ne bi moglo odobriti u sli nom doma em slu aju.

**Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu sprovo enja prikrivene istrage
lan 87**

(1) Evropski istražni nalog može se izdati radi sprovo enja dokaznih radnji od strane lica koja djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom.

(2) Organ države izdavanja navodi razlog zbog kojeg smatra da bi prikrivena istraga mogla biti važna za odre eni krivi ni postupak.

**Izvršenje evropskog istražnog naloga kojim je zatražena prikrivena istraga
lan 88**

(1) Kad primi evropski istražni nalog kojim je zatražena prikrivena istraga, nadležni doma i organ odlu uje o izvršenju evropskog istražnog naloga vode i ra una o doma em pravu i razlozima za neizvršenje i može odbiti izvršenje evropskog istražnog naloga kad:

1) izvršenje prikrivene istrage ne bi bilo odobreno u sli nom doma em slu aju, ili
2) nije bilo mogu e posti i sporazum sa nadležnim organom o konkretnim pojedinostima vezanim za sprovo enje prikrivene istrage iz stava 2 ovog lana.

(2) Prikrivena istraga sprovodi se u skladu sa doma im pravom. Doma i organi koji izvršavaju evropski istražni nalog imaju isklju ivo ovlaš enje da postupaju, upravljaju i vrše nadzor nad aktivnostima u vezi sa prikrivenom istragom. Trajanje prikrivene istrage, detaljni uslovi i pravni status angažovanih lica tokom prikrivene istrage dogovaraju se sa nadležnim organima države izdavanja, uzimaju i u obzir njeno pravo i postupke.

**Izdavanje evropskog istraženog naloga za presrijetanje telekomunikacija uz tehni ku
pomo druge države lanice
lan 89**

(1) Evropski istražni nalog može se izdati za presrijetanje telekomunikacija u državi lanici od koje je potrebno tražiti tehni ku pomo .

(2) Kad je više država lanica u mogu nositi da pruži kompletnu potrebnu tehni ku pomo za isto presrijetanje telekomunikacija, evropski istražni nalog se upu uje samo jednoj od njih, a prednost se uvijek daje državi lanici u kojoj se nalazi ili e se nalaziti subjekt presrijetanja.

(3) Pored podataka iz lana 59 stav 1 ovog zakona, evropski istražni nalog iz stava 1 ovog lana sadrži i sljede e podatke:

- 1) podatke potrebne radi identifikacije subjekta presrijetanja,
- 2) traženo trajanje presrijetanja, i
- 3) tehni ke podatke, posebno ciljni identifikator, kako bi se obezbijedilo da se evropski istražni nalog može izvršiti.

(4) Nadležni doma i organ navodi razloge zbog kojih smatra da je navedena dokazna radnja od važnosti za doma i krivi ni postupak.

(5) Prilikom izdavanja evropskog istražnog naloga iz stava 1 ovog lana ili tokom presrijetanja, nadležni doma i organ može, kad za to ima poseban razlog, zatražiti prepis, dekodiranje ili dešifrovanje zapisa, uz saglasnost organa države izvršenja.

**Izvršenje evropskog istraženog naloga za presrijetanje telekomunikacija uz tehniku pomo koju pruža Crna Gora
lan 90**

(1) Kad primi evropski istražni nalog za presrijetanje telekomunikacija, nadležni doma i organ odmah preduzima radnje potrebne za njegovo izvršenje u skladu sa doma im pravom.

(2) Nadležni doma i organ može odbiti izvršenje naloga iz stava 1 ovog lana zbog razloga za nepriznavanje i neizvršenje evropskog istražnog naloga i kad dokazna radnja ne bi bila odobrena u sli nom doma em slu aju. Nadležni doma i organ izvršenje naloga iz stava 1 ovog lana može usloviti ispunjenjem bilo kojih uslova koji bi trebalo da budu ispunjeni u sli nom doma em slu aju.

(3) Evropski istražni nalog iz stava 1 ovog lana može se izvršiti:

- 1) prenosom telekomunikacija neposredno državi izdavanja, ili
- 2) presrijetanjem, bilježenjem i naknadnim prenosom ishoda presrijetanja telekomunikacija državi izdavanja.

(4) Nadležni doma i organ konsultuje se sa organom države izdavanja radi ogovora da li će se evropski istražni nalog iz stava 1 ovog lana izvršiti u skladu sa ta kom 1 ili ta kom 2 stava 3 ovog lana.

**Obavještavanje države lanice u kojoj se nalazi subjekt presrijetanja i ija tehni ka pomo
nije potrebna
lan 91**

(1) Kad nadležni doma i organ odluči da izvrši dokaznu radnju presrijetanja telekomunikacija, a adresa subjekta presrijetanja za komunikaciju navedena u nalogu se koristi na teritoriji druge države lanice, ija tehni ka pomo nije potrebna za izvršenje presrijetanja, organ države izvršenja obavještava nadležni organ te države o presrijetanju:

1) prije presrijetanja u slučajevima kad organ države izvršenja ima saznanja u trenutku izdavanja naloga za presrijetanje da se subjekt presrijetanja nalazi ili će se nalaziti na teritoriji obaviještene države lanice,

2) tokom presrijetanja ili nakon izvršenja presrijetanja, odmah nakon saznanja da se subjekt presrijetanja tokom presrijetanja nalazi ili se nalazio na teritoriji obaviještene države lanice.

(2) Obavještavanje iz stava 1 ovog lana vrši se putem standardizovanog obrasca koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

(3) Ako je obaviješten o tome da se adresa subjekta presrijetanja za komunikaciju navedena u nalogu za presrijetanje koristi na teritoriji Crne Gore i da nije potrebna tehni ka pomo za izvršenje presrijetanja, nadležni doma i organ može u slučaju kad se presrijetanje ne bi moglo odobriti u slijedom domaćem slučaju, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 96 satova od prijema obavještenja iz stava 2 ovog lana, obavijestiti organ države izdavanja:

1) da se presrijetanje ne može izvršiti ili se prekida, i

2) ako je potrebno, da se sav prethodno presrijetani materijal dok se subjekt presrijetanja nalazio na teritoriji Crne Gore ne može upotrijebiti ili se može upotrijebiti samo pod uslovima koje odredi organ iz stava 1 ovog lana. Nadležni doma i organ obavještava organ države izdavanja o razlozima koji opravdavaju navedene uslove.

**Izdavanje evropskog istraženog naloga za preduzimanje mjere privremenog sprje avanja uništenja, izmjene, premještanja, prenosa ili ukidanja predmeta mjere
lan 92**

(1) Evropski istražni nalog može se izdati kako bi se preduzela bilo koja mjera radi privremenog sprje avanja uništenja, izmjene, premještanja, prenosa ili uklanjanja predmeta koji se može upotrijebiti kao dokaz.

(2) Kad se traži preduzimanje mjere iz stava 1 ovog lana, nadležni doma i organ navodi u evropskom istražnom nalogu da li se dokazi prenose Crnoj Gori ili ostaju u državi izvršenja.

(3) Kad je u smislu stava 2 ovog lana u evropskom istražnom nalogu navedeno da dokazi ostaju u državi izvršenja, nadležni doma i organ navodi datum ukidanja privremene mjere iz stava 1 ovog lana ili procijenjeni datum za podnošenje zahtjeva za prenos dokaza u Crnu Goru.

(4) Kad se nalog iz stava 1 ovog lana izvršava u drugoj državi lanici, nadležni doma i organ bez odlaganja obavještava organ države izvršenja o ukidanju mjere navedene u evropskom istražnom nalogu.

**Izvršenje evropskog istražnog naloga za odreivanje privremene mjere
lan 93**

(1) Kad primi evropski istražni nalog za odreivanje privremene mjere, nadležni doma i organ odmah preduzima radnje potrebne za njegovo izvršenje u skladu sa doma im pravom.

(2) Odluka o privremenoj mjeri donosi se i dostavlja organu države izdavanja u što kraju em roku, a kad god je to moguće u roku od 24 sata od prijema evropskog istražnog naloga.

(3) Nakon konsultovanja sa organom države izdavanja, nadležni doma i organ može, u skladu sa doma im pravom i praksom, utvrditi primjerene uslove s obzirom na okolnosti slučaja kako bi se ograničilo vrijeme tokom kojeg će se sprovesti privremena mjera iz stava 1 ovog lana. Ako u skladu s navedenim uslovima, nadležni doma i organ predviđa ukidanje privremene mjere, o tome obavještava organ države izdavanja kojem se pruža mogunost podnošenja primjedbi.

**Evropski istražni nalog u odnosu na ranije izdati evropski istražni nalog
lan 94**

(1) Evropski istražni nalog kojim se dopunjava ranije izdati evropski istražni nalog proslje uje se na standardizovanom obrascu koji je utvr en pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskem i engleskom jeziku.

(2) U slu aju kad predstavnici organa države izdavanja prisustvuju izvršenju evropskog istražnog naloga u Crnoj Gori, dok su prisutni u Crnoj Gori, mogu nadležnom doma em organu uru iti evropski istražni nalog kojim se dopunjava evropski istražni nalog ije je izvršenje u toku.

**Troškovi
lan 95**

(1) U posebnim slu ajevima kad se ne može posti i saglasnost sa državom izvršenja evropskog istražnog naloga u pogledu troškova, nadležni doma i organ može odlu iti da:

- 1) u potpunosti ili djelimi no povu e evropski istražni nalog, ili
- 2) zadrži evropski istražni nalog i snosi dio troškova koji se smatraju izuzetno visokim.

(2) Troškove transkripcije, dekodiranja i dekriptovanja komunikacije presretnute uz tehniku pomo druge države lanice snosi Crna Gora.

IV. ODLUKA O NOV ANOJ KAZNI

**Oblast primjene
lan 96**

(1) Odluka o nov anoj kazni bi e izvršena bez provjere dvostrukе kažnjivosti za djela iz lana 8 ovog zakona i za sljede a djela i prekršaje:

- kršenje propisa o saobra aju, uklju uju i pravila o broju asova vožnje i vremenu odmora kao i propisa o opasnim stvarima,
- krijum arenje robe,
- povredu prava intelektualne svojine,
- prijetnju i nasilna djela protiv ljudi, uklju uju i nasilje na sportskim priredbama,
- krivi na djela oštete enja tu e imovine,
- kra u,

– djela koje su države lanice inkriminisale u svrhu izvršavanja obaveza iz instrumenata usvojenih u smislu Ugovora o Evropskim zajednicama ili glave VI. Ugovora o Evropskoj uniji.

(2) Odluka o nov anoj kazni biće izvršena i za sva druga djela i prekršaje propisane doma im pravom, nezavisno od zakonskog opisa i pravne kvalifikacije radnje prema pravu države izdavanja.

**Isključenje naplate
lan 97**

(1) Izvršenje odluke o nov anoj kazni ne odnosi se na:

- 1) oduzimanje predmeta namijenjenih, upotrijebljenih ili nastalih izvršenjem krivičnih djela,
- 2) oduzimanje imovinske koristi ostvarene krivim djelom,
- 3) zahtjev za naknadu i otklanjanje štete koji je izvršen na osnovu odredbi Regulative (EU) br. 1215/2012 Evropskog parlamenta i Savjeta od 12. decembra 2012. godine, o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskeih odluka u građanskim i privrednim stvarima.

**Mjerodavno pravo
lan 98**

(1) Na izvršenje novinskih kazni primjenjuju se odredbe domaće prava.

(2) Ako lice na koje se odnosi odluka o nov anoj kazni priloži dokaz da je kaznu platilo, u cijelosti ili djelimično, u nekoj od država lanica, sud će taj podatak provjeriti neposrednim obraćanjem organu države izdavanja.

(3) Dio kazne koji je naplaćen u nekoj od država lanica oduzete će se od iznosa koji treba naplatiti u Crnoj Gori.

**Nadležni organi
lan 99**

(1) Za prijem i posljeivanje odluke o nov anoj kazni nadležno je Ministarstvo.

(2) Za izvršenje odluke o nov anoj kazni nadležan je sud za prekršaje ili osnovni sud prema mjestu gdje fizičko lice ima prebivalište ili boravište, odnosno gdje pravno lice ima registrovano sjedište ili prema mjestu gdje se nalazi imovina tih lica ili gdje ona ostvaruju prihod.

**Obavještavanje nadležnih organa
lan 100**

(1) Ministarstvo će, bez odlaganja, obavijestiti organ države izdavanja putem telekomunikacionog sredstva koje obezbjeđuje pisano potvrdu o dostavljanju o:

- 1) odluci kojom se odbija izvršenje odluke o novoj kazni ili o sumnji da postoji ugrožavanje osnovnih prava ili pravnih načela u smislu odredbe člana 6. Ugovora o Evropskoj uniji, zajedno sa obrazloženjem,
- 2) izvršenju odluke,
- 3) obustavi postupka izvršenja odluke o novoj kazni,
- 4) određivanju iznosa novane kazne,
- 5) alternativnim kaznama.

(2) Ministarstvo će, bez odlaganja, obavijestiti organ države izvršenja o odluci ili mjeri po osnovu koje odluka o novoj kazni prestaje da bude izvršiva ili se povlači iz države izvršenja iz nekog drugog razloga.

**Prosljeđivanje odluke o novoj kazni
lan 101**

(1) Sud koji je donio odluku o novoj kazni dostaviće tu odluku Ministarstvu.

(2) Ministarstvo će popuniti potvrdu na standardizovanom obrascu u tvrdom pravnom aktima Evropske unije i ovjeriti tačnost njenog sadržaja. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

(3) Ministarstvo će odluku o novoj kazni, sa ovjerenom potvrdom iz stava 2 ovog člana, dostaviti državi lanici u kojoj fizičko ili pravno lice na koje se odluka odnosi ima imovinu ili ostvaruje prihod, ima prebivalište ili boravište, odnosno u kojoj pravno lice ima registrovano sjedište.

(4) Ministarstvo ne može istovremeno proslijediti odluku o novoj kazni radi izvršenja u više države lanica.

**Posljedice prosljeđivanja odluke o novoj kazni
lan 102**

(1) Odluka o novoj kazni koja je radi izvršenja već proslijedena drugoj državi lanici neće se izvršiti.

(2) Postupak izvršenja odluke o novoj kazni u Crnoj Gori može biti ponovo pokrenut ako:

- 1) se odluka nije mogla u cijelosti izvršiti u državi lanici,

2) je organ države izvršenja odustao od izvršenja te odluke u državi lanici.

(3) Ako nakon prosjevanja odluke o novoj kazni sud primi obavještenje da je novana kazna planena djelimično ili u cijelosti, o tome će bez odlaganja obavijestiti Ministarstvo.

Razlozi za odbijanje izvršenja odluke o novoj kazni lan 103

(1) Izvršenje odluke o novoj kazni može se odbiti ako:

1) potvrda iz lana 101 stav 2 ovog zakona, nije priložena ili nije potpuna, odnosno oigledno nije u skladu sa tom odlukom, a država izdavanja nije u određenom roku dostavila dopunu odnosno ispravku odluke;

2) je za isto djelo isto lice već pravosnažno osudio doma i sud ili sud u drugoj državi lanici i ta odluka druge države lanice je izvršena;

3) se odluka odnosi na djela koja prema domaćem pravu ne predstavljaju djelo ili prekršaj;

4) novana kazna ne premašuje vrijednost od 70,00 eura prema kursu na dan donošenja odluke o novoj kazni;

5) je za izvršenje te odluke po domaćem zakonodavstvu nastupila zastarjelost izvršenja, a ta odluka se odnosi na djelo za koje po domaćem pravu postoji nadležnost Crne Gore;

6) utvrdi da se ta odluka odnosi na djela koja su:

a) u cijelosti ili djelimično u injena na teritoriji Crne Gore, ili

b) u injena van teritorije države izdavanja, a domaćem pravu ne dopušta krivično gonjenje za ta djela kad su u injena van teritorije Crne Gore.

(2) Izvršenje odluke o novoj kazni može se odbiti ako:

1) se utvrdi da se odnosi na lice koje prema domaćem pravu uživa imunitet;

2) se utvrdi da je ta odluka donesena protiv lica prema kome se po domaćem pravu ne može izrediti novana kazna zbog njegovog uzrasta;

3) iz potvrde proizilazi da je odluka o novoj kazni donesena bez rasprave, a lice na koje se odluka odnosi nije na osnovu prava države izdavanja lično niti preko branioca bilo obaviješteno o pravu osporavanja odluke i rokovima u kojima to može učiniti;

4) iz potvrde proizilazi da lice na koje se odluka odnosi nije licno prisustvovalo raspravi na kojoj je ta odluka donesena, osim ako je u potvrđeno navedeno da je u skladu sa pravom države izdavanja:

a) licu bio blagovremeno licno uručen poziv, sa naznakom mjesto i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena odluka o novoj kazni ili je to lice primilo službeno obavještenje o mjestu i vremenu održavanja rasprave, pri čemu je upozorenje na mogućnost donošenja odluke u njegovom odsustvu u slučaju nedolaska,

b) lice na raspravi zastupao branilac,

v) lice nakon što mu je licno uručena odluka o novoj kazni donesena u njegovom odsustvu uz pouku da ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu, na osnovu kojih se može sprovesti postupak u kojem će imati pravo da učestvuje i u kojem će se preispitati utvrđeno injeni no stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinakanja ove

odluke, izri ito izjavilo da ne osporava odluku donesenu u odsustvu, odnosno nije u primjerenom roku podnijelo zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu;

5) iz potvrde proizilazi da lice na koje se odnosi odluka o nov anoj kazni nije li no prisustvovalo raspravi na kojoj je donijeta odluka, osim ako se izri ito odreklo prava da bude saslušano i navelo da ne osporava injenice nakon što je obaviješteno o postupku koji se vodi protiv njega, kao i o mogu nosti li nog prisustvovanja raspravi.

(3) U slu ajevima iz stava 1 i stava 2 ta . 3 i 4 ovog lana, sud e se ako smatra potrebnim, prije donošenja odluke kojom odbija izvršenje odluke u cijelosti ili djelimi no, obratiti organu države izdavanja radi dostavljanja dopunskih podataka potrebnih za odluku i odrediti rok za dostavljanje, koji ne može biti duži od sedam radnih dana.

Odre ivanje iznosa koji treba platiti lan 104

(1) Iznos izre ene nov ane kazne moze biti smanjen ako je ve i od iznosa najviše nov ane kazne propisane za ista djela prema doma em pravu i ako postoji nadležnost Crne Gore.

(2) Iznos nov ane kazne utvrdi e se u valuti koja je u upotrebi u Crnoj Gori, prema kursu na dan donošenja odluke o kazni.

Kazna zatvora ili druga alternativna sankcija za nenapla enu nov anu kaznu lan 105

Kad odluku o nov anoj kazni nije mogu e izvršiti u cijelosti ili djelimi no, ona e biti zamijenjena kaznom zatvora ili rada u javnom interesu, u skladu sa doma im pravom, ako organ izdavanja u potvrdi dopusti primjenu te sankcije. Vrsta i mjera te sankcije ne smije pre i najvišu mjeru navedenu u potvrdi koju je dostavio organ izdavanja.

Obustava izvršenja lan 106

Postupak izvršenja odluke o nov anoj kazni bi e obustavljen kad organ države izdavanja dostavi obavještenje o postojanju razloga koji sprje avaju njen izvršenje.

Naplata nov ane kazne lan 107

Iznos nov ane kazne napla en izvršenjem odluke o nov anoj kazni u Crnoj Gori pripada Crnoj Gori, ako drug ije nije dogovoreno sa državom izdavanja.

V. PRESUDA KOJOM JE IZREENA KAZNA ZATVORA ILI MJERA BEZBJEDNOSTI KOJA PODRAZUMIJEVA LIŠENJE SLOBODE

Oblast primjene lan 108

Presuda kojom je izreena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode za djelo koje prema domaćem pravu sadrži bitna obilježja krivi nog djela može biti proslijedena, odnosno izvršena bez obzira na:

- 1) zakonski opis i pravnu kvalifikaciju krivi nog djela, navedene u primljenoj presudi,
- 2) podatak gdje se osu eno lice nalazi u trenutku pokretanja postupka za priznanje i izvršenje presude kojom je izreena kazna zatvora ili mjera bezbjednosti koja podrazumijeva lišenje slobode.

Nadležni organi lan 109

(1) Za proslijedivanje presude kojom je izreena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici za presude koje je donio taj sud i sud nadležan za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,

2) Viši sud u Bijelom Polju za presude koje je donio taj sud ili sud nadležan za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(2) Za izvršenje presude kojom je izreena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,

2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice, odnosno njegova porodica, ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(3) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijedi e presudu kojom je izreena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode nadležnom višem sudu i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.

(4) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje presude kojom je izreena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, nadležan je Viši sud u Podgorici.

**Pokretanje postupka proslje ivanja presude
lan 110**

(1) Sud koji je donio presudu iz lana 108 ovog zakona dostavi e je nadležnom višem sudu.

(2) Nadležni viši sud e zatražiti saglasnost osu enog za premještaj u državu izvršenja. Osu enom koji se nalazi u Crnoj Gori omogu i e se usmeno ili pisano izjašnjavanje o proslje ivanju presude stranoj državi radi izvršenja. Za maloljetnike i lica lišena poslovne sposobnosti izjasni e se njihov zakonski zastupnik. Usmeno izjašnjavanje unije e se u zapisnik. Prilikom odlu ivanja da li e proslijediti presudu državi izvršenja sud e cijeniti dato izjašnjenje osu enog.

(3) Izuzetno od stava 2 ovog lana, saglasnost osu enog nije potrebna ako se presuda proslje uje državi lanici:

- 1) iji je osu eni državljanin i u kojoj ima prebivalište ili boravište,
- 2) u koju e na osnovu presude ili druge odluke nadležnog doma eg organa osu eni nakon otpuštanja sa izvršavanja kazne biti deportovan ili protjeran,
- 3) u koju je osu eni pobjegao ili se na drugi na in vratio u tu državu, u cilju izbjegavanja izvršenja kazne koja mu je izre ena.

(4) Nadležni viši sud konsultova e se, ako je to potrebno, sa organom države izvršenja, radi utvr ivanja okolnosti da li e izvršenje kazne u toj državi doprinijeti socijalnoj rehabilitaciji osu enog.

(5) Zahtjev države lanice za dostavljanje presude i predlog osu enog za pokretanje postupka dostavljanja presude ne obavezuju Crnu Goru. Svoj predlog osu eni može podnijeti državi izvršenja ili državi izdavanja.

**Proslje ivanje presude
lan 111**

(1) Kad utvrdi da e izvršenje kazne u drugoj državi doprinijeti socijalnoj rehabilitaciji osu enog koji je dao saglasnost na premještaj, nadležni viši sud e bez obzira na injenicu da li se osu eni nalazi u Crnoj Gori ili državi izvršenja, presudu iz lana 108 ovog zakona, sa potvrdom iji je standardizovani obrazac utvr en pravnim aktima Evropske unije i objavljen na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku, dostaviti:

- državi lanici iji je osu eni državljanin i u kojoj ima prebivalište ili boravište,

- državi lanici iji je osu eni državljanin i u kojoj nema prebivalište ili boravište, ako je doma om presudom ili drugom odlukom nadležnog doma eg organa izre ena mjera protjerivanja osu enog u tu državu lanicu, nakon otpuštanja sa izvršavanja kazne,
- drugoj državi lanici iji je nadležni organ saglasan sa proslje ivanjem te presude i potvrde.

(2) Nadležni viši sud e dostaviti obavještenje iji je standardizovani obrazac utvr en pravnim aktima Evropske unije i objavljen na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku, osu enom ako se nalazi u Crnoj Gori, na jeziku koji osu eni razumije ili organu izvršenja ako se osu eni nalazi u toj državi, da je odlu io da proslijedi presudu drugoj državi lanici radi izvršenja.

(3) Organu države izvršenja bi e dostavljeno i izjašnjenje osu enog u pisanoj formi, naro ito ako se osu eni saglasio sa premještajem, a organ države izvršenja je dostavio obrazloženo mišljenje da izvršenje kazne zatvora u toj državi ne bi olakšalo socijalnu rehabilitaciju i uspješnu reintegraciju osu enog u društvo.

Povla enje presude lan 112

(1) Nadležni viši sud može povu i potvrdu iz lana 111 stav 1 ovog zakona ako nakon proslje ivanja presude iz lana 108 ovog zakona i potvrde, primi obrazloženo mišljenje države izvršenja da izvršenje kazne zatvora u toj državi ne bi doprinijelo socijalnoj rehabilitaciji niti uspješnoj reintegraciji osu enog.

(2) Ako izvršenje kazne nije zapo eto u državi izvršenja, nadležni viši sud može povu i potvrdu ako se pojave okolnosti koje nijesu postojale u trenutku dostavljanja presude ili sud nije za njih znao, a protivne su svrsi izvršenja kazne zatvora.

(3) Nadležni viši sud može povu i potvrdu dostavljenu državi izvršenja ako nije saglasan sa primjenom zakonskih odredbi o uslovnom otpustu koje je dostavila država izvršenja.

Zahtjev za mjere obezbje enja lan 113

Od države izvršenja može se zahtijevati primjena mjera obezbje enja prisustva osu enog do donošenja odluke o izvršenju prije proslje ivanja presude iz lana 108 ovog zakona i potvrde iz lana 111 stav 1 ovog zakona, odnosno prije donošenja odluke o izvršenju kazne, ako postoji opasnost od bjekstva osu enog iz te države.

**Premještaj osu enog iz Crne Gore
lan 114**

(1) Osu eni koji se nalazi u Crnoj Gori bi e premješten u državu izvršenja, najkasnije u roku od 30 dana od pravosnažnosti odluke o izvršenju presude iz lana 108 ovog zakona. Mjesto i vrijeme predaje radi premještaja osu enog dogovori e doma i organ nadležan za izvršenje krivi nih sankcija sa nadležnim organima države izdavanja, po potrebi, uz saradnju sa organom državne uprave nadležnim za unutrašnje poslove.

(2) Ako zbog okolnosti na koje Crna Gora ili država izdavanja ne mogu uticati, premještaj nije mogu e izvršiti u roku iz stava 1 ovog lana, o tome e nadležni doma i organ obavijestiti nadležni organ države izvršenja. Novi na in, vrijeme i mjesto predaje osu enog dogovori e se u daljem roku od deset dana.

(3) Kad osu eni zapo ne da izdržava kaznu zatvora u državi izvršenja, izvršenje kazne zatvora u Crnoj Gori bi e obustavljeno.

(4) Nakon što od organa izvršenja primi obavještenje o nemogu nosti daljeg izvršenja kazne zatvora zbog bjekstva osu enog, nadležni viši sud može odlu iti o izdržavanju preostalog dijela kazne u Crnoj Gori, u skladu sa doma im pravom.

**Molba za odobrenje sprovo enja osu enog preko teritorije druge države lanice
lan 115**

(1) Ako je prilikom premještaja osu enog u državu izvršenja potrebno sprovo enje preko teritorije druge države lanice, Ministarstvo e, na zahtjev nadležnog višeg suda, dostaviti toj državi molbu za odobrenje tranzita sa kopijom potvrde iz lana 111 stav 1 ovog zakona.

(2) Na zahtjev države lanice preko ije teritorije se traži tranzit, Ministarstvo e dostaviti prevod potvrde na jednom od jezika nazna enih u zahtjevu.

(3) Ako država lanica preko ije teritorije se traži tranzit ne garantuje da protiv osu enog, dok se nalazi na njenoj teritoriji, ne e pokrenuti krivi ni postupak ili primijeniti neku mjeru lišenja slobode za krivi no djelo u injeno ili kaznu izre enu prije njegovog odlaska iz Crne Gore, Ministarstvo može povu i molbu za premještaj preko teritorije te države.

(4) Ako se premještaj osu enog sprovodi vazdušnim putem, u slu aju nepredvi enog slijetanja, Ministarstvo e nadležnom organu države lanice gdje je avion sletio dostaviti molbu za odobrenje tranzita sa kopijom potvrde iz lana 111 stav 1 ovog zakona, u roku od 72 asa.

**Postupak davanja saglasnosti
lan 116**

(1) Nadležni viši sud odlu uje o zahtjevu države izvršenja za davanje saglasnosti za:

1) vo enje krivi nog postupka ili izvršenje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode osu enog za djelo u injeno prije njegovog premještaja,

2) predaju osu enog drugoj državi lanici zbog djela u injenog prije premještaja,

3) za izru enje osu enog tre oj državi zbog djela u injenog prije premještaja.

(2) O zahtjevu iz stava 1 ovog lana Vije e odlu uje, shodnom primjenom odredbi koje se odnose na evropski nalog za hapšenje.

Dužnost obavještavanja lan 117

Nadležni viši sud je dužan da odmah obavijesti organ države izvršenja o svim odlukama ili mjerama zbog kojih se izre ena kazna zatvora ne može više izvršiti, odnosno zbog kojih se ne e mo i izvršiti nakon odre enog vremena.

Pokretanje postupka izvršenja presude lan 118

(1) Kad nadležni viši sud primi presudu države izdavanja iz lana 108 ovog zakona, provjeri e da li je:

1) dostavljena u skladu sa lanom 111 ovog zakona;

2) osu eno lice crnogorski državljanin i da li ima prebivalište ili boravište u Crnoj Gori,

3) osu eno lice crnogorski državljanin, bez prebivališta ili boravišta u Crnoj Gori, kome je presudom, odlukom organa uprave ili drugom mjerom koja je posljedica te presude, izre ena mjera protjerivanja ili deportacije u Crnu Goru nakon otpuštanja sa izdržavanja kazne.

(2) U slu aju iz stava 1 ta ka 3 ovog lana, Ministarstvo e prilikom davanja saglasnosti da se Crnoj Gori proslijedi radi priznanja presuda države izdavanja kojom je izre ena kazna zatvora ili druga mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, posebno voditi ra una o uspješnijoj socijalnoj rehabilitaciji osu enog i preko posebne organizacione jedinice Ministarstva (u daljem tekstu: probaciona služba) utvrditi boravište ili prebivalište osu enog, odnosno njegove porodice u Crnoj Gori, da li posjeduje nepokretnu imovinu u Crnoj Gori, kao i druge li ne i društvene okolnosti koje osu enog povezuju sa Crnom Gorom.

(3) Nadležni viši sud može zatražiti od nadležnog organa države izdavanja prosje ivanje presude donesene u toj državi, sa potvrdom iz lana 111 stav 1 ovog zakona, radi izvršenja presude u Crnoj Gori.

(4) Kaznu zatvora izre enu proslije enom presudom, koja prelazi najve u kaznu zatvora propisanu doma im pravom za isto ili sli no krivi no djelo, nadležni viši sud e uskladiti na na in što e izre i maksimalnu kaznu propisanu doma im zakonom za isto ili sli no krivi no djelo.

(5) Kaznu zatvora ili drugu mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode, koja po svojoj prirodi nije u skladu sa doma im pravom, nadležni viši sud e uskladiti na na in što e izre i krivi nu sankciju propisanu doma im pravom za isto ili sli no krivi no djelo, koja e u najve oj mogu oj mjeri odgovarati kazni izre enoj proslije enom presudom, pri emu se ne može preina iti u nov anu kaznu.

(6) Kazna koju izrekne nadležni viši sud na osnovu doma eg prava, ne smije po vrsti i trajanju biti stroža od kazne izre ene presudom u državi izdavanja.

(7) Pravosnažnu odluku o priznanju presude iz lana 108 ovog zakona, donesenu nakon sprovo enja postupka u skladu sa st. 1 do 6 ovog lana, nadležni viši sud e bez odlaganja dostaviti sudu nadležnom za izvršenje u skladu sa doma im pravom.

(8) Prije donošenja odluke o priznanju presude države izdavanja iz lana 108 ovog zakona nadležni viši sud može na molbu države izdavanja odrediti pritvor ili druge mjere nadzora osu enom koji se nalazi na teritoriji Crne Gore.

Sporazum sa drugim državama lanicama lan 119

U slu aju iz lana 118 stav 1 ta ka 3 ovog zakona, saglasnost Ministarstva nije potrebna ako se sa nekom od država lanica postigne sporazum da se takva saglasnost ne e tražiti ako:

- 1) osu eni nije crnogorski državljanin, ima boravište u Crnoj Gori najmanje pet godina i nije izgubio pravo na to boravište u skladu sa doma im pravom,
- 2) je osu eni crnogorski državljanin bez prebivališta ili boravišta u Crnoj Gori, kome nije izre ena mjera protjerivanja ili deportacije, nakon otpuštanja sa izdržavanja kazne.

Osnov za odbijanje priznanja i izvršenja lan 120

(1) Priznanje presude iz lana 108 ovog zakona može biti odbijeno ako:

- 1) potvrda iz lana 111 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili o igledno nije u skladu sa tom presudom, a država izdavanja nije u odre enom roku, koji ne može biti duži od sedam radnih dana, dostavila dopunu odnosno ispravku potvrde,
- 2) nijesu ispunjeni uslovi iz lana 118 stav 1 ta . 1 i 2 ovog zakona,
- 3) bi izvršenje presude predstavljal povredu na ela ne bis in idem,
- 4) djelo iz dostavljene presude ne predstavlja krivi no djelo po doma em pravu,
- 5) je kazna izre ena maloljetnom licu mla em od 16 godina života.

(2) Za poreska krivi na djela priznanje presude se ne može odbiti samo iz razloga što doma e pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili dažbina ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, dažbinama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja.

(3) Priznanje presude iz lana 108 ovo zakona može biti odbijeno ako:

- 1) je prema doma em pravu nastupila zastarjelost izvršenja kazne;
 - 2) osu eni na osnovu doma eg prava uživa imunitet koji onemogu ava izvršenje kazne;
 - 3) je u vrijeme kad je sud primio tu presudu radi priznanja i izvršenja preostalo manje od šest mjeseci kazne;
- 4) iz potvrde iz lana 111 stav 1 ovog zakona proizilazi da osu eni nije li no prisustvovao raspravi na kojoj je presuda donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa pravom države izdavanja:

a) osu enom bio blagovremeno i li no uru en poziv sa naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda ili da je primio službeno obavještenje o mjestu i vremenu održavanja rasprave na na in iz kojeg se nesumnjivo može zaklju iti da je znao za održavanje rasprave i da je upozoren na mogu nost donošenja odluke u odsustvu u slu aju nedolaska,

b) osu enog na raspravi zastupao branilac,

v) osu enom nakon što mu je li no uru ena presuda donesena u odsustvu uz pouku da ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu na osnovu kojih se može sprovesti postupak u kojem e imati pravo da u estvuje i u kojem e se preispitati utvr eno injeni no stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preina enja ove presude, izri ito izjavio da ne osporava odluku donesenu u odsustvu, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu;

5) se država izdavanja na zahtjev Crne Gore ne saglasi sa izvršenjem krivi ne sankcije nad osu enim za koga je tražila priznanje i izvršenje te presude u odnosu na krivi no djelo u injeno prije premještaja, a koje nije obuhva eno tom presudom;

6) je dostavljenom presudom izre ena mjera psihijatrijskog ili drugog zdravstvenog lije enja, odnosno druga mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, a koju primjenom doma eg prava nije mogu e izvršiti u Crnoj Gori;

7) se presuda odnosi na krivi na djela za koja se u skladu sa doma im pravom smatra da su u cijelosti u injena u Crnoj Gori ili na mjestu koje je izjedna eno sa njenom teritorijom, a za djela koja su u ve im ili pretežnim dijelom u injena na toj teritoriji, sud e cijeniti sve posebne okolnosti slu aja, a posebno injenicu da li je je krivi no djelo u injeno u ve em ili pretežnom dijelu u državi izdavanja.

(4) U slu ajevima iz stava 1 ta . 1, 2 i 3 i stava 2 ta . 5, 6 i 7 ovog lana, sud e prije donošenja odluke o odbijanju priznanja i izvršenja kazne, stupiti u kontakt i konsultovati se sa nadležnim organima države izdavanja, a ako je potrebno zatražiti i dodatne podatke.

Privremeno lišenje slobode

lana 121

(1) Osu enom koji se nalazi na teritoriji Crne Gore može se, na molbu države izdavanja i prije prijema presude iz lana 108 ovog zakona i potvrde iz lana 111 stav 1 ovog zakona ili prije donošenja odluke o priznanju te presude, ako postoje okolnosti koje upu uju na opasnost od bjekstva iz Crne Gore, odrediti mjere obezbje enja prisustva na teritoriji Crne Gore do donošenje odluke o priznanju presude, u skladu sa doma im pravom.

(2) Vrijeme koje je osu eni proveo u pritvoru tokom trajanja postupka priznanja presude, kao i svako drugo lišenje slobode odre eno u skladu sa stavom 1 ovog lana, ura una e se u kaznu zatvora ili kaznu maloljetni kog zatvora.

Rokovi i dužnost obavještavanja

lana 122

(1) Po prijemu presude iz lana 108 ovog zakona i potvrde iz lana 111 stav 1 ovog zakona, nadležni viši sud e zapo eti postupak i, u roku koji ne može biti duži od 60 dana, odlu iti o priznanju presude i donijeti rješenje o upu ivanju osu enog na izdržavanje kazne, osim ako odloži donošenje odluke o priznanju presude zbog razloga iz lana 124 ovog zakona.

(2) Nadležni viši sud e obavijestiti organ države izdavanja da u odre enom konkretnom slu aju ne može poštovati rok iz stava 1 ovog lana, navode i razloge za prekora enje roka i procijenjeno vrijeme u kojem e biti pravosnažno odlu eno o presudi.

(3) Nadležni viši sud e, bez odlaganja, u pisanoj formi obavijestiti organ države izdavanja:

- da se nakon prijema presude iz lana 108 ovog zakona i potvrde iz lana 111 stav 1 ovog zakona, osu eni više ne nalazi na teritoriji Crne Gore,
- o odluci o priznanju presude, datumu njenog donošenja i njenoj pravosnažnosti,
- o odluci o odbijanju priznanja presude i o razlozima za takvu odluku,
- o odluci donesenoj na osnovu lana 118 st. 4 i 5 ovog zakona, kao i o razlozima za takvu odluku,
- o odluci kojom se odbija izvršenje zbog razloga iz lana 120 ovog zakona, kao i o razlozima za donošenje takve odluke,
- o uslovnom otpuštanju osu enog lica i o trajanju neizdržanog ostatka kazne, samo ako je to zatražila država izdavanja u potvrdi iz lana 111 stav 1 ovog zakona,
- o bjekstvu osu enog lica iz zatvora,
- o isteku kazne.

Djelimi no priznanje i izvršenje
lan 123

Kad utvrdi postojanje uslova za djelimi no priznanje presude države izdavanja, sud e prije nego što odlu i da li e odbiti priznanje i izvršenje kazne stupiti u kontakt sa nadležnim organom države izdavanja radi eventualnog sporazuma o djelimi nom priznanju presude i izvršenju kazne. To priznanje i izvršenje ne može za posljedicu imati produženje trajanja kazne koja je izre ena u državi izdavanja.

Odlaganje priznanja presude
lan 124

Sud e odložiti priznanje presude iz lana 108 ovog zakona ako potvrda iz lana 111 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili o igledno nije u skladu sa tom presudom i odredi e rok državi izdavanja, ne duži od sedam radnih dana, da dostavi dopune ili ispravku te potvrde.

Pravni ljekovi
lan 125

Protiv odluke o priznanju presude osu eni i nadležni državni tužilac imaju pravo da podnesu žalbu, u roku od osam dana od prijema odluke, Vije u koje e o žalbi odlu iti u roku od 15 dana.

Odustanak od izvršenja kazne
lan 126

Ako nadležni organ države izdavanja uz obrazloženje povu e potvrdu iz lana 111 stav 1 ovog zakona prije pravosnažnosti rješenja o upu ivanju osu enog na izvršavanje kazne, kazna se ne e izvršiti.

Premještaj osu enog lica u Crnu Goru
lan 127

(1) Osu eni koji se nalazi u državi izdavanja bi e premješten u Crnu Goru, najkasnije u roku od 30 dana od pravosnažnosti odluke o priznanju presude. Mjesto i vrijeme predaje osu enog dogovori e doma i organ nadležan za izvršenje krivi nih sankcija sa nadležnim organima države izdavanja, po potrebi, uz saradnju sa organom državne uprave nadležnim za unutrašnje poslove.

(2) Ako zbog okolnosti na koje Crna Gora ili država izdavanja ne mogu uticati premještaj nije mogu e izvršiti u roku iz stava 1 ovog lana, o tome e nadležni doma i organ obavijestiti organ države izdavanja. Novi na in, vrijeme i mjesto predaje osu enog dogovori e se u roku od deset dana.

Sprovo enje preko teritorije Crne Gore
lan 128

(1) Ministar nadležan za poslove pravosu a odobri e, na molbu države izdavanja, sprovo enje osu enog preko teritorije Crne Gore u svrhu njegovog premještaja u državu izvršenja, ako je država izdavanja uz molbu za tranzit dostavila kopiju potvrde iz ana 111 stav 1 ovog zaona.

(2) Kad Ministarstvo primi molbu za tranzito su enog koga u svrhu vo enja postupka ili izdržavanja kazne zatvora potražuju i pravosudni organi Crne Gore, zbog u injenog krivi nog djela ili presude izre ene za djelo u injeno prije zapo injanja postupka premještaja u državi izdavanja, obavijesti e o tome organ države izdavanja.

(3) Ministar nadležan za poslove pravosu a o molbi iz stava 1 ovog lana odlu uje odmah, a najkasnije u roku od sedam radnih dana od prijema molbe.

(4) O odluci iz stava 3 ovog lana Ministarstvo e obavijestiti organ države izdavanja pisanim putem.

(5) Za potrebe sprovo enja premještaja iz st. 1 i 2 ovog lana, nadležni sud može osu enom odrediti pritvor ako postoje okolnosti koje upu uju na opasnost od bjekstva osu enog, u trajanju potrebnom za sprovo enje osu enog preko teritorije Crne Gore.

Mjerodavno pravo
lan 129

(1) Kazna zatvora iz priznate strane presude u Crnoj Gori e se izvršiti u skladu sa odredbama zakona kojim se ure uje izvršenje kazne zatvora.

(2) Prilikom odlu ivanja o uslovnom otpustu nadležni sud e uzeti u obzir zakonske odredbe o uslovnom otpustu koje je dostavila država izdavanja.

(3) Vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora iz priznate strane presude ura una e se u kaznu izre enu u skladu sa lanom 118 st. 4 i 5 ovog zakona.

(4) Na zahtjev organa izdavanja nadležni viši sud e dostaviti obavještenje o odredbama doma eg prava kojima se ure uje uslovni otpust.

Na elo specijalnosti
lan 130

(1) Krivi ni postupak se ne može voditi, ni krivi na sankcija izre i, niti lišiti slobode premješteno lice za djelo u injeno prije njegovog premještaja.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog lana, krivi ni postupak moze se sprovesti i krivi na sankcija izvršiti:

- 1) ako premješteno osu eno lice, iako je imalo mogu nosti, nije napustilo teritoriju Crne Gore u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Crnu Goru vratilo,
- 2) za krivi no djelo za koje doma im pravom nije propisana kazna zatvora, a vo enje krivi nog postupka ne iziskuje odre ivanje pritvora,
- 3) za krivi no djelo za koje je doma im pravom propisana nov ana kazna, bez obzira na mogu nost da se takva kazna zamijeni kaznom zatvora,
- 4) kad je osu eni dao saglasnost za premještaj,
- 5) ako se osu eni nakon predaje, u prisustvu branioca, dobrovoljno i u potpunosti svjestan posljedica svoje izjave, na zapisnik izri ito odrekao primjene na ela specijalnosti,
- 6) ako je organ izdavanja na zahtjev Crne Gore, dao saglasnost za vo enje krivi nog postupka ili za izvršenje krivi ne sankcije zbog djela u injenog prije premještaja osu enog, a ne zbog djela zbog kojeg je premješten u Crnu Goru, na obrascu iz lana 16 ovog zakona. Na zahtjev države izdavanja Crna Gora može dati garanciju da e biti poštovana prava osu enog iz lana 24 ovog zakona.

VI. PRESUDA I ODLUKA KOJOM SU IZRE ENE PROBACIONE MJERE I ALTERNATIVNE SANKCIJE

Oblast primjene lan 131

(1) Priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izre ene probacione mjere i alternativne sankcije obuhvata:

- 1) priznanje presude ili odluke kojom je izre ena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode i odobren uslovni otpust sa izdržavanja te kazne, kao i presude kojom je izre ena uslovna osuda ili odloženo izricanje kazne ili izre ena alternativna sankcija,
- 2) priznanje probacione odluke,
- 3) preuzimanje nadzora nad izvršavanjem probacionih mjer i alternativnih sankcija,
- 4) priznanje drugih odluka nadležnih organa u vezi sa odlukama iz ta . 1, 2 i 3 ovog stava.

(2) Presuda, odnosno odluka iz stava 1 ovog lana bi e priznata i za djela koja prema doma em pravu sadrže bitna obilježja krivi nog djela, bez obzira na zakonski opis i pravnu kvalifikaciju krivi ne radnje navedene u primljenoj presudi, odnosno odluci.

(3) Presude i odluke iz stava 1 ovog lana dostavljaju se radi priznanja i izvršenja sa potvrdom, na standardizovanom obrascu utvr enom pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

Nadležni organi lan 132

(1) Za prosljeivanje presuda i odluka kojima su izreke probacione mjere i alternativne sankcije nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici za presude koje je donio taj sud i osnovni sudovi u Podgorici, Baru, Danilovgradu, Kotoru, Nikšiću, Ulcinju, Herceg Novom i Cetinju,

2) Viši sud u Bijelom Polju za presude koje je donio taj sud i osnovni sudovi u Bijelom Polju, Beranama, Žabljaku, Kolašinu, Plavu, Pljevljima i Rožajama.

(2) Za izvršenje presuda i odluka kojima su izreke probacione mjere i alternativne sankcije nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Prijestonice Cetinje,

2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(3) Viši sud koji nadeže da nije nadležan za izvršenje, proslijedi e presudu i odluku kojima su izreke probacione mjere i alternativne sankcije nadležnom višem sudu i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.

(4) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje presude i odluke kojima su izreke probacione mjere i alternativne sankcije, nadležan je Viši sud u Podgorici.

(5) Nadležni viši sud će pravosnažnu odluku o priznanju odluke države izdavanja dostaviti nadležnoj probacionoj službi i vršeće nadzor nad izvršenjem probacionih mjera i alternativnih sankcija.

(6) Nadležni viši sud će uputiti osu enog na izvršavanje kazne zatvora ili mjera koje podrazumijevaju lišenje slobode, izrekenih pravosnažnom i izvršnom odlukom o priznanju strane presude ili probacione odluke kojom je osu enom odobren uslovni otpust.

Ustupanje nadležnosti lan 133

(1) Ako se u Crnoj Gori vodi novi krivi ni postupak protiv okrivljenog koji u državi svog prebivališta ili boravišta ili drugoj državi izvršava probacione mjere ili alternativne sankcije izreke presudom ili probacionom odlukom proslije enom u smislu lana 134 stav 1 ovog

zakona, sud pred kojim se vodi novi krivi ni postupak može, uz prethodnu saglasnost suda iz lana 144 ovog zakona, da zahtjeva od nadležnog organa države izvršenja ustupanje nadležnosti za izvršavanje probacionih mera ili alternativnih sankcija, kao i donošenje svih naknadnih odluka.

(2) Kad nadležni organ države izvršenja ustupi nadležnost doma em suđu u skladu sa stavom 1 ovog lana ili u skladu sa lanom 144 ovog zakona, doma i suđe ponovno preuzeti nadležnost vode i rauna o:

- trajanju i stepenu izvršenja probacionih mera ili alternativnih sankcija u državi izvršenja,
- svim naknadnim odlukama koje je donijela država izvršenja.

Postupak prosljeivanja presude ili probacione odluke lan 134

(1) Sud koji je donio presudu ili probacionu odluku dostavi je nadležnom višem suđu, radi prosljeivanja:

1) državi lanici na njem podruju osu eni ima prebivalište ili uobičajeno boravište, uz uslov da se osu eni vratio ili želi da se vrati u tu državu,

2) na molbu osu enog, drugoj državi lanici, na molbu osu enog.

(2) Nadležni viši sud proslijedi presudu ili probacionu odluku državi izvršenja ako utvrdi da je izvršenje probacionih mera ili alternativnih sankcija u toj državi doprinijeti rehabilitaciji i reintegraciji i efikasnijoj i lakšoj primjeni probacionih mera i alternativnih sankcija.

Neposredno prosljeivanje presude ili probacione odluke lan 135

(1) Nadležni viši sud proslijediti presudu ili probacionu odluku zajedno sa potvrdom na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije, neposredno organu države izvršenja na bilo koji način koji obezbjeuje pisano potvrdu o dostavljanju, uz uslov da organ države izvršenja pristaje na takav način prosljeivanja. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

(2) Presuda ili probaciona odluka sa potvrdom ne može biti istovremeno dostavljena radi izvršenja u više država lanica.

Pravne posljedice prosljeivanja presude ili probacione odluke lan 136

(1) Doma i organi prestaju da budu nadležni za izvršavanje probacionih mera i alternativnih sankcija, kao i za donošenje naknadnih odluka, kad ih organ države izvršenja obavijesti o pravosnažnosti i izvršnosti odluke o priznanju prosljeivanje presude ili probacione odluke.

(2) Doma i organi e ponovo postati nadležni za izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija izre enih proslije enim odlukama, kao i za donošenje naknadnih odluka kad:

- 1) nadležni viši sud u roku od deset dana od prijema obavještenja u smislu lana 147 stav 3 ta ka 5 ovog zakona odlu i da povu e potvrdu i o tome obavijesti nadležni organ države izvršenja,
- 2) nadležni organ države izvršenja nije nadležan za donošenje naknadne odluke,
- 3) nadležni organ države izvršenja prestane da bude nadležan za izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija u skladu sa lanom 148 ovog zakona.

Postupak priznanja i izvršenja lan 137

(1) Kad nadležni viši sud primi presudu ili probacionu odluku provjeri e da li je uz nju dostavljena potvrda iz lana 135 stav 1 ovog zakona i da li:

- 1) osu eni ima prebivalište ili boravište u Crnoj Gori, odnosno da li se vratio u Crnu Goru ili želi da se vrati u Crnu Goru, ili
- 2) je osu eni zatražio proslije ivanje presude ili probacione odluke nadležnim doma im organima radi njenog priznanja i izvršenja, iako nijesu ispunjeni uslovi iz ta ke 1 ovog stava, a Ministarstvo je dalo saglasnost državi izdavanja za to proslije ivanje.

(2) U slu aju iz stava 1 ta ka 2 ovog lana, Ministarstvo e prilikom davanja saglasnosti državi izdavanja da proslijedi presudu ili probacionu odluku Crnoj Gori u svrhu njenog priznanja i izvršavanja posebno voditi ra una o lakšoj rehabilitaciji i integraciji osu enog u društvo.

(3) Nadležni viši sud, odnosno Ministarstvo u slu ajevima iz st. 1 i 2 ovog lana utvrdi e da li osu eni, odnosno njegova porodica ili bliski srodnici imaju prebivalište ili boravište u Crnoj Gori, da li osu eni posjeduje nepokretnu imovinu u Crnoj Gori, kao i druge li ne i društvene okolnosti koje ga povezuju sa Crnom Gorom.

(4) Nadležni viši sud može od organa države izdavanja zatražiti dostavljanje primjerka presude ili probacione odluke, odnosno njihove ovjerene kopije zajedno sa izvornikom potvrde iz lana 135 stav 1 ovog zakona.

(5) Nadležni viši sud e odložiti donošenje odluke o priznanju presude ili probacione odluke ako potvrda priložena uz presudu ili probacionu odluku nije potpuna ili o igledno nije u skladu sa tom presudom ili odlukom, za 15 radnih dana, u kojem roku organ države izdavanja mora da dostavi dopunjenu ili ispravljenu potvrdu.

(6) Nakon postupka sprovedenog u skladu sa st. 1 do 4 ovog lana nadležni viši sud e, bez odlaganja, donijeti odluku o priznanju strane presude ili probacione odluke, osim ako utvrdi postojanje nekog od razloga za odbijanje priznanja presude, odnosno probacione odluke.

(7) Nadležni viši sud će odluku o priznanju strane presude ili probacione odluke, u roku od osam dana od njene pravosnažnosti i izvršnosti, dostaviti nadležnom суду из лана 132 ovog zakona.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja lan 138

(1) Nadležni viši sud može odbiti priznanje strane presude ili probacione odluke, kao i izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija ako:

- 1) potvrda из лана 135 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili o igledno nije u skladu sa dostavljenom presudom ili probacionom odlukom, a organ države izdavanja nije dostavio dopunu ili ispravku из лана 137 stav 5 ovog zakona,
- 2) nijesu ispunjeni uslovi из лана 137 stav 1 ovog zakona,
- 3) je priznanje presude ili probacione odluke, kao i izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija suprotno na еlu ne bis in idem,
- 4) djelo na koje se odnosi presuda ili probaciona odluka ne predstavlja krivi no djelo u smislu лана 131 stav 2 ovog zakona,
- 5) je probaciona mjera ili alternativna sankcija izre ena prema djetu koje u vrijeme izvršenja krivi nog djela nije navršilo 14 godina života.

(2) Priznanje presude ili probacione odluke koja se odnosi na poreska krivi na djela ne može se odbiti samo iz razloga što doma em pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili dažbina ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, dažbinama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja.

Razlozi zbog kojih se može odbiti priznanje i izvršenje lan 139

(1) Uzimajući u obzir svrhu probacionih mjera i alternativnih sankcija, posebno potrebu zaštite društvene zajednice od u inioča krivi nog djela uticajem na kriminogene faktore i olakšavanjem njegove rehabilitacije i reintegracije u zajednicu, nadležni viši sud može odbiti priznanje i izvršenje presude ili probacione odluke države izvršenja ako:

- 1) je prema doma em pravu nastupila zastarjelost izvršenja probacionih mjera ili alternativnih sankcija izre enih tom presudom ili probacionom odlukom;
- 2) osu eni prema doma em pravu uživa imunitet koji onemogu ava izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija;
- 3) je tom presudom ili probacionom odlukom izre ena mjera psihijatrijskog ili drugog lije enja koju primjenom лана 143 ovog zakona nije mogu e izvršiti u Crnoj Gori;
- 4) je probaciona mjera ili alternativna sankcija izre ena u trajanju kra em od šest mjeseci ili je za njeno izvršenje preostalo manje od šest mjeseci;
- 5) se presuda ili probaciona odluka odnosi na krivi na djela za koja se prema doma em pravu smatra da su u cijelosti u injena na teritoriji Crne Gore ili na mjestu koje je izjedna eno sa

njenom teritorijom, pri emu e nadležni viši sud za djela koja su u ve em ili pretežnom djelu u injena na toj teritoriji cijeniti sve posebne okolnosti konkretnog slu aja, a naro ito injenicu da je krivi no djelo u injeno u ve em ili pretežnom dijelu u državi izdavanja;

6) iz potvrde iz lana 135 stav 1 ovog zakona proizilazi da osu eno lice nije li no prisustvovalo raspravi na kojoj je presuda ili probaciona odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa pravom države izdavanja:

a) osu enom bio blagovremeno i li no uru en poziv sa naznakom mesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda ili probaciona odluka ili da je primio službeno obavještenje o mjestu i vremenu održavanja rasprave na na in iz kojeg se nesumnjivo može zaklju iti da je znao za održavanje rasprave i da je upozoren na mogu nost donošenja odluke u njegovom odsustvu,

b) osu enog na raspravi zastupao branilac ili branilac koga mu je postavio sud po službenoj dužnosti,

v) osu eni, nakon što mu je li no uru ena presuda ili probaciona odluka donesena u njegovom odsustvu uz pouku da ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu, na osnovu kojih se može sprovesti postupak u kojem e imati pravo da u estvuje i u kojem e se preispitati utvr eno injeni no stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preina enja ove presude ili probacione odluke, izri ito izjavio da ne osporava odluku donesenu u njegovom odsustvu, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu.

(2) Nadležni viši sud može, bez obzira na postojanje razloga za odbijanje priznanja i izvršenja presude ili odluke iz stava 1 ovog lana, na osnovu sporazuma sa nadležnim organom države izdavanja, priznati stranu presudu ili probacionu odluku u skladu sa lanom 137 ovog zakona, ako nije nadležan za donošenje naknadnih odluka iz lana 144 st. 1 i 2 ovog zakona.

**Rok
lan 140**

(1) Po prijemu presude ili probacione odluke i potvrde iz lana 135 stav 1 ovog zakona, nadležni viši sud e odmah zapo eti postupak i, u roku koji ne može biti duži od 30 dana, odlu iti o priznanju presude i donijeti rješenje o upu ivanju na izvršenje priznate probacione mjere ili alternativne sankcije, osim ako odloži priznanje presude ili probacione odluke.

(2) Nadležni viši sud e odložiti donošenje odluke o priznanju presude ili probacione odluke ako potvrda iz lana 135 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili o igledno nije u skladu sa tom presudom ili odlukom, za 15 radnih dana, u kojem roku organ države izdavanja mora da dostavi dopunjenu ili ispravljenu potvrdu.

(3) Nadležni viši sud e obavijestiti organ države izdavanja da u konkretnom slu aju ne može poštovati rok iz stava 1 ovog lana, navode i razloge za prekora enje roka i procijenjeno vrijeme potrebno za donošenje pravosnažne odluke.

**Pravni ljekovi
lan 141**

Protiv odluke o priznanju presude osu eni i nadležni državni tužilac imaju pravo da podnesu žalbu Vije u, u roku od osam dana od prijema odluke, koje e o žalbi odluciti u roku od 15 dana.

Vrste probacionih mjera i alternativnih sankcija lan 142

(1) Na osnovu priznate strane presude ili probacione odluke prema osu enom e biti primijenjene samo one vrste probacionih mjera i alternativnih sankcija koje propisuje doma e krivi no zakonodavstvo.

(2) Odluka o priznanju odluke organa države izdavanja iz stava 1 ovog lana bi e dostavljena nadležnoj probacionoj službi koja e vršiti nadzor nad njihovim izvršenjem.

Uskla ivanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija sa doma im pravom lan 143

(1) Probacionu mjeru ili alternativnu sankciju izre enu presudom ili probacionom odlukom države izdavanja koja po svojoj vrsti ili mjeri ili po odre enom vremenu provjeravanja nije u skladu sa odredbama doma eg prava, nadležni viši sud e uskladiti tako što e svojom odlukom osu enom izre i probacionu mjeru ili alternativnu sankciju, odnosno odrediti vrijeme provjeravanja koje propisuje doma e pravo za isto ili sli no krivi no djelo, a koji u najve oj mogu oj mjeri odgovaraju probacionoj mjeri ili alternativnoj sankciji izre enoj presudom ili odlukom države izdavanja.

(2) Probacionu mjeru ili alternativnu sankciju koju je nadležni viši sud izrekao svojom odlukom na osnovu odredbe stava 1 ovog lana, ne može po svojoj vrsti ili mjeri ili odre enom vremenu provjeravanja biti stroža od probacione mjere ili alternativne sankcije izre ene presudom ili probacionom odlukom u državi izdavanja.

(3) Probaciona mjera ili alternativna sankcija iz stava 1 ovog lana ne e se izvršiti ako nadležni organ iz lana 132 ovog zakona, prije nego što zapo ne njen izvršenje, ne primi od organa države izdavanja obavještenje u smislu lana 136 stav 2 ta ka 1 ovog zakona.

Naknadne odluke lan 144

(1) Naknadne odluke su odluke koje nadležni viši sud donosi prema doma em pravu prilikom izvršenja pravosnažnih i izvršnih odluka o priznanju strane presude ili probacione odluke, ako osu eni:

- 1) ne izvršava izre ene probacione mjere ili alternativne sankcije,
- 2) u ini novo krivi no djelo.

(2) Naknadne odluke mogu se odnositi samo na:

- 1) izmjenu obaveza ili naloge određene probacionim mjerama ili alternativnim sankcijama,
- 2) određivanje novog vremena provjeravanja,
- 3) opoziv uslovne osude ili opoziv uslovnog otpusta, i
- 4) naknadno izricanje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode u slučaju ukidanja alternativne sankcije ili odlaganja kazne.

(3) Nadležni viši sud neće donijeti naknadne odluke iz stava 2 tačka 3 i 4 ovog lana u slučaju:

- 1) ukidanja alternativne sankcije izreke presudom kojom nije istovremeno izreke ena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, a koja bi trebalo da bude izvršena u slučaju da osu eni svojom krivicom ne izvršava određene obaveze ili na drugi način ometa njihovo izvršenje,
- 2) naknadnog izricanja kazne zatvora osu enom kome je presudom odloženo izricanje kazne zatvora,
- 3) izvršenja presude koja se odnosi na djela koja ne predstavljaju krivi na djela prema domaćem pravu, bez obzira na njihova obilježja ili zakonski opis.

(4) Primjena stava 3 ovog lana ne utiče na obavezu nadležnog višeg suda da prizna i izvrši stranu presudu ili probacionu odluku.

(5) Nadležni viši sud neće bez odlaganja obavijestiti organ države izdavanja da neće donijeti naknadnu odluku iz stava 3 ovog lana. Ako nadležni viši sud smatra da organ države izdavanja u slučaju evima iz stava 3 ovog lana mora donijeti naknadne odluke iz stava 2 tačka 3 i 4 ovog lana, donijeće rješenje o prenosu nadležnosti organu države izdavanja.

Nadležnost za donošenje naknadnih odluka i mjerodavno pravo lan 145

Domaće pravo se primjenjuje na naknadne odluke, na pravne posljedice tih odluka, na njihovo izvršavanje, kao i na uskladivanje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode koje su izreke ene stranom presudom ili probacionom odlukom sa sankcijama koje propisuje domaće pravo za isto ili slijede no krivi no djelo.

Nadležnost države izdavanja za donošenje naknadnih odluka lan 146

(1) U slučaju da je organ države izdavanja nadležan za donošenje naknadnih odluka, nadležni viši sud će ga bez odlaganja obavijestiti o:

- 1) okolnostima koje bi mogle dovesti do naknadnog izricanja kazne zatvora ili do ukidanja uslovnog otpusta,

2) okolnostima koje bi mogle dovesti do opoziva uslovne osude i izvršenja izre ene kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode,

3) ostalim injenicama i okolnostima koje su prema pravu države izdavanja bitne za donošenje naknadne odluke, ako to zahtijeva organ države izdavanja.

(2) U slučaju iz lana 144 stav 2 ovog zakona nadležni viši sud je dužan da obavijesti organ države izdavanja ako osu eni ne izvršava izre ene probacione mjere ili alternativne sankcije.

(3) Obavještenje o okolnostima iz st. 1 i 2 ovog lana dostavlja se na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije pri čemu se obavještenje o okolnostima iz stava 1 tačka 3 ovog lana dostavlja na način koji obezbjeđuje pisano potvrdu o njenom dostavljanju. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

(4) Ako prema domaćem pravu države izdavanja osu eni mora biti saslušan prije donošenja naknadne odluke, nadležni viši sud će na zahtjev nadležnog organa te države odobriti saslušanje osu enog putem videokonferencijske veze, a u skladu sa domaćim pravom, međunarodnim ugovorima i propisima Evropske unije.

Dužnost obavještavanja lana 147

(1) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, na način koji obezbjeđuje pisano upotvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja:

1) da se nakon prijema presude ili probacione odluke zajedno sa potvrdom iz lana 135 stav 1 ovog zakona, osu eni više ne nalazi na teritoriji Crne Gore,

2) o odluci o priznanju presude ili probacione odluke, datumu njenog donošenja i pravosnažnosti i o upućivanju osu enoga na izvršavanje probacionih mjer ili alternativnih sankcija izre enih tom odlukom,

3) o odluci kojom se odbija priznanje i izvršenje dostavljene presude ili probacione odluke i razlozima iz lana 138 i 139 ovog zakona za takvu odluku,

4) o odluci donesenoj na osnovu lana 144 ovog zakona, kao i o razlozima za donošenje takve odluke,

5) o zakonskim smetnjama iz lana 12 ovog zakona za izvršavanje alternativnih sankcija ili probacionih mjer izre enih pravosnažnim odlukama donesenim primjenom lana 143 ovog zakona.

(2) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, na bilo koji način koji obezbjeđuje pisano potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja o svim okolnostima zbog kojih se postupak priznanja i izvršenja može okončati donošenjem odluka iz lana 144 stav 2 ovog zakona.

(3) U slučaju donošenja naknadne odluke iz lana 144 ovog zakona, nadležni viši sud će bez odlaganja na način koji obezbjeđuje pisano upotvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja o:

- 1) rješenju o izmjeni uslova kojih se uslovno otpušteni osu eni mora pridržavati dok uslovni otpust traje, presudi o izmjeni obaveza odre enih uz uslovnu osudu, presudi o izmjeni obaveza odre enih uz odloženu kaznu zatvora i o presudi kojom se mijenja alternativna sankcija,
- 2) rješenju o opozivu uslovnog otpusta ili presudi kojom se naknadno izri e odložena kazna zatvora,
- 3) presudi kojom se opoziva uslovna osuda i odre uje izvršenje izre ene kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode iz razloga što osu eni nije izvršio probacione mjere koje su mu bile odre ene,
- 4) odluci o izvršenju kazne zatvora u trajanju srazmjernom neizvršenoj alternativnoj sankciji,
- 5) o prestanku probacionih mjera ili alternativnih sankcija.

(4) Nadležni viši sud e organ države izdavanja, na njegov zahtjev, odmah nakon prijema presude ili probacione odluke dostavljene uz potvrdu iz lana 135 stav 1 ovog zakona, obavijestiti o vrsti i mjeri krivi ne sankcije koju doma e pravo propisuje za isto ili sli no kažnjivo djelo na koje se odnosi presuda ili probaciona odluka, a koja bi mogla biti izre ena osu enom u slu aju neizvršenja probacionih mjera ili alternativnih sankcija.

Prenos nadležnosti lan 148

(1) Ako je osu eni u bjekstvu ili više nema prebivalište ili boravište u Crnoj Gori, nadležni viši sud e donijeti rješenje kojim se organu države izdavanja prenosi nadležnost za izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija, kao i za donošenje svih naknadnih odluka.

(2) Ako se protiv osu enog u državi izdavanja vodi novi krivi ni postupak, a od nadležnog višeg bude zatraženo ustupanje nadležnosti za izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija, kao i za donošenje svih naknadnih odluka, nadležni viši sud može donijeti rješenje o prenošenju nadležnosti organu države izdavanja, uzimaju i u obzir relevantne okolnosti konkretnog slu aja, kao što su težina krivi nog djela zbog kojeg se vodi novi krivi ni postupak u državi izdavanja, okolnosti pod kojima je u injeno krivi no djelo i preostalo vrijeme izvršavanja probacionih mjera ili alternativnih sankcija.

Saradnja sa nadležnim organima država lanica lan 149

(1) Kad nadležni viši sud ocijeni da okolnosti konkretnog slu aja zahtijevaju dostavljanje dodatnih obavještenja, odnosno pružanje pomo i, obrati e se organu države izdavanja, a u cilju efikasnog priznanja i izvršenja dostavljene presude ili odluke.

(2) Prije donošenja odluke kojom se odbija priznanje presude ili odluke, odnosno izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija doma i sud se mora obratiti organu države izdavanja i može zatražiti dostavljanje dopunskih podataka, u roku od sedam radnih dana.

VII. ODLUKA O MJERAMA NADZORA

Oblast primjene lan 150

(1) Priznanje i izvršenje mjera nadzora podrazumijeva priznanje i izvršenje odluka stranih pravosudnih organa o izre enim mjerama nadzora licu koje na teritoriji Crne Gore ima prebivalište ili boravište, odnosno boravak, a pristalo je da se vrati i bude u Crnoj Gori dok traje krivi ni postupak i na proslje ivanje odluka nadležnih doma ih organa kojima su izre ene mjere nadzora licu koje na teritoriji države lanice ima zakonito i uobi ajeno prebivalište i pristalo je da se vrati u tu državu lanicu.

(2) Odluke iz stava 1 ovog lana dostavljaju se radi priznanja i izvršenja sa potvrdom na standardizovanom obrascu utvr enom pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

Nadležni organi lan 151

(1) Za proslje ivanje odluka kojima su izre ene mjere nadzora nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici za odluke koje je donio taj sud i sud nadležan za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikši , Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,

2) Viši sud u Bijelom Polju za odluke koje je donio taj sud ili sud nadležan za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(2) Za izvršenje odluka kojima su izre ene mjere nadzora nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikši , Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,

2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(3) Viši sud koji na e da nije nadležan za izvršenje, proslijedi e odluku kojom su izre ene mjere nadzora nadležnom višem sudu i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.

(4) Ako nije mogu e utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje odluku kojom su izre ene mjere nadzora, nadležan je Viši sud u Podgorici.

Mjere nadzora koje e priznati i izvršiti nadležni doma i organi lan 152

Nadležni viši sud prizna e i proslijediti na izvršenje odluke nadležnih organa države izdavanja koje sadrže sljede e mjere nadzora:

- 1) zabrana napuštanja boravišta i promjene adrese za dostavljanje poziva, osim uz prethodno obavještavanje nadležnog organa države izvršenja,
- 2) zabrana posje ivanja odre enog mesta ili teritorije,
- 3) zabrana napuštanja odre ene teritorije uz privremeno oduzimanje putnih i drugih isprava za prelazak državne granice,
- 4) obaveza redovnog javljanja odre enom licu ili nadležnom organu,
- 5) zabrana približavanja odre enom licu,
- 6) zabrana uspostavljanja ili održavanja kontakta sa odre enim licem,
- 7) zabrana obavljanja odre ene poslovne djelatnosti,
- 8) zabrana upravljanja motornim vozilom uz privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom,
- 9) zabrana pra enja ili uznemiravanja žrtve ili drugog lica,
- 10) udaljenje iz stana.

Proslje ivanje odluka o mjerama nadzora lan 153

(1) Nadležni viši sud e proslijediti rješenje o izre enoj mjeri nadzora nadležnom organu države lanice u kojoj lice prema kome su mjere izre ene ima zakonito i uobi ajeno prebivalište. Lice prema kome su izre ene mjere nadzora e na zapisnik dati pristanak da e se vratiti u državu izvršenja, uz upozorenje da e, ako se ne javi nadležnom organu u državi izvršenja, protiv njega biti odre en pritvor.

(2) Nadležni viši sud može rješenje o izre enim mjerama nadzora na zahtjev lica na koje se te mjere odnose, proslijediti i nadležnom organu druge države lanice ako taj organ na to pristine, a lice na koje se mjere odnose da pristanak u smislu stava 1 ovog lana.

(3) Uz rješenje iz stava 2 ovog lana nadležni viši sud e dostaviti i potpisu potvrdu iz lana 150 stav 2 ovog zakona, sa ovjerom njenog sadržaja na standardizovanom obrascu utvr enom pravnim aktima Evropske unije, putem bezbjednog telekomunikacionog sredstva koje obezbje uje pisanu potvrdu o dostavljanju. Rješenje o mjerama nadzora ili ovjerena kopija tog rješenja sa originalom potvrde e biti dostavljeni državi izvršenja, na njen zahtjev. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

(4) Do prijema obavještenja od organa države izvršenja o priznanju odluke o izre enim mjerama nadzora, izvršava e se mjere koje je izrekao nadležni doma i organ.

(5) O toku izvršenja izre enih mjera nadzora organ države izdavanja i organ države izvršenja e se me usobno obavještavati.

Sadržaj potvrde i utvrivanje države izvršenja lan 154

(1) U potvrdi iz lana 153 stav 3 ovog zakona navode se mjere iz lana 152 stav 1 ta . 1 do 6 ovog zakona i, ako je država izvršenja spremna da ih izvrši, mjere iz lana 152 stav 1 ta . 7, 8 i 9 ovog zakona.

(2) Nadležni viši sud e u potvrdi navesti:

- 1) rokove za ponovno odluivanje o tim mjerama, i
- 2) ukupno predvi eno trajanje mjera nadzora u zavisnosti od utvr enih okolnosti konkretnog predmeta.

(3) Rješenje o mjerama nadzora, sa potvrdom iz lana 153 stav 3 ovog zakona bi e proslije eno samo jednoj državi izvršenja.

Povlačenje potvrde lan 155

(1) Ako izvršenje mjera nadzora u državi izvršenja još nije započeto, organ države izdavanja može povući i potvrdu iz lana 153 stav 3 ovog zakona kad nadležni organ države izvršenja dostavi podatak o najdužem trajanju mjera nadzora prema pravu te države ili odluku kojom su mjeru nadzora izmijenjene u skladu sa pravom države izvršenja.

(2) Odluku o povlačenju potvrde treba odmah saopštiti državi izvršenja, a najkasnije u roku od deset radnih dana od prijema navedenog obavještenja ili odluke.

Produženje trajanja mjera nadzora i druge naknadne odluke lan 156

(1) Nadležni viši sud e po službenoj dužnosti, prije isteka roka iz lana 161 stav 1 ovog zakona, dostaviti rješenje o produženju trajanja mjera nadzora ako su te mjeru, s obzirom na okolnosti slučaja, još potrebne, uz potvrdu iz lana 153 stav 3 ovog zakona u kojoj e navesti predvi enu dodatnu dužinu njihovog trajanja.

(2) Nadležni viši sud može, na osnovu doma eg prava, cijene i okolnosti konkretnog predmeta i obavještenje organa države izvršenja o kršenju mjera nadzora ili drugim okolnostima, rješenjem iz stava 1 ovog lana:

- 1) ukinuti mjere nadzora,
- 2) izmijeniti mjere nadzora,
- 3) odrediti pritvor i izdati potjernicu, odnosno evropski nalog za hapšenje, o emu e bez odlaganja obavijestiti organ države izvršenja.

(3) Ako je protiv rješenja iz st. 1 i 2 ovog lana podnijeta žalba, nadležni viši sud e o tome bez odlaganja obavijestiti organ države izvršenja.

(4) Prije donošenja rješenja iz st. 1 i 2 ovog lana, organ države izdavanja može u skladu sa odredbama doma eg prava, odnosno prava Evropske unije, zatražiti uspostavljanje videokonferencijske veze sa nadležnim organom države izvršenja radi saslušanja lica kome su izreene mjere nadzora.

(5) Nedostavljanje rješenja iz st. 1 i 2 ovog lana po službenoj dužnosti ni na zahtjev organa države izvršenja u odre enom roku, može imati za posljedicu obustavu izvršenja mjera nadzora u državi izvršenja i vra anje na nadležnost za izvršenje tih mjera nadležnom višem sudu.

Dejstvo pritvora i naloga za hapšenje na odluku o mjerama nadzora lan 157

Odre ivanjem pritvora i izdavanjem naloga za izdavanje potjernice u skladu sa doma im pravom prestaje izvršavanje mjera nadzora. Kad se izda evropski nalog za hapšenje, pokrenu e se i sprovesti postupak u skladu sa 1. 15 do 45 ovog zakona.

Prijem odluke o mjerama nadzora lan 158

(1) Kad nadležni viši sud, putem bezbjednog telekomunikacionog sredstva koje obezbje uje pisani potvrdu o dostavljanju, primi odluku o mjerama nadzora organa države izdavanja, sa potpisom i ovjerenom potvrdom iz lana 153 stav 3 ovog zakona, koja je nepotpuna ili o igledno nije u skladu sa dostavljenom odlukom, odredi e rok organu države izdavanja za dostavljanje dopune ili ispravke potvrde, koji ne može biti duži od 15 radnih dana. Nadležni viši sud e odložiti donošenje rješenja do prispije a dopune ili ispravke potvrde.

(2) Nadležni viši sud može od organa države izdavanja zatražiti dostavljanje izvornika ili ovjerenog prepisa odluke iz stava 1 ovog lana, kao i izvornika potvrde dostavljene uz tu odluku.

Razlozi za odbijanje priznanja odluke o mjerama nadzora lan 159

(1) Nadležni viši sud može odbiti priznanje mjera nadzora ako:

- 1) potvrda iz lana 153 stav 3 ovog zakona, dostavljena uz odluku o mjerama nadzora, nije potpuna i o igledno nije u skladu sa tom odlukom ili ako u roku iz lana 158 stav 1 ovog zakona, nije dostavljena dopunjena ili ispravljena potvrda,
- 2) se lice koje ima prebivalište ili boravište, odnosno boravak u Crnoj Gori, nakon donošenja odluke o mjerama nadzora u državi izdavanja nije vratilo u Crnu Goru,
- 3) nadležni viši sud nije pristao da primi na izvršenje odluku o mjerama nadzora države izdavanja za lice koja na teritoriji Crne Gore nema prebivalište ili boravište, odnosno boravak,
- 4) odluka organa države izdavanja sadrži mjeru nadzora koja nije propisana lanom 152 stav 1 ta . 1 do 9 ovog zakona,
- 5) bi priznanje odluke države izdavanja o mjerama nadzora prouzrokovalo kršenje na eli ne bis in idem,
- 6) je nastupila zastarjelost krivi nog gonjenja prema doma im pravu, a radi se o krivi nom djelu za ije gonjenje bi, u skladu sa doma im pravom, bili nadležni doma i organi,
- 7) lice na koje se mjere nadzora odnose prema doma im pravu uživa imunitet,
- 8) je lice na koje se mjere nadzora odnose mla e od 14 godina života,
- 9) u slu aju kršenja mjera nadzora prema licu na koju se te mjere odnose, nije mogu e izvršiti evropski nalog za hapšenje, zbog razloga iz lana 19 i lana 20 stav 1 ovog zakona.

(2) Prije donošenja rješenja o odbijanju priznanja strane odluke o mjerama nadzora zbog razloga iz stava 1 ta . 1, 2, 3, 4, 5 i 9 ovog lana, nadležni viši sud e se obratiti organu države izdavanja I, ako je to potrebno, zatražiti dostavljanje dodatnih informacija neophodnih za donošenje odluke, bez odlaganja.

(3) Ako nadležni viši sud prizna odluku države izdavanja o mjerama nadzora iako postoje okolnosti iz stava 1 ta ka 9 ovog lana, u slu aju kršenja mjera nadzora prema licu na koju se te mjere odnose ne e se shodno primijeniti 1. 19 i 20 ovog zakona.

(4) Nadležni viši sud može pristati na dostavljanje odluke o mjerama nadzora koju je donio organ izdavanja i za lice koje nema prebivalište ni boravište u Crnoj Gori ako je to lice, prije donošenja odluke u državi izdavanja, boravilo jednu godinu u Crnoj Gori, zbog porodi nih ili poslovnih veza.

Prilago avanje mjera nadzora lan 160

(1) Kad primi odluku države izdavanja o mjerama nadzora koje nijesu propisane doma im pravom, nadležni viši sud e obavijestiti organ države izdavanja o mjerama koje mogu biti izre ene u skladu sa odredbama doma eg prava i njihovom najdužem trajanju. Ako u roku od deset radnih dana nakon dostavljanja ovog obavještenja organ države izdavanja ne povu e potvrdu uz koju je bila dostavljena odluka o mjerama nadzora, nadležni viši sud e postupiti u skladu sa lanom 152 ovog zakona.

(2) Nadležni viši sud e rješenjem priznati odluku države izdavanja i izre i mjere nadzora na osnovu doma eg prava koje u najve oj mogu oj mjeri odgovaraju mjerama izre enim u državi izdavanja.

(3) Mjera nadzora izre ena na osnovu doma eg prava ne smije biti stroža od odgovaraju e mjere izre ene u državi izdavanja.

Rokovi za priznanje odluke o mjerama nadzora lan 161

(1) Kad primi odluku o mjerama nadzora sa potvrdom iz lana 153 stav 3 ovog zakona, nadležni viši sud e bez odlaganja pokrenuti postupak priznanja te odluke i, u roku od 15 radnih dana, donijeti rješenje o priznanju odluke države izdavanja o izre enim mjerama nadzora i, nakon što rješenje postane pravosnažno, proslijedi e to rješenje radi izvršenja, u skladu sa doma im pravom.

(2) Ako je protiv rješenja o priznanju odluke iz stava 1 ovog lana izjavljena žalba, rok za donošenje rješenja o priznanju odluke države izdavanja produži e se za 15 radnih dana.

(3) Nadležni viši sud e obavijestiti organ države izdavanja ako zbog izuzetnih okolnosti rješenje o priznanju dostavljene odluke o mjerama nadzora nije mogao da doneše u rokovima iz st. 1 i 2 ovog lana, navode i za to razloge, kao i predvi eni rok u kojem e rješenje biti doneseno.

Producenje izvršavanja mjera nadzora lan 162

(1) Ako organ države izdavanja doneše odluku o produženju trajanja mjera nadzora, kojom nijesu promijenjeni obim i vrsta mjera nadzora, nadležni viši sud e priznati tu odluku bez prethodnog utvr ivanja postoje li razlozi iz lana 159 ovog zakona.

(2) Ako su odlukom organa države izdavanja iz stava 1 ovog lana promijenjeni vrsta i obim mjere u odnosu na ranije priznatu odluku, nadležni viši sud e:

- 1) prilagoditi mjeru doma em pravu u skladu sa lanom 160 st. 1 i 2 ovog zakona,
- 2) odbiti priznanje odluke o promijenjenim mjerama nadzora ako odluka organa izdavanja sadrži mjeru nadzora koja nije propisana lanom 152 stav 1 ta . 1 do 9 ovog zakona.

(3) U rješenju kojim se priznaje odluka organa države izdavanja o produženju trajanja mjera nadzora nazna i e se najve a mogu a dužina trajanja izre ene mjere nadzora u skladu sa doma im pravom.

(4) Nadležni viši sud e radi donošenja odluke o daljem izvršenju mjera nadzora, u skladu sa doma im pravom, od organa izdavanja zatražiti obavještenje da li je i dalje potrebno izvršenje mjera, s obzirom na okolnosti zbog kojih su mjere naložene.

(5) Na zahtjev organa države izdavanja nadležni viši sud e omogu iti uspostavljanje videokonferencijske veze ako organ države izdavanja, prije donošenja odluke o produženju vremena trajanja mjera nadzora, mora saslušati lice na koje se mjere nadzora odnose.

(6) Odluka o mjerama nadzora organa države izdavanja ne spre ava pokretanje krivi nog postupka zbog nekog drugog krivi nog djela pred nadležnim doma im organima protiv lica na koje se mjere organa države izdavanja odnose.

Obavještenje organa izdavanja lan 163

(1) Nadležni viši sud e, bez odlaganja, na bilo koji na in koji obezbje uje pisani potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja:

- 1) da je lice prema kome su izre ene mjere nadzora promijenilo prebivalište,
- 2) da lice nakon što je dostavljena odluka o mjerama nadzora sa potvrdom, nije mogu e prona i na teritoriji Crne Gore,
- 3) da je protiv odluke o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora podnesena žalba,
- 4) da je odluka o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora postala pravosnažna i da je zapo elo njeno izvršenje,
- 5) da su mjere nadzora izre ene odlukom države izdavanja prilago ene mjerama nadzora propisanim doma im pravom,
- 6) o rješenju o odbijanju priznanja odluke države izdavanja i razlozima iz lana 159 stav 1 ovog zakona,
- 7) o kršenju mjere nadzora i drugim okolnostima koje bi mogle uticati na donošenje odluke o produženju, izmjeni ili ukidanju mjera nadzora ili na izdavanje naloga za hapšenje ili druge odluke sa istim dejstvom.

(2) Obavještenje iz stava 1 ovog lana, dostavlja se na standardizovanom obrascu utvr enom pravnim aktima Evropske unije koji se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

Nadležnost za izvršavanje mjera nadzora lan 164

(1) Mjere nadzora izvršavaju nadležni doma i organi, nakon što rješenje o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora postane pravosnažno.

(2) Nadležni viši sud e nadležnost nad izvršenjem mjera nadzora prepustiti organu države izdavanja ako:

1) lice na koje se odnose mjere nadzora prijavi svoje zakonito i uobi ajeno prebivalište van Crne Gore,

2) država izdavanja, na na in iz lana 155 stav 1 ovog zakona, povu e potvrdu uz koju je bila dostavljena strana odluka o mjerama nadzora,

3) je organ države izdavanja izmijenio odluku i izrekao mjere nadzora koje nijesu propisane lanom 152 stav 1 ta . 1 do 9 ovog zakona, a nadležni doma i sud odbio da ih prizna,

4) je prema doma em pravu proteklo vrijeme najdužeg mogu eg trajanja mjera nadzora,

5) je zbog nedostavljanja tražene odluke iz lana 162 ovog zakona od strane organa države izdavanja, nadležni doma i organ odlu io da prekine sprovo enje mjera nadzora.

(3) U slu aju iz stava 2 ovog lana nadležni doma i organ e se konsultovati sa organom državom izdavanja radi izbjegavanja prekida u primjeni mjera nadzora.

utanje nadležnih organa države izdavanja lan 165

(1) Kad organ države izdavanja ne odgovori na dostavljeno obavještenje nadležnog višeg suda o kršenju mjera nadzora iz priznate odluke tog organa, nadležni viši sud e pozvati organ države izdavanja da, u roku deset radnih dana, dostavi odluku povodom tog obavještenja.

(2) Ako organ države izdavanja ne dostavi odluku o produženju trajanja mjera nadzora ili obavještenje o potrebi daljeg izvršavanja mjera nadzora, nadležni viši sud e zatražiti dostavljanje takve odluke, odnosno obavještenja u roku od deset radnih dana, uz upozorenje da e biti obustavljeno dalje izvršenje mjera nadzora ako odluka, odnosno obavještenje ne budu dostavljeni.

(3) Ako po isteku roka iz stava 2 ovog lana organ države izdavanja ne dostavi traženu odluku ni obavještenje o potrebi daljeg izvršenja mjera nadzora, nadležni viši sud e ukinuti mjere nadzora i o tome e obavijestiti organ države izdavanja radi prenošenja nadležnosti za izvršenje mjera na taj organ.

Predaja lica lan 166

Kad organ države izdavanja izda evropski nalog za hapšenje, pred nadležnim višim sudom pokrenu e se postupak za predaju.

Uzajamno konsultovanje i razmjena informacija lan 167

(1) Nadležni viši sud i organ države izdavanja e se uzajamno konsultovati prije proslje ivanja potvrde iz lana 153 stav 3 ovog zakona i odluke o mjerama nadzora, u cilju efikasnog i neometanog sprovo enja tih mjera, kao i u slu ajevima teškog kršenja izre enih mjera.

(2) U skladu sa stavom 1 ovog lana razmijenjiva e se sve korisne informacije, a naro ito:

- 1) podaci za utvr ivanje identiteta i prebivališta lica na koje se odnose mjere nadzora,
- 2) podaci iz kaznene evidencije, u skladu sa doma im i me unarodnim pravom.

(3) Nadležni viši sud e, prilikom odlu ivanja o mjerama nadzora, cijeniti obaveštenja organa izdavanja države lanice o potencijalnoj opasnosti lica na koje se odnose mjere nadzora u odnosu na žrtve i širu javnost.

Troškovi izvršavanja mjera nadzora lan 168

Troškovi izvršenja mjera nadzora padaju na teret Crne Gore, osim troškova nastalih na teritoriji države izdavanja.

VIII. EVROPSKI NALOG ZA ZAŠTITU

Oblast primjene lan 169

Evropski nalog za zaštitu može se izdati radi sprovo enja zaštitnih mjera u odnosu na zašti eno lice koje ima prebivalište ili boravište u Crnoj Gori ili namjerava da ima prebivalište ili boravište u Crnoj Gori.

Nadležni organi lan 170

(1) Za izdavanje evropskog naloga za zaštitu nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici za odluke koje je donio taj sud i sud nadležan za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikši , Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Prijestonice Cetinje,

2) Viši sud u Bijelom Polju za odluke koje je donio taj sud ili sud nadležan za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(2) Za izvršenje evropskog naloga za zaštitu nadležan je:

1) Viši sud u Podgorici ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Prijestonice Cetinje,

2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(3) Viši sud koji nadeže da nije nadležan za izvršenje, proslijedi evropski nalog za zaštitu nadležnom višem sudu i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.

(4) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje evropskog naloga za zaštitu, nadležan je Viši sud u Podgorici.

Sadržaj evropskog naloga za zaštitu lan 171

(1) Evropski nalog za zaštitu sadrži:

1) identitet i državljanstvo zašti enog lica, a ako je lice maloljetno ili poslovno nesposobno i identitet i državljanstvo njegovog staraoca ili zastupnika,

2) datum od kojeg zašti eno lice namjerava da ima prebivalište ili boravište u državi izvršenja i period boravka, ako su poznati,

3) naziv, adresu, broj telefona, telefaksa ili adresu elektronske pošte organa države izdavanja,

4) oznaku pravnog akta koji sadrži zaštitnu mjeru na osnovu koje je izdat evropski nalog za zaštitu,

5) rezime injenica i okolnosti koje su dovele do donošenja zaštitne mjere u državi izdavanja,

6) zabrane iz zaštitne mjeru na kojoj se zasniva evropski nalog za zaštitu, izreke licu koje prouzrokuje opasnost, njihovo trajanje, uz navo enje eventualne sankcije u slučaju kršenja neke zabrane,

7) korištenje eventualnih tehničkih uređaja koji su dati zašti enom licu ili licu koje prouzrokuje opasnost, kao sredstvo za izvršenje zaštitne mjeru,

8) identitet i državljanstvo lica koje prouzrokuje opasnost, kao i kontakt podatke tog lica,

9) podatke o tome da li je zašti eno lice, odnosno lice od kojeg prijeti opasnost ostvarilo pravo na besplatnu pravnu pomoć u državi izdavanja, ako su oni poznati organu izdavanja bez daljeg prikupljanja podataka,

10) opis drugih okolnosti koje bi mogle uticati na procjenu opasnosti koja prijeti zašti enom licu, ako je potrebno,

11) podatak o tome da je presuda ili odluka kojom su izreke probacione mjeru i alternativne sankcije ili određene mjeru nadzora ili posebne obaveze, već upućena državi nadzora i podatke o organu nadležnom za izvršenje takve presude ili odluke, ako je potrebno.

(2) Evropski zastitni nalog izdaje se na standardizovanom obrascu utvr enom pravnim aktima Evropske unije i prosje uje na na in koji obezbje uje pisanu potvrdu o dostavljanju. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

Uzajamno konsultovanje
lan 172

Nadležni doma i organi e se uzajamno konsultovati sa nadležnim organima država lanica, u cilju efikasne i neometane primjene evropskog naloga za zaštitu.

Postupak izdavanja evropskog naloga za zaštitu
lan 173

(1) Kad se donese odluka kojom je odre ena mjera nadzora ili posebna obaveza, a koja sadrži zaštitnu mjeru, o mogu nosti i uslovima izdavanja evropskog naloga za zaštitu nadležni viši sud e obavijestiti zašti eno lice koje ima prebivališe ili boravište u drugoj državi lanici ili namjerava ili odnosno odlu i da ima prebivališe odnosno boravište u drugoj državi lanici, odnosno njegovog staraoca ili zastupnika.

(2) Evropski nalog za zaštitu izdaje se na zahtjev zašti enog lica, odnosno njegovog staraoca ili zastupnika, podnesenog neposredno doma em organu.

(3) Evropski nalog za zaštitu izdaje se i na zahtjev podnesen nadležnom organu države u kojoj zašti eno lice ima prebivališe ili boravište, odnosno odlu i da ima prebivališe ili boravište, a koji je proslijen nadležnom višem sudu.

(4) Prilikom odlu ivanja o izdavanju evropskog naloga za zaštitu sudija za istragu uze e u obzir dužinu vremena koje zašti eno lice planira da provede u državi izvršenja, nužnost potrebe za zaštitom i druge okolnosti bitne za efikasno ostvarenje zaštite.

(5) Protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje evropskog naloga za zaštitu, žalbu mogu podnijeti zašti eno lice, odnosno njegov staralac ili zakonski zastupnik, u roku od tri dana. O žalbi odlu uje Vije e, u roku od tri dana.

Naknadne odluke
lan 174

(1) Ako je mjera nadzora produžena ili izmijenjena, odnosno izmijenjena posebna obaveza odre ena protiv lica koje prouzrokuje opasnost, nadležni viši sud koji je izdao nalog e o tome, bez odlaganja, obavijestiti organ države izvršenja. Na traženje organa države izvršenja, nadležni

viši sud će dostaviti evropski nalog za zaštitu kojim je produženo trajanje zaštitne mjere ili određena druga zaštitna mjera.

(2) Ako je ukinuta mjeru nadzora, odnosno posebna obaveza određena protiv lica koje prouzrokuje opasnost, nadležni viši sud će povući i evropski nalog za zaštitu i o tome, bez odlaganja, obavijestiti organ države izvršenja.

(3) Ako je odluka kojom su izrečene probacione mjeru i alternativne sankcije bila upućena državi nadzora nakon izdavanja evropskog naloga za zaštitu, a nadležni organ države nadzora je donio naknadnu odluku u smislu člana 144 stav 2 ovog zakona, nadležni viši sud će o tome, bez odlaganja, obavijestiti doma i organ koji je donio odluku. Na traženje države izvršenja nadležni viši sud će dostaviti evropski nalog za zaštitu kojim je produženo trajanje zaštitne mjeru ili određena druga zaštitna mjera, odnosno odluku kojom se povlači i evropski nalog za zaštitu.

Priznanje i izvršenje evropskog naloga za zaštitu član 175

(1) Odmah po prijemu evropskog naloga za zaštitu nadležni viši sud će priznati taj nalog i preduzeti odgovarajuće mjeru u svrhu izvršenja.

(2) Ako je evropski nalog za zaštitu nepotpun ili mu nije priložen prevod, nadležni viši sud će odrediti rok organu države izdavanja za dostavljanje dopune ili prevoda, na koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, koji ne može biti duži od 15 radnih dana. Nadležni viši sud će odložiti donošenje rješenja do prijema dopune ili prevoda evropskog naloga za zaštitu.

(3) Ako nadležni viši sud umjesto evropskog naloga za zaštitu primi zahtjev zaštite enog lica za izdavanje evropskog naloga za zaštitu koji se odnosi na odluku koju je donijela druga država članica, bez odlaganja će ga proslijediti nadležnom organu te države.

Razlozi za odbijanje priznanja evropskog naloga za zaštitu član 176

(1) Nadležni viši sud će odbiti priznanje evropskog naloga za zaštitu ako:

- 1) evropski nalog za zaštitu nije potpun ili ako u roku iz člana 175 stav 2 ovog zakona nije primljena tražena dopuna ili prevod,
- 2) evropski nalog za zaštitu ne sadrži zaštitnu mjeru,
- 3) se zaštitna mjeru navedena u evropskom nalogu za zaštitu odnosi na djelo koje ne predstavlja krivično djelo prema domaćem pravu,
- 4) lice od kojeg prijeti opasnost prema domaćem pravu uživa imunitet,
- 5) bi priznanje evropskog naloga za zaštitu predstavljalo kršenje načela ne bis in idem,
- 6) je lice od kojeg prijeti opasnost mlađe od 14 godina života.

(2) Nadležni viši sud može odbiti priznanje evropskog naloga za zaštitu ako:

- 1) je evropski nalog za zaštitu izdat u vezi sa djelom koje je doma im pravom obuhva eno amnestijom i postoji nadležnost doma eg suda,
- 2) je prema doma em pravu nastupila zastarjelost vo enja krivi nog postupka protiv lica koje prouzrokuje opasnost za djelo u vezi sa kojim je izre ena zaštitna mjera i postoji nadležnost doma eg suda,
- 3) se zaštitna mjera odnosi na djelo koje se prema doma em pravu smatra da je u cijelosti ili ve im ili pretežnim dijelom u injeno na teritoriji Crne Gore ili na mjestu izjedna enom sa njenom teritorijom.

(3) Ako odbije da prizna evropski nalog za zaštitu zbog razloga iz stava 1 ovoga lana, nadležni viši sud e bez odlaganja:

- 1) obavijestiti organ države izdavanja i zašti eno lice o odbijanju i razlozima za odbijanje,
- 2) obavijestiti zašti eno lice o mogu nosti upu ivanja zahtjeva za usvajanje mjere zaštite u skladu sa pravom države iji je državljanin i o svim pravnim ljekovima propisanim doma im pravom i pravom države iji je državljanin.

Rješenje kojim se odre uju zaštitne mjere lan 177

(1) Rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu koji je izdat u toku krivi nog postupka nadležni viši sud e odrediti mjeru nadzora u skladu sa doma im pravom.

(2) Rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu koji je izdat nakon donošenja probacione odluke ili alternativne sankcije nadležni viši sud e odrediti posebnu obavezu.

(3) Zabrane i ograni enja izre ene mjerama nadzora i posebnim obavezama moraju u najve oj mogu oj mjeri odgovarati zabranama i ograni enjima odre enim u državi izdavanja.

(4) Rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu, bez odlaganja, dostavi e se organu države izdavanja, zašti enom licu, njegovom zakonskom zastupniku ili staraocu i licu od kojeg prijeti opasnost, uz obavještenje o pravnim posljedicama kršenja tih mjera.

(5) Adresa i drugi kontakt podaci zašti enog lica ne smiju se otkrivati licu koje prouzrokuje opasnost, osim ako su takvi podaci potrebni radi izvršenja zaštitne mjere.

Pravo na žalbu lan 178

Protiv rješenja o priznanju evropskog naloga za zaštitu žalbu mogu podnijeti zašti eno lice, odnosno njegov staralac ili zakonski zastupnik i lice koja prouzrokuje opasnost, u roku od tri dana, Vije u koje odlu uje o žalbi u roku od tri dana.

Nadležnost za izvršenje rješenja o priznanju evropskog naloga za zaštitu lan 179

(1) Pravosnažno rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu dostavlja se radi izvršenja nadležnom doma em organu, u skladu sa doma im pravom.

(2) Nadležni viši sud koji je donio rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu može naložiti provjeru izvršavanja zaštitne mjere i zatražiti izvještaj od policije ili drugog nadležnog organa. Nadležni doma i organ koji izvršava zaštitnu mjeru bez odlaganja e sprovesti naložene provjere i o tome obavijestiti nadležni viši sud.

(3) Nadležni organ koji izvršava zaštitnu mjeru obavještava nadležni viši sud o svakom postupanju lica od kojeg prijeti opasnost suprotno zabrani ili ograni enju iz rješenja.

(4) Nadležni viši sud e, bez odlaganja, na na in koji obezbje uje pisanu potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja ili države nadzora o svakom kršenju mjeri izre ene na osnovu evropskog naloga za zaštitu. Obavještenje se dostavlja na standardizovanom obrascu utvr enom pravnim aktima Evropske unije, sa prevodom na službeni jezik ili drugi jezik koji prihvata država izdavanja ili država nadzora. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

Povla enje i izmjena evropskog naloga za zaštitu lan 180

(1) Ako je organ izdavanja povukao evropski nalog za zaštitu, nadležni viši sud e, bez odlaganja, po obavještenju organa države izdavanja rješenjem ukinuti mjeru nadzora i posebne obaveze odre ene rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu.

(2) Ako je organ države izdavanja izmijenio evropski nalog za zaštitu, nadležni viši sud e:

1) izmijeniti mjeru nadzora i posebne obaveze odre ene rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu u skladu sa doma im pravom, ili

2) odbiti priznanje izmijenjenog evropskog naloga za zaštitu ako postoje razlozi iz lana 176 stav 1 ta .1 i 2 ovog zakona.

Razlozi za ukidanje zaštitnih mjera lan 181

(1) Nadležni viši sud će ukinuti mjere nadzora ili posebne obaveze određene na osnovu evropskog naloga za zaštitu:

- 1) ako zašti eno lice nema prebivalište ili boravište na teritoriji Crne Gore,
- 2) ako je prema domaćem pravu isteklo najduže trajanje mjera nadzora ili posebnih obaveza određenih rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu, a nakon pribavljanja potrebnih obavještenja od organa države izdavanja o potrebi daljeg izvršavanja zaštitnih mjera,
- 3) u slučaju izlana 180 stav 2 tačka 2 ovog zakona,
- 4) ako je organ države izdavanja zatražio priznanje i izvršenje odluke kojom su izredene probacione mjere ili alternativne sankcije ili određene mjere nadzora ili posebne obaveze, a koje su ranije određene rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu.

(2) Nadležni viši sud će o odluci iz stava 1 ovog lana, bez odlaganja, obavijestiti organ države izdavanja i, ako je moguće, zašti eno lice.

IX. SPRE AVANJE I RJEŠAVANJE SPOROVA U IZVRŠAVANJU NADLEŽNOSTI U KRIVIĆNIM POSTUPCIMA

Uporedni postupci lan 182

(1) Ako nadležni domaći organ ima opravdane razloge da vjeruje da se u drugoj državi lanačici ili više država lanačica vodi uporedni postupak u odnosu na iste injenice i protiv istog lica, dužan je da uspostavi kontakt sa organom druge države lanačice kako bi se provjerilo postojanje uporednih postupaka radi pokretanja direktnih konsultacija.

(2) Ako je zbog razloga iz stava 1 ovoga lana organ druge države lanačica uspostavio kontakt sa nadležnim domaćim organom, radi dobijanja informacije da li se u Crnoj Gori vodi uporedni postupak, nadležni domaći organ je dužan da odgovori u roku koji je naveo organ koji uspostavlja kontakt, a ako rok nije naveden, bez odlaganja.

(3) Uporednim postupcima iz st. 1 i 2 ovog lana smatraju se krivići postupci, kao i postupci koji prethode krivićnom postupku, koji se vode u dvije ili više država lanačica u odnosu na iste injenice ili koji se odnose na isto lice.

Sadržaj zahtjeva za provjeru postojanja uporednih postupaka lan 183

(1) Zahtjev za uspostavljanje kontakta sa organom druge države lanačice sadrži:

- 1) podatke o nadležnom domaćem organu koji dostavlja zahtjev,

- 2) injeni ni opis i opis okolnosti krivi nog postupka,
- 3) sve poznate podatke o identitetu osumnji enog ili okrivljenog lica i raspoložive podatke o žrtvama,
- 4) podatke o stanju postupka,
- 5) podatke o pritvoru.

(2) Odgovor organu druge države lanice sadrži:

- 1) podatke o tome da li se vodi ili se vodio postupak u odnosu na injenice koje su dijelom ili u potpunosti jednake injenicama iz zahtjeva koji je podnio organ koji uspostavlja kontakt i da li su umiješana ista lica,
- 2) kontakt podatke i podatke u kojoj se fazi postupci nalaze, u slu aju potvrdnog odgovora nadležnog organa.

(3) Doma i organ pred kojim se vodi ili se vodio postupak može dati i dodatna obavještenja u vezi sa postupkom.

Direktne konsultacije lan 184

(1) Kad se ustanovi postojanje uporednih krivi nih postupaka nadležni doma i organ se direktno konsultuje sa organom druge države lanice radi postizanja sporazuma o rješenju kojim se izbjegavaju štetne posljedice koje proizlaze iz uporednih postupaka i kojim se postiže koncentracija krivi nog postupaka u jednoj državi lanici.

(2) Doma i organi dužni su da obavještavaju organe druge države lanice o svim važnim mjerama koje preuzimaju u okviru postupka, dok traju direktne konsultacije.

(3) Za vrijeme trajanja direktnih konsultacija doma i organi mogu, kad god je to mogu e, dostavljati na zahtjev organa drugih država lanica podatke, osim podataka koji bi mogli ugroziti interese nacionalne bezbjednost ili bezbjednosti pojedinaca.

(4) Ako se za vrijeme direktnih konsultacija postigne sporazum o vo enju krivi nog postupka u Crnoj Gori, organ za vo enje postupka je dužan da obavijesti organ druge države lanice ili drugih država lanica o ishodu postupka.

X. PRELAZNA I ZAVRŠNA ODREDBA

Primjena evropskog naloga za hapšenje lan 185

(1) Postupci započeti do dana stupanja na snagu ovog zakona, povodom molbe države lanice Evropske unije za izručenje lica za koje je izdat i evropski nalog za hapšenje, okončati se u skladu sa domaćim pravom.

(2) Ako na dan stupanja na snagu ovog zakona nije započet postupak povodom molbe države lanice Evropske unije za izručenje lica za koje je izdat evropski nalog za hapšenje, primjenjivaće se član 15 do 57 ovog zakona.

Stupanje na snagu član 186

Ovaj zakon objaviće se u "Službenom listu Crne Gore", a stupa na snagu danom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji.

* U ovaj zakon prenesene su:

Okvirna odluka Savjeta 2002/584/PUP od 13. juna 2002. godine o Evropskom nalogu za hapšenje i postupcima predaje između država lanica,

Direktiva 2013/48/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 22. oktobra 2013. godine o pravu na pristup pravnom zastupniku u krivičnom postupku i u postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje kao i o pravu na obavještavanje treće strane u službu oduzimanja slobode i na komunikaciju sa trećim licima i konzularnim organima,

Direktiva 2010/64/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 20. oktobra 2010. godine o pravu na tumačenje i prevođenje u krivičnim postupcima,

Direktiva 2012/13/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 22. maja 2012. godine o pravu na informisanje u krivičnom postupku,

Direktiva 2016/1919/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 26. oktobra 2016. godine o pravnoj pomoći za osumnjičene i okrivljene u krivičnom postupku i za tražena lica u postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje,

Okvirna odluka Savjeta 2008/675/PUP od 24. jula 2008. godine o poštovanju presuda među državama lanicama Evropske unije u novom krivičnom postupku,

Direktiva 2016/800/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 11. maja 2016. godine o procesnim garancijama za djecu koja su osumnjičena ili optužena u krivičnim postupcima,

Direktiva 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 3. aprila 2014. godine o Evropskom istražnom nalogu u krivičnim stvarima,

Okvirna odluka Savjeta 2005/214/PUP od 24. februara 2005. godine o primjeni na dala uzajamnog priznavanja na novčane kazne,

Okvirna odluka Savjeta 2008/909/PUP od 27. novembra 2008. godine o primjeni na elu uzajamnog priznavanja presuda u krivi nim predmetima kojima se izri u kazne zatvora ili mjere koje uklju uju oduzimanje slobode sa ciljem njihovog izvršenja u Evropskoj uniji,

Okvirna odluka Savjeta 2008/947/PUP od 27. novembra 2008. godine o primjeni na elu uzajamnog priznavanja presude i probacione odluke sa ciljem nadzora probacionih mjera i alternativnih sankcija,

Okvirna odluka Savjeta 2009/829/PUP od 23. oktobra 2009. godine o primjeni na elu uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora me u državama lanicama Evropske unije kao alternative privremenom pritvoru,

Direktiva 2011/99/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2011. godine o Evropskom nalogu za zaštitu,

Okvirna odluka Savjeta 2009/948/PUP od 30. novembra 2009. godine o sprje avanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u krivi nim postupcima,

Odluka Savjeta 2008/976/PUP od 16. decembra 2008. godine o Evropskoj pravosudnoj mreži.

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI NACRTA/PREDLOGA PROPISA CRNE GORE SA PRAVНОМ
TEКОVINOM EVROPSKE UNИJE**

		Identifikacioni broj Izjave	MP-IU/PZ/18/05
1. Naziv nacrta/predloga propisa			
- na crnogorskom jeziku	Predlog zakona o pravosudnoj saradnji u krivičnim stvarima sa državama članicama Evropske unije		
- na engleskom jeziku	Proposal for the Law on Judicial Cooperation in Criminal Matters with the EU Member States		
2. Podaci o obrađivaču propisa			
a) Organ državne uprave koji priprema propis			
Organ državne uprave	Ministarstvo pravde		
- Sektor/odsjek	Direktorat za međunarodnu pravosudnu saradnju i projekte		
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	Nikola Šaranović, tel: 020 407 503, e-mail: nikola.saranovic@mpa.gov.me		
- kontakt lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	Nataša Ćuković, tel: 020 407 509, e-mail: natasa.cukovic@mpa.gov.me		
b) Pravno lice sa javnim ovlašćenjem za pripremu i sprovođenje propisa			
- Naziv pravnog lica	/		
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	/		
- kontakt lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	/		
3. Organi državne uprave koji primjenjuju/sprovode propis			
- Organ državne uprave	Sudovi, državna tužilaštva, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Ministarstvo pravde		
4. Usklađenost nacrta/predloga propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske unije i njenih država članica, sa jedne strane i Crne Gore, sa druge strane (SSP)			
a) Odredbe SSPa sa kojima se usklađuje propis			
Sporazum ne sadrži odredbu koja se odnosi na normativni sadržaj predloga propisa.			
b) Stepen ispunjenosti obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa			
☐		ispunjava u potpunosti	
☐		djelimično ispunjava	
☐		ne ispunjava	
c) Razlozi za djelimično ispunjenje, odnosno neispunjerenje obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa			
/			
5. Veza nacrta/predloga propisa sa Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji (PPCG)			
- PPCG za period	2018-2020		
- Poglavlje, potpoglavlje	Poglavlje 24 Pravda, sloboda i bezbjednost, 2 Planovi i potrebe, 2.2 Zakonodavni okvir, C2) Pravosudna saradnja u krivičnim stvarima		
- Rok za donošenje propisa	III kvartal 2018		
- Napomena	/		
6. Usklađenost nacrta/predloga propisa sa pravnom tekvinom Evropske unije			
a) Usklađenost sa primarnim izvorima prava Evropske unije			
UFEU, Treći dio, Politike i unutrašnje mjere Unije, Glava V, Prostor slobode, bezbjednosti i pravde, poglavlje 1, Opšte odredbe, Član 67 i Poglavlje 4 Sudska saradnja u krivičnim stvarima, član 82 / TFEU , Part Three, Union Policies and Internal Actions, Title V Area of Freedom, Security And Justice, Chapter 1, General provisions, article 67 and Chapter 4, Judicial Cooperation in Criminal Matters, Article 82			
Potpuno usklađeno / Fully harmonized			
b) Usklađenost sa sekundarnim izvorima prava Evropske unije			
32002F0584			
Ovkirna odluka Savjeta od 13. juna 2002. o Evropskom nalogu za hapšenje i postupcima predaje između država			

članica (2002/584/PUP) / 2002/584/JHA: Council Framework Decision of 13 June 2002 on the European arrest warrant and the surrender procedures between Member States, OJ L 190, 18.7.2002.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized

32014L0041

Direktiva 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 3. aprila 2014. o Evropskom istražnom nalogu u krivičnim stvarima / Directive 2014/41/EU of the European Parliament and of the Council of 3 April 2014 regarding the European Investigation Order in criminal matters, OJ L 130, 1.5.2014.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized

32005F0214

Okvirna odluka Savjeta 2005/214/PUP od 24. februara 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne / Council Framework Decision 2005/214/JHA of 24 February 2005 on the application of the principle of mutual recognition to financial penalties, OJ L 76, 22.3.2005.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized

32008F0909

Okvirna odluka Savjeta 2008/909/PUP od 27. novembra 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u krivičnim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode sa ciljem njihovog izvršenja u Evropskoj uniji / Council Framework Decision 2008/909/JHA of 27 November 2008 on the application of the principle of mutual recognition to judgments in criminal matters imposing custodial sentences or measures involving deprivation of liberty for the purpose of their enforcement in the European Union, OJ L 327, 5.12.2008.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized

32008F0947

Okvirna odluka Savjeta 2008/947/PUP od 27. novembra 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presude i probacione odluke sa ciljem nadzora probacionih mjera i alternativnih sankcija / Council Framework Decision 2008/947/JHA of 27 November 2008 on the application of the principle of mutual recognition to judgments and probation decisions with a view to the supervision of probation measures and alternative sanctions OJ L 337, 16.12.2008.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized

32009F0829

Okvirna odluka Savjeta 2009/829/PUP od 23. oktobra 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Evropske unije kao alternative privremenom pritvoru / Council Framework Decision 2009/829/JHA of 23 October 2009 on the application, between Member States of the European Union, of the principle of mutual recognition to decisions on supervision measures as an alternative to provisional detention, OJ L 294, 11.11.2009.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized

32011L0099

Direktiva 2011/99/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2011. o Evropskom nalogu za zaštitu / Directive 2011/99/EU of the European Parliament and of the Council of 13 December 2011 on the European protection order, OJ L 338, 21.12.2011.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized

32016L0800

Direktiva (EU) 2016/800 Evropskog parlamenta i Savjeta od 11. maja 2016. o procesnim jamstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u krivičnim postupcima / Directive (EU) 2016/800 of the European Parliament and of the Council of 11 May 2016 on procedural safeguards for children who are suspects or accused persons in criminal proceedings, OJ L 132, 21.5.2016

Potpuno usklađeno / Fully harmonized

32010L0064

Direktiva 2010/64/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 20. oktobra 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u krivičnim postupcima / Directive 2010/64/EU of the European Parliament and of the Council of 20 October 2010 on the right to interpretation and translation in criminal proceedings, OJ L 280, 26.10.2010.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized**32008F0675**

Okvirna odluka Savjeta 2008/675/PUP od 24. jula 2008. o poštovanju presuda među državama članicama Evropske unije u novom krivičnom postupku / Council Framework Decision 2008/675/JHA of 24 July 2008 on taking account of convictions in the Member States of the European Union in the course of new criminal proceedings, OJ L 220, 15.8.2008.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized**32009F0948**

Okvirna odluka Savjeta 2009/948/PUP od 30. novembra 2009. o sprječavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u krivičnim postupcima / Council Framework Decision 2009/948/JHA of 30 November 2009 on prevention and settlement of conflicts of exercise of jurisdiction in criminal proceedings, OJ L 328, 15.12.2009.

Djelimično usklađeno / Partly harmonized**32012L0013**

Direktiva 2012/13/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 22. maja 2012. o pravu na informisanje u krivičnom postupku / Directive 2012/13/EU of the European Parliament and of the Council of 22 May 2012 on the right to information in criminal proceedings, OJ L 142, 1.6.2012.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized**32016L1919**

Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskog parlamenta i Savjeta od 26. oktobra 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičene i okrivljene u krivičnom postupku i za tražena lica u postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje / Directive (EU) 2016/1919 of the European Parliament and of the Council of 26 October 2016 on legal aid for suspects and accused persons in criminal proceedings and for requested persons in European arrest warrant proceedings, OJ L 297, 4.11.2016.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized**32013L0048**

Direktiva 2013/48/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 22. oktobra 2013. o pravu na pristup pravnom zastupniku u krivičnom postupku i u postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje kao i o pravu na obavlještanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju sa trećim licima i konzularnim organima / Directive 2013/48/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2013 on the right of access to a lawyer in criminal proceedings and in European arrest warrant proceedings, and on the right to have a third party informed upon deprivation of liberty and to communicate with third persons and with consular authorities while deprived of liberty, OJ L 294, 6.11.2013.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized**32008F0976**

Odluka Savjeta 2008/976/PUP od 16. decembra 2008. o Evropskoj pravosudnoj mreži / Council Decision 2008/976/JHA of 16 December 2008 on the European Judicial Network, OJ L 348, 24.12.2008.

Potpuno usklađeno / Fully harmonized

c) Usklađenost sa ostalim izvorima prava Evropske unije

Ne postoji izvor prava EU ove vrste sa kojim bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.

6.1. Razlozi za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost nacrta/predloga propisa Crne Gore sa pravnom tekovinom Evropske unije i rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti

Potpuna usklađenost sa Okvirnom odlukom **2009/948/PUP** će se postići donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj saradnji u krivičnim stvarima sa državama članicama Evropske unije, u dijelu

koji se odnosi na oblast saradnje sa EUROJUST-om, do pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji.	
7. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije sa kojima je potrebno obezbijediti usklađenost konstatovati tu činjenicu	
/	
8. Navesti pravne akte Savjeta Evrope i ostale izvore međunarodnog prava korišćene pri izradi nacrta/predloga propisa	/
Ne postoje izvori međunarodnog prava sa kojima je potrebno uskladiti predlog propisa.	/
9. Navesti da li su navedeni izvori prava Evropske unije, Savjeta Evrope i ostali izvori međunarodnog prava prevedeni na crnogorski jezik (prevode dostaviti u prilogu)	
Navedeni izvori prava EU su prevedeni na hrvatski jezik.	
10. Navesti da li je nacrt/predlog propisa iz tačke 1 Izjave o usklađenosti preveden na engleski jezik (prevod dostaviti u prilogu)	
Predlog zakona o pravosudnoj saradnji u krivičnim stvarima sa državama članicama Evropske unije je preveden na engleski jezik.	
11.Učešće konsultanata u izradi nacrta/predloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti	
U izradi Predloga zakona o pravosudnoj saradnji u krivičnim stvarima sa državama članicama Evropske unije, osim članova Radne grupe sastavljene od predstavnika Ministarstva pravde, Sudstva i Državnog tužilaštva, kao i predstavnika projekta IPA 2017 „Borba protiv organizovanog kriminala na Zapadnom Balkanu“, učestvovali su i eksperti TAIEX-a iz Republike Poljske i Republike Hrvatske, a Nacrt zakona bio je predmet dvije runde komentara Direktorata za pravdu Evropske komisije.	
Potpis / ovlašćeno lice obrađivača propisa	Potpis / glavni pregovarač
Datum:	Datum:

Prilog obrasca: Predlog zakona o pravosudnoj saradnji u krivičnim stvarima sa državama članicama Evropske unije

TABELA USKLAĐENOSTI

1. Identifikacioni broj (IB) nacrta/predloga propisa	1.1. Identifikacioni broj izjave o usklađenosti i datum utvrđivanja nacrta/predloga propisa na Vladi							
MP-TU/PZ/18/05	MP-IU/PZ/18/05							
2. Naziv izvora prava Evropske unije i CELEX oznaka								
Okvirna odluka Savjeta 2002/584/PUP od 13. juna 2002. o Evropskom nalogu za hapšenje i postupcima predaje između država članica - 32002F0584								
Direktiva 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 3. aprila 2014. o Evropskom istražnom nalogu u krivičnim stvarima - 32014L0041								
Okvirna odluka Savjeta 2005/214/PUP od 24. februara 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne - 32005F0214								
Okvirna odluka Savjeta 2008/909/PUP od 27. novembra 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u krivičnim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode sa ciljem njihovog izvršenja u Evropskoj uniji - 32008F0909								
Okvirna odluka Savjeta 2008/947/PUP od 27. novembra 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presude i probacione odluke sa ciljem nadzora probacionih mjera i alternativnih sankcija - 32008F0947								
Okvirna odluka Savjeta 2009/829/PUP od 23. oktobra 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Evropske unije kao alternative privremenom pritvoru - 32009F0829								
Direktiva 2011/99/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2011. o Evropskom nalogu za zaštitu - 32011L0099								
Direktiva (EU) 2016/800 Evropskog parlamenta i Savjeta od 11. maja 2016. o procesnim jemstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u krivičnim postupcima - 32016L0800								
Direktiva 2010/64/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 20. oktobra 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u krivičnim postupcima - 32010L0064								
Okvirna odluka Savjeta 2008/675/PUP od 24. jula 2008. o poštovanju presuda među državama članicama Evropske unije u novom krivičnom postupku - 32008F0675								
Okvirna odluka Savjeta 2009/948/PUP od 30. novembra 2009. o sprječavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u krivičnim postupcima - 32009F0948								
Direktiva 2012/13/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 22. maja 2012. o pravu na informisanje u krivičnom postupku - 32012L0013								
Direktiva 2013/48/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 22. oktobra 2013. o pravu na pristup pravnom zastupniku u krivičnom postupku i u postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje kao i o pravu na obavlještanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju sa trećim licima i konzularnim organima - 32013L0048								
Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskog parlamenta i Savjeta od 26. oktobra 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičene i okrivljene u krivičnom postupku i za tražena lica u postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje - 32016L1919								
Odluka Savjeta 2008/976/PUP od 16. decembra 2008. o Evropskoj pravosudnoj mreži - 32008F0976								
3. Naziv nacrta/predloga propisa Crne Gore								
Na crnogorskom jeziku	Na engleskom jeziku							
Predlog zakona o pravosudnoj saradnji u krivičnim stvarima sa državama članicama Evropske unije	Proposal for the Law on Judicial Cooperation in Criminal Matters with the EU Member States							
4. Usklađenost nacrta/predloga propisa sa izvorima prava Evropske unije								
a)	b)	c)	d)	e)				
Odredba i tekst odredbe izvora prava Evropske unije (član, stav, tačka)	Odredba i tekst odredbe nacrta/predloga propisa Crne Gore (član, stav, tačka)	Usklađenost odredbe nacrta/predloga	Razlog za djelimičnu usklađenost ili neusklađenos	Rok za postizanje potpune usklađenos				

		propisa Crne Gore sa odredbom izvora prava Evropske unije		ti
OKVIRNA ODLUKA SAVJETA(2002/584/PUP)				
<p>Član 1.</p> <p>Definicija evropskog naloga za hapšenje i obaveza njegovog izvršenja</p> <p>1. Evropski nalog za hapšenje je sudska odluka koju izdaje država članica sa ciljem lišenja slobode i predaje traženog lica od strane druge države članice, zbog krivičnog gonjenja, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.</p> <p>2. Države članice izvršavaju svaki evropski nalog za hapšenje na osnovu načela uzajamnog priznavanja u skladu sa odredbama ove Okvirne odluke.</p> <p>3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obavezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članu 6. Ugovora o Evropskoj uniji.</p>	<p>Značenje izraza Član 14, tač.6</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p>6) evropski nalog za hapšenje je nalog za lišenje slobode i predaju lica koje se zatekne u drugoj državi članici u svrhu krivičnog postupka ili izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje lišenje slobode;</p> <p>Načelo uzajamnog priznanja odluka država članica Član 4</p> <p>(1) Uzajamno priznanje odluka je osnov pravosudne saradnje u krivičnim stvarima između država članica.</p> <p>(2) U krivičnim postupcima pred domaćim pravosudnim organima, presude izrečene u drugoj državi članici protiv istog lica, a na osnovu različitog činjeničnog stanja, imaju isto pravno dejstvo kao i presude domaćih sudova protiv istog lica.</p> <p>Načelo neposredne saradnje Član 6</p> <p>Nadležni domaći organi neposredno komuniciraju sa nadležnim organima drugih država članica, osim u slučaju prijema odluka koje se odnose na novčane kazne.</p> <p>Načelo poštovanja osnovnih prava Član 2</p> <p>(1) Sprovođenje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvrđenih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije.</p> <p>(2) Na proslijeđivanje i zaštitu podataka o ličnosti (u daljem tekstu: lični podaci) razmijenjenih tokom pravosudne saradnje primjenjuju se odredbe važećih zakona i drugih</p>	Potpuno usklađeno		

	<p>propisa Crne Gore (u daljem tekstu: domaće pravo) o zaštiti ličnih podataka.</p> <p>(3) Na prava maloljetnika u postupcima pravosudne saradnje koja nijesu regulisana ovim zakonom primjenjuju se odredbe domaćeg prava o zaštiti maloljetnika u krivičnom postupku.</p>		
<p>Član 2.</p> <p>Područje primjene evropskog naloga za hapšenje</p> <p>1. Evropski nalog za hapšenje može biti izdat u slučajevima počinjenja djela za koja je, u skladu sa pravom države članice koja ga izdaje, propisana najviša kazna zatvora ili oduzimanje slobode od najmanje 12 mjeseci ili za koja je izrečena kazna zatvora ili je izdat nalog za oduzimanje slobode od najmanje četiri mjeseca.</p> <p>2. Sljedeća krivična djela, ako su kažnjiva u skladu sa pravom države članice koja izdaje nalog za hapšenje, propisanom najvišom kaznom zatvora ili oduzimanjem slobode od najmanje tri godine i ako su utvrđena pravom države koja izdaje nalog za hapšenje, u skladu sa odredbama ove Okvirne odluke i bez provjere dvostrukе kažnjivosti djela, predstavljaju razlog za predaju lica na osnovu evropskog naloga za hapšenje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — učestvovanje u zločinačkoj organizaciji, — terorizam, — trgovina ljudima, — polno iskorišćavanje djece i dječja pornografija, — nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama, — nezakonita trgovina oružjem, streljivom i eksplozivnim supstancama, — korupcija, 	<p>Oblast primjene</p> <p>Član 15</p> <p>(1) Evropski nalog za hapšenje može se izdati zbog djela iz člana 8 ovog zakona i zbog krivičnih djela za koja je propisana kazna zatvora u trajanju od jedne ili više godina ili je donesena pravosnažna presuda kojom je izrečena kazna zatvora u trajanju od najmanje četiri mjeseca, kao i u svrhu krivičnog gonjenja ako je protiv lica na koje se taj nalog odnosi rješenjem određen pritvor.</p> <p>(2) Evropski nalog za hapšenje može se izvršiti zbog djela iz člana 8 ovog zakona i zbog kažnjivog djela za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne ili više godina ili je donesena pravosnažna presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od najmanje četiri mjeseca, ako to djelo sadrži bitna obilježja krivičnog djela i prema domaćem pravu, nezavisno od zakonskog opisa i pravne kvalifikacije navede u primljenom nalogu.</p> <p>Isključenje provjere dvostrukе kažnjivosti</p> <p>Član 8</p> <p>(1) Nadležni domaći organ izvršiće primljeni nalog, odnosno odluku države članice, bez provjeravanja dvostrukе kažnjivosti, ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od tri ili više godina, a u slučaju priznanja strane novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, za sljedeća kažnjiva djela:</p> <ul style="list-style-type: none"> — stvaranje kriminalne organizacije, 	Potpuno uskladjeno	

<ul style="list-style-type: none"> — prevare, uključujući i prevare koje ugrožavaju finansijske interese Evropskih zajednica u smislu Konvencije od 26. jula 1995. o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica, — pranje prihoda stečenog krivičnim djelom, — krivotvorene novca, uključujući euro, — računarski kriminalitet, — krivična djela protiv životne sredine, uključujući ilegalnu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama, — olakšavanje neovlaštenog prelaska državne granice i boravka, — ubistvo, teška tjelesna povreda, — nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivom, — otmica, protivpravno oduzimanje slobode i uzimanje talaca, — rasizam i ksenofobija, — organizovana ili oružana pljačka, — nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitetima i umjetničkim djelima, — prevare, — reketarenje i iznuda, — krivotvorene i piratstvo proizvoda, 	<ul style="list-style-type: none"> — terorizam, — trgovina ljudima, — polno iskorišćavanje maloljetnika i dječja pornografija, — nedozvoljena trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama, — nedozvoljena trgovina oružjem, municijom i eksplozivima, — korupcija, <ul style="list-style-type: none"> — prevara, uključujući i one koje utiču na finansijske interese Evropskih zajednica u smislu Konvencije o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica od 26. jula 1995. godine, — pranje novca, — falsifikovanje valute, uključujući i euro, — kompjuterski kriminalitet, — djela protiv životne sredine, uključujući i nedozvoljenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka, — omogućavanje neovlašćenog ulaska i boravka, — ubistvo i teška tjelesna povreda, — nedozvoljena trgovina ljudskim organima i tkivom, — otmica, protivpravno lišenje slobode i držanje talaca, — rasizam i ksenofobija, — organizovano ili oružano razbojništvo, — nedozvoljena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela, — prevara, — reketiranje i iznuda, — falsifikovanje i piratstvo proizvoda, — falsifikovanje i trgovina javnim ispravama, — falsifikovanje sredstava plaćanja, — nedozvoljena trgovina hormonskim supstancama i drugim materijama za podsticanje rasta, — nedozvoljena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima, — trgovina ukradenim vozilima, 		
---	---	--	--

<ul style="list-style-type: none"> — krivotvorene i trgovine administrativnim ispravama, — krivotvorene različitih oblika sredstava plaćanja, — nezakonita trgovina hormonskim supstancama i ostalim stimulansima rasta, — nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim supstancama, — trgovina ukradenim vozilima, — silovanje, — podmetanje požara, — krivična djela u nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, — protivpravno oduzimanje vazduhoplova ili plovila, — sabotaža. <p>3. Savjet može u svako doba odlučiti, donoseći jednoglasnu odluku nakon savjetovanja sa Evropskim parlamentom, pod uslovima propisanima članom 39. stavom 1. Ugovora o Evropskoj uniji (UEU), o dodavanju novih kategorija krivičnih djela na popis iz stava 2. Savjet razmatra, u svjetlu izvještaja koji podnosi Komisija na osnovu odredaba člana 34. stava 3., treba li popis da bude proširen ili izmijenjen.</p> <p>4. Za krivična djela koja nisu obuhvaćena stavom 2., traženo lice može biti predato pod uslovom da djela zbog kojih je izdat evropski nalog za hapšenje predstavljaju krivično djelo u skladu sa pravom države članice izvršenja, bez obzira na elemente ili opis krivičnog djela.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — silovanje, — podmetanje požara, — krivična djela iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, — protivpravno oduzimanje vazduhoplova, odnosno plovnih objekata, — sabotaža. 	
---	--	--

<p>Član 3.</p> <p>Razlozi za obavezno neizvršavanje evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Pravosudni organ države članice izvršenja (u daljem tekstu: „pravosudni organ izvršenja“) odbija izvršenje evropskog naloga za hapšenje u sljedećim slučajevima:</p> <p>1.ako je krivično djelo zbog kojeg je izdat nalog za hapšenje predmet amnestije u državi članici izvršenja, a ta je država nadležna za gonjenje krivičnog djela u skladu sa svojim krivičnim pravom;</p> <p>2.ako je pravosudni organ izvršenja obaviješten da je traženo lice pravosnažno osuđeno u nekoj državi članici za ista krivična djela, pod uslovom da je, u slučaju izricanja presude, ta kazna izdržana ili se trenutno izdržava ili presuda više ne može biti izvršena u skladu sa pravom države članice u kojoj je presuda izrečena;</p> <p>3.ako lice protiv kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje više ne može, zbog svoje dobi, krivično odgovarati za krivična djela na kojima se temelji nalog za hapšenje, u skladu sa pravom države članice izvršenja.</p>	<p>Razlozi za odbijanje izvršenja evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Član 19</p> <p>(1) Evropski nalog za hapšenje neće se izvršiti ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) je izdat zbog kažnjivog djela koje je u Crnoj Gori obuhvaćeno amnestijom, a na osnovu zakona postoji nadležnost domaćeg suda, 2) je traženo lice već pravosnažno osuđeno u Crnoj Gori ili u drugoj državi članici ili u trećoj državi za isto kažnjivo djelo, a krivična sankcija je izvršena ili se trenutno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda, 3) traženo lice u trenutku izvršenja krivičnog djela nije navršilo 14 godina života, 4) kažnjivo djelo na koje se odnosi evropski nalog za hapšenje ne predstavlja krivično djelo prema domaćem pravu, 5) se u Crnoj Gori protiv traženog lica vodi krivični postupak zbog istog kažnjivog djela zbog kojeg je nalog izdat, osim ako su se državni tužilac i organ države izdavanja sporazumjeli da postupak vodi organ države izdavanja, 6) je nadležni domaći organ odlučio da neće pokrenuti krivični postupak za kažnjivo djelo za koje je izdat evropski nalog za hapšenje iz razloga što je traženo lice ispunilo obaveze koje su mu naložene kao uslov da se postupak ne pokrene, 7) je prema domaćem pravu nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili izvršenja krivične sankcije, a postoji nadležnost domaćeg pravosudnog organa na osnovu domaćeg prava. <p>(2) Izvršenje evropskog naloga za hapšenje za poreska krivična djela ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili dažbina ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, dažbinama, carinama ili mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
---	--	--------------------------

<p>Član 4.</p> <p>Razlozi za moguće neizvršenje evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Pravosudni organ izvršenja može odbiti izvršenje evropskog naloga za hapšenje:</p> <p>1.ako, u jednom od slučajeva iz člana 2. stava 4., djelo zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje ne predstavlja krivično djelo u skladu sa pravom države članice izvršenja; uprkos tome, u odnosu na davanja, poreze, carine i razmjenu valuta, izvršenje evropskog naloga za hapšenje ne može se odbiti na osnovu činjenice da pravo države članice izvršenja ne propisuje istu vrstu davanja ili poreza ili da ne sadrži istu vrstu pravila sa obzirom na davanja, poreze i carine kao i propise o razmjeni valuta kao pravo države članice u kojoj je izdat nalog za hapšenje;</p> <p>2.ako je protiv lica koja je predmet evropskog naloga za hapšenje u toku krivični postupak u državi članici izvršenja zbog istog djela zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje;</p> <p>3.ako su pravosudni organi države članice izvršenja odustali od krivičnog gonjenja zbog krivičnog djela zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje ili su odlučili da obustave postupak, ili ako je traženom licu u nekoj državi članici zbog istih krivičnih djela izrečena pravosnažna presuda koja sprječava dalji krivični postupak;</p> <p>4.ako je nastupila zastara krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne traženog lica, u skladu sa pravom države članice izvršenja, a ta krivična djela ulaze u nadležnost te države u skladu sa njenim krivičnim pravom;</p> <p>5.ako je pravosudni organ izvršenja obaviješten da je traženo lice pravosnažno osuđeno u trećoj državi zbog istih krivičnih djela, pod uslovom da je, u slučaju izricanja presude, kazna</p>	<p>Fakultativni razlozi za odbijanje izvršenja evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Član 20</p> <p>(1) Izvršenje evropskog naloga za hapšenje može biti odbijeno ako:</p> <p>1) u jednom od slučajeva iz člana 15 stav 2 ovog zakona kažnjivo djelo zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje ne predstavlja krivično djelo u skladu sa domaćim pravom;</p> <p>2) je protiv traženog lica u toku krivični postupak u Crnoj Gori zbog istog kažnjivog djela zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje;</p> <p>3) je nadležni domaći organ odustao od krivičnog gonjenja zbog krivičnog djela zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje ili obustavio postupak, ili ako je traženom licu u nekoj državi članici zbog istih krivičnih djela izrečena pravosnažna presuda koja sprečava dalji krivični postupak;</p> <p>4) je prema domaćem pravu nastupila zastara krivičnog gonjenja ili izvršenja krivične sankcije izrečene protiv traženog lica i postoji nadležnost Crne Gore za krivično gonjenje i izvršenje krivične sankcije;</p> <p>5) ako je organ države izvršenja obaviješten da je traženo lice pravosnažno osuđeno u trećoj državi zbog istih krivičnih djela za koje je izdat evropski nalog za hapšenje, da je kazna izdržana ili je u toku izdržavanje kazne, ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu sa pravom države u kojoj je presuda izrečena;</p> <p>6) ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhe izvršenja kazne zatvora ili lišenja slobode, a traženo lice se nalazi u Crnoj Gori ili je njen državljanin, a Crna Gora se obavezala da će izvršiti tu kaznu ili mjeru lišenja slobode u skladu sa odredbama domaćeg prava;</p> <p>7) ako se evropski nalog za hapšenje odnosi na krivična djela:</p> <p>a) u cijelosti ili djelimično učinjena na teritoriji Crne</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
---	---	--------------------------

<p>izdržana ili je u toku izdržavanje kazne, ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu sa pravom države u kojoj je presuda izrečena;</p> <p>6.ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhe izvršenja kazne zatvora ili oduzimanja slobode, a traženo lice se nalazi, boravi, u državi članici izvršenja ili je njen državljanin, a ta država članica obavezuje se da će izvršiti tu kaznu ili mjeru oduzimanja slobode u skladu sa odredbama svog domaćeg prava;</p> <p>7.ako se evropski nalog za hapšenje odnosi na krivična djela koja su:</p> <p>(a)u skladu sa pravom države članice izvršenja, u cijelosti ili djelimično počinjena na državnoj teritoriji države članice izvršenja ili na mjestu koje se smatra takvim; ili</p> <p>(b)počinjena van državne teritorije države članice izdavanja naloga za hapšenje, a pravo države članice izvršenja ne omogućava gonjenje zbog istih krivičnih djela ako su počinjena izvan njene državne teritorije.</p>	<p>Gore,</p> <p>b) učinjena van teritorije države izdavanja, a pravo Crne Gore ne omogućava gonjenje zbog tih krivičnih djela ako su učinjena van njene teritorije.</p>	
<p>Član 5.</p> <p>Jemstva koja mora, u nekim slučajevima, da pruži država članica izdavanja naloga</p> <p>Izvršenje evropskog naloga za hapšenje, koje obavlja pravosudni organ izvršenja, može, u skladu sa pravom države članice izvršenja, da bude shodno sljedećim uslovima:</p> <p>1.ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhe izvršenja presude ili naloga za oduzimanje slobode na osnovu sudske odluke donesene u odsustvu optuženog, a licu o kojem riječ poziv na sud nije bio lično dostavljen ili nije na neki drugi način bilo obaviješteno o datumu i mjestu saslušanja na osnovu kojeg je donesena odluka u odsustvu, predaja lica može biti podložna uslovu da pravosudni organ koji izdaje nalog za hapšenje pruži odgovarajuća jemstva da će to lice imati mogućnost da zatraži obnovu postupka u državi članici</p>	<p>Posebni uslovi za izvršenje evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Član 21</p> <p>(1) Ako je predmet evropskog naloga za hapšenje kažnjivo djelo za koje se može izreći kazna doživotnog zatvora ili mjera doživotnog lišenja slobode, njegovo izvršenje može se usloviti:</p> <p>1) postojanjem zakonom propisane mogućnosti preispitivanja izrečene kazne ili mjere na zahtjev osuđenog ili po službenoj dužnosti, najkasnije 20 godina od izricanja sankcije u državi izdavanja,</p> <p>2) pravom osuđenog da zatraži pomilovanje od daljeg izvršavanja kazne ili mjere na osnovu prava ili sudske prakse u državi izdavanja.</p> <p>(2) Ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhu vođenja krivičnog postupka, a traženo lice je crnogorski</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

koja izdaje nalog za hapšenje i mogućnost da prisustvuje na suđenju;

2.ako je krivično djelo zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje kažnivo doživotnom kaznom zatvora ili doživotnom mjerom oduzimanja slobode, izvršenje pomenutog naloga za hapšenje može biti shodno uslovu da država članica koja izdaje nalog za hapšenje u svom pravnom sistemu ima odredbe o reviziji izrečene kazne ili mjere, na zahtjev ili najkasnije nakon dvadeset godina, ili odredbe o primjeni mjera pomilovanja, koje lice može zatražiti u skladu sa pravom ili praksom države članice koja izdaje nalog za hapšenje, sa ciljem neizvršavanja takve kazne ili mjere;

3.ako je lice koje je predmet evropskog naloga za hapšenje izdatog u svrhe gonjenja državljanin ili ima boravište u državi članici izvršenja, predaja kao i lica može biti podložna uslovu da to lice , nakon saslušanja, bude vraćeno državi članici izvršenja kako bi u njoj izdržalo zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja mu je izrečena u državi članici koja izdaje nalog za hapšenje.

državljanin ili lice koje ima stalni boravak prema domaćem pravu, sud će predaju tog lica usloviti njegovim vraćanjem u Crnu Goru, ako mu bude izrečena sankcija u državi izdavanja, a to lice je pristalo da izdržava izrečenu sankciju u Crnoj Gori. (3) Ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode, a traženo lice je crnogorski državljanin ili lice koja ima na njenoj teritoriji stalni boravak prema domaćem pravu i saglasilo se sa izdržavanjem kazne u Crnoj Gori, sud će odložiti odlučivanje o evropskom nalogu za hapšenje. Radi preuzimanja izvršenja sankcije sud će od države izdavanja naloga zatražiti dokumentaciju i odrediti primjeran rok koji ne može biti duži od 15 radnih dana za njeno dostavljanje. Rokovi iz člana 30 stav 5 i člana 35 ovog zakona počinju da teku istekom roka koji je sud odredio za dostavljanje dokumentacije.

(4) Ako je nadležni sud na osnovu člana 120 stav 2 tačka 4 ovog zakona odbio priznanje i izvršenje presude suda države izdavanja izrečene protiv crnogorskog državljanina ili lica koje ima stalni boravak prema domaćem pravu na teritoriji Crne Gore, sud će odobriti predaju tog lica državi izdavanja u svrhu vođenja krivičnog postupka pod uslovom njegovog vraćanja u Crnu Goru radi izdržavanja sankcije izrečene u državi izdavanja, ako je lice pristalo da izdržava izrečenu sankciju u Crnoj Gori.

Osnov za odbijanje priznanja i izvršenja

Član 120

(1) Priznanje presude iz člana 108 ovog zakona može biti odbijeno ako:

1) potvrda iz člana 111 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili očigledno nije u skladu sa tom presudom, a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti duži od sedam radnih dana, dostavila dopunu odnosno ispravku potvrde,

2) nijesu ispunjeni uslovi iz člana 118 stav 1 tač. 1 i 2 ovog zakona,

	<p>3) bi izvršenje presude predstavljalo povredu načela ne bis in idem,</p> <p>4) djelo iz dostavljene presude ne predstavlja krivično djelo po domaćem pravu,</p> <p>5) je kazna izrečena maloljetnom licu mlađem od 16 godina života.</p> <p>(2) Za poreska krivična djela priznanje presude se ne može odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili dažbina ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, dažbinama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,</p> <p>(3) Priznanje presude iz člana 108 ovo zakona može biti odbijeno ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) je prema domaćem pravu nastupila zastarjelost izvršenja kazne; 2) osuđeni na osnovu domaćeg prava uživa imunitet koji onemogućava izvršenje kazne; 3) je u vrijeme kad je sud primio tu presudu radi priznanja i izvršenja preostalo manje od šest mjeseci kazne; 4) iz potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona proizilazi da osuđeni nije lično prisustvovao raspravi na kojoj je presuda donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa pravom države izdavanja: <ul style="list-style-type: none"> a) osuđenom bio blagovremeno i lično uručen poziv sa naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda ili da je primio službeno obavještenje o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nesumnjivo može zaključiti da je znao za održavanje rasprave i da je upozoren na mogućnost donošenja odluke u odsustvu u slučaju nedolaska, b) osuđenog na raspravi zastupao branilac, v) osuđenom nakon što mu je lično uručena presuda donesena u odsustvu uz pouku da ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu na osnovu kojih se može sprovesti postupak u kojem će imati pravo da učestvuje i u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično 	
--	--	--

	<p>stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove presude, izričito izjavio da ne osporava odluku donesenu u odsustvu, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu;</p> <p>5) se država izdavanja na zahtjev Crne Gore ne saglasi sa izvršenjem krivične sankcije nad osuđenim za koga je tražila priznanje i izvršenje te presude u odnosu na krivično djelo učinjeno prije premještaja, a koje nije obuhvaćeno tom presudom;</p> <p>6) je dostavljenom presudom izrečena mjera psihijatrijskog ili drugog zdravstvenog liječenja, odnosno druga mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, a koju primjenom domaćeg prava nije moguće izvršiti u Crnoj Gori;</p> <p>7) se presuda odnosi na krivična djela za koja se u skladu sa domaćim pravom smatra da su u cijelosti učinjena u Crnoj Gori ili na mjestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom, a za djela koja su u većim ili pretežnim dijelom učinjena na toj teritoriji, sud će cijeniti sve posebne okolnosti slučaja, a posebno činjenicu da li je je krivično djelo učinjeno u većem ili pretežnom dijelu u državi izdavanja.</p> <p>(3) U slučajevima iz stava 1 tač. 1, 2 i 3 i stava 2 tač. 5, 6 i 7 ovog člana, sud će prije donošenja odluke o odbijanju priznanja i izvršenja kazne, stupiti u kontakt i konsultovati se sa nadležnim organima države izdavanja, a ako je potrebno zatražiti i dodatne podatke.</p>		
<p>Član 6. Utvrđivanje nadležnih pravosudnih organa</p> <p>1. Pravosudni organ koji izdaje nalog za hapšenje je pravosudni organ države članice koja izdaje nalog za hapšenje, nadležan za izdavanje evropskog naloga za hapšenje u skladu sa pravom te države.</p> <p>2. Pravosudni organ izvršenja je pravosudni organ države članice izvršenja nadležan za izvršenje evropskog naloga za hapšenje u skladu sa pravom te države.</p> <p>3. Svaka država članica obavještava Glavni sekretarijat Savjeta o nadležnim pravosudnim organima u skladu sa svojim pravom.</p>	<p>Nadležni organi za izdavanje i izvršenje evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Član 17</p> <p>(1) Za izdavanje evropskog naloga za hapšenje nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici u postupcima koji se vode pred tim sudom i kad izdavanje evropskog naloga za hapšenje zahtijevaju državno tužilstvo ili sud nadležan za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju u postupcima koji se vode pred</p>	Potpuno usklađeno	

	<p>tim sudom i kad izdavanje evropskog naloga za hapšenje zahtijevaju državno tužilstvo ili sud nadležan za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(2) Zahtjev za izdavanje evropskog naloga za hapšenje sadrži podatke iz člana 16 stav 1 ovog zakona, a standardizovani obrazac evropskog naloga za hapšenje popunjava viši sud koji izdaje taj nalog.</p> <p>(3) Za izvršenje evropskog naloga za hapšenje nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici ako lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na području osnovnih sudova u Podgorici, Baru, Danilovgradu, Kotoru, Nikšiću, Ulcinju, Herceg Novom i Cetinju,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na području osnovnih sudova u Bijelom Polju, Beranama, Žabljaku, Kolašinu, Plavu, Pljevljima i Rožajama.</p> <p>(4) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće evropski nalog za hapšenje nadležnom višem sudu i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.</p> <p>(5) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje evropskog naloga za hapšenje, nadležan je Viši sud u Podgorici.</p>		
<p>Član 7. Učestvovanje centralnog organa</p> <p>1. Svaka država članica može odrediti centralni organ ili, ako je to predviđeno u njenom pravnom sistemu, više centralnih organa za pružanje pomoći nadležnim pravosudnim organima.</p> <p>2. Država članica može, ako je to nužno zbog unutrašnje organizacije njenog pravosudnog sistema, jednom ili većem broju centralnih organa povjeriti dužnost administrativnog slanja i primanja evropskih naloga za hapšenje, kao i ostale službene korespondencije koja se na to odnosi.</p> <p>Država članica koja želi da koristi mogućnosti iz ovog člana</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Opcija nije iskorišćena</p>	

<p>Glavnom sekretarijatu Savjeta šalje podatke o imenovanom centralnom organu ili o centralnim organima. Ovi podaci su obavezni za sve organe države članice izdavanja naloga za hapšenje.</p>			
<p>Član 8. Sadržaj i oblik evropskog naloga za hapšenje</p> <p>1. Evropski nalog za hapšenje sadrži sljedeće informacije, u skladu sa obrascem u Prilogu:</p> <p>(a) identitet i državljanstvo traženog lica;</p> <p>(b)ime, adresu, brojeve telefona i telefaksa, kao i adrese za elektronsku poštu pravosudnog organa koji izdaje nalog za hapšenje;</p> <p>(c)dokaz o postojanju izvršne presude, naloga za hapšenje ili druge izvršne sudske odluke sa istim dejstvom, obuhvaćene odredbama Člana 1. i 2.;</p> <p>(d)prirodu i pravni opis krivičnog djela, posebno u vezi sa odredbama člana 2.;</p> <p>(e)opis okolnosti u kojima je krivično djelo počinjeno, uključujući vrijeme, mjesto i stepen učestvovanja traženog lica;</p> <p>(f)izrečenu kaznu, ako postoji pravosnažna presuda, ili sve propisane kazne za krivično djelo u skladu sa pravom države članice izdavanja naloga za hapšenje;</p> <p>(g)ako je moguće, ostale posljedice počinjenja krivičnog djela.</p> <p>2. Evropski nalog za hapšenje mora biti preveden na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države članice izvršenja. Svaka država članica može, u trenutku usvajanja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi upućenoj Glavnom sekretarijatu Savjeta, izjaviti da će prihvatići prevod na jedan ili više drugih službenih jezika institucija Evropskih zajednica.</p>	<p>Sadržaj i oblik Član 16</p> <p>(1) Evropski nalog za hapšenje mora da sadrži:</p> <p>1) podatke o identitetu i državljanstvu traženog lica,</p> <p>2) naziv, adresu, broj telefona i telefaksa, adresu elektronske pošte nadležnog organa države izdavanja,</p> <p>3) dokaz o postojanju izvršne presude, naloga za hapšenje ili druge izvršne sudske odluke koja ima isto dejstvo kao evropski nalog za hapšenje,</p> <p>4) pravnu kvalifikaciju i zakonski opis kažnjivog djela,</p> <p>5) činjenični opis kažnjivog djela uključujući okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, vrijeme i mjesto izvršenja, kao i oblik saučesništva traženog lica u izvršenju kažnjivog djela,</p> <p>6) vrstu i visinu krivične sankcije izrečene pravosnažnom presudom, odnosno vrstu i visinu krivične sankcije propisane za konkretno krivično djelo domaćim pravom,</p> <p>7) posljedice kažnjivog djela ako je to moguće.</p> <p>(2) Evropski nalog za hapšenje izdaje se na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i objavljuje se na internet stranici Ministarstva na crnogorskom i engleskom jeziku.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>Član 9.</p> <p>Slanje evropskog naloga za hapšenje</p> <p>1. Ako je poznato mjesto na kojem se nalazi traženo lice, pravosudni organ koji ga izdaje može evropski nalog za hapšenje poslati direktno pravosudnim organu izvršenja.</p> <p>2. Pravosudni organ koji izdaje nalog za hapšenje može, u svakom slučaju, da izda upozorenje o traženom licu putem Šengenskog informacionog sistema (SIS).</p> <p>3. Takvo upozorenje šalje se u skladu sa odredbama člana 95. Konvencije od 19. juna 1990. o primjeni Šengenskog sporazuma od 14. juna 1985. o postupnom ukidanju nadzora na zajedničkim granicama. Upozorenje u Šengenskom informacijskom sistemu, praćeno informacijama iz člana 8. stava 1., jednako je vrijedno kao i evropski nalog za hapšenje. U prelaznom periodu, sve dok SIS ne bude sposoban za prenošenje svih informacija iz člana 8., upozorenje je jednako vrijedno kao i evropski nalog za hapšenje do trenutka kad pravosudni organ izvršenja ne primi izvornik u propisanom i valjanom obliku.</p>	<p>Posebnosti u primanju i proslijedivanju evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Član 18</p> <p>(1) Prijem i proslijedivanje evropskog naloga za hapšenje vrši se u neposrednoj komunikaciji nadležnih organa države izdavanja i države izvršenja, a može se vršiti preko bezbjednog telekomunikacionog sistema Evropske pravosudne mreže.</p> <p>(2) Ako nije poznato gdje se nalazi lice za koje je izdat evropski nalog za hapšenje (u daljem tekstu: traženo lice), nadležni domaći organ može, radi izvršenja tog naloga, proslijediti upozorenje prema Šengenskom informacionom sistemu (SIS), preko organizacione jedinice organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove zadužene za razmjenu dopunskih informacija koje se odnose na upozorenja iz tog informacionog sistema (u daljem tekstu: nacionalno S.I.Re.N.E odjeljenje).</p> <p>(3) Upozorenje iz stava 2 ovog člana, sa podacima iz člana 16 ovog zakona, ima isto dejstvo kao evropski nalog za hapšenje.</p> <p>(4) Ako ne postoji mogućnost pristupa Šengenskom informacionom sistemu preko nacionalnog S.I.Re.N.E. odjeljenja, evropski nalog za hapšenje može se primiti i proslijediti preko INTERPOL-a.</p>	<p>Potpuno uskladeno</p>
<p>Član 10.</p> <p>Detaljni postupak slanja evropskog naloga za hapšenje</p> <p>1. Ako pravosudni organ koji izdaje nalog za hapšenje ne zna koji je nadležni pravosudni organ izvršenja, on traži potrebne informacije, uključujući i putem kontakt tačaka u okviru Evropske pravosudne mreže sa ciljem dobijanja tih informacija od države članice izvršenja.</p> <p>2. Ako to želi pravosudni organ koji izdaje nalog za hapšenje, slanje se može obaviti putem sigurnih telekomunikacionih sistema Evropske pravosudne mreže.</p> <p>3. Ako nije moguće služenje SIS-om, pravosudni organ koji izdaje nalog može evropski nalog za hapšenje da pošalje putem</p>	<p>Posebnosti u primanju i proslijedivanju evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Član 18</p> <p>(1) Prijem i proslijedivanje evropskog naloga za hapšenje vrši se u neposrednoj komunikaciji nadležnih organa države izdavanja i države izvršenja, a može se vršiti preko bezbjednog telekomunikacionog sistema Evropske pravosudne mreže.</p> <p>(2) Ako nije poznato gdje se nalazi lice za koje je izdat evropski nalog za hapšenje (u daljem tekstu: traženo lice), nadležni domaći organ može, radi izvršenja tog naloga, proslijediti upozorenje prema Šengenskom informacionom</p>	<p>Potpuno uskladeno</p>

Interpola.

4. Pravosudni organ koji izdaje evropski nalog za hapšenje može ga poslati bilo kojim sigurnim sredstvom koje omogućava pisani trag pod uslovima koji državi članici izvršenja omogućavaju provjeru vjerodostojnosti.

5. Sve poteškoće povezane sa slanjem ili vjerodostojnošću bilo koje isprave potrebne za izvršenje evropskog naloga za hapšenje rješavaju se u neposrednim kontaktima između uključenih pravosudnih organa ili, ako je potrebno, uključivanjem centralnih organa država članica.

6. Ako organ koji primi evropski nalog za hapšenje nije nadležni za postupanje u skladu sa njime, automatski ga šalje nadležnim organu svoje države članice i o tome obavještava pravosudni organ koji ga je izdal.

sistemu (SIS), preko organizacione jedinice organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove zadužene za razmjenu dopunskih informacija koje se odnose na upozorenja iz tog informacionog sistema (u daljem tekstu: nacionalno S.I.Re.N.E odjeljenje).

(3) Upozorenje iz stava 2 ovog člana, sa podacima iz člana 16 ovog zakona, ima isto dejstvo kao evropski nalog za hapšenje.

(4) Ako ne postoji mogućnost pristupa Šengenskom informacionom sistemu preko nacionalnog S.I.Re.N.E. odjeljenja, evropski nalog za hapšenje može se primiti i proslijediti preko INTERPOL-a.

Korišćenje Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima

Član 7

(1) U cilju unapređenja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa državama članicama, Crna Gora obezbeđuje efikasnu saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom.

(2) Lica za kontakt sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivičnim stvarima će u organu uprave nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo) odrediti ministar nadležan za poslove pravosuđa, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne saradnje u krivičnim stvarima predsjednici tih sudova, a u državnim tužilaštima Vrhovni državni tužilac.

(3) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana preduzimaće potrebne radnje u cilju olakšavanja uspostavljanja neposrednih kontakata između nadležnih domaćih organa i nadležnih organa drugih država članica u izvršenju njihovih naloga i odluka.

(4) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana pružaće pomoći nadležnim domaćim organima i nadležnim organima drugih država članica, na njihov zahtjev, radi utvrđivanja nadležnih organa za izvršenje naloga i odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona i dobijanja podatka o tim organima u postupcima konsultacija između Crne Gore i država članica.

<p>Član 11.</p> <p>Prava traženog lica</p> <p>1. Ako je traženo lice lišeno slobode, nadležni pravosudni organ izvršenja, u skladu sa nacionalnim pravom, to lice obaveštava o evropskom nalogu za hapšenje i o njegovu sadržaju kao i o mogućnosti njegovog pristanka na predaju pravosudnim organu koje je izdao evropski nalog za hapšenje.</p> <p>2. Traženo lice koje je lišeno slobode u svrhe izvršenja evropskog naloga za hapšenje ima pravo na pravnog zastupnika i tumača u skladu sa nacionalnim pravom države članice izvršenja.</p>	<p>Pokretanje postupka izvršavanja evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Član 23</p> <p>(1) Postupak radi predaje traženog lica je hitan.</p> <p>(2) Nakon što primi evropski nalog za hapšenje i ocijeni da je dostavljen u skladu sa čl. 9 i 16 ovog zakona, sudija za istragu nadležnog višeg suda (u daljem tekstu: sudija za istragu) će, bez odlaganja, proslijediti taj nalog organu uprave nadležnom za policijske poslove (u daljem tekstu: policija).</p> <p>(3) Policija će lišiti slobode traženo lice, upoznati ga sa sadržajem i osnovom za izdavanje evropskog naloga za hapšenje i u roku od 24 časa od lišenja slobode dovesti ga sudiji za istragu.</p> <p>Prava traženog lica</p> <p>Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da uzme branioca, b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem, c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja, d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori; 2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na sudskog tumača, b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku; 3) pravu na pravne ljekove, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na žalbu protiv rješenja o određivanju mjera nadzora i pritvora radi predaje, b) pravo na žalbu protiv rješenja o predaji; 	<p>Potpuno usklađeno</p>
---	--	--------------------------

	<p>4) pravu na obavještavanje, koje obuhvata:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice, b) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice; <p>5) pravu na uvid u spise predmeta;</p> <p>6) pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu;</p> <p>7) pravu na medicinsku pomoć.</p> <p>(3) Ako pisana pouka iz stava 2 ovog člana nije sačinjena i uručena u skladu sa stavom 1 ovog člana, traženo lice o svojim pravima biće poučeno usmeno, a pisana pouka na jeziku koji razumije biće mu uručena naknadno, u najkraćem mogućem roku.</p> <p>(4) Traženo lice prilikom prvog saslušanja mora imati branioca. Ako traženo lice samo ne uzme branioca, sudija za istragu će mu postaviti branioca po službenoj dužnosti, po redoslijedu sa spiska Advokatske komore Crne Gore.</p>	
<p>Član 12. Zadržavanje lica</p> <p>Ako je lice lišeno slobode na osnovu evropskog naloga za hapšenje, pravosudni organ izvršenja odlučuje hoće li zadržati traženo lice, u skladu sa pravom države članice izvršenja. Lice lišeno slobode u svakom trenutku može biti privremeno pušteno na slobodu u skladu sa domaćim pravom države članice izvršenja, pod uslovom da nadležni organ te države članice preduzme sve mjere koje smatra potrebnim kako bi spriječilo bijeg tog lica.</p>	<p>Postupak pred sudijom za istragu Član 26</p> <p>(1) Sudija za istragu će upoznati traženo lice sa sadržajem i osnovom za izdavanje evropskog naloga za hapšenje, mogućnošću pristanka na predaju državi izdavanja i mogućnošću odricanja od primjene načela specijalnosti i saopštiće mu koliko je zakonom propisano najduže trajanje pritvora radi predaje.</p> <p>(2) Sudija za istragu će saslušati traženo lice lišeno slobode o njegovim ličnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja, kao i da li se i iz kojih razloga protivi predaji. O saslušanju lica sačinjava se zapisnik.</p> <p>(3) Sudija za istragu će poučiti traženo lice o pravu da njegovom saslušanju prisustvuje branilac, pravu na postavljanje branioca u skladu sa odredbama domaćeg krivičnog procesnog prava, pravu na sudskog tumača, kao i o pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	<p>sudije za istragu.</p> <p>(4) Ako se evropski nalog za hapšenje odnosi na izvršenje presude donesene u odsustvu, kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, traženo lice može prije predaje državi izdavanja da zahtijeva dostavljanje kopije navedene presude ako mu ranije nije bila lično uručena, a nije primilo službeno obavještenje da se protiv njega vodi krivični postupak. U tom slučaju, sudija za istragu će zatražiti od organa države koji je izdao evropski nalog za hapšenje da bez odlaganja dostavi kopiju presude, kako bi je dostavio traženom licu. Dostavljanje kopije presude neće se smatrati službenom dostavom za računanje rokova za podnošenje zahtjeva za ponavljanje postupka ili žalbe. Ovim se ne odlaže postupak predaje traženog lica, niti donošenje rješenja o predaji.</p> <p>(5) Ako traženo lice pred sudijom za istragu pristane na predaju i odrekne se primjene načela specijalnosti, sudija za istragu će donijeti rješenje o predaji sa pristankom traženog lica.</p>		
<p>Član 13.</p> <p>Pristanak na predaju</p> <p>1. Ako lice lišeno slobode izjavi da pristaje na predaju, njegov pristanak i, ako je potrebno, izričito odricanje od prava na „načelo specijalnosti“ iz člana 27. stava 2., izjavljuje se pred pravosudnim organom izvršenja, u skladu sa domaćim pravom države članice izvršenja.</p> <p>2. Svaka država članica donošenjem potrebnih mjera obezbeđuje da taj pristanak i, ako je potrebno, odricanje od prava na „načelo specijalnosti“ iz stava 1., budu izjavljeni na način koji pokazuje da ga je lice lišeno slobode dalo dobrovoljno i posve svjesno njegovih posljedica. U tu svrhu, traženo lice ima pravo na pravnog zastupnika.</p> <p>3. Pristanak i, ako je potrebno, odricanje iz stava 1., službeno se bilježe u skladu sa postupkom koji propisuje domaće pravo države članice.</p>	<p>Pristanak na predaju</p> <p>Član 30</p> <p>(1) Traženo lice može dati pristanak na predaju državi izdavanja i odreći se primjene načela specijalnosti.</p> <p>(2) Pristanak na predaju državi izdavanja i odricanje od primjene načela specijalnosti unijeće se u zapisnik sačinjen na način iz kojeg nesumnjivo proizilazi da je traženo lice pri tome postupalo dobrovoljno i bilo u potpunosti svjesno posljedica.</p> <p>(3) Pristanak na predaju državi izdavanja i odricanje od primjene načela specijalnosti neopozivи su.</p> <p>(4) O pristanku na predaju državi izdavanja bez odlaganja će biti obaviješten nadležni organ države izdavanja.</p> <p>(5) Sudija za istragu odnosno Vijeće će, bez odlaganja, a najkasnije u roku od pet dana od pristanka na predaju državi izdavanja, donijeti rješenje kojim se odobrava predaja traženog lica državi izdavanja.</p> <p>(6) Rješenje kojim se odobrava predaja traženog lica državi</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>4. U načelu, pristanak se ne može opozvati. Svaka država članica može propisati da pristanak i, ako je potrebno, odricanje, mogu biti opozvani u skladu sa pravilima primjenjivim u njenom domaćem pravu. U tom slučaju, period od dana davanja pristanka do dana opoziva ne uzima se u obzir pri izračunavanju rokova iz člana 17. Država članica koja da se posluži tom mogućnošću o tome izvještava Glavni sekretarijat Savjeta nakon usvajanja ove Okvirne odluke i navodi postupke kod kojih je moguće opozvati pristanak, kao i sve njihove izmjene.</p>	<p>izdavanja sadrži:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) ime, prezime, datum i mjesto rođenja i državljanstvo traženog lica; 2) naziv države izdavanja kojoj se predaje traženo lice; 3) opis kažnjivog djela zbog kojeg se izvršava predaja; 4) navod da je traženo lice pristalo na predaju; 5) navod o odricanju od primjene načela specijalnosti, ako se traženo lice odreklo primjene načela specijalnosti. <p>(7) Ako se traženo lice nije odreklo primjene načela specijalnosti, rješenje o predaji traženog lica državi izdavanja mora da sadrži navod da se, bez dopuštenja Crne Gore, za djela učinjena prije predaje traženo lice ne smije:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) krivično goniti niti se protiv njega smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja, za krivična djela učinjena prije predaje, b) biti predato drugoj državi članici radi krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora, c) izručiti trećoj državi radi krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora. 	
<p>Član 14. Saslušanje traženog lica</p> <p>Ako lice lišeno slobode ne pristaje na predaju, u skladu sa odredbama člana 13., on ima pravo na saslušanje pred pravosudnim organom izvršenja, u skladu sa pravom države članice izvršenja.</p>	<p>Rješenje o predaji bez pristanka Član 31</p> <p>(1) Sudija za istragu će ispitati traženo lice o razlozima za protivljenje predaji državi izdavanja, pri čemu lice nije dužno da navede razloge protivljenja.</p> <p>(2) Sudija za istragu može zatražiti dodatne podatke ili dokumentaciju od organa države izdavanja i odrediti za njihovo dostavljanje primjereni rok, koji ne može biti duži od 15 radnih dana.</p> <p>(3) Sudija za istragu prema potrebi preduzima i druge radnje propisane domaćim krivičnim procesnim pravom radi utvrđivanja da li postoje prepostavke za predaju traženog lica državi izdavanja.</p> <p>(4) Nakon preduzetih radnji iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, sudija za istragu će donijeti rješenje kojim se odobrava ili</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	<p>odbija predaja traženog lica državi izdavanja.</p> <p>(5) Rješenje kojim se odobrava predaja traženog lica državi izdavanja sadrži:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ime, prezime, datum i mjesto rođenja, kao i državljanstvo traženog lica; 2) naziv države članice kojoj se predaje traženo lice; 3) opis kažnjivog djela zbog kojeg se vrši predaja traženog lica; 4) navod da se bez dopuštenja Crne Gore, za djela učinjena prije predaje, traženo lice ne smije: <ol style="list-style-type: none"> a) krivično goniti niti se protiv njega smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja, b) biti predato drugoj državi članici radi krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora, c) izručiti trećoj državi radi krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora. 		
<p>Član 15. Odluka o predaji</p> <p>1. Pravosudni organ izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uslovima utvrđenima ovom Okvirnom odlukom, treba li lice da bude predato.</p> <p>2. Ako pravosudni organ izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavanja naloga za hapšenje nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji traženog lica, od njega zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi sa članovima 3. do 5. kao i sa odredbama člana 8., budu hitno dostavljene, i može postaviti rok za njihov prijem, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz člana 17.</p> <p>3. Pravosudni organ koji izdaje nalog za hapšenje u bilo koje doba može pravosudnim organu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.</p>	<p>Pokretanje postupka izvršavanja evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Član 23</p> <p>(1) Postupak radi predaje traženog lica je hitan.</p> <p>(2) Nakon što primi evropski nalog za hapšenje i ocijeni da je dostavljen u skladu sa čl. 9 i 16 ovog zakona, sudija za istragu nadležnog višeg suda (u daljem tekstu: sudija za istragu) će, bez odlaganja, proslijediti taj nalog organu uprave nadležnom za policijske poslove (u daljem tekstu: policija).</p> <p>(3) Policija će lišiti slobode traženo lice, upoznati ga sa sadržajem i osnovom za izdavanje evropskog naloga za hapšenje i u roku od 24 časa od lišenja slobode dovesti ga sudiji za istragu.</p> <p>Rješenje o predaji bez pristanka</p> <p>Član 31</p> <p>(1) Sudija za istragu će ispitati traženo lice o razlozima za protivljenje predaji državi izdavanja, pri čemu lice nije dužno da navede razloge protivljenja.</p> <p>(2) Sudija za istragu može zatražiti dodatne podatke ili dokumentaciju od organa države izdavanja i odrediti za</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

njihovo dostavljanje primjerен рок, koji ne može biti duži od 15 radnih dana.

(3) Sudija za istragu prema potrebi preduzima i druge radnje propisane domaćim krivičnim procesnim pravom radi utvrđivanja da li postoje prepostavke za predaju traženog lica državi izdavanja.

(4) Nakon preduzetih radnji iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, sudija za istragu će donijeti rješenje kojim se odobrava ili odbija predaja traženog lica državi izdavanja.

(5) Rješenje kojim se odobrava predaja traženog lica državi izdavanja sadrži:

1) ime, prezime, datum i mjesto rođenja, kao i državljanstvo traženog lica;

2) naziv države članice kojoj se predaje traženo lice;

3) opis kažnjivog djela zbog kojeg se vrši predaja traženog lica;

4) navod da se bez dopuštenja Crne Gore, za djela učinjena prije predaje, traženo lice ne smije:

a) krivično goniti niti se protiv njega smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja,

b) biti predato drugoj državi članici radi krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora,

c) izručiti trećoj državi radi krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora.

Odlaganje predaje i privremena predaja traženog lica

Član 32

(1) Predaja traženog lica državi izdavanja može biti odložena dok se protiv traženog lica u Crnoj Gori ne završi krivični postupak koji se vodi zbog drugog krivičnog djela, ili dok traženo lice u Crnoj Gori ne izdrži kaznu zatvora na koju je osuđeno zbog drugog krivičnog djela.

(2) Privremena predaja traženog lica državi izdavanja radi vođenja krivičnog postupka može biti dopuštena ako takva predaja neće ometati vođenje krivičnog postupka pred domaćim sudom. Uslove privremene predaje traženog lica pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i organ države izdavanja. Zaključeni sporazum obavezuje sve

	<p>nadležne domaće organe i nadležne organe države izdavanja.</p> <p>Rokovi za donošenje odluke o predaji traženog lica</p> <p>Član 34</p> <p>(1) Ako traženo lice nije pristalo na predaju državi izdavanja, o njegovoj predaji se mora odlučiti u roku od 60 dana od lišenja slobode ili prvog saslušanja.</p> <p>(2) Ako se o predaji traženog lica državi izdavanja ne može odlučiti u roku iz stava 1 ovog člana, sud će o tome obavijestiti organ države izdavanja koji je izdao nalog i navesti razloge za prekoračenje roka. U tom slučaju o predaji traženog lica mora biti odlučeno u roku od 30 dana.</p> <p>(3) Ako se zbog izuzetnih okolnosti, o predaji ne može odlučiti ni u roku iz stava 2 ovoga člana, nadležni viši sud će o tome obavijestiti Eurojust, uz navođenje razloga za prekoračenje roka.</p> <p>(4) Ako neka od država članica više puta prekoračuje rokove za izvršavanje evropskog naloga za hapšenje domaćih nadležnih organa, Ministarstvo će o tome obavijestiti Savjet Evropske unije.</p>		
<p>Član 16.</p> <p>Odluka u slučaju postojanja više zahtjeva</p> <p>1. Ako su dvije ili više država članica izdale evropske naloge za hapšenje u odnosu na isto lice, odluku o tome koji će nalog za hapšenje biti izvršen donosi pravosudni organ izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno težinu i mjesto počinjenja predmetnih krivičnih djela, vrijeme izdavanja evropskih nalogova za hapšenje, kao i da li je nalog za hapšenje izdat u svrhe gonjenja ili u svrhe izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.</p> <p>2. Pravosudni organ izvršenja može zatražiti savjet Eurojusta pri donošenju odluke iz stava 1.</p> <p>3. U slučaju sukoba između evropskog naloga za hapšenje i zahtjeva za izručenje koje je podnijela treća zemlja, odluku o davanju prednosti evropskom nalogu za hapšenje ili zahtjevu za</p>	<p>Postupanje u slučaju prijema evropskog naloga za hapšenje ili molbe više država za izručenje</p> <p>Član 37</p> <p>(1) Ako su protiv istog lica od dvije ili više država članica primljeni evropski nalozi za hapšenje, prilikom donošenja odluke o tome kojoj državi će traženo lice biti predato, nadležni domaći organ će cijeniti sve okolnosti slučaja, posebno težinu krivičnog djela, mjesto izvršenja krivičnog djela, vrijeme izdavanja evropskog naloga za hapšenje, kao i da li je nalog izdat radi vođenja krivičnog postupka ili radi izvršenja kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode.</p> <p>(2) Ako su u odnosu na isto lice ispunjene prepostavke za predaju na osnovu evropskog naloga za hapšenje i izručenje na osnovu molbe treće države, prednost ima evropski nalog za hapšenje. Odredbe o predaji sa pristankom traženog lica i o pojednostavljenom izručenju ne primjenjuju se u ovom</p>	Potpuno usklađeno	

<p>izručenje donosi nadležni organ države članice izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno one iz stava 1. kao i okolnosti iz primjenjive konvencije.</p> <p>4. Odredbe ovog člana ne dovode u pitanje obaveze država članica u skladu sa Statutom Međunarodnog krivičnog suda.</p>	<p>slučaju.</p> <p>(3) Ako Crna Gora primi zahtjev za izručenje državljanina druge države članice od strane treće države, o tome će obavijestiti državu članicu čije je lice državljanin i, ukoliko ta država članica zatraži, predaće joj traženo lice, pod uslovom da ta država članica ima nadležnost, u skladu sa svojim pravom, da krivično goni to lice za djela učinjena van svoje državne teritorije.</p> <p>(4) Ako Crna Gora primi zahtjev za izručenje državljanina druge države članice od strane treće države, provjeriće da li se izručenjem ugrožavaju prava iz člana 19. Povelje Evropske unije o osnovnim pravima.</p> <p>(5) O pravosnažnom rješenju donijetom u slučajevima iz st. 1 do 4 ovog člana moraju se obavijestiti sve zainteresovane države.</p>	
<p>Član 17.</p> <p>Rokovi i postupci za donošenje odluke o izvršenju evropskog naloga za hapšenje</p> <p>1. Evropski nalog za hapšenje obrađuje se i izvršava kao hitni predmet.</p> <p>2. U slučajevima u kojima traženo lice pristaje na sopstvenu predaju, pravosnažna odluka o izvršenju evropskog naloga za hapšenje treba da bude donesena u roku od 10 dana nakon njegovog pristanka.</p> <p>3. U ostalim slučajevima, pravosnažna odluka o izvršenju evropskog naloga za hapšenje treba da bude donesena u roku od 60 dana od lišenja slobode traženog lica.</p> <p>4. Ako, u posebnim slučajevima, evropski nalog za hapšenje ne može biti izvršen u rokovima iz stava 2. ili 3., pravosudni organ izvršenja o tome odmah obavještava pravosudni organ koji je izdao nalog za hapšenje, navodeći razloge kašnjenja. U tome slučaju, rok može biti produžen za dodatnih 30 dana.</p> <p>5. Sve dok pravosudni organ izvršenja ne doneše konačnu odluku o evropskom nalogu za hapšenje, on obezbjeđuje ispunjavanje materijalnih preduslova potrebnih za efikasnu</p>	<p>Pokretanje postupka izvršavanja evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Član 23</p> <p>(1) Postupak radi predaje traženog lica je hitan.</p> <p>(2) Nakon što primi evropski nalog za hapšenje i ocijeni da je dostavljen u skladu sa čl. 9 i 16 ovog zakona, sudija za istragu nadležnog višeg suda (u daljem tekstu: sudija za istragu) će, bez odlaganja, proslijediti taj nalog organu uprave nadležnom za policijske poslove (u daljem tekstu: policija).</p> <p>(3) Policija će lišiti slobode traženog lice, upoznati ga sa sadržajem i osnovom za izdavanje evropskog naloga za hapšenje i u roku od 24 časa od lišenja slobode dovesti ga sudiji za istragu.</p> <p>Postupak pred sudijom za istragu</p> <p>Član 26</p> <p>(1) Sudija za istragu će upoznati traženo lice sa sadržajem i osnovom za izdavanje evropskog naloga za hapšenje, mogućnošću pristanka na predaju državi izdavanja i mogućnošću odricanja od primjene načela specijalnosti i saopštiće mu koliko je zakonom propisano najduže trajanje pritvora radi predaje.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>predaju traženog lica.</p> <p>6. Svako odbijanje izvršenja evropskog naloga za hapšenje mora biti obrazloženo.</p> <p>7. Ako, u posebnim okolnostima, država članica ne može poštovati rokove iz ovog člana, ona o tome obavještava Eurojust, navodeći razloge za kašnjenje. Osim toga, država članica prema kojoj druga država članica ponovo kasni pri izvršenju evropskih naloga za hapšenje, o tome obavještava Savjet kako bi se sprovođenje ove Okvirne odluke ocijenilo na nivou država članica.</p>	<p>(2) Sudija za istragu će saslušati traženo lice lišeno slobode o njegovim ličnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja, kao i da li se i iz kojih razloga protivi predaji. O saslušanju lica sačinjava se zapisnik.</p> <p>(3) Sudija za istragu će poučiti traženo lice o pravu da njegovom saslušanju prisustvuje branilac, pravu na postavljanje branioca u skladu sa odredbama domaćeg krivičnog procesnog prava, pravu na sudskog tumača, kao i o pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu.</p> <p>(4) Ako se evropski nalog za hapšenje odnosi na izvršenje presude donesene u odsustvu, kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, traženo lice može prije predaje državi izdavanja da zahtijeva dostavljanje kopije navedene presude ako mu ranije nije bila lično uručena, a nije primilo službeno obavještenje da se protiv njega vodi krivični postupak. U tom slučaju, sudija za istragu će zatražiti od organa države koji je izdao evropski nalog za hapšenje da bez odlaganja dostavi kopiju presude, kako bi je dostavio traženom licu. Dostavljanje kopije presude neće se smatrati službenom dostavom za računanje rokova za podnošenje zahtjeva za ponavljanje postupka ili žalbe. Ovim se ne odlaže postupak predaje traženog lica, niti donošenje rješenja o predaji.</p> <p>(5) Ako traženo lice pred sudijom za istragu pristane na predaju i odrekne se primjene načela specijalnosti, sudija za istragu će donijeti rješenje o predaji sa pristankom traženog lica.</p> <p>Rokovi za donošenje odluke o predaji traženog lica</p> <p>Član 34</p> <p>(1) Ako traženo lice nije pristalo na predaju državi izdavanja, o njegovoj predaji se mora odlučiti u roku od 60 dana od lišenja slobode ili prvog saslušanja.</p> <p>(2) Ako se o predaji traženog lica državi izdavanja ne može odlučiti u roku iz stava 1 ovog člana, sud će o tome obavijestiti organ države izdavanja koji je izdao nalog i navesti razloge za prekoračenje roka. U tom slučaju o predaji</p>	
--	--	--

	<p>traženog lica mora biti odlučeno u roku od 30 dana.</p> <p>(3) Ako se zbog izuzetnih okolnosti, o predaji ne može odlučiti ni u roku iz stava 2 ovoga člana, nadležni viši sud će o tome obavijestiti Eurojust, uz navođenje razloga za prekoračenje roka.</p> <p>(4) Ako neka od država članica više puta prekoračuje rokove za izvršavanje evropskog naloga za hapšenje domaćih nadležnih organa, Ministarstvo će o tome obavijestiti Savjet Evropske unije.</p>		
<p>Član 18. Stanje do donošenja odluke</p> <p>1. Ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhe vođenja krivičnog postupka, pravosudni organ izvršenja mora:</p> <p>(a) pristati na saslušanje traženog lica u skladu sa odredbama člana 19.;</p> <p>(b) ili pristati na privremeni transfer traženog lica.</p> <p>2. Uslovi i trajanje privremenog transfera utvrđuju se uzajamnim sporazumom između pravosudnog organa koji izdaje nalog za hapšenje i pravosudnog organa izvršenja.</p> <p>3. U slučaju privremenog transfera, traženo lice mora imati mogućnost povratka u državu članicu izvršenja kako bi prisustvovalo ročištima koji su dio postupka njegove predaje.</p>	<p>Odlaganje predaje i privremena predaja traženog lica</p> <p>Član 32</p> <p>(1) Predaja traženog lica državi izdavanja može biti odložena dok se protiv traženog lica u Crnoj Gori ne završi krivični postupak koji se vodi zbog drugog krivičnog djela, ili dok traženo lice u Crnoj Gori ne izdrži kaznu zatvora na koju je osuđeno zbog drugog krivičnog djela.</p> <p>(2) Privremena predaja traženog lica državi izdavanja radi vođenja krivičnog postupka može biti dopuštena ako takva predaja neće ometati vođenje krivičnog postupka pred domaćim sudom. Uslove privremene predaje traženog lica pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i organ države izdavanja. Zaključeni sporazum obavezuje sve nadležne domaće organe i nadležne organe države izdavanja.</p> <p>Saslusnje ili privremena predaja traženog lica prije donošenja odluke o predaji</p> <p>Član 33</p> <p>(1) Prije donošenja odluke o predaji traženog lica državi izdavanja, na predlog nadležnog organa države izdavanja i pod uslovom da je ta predaja tražena radi vođenja krivičnog postupka, sudija za istragu će:</p> <p>1) saslušati traženo lice o djelu zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje, ili</p> <p>2) dopustiti privremenu predaju traženog lica u državu izdavanja.</p> <p>(2) Okolnosti saslušanja traženog lica dogovaraju sudija za</p>	Potpuno usklađeno	

	<p>istragu i organ države izdavanja koji je izdao nalog pisanim sporazumom koji obavezuje sve nadležne domaće organe i nadležne organe države izdavanja.</p> <p>(3) Sudija za istragu saslušava traženo lice u skladu sa domaćim pravom i sporazumom iz stava 2 ovog člana. Ispitivanju mora prisustovati branilac, a može biti prisutno i službeno lice nadležnog organa države izdavanja.</p>		
<p>Član 19. Sasluzanje lica prije donošenja odluke</p> <p>1. Traženo lice saslušava se pred pravosudnim organom, uz pomoć lica određenog u skladu sa pravom države članice čiji sud izdaje nalog za hapšenje.</p> <p>2. Traženo lice saslušava se u skladu sa pravom države članice izvršenja, u skladu sa uslovima utvrđenim međusobnim sporazumom pravosudnog organa koji izdaje nalog za hapšenje i pravosudnog organa izvršenja.</p> <p>3. Nadležni pravosudni organ izvršenja može odrediti drugi pravosudni organ svoje države članice za učestvovanje pri saslušanju kako bi se obezbijedila ispravna primjena odredaba ovog člana i uslova koji su njime propisani.</p>	<p>Postupak pred sudskim vijećem Član 27</p> <p>(1) Ukoliko traženo lice nije pristalo na predaju, sudija za istragu će evropski nalog za hapšenje sa pratećom dokumentacijom dostaviti vijeću iz člana 24 stav 7 Zakonika o krivičnom postupku (u daljem tekstu: Vijeće). Po prijemu dokumentacije predsjednik Vijeća odrediće održavanje sjednice Vijeća, u roku od tri dana.</p> <p>(2) Na sjednicu će biti pozvani traženo lice i njegov branilac, a ako je to potrebno i tumač.</p> <p>(3) Predsjednik Vijeća će na početku sjednice provjeriti da li je traženo lice primilo i razumjelo pisano pouku o svojim pravima, a ako nije primilo, uručiće mu pisano pouku o pravima.</p> <p>(4) Traženo lice i njegov branilac izjasniće se u pogledu izdatog evropskog naloga za hapšenje i navesti razloge protivljenja izvršenju evropskog naloga za hapšenje, a mogu ukazati na postojanje razloga za odbijanje izvršenja evropskog naloga za hapšenje, kao i na dokaze kojima potkrepljuju svoje navode. Traženo lice može na sjednici Vijeća dati pristanak na predaju državi izdavanja. U tom slučaju, Vijeće će donijeti rješenje o predaji sa pristankom traženog lica.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 20. Povlastice i imunitet</p> <p>1. Ako traženo lice uživa povlastice ili imunitet sa obzirom na nadležnost ili na izvršenje u državi članici izvršenja, rokovi iz člana 17. ne počinju da teku osim, i počevši od tog dana, ako je pravosudni organ izvršenja dobio obavještenje o ukidanju povlastice ili imuniteta.</p>	<p>Predaja lica koje uživa imunitet Član 28</p> <p>(1) Ako sudija za istragu tokom saslušanja traženog lica koji je crnogorski državljanin tvrdi da to lice uživa imunitet u Crnoj Gori, zatražiće od nadležnog organa odobrenje za postupanje po evropskom nalogu za hapšenje protiv tog lica.</p> <p>(2) Ako je traženo lice koje uživa imunitet u Crnoj Gori</p>	Potpuno usklađeno	

<p>Država članica izvršenja obezbeđuje ispunjavanje materijalnih preduslova za efikasnu predaju traženog lica, ako ona više ne uživa povlastice ili imunitet.</p> <p>2. Ako je za ukidanje povlastica ili imuniteta nadležni organ države članice izvršenja, pravosudni organ izvršenja zahtijeva od tog organa da se odmah posluži svojim ovlašćenjima. Ako je za ukidanje povlastica ili imuniteta nadležni organ druge države ili međunarodna organizacija, zahtjev za izvršavanje njihovih ovlašćenja šalje pravosudni organ koji izdaje nalog za hapšenje.</p>	<p>državljanin druge države ili službenik međunarodne organizacije, sudija za istragu mora o tome odmah obavijestiti organ državne uprave nadležan za vanjske poslove. Postupak predaje neće se nastaviti prije nego što organ koji je izdao nalog dostavi dokaz o ukidanju imuniteta.</p> <p>(3) Rokovi za donošenje odluke o predaji traženog lica počinju da teku od dana kad sudija za istragu primi dokaz o ukidanju imuniteta.</p>	
<p>Član 21.</p> <p>Sukob međunarodnih obaveza</p> <p>Ova Okvirna odluka ničim ne utiče na obaveze države članice izvršenja ako je traženo lice izručeno toj državi iz treće države i ako je to lice zaštićeno odredbama sporazuma prema kojem je to lice izručeno, a one se odnose na načelo specijalnosti. Država članica izvršenja preduzima sve mjere potrebne za neodložno podnošenje zahtjeva za pristanak države iz koje je lice izručeno, kako bi on moglo da bude predato državi članici koja je izdala evropski nalog za hapšenje. Rokovi iz člana 17. počinju da teku tek od dana prestanka primjene tih pravila o specijalnosti. Do donošenja odluke države iz koje je traženo lice izručeno, država članica izvršenja osiguraće materijalne preduslove potrebne za njegovu efikasnu predaju.</p>	<p>Izvršenje evropskog naloga za hapšenje protiv izručenog lica</p> <p>Član 22</p> <p>(1) Ako nadležni viši sud primi evropski nalog za hapšenje za lice koje je Crnoj Gori izručila treća država uz uslov poštovanja načela specijalnosti, obavijestiće o tome organ izdavanja radi pribavljanja saglasnosti od treće države za predaju tog lica.</p> <p>(2) Rokovi iz člana 30 stav 5 i člana 35 ovog zakona počinju da teku od dana kad je organ države izvršenja primio saglasnost iz stava 1 ovog člana.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 22.</p> <p>Obavještenje o odluci</p> <p>Pravosudni organ izvršenja bez odlaganja obavještava pravosudni organ koji izdaje nalog za hapšenje o odluci u vezi sa djelovanjem koje treba preduzeti na osnovu evropskog naloga za hapšenje.</p>	<p>Obavještavanje o odluci</p> <p>Član 36</p> <p>(1) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, obavijestiti organ države izdavanja koji je izdao evropski nalog za hapšenje i S.I.Re.N.E. odjeljenje o pravosnažnosti odluke kojom je odobrena ili odbijena predaja traženog lica državi izdavanja.</p> <p>(2) Prilikom predaje traženog lica državi izdavanja, nadležnom organu države izdavanja proslijediće se podaci o vrsti i trajanju mera obezbjeđenja predaje traženog lica.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 23.</p> <p>Rokovi za predaju lica</p> <p>1. Traženo lice predaje se što je moguće ranije, na datum koji</p>	<p>Izvršenje rješenja o predaji traženog lica</p> <p>Član 38</p> <p>(1) Po pravosnažnosti rješenja o predaji traženog lica državi izdavanja, nadležni domaći organ će bez odlaganja naložiti predaju traženog lica. Rješenje o predaji izvršava policija,</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>dogovaraju oba organa o kojima je riječ.</p> <p>2. Lice se predaje najkasnije deset dana nakon donošenja pravosnažne odluke o izvršenju evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>3. Ako je predaja traženog lica u roku predviđenom u stavu 2. spriječena okolnostima na koje ne može uticati nijedna od država članica, pravosudni organ izvršenja i pravosudni organ koji izdaje nalog za hapšenje odmah međusobno stupaju u kontakt i dogovaraju novi datum za predaju. U tom slučaju, predaja se obavlja u roku od deset dana nakon dogovorenog novog datuma.</p> <p>4. Predaja može biti odložena, u izuzetnim okolnostima, zbog ozbiljnih humanitarnih razloga, npr. ako postoji osnovani razlog za uvjerenje da bi se time ugrozilo zdravlje ili život traženog lica. Izvršenje evropskog naloga za hapšenje obavlja se odmah po nestanku tih razloga. Pravosudni organ izvršenja odmah obaveštava pravosudni organ koji izdaje nalog za hapšenje i dogovara novi datum predaje. U tom slučaju, predaja se obavlja u roku od deset dana od novog dogovorenog datuma.</p> <p>5. Po isteku rokova iz stava 2. i 4., lice se pušta na slobodu ako se još nalazi u pritvoru.</p>	<p>koja će sa nadležnim organima države izdavanja dogovoriti način, vrijeme i mjesto predaje. Predaja mora biti izvršena bez odlaganja, a najkasnije u roku od deset dana po pravosnažnosti rješenja o predaji traženog lica državi izdavanja.</p> <p>(2) Ako predaja traženog lica državi izdavanja nije moguća u roku iz stava 1 ovog člana, zbog okolnosti na koje Crna Gora ili država izdavanja ne mogu uticati, policija će u roku od deset dana sa nadležnim organom države izdavanja dogovoriti novi način, vrijeme i mjesto predaje.</p> <p>(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana, ako je istekao rok na koji je određen pritvor radi predaje traženog lica državi izdavanja, sudija za istragu će produžiti pritvor za još deset dana.</p> <p>(4) Izuzetno, sud može predaju traženog lica državi izdavanja privremeno odložiti zbog postojanja opasnosti od očiglednog ugrožavanja života ili zdravlja traženog lica i drugih opravdanih humanih razloga. Sud će o ovim okolnostima odmah obavijestiti nadležni organ države izdavanja. Predaja traženog lica biće izvršena čim prestanu razlozi za odlaganje. Novi način, vrijeme i mjesto predaje dogovoriće se u roku od deset dana od prestanka razloga za odlaganje.</p> <p>(5) Sudija za istragu može, kad utvrdi postojanje opravdanih humanih razloga zbog kojih je potrebno privremeno odložiti predaju traženog lica državi izdavanja, produžiti pritvor radi predaje do prestanka tih razloga, pri čemu će svakih 30 dana odlučivati o potrebi daljeg trajanja pritvora. Po prestanku razloga zbog kojih je produžen pritvor radi predaje traženog lica, sudija za istragu će o tome obavijestiti policiju kako bi se dogovorio novi način, vrijeme i mjesto predaje, u roku iz stava 4 ovog člana. Kad se dogovori novi način predaje, sudija za istragu može produžiti pritvor radi predaje do dogovorenog datuma predaje.</p>	
<p>Član 24. Odložena ili uslovljena predaja</p>	<p>Odlaganje predaje i privremena predaja traženog lica</p> <p>Član 32</p> <p>(1) Predaja traženog lica državi izdavanja može biti odložena dok se protiv traženog lica u Crnoj Gori ne završi krivični</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>1. Pravosudni organ izvršenja može, nakon donošenja odluke o izvršenju evropskog naloga za hapšenje, odložiti predaju traženog lica kako bi se protiv njega mogao da se vodi krivični postupak u državi članici izvršenja, ili, ako je on već osuđeno, kako bi moglo na njenoj državnoj teritoriji izdržati kaznu izrečenu za krivično djelo na koje se ne odnosi evropski nalog za hapšenje.</p> <p>2. Umjesto odlaganja predaje, pravosudni organ izvršenja može privremeno predati traženo lice državi članici koja izdaje nalog za hapšenje pod uslovima koji se utvrđuju zajedničkim sporazumom između pravosudnog organa izvršenja i pravosudnog organa koji izdaje nalog za hapšenje. Sporazum se sastavlja u pisanim oblicima, a njegovi uslovi su obavezujući za sve organe države članice koja izdaje nalog za hapšenje.</p>	<p>postupak koji se vodi zbog drugog krivičnog djela, ili dok traženo lice u Crnoj Gori ne izdrži kaznu zatvora na koju je osuđeno zbog drugog krivičnog djela.</p> <p>(2) Privremena predaja traženog lica državi izdavanja radi vođenja krivičnog postupka može biti dopuštena ako takva predaja neće ometati vođenje krivičnog postupka pred domaćim sudom. Uslove privremene predaje traženog lica pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i organ države izdavanja. Zaključeni sporazum obavezuje sve nadležne domaće organe i nadležne organe države izdavanja.</p>	
<p>Član 25. Tranzit</p> <p>1. Svaka država članica, osim ako se koristi pravom mogućnosti odbijanja, u slučaju tranzita svog državljanina ili lica koje u njoj ima boravište u svrhe izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode, omogućava tranzit preko svoje državne teritorije traženog lica koje se predaje, pod uslovom da je obaviješteno o:</p> <p>(a) identitetu i državljanstvu lica protiv kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje;</p> <p>(b) postojanju evropskog naloga za hapšenje;</p> <p>(c) vrsti i zakonskom opisu krivičnog djela;</p> <p>(d) opisu činjeničnog stanja u vezi sa krivičnim djelom, uključujući datum i mjesto kada je učinjeno.</p> <p>Ako je lice protiv kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje u svrhe gonjenja državljanin države članice tranzita ili u njoj ima boravište, tranzit može biti uslovljen time da to lice, nakon saslušanja, mora biti vraćeno državi članici tranzita kako bi u</p>	<p>Sprovođenje kroz Crnu Goru Član 39</p> <p>(1) O molbi za sprovođenje traženog lica koje jedna država članica predaje drugoj preko teritorije Crne Gore odlučuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.</p> <p>(2) Molba za sprovođenje sadrži:</p> <p>1) ime, prezime, datum i mjesto rođenja, prebivalište i državljanstvo traženog lica,</p> <p>2) dokaz o postojanju evropskog naloga za hapšenje,</p> <p>3) zakonsku oznaku krivičnog djela,</p> <p>4) opis krivičnog djela, kao i vrijeme i mjesto izvršenja.</p> <p>(3) Ako je traženo lice crnogorski državljanin ili ima prebivalište na teritoriji Crne Gore, sprovođenje kroz Crnu Goru može se usloviti vraćanjem tog lica po završetku postupka u Crnu Goru radi izdržavanja kazne ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode na osnovu odluke nadležnog organa države izdavanja.</p> <p>(4) Ako je traženo lice potrebno sprovести iz jedne države članice u drugu vazdušnim putem, u slučaju nepredviđenog usputnog slijetanja na teritoriju Crne Gore, ministar nadležan za poslove pravosuđa će odobriti sprovođenje kroz Crnu Goru, na molbu koja se podnosi u skladu sa st. 1 i 2</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>njoj izdržalo zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja mu je izrečena u državi članici koja izdaje nalog za hapšenje.</p> <p>2. Svaka država članica određuje organ zadužen za primanje zahtjeva za odobravanje tranzita i potrebnih dokumenata, kao i sve ostale službene korespondencije koja se odnosi na zahtjev za odobravanje tranzita. Države članice o imenovanim organima obavještavaju Glavni sekretarijat Savjeta.</p> <p>3. Zahtjev za odobravanje tranzita i informacije iz stava 1. mogu se poslati organu imenovanom u skladu sa odredbama stava 2. bilo kojim sredstvom koje ostavlja pisani trag. Država članica tranzita svoju odluku šalje na isti način.</p> <p>4. Ova Okvirna odluka ne primjenjuje se u slučaju prevoza vazduhoplovom bez predviđenog slijetanja prije odredišta. Uprkos tome, ako dođe do nepredviđenog slijetanja, država članica koja izdaje nalog za hapšenje organu imenovanom u skladu sa odredbama stava 2. pruža informacije iz stava 1.</p> <p>5. Ako je riječ o tranzitu lica koje mora biti izručeno državi članici iz treće države, odredbe ovog člana primjenjuju se mutatis mutandis. U tom slučaju izraz „evropski nalog za hapšenje“ smatra se izrazom „zahtjev za izručenje“.</p>	<p>ovog člana.</p> <p>(5) Odredbe st. 1 do 4 ovog člana primjenjuju se u odnosu na države članice kad se sprovodi postupak izručenja traženog lica iz treće države.</p> <p>Molba za sprovođenje traženog lica preko teritorije druge države članice</p> <p>Član 40</p> <p>(1) Nadležni organ države izdavanja podnosi molbu za sprovođenje traženog lica preko teritorije druge države članice nadležnom organu te države članice.</p> <p>(2) Molba za sprovođenje mora da sadrži podatke iz člana 39 stav 2 ovog zakona.</p> <p>(3) Ako je predaja traženog lica odobrena na osnovu više evropskih naloga za hapšenje koji su izdali različiti nadležni domaći organi ili ako sprovođenje treba izvršiti preko teritorije treće države, molbu za sprovođenje podnosi Ministarstvo.</p>	
<p>Član 26.</p> <p>Uračunavanje vremena zadržavanja u državi članici izvršenja</p> <p>1. Država članica koja izdaje nalog za hapšenje oduzima ukupno vrijeme zadržavanja na osnovu izvršenja evropskog naloga za hapšenje od ukupnog vremena oduzimanja slobode koje mora biti izvršeno u državi članici koja izdaje nalog za hapšenje na osnovu zatvorske kazne ili mjeru oduzimanja slobode.</p> <p>2. U tu svrhu, sve informacije o trajanju zadržavanja traženog lica na osnovu evropskog naloga za hapšenje, pravosudni organ izvršenja ili centralni organ određen u skladu sa članom 7. pružaju pravosudnim organu koje izdaje nalog za hapšenje u trenutku predaje lica.</p>	<p>Privremeno lišenje slobode</p> <p>Član 121</p> <p>(1) Osuđenom koji se nalazi na teritoriji Crne Gore može se, na molbu države izdavanja i prije prijema presude iz člana 108 ovog zakona i potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona ili prije donošenja odluke o priznanju te presude, ako postoje okolnosti koje upućuju na opasnost od bjekstva iz Crne Gore, odrediti mjeru obezbjeđenja prisustva na teritoriji Crne Gore do donošenje odluke o priznanju presude, u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(2) Vrijeme koje je osuđeni proveo u pritvoru tokom trajanja postupka priznanja presude, kao i svako drugo lišenje slobode određeno u skladu sa stavom 1 ovog člana, uračunaće se u kaznu zatvora ili kaznu maloljetničkog zatvora.</p>	<p>Potpuno uskladeno</p>

Član 27. Mogućnost krivičnog gonjenja zbog drugih krivičnih djela <p>1. Svaka država članica može poslati Glavnom sekretarijatu Savjeta obavještenje da se, sa obzirom na njene odnose prema drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, smatra da postoji saglasnost za krivični postupak, izricanje presude i zadržavanje u svrhe izvršavanja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog krivičnog djela koje je počinjeno prije predaje lica, a razlikuje se od onog zbog kojeg je to lice predato, osim ako u posebnom slučaju pravosudni organ izvršenja ne odluči drugačije u svojoj odluci o predaji. 2. Osim u slučajevima iz stava 1. i 3., protiv predatog lica ne može se voditi krivični postupak i ne može mu se izreći presuda ili na drugi način oduzeti sloboda zbog krivičnog djela koje je počinjeno prije njegove predaje, a razlikuje se od onog zbog kojeg je predato. 3. Stav 2. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima: (a) Ako je lice imalo mogućnost da napusti državnu teritoriju države članice kojoj je predato, a nije to učinilo u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratio na njenu državnu teritoriju nakon što ga je bilo napustila; (b) ako krivično djelo nije kažnjivo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode; (c) ako se na osnovu krivičnog postupka ne mogu primijeniti mjeru oduzimanja slobode; (d) ako bi tom licu mogla biti izrečena kazna ili mjeru koja ne uključuje oduzimanje slobode, posebno novčana kazna ili mjeru koja je zamjenjuje, čak i ako ta kazna ili mjeru može dovesti do ograničavanja njegove lične slobode; (e) ako je lice pristalo na predaju, ako je primjenjivo, a istovremeno je odustalo od pozivanja na načelo specijalnosti</p>	Načelo specijalnosti Član 25 <p>(1) Protiv lica koje je predato Crnoj Gori na osnovu izdatog evropskog naloga za hapšenje, ne može se voditi krivični postupak niti izvršiti krivična sankcija za djelo učinjeno prije predaje. (2) Krivični postupak može biti sproveden i krivična sankcija izvršena: 1) ako predato lice, iako je imalo mogućnost, nije napustilo teritoriju Crne Gore u roku od 45 dana od puštanja na slobodu, ili se u Crnu Goru vratio, 2) za krivično djelo za koje domaće pravo ne propisuje kaznu zatvora, a vođenje krivičnog postupka ne iziskuje primjenu mjeru pritvora, 3) ako je lice pristalo na predaju Crnoj Gori i tom prilikom se odreklo primjene načela specijalnosti iz stava 1 ovog člana. (3) Ako nijesu ispunjene pretpostavke iz stava 2 ovog člana, organ koji vodi postupak ili sudija za istragu ispitće predato lice na okolnosti u vezi sa vođenjem krivičnog postupka, odnosno izdržavanja kazne zatvora iz stava 1 ovog člana. Ako se predato lice u prisustvu branioca, dobrovoljno i u potpunosti svjesno posljedica svoje izjave na zapisnik izričito odrekne primjene načela specijalnosti, može se nastaviti vođenje krivičnog postupka, odnosno izvršenje krivične sankcije. (4) Ako nijesu ispunjene pretpostavke iz st. 2 i 3 ovog člana, organ koji vodi postupak odnosno sudija za istragu podnijeće nadležnom organu države izdavanja zahtjev za davanje saglasnosti za vođenje krivičnog postupka ili za izvršenje krivične sankcije. (5) Zahtjev iz stava 4 ovog člana mora da sadrži podatke iz standardizovanog obrasca iz člana 16 stav 2 ovog zakona i zajedno sa zapisnikom is stava 3 ovog člana dostavlja se neposredno organu izvršenja.</p>	Potpuno usklađeno

<p>u skladu sa odredbama člana 13.;</p> <p>(f)ako je lice, nakon njegove predaje, izričito odustalo od prava na pozivanje na načelo specijalnosti u odnosu na pojedinačna krivična djela koja su prethodila njegovoj predaji. Izjava o odustajanju daje se pred nadležnim pravosudnim organima države članice koja izdaje nalog za hapšenje i bilježi se u skladu sa domaćim pravom te države. Izjava o odustajanju sastavlja se na način koji omogućavaju da se jasno vidjeti da je lice dalo dobrovoljno i da je u potpunosti svjesno njenih posljedica. U tu svrhu, lice ima pravo na pravnog zastupnika;</p> <p>(g)ako je pravosudni organ izvršenja, koji je predao traženo lice, dao pristanak u skladu sa stavom 4.</p> <p>4. Zahtjev za pristanak predaje se pravosudnom organu izvršenja, uz informacije iz člana 8. stava 1., kao i uz prevod iz člana 8. stava 2. Pristanak se daje ako je krivično djelo zbog kojeg se traži pristanak i samo uslovljeno predajom u skladu sa odredbama ove Okvirne odluke. Pristanak se odbija iz razloga iz člana 3., a inače može biti odbijen samo zbog razloga iz stava 4. Odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana prijema zahtjeva. U slučajevima iz člana 5., država članica koja izdaje nalog za hapšenje mora pružiti jemstva u skladu sa odredbama tog člana.</p>	<p>Postupak davanja saglasnosti Član 43</p> <p>(1) Nadležni viši sud može odlučivati o zahtjevu za davanje saglasnosti državi izdavanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) za vođenje krivičnog postupka ili izvršenje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode predatog lica zbog djela koje nije bilo obuhvaćeno evropskim nalogom za hapšenje, a učinjeno je prije predaje, 2) za predaju predatog lica drugoj državi članici zbog djela učinjenog prije predaje, 3) za izručenje predatog lica trećoj državi zbog djela učinjenog prije predaje. <p>(2) O zahtjevu iz stava 1 ovog člana, bez prethodnog saslušanja lica, odlučuje Vijeće, u roku koji ne može biti duži od 30 dana od dana prijema zahtjeva.</p>	
<p>Član 28.</p> <p>Predaja ili naknadno izručenje</p> <p>1. Svaka država članica može obavještavati Glavni sekretarijat Savjeta da, u svojim odnosima sa drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, pristaje na predaju lica državi članici koja nije država članica izvršenja, na osnovu evropskog naloga za hapšenje izdatog zbog krivičnog djela počinjenog prije predaje lica, osim ako u pojedinačnom slučaju organ izvršenja izjavi drugačije u svojoj odluci o predaji.</p> <p>2. U svakom slučaju, lice koje je na osnovu evropskog naloga za hapšenje predato državi članici koja ga je izdala može, bez pristanka države članice izvršenja, biti predato državi članici koja nije država članica izvršenja na osnovu evropskog naloga za hapšenje koji je izdat zbog krivičnog djela počinjenog prije</p>	<p>Predaja drugoj državi članici Član 41</p> <p>(1) Traženo lice koje je predato Crnoj Gori na osnovu evropskog naloga za hapšenje može biti predato drugoj državi članici zbog djela učinjenog prije predaje i bez saglasnosti države izvršenja ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) predato lice, iako je imalo tu mogućnost, nije napustilo teritoriju Crne Gore u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Crnu Goru vratilo, 2) se na to lice ne primjenjuje načelo specijalnosti, 3) lice pristane na predaju drugoj državi članici, a njegov pristanak je unesen u zapisnik sačinjen pred nadležnim sudom u prisustvu njegovog branioca, u skladu sa domaćim pravom. 	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>njegove predaje u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a)ako je traženo lice imalo mogućnost da napusti državnu teritoriju države članice kojoj je predato, a nije to učinilo u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratilo na njenu državna teritorija nakon što ga je napustila;</p> <p>(b)ako traženo lice pristaje da bude predato državi članici koja nije država članica izvršenja na osnovu evropskog naloga za hapšenje. Pristanak se daje pred nadležnim pravosudnim organima države članice koja izdaje nalog za hapšenje i bilježi se u skladu sa nacionalnim pravom kao i države. Izjava o pristanku sastavlja se na način koji omogućava da se jasno vidi da je lice dalo dobrovoljno i da je u potpunosti svjesno njegovih posljedica. U tu svrhu, lice ima pravo na pravnog zastupnika;</p> <p>(c)ako traženo lice ne može koristiti načelo specijalnosti, u skladu sa odredbama člana 27. stava 3., tačaka (a), (e), (f) i (g).</p> <p>3. Pravosudni organ izvršenja pristaje na predaju traženog lica drugoj državi članici u skladu sa sljedećim pravilima:</p> <p>(a)zahtjev za pristanak podnosi se u skladu sa odredbama člana 9., uz informacije iz člana 8. stava 1. i prevod iz člana 8. stava 2.;</p> <p>(b)pristanak se daje ako je krivično djelo zbog kojeg se pristanak zahtijeva i samo uslovljeno predajom u skladu sa odredbama ove Okvirne odluke;</p> <p>(c)odлука se donosi najkasnije 30 dana od dana prijema zahtjeva;</p> <p>(d)pristanak se odbija zbog razloga iz člana 3., a inače može biti odbijen samo zbog razloga iz člana 4.</p> <p>U slučajevima iz člana 5., država članica koja izdaje nalog za hapšenje mora pružiti jemstva propisana odredbama tog člana.</p> <p>4. Nezavisno od stava 1., lice koje je predato na osnovu</p>	<p>(2) Izjava o odricanju mora se unijeti u zapisnik sačinjen na način iz kojeg bez sumnje proizilazi da je traženo lice pri tome postupalo dobrovoljno i bilo u potpunosti svjesno posljedica.</p> <p>(3) Ako sudija za istragu primi evropski nalog za hapšenje za lice koje je Crnoj Gori predala druga država članica uz uslov poštovanja načela specijalnosti, obavijestiće o tome organ države izdavanja evropskog naloga za hapšenje, radi pribavljanja saglasnosti države članice od koje je Crna Gora preuzeila to lice.</p> <p style="text-align: center;">Izručenje predatog lica trećoj državi</p> <p style="text-align: center;">Član 42</p> <p>(1) Lice koje je predato Crnoj Gori na osnovu evropskog naloga za hapšenje ne može biti izručeno trećoj državi bez saglasnosti države izvršenja.</p> <p>(2) Zahtjev za davanje saglasnosti iz stava 1 ovog člana podnosi ministar nadležan za poslove pravosuđa, u skladu sa zakonom kojim se uređuje međunarodna pravna pomoć u krivičnim stvarima, kao i međunarodnim ugovorima koji obavezuju Crnu Goru.</p> <p style="text-align: center;">Postupak davanja saglasnosti</p> <p style="text-align: center;">Član 43</p> <p>(1) Nadležni viši sud može odlučivati o zahtjevu za davanje saglasnosti državi izdavanja:</p> <p style="margin-left: 20px;">1) za vođenje krivičnog postupka ili izvršenje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode predatog lica zbog djela koje nije bilo obuhvaćeno evropskim nalogom za hapšenje, a učinjeno je prije predaje,</p> <p style="margin-left: 20px;">2) za predaju predatog lica drugoj državi članici zbog djela učinjenog prije predaje,</p> <p style="margin-left: 20px;">3) za izručenje predatog lica trećoj državi zbog djela učinjenog prije predaje.</p> <p>(2) O zahtjevu iz stava 1 ovog člana, bez prethodnog saslušanja lica, odlučuje Vijeće, u roku koji ne može biti duži od 30 dana od dana prijema zahtjeva.</p>	
--	--	--

<p>evropskog naloga za hapšenje ne izručuje se trećoj državi bez pristanka nadležnog organa države članice koja je lice predala. Takav se pristanak pruža u skladu sa konvencijama koje obavezuju tu članicu kao i u skladu sa odredbama njenog domaćeg prava.</p>			
<p>Član 29.</p> <p>Predaja imovine</p> <p>1. Na zahtjev pravosudnog organa koji izdaje nalog za hapšenje ili na sopstvenu inicijativu, pravosudni organ izvršenja, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, oduzima i predaje imovinu koja:</p> <p>(a) može biti potrebna kao dokaz; ili</p> <p>(b) koju je traženo lice steklo počinjenjem krivičnog djela.</p> <p>2. Imovina iz stava 1. predaje se čak i ako se evropski nalog za hapšenje ne može izvršiti zbog smrti ili bijega traženog lica.</p> <p>3. Ako imovina iz stava 1. može biti oduzeta ili konfiskovana na državnoj teritoriji države članice izvršenja, ta država može, ako je imovina potrebna zbog povezanosti sa krivičnim postupkom koji je u toku, privremeno zadržati ili predati državi članici koja izdaje nalog za hapšenje pod uslovom da imovina bude vraćena.</p> <p>4. Poštuju se sva prava koja stiču država članica izvršenja ili treće strane u vezi imovine spomenute u stavu 1. Ako takva prava postoje, država članica koja je izdala nalog za hapšenje imovinu vraća državi članici izvršenja bez zaračunavanja troškova, odmah po završetku krivičnog postupka.</p>	<p>Predaja imovine ili predmeta</p> <p>Član 44</p> <p>(1) Sudija za istragu će po službenoj dužnosti ili na zahtjev nadležnog organa države izdavanja, u skladu sa domaćim pravom, rješenjem privremeno oduzeti predmete koji mogu da posluže kao dokaz ili imovinu koju je traženo lice pribavilo krivičnim djelom i predati ih državi izdavanja. Žalba protiv ovog rješenja može se podnijeti Vijeću, u roku od tri dana i ne odlaže njegovo izvršenje.</p> <p>(2) Rješenje iz stava 1 ovog člana će se izvršiti i kad zbog smrti ili bjekstva traženog lica nije moguće izvršiti njegovu predaju.</p> <p>(3) Ako su predmeti ili imovina iz stava 1 ovog člana neophodni za potrebe krivičnog postupka koji je u toku u Crnoj Gori, sudija za istragu može njihovu predaju odložiti ili ih privremeno predati organu države izdavanja koji je izdao evropski nalog za hapšenje, uz uslov da se vrate u Crnu Goru nakon završetka postupka u državi izdavanja.</p> <p>(4) Predaja predmeta ili imovine iz stava 1 ovog člana ne utiče na prava Crne Gore ili trećih lica stecena u dobroj vjeri. Ako takva prava postoje, nadležni organ države izdavanja vratiće predate predmete ili imovinu u Crnu Goru odmah po završetku postupka.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 30.</p> <p>Troškovi</p> <p>1. Troškove nastale na državnoj teritoriji države članice izvršenja pri izvršavanju evropskog naloga za hapšenje snosi ta država.</p> <p>2. Sve ostale troškove snosi država članica koja je izdala nalog za hapšenje.</p>	<p>Troškovi</p> <p>Član 10</p> <p>Troškovi izvršenja naloga i odluka druge države članice nastali na teritoriji Crne Gore padaju na teret budžeta Crne Gore, ako ovim zakonom nije drugčije propisano.</p>	Potpuno usklađeno	

Član 31.**Odnos prema drugim pravnim instrumentima**

1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu u odnosima između država članica i trećih zemalja, ova Okvirna odluka, počevši od 1. januara 2004., zamjenjuje sve odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija, primjenjivih na područje izručenja u odnosima između država članica:

(a)Evropske konvencije o izručenju od 13. decembra 1957., njegovog dodatnog protokola od 15. oktobra 1975., njegovog drugog dodatnog protokola od 17. marta 1978. kao i Evropske konvencije o suzbijanju terorizma od 27. januara 1977., sa obzirom na pitanja koje se odnose na izručenje;

(b)Sporazuma između 12 država članica Evropskih zajednica o pojednostavljinju i osavremenjavanju načina slanja zahtjeva za izručenje od 26. maja 1989.;

(c)Konvencije od 10. marta 1995. o pojednostavljenom postupku izručenja između država članica Evropske unije;

(d)Konvencije od 27. septembra 1996. o izručenju između država članica Evropske unije;

(e)Glave III., Poglavlja 4. Konvencije od 19. juna 1990. kojom se primjenjuju odredbe Šengenskog sporazuma od 14. juna 1985. o postepenom ukidanju provjera na zajedničkim granicama.

2. Države članice mogu nastaviti da primjenjuju bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore koji su na snazi u trenutku donošenja ove Okvirne odluke u onoj mjeri u kojoj ti sporazumi ili dogovori omogućavaju da ciljevi ove Okvirne odluke budu prošireni i produbljeni, kao i ako dodatno pojednostavljaju ili olakšavaju postupke predaje lica u odnosu na koje je izdat evropski nalog za hapšenje.

Države članice mogu sklopiti bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore nakon stupanja na snagu ove Okvirne odluke ako takvi sporazumi ili dogovori omogućavaju da

Nema odgovarajuće odredbe

Neprenosivo

<p>odredbe ove Okvirne odluke budu produbljene ili proširene i ako dodatno pojednostavljaju ili olakšavaju predaju lica u odnosu na koje je izdat evropski nalog za hapšenje, posebno utvrđivanjem rokova kraćih od onih iz člana 17., proširivanjem popisa krivičnih djela iz člana 2. stava 2., dodatnim ograničavanjem razloga za odbijanje iz Člana 3. i 4., ili spuštanjem praga iz člana 2. stava 1. i 2.</p> <p>Sporazumi i dogovori spomenuti u podstavu 2. ni u kojim slučaju ne utiču na odnose sa državama članicama koje nisu njihove strane.</p> <p>Države članice, u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ove Okvirne odluke, obavještavaju Savjet i Komisiju o postojećim sporazumima i dogovorima iz podstava 1. koje žele nastaviti da primjenjuju.</p> <p>Države članice Savjet i Komisiju obavještavaju i o svakom novom sporazu ili dogovoru iz podstava 2., u roku od tri mjeseca od njegovog potpisivanja.</p> <p>3. Ako se konvencije ili dogovori iz stava 1. primjenjuju na teritorijama država članica ili na teritorijama za čije je vanjske odnose odgovorna država članica, a na koje se ne primjenjuje ova Okvirna odluka, ti instrumenti i dalje će uređivati postojeće odnose između tih teritorija i drugih država članica.</p>			
<p>Član 32.</p> <p>Prelazna odredba</p> <p>1. Na zahtjeve za izručenje zaprimljene prije 1. januara 2004. i dalje se primjenjuju postojeći instrumenti koji uređuju izručenje. Na zahtjeve zaprimljene poslije tog datuma primjenjuju se pravila koja donesu države članice u skladu sa ovom Okvirnom odlukom. Uprkos tome, svaka država članica može, nakon što Savjet usvoji ovu Okvirnu odluku, priložiti izjavu navodeći da će, kao država članica izvršenja, i dalje obrađivati zahtjeve koji se odnose na krivična djela počinjena prije datuma koji bude navela u skladu sa sistemom izručivanja koji se primjenjivao prije 1. januara 2004. Datum koji će navesti ne može biti kasniji od 7. avgusta 2002. Ova izjava se objavljuje u <i>Službenom listu Evropskih zajednica</i>, a može biti povučena u svako doba.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>	

<p>Član 33.</p> <p>Odredbe koje se odnose na Austriju i Gibraltar</p> <p>1. Sve dok Austrija ne izmijeni Član 12. stav 1. svojeg „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz“-a, a najkasnije do 31. decembra 2008., ona može svojim pravosudnim organima izvršenja dopustiti da odbijaju izvršenje evropskog naloga za hapšenje ako je traženo lice austrijski državljanin i ako krivično djelo zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje nije kažnjivo u skladu sa odredbama austrijskog prava.</p> <p>2. Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.</p>		Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
<p>Član 34.</p> <p>Sprovоđenje</p> <p>1. Države članice do 31. decembra 2003. preduzimaju potrebne mjere za sprovоđenje odredaba ove Okvirne odluke.</p> <p>2. Države članice Glavnom sekretarijatu Savjeta i Komisiji šalju tekst odredaba o prenosu obaveza, u skladu sa ovom Okvirnom odlukom, u svoje nacionalno pravo. Pri tome, svaka država članica može navesti da će odmah početi da primjenjuje ovu Okvirnu odluku u svojim odnosima sa onim državama članicama koje su priložile istu izjavu.</p> <p>Glavni sekretarijat Savjeta odmah obavještava države članice i Komisiju o informacijama primljenim u skladu sa odredbama člana 7. stava 2., člana 8. stava 2., člana 13. stava 4. i člana 25. stava 2. On odmah nalaže objavlјivanje tih informacija u <i>Službenom listu Evropskih zajednica</i>.</p> <p>3. Na osnovu informacija saopštenih Glavnom sekretarijatu Savjeta, Komisija, najkasnije do 31. decembra 2004., podnosi izvještaj Evropskom parlamentu i Savjetu o primjeni ove Okvirne odluke uz, ako je potrebno, zakonodavne predloge.</p> <p>4. Savjet u drugoj polovini 2003. obavlja ocjenjivanje praktične primjene odredaba ove Okvirne odluke u državama članicama kao i ocjenjivanje funkcionalnosti Šengenskog informacionog sistema.</p>		Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
<p>Član 35.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Okvirna odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavlјivanja u <i>Službenom listu Evropskih zajednica</i>.</p>		Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	

DIREKTIVA 2014/41/EU EVROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA	<p>Značenje izraza Član 14, tač.7 Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 7) evropski istražni nalog je nalog koji izdaje ili potvrđuje nadležni pravosudni organ države članice radi izvršenja jedne ili više dokaznih radnji u drugoj državi članici, odnosno radi pribavljanja već postojećih dokaza od druge države članice;</p> <p>Nadležni domaći organi za izdavanje i izvršenje evropskog istražnog naloga Član 61</p> <p>(1) Za izdavanje evropskog istražnog naloga nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici ako su zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga podnijeli državno tužilaštvo, sud ili sud za prekršaje na predlog upravnog organa koji vodi postupak, a koji su nadležni za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako su zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga podnijeli državno tužilaštvo, sud ili sud za prekršajena predlog upravnog organa koji vodi postupak, a koji su nadležni za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(2) Evropski istražni nalog može biti izdat i na zahtjev osumnjičenog, odnosno okrivljenog i njegovog branioca, u skladu s odredbama domaćeg prava.</p> <p>(3) Zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga sadrži podatke iz člana 59 stav 1 ovog zakona, a standardizovani obrazac popunjava viši sud koji izdaje evropski istražni nalog.</p> <p>(4) Za izvršenje evropskog istražnog naloga nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici ako se predmeti ili dokazi nalaze, odnosno lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na teritoriji Glavnog grada Podgorice, opština Bar, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Ulcinj, Herceg Novi i Prijestonice</p>	Potpuno usklađeno
--	---	-------------------

	<p>Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako se predmeti ili dokazi nalaze, odnosno lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(5) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće evropski istražni nalog nadležnom višem суду i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.</p> <p>(6) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan, za izvršenje evropskog istražnog naloga nadležan je Viši sud u Podgorici.</p> <p>Načelo poštovanja osnovnih prava</p> <p>Član 2,st.1</p> <p>(1) Sprovođenje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvrđenih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije.</p>		
<p>Član 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „država izdavanja“ znači država članica u kojoj je izdat EIN;</p>	<p>Značenje izraza</p> <p>Član 14, tač.1</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p>1) država izdavanja je država članica Evropske unije u kojoj je izdat nalog ili donesena odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;</p>	Potpuno uskladjeno	
<p>(b) „država izvršenja“ znači država članica koja izvršava EIN i u kojoj će se sprovести istražna mjera;</p>	<p>Značenje izraza</p> <p>Član 14, tač.2</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p>2) država izvršenja je država članica Evropske unije kojoj je radi izvršenja proslijeden nalog ili druga odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;</p>	Potpuno uskladjeno	
<p>(c) „organ izdavanja“ znači:</p> <p>i.sudija, sud, istražni sudija ili javni tužilac nadležan u konkretnom predmetu; ili</p>	<p>Nadležni domaći organi za izdavanje i izvršenje evropskog istražnog naloga</p> <p>Član 61</p> <p>(1) Za izdavanje evropskog istražnog naloga nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici ako su zahtjevi za izdavanje</p>	Potpuno uskladjeno	

<p>ii.bilo koji drugi nadležni organ, kako je određeno u državi izdavanja, koji u konkretnom slučaju djeluje kao istražni organ u krivičnom postupku sa nadležnošću za prikupljanje dokaza u skladu sa nacionalnim pravom. Osim toga, prije proslijedivanja organu izvršenja, EIN se potvrđuje nakon što sudija, sud, istražni sudija ili javni tužilac u državi izdavanja pregleda njegovu usklađenost sa uslovima za izdavanje EIN-a u okviru ove Direktive, a posebno sa uslovima iz člana 6. stava 1. Ako je EIN potvrdilo pravosudni organ, to organ se takođe može smatrati organom izdavanja za potrebe proslijedivanja EIN-a;</p> <p>(d) „organ izvršenja” znači organ koji je nadležan za priznavanje EIN-a i osiguranje njegovog izvršavanja u skladu sa ovom Direktivom i postupcima koji se primjenjuju u sličnom domaćem slučaju. Za takve postupke se može zahtijevati sudska odobrenje u državi izvršenja ako je tako predviđeno njenim nacionalnim pravom.</p>	<p>evropskog istražnog naloga podnijeli državno tužilaštvo, sud ili sud za prekršaje na predlog upravnog organa koji vodi postupak, a koji su nadležni za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako su zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga podnijeli državno tužilastvo, sud ili sud za prekršajena predlog upravnog organa koji vodi postupak, a koji su nadležni za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(2) Evropski istražni nalog može biti izdat i na zahtjev osumnjičenog, odnosno okrivljenog i njegovog branioca, u skladu s odredbama domaćeg prava.</p> <p>(3) Zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga sadrži podatke iz člana 59 stav 1 ovog zakona, a standardizovani obrazac popunjava viši sud koji izdaje evropski istražni nalog.</p> <p>(4) Za izvršenje evropskog istražnog naloga nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici ako se predmeti ili dokazi nalaze, odnosno lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na teritoriji Glavnog grada Podgorice, opština Bar, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Ulcinj, Herceg Novi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako se predmeti ili dokazi nalaze, odnosno lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(5) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće evropski istražni nalog nadležnom višem суду и о tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.</p> <p>(6) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan, za izvršenje evropskog istražnog naloga nadležan je Viši sud u Podgorici.</p>	
--	---	--

<p>Član 3.</p> <p>Područje primjene EIN-a</p> <p>EIN obuhvata sve istražne mjere sa izuzetkom uspostavljanja zajedničkog istražnog tima i prikupljanja dokaza u takvom timu, kako je predviđeno u članu 13. Konvencije o uzajamnoj pomoći u krivičnim stvarima među državama članicama Evropske unije („Konvencija”) i u Okvirnoj odluci Savjeta 2002/465/PUP, osim za potrebe primjene člana 13. stava 8. Konvencije, odnosno člana 1. stava 8. Okvirne odluke.</p>	<p>Oblast primjene</p> <p>Član 58</p> <p>(1) Evropski istražni nalog može se izdati:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) u odnosu na krivični postupak koji pokreće pravosudni organ ili koji se može pokrenuti pred tim organom u vezi sa krivičnim djelom prema pravu države izdavanja, 2) u postupku koji pokreću upravni organi za djela prema pravu države izdavanja kad predstavljaju kršenje tog prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za krivične stvari i prekršaje, 3) u postupku koji pokreću pravosudni organi za djela prema pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje tog prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za krivične stvari i prekršaje, 4) u vezi sa postupcima iz tač. 1, 2 i 3 ovog stava koji se odnose na krivična djela ili kršenje domaćeg prava za koje pravno lice može biti odgovorno ili kažnjeno u državi izdavanja. <p>(2) Evropski istražni nalog ne može se izdati za osnivanje zajedničkog istražnog tima i prikupljanje dokaza u tom timu.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 4.</p> <p>Vrste postupaka za koje se može izdati EIN</p> <p>EIN se može izdati:</p> <p>(a) u odnosu na krivični postupak koji pokreće pravosudni organ ili koji se može pokrenuti pred tim organom u vezi sa krivičnim djelom prema nacionalnom pravu države izdavanja;</p> <p>(b) u postupku koji pokreću upravni organi za djela koja su kažnjiva prema nacionalnom pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje pravnih pravila i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan posebno u krivičnim stvarima ;</p> <p>(c) u postupku koji pokreću pravosudni organi za djela koja su</p>	<p>Oblast primjene</p> <p>Član 58</p> <p>(1) Evropski istražni nalog može se izdati:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) u odnosu na krivični postupak koji pokreće pravosudni organ ili koji se može pokrenuti pred tim organom u vezi sa krivičnim djelom prema pravu države izdavanja, 2) u postupku koji pokreću upravni organi za djela prema pravu države izdavanja kad predstavljaju kršenje tog prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za krivične stvari i prekršaje, 3) u postupku koji pokreću pravosudni organi za djela prema pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje tog prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za krivične stvari i prekršaje, 	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>kažniva prema nacionalnom pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje pravnih pravila i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan posebno u krivičnim stvarima ; i</p> <p>(d) u vezi sa postupcima iz tačaka (a), (b) i (c) koji se odnose na krivična djela ili kršenja za koje pravno lice može biti odgovorno ili kažnjeno u državi izdavanja.</p>	<p>4) u vezi sa postupcima iz tač. 1, 2 i 3 ovog stava koji se odnose na krivična djela ili kršenje domaćeg prava za koje pravno lice može biti odgovorno ili kažnjeno u državi izdavanja.</p> <p>(2) Evropski istražni nalog ne može se izdati za osnivanje zajedničkog istražnog tima i prikupljanje dokaza u tom timu.</p>		
<p>Član 5.</p> <p>Sadržaj i oblik EIN-a</p> <p>1. Organ izdavanja ispunjava i potpisuje EIN prema obrascu navedenom u Prilogu A, i ovjerava tačnost i pravilnost njegovog sadržaja.</p> <p>EIN posebno sadrži sljedeće podatke:</p> <p>(a) podatke o organu izdavanja i, prema potrebi, o organu potvrđivanja;</p> <p>(b) predmet EIN-a i razloge za EIN;</p> <p>(c) potrebne informacije koje su dostupne o konkretnom licu/konkretnim licima;</p> <p>(d) opis krivičnog djela koje je predmet istrage ili postupka i važeće odredbe krivičnog prava države izdavanja;</p> <p>(e) opis zatražene istražne mjere/zatraženih istražnih mjeru i dokazi koji treba da se pribaviti.</p> <p>2. Svaka država članica navodi jezik/jezike među službenim jezicima institucija Unije uz službeni jezik/službene jezike konkretne države članice koji se mogu koristiti pri sastavljanju ili prevođenju EIN-a kada je konkretna država članica država izvršenja.</p> <p>3. Nadležni organ države izdavanja prevodi EIN naveden u Prilogu A na službeni jezik države izvršenja ili bilo koji drugi jezik koji odredi država izvršenja u skladu sa stavom 2. ovog člana.</p>	<p>Sadržaj i oblik</p> <p>Član 59</p> <p>(1) Evropski istražni nalog sadrži:</p> <p>1) podatke o organu države izdavanja,</p> <p>2) predmet evropskog istražnog naloga i razloge za njegovo izdavanje,</p> <p>3) potrebne informacije koje su dostupne određenom licu, odnosno licima,</p> <p>4) opis krivičnog djela koje je predmet istrage ili postupka i važeće odredbe krivičnog prava države izdavanja,</p> <p>5) opis zatražene istražne mjere ili više mjeru i dokazi koje treba pribaviti.</p> <p>(2) Evropski istražni nalog izdaje se na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i objavljuje se na internet stranici Ministarstva na crnogorskom i engleskom jeziku.</p>	Potpuno uskladjeno	
<p>Član 6.</p> <p>Uslovi izdavanja i proslijeđivanja EIN-a</p>	<p>Uslovi za izdavanje evropskog istražnog naloga</p>	Potpuno uskladjeno	

<p>1. Organ izdavanja može izdati EIN samo kada su ispunjeni sljedeći uslovi:</p> <p>(a)izdavanje EIN-a je potrebno i proporcionalno svrsi postupka iz člana 4. uzimajući u obzir prava osumnjičenog ili okrivljenog; i</p> <p>(b)istražna mjera navedena ili istražne mjere navedene u EIN-u mogle su biti određene u sličnom domaćem slučaju.</p> <p>2. Organ izdavanja u svakom pojedinom slučaju ocjenjuje uslove iz stava 1.</p> <p>3. Ako organ izvršenja ima razloga da vjeruje da uslovi iz stava 1. nisu ispunjeni, on se može savjetovati sa organom izdavanja o važnosti izvršenja EIN-a. Nakon tog savjetovanja organ izdavanja može donijeti odluku o povlačenju EIN-a.</p>	<p>Član 60</p> <p>(1) Evropski istražni nalog će se izdati ako:</p> <p>1) je to nužno i srazmjerno svrsi postupka,</p> <p>2) dokazna radnja ili radnje navedene u evropskom istražnom nalogu mogu biti određene u sličnom domaćem krivičnom postupku.</p> <p>Načelo poštovanja osnovnih prava</p> <p>Član 2</p> <p>(1) Sprovodenje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvrđenih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije.</p> <p>Razlozi za odbijanje izvršenja evropskog istražnog naloga</p> <p>Član 63</p> <p>(1) Izvršenje evropskog istražnog naloga može biti odbijeno ako:</p> <p>1) prema domaćem pravu postoji imunitet ili povlastica koja onemogućava izvršenje evropskog istražnog naloga ili postoje pravila o utvrđivanju i ograničenju krivične odgovornosti u odnosu na slobodu štampe i slobodu izražavanja u drugim medijima, a koja onemogućavaju izvršenje evropskog istražnog naloga,</p> <p>2) bi izvršenje evropskog istražnog naloga štetilo bitnim interesima nacionalne bezbjednosti, dovelo u opasnost izvor informacija ili značilo korišćenje povjerljivih informacija koje se odnose na određene obavještajne aktivnosti,</p> <p>3) dokazna radnja ne bi bila primjenjiva u sličnom domaćem slučaju prema domaćem pravu,</p> <p>4) bi izvršenje evropskog istražnog naloga bilo u suprotnosti sa načelom ne bis in idem,</p> <p>5) se evropski istražni nalog odnosi na krivično djelo za koje se utvrdi da je učinjeno van teritorije države izdavanja i djelimično ili u cijelosti na teritoriji Crne Gore, a djelo u vezi sa kojim se izdaje evropski istražni nalog nije kažnjivo, odnosno ne predstavlja kršenje domaćih propisa,</p> <p>6) postoje opravdani razlozi koji ukazuju da izvršenje</p>	
--	--	--

	<p>dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ne bi bilo u skladu sa obavezama iz člana 6 Ugovora o Evropskoj uniji i Povelje o osnovnim pravima Evropske unije,</p> <p>7) djelo zbog kojeg je izdat evropski istražni nalog nije kažnjivo, odnosno ne predstavlja kršenje propisa prema domaćem pravu, osim ako se odnosi na krivično djelo obuhvaćeno kategorijama krivičnih djela navedenih u standardizovanom obrascu iz člana 59 stav 2 ovog zakona, za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera lišenja slobode u najdužem trajanju od najmanje tri godine, ili</p> <p>8) je primjena dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ograničena na osnovu domaćeg prava na popis ili kategoriju krivičnih djela ili krivičnih djela za koja je propisana najniža sankcija.</p> <p>(2) Stav 1 tač. 7 i 8 ovog člana ne primjenjuju se na dokazne radnje iz člana 65 stav 2 ovog zakona.</p> <p>(3) Ako se evropski istražni nalog odnosi na krivično djelo u vezi sa porezima ili davanjima, carinama i razmjenom valuta, organ države izvršenja ne može odbiti izvršenje tog naloga na osnovu činjenice da domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili davanja, ili ta pitanja ne uređuje na isti način.</p> <p>(4) U slučajevima iz stava 1 tač.1 do 6 ovog člana, prije donošenja odluke o odbijanju izvršenja evropskog istražnog naloga, u cijelosti ili djelimično, nadležni domaći organ će se na odgovarajući način konsultovati sa organom države izdavanja, i ako je to potrebno, od tog organa zatražiti dostavljanje potrebnih informacija, bez odlaganja.</p> <p>(5) U slučaju iz stava 1 tačka 1 ovog člana, ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležan domaći organ, nadležni domaći organ zatražiće od tog organa da odmah postupi u skladu sa svojim ovlašćenjima.</p>		
<p>Član 7. Prosljeđivanje EIN-a</p> <p>1. Organ izdavanja prosljeđuje organu izvršenja EIN popunjeno</p>	<p>Prosljeđivanje evropskog istražnog naloga</p> <p>Član 62</p> <p>(1) Evropski istražni nalog prosljeđuje se neposredno nadležnom organu države izvršenja na način koji</p>	Potpuno usklađeno	

<p>u skladu sa članom 5. na bilo koji način koji proizvodi pisani zapis pod uslovima koji državi izvršenja omogućavaju utvrđivanje vjerodostojnosti.</p> <p>2. Sva dalja službena komunikacija odvija se direktno između organa izdavanja i organa izvršenja.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje član 2. tačku (d), svaka država članica može imenovati centralni organ ili, ako je tako predviđeno njenim pravnim sistemom, više od jednog centralnog organa, koje pomaže nadležnim organima. Pojedina država članica može, ako je to potrebno zbog organizacije njenog pravosudnog sistema, svom centralnom organu, ili svojim centralnim organima, povjeriti odgovornost za administrativno prosljeđivanje i primanje EIN-ova, kao i za drugu službenu prepisku u vezi sa EIN-ovima.</p> <p>4. Organ izdavanja može prosljeđivati EIN-ove putem telekomunikacionog sistema Evropske pravosudne mreže (EJN), uspostavljene Zajedničkom akcijom Savjeta 98/428/PUP.</p> <p>5. Ako identitet organa izvršenja nije poznat, organ izdavanja sprovodi sve potrebne provjere, između ostalog i putem kontakt tačaka EJN-a, kako bi pribavio podatke od države izvršenja.</p> <p>6. Kada organ u državi izvršenja koja primi EIN nema nadležnost za priznavanje EIN-a ili preduzimanje potrebnih mjera za njegovo izvršenje, on po službenoj dužnosti prosljeđuje EIN organu izvršenja i o tome obavještava organ izdavanja.</p> <p>7. Sve poteškoće u vezi sa prosljeđivanjem ili utvrđivanjem vjerodostojnosti bilo kojeg dokumenta potrebnog za izvršenje EIN-a rješavaju se neposrednim kontaktom između organa izdavanja i organa izvršenja ili, prema potrebi, uključenjem centralnih organa država članica.</p>	<p>obezbjeduje pisani potvrdu ako država izvršenja može provjeriti njenu vjerodostojnost.</p> <p>(2) Evropski istražni nalog može se dostaviti i preko bezbjednog telekomunikacionog sistema Evropske pravosudne mreže.</p> <p style="text-align: center;">Nadležni domaći organi za izdavanje i izvršenje evropskog istražnog naloga</p> <p style="text-align: center;">Član 61</p> <p>(1) Za izdavanje evropskog istražnog naloga nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici ako su zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga podnijeli državno tužilaštvo, sud ili sud za prekršaje na predlog upravnog organa koji vodi postupak, a koji su nadležni za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako su zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga podnijeli državno tužilastvo, sud ili sud za prekršajena predlog upravnog organa koji vodi postupak, a koji su nadležni za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(2) Evropski istražni nalog može biti izdat i na zahtjev osumnjičenog, odnosno okrivljenog i njegovog branioca, u skladu s odredbama domaćeg prava.</p> <p>(3) Zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga sadrži podatke iz člana 59 stav 1 ovog zakona, a standardizovani obrazac popunjava viši sud koji izdaje evropski istražni nalog.</p> <p>(4) Za izvršenje evropskog istražnog naloga nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici ako se predmeti ili dokazi nalaze, odnosno lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište na teritoriji Glavnog grada Podgorice, opština Bar, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Ulcinj, Herceg Novi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako se predmeti ili dokazi nalaze, odnosno lice na koje se nalog odnosi ima prebivalište</p>	
---	---	--

ili boravište na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.

(5) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće evropski istražni nalog nadležnom višem суду i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.

(6) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan, za izvršenje evropskog istražnog naloga nadležan je Viši sud u Podgorici.

Razlozi za odbijanje izvršenja evropskog istražnog naloga

Član 63

(1) Izvršenje evropskog istražnog naloga može biti odbijeno ako:

1) prema domaćem pravu postoji imunitet ili povlastica koja onemogućava izvršenje evropskog istražnog naloga ili postoje pravila o utvrđivanju i ograničenju krivične odgovornosti u odnosu na slobodu štampe i slobodu izražavanja u drugim medijima, a koja onemogućavaju izvršenje evropskog istražnog naloga,

2) bi izvršenje evropskog istražnog naloga štetilo bitnim interesima nacionalne bezbjednosti, dovelo u opasnost izvor informacija ili značilo korišćenje povjerljivih informacija koje se odnose na određene obavještajne aktivnosti,

3) dokazna radnja ne bi bila primjenjiva u sličnom domaćem slučaju prema domaćem pravu,

4) bi izvršenje evropskog istražnog naloga bilo u suprotnosti sa načelom ne bis in idem,

5) se evropski istražni nalog odnosi na krivično djelo za koje se utvrdi da je učinjeno van teritorije države izdavanja i djelimično ili u cijelosti na teritoriji Crne Gore, a djelo u vezi sa kojim se izdaje evropski istražni nalog nije kažnivo, odnosno ne predstavlja kršenje domaćih propisa,

6) postoje opravdani razlozi koji ukazuju da izvršenje dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ne bi bilo u skladu sa obavezama iz člana 6 Ugovora o Evropskoj

uniji i Povelje o osnovnim pravima Evropske unije,
7) djelo zbog kojeg je izdat evropski istražni nalog nije kažnjivo, odnosno ne predstavlja kršenje propisa prema domaćem pravu, osim ako se odnosi na krivično djelo obuhvaćeno kategorijama krivičnih djela navedenih u standardizovanom obrascu iz člana 59 stav 2 ovog zakona, za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera lišenja slobode u najdužem trajanju od najmanje tri godine, ili

8) je primjena dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ograničena na osnovu domaćeg prava na popis ili kategoriju krivičnih djela ili krivičnih djela za koja je propisana najniža sankcija.

(2) Stav 1 tač. 7 i 8 ovog člana ne primjenjuju se na dokazne radnje iz člana 65 stav 2 ovog zakona.

(3) Ako se evropski istražni nalog odnosi na krivično djelo u vezi sa porezima ili davanjima, carinama i razmjenom valuta, organ države izvršenja ne može odbiti izvršenje tog naloga na osnovu činjenice da domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili davanja, ili ta pitanja ne uređuje na isti način.

(4) U slučajevima iz stava 1 tač.1 do 6 ovog člana, prije donošenja odluke o odbijanju izvršenja evropskog istražnog naloga, u cijelosti ili djelimično, nadležni domaći organ će se na odgovarajući način konsultovati sa organom države izdavanja, i ako je to potrebno, od tog organa zatražiti dostavljanje potrebnih informacija, bez odlaganja.

(5) U slučaju iz stava 1 tačka 1 ovog člana, ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležan domaći organ, nadležni domaći organ zatražiće od tog organa da odmah postupi u skladu sa svojim ovlašćenjima.

**Korišćenje Evropske pravosudne mreže u krivičnim
stvarima**
Član 7

(1) U cilju unapređenja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa državama članicama, Crna Gora obezbjeđuje efikasnu saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom.

	<p>(2) Lica za kontakt sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivičnim stvarima će u organu uprave nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo) odrediti ministar nadležan za poslove pravosuđa, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne saradnje u krivičnim stvarima predsjednici tih sudova, a u državnim tužilaštima Vrhovni državni tužilac.</p> <p>(3) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana preduzimaće potrebne radnje u cilju olakšavanja uspostavljanja neposrednih kontakata između nadležnih domaćih organa i nadležnih organa drugih država članica u izvršenju njihovih naloga i odluka.</p> <p>(4) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana pružaće pomoć nadležnim domaćim organima i nadležnim organima drugih država članica, na njihov zahtjev, radi utvrđivanja nadležnih organa za izvršenje naloga i odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona i dobijanja podatka o tim organima u postupcima konsultacija između Crne Gore i država članica.</p>		
<p>Član 8. EIN u odnosu na raniji EIN</p> <p>1. Kada organ izdavanja izda EIN koji dopunjava neki raniji EIN, tu činjenicu navodi u EIN-u, u odjeljku D obrasca utvrđenog u Prilogu A.</p> <p>2. Ako, u skladu sa članom 9. stavom 4., organ izdavanja pomaže u izvršenju EIN-a u državi izvršenja, on može, ne dovodeći u pitanje obavještenja iz člana 33. stava 1. tačke (c), dok je prisutno u toj državi, uputiti EIN koji dopunjava raniji EIN direktno organu izvršenja.</p> <p>3. EIN koji dopunjava raniji EIN mora biti ovjeren u skladu sa članom 5. stavom 1. prvim podstavom i, prema potrebi, biti potvrđen u skladu sa članom 2. tačkom (c).</p>	<p>Evropski istražni nalog u odnosu na ranije izdati evropski istražni nalog</p> <p>Član 94</p> <p>(1) Evropski istražni nalog kojim se dopunjava ranije izdati evropski istražni nalog proslijede se na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskem i engleskom jeziku.</p> <p>(2) U slučaju kad predstavnici organa države izdavanja prisustvuju izvršenju evropskog istražnog nalogau Crnoj Gori, dok su prisutni u Crnoj Gori, mogu nadležnom domaćem organu uručiti evropski istražni nalog kojim se dopunjava evropski istražni nalog čije je izvršenje u toku.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 9. Priznavanje i izvršenje</p> <p>1. Organ izvršenja priznaje EIN, proslijeden u skladu sa ovom Direktivom, ne zahtijevajući nikakve dodatne formalnosti, i obezbeđuje njegovo izvršenje na isti način i pod jednakim</p>	<p>Izvršenje evropskog istražnog naloga</p> <p>Član 64</p> <p>(1) Evropski istražni nalog izvršava se na isti način i pod jednakim uslovima kao da je dokaznu radnju odredio nadležni domaći organ.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>uslovima kao da je konkretnu istražnu mjeru odredio organ države izvršenja, osim ako taj organ odluči da se pozove na jedan od razloga za nepriznavanje ili neizvršenje ili na jedan od razloga za odlaganje predviđenih u ovoj Direktivi.</p> <p>2. Organ izvršenja pridržava se formalnosti i postupaka koje je organ izdavanja izričito naveo, osim ako je drugčije predviđeno u ovoj Direktivi i pod uslovom da kao i formalnosti i postupci nisu u suprotnosti sa temeljnim načelima prava države izvršenja.</p> <p>3. Kada organ izvršenja primi EIN koji nije izdao organ izdavanja kako je navedeno u članu 2. tački (c), organ izvršenja vraća EIN državi izdavanja.</p> <p>4. Organ izdavanja može zatražiti da jedan ili više organa države izdavanja pomaže nadležnim organima države izvršenja pri izvršavanju EIN-a u mjeri u kojoj bi bili u mogućnosti da pomognu u izvršavanju istražne mjere navedene/istražnih mjera navedenih u EIN-u u sličnom domaćem predmetu. Organ izvršenja ispunjava taj zahtjev pod uslovom da takva pomoć nije u suprotnosti sa temeljnim načelima prava države izvršenja niti šteti njenim bitnim interesima nacionalne bezbjednosti.</p> <p>5. Organe države izdavanja prisutne u državi izvršenja obavezuje pravo države izvršenja za vrijeme izvršenja EIN-a. Oni nemaju nikakvih ovlašćenja za krivični postupak na državnoj teritoriji države izvršenja, osim ako je izvršenje tih ovlašćenja na državnoj teritoriji države izvršenja u skladu sa pravom države izvršenja i u mjeri usuglašenoj između organa izdavanja i organa izvršenja.</p> <p>6. Organ izdavanja i organ izvršenja mogu se međusobno savjetovati na bilo koji odgovarajući način kako bi se olakšala efikasna primjena ovog člana.</p>	<p>(2) Evropski istražni nalog izvršava se po postupku koji je organ države izdavanja izričito naveo u nalogu, ako taj postupak nije u suprotnosti sa osnovnim načelima domaćeg prava.</p> <p>(3) Evropski istražni nalog koji nije izdao nadležni organ države izdavanja biće vraćen.</p> <p>(4) Kad država izdavanja zahtijeva da jedan ili više organa te države pomaže prilikom izvršenja evropskog istražnog naloga u Crnoj Gori, u mjeri u kojoj bi ti organi bili u mogućnosti da pomognu u izvršavanju dokaznih radnji navedenih u evropskom istražnom nalogu, taj zahtjev biće prihvaci, ako takva pomoć nije u suprotnosti s osnovnim načelima domaćeg prava niti šteti bitnim interesima nacionalne bezbjednosti Crne Gore.</p> <p>(5) Predstavnika organa države izdavanja u Crnoj Gori obavezuje domaće pravo za vrijeme izvršenja evropskog istražnog naloga. To lice nema ovlašćenja za krivično gonjenje na teritoriji Crne Gore, osim ako je izvršenje tog ovlašćenja na teritoriji Crne Gore u skladu sa domaćim pravom i ako je usaglašeno između domaćih organa i organa države izdavanja.</p> <p>(6) Domaći organ nadležan za izvršenje evropskog istražnog naloga može se konsultovati sa organom izdavanja kako bi se olakšala efikasna primjena odredbi st. 1 do 5 ovog člana.</p>	
<p>Član 10.</p> <p>Primjena neke druge vrste istražne mjere</p> <p>1. Kad god je to moguće, organ izvršenja primjenjuje istražnu mjeru različitu od mjere predviđene u EIN-u, kada:</p> <p>(a) istražna mjera navedena u EIN-u ne postoji prema pravu države izvršenja; ili</p>	<p>Primjena neke druge vrste dokazne radnje</p> <p>Član 65</p> <p>(1) Nadležni domaći organ primjeniče dokaznu radnju različitu od dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ako ta radnja:</p> <p>1) ne postoji prema domaćem pravu, ili</p> <p>2) ne bi bila primjenjiva u sličnom domaćem slučaju.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>(b)istražna mjera navedena u EIN-u ne bi bila dostupna u sličnom domaćem slučaju.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje član 11., stav 1. ne primjenjuje se na sljedeće istražne mjere koje uvijek moraju biti dostupne prema pravu države izvršenja:</p> <p>(a)pribavljanje informacija ili dokaza koji su već u posjedu organa izvršenja, a te informacije ili dokazi su se mogli pribaviti, u skladu sa pravom države izvršenja, u okviru krivičnog postupka ili za potrebe EIN-a;</p> <p>(b)pribavljanje informacija sadržanih u bazama podataka koje ima policija ili pravosudni organi i direktno su dostupne organu izvršenja u okviru krivičnog postupka;</p> <p>(c)saslušanje svjedoka, vještaka, žrtve, osumnjičenog ili okrivljenog ili treće strane na državnoj teritoriji države izvršenja;</p> <p>(d)bilo koja nezadiruća istražna mjera kako je definisana pravom države izvršenja;</p> <p>(e)identifikacija lica koje imaju pretplatu na određeni telefonski broj ili IP adresu.</p> <p>3. Organ izvršenja takođe može primijeniti istražnu mjeru različitu od mjere navedene u EIN-u kada bi se istražnom mjerom koju je odabrao organ izvršenja postigao isti rezultat kao istražnom mjerom koja je navedena u EIN-u, ali sredstvima koja su manje nametljiva.</p> <p>4. Kada se organ izvršenja odluči za mogućnost iz stava 1. i 3., o tome prvo obavještava organ izdavanja koji može odlučiti da povuče ili dopuni EIN.</p> <p>5. Kada, u skladu sa stavom 1., istražna mjera navedena u EIN-u ne postoji u pravu države izvršenja ili ne bi bila dostupna u sličnom domaćem slučaju i kada ne postoji ni jedna druga istražna mjera koja bi imala isti rezultat kao zatražena istražna mjera, organ izvršenja obavještava organ izdavanja da nije u</p>	<p>(2) Nadležni domaći organ dužan je da primijeni dokaznu radnju navedenu u evropskom istražnom nalogu ako se radi o:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) pribavljanju informacija ili dokaza koji su u posjedu nadležnih domaćih organa, a te informacije ili dokazi bi se mogli pribaviti, u skladu sa domaćim pravom, u okviru krivičnog postupka ili za potrebe izvršenja evropskog istražnog naloga, 2) pribavljanju informacija sadržanih u bazama podataka koje vodi policija ili domaći pravosudni organ i neposredno su dostupne tim organima u okviru krivičnog postupka, 3) saslušanju svjedoka, vještaka, oštećenog ili žrtve, osumnjičenog ili okrivljenog ili trećeg lica na teritoriji Crne Gore, 4) bilo kojoj dokaznoj radnji koja se prema domaćem pravu sprovodi bez donošenja odluke pravosudnog organa, 5) podacima o identitetu lica koja imaju pretplatu na određeni telefonski broj ili IP adresu. <p>(3) Organ države izvršenja može primijeniti dokaznu radnju koja je po svojoj prirodi blaža od radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ako bi se tom dokaznom radnjom postigao isti rezultat.</p> <p>(4) Kad nadležni domaći organ odluči da primijeni dokaznu radnju iz st. 1 i 3 ovog člana, o tome prvo obavještava organ države izdavanja koji može odlučiti da povuče ili dopuni evropski istražni nalog.</p> <p>(5) Kad dokazna radnja navedena u evropskom istražnom nalogu ne postoji u domaćem pravu ili ne bi bila dostupna u sličnom domaćem slučaju i kad ne postoji ni jedna druga dokazna radnja koja bi imala isti rezultat kao zatražena dokazna radnja, nadležni domaći organ obavještava organ izdavanja da nije u mogućnosti da obezbijedi zatraženu pomoć.</p>	
---	--	--

mogućnosti da obezbijedi zatraženu pomoć.			
<p>Član 11. Razlozi za nepriznavanje ili neizvršenje</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje Član 1. stav 4., priznavanje ili izvršavanje EIN-a može se odbiti u državi izvršenja u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) prema pravu države izvršenja postoji imunitet ili povlastica koja onemogućava izvršenje EIN-a ili postoje pravila o utvrđivanju i ograničenju krivične odgovornosti u odnosu na slobodu štampe i slobodu izražavanja u drugim medijima, a koja onemogućavaju izvršenje EIN-a;</p> <p>(b) u određenom slučaju bi izvršenje EIN-a štetilo bitnim interesima nacionalne bezbjednosti, dovelo u opasnost izvor informacija ili značilo korišćenje povjerljivih informacija koje se odnose na određene obavještajne aktivnosti;</p> <p>(c) EIN je izdat u postupku iz člana 4. tačaka (b) i (c), a istražna mjera ne bi bila odobrena u sličnom domaćem slučaju prema pravu države izvršenja;</p> <p>(d) izvršenje EIN-a bilo bi u suprotnosti sa načelom ne bis in idem;</p> <p>(e) EIN se odnosi na krivično djelo za koje se tvrdi da je počinjeno izvan državne teritorije države izdavanja kao i djelimično ili u cijelosti na državnoj teritoriji države izvršenja, a postupanje u vezi sa kojim se izdaje EIN nije krivično djelo u državi izvršenja;</p> <p>(f) postoje opravdani razlozi za sumnju da bi izvršenje istražne mjere navedene u EIN-u bilo nepodudarno sa obavezama države izvršenja u skladu sa članom 6. UEU-a i Poveljom;</p> <p>(g) postupanje zbog kojeg je izdat EIN ne predstavlja krivično djelo prema pravu države izvršenja, osim ako se odnosi na</p>	<p>Razlozi za odbijanje izvršenja evropskog istražnog naloga</p> <p>Član 63</p> <p>(1) Izvršenje evropskog istražnog naloga može biti odbijeno ako:</p> <p>1) prema domaćem pravu postoji imunitet ili povlastica koja onemogućava izvršenje evropskog istražnog naloga ili postoje pravila o utvrđivanju i ograničenju krivične odgovornosti u odnosu na slobodu štampe i slobodu izražavanja u drugim medijima, a koja onemogućavaju izvršenje evropskog istražnog naloga,</p> <p>2) bi izvršenje evropskog istražnog naloga štetilo bitnim interesima nacionalne bezbjednosti, dovelo u opasnost izvor informacija ili značilo korišćenje povjerljivih informacija koje se odnose na određene obavještajne aktivnosti,</p> <p>3) dokazna radnja ne bi bila primjenjiva u sličnom domaćem slučaju prema domaćem pravu,</p> <p>4) bi izvršenje evropskog istražnog naloga bilo u suprotnosti sa načelom ne bis in idem,</p> <p>5) se evropski istražni nalog odnosi na krivično djelo za koje se utvrdi da je učinjeno van teritorije države izdavanja i djelimično ili u cijelosti na teritoriji Crne Gore, a djelo u vezi sa kojim se izdaje evropski istražni nalog nije kažnjivo, odnosno ne predstavlja kršenje domaćih propisa,</p> <p>6) postoje opravdani razlozi koji ukazuju da izvršenje dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ne bi bilo u skladu sa obavezama iz člana 6 Ugovora o Evropskoj uniji i Povelje o osnovnim pravima Evropske unije,</p> <p>7) djelo zbog kojeg je izdat evropski istražni nalog nije kažnjivo, odnosno ne predstavlja kršenje propisa prema domaćem pravu, osim ako se odnosi na krivično djelo obuhvaćeno kategorijama krivičnih djela navedenih u standardizovanom obrascu iz člana 59 stav 2 ovog zakona, za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera lišenja slobode u najdužem trajanju od najmanje tri godine, ili</p>	Potpuno usklađeno	

<p>krivično djelo obuhvaćeno kategorijama krivičnih djela navedenih u Prilogu D, kako organ izdavanja navodi u EIN-u, ako je u državi izdavanja kažnjivo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode u najdužem trajanju od najmanje tri godine; ili</p> <p>(h) korišćenje istražne mjere navedene u EIN-u ograničeno je na osnovu prava države izvršenja na popis ili kategoriju krivičnih djela ili krivična djela za koja je zaprijećena određena najniža sankcija, koji ne uključuju krivično djelo koje obuhvata EIN.</p> <p>2. Stav 1. tačke (g) i (h) ne primjenjuju se na istražne mjere iz člana 10. stava 2.</p> <p>3. Ako se EIN odnosi na krivično djelo u vezi sa porezima ili davanjima, carinama i razmjenom valuta, organ izvršenja ne može odbiti priznavanje ili izvršenje na osnovu činjenice da pravo države izvršenja ne propisuje istu vrstu poreza ili davanja, odnosno da ne sadrži istu vrstu pravnog uređenja sa obzirom na poreze, davanja, carine i razmjenu valuta kao pravo države izdavanja.</p> <p>4. U slučajevima iz stava 1. tačaka (a), (b), (d), (e) i (f), prije donošenja odluke o nepriznavanju ili neizvršavanju EIN-a, bilo u cijelosti ili djelimično, organ izvršenja se na bilo koji odgovarajući način savjetuje sa organom izdavanja te, prema potrebi, od organa izdavanja traži dostavljanje potrebnih informacija bez odlaganja.</p> <p>5. U slučaju iz stava 1. tačke (a) i ako je za ukidanje povlašćenjeice ili imuniteta nadležni organ države izvršenja, organ izvršenja od njega traži da odmah iskoristi to ovlašćenje. Ako je za ukidanje povlastive ili imuniteta nadležni organ druge države ili međunarodna organizacija, izvršavanje tog ovlašćenja od konkretnog organa treba zatražiti organ izdavanja.</p>	<p>8) je primjena dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ograničena na osnovu domaćeg prava na popis ili kategoriju krivičnih djela ili krivičnih djela za koja je propisana najniža sankcija.</p> <p>(2) Stav 1 tač. 7 i 8 ovog člana ne primjenjuju se na dokazne radnje iz člana 65 stav 2 ovog zakona.</p> <p>(3) Ako se evropski istražni nalog odnosi na krivično djelo u vezi sa porezima ili davanjima, carinama i razmjenom valuta, organ države izvršenja ne može odbiti izvršenje tog naloga na osnovu činjenice da domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili davanja, ili ta pitanja ne uređuje na isti način.</p> <p>(4) U slučajevima iz stava 1 tač. 1 do 6 ovog člana, prije donošenja odluke o odbijanju izvršenja evropskog istražnog naloga, u cijelosti ili djelimično, nadležni domaći organ će se na odgovarajući način konsultovati sa organom države izdavanja, i ako je to potrebno, od tog organa zatražiti dostavljanje potrebnih informacija, bez odlaganja.</p> <p>(5) U slučaju iz stava 1 tačka 1 ovog člana, ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležan domaći organ, nadležni domaći organ zatražiće od tog organa da odmah postupi u skladu sa svojim ovlašćenjima.</p>	
<p>Član 12. Rokovi za priznavanje ili izvršenje</p> <p>1. Odluka o priznavanju ili izvršenju donosi se, a istražna mjera sprovodi jednako brzo i daje im se jednak prednost kao i u sličnom domaćem slučaju te, u svakom slučaju, poštujući rokove predviđene u ovom članu.</p>	<p>Rokovi za priznavanje ili izvršenje</p> <p>Član 66</p> <p>(1) Nadležni domaći organ donosi odluku o izvršenju evropskog istražnog naloga u što kraćem roku, a najkasnije u roku 30 dana od dana prijema evropskog istražnog naloga.</p> <p>(2) Ako postoje razlozi za odlaganje donošenja odluke o</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>2. Kada organ izdavanja u EIN-u navede da je zbog procesnih rokova, težine krivičnog djela ili drugih posebno hitnih okolnosti nužan kraći rok od rokova predviđenih u ovom članu ili ako organ izdavanja u EIN-u navede da se neka istražna mjera mora sprovesti na tačno određen datum, organ izvršenja u najvećoj mogućoj mjeri vodi računa o tom zahtjevu.</p> <p>3. Organ izvršenja odluku o priznavanju ili izvršenju EIN-a donosi što prije i, ne dovodeći u pitanje stav 5., najkasnije 30 dana od prijema EIN-a od strane nadležnog organa izvršenja.</p> <p>4. Ako ne postoje razlozi za odlaganje na osnovu člana 15. ili ako se dokazi navedeni u istražnoj mjeri obuhvaćenoj EIN-om već ne nalaze u posjedu države izvršenja, organ izvršenja sprovodi istražnu mjeru bez odlaganja i, ne dovodeći u pitanje stav 5., najkasnije 90 dana od donošenja odluke iz stava 3.</p> <p>5. Ako se nadležni organ izvršenja u određenom slučaju ne može držati roka iz stava 3. ili tačno određenog datuma iz stava 2., o tome bez odlaganja obavještava nadležni organ države izdavanja na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje kao i procijenjeno vrijeme potrebno za donošenje odluke. U tom se slučaju rok utvrđen u stavu 3. može produžiti za najviše 30 dana.</p> <p>6. Ako se nadležni organ izvršenja u određenom slučaju ne može držati roka iz stava 4., o tome bez odlaganja obavještava nadležni organ države izdavanja na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje, i savjetuje se sa organom izvršenja o prikladnom vremenskom okviru za sprovođenje istražne mjere.</p>	<p>izvršenju ili ako se dokazi navedeni u dokaznoj radnji obuhvaćenoj evropskim istražnim nalogom ne nalaze u posjedu nadležnih domaćih organa, nadležni domaći organ sprovodi dokaznu radnju bez odlaganja, a najkasnije u roku od 90 dana od donošenja odluke iz stava 1 ovog člana.</p> <p>(3) Ako nadležni domaći organ ne može donijeti odluku, u roku iz stava 1 ovog člana ili na tačno određeni datum iz stava 5 ovog člana, o tome bez odlaganja obavještava organ države izdavanja, na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje i procijenjeno vrijeme potrebno za donošenje odluke. U tom slučaju rok iz stava 1 ovog člana može se produžiti za najviše 30 dana.</p> <p>(4) Ako nadležni domaći organ ne može postupiti u roku iz stava 2 ovog člana, o tome bez odlaganja obavještava organ države izdavanja, na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje i konsultuje se sa organom države izdavanja o mogućem potrebnom vremenskom okviru za sprovođenje dokazne radnje.</p> <p>(5) Kad organ države izdavanja navede da je, zbog procesnih rokova, težine krivičnog djela ili drugih posebno hitnih okolnosti, nužan kraći rok za donošenje odluke, odnosno sprovođenje dokazne radnje, od rokova iz st. 1, 2 i 3 ovog člana ili ako organ države izdavanja u evropskom istražnom nalogu navede da se neka dokazna radnja mora sprovesti na tačno određen datum, nadležni domaći organ u najvećoj mogućoj mjeri vodi računa o tom zahtjevu.</p> <p>(6) Odluka o izvršenju evropskog istražnog naloga donosi se, odnosno dokazna radnja sprovodi, u istom roku i ima isto dejstvo kao u sličnom domaćem slučaju.</p>		
<p>Član 13. Prenos dokaza</p> <p>1. Organ izvršenja državi izdavanja bez nepotrebnog odlaganja prenosi dokaze koji su pribavljeni ili su već u posjedu nadležnih organa države izvršenja kao rezultat izvršenja EIN-a. Kada se tako zahtijeva u EIN-u i ako je moguće prema pravu države izvršenja, dokazi se odmah prenose nadležnim organima</p>	<p>Prenošenje dokaza Član 67</p> <p>(1) Nadležni domaći organ bez nepotrebnog odlaganja prenosi dokaze organu države izdavanja, koji su pribavljeni ili su već u posjedu domaćih organa. Kad se to zahtijeva u evropskom istražnom nalogu i ako je to moguće prema domaćem pravu, dokazi se odmah prenose nadležnim organima države izdavanja koji pomažu prilikom izvršenja</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>države izdavanja koja pomaže pri izvršenju EIN-a u skladu sa članom 9. stavom 4.</p> <p>2. Prenos dokaza može se suspendovati do donošenja odluke o pravnom sredstvu, osim ako su u EIN-u navedeni dovoljni razlozi da je neposredni prenos nužan za pravilno vođenje njegovih istraga ili očuvanje individualnih prava. Međutim, prenos dokaza suspenduje se ako bi uzrokovao ozbiljnu i nepopravljivu štetu za konkretno lice.</p> <p>3. Prilikom prenosa pribavljenih dokaza organ izvršenja navodi zahtjeva li da se dokazi vrate državi izvršenja čim prestanu da budu potrebni u državi izdavanja.</p> <p>4. Kada su konkretni predmeti, dokumenti ili podaci već relevantni za druge postupke, organ izvršenja može, na izričit zahtjev organa izdavanja i nakon savjetovanja sa njim, privremeno prenijeti dokaze pod uslovom da se vrate državi izvršenja čim više ne budu potrebni u državi izdavanja ili u bilo kojem drugom trenutku, odnosno u bilo kojoj drugoj prigodi, prema dogovoru nadležnih organa.</p>	<p>evropskog istražnog naloga, u skladu sa članom 64 stav 4 ovog zakona.</p> <p>(2) Prenošenje dokaza može se odložiti do donošenja odluke o pravnom lijeku, osim ako su u evropskom istražnom nalogu navedeni opravdani razlozi da se prenošenje za vođenje istrage u državi izdavanja ili zaštite ličnih prava ne može odlagati. Ako bi se prenošenjem dokaza zainteresovanom licu, odnosno licu koje ima pravni interes nanijela ozbiljna i nenadoknadiva šteta, prenos dokaza se odlaže.</p> <p>(3) Prilikom prenosa pribavljenih dokaza nadležni domaći organ navodi da li zahtjeva da se dokazi vrate čim za njihovim korišćenjem prestane potreba u državi izdavanja.</p> <p>(4) Kad su predmeti, dokumenti ili podaci koji predstavljaju dokaze u smislu stava 1 ovog člana potrebni u drugim postupcima, nadležni domaći organ može, na izričit zahtjev organa države izdavanja i nakon konsultovanja sa tim organom, privremeno prenijeti dokaze uz uslov da se vrate nadležnom domaćem organu, čim prestane potreba za njihovim korišćenjem, ili u bilo kojem drugom trenutku, odnosno u bilo kojoj drugoj prilici, po dogovoru.</p>	
<p>Član 14. Pravni ljekovi</p> <p>1. Države članice obezbeđuju da su pravni ljekovi, jednaki onima koji su dostupni u sličnom domaćem slučaju, primjenjivi na istražne mjere navedene u EIN-u.</p> <p>2. Materijalnopravne razloge za izdavanje EIN-a moguće je dovesti u pitanje samo u postupku pokrenutom u državi izdavanja, ne dovodeći u pitanje jemstva temeljnih prava u državi izvršenja.</p> <p>3. Ako se time ne bi narušila potreba za obezbjeđenjem povjerljivosti istrage prema članu 19. stavu 1., organ izdavanja i organ izvršenja preduzimaju odgovarajuće mjere kako bi se obezbijedilo dostavljanje informacija o mogućnostima upotrebe pravnih sredstava na osnovu nacionalnog prava kada ona</p>	<p>Pravni ljekovi Član 68</p> <p>(1) Na odluku kojom se odbija izvršenje evropskog istražnog naloga, nadležni državni tužilac ima pravo žalbe Vijeću, u roku od tri dana. Vijeće odlučuje o žalbi u roku od tri dana, a protiv odluke Vijeća nije dozvoljena žalba.</p> <p>(2) Na odluku kojom se izdaje evropski istražni nalog osumnjičeni, odnosno okrivljeni i njegov branilac imaju pravo žalbe Vijeću, u roku od tri dana od dana prijema odluke, a žalba ne odlaže izvršenje odluke. Vijeće odlučuje o žalbi, u roku od tri dana od dana prijema žalbe, a protiv odluke Vijeća nije dozvoljena žalba.</p> <p>(3) Nadležni domaći organ obavještava organ izdavanja o podnesenim pravnim ljekovima i odlukama po tim pravnim ljekovima.</p> <p>(4) Ako se time ne bi narušila potreba za obezbjeđenjem</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>postanu primjenjiva, kao i pravovremeno, kako bi se obezbijedilo njihovo djelotvorno korišćenje.</p> <p>4. Države članice obezbjeđuju da su rokovi za upotrebu pravnog sredstva identični onima predviđenim za slične domaće slučajeve, kao i da se primjenjuju na način kojim se jemči da konkretna lica mogu djelotvorno primjenjivati ta pravna sredstva.</p> <p>5. Organ izdavanja i organ izvršenja međusobno se obavještavaju o pravnim sredstvima koja se upotrebljavaju protiv izdavanja, priznanja ili izvršenja EIN-a.</p> <p>6. Pravno osporavanje ne suspenduje izvršenje istražne mjere, osim ako je tako predviđeno u sličnim domaćim slučajevima.</p> <p>7. Država izdavanja uzima u obzir uspješno osporavanje priznanja ili izvršenja EIN-a u skladu sa svojim nacionalnim pravom. Ne dovodeći u pitanje nacionalna procesna pravila, države članice obezbjeđuju da se u krivičnom postupku u državi izdavanja, pri procjeni dokaza pribavljenih putem EIN-a, poštuju prava odbrane i pravičnost postupka.</p>	<p>tajnosti istrage iz člana 73 ovog zakona, nadležni domaći organ i organ države izdavanja preduzimaju odgovarajuće mјere kako bi se obezbijedilo dostavljanje informacija o mogućnostima pravovremene upotrebe pravnih ljekova na osnovu svog prava kad ona postanu primjenjiva, kako bi se obezbijedilo njihovo djelotvorno korišćenje.</p>		
<p>Član 15.</p> <p>Razlozi za odlaganje priznanja ili izvršenja</p> <p>1. Priznanje ili izvršenje EIN-a može se odložiti u državi izvršenja:</p> <p>(a)ako bi njegovo izvršenje moglo dovesti u pitanje krivičnu istragu ili gonjenje koji su u toku, tako dugo dok to država izvršenja smatra razumnim;</p> <p>(b)ako se konkretni predmeti, dokumenti ili podaci već koriste u drugim postupcima, sve dok su potrebni u tu svrhu.</p> <p>2. Čim razlozi za odlaganje prestanu da postoje, organ izvršenja bez odlaganja preduzima potrebne mјere za izvršenje EIN-a i o tome obavještava organ izdavanja bilo kojim sredstvom koje omogućava pisani zapis.</p>	<p>Razlozi za odlaganje priznanja ili izvršenja</p> <p>Član 69</p> <p>(1) Nadležni domaći organ će odložiti postupak odlučivanja o izvršenju evropskog istražnog naloga ako:</p> <p>1) bi njegovo izvršenje moglo dovesti u pitanje krivično gonjenje koje je u toku, na vrijeme koje se smatra razumnim,</p> <p>2) se predmeti, dokumenti ili podaci kao dokazi već koriste u drugim postupcima, sve dok su potrebni u tu svrhu.</p> <p>(2) Kad prestanu razlozi za odlaganje iz stave 1 ovog člana, nadležni domaći organ će bez odlaganja preduzimati potrebne mјere za izvršenje evropskog istražnog naloga i o tome obavjestiti organ države izdavanja bilo kojim sredstvom koje obezbjeđuje pisani potvrdu o dostavljanju.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	
<p>Član 16.</p> <p>Obaveza obavještavanja</p> <p>1. Nadležni organ u državi izvršenja koje prima EIN bez</p>	<p>Obaveza obavještavanja</p> <p>Član 70</p> <p>(1) Nadležni državni organ bez odlaganja, a najkasnije u roku od sedam dana od prijema evropskog istražnog naloga,</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>odlaganja, a u svakom slučaju u roku od nedjelju dana od prijema EIN-a potvrđuje prijem EIN-a ispunjavanjem i slanjem obrasca utvrđenog u Prilogu B.</p> <p>Kada je centralni organ imenovan u skladu sa članom 7. stavom 3., ta se obaveza primjenjuje i na centralni organ i na organ izvršenja koji prima EIN od centralnog organa.</p> <p>U slučajevima iz člana 7. stava 6. ta se obaveza primjenjuje i na nadležni organ koji je prvi primilo EIN i na organ izvršenja, kojem se EIN na kraju proslijeđuje.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje član 10. stavove 4. i 5., organ izvršenja odmah obavještava organ izdavanja, putem bilo kojeg sredstva:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)ako organ izvršenja ne može donijeti odluku o priznanju ili izvršenju zbog toga što je obrazac predviđen u Prilogu A nepotpuni ili očigledno netačan; (b)ako organ izvršenja tokom izvršenja EIN-a bez daljih ispitivanja dođe do spoznaje da bi moglo biti prikladno sprovesti istražne mjere koje nisu prвобитno predviđene ili nisu mogле da budu navedene prilikom izdavanja EIN-a, kako bi organ izdavanja mogao preuzeti dalje mjere u konkretnom slučaju; ili (c)ako organ izvršenja ustanovi da u određenom slučaju ne može poštovati formalnosti i postupke koje je izričito naveo organ izdavanja u skladu sa članom 9. <p>Na zahtjev organa izdavanja informacije se potvrđuju bez odlaganja i na bilo koji način koji omogućava pisani zapis.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje Član 10. stavove 4. i 5., organ izvršenja obavještava organ izdavanja bez odlaganja i na bilo koji način koji omogućava pisani zapis:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)o svakoj odluci donesenoj u skladu sa članom 10. ili članom 11.; (b)o svakoj odluci o odlaganju izvršenja ili priznavanju EIN-a, o razlozima za odlaganje i, po mogućnosti, o predviđenom 	<p>potvrđuje prijem evropskog istražnog naloga popunjavanjem i dostavljanjem standardizovanog obrasca koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.</p> <p>(2) Nadležni domaći organ obavijestiće odmah i na bilo koji način organ države izdavanja ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ne može donijeti odluku o izvršenju evropskog istražnog naloga zbog toga što su podaci iz standardizovanog obrasca nepotpuni ili očigledno netačni, 2) se tokom izvršenja evropskog istražnog naloga utvrdi da bi bilo potrebno da se sprovedu dokazne radnje koje nijesu prвobitno predviђene ili se nijesu mogле navesti prilikom izdavanja evropskog istražnog naloga, kako bi organ države izdavanja mogao preuzeti dalje mjere u konkretnom slučaju, ili 3) utvrdi da u konkretnom slučaju ne može postupiti u skladu sa članom 64 stav 2 ovog zakona. <p>(3) Nadležni domaći organ će obavještenje iz stava 2 ovog člana na zahtjev organa države izdavanja dostaviti bez odlaganja, bilo kojim sredstvom koje obezbjeđuje pisani potvrdu o dostavljanju.</p> <p>(4) Organ države izvršenja obavijestiće bez odlaganja, bilo kojim sredstvom koje obezbjeđuje pisani potvrdu o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odluci kojom je određena primjena neke druge vrste dokazne radnje ili razlozima za neizvršenje evropskog istražnog naloga, 2) odlaganju izvršenja ili priznavanju evropskog istražnog naloga, o razlozima za odlaganje i ako je moguće o predviđenom trajanju odlaganja. 	
---	---	--

trajanju odlaganja.			
<p>Član 17. Krivičnopravna odgovornost službenika Službenici iz države izdavanja smatraju se službenicima države izvršenja u odnosu na krivična djela koja su počinjena protiv njih ili koja su oni počinili, kada se nalaze na državnoj teritoriji države izvršenja u okviru primjene ove Direktive.</p>	<p>Krivičnopravna odgovornost službenika Član 71 Kad se tokom primjene evropskog istražnog naloga predstavnici organa države izdavanja nalaze na teritoriji Crne Gore, ta lica smatraju se službenim licima u Crnoj Gori u odnosu na krivična djela koja su učinjena na njihovu štetu ili koja su oni učinili.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 18. Građanskopravna odgovornost službenika</p> <p>1. Kada se, u okviru primjene ove Direktive, službenici države članice nalaze na državnoj teritoriji druge države članice, prva država članica odgovorna je za svu štetu koju njeni službenici prouzrokuju tokom svojeg djelovanja, u skladu sa pravom države članice na čijem državnoj teritoriji djeluju.</p> <p>2. Država članica na čijem je državnoj teritoriji prouzrokuju štetu iz stava 1. navedenu štetu nadoknađuje pod uslovima primjenjivima na štetu koju prouzrokuju njeni službenici.</p> <p>3. Država članica čiji su službenici prouzrokovali štetu bilo kom licu na državnoj teritoriji druge države članice vraća u cijelosti sve iznose koje je potonja država članica isplatila žrtvama ili licima ovlašćenima u njihovo ime.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje ostvarivanje svojih prava prema trećim stranama i uz izuzetak stava 3., svaka država članica suzdržava se u slučajevima iz stava 1. od zahtjeva za naknadu štete koju je pretrpjela od druge države članice.</p>	<p>Građanskopravna odgovornost službenika Član 72</p> <p>(1) Štetu koju tokom postupka izvršenja evropskog istražnog naloga prouzrokuju predstavnici organa države izdavanja, bilo kojem licu na teritoriji Crne Gore, nadoknađuje Crna Gora, na način koji je propisan za naknadu štete koju prouzrokuju državni službenici trećim licima.</p> <p>(2) Država izdavanja čiji su predstavnici prouzrokovali štetu tokom postupka izvršenja evropskog istražnog naloga, nadoknađuje Crnoj Gori u cijelosti sve iznose koje je Crna Gora isplatila žrtvama i oštećenima., u skladu sa stavom 1 ovog člana.</p> <p>(3) Crna Gora neće zahtijevati naknadu štete koju je pretrpjela od države izdavanja osim u slučajevima iz stava 2 ovog člana.</p> <p>(4) Crna Gora će nadoknaditi štetu koju državi izvršenja evropskog istražnog naloga prouzrokuju predstavnici nadležnih domaćih organa kad se nalaze na teritoriji države izvršenja tokom postupka izvršenja evropskog istražnog naloga i nadoknadiće u cijelosti sve iznose koje je država izvršenja isplatila žrtvama i oštećenima.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 19. Povjerljivost</p> <p>1. Svaka država članica preuzima potrebne mjere kako bi obezbijedila da organ izdavanja i organ izvršenja pri izvršavanju EIN-a vode računa o povjerljivosti istrage.</p>	<p>Zahtjev tajnosti Član 73</p> <p>(1) Ako evropski istražni nalog sadrži tajne podatke, odnosno zahtjev za sprovođenje tajnih procedura, radi obezbjeđenja tajnosti tih podataka i procedura u skladu sa</p>	Potpuno usklađeno	

<p>2. U skladu sa svojim nacionalnim pravom, organ izvršenja jemči povjerljivost činjenica i sadržaja EIN-a, osim u mjeri potrebnoj za izvršenje istražne mjere. Ako organ izvršenja ne može ispuniti zahtjev povjerljivosti, o tome bez odlaganja obavještava organ izdavanja.</p> <p>3. Organ izdavanja, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i ako organ izvršenja ne navodi drukčije, ne otkriva nikakve dokaze ili podatke primljene od organa izvršenja, osim u mjeri u kojoj je njihovo otkrivanje potrebno za istrage ili postupke opisane u EIN-u.</p> <p>4. Svaka država članica preuzima potrebne mјере kako bi obezbijedila da banke konkretnom klijentu ili drugim trećim licima ne otkriju da su informacije proslijeđene državi izdavanja u skladu sa članovima 26. i 27. ili da se sprovodi istraga.</p>	<p>domaćim pravom, nadležni domaći organ garantuje tajnost tih podataka, osim u mjeri potrebnoj za izvršenje dokazne radnje. Ako nadležni domaći organ ne može ispuniti zahtjev povjerljivosti, o tome bez odlaganja obavještava organ države izdavanja.</p> <p>(2) Organ države izdavanja, u skladu sa svojim pravom i ako nadležni domaći organ ne navede drukčije u evropskom istražnom nalogu, ne otkriva nikakve dokaze ili podatke primljene od nadležnog domaćeg organa, osim u mjeri u kojoj je njihovo otkrivanje potrebno za istrage ili postupke navedene u evropskom istražnom nalogu.</p> <p>(3) Shodno domaćem pravu, banka ili druga finansijska ustanova ne smije da otkrije klijentu banke ili trećim licima da su informacije o njemu dostavljene državi izdavanja ili da se protiv njega sprovodi istraga.</p>	
<p>Član 20. Zaštita ličnih podataka</p> <p>Pri sprovođenju ove Direktive, države članice obezbeđuju da su lični podaci zaštićeni i da se mogu obrađivati samo u skladu sa Okvirnom odlukom Savjeta 2008/977/PUP i načelima Konvencije Savjeta Evrope od 28. januara 1981. za zaštitu lice u pogledu automatske obrade ličnih podataka kao i njegovog Dodatnog protokola.</p> <p>Pristup takvim podacima je ograničen, ne dovodeći u pitanje prava lica čiji se podaci obrađuju. Samo ovlašćena lica mogu pristupiti takvim podacima.</p>	<p>Načelo poštovanja osnovnih prava Član 2</p> <p>(1) Sprovođenje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvrđenih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije.</p> <p>(2) Na prosljeđivanje i zaštitu podataka o ličnosti (u daljem tekstu: lični podaci) razmijenjenih tokom pravosudne saradnje primjenjuju se odredbe važećih zakona i drugih propisa Crne Gore (u daljem tekstu: domaće pravo) o zaštiti ličnih podataka.</p> <p>(3) Na prava maloljetnika u postupcima pravosudne saradnje koja nijesu regulisana ovim zakonom primjenjuju se odredbe domaćeg prava o zaštiti maloljetnika u krivičnom postupku.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 21. Troškovi</p> <p>1. Osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Direktivi, država izvršenja snosi sve troškove nastale na državnoj teritoriji države izvršenja povezane sa izvršenjem EIN-a.</p> <p>2. Ako organ izvršenja smatra da bi troškovi izvršenja EIN-a mogli biti izuzetno visoki, može se savjetovati sa organom izdavanja o tome mogu li se i na koji način troškovi dijeliti ili</p>	<p>Troškovi Član 10</p> <p>Troškovi izvršenja naloga i odluka druge države članice nastali na teritoriji Crne Gore padaju na teret budžeta Crne Gore, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.</p> <p>Troškovi Član 95</p> <p>(1) U posebnim slučajevima kad se ne može postići</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>EIN izmjeniti.</p> <p>Organ izvršenja prethodno obavlještava organ izdavanja o detaljnim specifikacijama dijela troškova koji se smatra izuzetno visokim.</p> <p>3. U izuzetnim situacijama kada se ne može postići saglasnost u pogledu troškova iz stava 2., organ izdavanja može odlučiti:</p> <p>(a) u potpunosti ili djelimično povući EIN; ili</p> <p>(b)zadržati EIN i snositi dio troškova koji se smatraju izuzetno visokima.</p>	<p>saglasnost sa državom izvršenja evropskog istražnog naloga u pogledu troškova, nadležni domaći organ može odlučiti da:</p> <p>1) u potpunosti ili djelimično povuče evropski istražni nalog, ili</p> <p>2) zadrži evropski istražni nalog i snosi dio troškova koji se smatraju izuzetno visokim.</p> <p>(2) Troškove transkripcije, dekodiranja i dekriptovanja komunikacije presretnute uz tehničku pomoć druge države članice snosi Crna Gora.</p>		
<p>Član 22.</p> <p>Privremeni premještaj u državu izdavanja lica kojima je oduzeta sloboda radi sprovođenja istražne mjere</p> <p>1. EIN se može izdati za privremeni premještaj lica kojem je oduzeta sloboda u državi izvršenja radi sprovođenja istražne mjere za prikupljanje dokaza zbog koje se zahtijeva prisutnost tog lica na državnoj teritoriji države izdavanja, pod uslovom da se to lice vratи u roku koji određuje država izvršenja.</p> <p>2. Uz razloge za nepriznavanje ili neizvršenje iz člana 11., izvršenje EIN-a takođe je moguće odbiti:</p> <p>(a) ako lice kojem je oduzeta sloboda nije saglasno; ili</p> <p>(b)ako bi premještaj mogao rezultirati produžetkom oduzimanja slobode konkretnog lica.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje stav 2. tačku (a), i kada država izvršenja smatra da je to potrebno, sa obzirom na uzrast ili tjelesno ili mentalno stanje lica, mogućnost izjašnjavanja o privremenom premještaju daje se pravnom zastupniku lica kojem je oduzeta sloboda.</p> <p>4. U slučajevima iz stava 1., tranzit lica kojem je oduzeta sloboda kroz državnu teritoriju treće države članice („država članica tranzita“) odobrava se na zahtjev, kojem se prilažu svи potrebni dokumenti.</p>	<p>Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja u Crnu Goru</p> <p>lica koja su lišena slobode radi sprovođenja dokazne radnje</p> <p>Član 74</p> <p>(1) Evropski istražni može se izdati u svrhu privremenog premještaja u Crnu Goru lica koje je u državi izvršenja lišeno slobode, radi sprovođenja dokazne radnje zbog koje se zahtijeva prisustvo tog lica na teritoriji Crne Gore.</p> <p>(2) Konkretni aranžmani oko privremenog premještaja lica, kao i pojedinosti u vezi sa uslovima lišenja slobode u Crnoj Gori i datumi do kojih se lice mora premjestiti na teritoriju Crne Gore i vratiti u državu izvršenja, usaglašavaju se s državom izvršenja, pri čemu se moraju uzeti u obzir fizičko i mentalno stanje tog lica, kao i nivo bezbjednosti koji se zahtijeva u Crnoj Gori.</p> <p>(3) Premješteno lice će na teritoriji Crne Gore biti lišeno slobode za kažnjiva djela ili zbog osude zbog kojih je to lice lišeno slobode u državi izvršenja, osim ako država izvršenja podnese zahtjev za puštanje tog lica na slobodu.</p> <p>(4) Tranzit preko teritorije Crne Gore lica lišenog slobode na teritoriji druge države članice odobrava ministar nadležan za poslove pravosuđa, na zahtjev i uz podatke iz člana 59 ovog zakona.</p> <p>(5) Premješteno lice ne smije se krivično goniti niti se smije lišiti slobode, niti mu se na bilo koji drugi način može ograničiti lična sloboda u Crnoj Gori na osnovu djela koja su učinjena ili osuda koje su izrečene prije njegovog napuštanja</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>5. Praktični aranžmani oko privremenog premještaja lica, uključujući pojedinosti uslova oduzimanja slobode u državi izdavanja i datume do kojih se lice mora premjestiti sa državne teritorije i vratiti na državnu teritoriju države izvršenja, usuglašavaju se između države izdavanja i države izvršenja, uz obezbjeđivanje da su tjelesno i mentalno stanje konkretnog lica, kao i nivo bezbjednosti koja se zahtijeva u državi izdavanja, uzeti u obzir.</p> <p>6. Premještenom licu i dalje je oduzeta sloboda na državnoj teritoriji države izdavanja i, kada je primjenjivo, na državnoj teritoriji države članice tranzita, za djela ili osude zbog kojih je licu oduzeta sloboda u državi izvršenja, osim ako država izvršenja podnese zahtjev za puštanje lica na slobodu.</p> <p>7. Trajanje oduzimanja slobode na državnoj teritoriji države izdavanja oduzima se od perioda oduzimanja slobode kojem konkretno lice podliježe ili kojem će podlijegati na državnoj teritoriji države izvršenja.</p> <p>8. Ne dovodeći u pitanje stav 6., premješteno lice ne smije se krivično goniti niti mu se smije oduzeti sloboda niti na bilo koji drugi način ograničiti lična sloboda u državi izdavanja na osnovu djela koja su počinjena ili osuda koje su izrečene prije njegovog napuštanja državne teritorije države izvršenja i koji nisu navedeni u EIN-u.</p> <p>9. Imunitet iz stava 8. prestaje ako lice koje se premješta, nakon što je imalo mogućnost odlaska u roku od 15 uzastopnih dana od dana od kojeg organ izdavanja više ne zahtijeva njegovo prisustvo:</p> <p>(a) ipak ostane na predmetnoj državnoj teritoriji; ili</p> <p>(b) vratí se nakon što je napustilo navedenu državnu teritoriju.</p> <p>10. Troškovi koji proizlaze iz primjene ovog člana snose se u skladu sa članom 21., osim troškova nastalih od premještaja lica u državu izdavanja i iz države izdavanja koje snosi ta država.</p>	<p>teritorije države izvršenja i koji nijesu navedeni u evropskom istražnom nalogu.</p> <p>(6) Zabranu iz stava 5 ovog člana prestaje ako lice koje se premješta, nakon što je imalo mogućnost napuštanja teritorije Crne Gore u roku od 15 uzastopnih dana od dana od kojeg nadležni domaći organ više ne zahtijeva njegovo prisustvo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ostane na teritoriji Crne Gore, 2) se vratí nakon što je napustilo teritoriju Crne Gore. <p>Izvršavanje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja iz Crne Gore lica koje je lišeno slobode radi sproveđenja dokazne radnje</p> <p>Član 75</p> <p>(1) Kad organ države izvršenja primi evropski istražni nalog koji je izdat u svrhu privremenog premještaja lica koje je u Crnoj Gori lišeno slobode radi sproveđenja dokazne radnje zbog koje se zahtijeva prisustvo tog lica na teritoriji države izdavanja, sudija za istragu saslušaće to lice u vezi saglasnosti za privremeni premještaj.</p> <p>(2) Sudija za istragu donijeće rješenje o izvršenju evropskog istražnog naloga i o davanju odobrenja za privremeni premještaj. U izreci rješenja navodi se i uslov da se to lice vrati u određenom roku i da se premješteno lice se ne smije krivično goniti, niti se smije lišiti slobode niti mu se na bilo koji drugi način smije ograničiti lična sloboda u državi izdavanja na osnovu djela koja su učinjena ili osuda koje su izrečene prije njegovog napuštanja teritorije države izvršenja i koji nijesu navedeni u evropskom istražnom nalogu.</p> <p>(3) Zabranu iz stava 2 ovog člana prestaje ako lice koje se premješta nakon što je imalo mogućnost napuštanja teritorije na kojoj se nalazi u roku od 15 dana od dana od kojeg organ države izdavanja više ne zahtijeva njegovo prisustvo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ostane na toj teritoriji, ili 2) se vratí nakon što je napustilo tu teritoriju. <p>(4) Pored razloga za neizvršenje, izvršenje evropskog</p>	
---	--	--

	<p>istražnog naloga može se odbiti i ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) lice koje je lišeno sloboda nije saglasno, ili 2) bi premještaj mogao imati za posljedicu produženje lišenja slobode tog lica. <p>(5) O privremenom premještaju, kad sud smatra da je to potrebno s obzirom na uzrast ili fizičko ili mentalno stanje lica, može se izjasniti pravni zastupnik lica koje je lišeno slobode.</p> <p>(6) Trajanje lišenja slobode na teritoriji države izdavanja uračunava se u vrijeme lišenja slobode koje je tom licu određeno u Crnoj Gori.</p>		
<p>Član 23.</p> <p>Privremeni premještaj u državu izvršenja lice kojima je oduzeta sloboda radi sprovođenja istražne mjere</p> <p>1. EIN se može izdati za privremeni premještaj lica kojem je oduzeta sloboda u državi izdavanja radi sprovođenja istražne mjere za prikupljanje dokaza, zbog čega se zahtijeva prisustvo tog lica na državnoj teritoriji države izvršenja. 2. Član 22. stav 2. tačka (a) i stavci od 3. do 9. primjenjuju se <i>mutatis mutandis</i> na privremeni premještaj u okviru ovog člana. 3. Troškovi koji proizlaze iz primjene ovog člana snose se u skladu sa članom 21., osim troškova nastalih od premještaja konkretnog lica u državu izvršenja i iz države izvršenja koje snosi država izdavanja.</p>	<p>Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja iz Crne Gore lica lišenih slobode radi sprovođenja dokazne radnje za potrebe postupka u Crnoj Gori</p> <p>Član 76</p> <p>(1) Evropski istražni nalog može se izdati u svrhu privremenog premještaja iz Crne Gore lica lišenog slobode radi sprovođenja dokazne radnje za potrebe postupka u Crnoj Gori, ako je to lice, odnosno njegov zakonski zastupnik ili staratelj saglasno sa privremenim premještajem.</p> <p>(2) Konkretni aranžmani oko privremenog premještaja lica, kao i pojedinosti u vezi sa uslovima lišenja slobode u državi izvršenja i datumi do kojih se lice mora premjestiti iz države izvršenja u Crnu Goru, usaglašavaju se sa organom države izvršenja, pri čemu se moraju uzeti u obzir fizičko i mentalno stanje tog lica, kao i nivo bezbjednosti koji se zahtijeva u Crnoj Gori.</p> <p>(3) U evropskom istražnom nalogu izričito se navodi da lišenje slobode premještenog lica traje u državi izvršenja za djela ili osude zbog kojih je lice lišeno slobode u Crnoj Gori, osim ako nadležni domaći organ podnese zahtjev za puštanje tog lica na slobodu. Trajanje lišenja slobode u državi izvršenja naloga uračunava se u vrijeme lišenja slobode premještenog lica u Crnoj Gori.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>Član 24.</p> <p>Saslušanje putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa</p> <p>1. Kada se lice nalazi na državnoj teritoriji države izvršenja i mora se saslušati kao svjedok ili vještak od strane nadležnih organa države izdavanja, organ izdavanja može izdati EIN kako bi saslušao svjedoka ili vještaka putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa u skladu sa stavovima od 5. do 7.</p> <p>Organ izdavanja takođe može izdati EIN u svrhu saslušanja osumnjičenog ili okrivljenog putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa.</p> <p>2. Uz razloge za nepriznavanje ili neizvršenje iz člana 11., izvršenje EIN-a takođe je moguće odbiti:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) ako osumnjičeni ili okrivljeni nije saglasan; ili (b)ako bi izvršenje takve istražne mjere u određenom slučaju bilo u suprotnosti sa temeljnim načelima prava države izvršenja. <p>3. Organ izdavanja i organ izvršenja dogovaraju praktične pojedinosti. Prilikom dogovaranja tih pojedinosti, organ izvršenja obavezuje se da će:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)uputiti poziv konkretnom svjedoku ili vještaku navodeći vrijeme i mjesto saslušanja; (b)uputiti poziv osumnjičenom ili okrivljenom za dolazak na saslušanje u skladu sa detaljnim pravilima utvrđenim u pravu države izdavanja i obaveštenjati ta lica o pravima koja im pripadaju prema pravu države izdavanja, u roku koji im omogućava djelotvorno korišćenje prava na obranu; (c)obezbjediti utvrđivanje identiteta lica koje treba saslušati. 	<p>Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu saslušanja putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa</p> <p>Član 78</p> <p>Kad se lice nalazi na teritoriji države izvršenja, a mora se saslušati kao osumnjičeni ili optuženi ili ispitati kao svjedok ili vještak od strane nadležnih domaćih organa, domaći nadležni organ može izdati evropski istražni nalog kako bi saslušao svjedoka ili vještaka putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa u skladu sa članom 79 st. 6, 7 i 8 ovog zakona.</p> <p>Izvršenje evropskog istražnog naloga izdatog u svrhu saslušanja putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa</p> <p>Član 79</p> <p>(1) Kad primi evropski istražni nalog koji je izdat u svrhu saslušanja lica koja se nalazi u Crnoj Gori radi sproveđenja dokazne radnje saslušanja osumnjičenog ili okrivljenog, svjedoka ili vještaka putem videokonferencijske veze ili drugim audiovizuelnim prenosom, sudija za istragu utvrđuje postoje li razlozi za donošenje odluke o odbijanju izvršenja evropskog istražnog naloga.</p> <p>(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga može se odbiti i ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) osumnjičeni ili okrivljeni nije saglasan, ili 2) bi izvršenje takve dokazne radnje u određenom slučaju bilo u suprotnosti sa osnovnim načelima domaćeg prava. <p>(3) Radi utvrđivanja okolnosti iz stava 1 ovog člana, sudija za istragu uzeće izjavu o saglasnosti sa izvršenjem od osumnjičenog ili okrivljenog uz prisustvo branioca.</p> <p>(4) Kad odluči da izvrši evropski istražni nalog iz stava 1 ovog člana, sudija za istragu će dogovoriti konkretne pojedinosti izvršenja neposredno sa organom države izdavanja naloga i:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) utvrditi identitet lica koje treba saslušati, 2) pozvati osumnjičenog ili okrivljenog na saslušanje u skladu sa domaćim pravom i uz poziv dostaviti pouku o 	<p>Potpuno usklađeno</p>
---	---	--------------------------

<p>4. Ako u okolnostima određenog slučaja organ izvršenja nema pristup tehničkim sredstvima za saslušanje putem videokonferencije, ta joj sredstva može staviti na raspolaganje država izdavanja na osnovu uzajamnog sporazuma.</p> <p>5. Kada se saslušanje održava putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa, primjenjuju se sljedeća pravila:</p> <p>(a) nadležni organ države izvršenja prisutan je tokom saslušanja, a prema potrebi mu pomaže tumač, i takođe je odgovoran za obezbjeđivanje utvrđivanja identiteta lica koje treba da bude saslušano i poštovanja temeljnih načela prava države izvršenja.</p> <p>Ako organ izvršenja smatra da se tokom saslušanja krše temeljna načela prava države izvršenja, on odmah preduzima mjere potrebne za obezbjeđenje nastava saslušanja u skladu sa navedenim načelima;</p> <p>(b) mjere za zaštitu lica koja treba da bude saslušano dogovaraju, prema potrebi, nadležni organi države izdavanja i države izvršenja;</p> <p>(c) saslušanje direktno sprovodi nadležni organ države izdavanja, ili se on odvija pod njegovim vođstvom, u skladu sa njenim pravom;</p> <p>(d) na zahtjev države izdavanja ili lica koje treba da bude saslušano, država izvršenja prema potrebi obezbjeđuje licu koja treba da bude saslušano pomoći tumača;</p> <p>(e) Osumnjičeni ili okrivljeni obavještavaju se prije saslušanja o procesnim pravima koja im pripadaju, uključujući pravo da ne svjedoče, prema pravu države izvršenja i države izdavanja. Svjedoci i vještaci mogu se pozvati na pravo da ne svjedoče, koje im pripada prema pravu države izvršenja ili države izdavanja, i o navedenom pravu se obavještavaju prije</p>	<p>pravima tog lica koja mu pripadaju prema pravu države izdavanja, u roku koji omogućava efikasno korišćenje prava na odbranu, i</p> <p>3) pozvati svjedoka ili vještaka navodeći vrijeme i mjesto saslušanja.</p> <p>(5) Ako u određenom slučaju nema pristup tehničkim sredstvima za saslušanje putem videokonferencije, nadležni domaći organ može koristiti sredstva koja mu stavi na raspolaganje država izdavanja na osnovu uzajamnog sporazuma.</p> <p>(6) Kad se saslušanje održava putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa, primjenjuju se sljedeća pravila:</p> <p>1) sudija za istragu prisutan je tokom saslušanja, ukoliko je potrebno uz prisustvo tumača, odgovoran je za utvrđivanje identiteta lica koje treba da se sasluša i za poštovanje osnovnih načela domaćeg prava, a ako sudija za istragu smatra da se tokom saslušanja krše osnovna načela domaćeg prava, odmah će preduzeti mjere da se saslušanje nastavi u skladu sa navedenim načelima,</p> <p>2) o mjerama za zaštitu lica koja treba da bude saslušano nadležni domaći organ dogovara se, po potrebi, sa organom države izdavanja,</p> <p>3) saslušanje neposredno sprovodi organ države izdavanja ili se ono sprovodi pod njegovim rukovođenjem u skladu sa domaćim pravom,</p> <p>4) na zahtjev države izdavanja ili lica koja treba da se sasluša, nadležni domaći organ, po potrebi, obezbjeđuje licu koja treba da bude saslušano uz pomoći tumača,</p> <p>5) osumnjičeni, okrivljeni, svjedoci i vještaci se obavještavaju prije saslušanja o procesnim pravima koja im pripadaju, kao i o pravu da ne daju iskaz, u skladu sa domaćim pravom i pravom države izdavanja,</p> <p>6) saslušanje osumnjičenog ili okrivljenog može se sprovести samo uz prisustvo branioca.</p> <p>(7) Nadležni domaći organ, po zaključenju saslušanja sastavlja zapisnik u kojem navodi datum i mjesto saslušanja,</p>	
--	---	--

<p>saslušanja.</p> <p>6. Ne dovodeći u pitanje ni jednu mjeru dogovorenou za zaštitu lica, organ izvršenja po zaključenju saslušanja sastavlja zapisnik u kojem navodi datum i mjesto saslušanja, identitet lica koje je saslušano, identitet i funkcije svih ostalih lica koja su u državi izvršenja učestvovala u saslušanju, sve eventualno date zakletve i tehničke uslove u kojima je saslušanje održano. Navedeni dokument organ izvršenja šalje organu izdavanja.</p> <p>7. Svaka država članica preduzima potrebne mjere kako bi obezbijedila da, u slučaju kada se lice saslušava unutar njegove državne teritorije u skladu sa ovim članom i odbija da svjedoči, premda je na to obavezano, ili ne da istinit iskaz, njeno nacionalno pravo primjenjuje se na isti način kao da se saslušanje održava u okviru nacionalnog postupka.</p>	<p>identitet lica koje je saslušano, identitet i ulogu drugih lica koja su učestvovala u saslušanju pred tim organom, sve eventualno date zakletve i tehničke uslove pod kojima je saslušanje održano. Navedeni zapisnik nadležni domaći organ dostavlja organu izdavanja.</p> <p>(8) U slučaju kad lice čije se saslušanje sprovodi u skladu sa st. 1 do 6 ovog člana odbije da da iskaz, ili ne da istinit iskaz, primjenjuje se domaće pravo na isti način kao da se saslušanje sprovodi u domaćem postupku.</p>		
<p>Član 25.</p> <p>Saslušanje putem telefonske konferencije</p> <p>1. Ako se lice nalazi na državnoj teritoriji jedne države članice i mora ga saslušati kao svjedoka ili vještaka nadležni organ druge države članice, organ izdavanja potonje države članice može, kada nije primjerenou ili moguće da se lice koje treba da bude saslušano lično pojavi na njenoj državnoj teritoriji, kao i nakon ispitivanja ostalih primjerenih sredstava, izdati EIN za saslušanje svjedoka ili vještaka putem telefonske konferencije, kako je predviđeno u stavu 2.</p> <p>2. Ako nije drukčije dogovorenou, član 24. stavci 3., 5., 6. i 7. primjenjuju se <i>mutatis mutandis</i> na saslušanja putem telefonske konferencije.</p>	<p>Saslušanje svjedoka ili vještaka putem telefonske konferencijske veze</p> <p>Član 80</p> <p>(1) Ako se lice koje se nalazi na teritoriji druge države članice ne može saslušati u svojstvu svjedoka ili vještaka na drugi način, nadležni domaći organ može da za potrebe vođenja krivičnog postupka sasluša to lice putem telefonske konferencijske veze.</p> <p>(2) Kad primi evropski istražni nalog koji je izdat radi saslušanja lica koja se nalazi u Crnoj Gori, u svojstvu svjedoka ili vještaka, putem telefonske konferencijske veze, nadležni domaći organ odlučiće o sprovođenju te radnje u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(3) Na saslušanje iz st. 1 i 2 ovog člana primjenjuju se odredbe člana 79 ovog zakona.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	
<p>Član 26.</p> <p>Informacije o bankarskim i drugim finansijskim računima</p> <p>1. EIN se može izdati kako bi se utvrdilo posjeduje li ili nadzire fizičko ili pravno lice koje podliježe konkretnom krivičnom postupku jedan ili više računa bilo koje vrste u bilo kojoj banci</p>	<p>Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankarskim i drugim finansijskim računima</p> <p>Član 81</p> <p>(1) Evropski istražni nalog može se izdati kako bi se utvrdilo da li fizičko ili pravno lice protiv koga se vodi krivični postupak posjeduje ili kontroliše jedan ili više računa u bilo kojoj banci koja se nalazi na teritoriji države izvršenja kako bi</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>koja se nalazi na državnoj teritoriji države izvršenja i, ako je to slučaj, kako bi se pribavili svi podaci o utvrđenim računima.</p> <p>2. Svaka država članica preduzima mjere potrebne kako bi mogla dostaviti informacija iz stava 1. u skladu sa uslovima ovog člana.</p> <p>3. Ako se to zahtijeva u EIN-u, informacije iz stava 1. takođe uključuju račune po kojima lice koje podliježe konkretnom krivičnom postupku ima punomoć.</p> <p>4. Obaveza određena u ovom članu primjenjuje se samo u mjeri u kojoj konkretnim informacijama raspolaže banka koja vodi račun.</p> <p>5. Organ izdavanja u EIN-u navodi zašto smatra da bi zatražene informacije mogле biti od bitne važnosti za konkretni krivični postupak, kao i na osnovu čega pretpostavlja da banke u državi izvršenja posjeduju račun i, u mjeri u kojoj je moguće, koje bi banke mogle biti uključene. Organ izdavanja takođe u EIN uvrštava sve dostupne informacije koje mogu olakšati njegovo izvršenje.</p> <p>6. EIN se takođe može izdati kako bi se utvrdilo posjeduje li fizičko ili pravno lice koje podliježe konkretnom krivičnom postupku jedan ili više računa u bilo kojoj nebankarskoj finansijskoj instituciji na državnoj teritoriji države izvršenja. Stavci od 3. do 5. primjenjuju se <i>mutatis mutandis</i>. U tom slučaju i uz razloge za nepriznavanje i neizvršenje iz člana 11., izvršenje EIN-a takođe se može odbiti ako se izvršenje istražne mjere ne bi odobrilo u sličnom domaćem slučaju.</p>	<p>se pribavili svi podaci o utvrđenim računima.</p> <p>(2) Podaci iz stava 1 ovog člana obuhvataju i podatke o računima za koje fizičko ili pravno lice protiv koga se vodi krivični postupak ima punomoćje.</p> <p>(3) Organ države izdavanja navodi razloge zbog kojih bi zatraženi podaci mogli biti od značaja za krivični postupak i na osnovu čega pretpostavlja da se računi vode u određenim bankama u državi izvršenja i, u mjeri u kojoj je to moguće, koje bi banke mogle biti obuhvaćene. U evropski istražni nalog unose se svi dostupni podaci koji mogu da olakšaju njegovo izvršenje.</p> <p>(4) Evropski istražni nalog može se izdati za potrebe vođenja krivičnog postupka kako bi se utvrdilo postojanje računa fizičkih ili pravnih lica protiv kojih se vodi krivični postupak u bilo kojoj finansijskoj instituciji na teritoriji države izvršenja, shodnom primjenom st. 2 i 3 ovog člana.</p> <p>Izvršenje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankarskim i drugim finansijskim računima</p> <p>Član 82</p> <p>(1) Nadležni domaći organ preduzima potrebne mjere za dostavljanje podataka iz člana 85 ovog zakona, u mjeri u kojoj traženim podacima raspolaže banka i druga finansijska institucija kod koje se vodi račun ili više računa.</p> <p>(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga radi pribavljanja podataka o bankarskim i drugim finansijskim računima može se odbiti i u slučaju kad se izvršenje te dokazne radnje ne bi moglo odobriti u sličnom domaćem slučaju.</p>	
<p>Član 27.</p> <p>Informacije o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju</p> <p>1. EIN se može izdati kako bi se pribavili podaci o određenim bankarskim računima i bankarskom poslovanju izvršenom tokom određenog perioda preko jednog ili više računa navedenih u EIN-u, uključujući podatke o računu pošiljaoca ili primaoca.</p>	<p>Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju</p> <p>Član 83</p> <p>(1) Nadležni domaći organ može za potrebe vođenja krivičnog postupka izdati evropski istražni nalog u svrhu pribavljanja podataka o određenim bankarskim računima i bankarskom poslovanju izvršenom tokom određenog perioda preko jednog ili više računa navedenih u evropskom istražnom nalogu, kao i podatke podatke o računu pošiljaoca</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>2. Svaka država članica preduzima mjere potrebne kako bi mogla dostaviti informacije iz stava 1. u skladu sa uslovima ovog člana.</p> <p>3. Obaveza određena u ovom članu primjenjuje se samo u mjeri u kojoj konkretnim informacijama raspolaže banka u kojoj se vodi račun.</p> <p>4. Organ izdavanja u EIN-u navodi zašto smatra da su zatražene informacije od važnosti za konkretni krivični postupak.</p> <p>5. EIN se takođe može izdati za informacije predviđene u stavu 1. u vezi sa finansijskim poslovanjem koje sprovode nebankarske finansijske institucije. Stavci od 3. do 4. primjenjuju se <i>mutatis mutandis</i>. U tom slučaju i uz razloge za nepriznavanje i neizvršenje iz člana 11., izvršenje EIN-a takođe se može odbiti ako se izvršenje istražne mjere ne bi odobrilo u sličnom domaćem slučaju.</p>	<p>ili primaoca.</p> <p>(2) Nadležni domaći organ u evropskom istražnom nalogu navodi zašto smatra da su zatraženi podaci važni za krivični postupak.</p> <p>(3) Evropski istražni nalog može se izdati za pribavljanje podataka iz stava 1 ovog člana u vezi sa finansijskim poslovanjem koje sprovode druge finansijske institucije, shodnom primjenom stava 2 ovog člana.</p> <p>Izvršenje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju</p> <p>Član 84</p> <p>(1) Nadležni domaći organi preduzimaju mjere potrebne za dostavljanje podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju, u mjeri u kojoj traženim podacima raspolaže banka ili druga finansijska institucija kod koje se vodi račun.</p> <p>(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga radi pribavljanja podataka o bankarskim i drugim finansijskim računim može se odbiti i u slučaju kad se izvršenje te dokazne radnje ne bi moglo odobriti u sličnom domaćem slučaju.</p>	
<p>Član 28.</p> <p>Istražne mjere koje znače prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, neprekidno i tokom određenog vremenskog perioda</p> <p>1. Kada se EIN izdaje u svrhu izvršenja istražne mjere kojom se zahtijeva prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, neprekidno i tokom određenog perioda, kao što je:</p> <p>(a) praćenje bankarskog ili drugog finansijskog poslovanja koje se sprovodi preko jednog ili više određenih računa;</p> <p>(b) kontrolisane isporuke na državnoj teritoriji države izvršenja, njegovo se izvršenje može odbiti, uz razloge za nepriznavanje i neizvršenje iz člana 11., ako se izvršenje konkretne istražne</p>	<p>Izdavanje evropskog istražnog naloga radi sprovođenja dokazne radnje prikupljanja dokaza neprekidno u određenom periodu</p> <p>Član 85</p> <p>(1) Nadležni domaći organ u skladu sa domaćim pravom može izdati evropski istražni nalog u svrhu izvršenja dokazne radnje kojim se zahtijeva prikupljanje dokaza neprekidno u određenom periodu, i to:</p> <p>1) praćenje bankarskog ili drugog finansijskog poslovanja koje se sprovodi preko jednog ili više računa,</p> <p>2) kontrolisane isporuke na teritoriji države izvršenja.</p> <p>(2) Nadležni domaći organ u evropskom istražnom nalogu navodi razloge zbog kojih smatra da su zatraženi podaci od važnosti za određeni krivični postupak.</p> <p>(3) Nadležni domaći organ, kad je to potrebno, sa nadležnim organom države izvršenja dogovara konkretne</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>mjere ne bi odobrilo u sličnom domaćem slučaju.</p> <p>2. Država izdavanja i država izvršenja dogovaraju praktične aranžmane u vezi sa istražnom mjerom iz stava 1. tačke (b) kao i za sve druge slučajeve kada je potrebno.</p> <p>3. Organ izdavanja u EIN-u navodi zašto smatra da su zatražene informacije od važnosti za konkretni krivični postupak.</p> <p>4. Nadležni organi države izvršenja imaju pravo djelovanja, upravljanja i nadzora nad aktivnostima povezanim sa izvršenjem EIN-a iz stava 1.</p>	<p>pojedinosti u vezi sa zatraženim dokaznim radnjama.</p> <p>Izvršenje evropskog istražnog naloga radi sprovođenja dokazne radnje prikupljanja dokaza neprekidno u određenom periodu</p> <p>Član 86</p> <p>(1) Nadležni domaći organ koji izvršava evropski istražni nalog koji je izdao nadležni organ druge države članice ima ovlašćenje da postupa, upravlja i vrši nadzor nad aktivnostima povezanim s izvršenjem tog evropskog istražnog naloga, u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga iz stava 1 ovog člana može se odbiti zbog razloga za nepriznavanje i neizvršenje evropskog istražnog naloga i ako se izvršenje te dokazne radnje ne bi mogle odobriti u sličnom domaćem slučaju.</p>	
<p>Član 29.</p> <p>Tajne istrage</p> <p>1. EIN se može izdati ako država izdavanja od države izvršenja želi da zatraži pomoć pri sprovođenju istražnih radnji za krivično djelo od strane službenika koji djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom („tajne istrage“).</p> <p>2. Organ izdavanja u EIN-u navodi razlog zbog kojeg smatra da bi tajna istraga mogla biti važna za konkretni krivični postupak. Odluku o priznavanju i izvršenju EIN-a izdatog na osnovu ovog člana u svakom pojedinačnom slučaju donose nadležni organi države izvršenja, vodeći računa o svom nacionalnom pravu i postupcima.</p> <p>3. Uz razloge za nepriznavanje i neizvršenje iz člana 11., organ izvršenja može odbiti da izvrši EIN iz stava 1. kada:</p> <p>(a)izvršenje tajne istrage ne bi bilo odobreno u sličnom domaćem slučaju; ili</p> <p>(b)nije bilo moguće postići sporazum o aranžmanima za tajne</p>	<p>Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu sprovođenja prikrivene istrage</p> <p>Član 87</p> <p>(1) Evropski istražni nalog može se izdati radi sprovođenja dokaznih radnji od strane lica koji djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom.</p> <p>(2) Organ izdavanja navodi razlog zbog kojeg smatra da bi prikrivena istraga mogla biti važna za određeni krivični postupak.</p> <p>Izvršenje evropskog istražnog naloga kojim je zatražena prikrivena istraga</p> <p>Član 88</p> <p>(1) Kad primi evropski istražni nalog kojim je zatražena prikrivena istraga, nadležni domaći organ odlučuje o izvršenju evropskog istražnog naloga vodeći računa o domaćem pravu i razlozima za neizvršenje i može odbiti izvršenje evropskog istražnog naloga kad:</p> <p>1) izvršenje prikrivene istrage ne bi bilo odobreno u sličnom domaćem slučaju, ili</p> <p>2) nije bilo moguće postići sporazum sa nadležnim organom o konkretnim pojedinostima vezanim za sprovođenje prikrivene istrage iz stava 2 ovog člana.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>istrage iz stava 4.</p> <p>4. Tajne istrage odvijaju se u skladu sa nacionalnim pravom i postupcima države članice na čijoj se državnoj teritoriji odvija tajna istraga. Nadležni organi države izvršenja imaju isključivo pravo djelovanja, upravljanja i nadzora nad aktivnostima povezanimi sa tajnom istragom. Trajanje tajne istrage, detaljni uslovi i pravni status uključenih službenika tokom tajnih istraga dogovara se između države izdavanja i države izvršenja, uzimajući u obzir njihova nacionalna prava i postupke.</p>	<p>(2) Prikrivene istrage sprovode se u skladu sa domaćim pravom. Domaći organi koji izvršavaju evropski istražni nalog imaju isključivo ovlašćenje da postupaju, upravljaju i vrše nadzor nad aktivnostima u vezi sa prikryvenim istragama. Trajanje prikryvene istrage, detaljni uslovi i pravni status angažovanih lica tokom prikryvene istrage dogovaraju se sa nadležnim organima države izdavanja, uzimajući u obzir njeno pravo i postupke.</p>		
<p>Član 30.</p> <p>Presrijetanje telekomunikacija uz tehničku pomoć druge države članice</p> <p>1. EIN se može izdati za presrijetanje telekomunikacija u državi članici iz koje je potrebna tehnička pomoć.</p> <p>2. Kada je više država članica u mogućnosti pružiti cijelovitu potrebnu tehničku pomoć za isto presrijetanje telekomunikacija, EIN se upućuje samo jednoj od njih. Prednost se uvijek daje državi članici u kojoj se nalazi ili će se nalaziti subjekt presrijetanja.</p> <p>3. EIN iz stava 1. takođe sadrži sljedeće informacije:</p> <p>(a) informacije potrebne u svrhu identifikacije subjekta presrijetanja;</p> <p>(b) traženo trajanje presrijetanja; i</p> <p>(c) dovoljne tehničke podatke, posebno ciljni identifikator, kako bi se obezbijedilo da se EIN može izvršiti.</p> <p>4. Organ izdavanja u EIN-u navodi zašto smatra da je navedena istražna mjera od važnosti za konkretni krivični postupak.</p> <p>5. Uz razloge za nepriznavanje ili neizvršenje iz člana 11., izvršenje EIN-a iz stava 1. takođe se može odbiti kada istražna mjera ne bi bila odobrena u sličnom domaćem slučaju. Država izvršenja može svoju saglasnost usloviti ispunjenjem bilo kojih</p>	<p>Izdavanje evropskog istraženog naloga za presrijetanje telekomunikacija uz tehničku pomoć druge države članice</p> <p>Član 89</p> <p>(1) Evropski istražni nalog može se izdati za presrijetanje telekomunikacija u državi članici od koje je potrebno tražiti tehničku pomoć.</p> <p>(2) Kad je više država članica u mogućnosti da pruži kompletну potrebnu tehničku pomoć za isto presrijetanje telekomunikacija, evropski istražni nalog se upućuje samo jednoj od njih, a prednost se uvijek daje državi članici u kojoj se nalazi ili će se nalaziti subjekt presrijetanja.</p> <p>(3) Pored podataka iz člana 59 stav 1 ovog zakona, evropski istražni nalog iz stava 1 ovog člana sadrži i sljedeće podatke:</p> <p>1) podatke potrebne radi identifikacije subjekta presrijetanja,</p> <p>2) traženo trajanje presrijetanja, i</p> <p>3) tehničke podatke, posebno ciljni identifikator, kako bi se obezbijedilo da se evropski istražni nalog može izvršiti.</p> <p>(4) Nadležni domaći organ navodi zašto smatra da je navedena dokazna radnja od važnosti za domaći krivični postupak.</p> <p>(5) Prilikom izdavanja evropskog istražnog naloga iz stava 1 ovog člana ili tokom presrijetanja, nadležni domaći organ može, kad za to ima poseban razlog, zatražiti prepis, dekodiranje ili dešifrovanje zapisa, uz saglasnost organa države izvršenja.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>uslova koji bi trebalo da se ispune u sličnom domaćem slučaju.</p> <p>6. EIN iz stava 1. može se izvršiti:</p> <p>(a) prenosom telekomunikacija direktno državi izdavanja; ili</p> <p>(b) presrijetanjem, bilježenjem i naknadnim prenosom ishoda presrijetanja telekomunikacija državi izdavanja.</p> <p>Organ izdavanja i organ izvršenja sprovode međusobna savjetovanja sa ciljem postizanja dogovora oko toga izvršava li se presrijetanje u skladu sa tačkom (a) ili (b).</p> <p>7. Pri izdavanju EIN-a iz stava 1. ili tokom presrijetanja, organ izdavanja može, kada za to ima poseban razlog, takođe zatražiti prepis, dekodiranje ili dešifrovanje zapisa, shodno saglasnosti organa izvršenja.</p> <p>8. Troškovi koji proizlaze iz primjene ovog člana snose se u skladu sa članom 21., osim troškova nastalih od prepisa, dekodiranja i dešifrovanja presretanih komunikacija koje snosi država izdavanja.</p>	<p>Izvršenje evropskog istraženog naloga za presrijetanje telekomunikacija uz tehničku pomoć koju pruža Crna Gora</p> <p>Član 90</p> <p>(1) Kad primi evropski istražni nalog za presrijetanje telekomunikacija, nadležni domaći organ odmah preduzima radnje potrebne za njegovo izvršenje u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(2) Nadležni domaći organ može odbiti izvršenje naloga iz stava 1 ovog člana zbog razloga za nepriznavanje i neizvršenje evropskog istražnog naloga i kad dokazna radnja ne bi bila odobrena u sličnom domaćem slučaju. Nadležni domaći organ izvršenje naloga iz stave 1 ovog člana može usloviti ispunjenjem bilo kojih uslova koji bi trebalo da budu ispunjeni u sličnom domaćem slučaju.</p> <p>(3) Evropski istražni nalog iz stava 1 ovog člana može se izvršiti:</p> <p>1) prenosom telekomunikacija neposredno državi izdavanja, ili</p> <p>2) presrijetanjem, bilježenjem i naknadnim prenosom ishoda presrijetanja telekomunikacija državi izdavanja.</p> <p>(4) Nadležni domaći organ konsultuje se sa organom države izdavanja radi ogovora da li će se evropski istražni nalog iz stava 1 ovog člana izvršiti u skladu sa tačkom 1 ili tačkom 2 stava 3 ovog člana.</p>	
<p>Član 31.</p> <p>Obavještavanje države članice u kojoj se nalazi subjekt presrijetanja i čija tehnička pomoć nije potrebna</p> <p>1. Kada nadležni organ jedne države članice („država članica koja presrijeće“) odobri presrijetanje telekomunikacija u svrhu izvršavanja istražne mjere, a adresa subjekta presrijetanja za komunikaciju navedena u nalogu za presrijetanje se koristi na državnoj teritoriji druge države članice („obaviještena država članica“) čija tehnička pomoć nije potrebna za izvršenje presrijetanja, država članica koja presrijeće obavještava nadležni organ obaviještene države članice o presrijetanju:</p>	<p>Obavještavanje države članice u kojoj se nalazi subjekt presrijetanja i čija tehnička pomoć nije potrebna</p> <p>Član 91</p> <p>(1) Kad nadležni domaći organ odluči da izvrši dokaznu radnju presrijetanja telekomunikacija, a adresa subjekta presrijetanja za komunikaciju navedena u nalogu se koristi na teritoriji druge države članice, čija tehnička pomoć nije potrebna za izvršenje presrijetanja, organ države izvršenja obavještava nadležni organ te države o presrijetanju:</p> <p>1) prije presrijetanja u slučajevima kad organ države izvršenja ima saznanja u trenutku izdavanja naloga za presrijetanje da se subjekt presrijetanja nalazi ili će se nalaziti na teritoriji obaviještene države članice,</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>(a) prije presrijetanja, u slučajevima kada nadležni organ države članice koja presrijeće ima saznanja, u trenutku izdavanju naloga za presrijetanje, da se subjekt presrijetanja nalazi ili će se nalaziti na državnoj teritoriji obavješte države članice;</p> <p>(b) tokom presrijetanja ili nakon izvršenja presrijetanja, odmah nakon saznanja da se subjekt presrijetanja tokom presrijetanja nalazi ili se nalazio na državnoj teritoriji obaviještene države članice.</p> <p>2. Obavještanje iz stava 1. izvršava se pomoću obrasca utvrđenog u Prilogu C.</p> <p>3. Nadležni organ obaviještene države članice može, u slučaju kada se presrijetanje ne bi odobrilo u sličnom domaćem slučaju, obavijestiti bez odlaganja, a najkasnije u roku od 96 sati od prijema obavještenja iz stava 1., nadležni organ države članice koja presrijeće o sljedećem:</p> <p>(a) da se presrijetanje ne može izvršiti ili se prekida; i</p> <p>(b) ako je potrebno, da se sav prethodno presrijetani materijal dok se subjekt presrijetanja nalazio na njenoj državnoj teritoriji ne može upotrijebiti ili se može upotrijebiti samo pod uslovima koje on određuje. Nadležni organ obaviještene države članice obavještava nadležni organ države članice koja presrijeće o razlozima koji opravdavaju navedene uslove.</p> <p>4. Član 5. stav 2. primjenjuje se <i>mutatis mutandis</i> na obavještenje iz stava 2.</p>	<p>2) tokom presrijetanja ili nakon izvršenja presrijetanja, odmah nakon saznanja da se subjekt presrijetanja tokom presrijetanja nalazi ili se nalazio na teritoriji obaviještene države članice.</p> <p>(2) Obavještanje iz stava 1 ovog člana vrši se putem standardizovanog obrasca koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.</p> <p>(3) Ako je obaviješten o tome da se adresa subjekta presrijetanja za komunikaciju navedena u nalogu za presrijetanje koristi na teritoriji Crne Gore i da nije potrebna tehnička pomoć za izvršenje presrijetanja, nadležni domaći organ može u slučaju kad se presrijetanje ne bi moglo odobriti u sličnom domaćem slučaju da bez odlaganja, a najkasnije u roku od 96 časova od prijema obavještenja iz stava 2 ovog člana, obavijestiti organ države izdavanja:</p> <p>1) da se presrijetanje ne može izvršiti ili se prekida, i</p> <p>2) ako je potrebno, da se sav prethodno presrijetani materijal dok se subjekt presrijetanja nalazio na teritoriji Crne Gore ne može upotrijebiti ili se može upotrijebiti samo pod uslovima koje odredi organ iz stava 1 ovog člana. Nadležni domaći organ obavještava organ države izdavanja o razlozima koji opravdavaju navedene uslove.</p>	
<p>Član 32. Privremene mjere</p> <p>1. Organ izdavanja može izdati EIN kako bi se preduzela bilo koja mjera sa ciljem privremenog sprječavanja uništenja, izmjene, pomicanja, prenosa ili uklanjanja stvari koja se može upotrijebiti kao dokaz.</p> <p>2. Organ izvršenja donosi odluku i dostavlja odluku o privremenoj mjeri što je prije moguće, a kad god je to moguće u</p>	<p>Izdavanje evropskog istraženog naloga za preuzimanje mjere privremenog sprječavanja uništenja, izmjene, premještanja, prenosa ili ukidanja predmeta mjere</p> <p>Član 92</p> <p>(1) Evropski istražni nalog može se izdati kako bi se preduzela bilo koja mjera radi privremenog sprječavanja uništenja, izmjene, premještanja, prenosa ili uklanjanja predmeta koji se može upotrijebiti kao dokaz.</p> <p>(2) Kad se traži preuzimanje mjere iz stava 1 ovog člana, nadležni domaći organ navodi u evropskom istražnom</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>roku od 24 sata od prijema EIN-a.</p> <p>3. Kada se traži privremena mjera iz stava 1., organ izdavanja naznačuje u EIN-u prenose li se dokazi državi izdavanja ili ostaju u državi izvršenja. Organ izvršenja priznaje i izvršava EIN i prenosi dokaze u skladu sa postupcima utvrđenim u ovoj Direktivi.</p> <p>4. Kada je, u skladu sa stavom 3., EIN-u priložen naputak da dokazi ostaju u državi izvršenja, organ izdavanja naznačuje datum ukidanja privremene mjere iz stava 1. ili procijenjeni datum za podnošenje zahtjeva za prenos dokaza u državu izdavanja.</p> <p>5. Nakon savjetovanja sa organom izdavanja, organ izvršenja može, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i praksom, utvrditi primjerene uslove sa obzirom na okolnosti slučaja kako bi se ograničio period tokom kojeg će se zadržati privremena mjera iz stava 1. Ako, u skladu sa navedenim uslovima, organ izvršenja predviđa ukidanje privremene mjere, on obavještava organ izdavanja, kojem se pruža mogućnost podnošenja primjedbi. Organ izdavanja bez odlaganja obavještava organ izvršenja da je privremena mjera iz stava 1. ukinuta.</p>	<p>nalogu da li se dokazi prenose Crnoj Gori ili ostaju u državi izvršenja.</p> <p>(3) Kad je u smislu stava 2 ovog člana u evropskom istražnom nalogu navedeno da dokazi ostaju u državi izvršenja, nadležni domaći organ navodi datum ukidanja privremene mjere iz stava 1 ovog člana ili procijenjeni datum za podnošenje zahtjeva za prenos dokaza u Crnu Goru.</p> <p>(4) Kad se nalog iz stava 1 ovog člana izvršava u drugoj državi članici, nadležni domaći organ bez odlaganja obavještava organ države izvršenja o ukidanju mjere navedene u evropskom istražnom nalogu.</p> <p>Izvršenje evropskog istražnog naloga za određivanje privremene mjere</p> <p>Član 93</p> <p>(1) Kad primi evropski istražni nalog za određivanje privremene mjere, nadležni domaći organ odmah preduzima radnje potrebne za njegovo izvršenje u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(2) Odluka o privremenoj mjeri donosi se i dostavlja organu države izdavanja u što kraćem roku, a kad god je to moguće u roku od 24 časa od prijema evropskog istražnog naloga.</p> <p>(3) Nakon konsultovanja sa organom države izdavanja, nadležni domaći organ može, u skladu sa domaćim pravom i praksom, utvrditi primjerene uslove s obzirom na okolnosti slučaja kako bi se ograničilo vrijeme tokom kojeg će se sprovesti privremena mjera iz stava 1 ovog člana. Ako u skladu s navedenim uslovima, nadležni domaći organ predviđa ukidanje privremene mjere, o tome obavještava organ države izdavanja kojem se pruža mogućnost podnošenja primjedbi.</p>	
<p>Član 33.</p> <p>Obavještenja</p> <p>1. Svaka država članica do 22. maja 2017. Komisiju obavještava o sljedećem:</p> <p>(a)organu ili organima koja su, u skladu sa njenim nacionalnim pravom, nadležni u skladu sa članom 2. tačkama (c) i (d) kada</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>

<p>je ta država članica država izdavanja ili država izvršenja;</p> <p>(b) jezicima prihvatljivim za EIN, kako je navedeno u članu 5. stavu 2.;</p> <p>(c) informacijama o imenovanom centralnom organu ili organima, ako država članica želi da koristi mogućnost predviđenu u članu 7. stavu 3. Te su informacije obavezujuće za organe države izdavanja.</p> <p>2. Svaka država članica takođe može Komisiji dostaviti popis potrebnih dokumenata koje bi zahtjevala na osnovu člana 22. stava 4.</p> <p>3. Države članice obavještavaju Komisiju o svim naknadnim promjenama informacija iz stava 1. i 2.</p> <p>4. Informacije dobijene na osnovu ovog člana Komisija stavlja na raspolaganje svim državama članicama i EJN-u. EJN kao i informacije čini dostupnima na internet stranici iz člana 9. Odluke Savjeta 2008/976/PUP.</p>				
<p>Član 34.</p> <p>Odnosi prema drugim pravnim instrumentima, sporazumima i dogovorima</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu između država članica i trećih zemalja i njihovu privremenu primjenu na osnovu člana 35., ova Direktiva, počevši od 22. maja 2017., zamjenjuje odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija koje se primjenjuju između država članica koje obavezuje ova Direktiva:</p> <p>(a) Evropska konvencija Savjeta Evrope o uzajamnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima od 20. aprila 1959., kao i njena dva dodatna protokola, kao i bilateralni sporazumi sklopljeni na osnovu člana 26. Te konvencije;</p> <p>(b) Konvencija o sprovođenju Šengenskog sporazuma;</p> <p>(c) Konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima među državama članicama Evropske unije i protokol uz navedenu konvenciju.</p> <p>2. Okvirna odluka 2008/978/PUP zamjenjuje se ovom</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>Direktivom u odnosu na države članice koje obavezuje ova Direktiva. Odredbe Okvirne odluke 2003/577/PUP, kad je riječ o obezbjeđenju dokaza, zamjenjuju se ovom Direktivom u odnosu na države članice koje obavezuje ova Direktiva.</p> <p>U odnosu na države članice koje obavezuje ova Direktiva, upućivanja na Okvirnu odluku 2008/978/PUP i, kad je riječ o osiguranju dokaza, na Okvirnu odluku 2003/577/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p> <p>3. Uz ovu Direktivu, države članice mogu sklopiti ili nastaviti da primjenjuju bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore sa drugim državama članicama nakon 22. maja 2017. samo u mjeri u kojoj oni omogućavaju dalje jačanje ciljeva ove Direktive i doprinose pojednostavljenju ili daljem olakšavanju postupaka za prikupljanje dokaza kao i pod uslovom da se poštuje nivo zaštitnih mjera utvrđen u ovoj Direktivi.</p> <p>4. Države članice obavještavaju Komisiju do 22. maja 2017. o postojećim sporazumima i dogovorima iz stava 3. koje žele nastaviti da primjenjuju. Države članice Komisiju takođe obavještavaju o svakom novom sporazumu ili dogovoru iz stava 3. u roku od tri mjeseca od njegovog potpisivanja.</p>				
<p>Član 35.</p> <p>Prelazne odredbe</p> <p>1. Zahtjevi za uzajamnu pomoć primljeni prije 22. maja 2017. i dalje su uređeni postojećim instrumentima koji se odnose na uzajamnu pomoć u krivičnim stvarima . Odluke o obezbjeđenju dokaza donesene na osnovu Okvirne odluke 2003/577/PUP i primljene prije 22. maja 2017. takođe su uređene tom okvirnom odlukom.</p> <p>2. Član 8. stav 1. primjenjuje se <i>mutatis mutandis</i> na EIN nakon donošenja odluke o osiguranju na osnovu Okvirne odluke 2003/577/PUP.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>Član 36.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice preduzimaju mjere potrebne za usklađivanje sa ovom Direktivom do 22. maja 2017.</p> <p>2. Kada države članice donose ove mjere, kao i mjere koje sadrže upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

upućivanje prilikom njihovog službenog objavljivanja. Načine tog upućivanja određuju države članice. 3. Države članice do 22. maja 2017. Komisiji dostavljaju tekst odredaba kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obaveze koje im se nameću ovom Direktivom.			
Član 37. Izvještaj o primjeni Najkasnije pet godina od 21. maja 2014., Komisija podnosi izvještaj Evropskom parlamentu i Savjetu o primjeni ove Direktive, na osnovu kvalitativnih i kvantitativnih podataka, uključujući posebno evaluaciju njegovog učinka na saradnju u krivičnim stvarima i zaštitu pojedinaca, kao i na sprovođenje odredbi o presrijetanju telekomunikacija sa obzirom na tehnički napredak. Uz aj se izvještaj, prema potrebi, prilaže predlozi izmjena ove Direktive.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
Član 38. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i> .	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
Član 39. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu sa Ugovorima.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
OKVIRNA ODLUKA SAVJETA 2005/214/PUP			
Član 1. Definicije Za potrebe ove Okvirne odluke: (a) „odluka” znači konačna odluka kojom se nalaže plaćanje novčane kazne fizičkom ili pravnom licu ako je odluku donio / donijelo: i.sud države izdavanja za krivično djelo prema pravu države izdavanja; ii.organ države izdavanja koje nije sud za krivično djelo prema pravu države izdavanja, pod uslovom da je konkretno lice imalo mogućnost da iznese predmet pred sud koji je nadležan posebno u krivičnim stvarima ;	Značenje izraza Član 14, tač.9 Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 9) odluka o novčanoj kazni je pravosnažna odluka kojom je fizičkom ili pravnom licu naloženo plaćanje novčane kazne, koju je donio: a) sud države izdavanja za djelo kažnjivo prema pravu te države, b) organ države izdavanja koji je izrekao novčanu kaznu za djelo kažnjivo prema pravu te države, ako je tom licu dato pravo da osporava takvu odluku pred krivičnim sudom,	Potpuno usklađeno	

<p>iii.organ države izdavanja koje nije sud, za radnje koje su kažnjive u skladu sa nacionalnim pravu države izdavanja zbog činjenice da su povrede pravnih pravila, pod uslovom da je konkretno lice imalo mogućnost da iznese predmet pred sud koji je nadležan posebno u krivičnim stvarima ;</p> <p>iv.sud koji je nadležan posebno u krivičnim stvarima, ako je odluka donesena u vezi odluke iz tačke iii.;</p> <p>b) „novčana kazna” znači obaveza plaćanja:</p> <p>i.novčanog iznosa utvrđenog u odluci na osnovu osude zbog kažnjive radnje;</p> <p>ii.naknade štete utvrđene u istoj odluci u korist oštećenog, kada on u okviru postupka ne može postaviti građanskopravni zahtjev i sud postupa u izvršavanju svoje krivične nadležnosti;</p> <p>iii.novčanog iznosa za troškove sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka;</p> <p>iv.novčanog iznosa utvrđenog u istoj odluci javnom fondu ili organizaciji za pomoć žrtvama.</p>	<p>v) organ države izdavanja, za radnje koje predstavljaju kršenje njenog prava i kažnjive su u skladu sa pravom te države, ako je tom licu dato pravo da osporava takvu odluku pred krivičnim sudom,</p> <p>g) krivični sud povodom pravnog lijeka podnijetog na odluku organa države izdavanja;</p> <p>10) novčana kazna podrazumijeva obavezu plaćanja:</p> <p>a) novčanog iznosa kao sankcije utvrđenog odlukom o novčanoj kazni,</p> <p>b) naknade štete određene oštećenom u krivičnom postupku odlukom o novčanoj kazni,</p> <p>v) troškova sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka o novčanoj kazni,</p> <p>g) novčanog iznosa utvrđenog odlukom o novčanoj kazni u korist javne ustanove, humanitarne organizacije ili fonda za naknadu štete žrtvama krivičnih djela;</p>	
<p>Novčana kazna ne uključuje:</p> <p>—naloge za zapljenu sredstava kojima se počinilo krivično djelo ili koristi ostvarene krivičnim djelom,</p> <p>—naloge građanskopravne prirode koji proističu iz zahtjeva za naknadu štete i povraćaj u predašnje stanje i koji su izvršni u skladu sa Uredbom Savjeta (EZ) br. 44/2001 od 22. decembra 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskeh odluka u građanskim i privrednim stvarima;</p>	<p>Isključenje naplate Član 97</p> <p>(1) Izvršenje odluke o novčanoj kazni ne odnosi se na:</p> <p>1) oduzimanje predmeta namijenjenih, upotrijebljenih ili nastalih izvršenjem krivičnih djela,</p> <p>2) oduzimanje imovinske koristi ostvarene krivičnim djelom,</p> <p>3) zahtjev za naknadu i otklanjanje štete koji je izvršen na osnovu odredbi Regulative (EU) br. 1215/2012 Evropskog parlamenta i Savjeta od 12. decembra 2012. godine, o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskeh odluka u građanskim i privrednim stvarima.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>(c)„država izdavanja” znači država članica u kojoj je donesena odluka u smislu ove Okvirne odluke;</p>	<p>Značenje izraza Član 14, tač.1</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 1) država izdavanja je država članica Evropske unije u kojoj je izdat nalog ili donesena odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;		
(d) „država izvršenja” znači država članica kojoj je odluka dostavljena radi izvršenja.	Značenje izraza Član 14, tač.2 Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 2) država izvršenja je država članica Evropske unije kojoj je radi izvršenja proslijeden nalog ili druga odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;	Potpuno usklađeno	
Član 2. Utvrđivanje nadležnih organa 1. Svaka država članica obavlja Glavni sekretarijat Savjeta o tome koji je organ odnosno koji su organi prema njenom nacionalnom pravu nadležni u skladu sa ovom Okvirnom odlukom, kada je ta država izdavanja ili država izvršenja. 2. Nezavisno od člana 4., svaka država članica može odrediti, ako je potrebno zbog uređenja njenog unutrašnjeg sistema, jedno ili više centralnih organa nadležanih za administrativno dostavljanje i zaprimanje odluka i za pomoć nadležanim organima. 3. Glavni sekretarijat Savjeta zaprimljene informacije stavlja na raspolaganje svim državama članicama i Komisiji.	Nadležni organi Član 99 (1) Za prijem i prosljeđivanje odluke o novčanoj kazni nadležno je Ministarstvo. (2) Za izvršenje odluke o novčanoj kazni nadležan je sud za prekršaje ili osnovni sud prema mjestu gdje fizičko lice ima prebivalište ili boravište, odnosno gdje pravno lice ima registrovano sjedište ili prema mjestu gdje se nalazi imovina tih lica ili gdje ona ostvaruju prihod.	Potpuno usklađeno	
Član 3. Temeljna prava Ova Okvirna odluka ne utiče na obavezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela utvrđenih članom 6. Ugovora.	Načelo poštovanja osnovnih prava Član 2 (1) Sprovođenje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvrđenih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije. (2) Na prosljeđivanje i zaštitu podataka o ličnosti (u daljem tekstu: lični podaci) razmijenjenih tokom pravosudne saradnje primjenjuju se odredbe važećih zakona i drugih propisa Crne Gore (u daljem tekstu: domaće pravo) o zaštiti ličnih podataka. (3) Na prava maloljetnika u postupcima pravosudne saradnje koja nije regulisana ovim zakonom primjenjuju se odredbe domaćeg prava o zaštiti maloljetnika u krivičnom	Potpuno usklađeno	

	postupku.		
<p style="text-align: center;">Član 4. Dostavljanje odluka i obraćanje centralnim organima</p> <p>1. Odluka se zajedno sa potvrdom iz ovog člana može dostaviti nadležnom organu države članice u kojoj fizičko ili pravno lice protiv kojeg je donesena odluka ima imovinu ili ostvaruje dohodak, ima uobičajeno boravište ili, kada se radi o pravnom licu, registrovano sjedište.</p> <p>2. Potvrda za koju se u Prilogu nalazi standardni obrazac, mora biti potpisana i mora biti potvrđena tačnost njenog sadržaja od strane nadležanog organa države izdavanja.</p> <p>3. Odluku ili njenu ovjerenu kopiju zajedno sa potvrdom, nadležni organ u državi izdavanja dostavlja direktno nadležnom organu u državi izvršenja u onom obliku koji omogućava pisani zapis pod uslovima koji državi izvršenja omogućava utvrđivanje njene vjerodostojnosti. Original odluke ili ovjerenu kopiju i original potvrde dostavlja se državi izvršenja, ako ona to zahtjeva. Svi službeni dopisi takođe se razmjenjuju direktno između navedenih nadležanih organa.</p> <p>4. Država izdavanja dostavlja odluku svaki put samo jednoj državi izvršenja.</p> <p>5. Ako nadležni organ u državi izvršenja nije poznat nadležnom organu u državi izdavanja, potonja preduzima sve potrebne mјere, uključujući i putem kontakt službi Evropske pravosudne mreže kako bi dobila informacije od države izvršenja.</p> <p>6. Kada organ države izvršenja koji zaprima odluku nije nadležan za njeno priznavanje i za preuzimanje potrebnih mјera za njeno izvršenje, on, <i>ex officio</i>, dostavlja odluku nadležnom organu i obavještava nadležni organ u državi izdavanja na odgovarajući način.</p> <p>7. Ujedinjena Kraljevina i Irska, mogu u izjavi navesti da se odluka zajedno sa potvrdom mora dostaviti putem centralnog organa ili centralnih organa koja su u toj izjavi navedeni. Te države članice mogu u svakom trenutku kasnijom izjavom</p>	<p style="text-align: center;">Prosljeđivanje odluke o novčanoj kazni</p> <p style="text-align: center;">Član 101</p> <p>(1) Sud koji je donio odluku o novčanoj kazni dostaviće tu odluku Ministarstvu.</p> <p>(2) Ministarstvo će popuniti potvrdu na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije i ovjeriti tačnost njenog sadržaja. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskem i engleskom jeziku.</p> <p>(3) Ministarstvo će odluku o novčanoj kazni, zajedno sa ovjerenom potvrdom iz stava 2 ovog člana dostaviti državi članici u kojoj fizičko ili pravno lice na koje se odluka odnosi ima imovinu ili ostvaruje prihod, ima prebivalište ili boravište, odnosno u kojoj pravno lice ima registrovano sjedište.</p> <p>(4) Ministarstvo ne može istovremeno proslijediti odluku o novčanoj kazni radi izvršenja u više država članica.</p> <p style="text-align: center;">Korišćenje Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima</p> <p style="text-align: center;">Član 7</p> <p>(1) U cilju unapređenja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa državama članicama, Crna Gora obezbeđuje efikasnu saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom.</p> <p>(2) Lica za kontakt sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivičnim stvarima će u organu uprave nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo) odrediti ministar nadležan za poslove pravosuđa, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne saradnje u krivičnim stvarima predsjednici tih sudova, a u državnim tužilaštima Vrhovni državni tužilac.</p> <p>(3) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana preduzimaju potrebne radnje u cilju olakšavanja uspostavljanja neposrednih kontakata između nadležnih domaćih organa i nadležnih organa drugih država članica u izvršenju njihovih</p>	Potpuno usklađeno	

<p>ograničiti područje primjene takve izjave sa ciljem povećavanja učinka člana 3. One će tako postupiti kada odredbe o uzajamnoj pomoći Konvencije o sproveđenju Šengenskog sporazuma stupe na snagu u odnosu na njih. Svaka se izjava pohranjuje kod Glavnog sekretarijata Savjeta i o njoj se obavještava Komisija.</p>	<p>naloga i odluka.</p> <p>(4) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana pružaće pomoći nadležnim domaćim organima i nadležnim organima drugih država članica, na njihov zahtjev, radi utvrđivanja nadležnih organa za izvršenje naloga i odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona i dobijanja podatka o tim organima u postupcima konsultacija između Crne Gore i država članica.</p>	
<p>Član 5. Područje primjene</p> <p>1. Ako su sljedeći prestupi određeni kao kažnjivi u pravu države izdavanja, imaju pod uslovima iz ove Okvirne Odluke i bez provjere dvostrukе kažnjivosti djela, za posljedicu priznanje i izvršenje odluka:</p> <ul style="list-style-type: none"> — učestvovanje u zločinačkim organizacijama, — terorizam, — trgovina ljudima, — seksualno iskorišćavanje djece i dječja pornografija, — nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama, — nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima, — korupcija, — prevara, uključujući onu kojom se nanosi šteta finansijskim interesima Evropskih zajednica u smislu Konvencije od 26. jula 1995. o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica, — pranje koristi pribavljenе krivičnim djelom, — krivotvorene valute, uključujući euro, 	<p>Oblast primjene</p> <p>Član 96</p> <p>(1) Odluka o novčanoj kazni biće izvršena bez provjere dvostrukе kažnjivosti za djela iz člana 8 ovog zakona i za sljedeća djela i prekršaje:</p> <ul style="list-style-type: none"> – kršenje propisa o saobraćaju, uključujući pravila o broju časova vožnje i vremenu odmora kao i propisa o opasnim stvarima, – krijumčarenje robe, – povredu prava intelektualne svojine, – prijetnju i nasilna djela protiv ljudi, uključujući nasilje na sportskim priredbama, – krivična djela oštećenja tuđe imovine, – krađu, – djela koje su države članice inkriminisale u svrhu izvršavanja obaveza iz instrumenata usvojenih u smislu Ugovora o Evropskim zajednicama ili glave VI. Ugovora o Evropskoj uniji. <p>(2) Odluka o novčanoj kazni biće izvršena i za sva druga djela i prekršaje propisane domaćim pravom, nezavisno od zakonskog opisa i pravne kvalifikacije radnje prema pravu države izdavanja.</p> <p>Isključenje provjere dvostrukе kažnjivosti</p> <p>Član 8</p> <p>(1) Nadležni domaći organ izvršiće primljeni nalog, odnosno odluku države članice, bez provjeravanja dvostrukе kažnjivosti, ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od tri ili više godina, a u slučaju priznanja strane novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, za sljedeća kažnjiva</p>	<p>Potpuno uskladjeno</p>

<ul style="list-style-type: none"> — računarski kriminal, — krivična djela protiv životne sredine, uključujući nezakonitu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama kao i ugroženim vrstama biljaka i njihovim podvrstama, — omogućivanje nedopuštenog ulaska i boravka, — ubistvo, teška tjelesna povreda, — nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivima, — otmica, protivpravno lišavanje slobode i uzimanje talaca, — rasizam i ksenofobija, — organizovana ili oružana pljačka, — nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitete i umjetnička djela, — prevara, — reketarenje i iznuda, — krivotvorene i piratstvo proizvoda, — krivotvorene službenih isprava i promet njima, — krivotvorene sredstava plaćanja, — nedopuštena trgovina hormonima i drugim pospješivačima rasta, — nedopuštena trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima, 	<p>djela:</p> <ul style="list-style-type: none"> — stvaranje kriminalne organizacije, — terorizam, — trgovina ljudima, — polno iskorišćavanje maloljetnika i dječja pornografija, — nedozvoljena trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama, — nedozvoljena trgovina oružjem, municijom i eksplozivima, — korupcija, <ul style="list-style-type: none"> — prevara, uključujući i one koje utiču na finansijske interese Evropskih zajednica u smislu Konvencije o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica od 26. jula 1995. godine, — pranje novca, — falsifikovanje valute, uključujući i euro, — kompjuterski kriminalitet, — djela protiv životne sredine, uključujući i nedozvoljenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka, — omogućavanje neovlašćenog ulaska i boravka, — ubistvo i teška tjelesna povreda, — nedozvoljena trgovina ljudskim organima i tkivom, — otmica, protivpravno lišenje slobode i držanje talaca, — rasizam i ksenofobija, — organizovano ili oružano razbojništvo, — nedozvoljena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela, — prevara, — reketiranje i iznuda, — falsifikovanje i piratstvo proizvoda, — falsifikovanje i trgovina javnim ispravama, — falsifikovanje sredstava plaćanja, — nedozvoljena trgovina hormonskim supstancama i drugim materijama za podsticanje rasta, — nedozvoljena trgovina nuklearnim i radioaktivnim 	
---	---	--

<ul style="list-style-type: none"> — trgovina ukradenim vozilima, — silovanje, — palež, — krivična djela u nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, — nezakonita zapljena vazduhoplova/brodova, — sabotaža, — ponašanje kojim se krše saobraćajni propisi, uključujući kršenje pravila o broju sati vožnje i vremenu odmora i propisi o opasnim supstancama, — krijumčarenje robe, — povrede prava intelektualnog vlasništva, — prijetnje i nasilna djela protiv lica, uključujući nasilje na sportskim priredbama, — krivična djela uništenja i oštećenja tuđe imovine, — krađa, — prestupi koje je inkriminisala država izdavanja i pri čemu se izvršava obaveza koja proizlazi iz instrumenata usvojenih u skladu sa Ugovoru o EZ-u ili u skladu sa glavom VI Ugovora o EU-u. <p>2. Savjet može odlučiti da doda druge vrste prestupa popisu iz stava 1. u svakom trenutku, jednoglasnom odlukom nakon savjetovanja sa Evropskim parlamentom, pod uslovima utvrđenim članom 39. stavom 1. Ugovora o EU-u.</p> <p>Savjet razmatra, u svijetlu izvještaja koji mu je dostavljen u skladu sa članom 20. stavom 5., treba li popis proširiti ili</p>	<p>materijalima,</p> <ul style="list-style-type: none"> — trgovina ukradenim vozilima, — silovanje, — podmetanje požara, — krivična djela iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, — protivpravno oduzimanje vazduhoplova, odnosno plovnih objekata, — sabotaža. 		
--	---	--	--

<p>izmijeniti. Savjet to pitanje razmatra kasnije na osnovu izvještaja kojeg je izradila Komisija o praktičnoj primjeni Okvirne odluke pet godina nakon datuma iz člana 20. stava 1.</p> <p>3. Za prestupe različite od onih iz stava 1., država izvršenja može usloviti priznanje i izvršenje odluke time da se odluka odnosi na radnju koja predstavlja prestup prema pravu države izvršenja, nezavisno od elemenata prestupa ili njegove kvalifikacije.</p>			
<p style="text-align: center;">Član 6. Priznavanje i izvršenje odluka</p> <p>Nadležni organi u državi izvršenja priznaju odluku koja im je dostavljena u skladu sa članom 4. bez daljih formalnosti i bez odlaganja preduzimaju sve potrebne mјere za njenu izvršenje, ako nadležni organ ne odluci da uvaži neki od razloga za nepriznavanje i neizvršenje iz člana 7.</p>	<p style="text-align: center;">Obavještavanje nadležnih organa Član 100</p> <p>(1) Ministarstvo će, bez odlaganja, obavijestiti organ države izdavanja putem telekomunikacionog sredstva koje obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju o:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) odluci kojom se odbija izvršenje odluke o novčanoj kazni ili sumnji da postoji ugrožavanje osnovnih prava ili pravnih načela u smislu odredbe člana 6. Ugovora o Evropskoj uniji, zajedno s obrazloženjem, 2) izvršenju odluke, 3) obustavi postupka izvršenja odluke o novčanoj kazni, 4) određivanju iznosa novčane kazne, 5) alternativnim kaznama. <p>(2) Ministarstvo će bez odlaganja obavijestiti organ države izvršenja o odluci ili mjeri po osnovu koje odluka o novčanoj kazni prestaje da bude izvršiva ili se povlači iz države izvršenja iz nekog drugog razloga.</p>	Potpuno usklađeno	
<p style="text-align: center;">Član 7. Razlozi nepriznavanja i neizvršenja</p> <p>1. Nadležni organi u državi izvršenja mogu odbiti priznati i izvršiti odluku, ako potvrda iz člana 4. nije priložena, ako je nepotpuna ili očigledno ne odgovara odluci.</p> <p>2. Nadležni organ u državi izvršenja takođe može odbiti priznati ili izvršiti odluku, ako utvrdi da:</p> <p>(a) je odluka protiv osuđenog lica u pogledu iste radnje već dostavljena državi izvršenja ili nekog drugoj državi osim</p>	<p style="text-align: center;">Razlozi za odbijanje izvršenja odluke o novčanoj kazni Član 103</p> <p>(1) Izvršenje odluke o novčanoj kazni može se odbiti ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) potvrda iz člana 101 stav 2 ovog zakona, nije priložena ili nije potpuna, odnosno očigledno nije u skladu sa tom odlukom, a država izdavanja nije u određenom roku dostavila dopunu odnosno ispravku odluke; 2) je za isto djelo isto lice već pravosnažno osudio domaći sud ili sud u drugoj državi članici i ta odluka druge države članice je izvršena; 3) se odluka odnosi na djela koja prema domaćem 	Potpuno usklađeno	

<p>države izdavanja i države izvršenja, i u potonjem slučaju, da je ta odluka već izvršena;</p>	<p>pravu ne predstavljaju djelo ili prekršaj;</p> <p>4) novčana kazna ne premašuje vrijednost od 70,00 euraprema kursu na dan donošenja odluke o novčanoj kazni;</p>	
<p>(b) se u nekom od slučajeva iz člana 5. stava 3., odluka odnosi na djela koja ne predstavljaju prestup prema pravu države izvršenja;</p>	<p>5) je za izvršenje te odluke po domaćem zakonodavstvu nastupila zastarjelost izvršenja, a ta odluka se odnosi na djelo za koje po domaćem pravu postoji nadležnost Crne Gore;</p>	
<p>(c) je za izvršenje odluke po pravu države izvršenja nastupila zastara i da se odluka odnosi na radnje za koje je nadležna ta država po svom pravu;</p>	<p>6) utvrdi da se ta odluka odnosi na djela koja su:</p> <p>a) u cijelosti ili djelimično učinjena na teritoriji Crne Gore, ili</p> <p>b) učinjena van teritorije države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta krivično gonjenje za ta djela kad su učinjena van teritorije Crne Gore.</p>	
<p>(d) se odluka odnosi na radnje koje:</p> <p>i.su prema pravu države izvršenja počinjene u potpunosti ili djelimično na državnoj teritoriji države izvršenja ili drugom sa njom izjednačenom mjestu; ili</p>	<p>(2) Izvršenje odluke o novčanoj kazni može se odbiti ako:</p> <p>1) se utvrdi da se odnosi na lice koje prema domaćem pravu uživa imunitet;</p>	
<p>ii.su počinjene izvan državne teritorije države izdavanja i pravo države izvršenja ne dopušta gonjenje za iste prestupe kada su počinjeni van njenog državne teritorije;</p>	<p>2) se utvrdi da je ta odluka donesena protiv lica prema kome se po domaćem pravu ne može izreći novčana kazna zbog njegovog uzrasta;</p>	
<p>(e) za koje je prema pravu države izvršenja predviđen imunitet koji onemogućava izvršenje odluke;</p>	<p>3) iz potvrde proizilazi da je odluka o novčanoj kazni donesena bez rasprave, a lice na koje se odluka odnosi nije na osnovu prava države izdavanja lično niti preko branioca bilo obaviješteno o pravu osporavanja odluke i rokovima u kojima to može učiniti;</p>	
<p>(f)ako je odluka donesena protiv fizičkog lica koja prema pravu države izvršenja zbog svog životnog uzrasta nije moglo biti krivično odgovorno za djela u pogledu kojih je odluka donesena;</p>	<p>4) iz potvrde proizilazi da lice na koje se odluka odnosi nije lično prisustvovalo raspravi na kojoj je ta odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa pravom države izdavanja:</p>	
<p>(g)prema potvrdi iz člana 4. konkretno lice</p> <p>i.nije u pismenom postupku, u skladu sa pravu države izdavanja, obaviješteno lično ili preko svog zastupnika, ovlašćenog u skladu sa nacionalnim pravom, o svom pravu da osporava odluku i o rokovima za takav pravni lijek; ili</p>	<p>a) licu bio blagovremeno lično uručen poziv, sa naznakom mesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena odluka o novčanoj kazni ili je to lice primilo službeno obavještenje o mjestu i vremenu održavanja rasprave pri čemu je upozorenio na mogućnost donošenja odluke u njegovom odsustvu u slučaju nedolaska,</p> <p>b) lice na raspravi zastupao branilac,</p> <p>v) lice nakon što mu je lično uručena odluka o novčanoj kazni donesena u njegovom odsustvu uz pouku da</p>	

<p>ii.se nije lično pojavila, osim ako potvrda ne navodi:</p> <ul style="list-style-type: none"> —da je lice bilo obaviješteno lično ili preko zastupnika, ovlašćenog u skladu sa nacionalnim pravom, o postupku u skladu sa pravu države izdavanja, ili — da je lice izjavilo da on(-a) ne osporava odluku; <p>(h)novčana kazna ne prelazi 70 EUR ili protivrijednost ovom iznosu.</p> <p>3. U slučajevima iz stava 1. i stava 2. tačka (c) i (g), prije donošenja odluke o nepriznavanju i neizvršavanju odluke u cijelosti ili djelimično, nadležni organ u državi izvršenja savjetuje se na odgovarajući način sa nadležanim organom u državi izdavanja i, prema potrebi, traži da mu hitno dostavi sve potrebne informacije.</p>	<p>ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu, na osnovu kojih se može sprovesti postupak u kojem će imati pravo da učestvuje i u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove odluke, izričito izjavilo da ne osporava odluku donesenu u odsustvu, odnosno nije u primjerenom roku podnijelo zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu;</p> <p>5) iz potvrde proizilazi da lice na koje se odnosi odluka o novčanoj kazni nije lično prisustvovalo raspravi na kojoj je donijeta odluka, osim ako se izričito odreklo prava da bude saslušano i navelo da ne osporava činjenice nakon što je obaviješteno o postupku koji se vodi protiv njega, kao i o mogućnosti ličnog prisustvovanja raspravi.</p> <p>(3) U slučajevima iz stava 1 i stava 2 tač. 3 i 4 ovog člana, sud će se ako smatra potrebnim, prije donošenja odluke kojom odbija izvršenje odluke u cijelosti ili djelimično, obratiti organu države izdavanja radi dostavljanja dopunskih podataka potrebnih za odluku i odrediti rok za dostavljanje, koji ne može biti duži od sedam radnih dana.</p>	
<p>Član 8. Utvrđenje iznosa koji treba platiti</p> <p>1. Ako se utvrdi da se odluka odnosi na djela koja nisu počinjena na državnoj teritoriji države izdavanja, država izvršenja može odlučiti da smanji iznos novčane kazne koji treba da bude izvršen na najviši iznos predviđen za ista djela prema nacionalnom pravu države izvršenja, ako je ta država za njih nadležna.</p> <p>2. Nadležni organ države izvršenja, ako je potrebno, novčanu kaznu pretvara u valutu države izvršenja prema kursu u vrijeme izricanja kazne.</p>	<p>Određivanje iznosa koji treba platiti</p> <p>Član 104</p> <p>(1) Iznos izrečene novčane kazne može biti smanjen ako je veći od iznosa najviše novčane kazne propisane za ista djela prema domaćem pravu i ako postoji nadležnost Crne Gore.</p> <p>(2) Iznos novčane kazne utvrdiće se u valuti koja je u upotrebi u Crnoj Gori, prema kursu na dan donošenja odluke o kazni.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 9. Propisi o izvršenju</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje stav 3. ovog člana i Član 10., izvršenje odluke sprovodi se prema pravu države izvršenja na isti način kao i novčane kazne koje izriče država izvršenja. Samo su organi države izvršenja nadležni za odlučivanje o izvršnom postupku i</p>	<p>Mjerodavno pravo</p> <p>Član 98</p> <p>(1) Na izvršenje novčanih kazni primjenjuju se odredbe domaćeg prava.</p> <p>(2) Ako lice na koje se odnosi odluka o novčanoj kazni priloži dokaz da je kaznu platilo, u cijelosti ili djelimično, u nekoj od</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>određivanje svih mjera koje su sa tim povezane, uključujući razloge za prekid izvršenja.</p> <p>2. U slučaju kada je osuđeno lice u jednoj od država u mogućnosti da predloži dokaz o potpunom ili djelimičnom plaćanju, nadležni organ države izvršenja savjetuje se sa nadležnim organom države izdavanja na način predviđen članom 7. stavom 3. Bilo koji dio kazne koji je nadoknađen na bilo koji način u bilo kojoj državi oduzima se u cijelosti od iznosa koji je predmet izvršenja u državi izvršenja.</p> <p>3. Novčana kazna izrečena pravnom licu izvršava se i kada država izvršenja ne priznaje načelo krivične odgovornosti pravnih lica.</p>	<p>država članica, sud će taj podatak provjeriti neposrednim obraćanjem organu države izdavanja.</p> <p>(3) Dio kazne koji je naplaćen u nekoj od država članica oduzeće se od iznosa koji treba naplatiti u Crnoj Gori.</p>	
<p>Član 10.</p> <p>Kazna zatvora ili druga alternativna sankcija za nenaplaćenu novčanu kaznu</p> <p>Kada nije moguće izvršiti odluku u cijelosti ili djelimično, država izvršenja može primijeniti alternativne sankcije, uključujući kaznu zatvora, ako to predviđa njen pravo u takvim slučajevima i ako država izdavanja dopušta primjenu takve alternativne sankcije u potvrdi iz člana 4. Težina alternativne sankcije utvrđuje se u skladu sa pravom države izvršenja, ali ne smije preći najviši nivo utvrđen u potvrdi koju je dostavila država izdavanja.</p>	<p>Kazna zatvora ili druga alternativna sankcija za nenaplaćenu novčanu kaznu</p> <p>Član 105</p> <p>Kad odluku o novčanoj kazni nije moguće izvršiti u cijelosti ili djelimično, ona će biti zamijenjena kaznom zatvora ili rada u javnom interesu, u skladu sa domaćim pravom, ako organ izdavanja u potvrdi dopusti primjenu te sankcije. Vrsta i mjera te sankcije ne smije preći najvišu mjeru navedenu u potvrdi koju je dostavio organ izdavanja.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 11.</p> <p>Pomilovanje, amnestija i preispitivanje osude</p> <p>1. Pomilovanje i amnestiju može dodijeliti država izdavanja, a takođe i država izvršenja.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje Član 10., samo država izdavanja može odlučiti o zahtjevu za preispitivanje odluke.</p>	<p>Amnestija, pomilovanje i preispitivanje odluke</p> <p>Član 12</p> <p>(1) Odredbe domaćeg prava o amnestiji mogu se primijeniti na odluku o novčanoj kazni, presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probacionu odluku, koje se izvršavaju u Crnoj Gori.</p> <p>(2) Na osnovu odredaba domaćeg prava može biti pomilovano lice protiv koga je donesena odluka o novčanoj kazni, presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probaciona odluka, koje se izvršavaju u Crnoj Gori.</p> <p>(3) Nadležni domaći organi mogu odlučivati o preispitivanju odluke o novčanoj kazni, presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	probacione odluke samo kad se radi o odlukama domaćeg suda.			
Član 12. Prekid izvršenja 1. Nadležni organ države izdavanja bez odlaganja obavještava nadležni organ države izvršenja o svakoj odluci ili mjeri zbog koje odluka više nije izvršna ili o njenom povlačenju od strane države izvršenja iz bilo kojeg drugog razloga. 2. Država izvršenja prekida izvršenje odluke čim sazna od nadležnog organa države izdavanja o toj odluci ili mjeri.	Obustava izvršenja Član 106 Postupak izvršenja odluke o novčanoj kazni biće obustavljen kad organ države izdavanja dostavi obavještenje o postojanju razloga koji sprječavaju njeno izvršenje.	Potpuno usklađeno		
Član 13. Prihod od izvršenja odluka Sredstva dobijena izvršenjem odlukâ pripada državi izvršenja osim ako drukčije nije ugovorenno između države izdavanja i izvršenja, posebno u slučajevima iz člana 1. tačke (b) podtačke ii.	Naplata novčane kazne Član 107 Iznos novčane kazne naplaćen izvršenjem odluke o novčanoj kazni u Crnoj Gori pripada Crnoj Gori, ako drukčije nije dogovorenno sa državom izdavanja.	Potpuno usklađeno		
Član 14. Informacije iz države izvršenja Nadležni organ države izvršenja bez odlaganja obavještava nadležni organ države izdavanja na bilo koji način koji omogućava pisani zapis: (a)o dostavi odluke nadležnom organu, u skladu sa članu 4. stavu 6.; (b)o svakoj odluci kojom se odbija priznanje i izvršenje odluke, u skladu sa članu 7. ili članu 20. stavu 3., zajedno sa obrazloženjem odluke, (c)o potpunom ili djelimičnom neizvršenju odluke zbog razloga iz člana 8., člana 9. stava 1. i 2. i člana 11. stava 1.; (d) o izvršenju odluke čim je on dovršeno; (e)o primjeni alternativne sankcije, u skladu sa članom 10.	Obavještavanje nadležnih organa Član 100 (1) Ministarstvo će, bez odlaganja, obavijestiti organ države izdavanja putem telekomunikacionog sredstva koje obezbjeđuje pisani potvrdu o dostavljanju o: 1) odluci kojom se odbija izvršenje odluke o novčanoj kazni ili sumnji da postoji ugrožavanje osnovnih prava ili pravnih načela u smislu odredbe člana 6. Ugovora o Evropskoj uniji, zajedno s obrazloženjem, 2) izvršenju odluke, 3) obustavi postupka izvršenja odluke o novčanoj kazni, 4) određivanju iznosa novčane kazne, 5) alternativnim kaznama. (2) Ministarstvo će bez odlaganja obavijestiti organ države izvršenja o odluci ili mjeri po osnovu koje odluka o novčanoj kazni prestaje da bude izvršiva ili se povlači iz države izvršenja iz nekog drugog razloga.	Potpuno usklađeno		

<p>Član 15.</p> <p>Posljedice dostavljanja odluke</p> <p>1. Shodno stavu 2. država izdavanja ne može nastaviti sa izvršenjem odluke dostavljene u skladu sa članu 4.</p> <p>2. Pravo izvršenja odluke ponovo dobija država izdavanja:</p> <p>(a)nakon što od države izvršenja obavještena o potpunom ili djelimičnom neizvršenju ili nepriznanju ili neizvršenju odluke u slučaju iz člana 7. uz izuzetak člana 7. stava 2. tačke (a), u slučaju člana 11. stava 1. i u slučaju Član 20. stava 3.; ili</p> <p>(b)kada država izdavanja obavjesti državu izvršenja da je odluka povućena iz države izvršenja u skladu sa članu 12.</p> <p>3. Ako nakon dostavljanja odluke u skladu sa članom 4., organ države izdavanja primi novčani iznos koji je osuđeno lice platilo dobrovoljno na osnovu odluke, obavjestiće nadležni organ u državi izvršenja bez odlaganja. Primjenjuje se Član 9. stav 2.</p>	<p>Posljedice prosljeđivanja odluke o novčanoj kazni</p> <p>Član 102</p> <p>(1) Odluka o novčanoj kazni koja je radi izvršenja već proslijeđena drugoj državi članici neće se izvršiti.</p> <p>(2) Postupak izvršenja odluke o novčanoj kazni u Crnoj Gori može biti ponovo pokrenut ako:</p> <p>1) se odluka nije mogla u cijelosti izvršiti u državi članici,</p> <p>2) je organ države izvršenja odustao od izvršenja te odluke u državi članici.</p> <p>(3) Ako nakon prosljeđivanja odluke o novčanoj kazni sud primi obavještenje da je novčana kazna plaćena djelimično ili u cijelosti, o tome će bez odlaganja obavijestiti Ministarstvo.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 16.</p> <p>Jezici</p> <p>1. Potvrda čiji se standardni obrazac nalazi u Prilogu mora se prevesti na službeni jezik ili neki od službenih jezika države izvršenja. Svaka država članica može bilo nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, navesti u izjavi pohranjenoj u Glavnem sekretarijatu Savjeta da će prihvatići prevod na jedan ili više drugih službenih jezika institucija Unije.</p> <p>2. Izvršenje odluke može se suspendovati za vrijeme koje je potrebno za dobijanje njenog prevoda na trošak države izvršenja.</p>	<p>Jezik</p> <p>Član 9</p> <p>(1) Nadležni domaći organ pristupiće izvršenju naloga, odnosno odluke države izdavanja ako su taj nalog, odnosno odluka sa pratećom dokumentacijom prevedeni na crnogorski jezik. U hitnim slučajevima nadležni domaći organ prihvatiće nalog, odnosno odluku sa pratećom dokumentacijom na engleskom jeziku, ako država izdavanja nalog, odnosno odluke pristane da prihvati proslijeđene odluke nadležnih domaćih organa na engleskom jeziku.</p> <p>(2) Nalog, odnosno odluka nadležnog domaćeg organa koja se prosljeđuje radi izvršenja drugoj državi članici mora biti prevedena na službeni jezik te države ili drugi jezik koji ta država prihvata.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 17.</p> <p>Troškovi</p> <p>Države članice neće međusobno zahtijevati povraćaj troškova nastalih zbog primjene ove Okvirne odluke.</p>	<p>Troškovi</p> <p>Član 10</p> <p>Troškovi izvršenja naloga i odluka druge države članice nastali na teritoriji Crne Gore padaju na teret budžeta Crne Gore, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>Član 18.</p> <p>Odnos prema drugim sporazumima i dogovorima</p> <p>Ova Okvirna odluka ne sprječava primjenu bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili dogovora između država članica ako takvi sporazumi ili dogovori omogućavaju prekoračenje odredaba ove Okvirne odluke i pomažu pojednostavljenju i daljem olakšavanju postupaka za izvršenje novčanih kazni.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 19.</p> <p>Teritorijalna primjena</p> <p>Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 20.</p> <p>Sprovodenje</p> <p>1. Države članice preduzimaju mjere potrebne za usklađivanje sa odredbama ove Okvirne odluke do 22. marta 2007.</p> <p>2. Svaka država članica može do pet godina od dana stupanja na snagu ove Okvirne odluke ograničiti njenu primjenu na:</p> <p>(a) odluke iz člana 1. tačke (a) podtačaka i. i iv.; i/ili</p> <p>(b) pogledu pravnih lica, na odluke u vezi sa radnjama za koje evropski instrumenti predviđaju primjenu načela odgovornosti pravnih lica.</p> <p>Svaka država članica koja želi da primjeni ovaj stav, dostavlja Glavnom sekretarijatu Savjeta odgovarajuću izjavu prilikom donošenja ove Okvirne odluke. Izjava se objavljuje u <i>Službenom listu Evropske unije</i>.</p> <p>3. Svaka država članica može, kada potvrda iz člana 4. upućuje na to da su možda povrijeđena temeljna prava ili temeljna pravna načela iz člana 6. Ugovora, uskratiti priznavanje i izvršenje odluka. Primjenjuje se postupak iz člana 7. stava 3.</p> <p>4. Svaka država članica može primjeniti načelo uzajamnosti u odnosu na bilo koju državu članicu koja primjenjuje Član 2.</p> <p>5. Države članice dostavljaju Glavnom sekretarijatu Savjeta i Komisiji tekst odredaba kojima prenose u svoje nacionalno pravo obaveze koje proizlaze iz ove Okvirne odluke. Na osnovu izvještaja koji je na osnovu tih informacija izradila Komisija, Savjet najkasnije do 22. marta 2008. ocjenjuje u kojoj su se mjeri države članice uskladile sa ovom Okvirnom odlukom.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

<p>6. Glavni sekretarijat Savjeta obavještava države članice i Komisiju o izjavama datim u skladu sa članu 4. stavu 7. i članu 16.</p> <p>7. Na dovodeći u pitanje Član 35. stav 7. Ugovora, država članica koja se više puta susrela sa poteškoćama ili manjkom djelovanja druge države članice u uzajamnom priznavanju i izvršenju odluka, a što nije riješeno bilateralnim razgovorima, može obavještenjati Savjet radi ocjene sprovođenja ove Okvirne odluke na nivou država članica.</p> <p>8. Svaka država članica koja je tokom kalendarske godine primjenjivala stav 3., obavještava na početku sljedeće kalendarske godine Savjet i Komisiju o slučajevima u kojima su razlozi za nepriznavanje ili neizvršenje odluke navedeni u toj odredbi bili primijenjeni.</p> <p>9. U roku od sedam godina od stupanja na snagu ove Okvirne odluke, Komisija izrađuje izvještaj na osnovu dobijenih informacija, kojem prilaže sve inicijative koje smatra primjerenim. Savjet na osnovu izvještaja preispituje ovaj Član sa ciljem razmatranja treba li zadržati stav 3. ili ga treba zamijeniti detaljnijom odredbom.</p>			
<p>Član 21. Stupanje na snagu Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i>.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
OKVIRNA ODLUKA SAVJETA 2008/909/PUP			
<p>Član 1. Definicije Za potrebe ove Okvirne odluke:</p> <p>(a) „presuda” znači pravosnažna odluka ili nalog suda države izdavanja naloga kojom se izriče kazna za fizičko lice;</p> <p>(b) „kazna” znači svaka kazna zatvora ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode koja je izrečena na određeno ili neodređeno vrijeme zbog počinjenja krivičnog djela utvrđenog u krivičnom postupku;</p>	<p>Značenje izraza Član 14, tač.11 Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p>11) presuda je pravosnažna odluka domaćeg suda i suda države članice kojom je nakon sprovedenog krivičnog postupka utvrđeno da je fizičko lice izvršilo krivično djelo i zbog toga mu je izrečena:</p> <p style="padding-left: 2em;">a) kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, izrečena na određeno ili neodređeno vrijeme,</p> <p style="padding-left: 2em;">b) kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje</p>	Potpuno usklađeno	

	<p>slobode, u slučaju kad je odobren uslovni otpust sa izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacionim mjerama,</p> <ul style="list-style-type: none"> v) uslovna osuda, g) odlaganje izricanja kazne, d) alternativna sankcija; 		
<p>(c) „država izdavanja naloga” znači država članica u kojoj je presuda izrečena;</p> <p>(d) „država izvršenja naloga” znači država članica kojoj je presuda proslijedena radi njegovog priznavanja i izvršenja.</p>	<p>Značenje izraza Član 14, tač.1 i 2</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) država izdavanja je država članica Evropske unije u kojoj je izdat nalog ili donesena odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona; 2) država izvršenja je država članica Evropske unije kojoj je radi izvršenja proslijedjen nalog ili druga odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona; 	Potpuno usklađeno	
<p>Član 2. Određivanje nadležanih organa</p> <p>1. Svaka država članica izvještava Glavni sekretarijat Savjeta koje je organ ili organi, na osnovu njenog nacionalnog prava, nadležan u skladu sa ovom okvirnom odlukom, kada je ta država članica država koja izdaje ili izvršava nalog.</p> <p>2. Glavni sekretarijat Savjeta svim državama članicama i Komisiji omogućuje pristup zaprimljenim podacima.</p>	<p>Nadležni organi Član 109</p> <p>(1) Za proslijđivanje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode nadležan je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Viši sud u Podgorici za presude koje je donio taj sud i sud nadležan za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje, 2) Viši sud u Bijelom Polju za presude koje je donio taj sud ili sud nadležan za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje. <p>(2) Za izvršenje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode nadležan je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Viši sud u Podgorici ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje, 2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice, odnosno njegova 	Potpuno usklađeno	

	<p>porodica, ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(3) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode nadležnom višem sudu i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.</p> <p>(4) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, nadležan je Viši sud u Podgorici.</p>		
<p>Član 3.</p> <p>Svrha i područje primjene</p> <p>1. Svrha ove Okvirne odluke je utvrđivanje pravila na osnovu kojih država članica, kako bi poboljšala društvenu rehabilitaciju osuđenih lica, priznaje presudu i izvršava kaznu.</p> <p>2. Ova se Okvirna odluka primjenjuje kada je osuđeno lice u državi članici koja izdaje ili državi članici izvršenja naloga.</p> <p>3. Ova se Okvirna odluka primjenjuje samo na priznavanje presuda i izvršenje kazni u smislu ove Okvirne odluke. Činjenica da je uz kaznu, izrečena i novčana kazna i/ili oduzimanje imovinske koristi, koja još nije plaćena, vraćena ili izvršena, ne sprječava proslijedivanje presude. Priznavanje i izvršenje takvih novčanih kazni i naloga za oduzimanje imovinske koristi u drugoj državi članici zasnivaju se na instrumentima koji se primjenjuju među državama članicama posebno Okvirnoj odluci Savjeta 2005/214/PUP od 24. februara 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni i Okvirnoj odluci Savjeta 2006/783/PUP od 6. oktobra 2006. o primjeni načela uzajamnog priznavanja naloga za oduzimanje imovinske koristi.</p> <p>4. Ova Okvirna odluka ne mijenja obavezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela iz člana 6. Ugovora o Evropskoj uniji.</p>	<p>Oblast primjene</p> <p>Član 108</p> <p>(1) Presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode za djelo koje prema domaćem pravu sadrži bitna obilježja krivičnog djela može biti proslijedena, odnosno izvršena bez obzira na:</p> <p>1) zakonski opis i pravnu kvalifikaciju krivičnog djela, navedene u primljenoj presudi,</p> <p>2) podatak gdje se osuđeno lice nalazi u trenutku pokretanja postupka za priznanje i izvršenje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera bezbjednosti koja podrazumijeva lišenje slobode.</p> <p>Načelo poštovanja osnovnih prava</p> <p>Član 2,st.1</p> <p>(1) Sprovođenje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvrđenih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>Član 4.</p> <p>Kriterijumi za prosljeđivanje presude i potvrde drugoj državi članici</p> <p>1. Ako se osuđeno lice nalazi u državi članici koja izdaje ili državi članici izvršenja naloga, kao i ako je to lice dalo saglasnost kada se ona zahtijeva na osnovu člana 6., presuda zajedno sa potvrdom čiji je standardni obrazac utvrđen u Prilogu I., mogu se proslijediti jednoj od sljedećih država članica:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)državi članici državljanstva osuđenog lica u kojoj on ili ona živi; ili (b)državi članici državljanstva u koju će, iako ona nije država članica u kojoj lice živi, osuđeno lice biti deportovano nakon što bude oslobođeno izvršenja kazne, na osnovu naloga za protjerivanje ili deportaciju koji su sastavni dio presude, sudske ili upravne odluke ili bilo koje druge mjere koja je posljedica presude; ili (c)bilo kojoj državi članici koja nije država članica iz tačaka (a) ili (b) a čije nadležni organ daje saglasnost za prosljeđivanje presude i potvrde toj državi članici. <p>2. Prosljeđivanje presude i potvrde može se izvršiti kada je nadležni organ države izdavanja naloga, prema potrebi nakon savjetovanja među nadležnim organima države članice koja izdaje kao i države članice izvršenja naloga, uvjerenio da će izvršenje kazne od strane države izvršenja naloga poboljšati socijalnu rehabilitaciju osuđenog lica.</p> <p>3. Prije prosljeđivanja presude i potvrde nadležni organ države članice izdavanja naloga može se na bilo koji odgovarajući način savjetovati sa nadležanim organom države članice izvršenja naloga. Savjetovanje je obavezno u predmetima iz stava 1. tačke (c). U tim predmetima nadležni organ države izvršenja naloga odmah obavještava državu članicu izdavanja naloga o svojoj odluci u vezi sa saglasnošću za prosljeđivanje presude.</p> <p>4. Tokom takvog savjetovanja nadležni organ države izvršenja naloga može nadležnom organu koji izdaje nalog dostaviti obrazloženo mišljenje prema kojem izvršenje kazne u državi</p>	<p>Pokretanje postupka prosljeđivanja presude</p> <p>Član 110</p> <p>(1) Sud koji je donio presudu iz člana 108 ovog zakona dostaviće je nadležnom višem sudu.</p> <p>(2) Nadležni viši sud će zatražiti saglasnost osuđenog za premještaj u državu izvršenja. Osuđenom koji se nalazi u Crnoj Gori omogućije se usmeno ili pisano izjašnjavanje o prosljeđivanju presude stranoj državi radi izvršenja. Za maloljetnike i lica lišena poslovne sposobnosti izjasniće se njihov zakonski zastupnik. Usmeno izjašnjavanje unijeće se u zapisnik. Prilikom odlučivanja da li će proslijediti presudu državi izvršenja sud će cijeniti dato izjašnjenje osuđenog.</p> <p>(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, saglasnost osuđenog nije potrebna ako se presuda prosljeđuje državi članici:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) čiji je osuđeni državljanin i u kojoj ima prebivalište ili boravište, 2) u koju će na osnovu presude ili druge odluke nadležnog domaćeg organa osuđeni nakon otpuštanja sa izvršavanja kazne biti deportovan ili protjeran, 3) u koju je osuđeni pobegao ili se na drugi način vratio u tu državu, u cilju izbjegavanja izvršenja kazne koja mu je izrečena. <p>(4) Nadležni viši sud konsultovaće se, ako je to potrebno, sa organom države izvršenja, radi utvrđivanja okolnosti da li će izvršenje kazne u toj državi doprinijeti socijalnoj rehabilitaciji osuđenog.</p> <p>(5) Zahtjev države članice za dostavljanje presude i predlog osuđenog za pokretanje postupka dostavljanja presude ne obavezuju Crnu Goru. Svoj predlog osuđeni može podnijeti državi izvršenja ili državi izdavanja.</p> <p>Prosljeđivanje presude</p> <p>Član 111</p> <p>(1) Kad utvrdi da će izvršenje kazne u drugoj državi doprinijeti socijalnoj rehabilitaciji osuđenog koji je dao saglasnost na premještaj, nadležni viši sud će, bez obzira na činjenicu da li se osuđeni nalazi u Crnoj Gori ili državi izvršenja, presudu iz člana 108 ovog zakona, sa potvrdom na</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
---	---	--------------------------

<p>koja izvršava nalog ne bi olakšalo socijalnu rehabilitaciju i uspješnu reintegraciju osuđenog lica u društvo.</p> <p>Kada ovo savjetovanje nije sprovedeno, takvo se mišljenje može bez odlaganja dostaviti nakon slanja presude i potvrde. Nadležni organ države članice izdavanja naloga razmatra takvo mišljenje i odlučuje hoće li povući potvrdu ili ne.</p> <p>5. Država članica izvršenja naloga može, na svoju sopstvenu inicijativu, zatražiti proslijedivanje presude i potvrde od države članice izdavanja naloga. Osuđeno lice može takođe zatražiti da nadležni organ države izdavanja naloga ili države članice izvršenja naloga započne postupak proslijedivanja presude i potvrde u skladu sa ovom Okvirnom odlukom. Zahtjevi podneseni na osnovu ovog stava ne obavezuju državu članicu izdavanja naloga da proslijedi presudu zajedno sa potvrdom.</p> <p>6. U primjeni ove Okvirne odluke države članice usvajaju mjere, posebno uzimajući u obzir lakšu društvenu rehabilitaciju osuđenog lica, na osnovu kojih njihovi nadležni organi moraju donijeti odluke o saglasnosti proslijedivanja presude i potvrde u predmetima na osnovu stava 1. tačke (c).</p> <p>7. Svaka država članica može, bilo nakon usvajanja ove Okvirne odluke ili kasnije, obavještenjati Glavni sekretarijat Savjeta da u odnosima sa drugim državama članicama koje su dale isto obavještenje, njegova prethodna saglasnost na osnovu stava 1.tačke (c) nije potrebna kod proslijedivanja presude i potvrde:</p> <p>(a)ako osuđeno lice živi kao i zakonito neprekidno boravi najmanje pet godina u državi izvršenja naloga i u toj državi će zadržati pravo na stalni boravak; i/ili</p> <p>(b)osuđeno lice je državljanin države članice izvršenja naloga, osim u predmetima iz stava 1. tačke (a) i (b).</p> <p>U predmetima iz tačke (a) pravo na stalno boravište znači da lice na koje se to odnosi:</p> <p>—ima pravo na stalni boravak u određenoj državi članici u skladu sa nacionalnim pravom kojim se sprovodi zakonodavstvo Zajednice doneseno na osnovu Člana 18., 40., 44., i 52. Ugovora o osnivanju Evropske zajednice, ili</p>	<p>standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i objavljen je na internet stranici Ministarstva na crnogorskom i engleskom jeziku, dostaviti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - državi članici čiji je osuđeni državljanin i u kojoj ima prebivalište ili boravište, - državi članici čiji je osuđeni državljanin i u kojoj nema prebivalište ili boravište, ako je domaćom presudom ili drugom odlukom nadležnog domaćeg organa izrečena mjera protjerivanja osuđenog u tu državu članicu, nakon otpuštanja sa izvršavanja kazne, - drugoj državi članici čiji je nadležni organ saglasan sa proslijedivanjem te presude i potvrde. <p>(2) Nadležni viši sud će dostaviti obavještenje čiji je standardizovani obrazac utvrđen pravnim aktima Evropske unije objavljen na internet stranici Ministarstva na crnogorskom i engleskom jeziku, osuđenom ako se nalazi u Crnoj Gori, na jeziku koji osuđeni razumije ili organu izvršenja ako se osuđeni nalazi u toj državi, da je odlučio da proslijedi presudu drugoj državi članici radi izvršenja.</p> <p>(3) Organu države izvršenja biće dostavljeno i izjašnjenje osuđenog u pisanoj formi, naročito ako se osuđeni saglasio sa premještajem, a organ države izvršenja je dostavio obrazloženo mišljenje da izvršenje kazne zatvora u toj državi ne bi olakšalo socijalnu rehabilitaciju i uspješnu reintegraciju osuđenog u društvo.</p>	
--	---	--

<p>—posjeduje važeće odobrenje boravka, za stalno ili za boravak na duže vrijeme, za određenu državu članicu i u skladu sa nacionalnim pravu kojim se sprovodi zakonodavstvo Zajednice doneseno na osnovu člana 63. Ugovora o osnivanju Evropske zajednice, u vezi sa državama članicama u kojima se takvo zakonodavstvo Zajednice primjenjuje, ili u skladu sa nacionalnim pravom, u vezi sa država članica u kojima se takvo pravo ne primjenjuje.</p>			
<p>Član 5.</p> <p>Prosljeđivanje presude i potvrde</p> <ol style="list-style-type: none"> Nadležni organ države članice izdavanja naloga proslijedi presudu ili njenu ovjerenu kopiju zajedno sa potvrdom direktno nadležnom organu države izvršenja naloga na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis pod uslovima koji državi izvršenja naloga omogućavaju provjeru vjerodostojnosti. Izvornik presude ili njegova ovjerena kopija kao i izvornik potvrde šalju se državi članici izvršenja naloga ako ona to zahtijeva. Sva službena obavještenja razmjenjuju se direktno između navedenih nadležnih organa. Potpis se potpisuje i nadležni organ države izdavanja naloga potvrđuje tačnost njenog sadržaja. Država članica izdavanja naloga proslijedi presudu zajedno sa potvrdom samo jednoj državi članici izvršenja naloga odjednom. Ako nadležni organ države članice izvršenja naloga nije poznat državi članici izdavanja naloga, ona sprovodi sve potrebne provjere, koristeći i kontakt tačke Evropske sudske mreže utemeljene Zajedničkom akcijom Savjeta 98/428/PUP, kako bi dobila podatke od države članice izvršenja naloga. Kada organ države članice izvršenja naloga primi presudu zajedno sa potvrdom za čije priznanje i potrebne mjere njenog izvršavanja nije nadležan, on, <i>ex officio</i>, proslijedi presudu zajedno sa potvrdom nadležnom organu države članice izvršenja naloga i o tome obavještava nadležni organ države članice izdavanja naloga. 	<p>Prosljeđivanje presude</p> <p>Član 111</p> <p>(1) Kad utvrdi da će izvršenje kazne u drugoj državi doprinijeti socijalnoj rehabilitaciji osuđenog koji je dao saglasnost na premještaj, nadležni viši sud će, bez obzira na činjenicu da li se osuđeni nalazi u Crnoj Gori ili državi izvršenja, presudu iz člana 108 ovog zakona, sa potvrdom na standardizovanom obrazcu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i objavljen je na internet stranici Ministarstva na crnogorskem i engleskom jeziku, dostaviti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - državi članici čiji je osuđeni državljanin i u kojoj ima prebivalište ili boravište, - državi članici čiji je osuđeni državljanin i u kojoj nema prebivalište ili boravište, ako je domaćom presudom ili drugom odlukom nadležnog domaćeg organa izrečena mjera protjerivanja osuđenog u tu državu članicu, nakon otpuštanja sa izvršavanja kazne, - drugoj državi članici čiji je nadležni organ saglasan sa proslijđivanjem te presude i potvrde. <p>(2) Nadležni viši sud će dostaviti obavještenje čiji je standardizovani obrazac utvrđen pravnim aktima Evropske unije objavljen na internet stranici Ministarstva na crnogorskem i engleskom jeziku, osuđenom ako se nalazi u Crnoj Gori, na jeziku koji osuđeni razumije ili organu izvršenja ako se osuđeni nalazi u toj državi, da je odlučio da proslijedi presudu drugoj državi članici radi izvršenja.</p> <p>(3) Organu države izvršenja biće dostavljeno i izjašnjenje osuđenog u pisanoj formi, naročito ako se osuđeni saglasio</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

	<p>sa premještajem, a organ države izvršenja je dostavio obrazloženo mišljenje da izvršenje kazne zatvora u toj državi ne bi olakšalo socijalnu rehabilitaciju i uspješnu reintegraciju osuđenog u društvo.</p>		
<p>Član 6. Mišljenje i obavještavanje osuđenog lica</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje stav 2., presuda zajedno sa potvrdom može se proslijediti državi članci izvršenja naloga sa ciljem njenog priznavanja i izvršavanja kazne samo uz saglasnost osuđenog lica u skladu sa pravom države članice izdavanja naloga.</p> <p>2. Saglasnost osuđenog lica ne zahtijeva se kada se presuda zajedno sa potvrdom prosljeđuje:</p> <p>(a) državi članici državljanstva u kojoj osuđeno lice živi;</p> <p>(b) državi članici u koju će osuđeno lice biti deportovano nakon što bude oslobođeno izvršenja kazne na osnovu naloga za protjerivanje ili deportaciju koji su sastavni dio presude, sudske ili upravne odluke ili bilo koje druge mjere koja je posljedica presude;</p> <p>(c) državi članici u koju je osuđeno lice pobeglo ili se na drugi način vratilo u vezi sa krivičnim postupkom u toku prema tom licu u državi članici izdavanja naloga ili nakon izrečene presude u toj državi članici izdavanja naloga.</p> <p>3. U svim predmetima kada je osuđeno lice još uvijek u državi članici izdavanja naloga, tom se licu daje mogućnost da usmeno ili pismeno izrazi svoje mišljenje. Ako država članica izdavanja naloga smatra da je to potrebno zbog uzrasta osuđenog lica ili njegovog fizičkog ili duševnog stanja, ta se mogućnost daje njegovom pravnom zastupniku.</p> <p>Mišljenje osuđenog lica uzima se u obzir kod donošenja odluke o prosljeđivanju presude zajedno sa potvrdom. Ako je lice iskoristilo mogućnost iz ovog stava, mišljenje osuđenog lica prosljeđuje se državi izvršenja naloga, posebno u vezi sa članom</p>	<p>Pokretanje postupka prosljeđivanja presude</p> <p>Član 110</p> <p>(1) Sud koji je donio presudu iz člana 108 ovog zakona dostaviće je nadležnom višem sudu.</p> <p>(2) Nadležni viši sud će zatražiti saglasnost osuđenog za premještaj u državu izvršenja. Osuđenom koji se nalazi u Crnoj Gori omogućije se usmeno ili pisano izjašnjavanje o prosljeđivanju presude stranoj državi radi izvršenja. Za maloljetnike i lica lišena poslovne sposobnosti izjasniće se njihov zakonski zastupnik. Usmeno izjašnjavanje unijeće se u zapisnik. Prilikom odlučivanja da li će proslijediti presudu državi izvršenja sud će cijeniti dato izjašnjenje osuđenog.</p> <p>(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, saglasnost osuđenog nije potrebna ako se presuda prosljeđuje državi članici:</p> <p>1) čiji je osuđeni državljanin i u kojoj ima prebivalište ili boravište,</p> <p>2) u koju će na osnovu presude ili druge odluke nadležnog domaćeg organa osuđeni nakon otpuštanja sa izvršavanja kazne biti deportovan ili protjeran,</p> <p>3) u koju je osuđeni pobegao ili se na drugi način vratio u tu državu, u cilju izbjegavanja izvršenja kazne koja mu je izrečena.</p> <p>(4) Nadležni viši sud konsultovaće se, ako je to potrebno, sa organom države izvršenja, radi utvrđivanja okolnosti da li će izvršenje kazne u toj državi doprinijeti socijalnoj rehabilitaciji osuđenog.</p> <p>(5) Zahtjev države članice za dostavljanje presude i predlog osuđenog za pokretanje postupka dostavljanja presude ne obavezuju Crnu Goru. Svoj predlog osuđeni može podnijeti državi izvršenja ili državi izdavanja.</p> <p>Prosljeđivanje presude</p> <p>Član 111</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>4. stava 4. Ako je osuđeno lice svoje mišljenje izrazilo usmeno, država članica izdavanja naloga obezbjeđuje da se pisani zapis kao i izjave stave na raspolaganje državi članici izvršenja naloga.</p> <p>4. Nadležni organ države članice izdavanja naloga obavještava osuđeno lice upotrebom standardnog obrasca za obavještavanje utvrđenoga u Prilogu II., na jeziku koji to lice razumije, da je odlučilo proslijediti presudu zajedno sa potvrdom. Ako se osuđeno lice nalazi u državi članici izvršenja naloga u vrijeme donošenja ove odluke, ovaj se obrazac šalje državi članici izvršenja naloga i ona o tome obavještava osuđeno lice.</p> <p>5. Stav 2. tačka (a) ne primjenjuje se na Poljsku kao državu članicu izdavanja naloga i državu članicu izvršenja naloga prije isteka roka od pet godina od 5. decembra 2011. Poljska može bilo kada obavještenjati Glavni sekretarijat Savjeta da se više neće pozivati na ovo odstupanje.</p>	<p>(1) Kad utvrdi da će izvršenje kazne u drugoj državi doprinijeti socijalnoj rehabilitaciji osuđenog koji je dao saglasnost na premještaj, nadležni viši sud će, bez obzira na činjenicu da li se osuđeni nalazi u Crnoj Gori ili državi izvršenja, presudu iz člana 108 ovog zakona, sa potvrdom na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i objavljen je na internet stranici Ministarstva na crnogorskem i engleskom jeziku, dostaviti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - državi članici čiji je osuđeni državljanin i u kojoj ima prebivalište ili boravište, - državi članici čiji je osuđeni državljanin i u kojoj nema prebivalište ili boravište, ako je domaćom presudom ili drugom odlukom nadležnog domaćeg organa izrečena mjera protjerivanja osuđenog u tu državu članicu, nakon otpuštanja sa izvršavanja kazne, - drugoj državi članici čiji je nadležni organ saglasan sa prosljeđivanjem te presude i potvrde. <p>(2) Nadležni viši sud će dostaviti obavještenje čiji je standardizovani obrazac utvrđen pravnim aktima Evropske unije objavljen na internet stranici Ministarstva na crnogorskem i engleskom jeziku, osuđenom ako se nalazi u Crnoj Gori, na jeziku koji osuđeni razumije ili organu izvršenja ako se osuđeni nalazi u toj državi, da je odlučio da proslijedi presudu drugoj državi članici radi izvršenja.</p> <p>(3) Organu države izvršenja biće dostavljeno i izjašnjenje osuđenog u pisanoj formi, naročito ako se osuđeni saglasio sa premještajem, a organ države izvršenja je dostavio obrazloženo mišljenje da izvršenje kazne zatvora u toj državi ne bi olakšalo socijalnu rehabilitaciju i uspješnu reintegraciju osuđenog u društvo.</p>	
<p>Član 7. Dvostruka kažnjivost</p> <p>1. Na osnovu ove Okvirne odluke kao i bez provjere dvostrukе kažnjivosti djela priznaju se presude kao i izvršavaju izrečene kazne za sljedeća krivična djela, ako se za njih u državi članici izdavanja naloga izriče maksimalna kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode od najmanje tri godine u skladu sa pravu</p>	<p>Isključenje provjere dvostrukе kažnjivosti</p> <p>Član 8</p> <p>(1) Nadležni domaći organ izvršice primljeni nalog, odnosno odluku države članice, bez provjeravanja dvostrukе kažnjivosti, ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od tri ili više godina, a u slučaju priznanja strane novčane kazne</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>države članice izdavanja naloga:</p> <ul style="list-style-type: none"> — učestvovanje u zločinačkoj organizaciji, — terorizam, — trgovina ljudima, — polno iskorišćavanje djece i dječja pornografija, — nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama, — nezakonita trgovina oružjem, streljivima i eksplozivima, — korupcija, — prevara, uključujući prevaru na štetu finansijskih interesa Evropskih zajednica u smislu Konvencije od 26. jula 1995. o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica — prikrivanje (pranje) imovinske koristi stečene krivičnim djelom, — krivotvorene novca, uključujući euro, — krivična djela povezana sa uporabom računala, — krivična djela protiv životne sredine uključujući nezakonitu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama, — omogućavanje nezakonitog prelaska državne granice i boravka u državi, — ubistvo, teška tjelesna povreda, 	<p>bez obzira na visinu propisane kazne, za sljedeća kažnjiva djela:</p> <ul style="list-style-type: none"> — stvaranje kriminalne organizacije, — terorizam, — trgovina ljudima, — polno iskorišćavanje maloljetnika i dječja pornografija, — nedozvoljena trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama, — nedozvoljena trgovina oružjem, municijom i eksplozivima, — korupcija, <ul style="list-style-type: none"> — prevara, uključujući i one koje utiču na finansijske interese Evropskih zajednica u smislu Konvencije o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica od 26. jula 1995. godine, — pranje novca, — falsifikovanje valute, uključujući i euro, — kompjuterski kriminalitet, — djela protiv životne sredine, uključujući i nedozvoljenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka, — omogućavanje neovlašćenog ulaska i boravka, — ubistvo i teška tjelesna povreda, — nedozvoljena trgovina ljudskim organima i tkivom, — otmica, protivpravno lišenje slobode i držanje talaca, — rasizam i ksenofobija, — organizovano ili oružano razbojništvo, — nedozvoljena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela, — prevara, — reketiranje i iznuda, — falsifikovanje i piratstvo proizvoda, — falsifikovanje i trgovina javnim ispravama, — falsifikovanje sredstava plaćanja, — nedozvoljena trgovina hormonskim supstancama i drugim materijama za podsticanje rasta, 	
--	--	--

<ul style="list-style-type: none"> — nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivima, — otmica, nezakonito oduzimanje slobode i držanje talaca, — rasizam i ksenofobija, — organizovana ili oružana pljačka, — nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela, — prevara, — ucjena (reketarenje) i iznuda, — krivotvorene i prodaja krivotvorenih proizvoda, — krivotvorene i prodaja krivotvorenih službenih isprava, — krivotvorene sredstava plaćanja, — nezakonita trgovina hormonalnim supstancama i drugim supstancama za pospješivanje rasta, — nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima, — trgovina ukradenim vozilima, — silovanje, — Podmetanje požara, — krivična djela iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, — otmica vazduhoplova ili plovila, 	<ul style="list-style-type: none"> — nedozvoljena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima, — trgovina ukradenim vozilima, — silovanje, — podmetanje požara, — krivična djela iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, — protivpravno oduzimanje vazduhoplova, odnosno plovnih objekata, — sabotaža. 		
--	--	--	--

<p>— sabotaža.</p> <p>2. Savjet bilo kada može jednoglasno odlučiti o dodavanju drugih kategorija krivičnih djela popisu iz stava 1. nakon savjetovanja sa Evropskim parlamentom pod uslovima iz člana 39. stava 1. Ugovora o Evropskoj uniji. S obzirom na izvještaj podnesen na osnovu člana 29. stava 5. ove Okvirne odluke, Savjet razmatra treba li popis proširiti ili izmijeniti.</p> <p>3. Za krivična djela koja nisu obuhvaćena stavom 1. država članica izvršenja naloga može priznati presudu i izvršenje kazne pod uslovom da se one odnose na djela koja su krivična djela na osnovu prava države članice izvršenja naloga bez obzira na njihove sastavne elemente ili opis.</p> <p>4. Svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, izjaviti da neće primjenjivati stav 1. o čemu obavještava Glavni sekretarijat Savjeta. Sve se takve izjave mogu bilo kada povući. Izjave ili povlačenje izjava objavljuju se u <i>Službenom listu Evropske unije</i>.</p>			
<p>Član 8. Priznavanje presude i izvršenje kazne</p> <p>1. Nadležni organ države izvršenja naloga priznaje presudu koja je proslijedena u skladu sa članom 4. i postupku iz člana 5. i odmah preduzima sve potrebne mjere za izvršenje kazne, ako ne odluči da se pozove na jedan od osnova za nepriznavanje i neizvršenje iz člana 9.</p> <p>2. Kada kazna zbog svog trajanja nije u skladu sa zakonom države članice izvršenja naloga, nadležni organ države članice izvršenja naloga može donijeti odluku o promjeni kazne samo kada je ona duža od maksimalne kazne predviđene za slična krivična djela na osnovu njenog nacionalnog prava. Promijenjena kazna ne smije biti manja od maksimalne kazne predviđene za slična krivična djela na osnovu prava države članice izvršenja naloga.</p> <p>3. Kada kazna zbog svoje vrste nije u skladu sa pravom države članice izvršenja naloga, nadležni organ države članice izvršenja</p>	<p>Pokretanje postupka izvršenja presude</p> <p>Član 118</p> <p>(1) Kad nadležni viši sud primi presudu države izdavanja iz člana 108 ovog zakona, provjeriće da li je:</p> <p>1) dostavljena u skladu sa članom 111 ovog zakona;</p> <p>2) osuđeno lice crnogorski državljanin i da li ima prebivalište ili boravište u Crnoj Gori,</p> <p>3) osuđeno lice crnogorski državljanin, bez prebivališta ili boravišta u Crnoj Gori, kome je presudom, odlukom organa uprave ili drugom mjerom koja je posljedica te presude, izrečena mjera protjerivanja ili deportacije u Crnu Goru nakon otpuštanja sa izdržavanja kazne.</p> <p>(2) U slučaju iz stava 1 tačka 3 ovog člana, Ministarstvo će prilikom davanja saglasnosti da se Crnoj Gori proslijedi radi priznanja presuda države izdavanja kojom je izrečena kazna zatvora ili druga mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, posebno voditi računa o uspješnijoj socijalnoj rehabilitaciji osuđenog i preko posebne organizacione jedinice Ministarstva (u daljem tekstu: probaciona služba) utvrditi</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>naloga može donijeti odluku o promjeni kazne sa obzirom na kaznu ili mjeru predviđenu na osnovu nacionalnog prava za slična krivična djela. Takva kazna ili mjera u najvećoj mogućoj mjeri odgovara kazni izrečenoj u državi članici izdavanja naloga i stoga se kazna ne smije pretvoriti u novčanu kaznu.</p> <p>4. Promijenjena kazna ne smije, sa obzirom na vrstu ili trajanje, biti stroža od kazne izrečene u državi članici izdavanja naloga.</p>	<p>boravište ili prebivalište osuđenog, odnosno njegove porodice u Crnoj Gori, da li posjeduje nepokretnu imovinu u Crnoj Gori, kao i druge lične i društvene okolnosti koje osuđenog povezuju sa Crnom Gorom.</p> <p>(3) Nadležni viši sud može zatražiti od nadležnog organa države izdavanja proslijedivanje presude donesene u toj državi, sa potvrdom iz člana 111 stav 1 ovog zakona, radi izvršenja presude u Crnoj Gori.</p> <p>(4) Kaznu zatvora izrečenu proslijedrenom presudom, koja prelazi najveću kaznu zatvora propisanu domaćim pravom za isto ili slično krivično djelo, nadležni viši sud će uskladiti na način što će izreći maksimalnu kaznu propisanu domaćim zakonom za isto ili slično krivično djelo.</p> <p>(5) Kaznu zatvora ili drugu mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode, koja po svojoj prirodi nije u skladu sa domaćim pravom, nadležni viši sud će uskladiti na način što će izreći krivičnu sankciju propisanu domaćim pravom za isto ili slično krivično djelo, koja će u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati kazni izrečenoj proslijedrenom presudom, pri čemu se ne može preinačiti u novčanu kaznu.</p> <p>(6) Kazna koju izrekne nadležni viši sud na osnovu domaćeg prava, ne smije po vrsti i trajanju biti stroža od kazne izrečene presudom u državi izdavanja.</p> <p>(7) Pravosnažnu odluku o priznanju presude iz člana 108 ovog zakona, donesenu nakon sproveđenja postupka u skladu sa st. 1 do 6 ovog člana, nadležni viši sud će bez odlaganja dostaviti суду надležnom za izvršenje u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(8) Prije donošenja odluke o priznanju presude države izdavanja iz člana 108 ovog zakona nadležni viši sud može na molbu države izdavanja odrediti pritvor ili druge mjere nadzora osuđenom koji se nalazi na teritoriji Crne Gore.</p>		
<p>Član 9. Osnove za nepriznavanje i neizvršavanje</p> <p>1. Nadležni organ države članice izvršenja naloga može odbiti priznavanje presude i izvršavanje kazne u sljedećim slučajevima:</p>	<p>Osnov za odbijanje priznanja i izvršenja</p> <p>Član 120</p> <p>(1) Priznanje presude iz člana 108 ovog zakona može biti odbijeno ako:</p> <p>1) potvrda iz člana 111 stav 1 ovog zakona nije</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>(a) potvrda iz člana 4. nepotpuna je i očigledno ne odgovara presudi kao i nije popunjena ili ispravljena u razumnom roku koji je odredio nadležni organ države članice izvršenja naloga;</p> <p>(b) nisu ispunjeni kriterijumi iz člana 4. stava 1.;</p> <p>(c) izvršenje presude bilo bi suprotno načelu <i>ne bis in idem</i>;</p> <p>(d) u predmetu iz člana 7. stava 3. i, kada je država članica izvršenja naloga dalo izjavu na osnovu člana 7. stava 4., u predmetu iz člana 7. stava 1., presuda se odnosi na djela koja se ne bi smatrala krivičnim djelima na osnovu prava države članice izvršenja naloga. Međutim, u vezi poreza i drugih davanja, carine i deviznog poslovanja, izvršenje presude ne može se odbiti na osnovu činjenice da pravo države članice izvršenja naloga ne predviđa iste vrste poreza ili davanja ili nema istu vrstu pravila u vezi propisa kojima se uređuju porezi, davanja i carina, kao i devizno poslovanje, kao zakon države članice izdavanja naloga;</p> <p>(e) nastupila je zastara za izvršenje kazne u skladu sa pravom države članice izvršenja naloga;</p> <p>(f) postoji imunitet na osnovu prava države članice izvršenja naloga, što onemogućava izvršenje kazne;</p> <p>(g) kazna je izrečena licu koje, na osnovu prava države članice izvršenja naloga, zbog svojeg uzrasta ne bi moglo biti krivično odgovorno za djela za koja mu je kazna izrečena;</p> <p>(h) u vrijeme kada nadležni organ države članice izvršenja naloga zaprimi presudu preostalo je manje od šest mjeseci odsluženja kazne;</p> <p>(i) presuda je izrečena <i>in absentia</i>, osim ako je u potvrdi navedeno da je lice lično pozvano ili obaviješteno preko zastupnika nadležanog u skladu sa nacionalnim pravom države</p>	<p>potpuna ili očigledno nije u skladu sa tom presudom, a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti duži od sedam radnih dana, dostavila dopunu odnosno ispravku potvrde,</p> <p>2) nijesu ispunjeni uslovi iz člana 118 stav 1 tač. 1 i 2 ovog zakona,</p> <p>3) bi izvršenje presude predstavljalo povredu načela <i>ne bis in idem</i>,</p> <p>4) djelo iz dostavljene presude ne predstavlja krivično djelo po domaćem pravu,</p> <p>5) je kazna izrečena maloljetnom licu mlađem od 16 godina života.</p> <p>(2) Za poreska krivična djela priznanje presude se ne može odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili dažbina ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, dažbinama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,</p> <p>(3) Priznanje presude iz člana 108 ovo zakona može biti odbijeno ako:</p> <p>1) je prema domaćem pravu nastupila zastarjelost izvršenja kazne;</p> <p>2) osuđeni na osnovu domaćeg prava uživa imunitet koji onemogućava izvršenje kazne;</p> <p>3) je u vrijeme kad je sud primio tu presudu radi priznanja i izvršenja preostalo manje od šest mjeseci kazne;</p> <p>4) iz potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona proizilazi da osuđeni nije lično prisustvovao raspravi na kojoj je presuda donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa pravom države izdavanja:</p> <p>a) osuđenom bio blagovremeno i lično uručen poziv sa naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda ili da je primio službeno obaveštenje o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nesumnjivo može zaključiti da je znao za održavanje rasprave i da je upozoren na mogućnost donošenja odluke u odsustvu u slučaju nedolaska,</p> <p>b) osuđenog na raspravi zastupao branilac,</p>	
--	--	--

članice izdavanja naloga o vremenu i mjestu krivičnoga postupka, zbog čega je presuda izrečena *in absentia*, ili ako je lice nadležnom organu izjavilo da je saglasno sa odlukom.

(j) država članica izvršenja naloga, prije donošenja odluke u skladu sa članu 12. stavu 1., šalje molbu u skladu sa članu 18. stavu 3., i država članica izdavanja naloga nije saglasna u skladu sa članu 18. stavu 2. tački (g), da se prema licu na koju se to odnosi pokrene krivični postupak, da mu se izrekne presuda ili da se na drugačiji način oduzme sloboda u državi članici izvršenja naloga za krivično djelo počinjeno prije transfera osim onog zbog kojeg je to lice transferisano;

(k) izrečena kazna uključuje mjeru psihijatrijskog ili zdravstvenog liječenja ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode koju, ne dovodeći u pitanje Član 8. stav 3., država članica izvršenja naloga ne može izvršiti u skladu sa svojim pravnim ili zdravstvenim sistemom;

(l) presuda se odnosi na krivična djela za koja se na osnovu prava države članice izvršenja naloga smatra da su u cijelosti ili većim ili glavnim dijelom počinjena unutar njene državne teritorije, ili na mjestu koje se smatra njenim državnim područjem.

2. Sve odluke na osnovu stava 1. tačke (l) u vezi sa krivičnih djelima djelimično počinjenim unutar državne teritorije države članice izvršenja naloga ili na mjestu koje se smatra njenim državnim područjem donosi nadležni organ države članice izvršenja naloga u izuzetnim okolnostima i na osnovu svakog pojedinačnog predmeta, uzimajući u obzir posebne okolnosti predmeta, a posebno činjenicu da li se veći ili glavni dio djela na koje se to odnosi dogodio u državi članici izdavanja naloga.

3. U predmetima iz stava 1. tačaka (a), (b), (c), (i), (k) i (l), prije donošenja odluke o nepriznavanju presude i neizvršenju kazne nadležni organ države članice izvršenja naloga savjetuje se na odgovarajući način sa nadležanim organom države članice izdavanja naloga i, prema potrebi, od njega bez odlaganja traži

v) osuđenom nakon što mu je lično uručena presuda donesena u odsustvu uz pouku da ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu na osnovu kojih se može sprovesti postupak u kojem će imati pravo da učestvuje i u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove presude, izričito izjavio da ne osporava odluku donesenu u odsustvu, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu;

5) se država izdavanja na zahtjev Crne Gore ne saglasi sa izvršenjem krivične sankcije nad osuđenim za koga je tražila priznanje i izvršenje te presude u odnosu na krivično djelo učinjeno prije premještaja, a koje nije obuhvaćeno tom presudom;

6) je dostavljenom presudom izrečena mjera psihijatrijskog ili drugog zdravstvenog liječenja, odnosno druga mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode, a koju primjenom domaćeg prava nije moguće izvršiti u Crnoj Gori;

7) se presuda odnosi na krivična djela za koja se u skladu sa domaćim pravom smatra da su u cijelosti učinjena u Crnoj Gori ili na mjestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom, a za djela koja su u većim ili pretežnim dijelom učinjena na toj teritoriji, sud će cijeniti sve posebne okolnosti slučaja, a posebno činjenicu da li je je krivično djelo učinjeno u većem ili pretežnom dijelu u državi izdavanja.

(3) U slučajevima iz stava 1 tač. 1, 2 i 3 i stava 2 tač. 5, 6 i 7 ovog člana, sud će prije donošenja odluke o odbijanju priznanja i izvršenja kazne, stupiti u kontakt i konsultovati se sa nadležnim organima države izdavanja, a ako je potrebno zatražiti i dodatne podatke.

dostavljanje svih potrebnih dodatnih podataka.				
<p>Član 10.</p> <p>Djelimično priznavanje i izvršenje</p> <p>1. Ako nadležni organ države članice izvršenja naloga može razmotriti djelimično priznavanje presude i izvršenje kazne, on se prije donošenja odluke o neizvršavanju presude i neizvršavanju kazne u cijelosti može savjetovati sa nadležnim organima države članice izdavanja naloga radi postizanja dogovora u skladu sa stavom 2.</p> <p>2. Nadležni organi države članice koja izdaje odnosno izvršava nalog mogu se dogovoriti, u svakom pojedinčnom slučaju, o djelimičnom priznavanju i izvršenju kazne u skladu sa uslovima koje utvrde, pod uslovom da takvo priznavanje i izvršavanje ne podrazumijeva strožu kaznu u vezi sa njenim trajanjem. Ako se takav dogovor ne postigne, potvrda se povlači.</p>	<p>Djelimično priznanje i izvršenje</p> <p>Član 123</p> <p>Kad utvrdi postojanje uslova za djelimično priznanje presude države izdavanja, sud će prije nego što odluči da li će odbiti priznanje i izvršenje kazne stupiti u kontakt sa nadležnim organom države izdavanja radi eventualnog sporazuma o djelimičnom priznanju presude i izvršenju kazne. To priznanje i izvršenje ne može za posljedicu imati produženje trajanja kazne koja je izrečena u državi izdavanja.</p>		Potpuno usklađeno	
<p>Član 11.</p> <p>Odlaganje priznavanja presude</p> <p>Priznavanje presude može se odložiti u državi članici izvršenja naloga ako je potvrda iz člana 4. nepotpuna ili očigledno nije u skladu sa presudom, na razuman rok koji određuje država članica izvršenja naloga radi dopunjavanja ili ispravljanja potvrde.</p>	<p>Odlaganje priznanja presude</p> <p>Član 124</p> <p>Sud će odložiti priznanje presude iz člana 108 ovog zakona ako potvrda iz člana 111 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili očigledno nije u skladu sa tom presudom i odrediće rok državi izdavanja, ne duži od sedam radnih dana, da dostavi dopune ili ispravku te potvrde.</p>		Potpuno usklađeno	
<p>Član 12.</p> <p>Odluka o izvršenju kazne i rokovima</p> <p>1. Nadležni organ države članice izvršenja naloga čim prije odlučuje hoće li priznati presudu i izvršiti kaznu i o tome, kao i o svim odlukama o promjeni kazne u skladu sa članu 8. stavovima 2. i 3., obavještava državu članicu izdavanja naloga.</p> <p>2. Ako ne postoje osnove za odlaganje na osnovu člana 11. ili člana 23. stava 3., pravosnažna odluka o priznavanju presude i izvršenju kazne donosi se u roku od 90 dana od prijema presude i potvrde.</p> <p>3. Kada u izuzetnim slučajevima za nadležni organ države članice izvršenja naloga nije izvodivo poštovanje roka utvrđenog u stavu 2., on odmah, na bilo koji način, obavještava nadležni organ države članice izdavanja naloga navodeći razloge za</p>	<p>Rokovi i dužnost obavještavanja</p> <p>Član 122</p> <p>(1) Po prijemu presude iz člana 108 ovog zakona i potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona, nadležni viši sud će započeti postupak i u roku, koji ne može biti duži od šezdeset dana, odlučiti o priznanju presude i donijeti rješenje o upućivanju osuđenog na izdržavanje kazne, osim ako odloži donošenje odluke o priznanju presude zbog razloga iz člana 124 ovog zakona.</p> <p>(2) Nadležni viši sud će obavijestiti organ države izdavanja da u određenom konkretnom slučaju ne može poštovati rok iz stava 1 ovog člana, navodeći razloge za prekoračenje roka i procijenjeno vrijeme u kojem će biti pravosnažno odlučeno o presudi.</p> <p>(3) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, u pisanoj formi</p>		Potpuno usklađeno	

<p>odlaganje kao i procjenu vremena potrebnog za donošenje pravosnažne odluke.</p>	<p>obavijestiti organ države izdavanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> – da se nakon prijema presude iz člana 108 ovog zakona i potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona, osuđeni više ne nalazi na teritoriji Crne Gore, – o odluci o priznanju presude, datumu njenog donošenja i njenoj pravosnažnosti, – o odluci o odbijanju priznanja presude i o razlozima za takvu odluku, – o odluci donešenoj na osnovu člana 118 st. 4 i 5 ovog zakona, kao i o razlozima za takvu odluku, – o odluci kojom se odbija izvršenje zbog razloga iz člana 120 ovog zakona, kao i o razlozima za donošenje takve odluke, – o uslovnom otpuštanju osuđenog lica i o trajanju neizdržanog ostatka kazne, samo ako je to zatražila država izdavanja u potvrdi iz člana 111 stav 1 ovog zakona, – o bjekstvu osuđenog lica iz zatvora, – o isteku kazne. 	
<p>Član 13. Povlačenje potvrde Sve dok izvršenje kazne u državi članici izvršenja naloga nije započelo, država članica izdavanja naloga može povući potvrdu iz te države navodeći razloge za taj postupak. Nakon povlačenja potvrde država članica izvršenja naloga više ne izvršava kaznu.</p>	<p>Odustanak od izvršenja kazne Član 126 Ako nadležni organ države izdavanja uz obrazloženje povuče potvrdu iz člana 111 stav 1 ovog zakona prije pravosnažnosti rješenja o upućivanju osuđenog na izvršavanje kazne, kazna se neće izvršiti.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 14. Privremeno lišenje slobode Kada se osuđeno lice nalazi u državi članici izvršenja naloga, ta država članica može, na molbu države članice izdavanja naloga, prije zaprimanja presude i potvrde ili prije donošenja odluke o priznavanju presude i izvršenju kazne, lišiti slobode osuđeno lice ili preuzeti druge mjere kako bi obezbijedila da osuđeno lice ostane na njenoj državnoj teritoriji do donošenja odluke o priznavanju presude i izvršenju kazne. Kazna se ne produžava zbog vremena provedenog u pritvoru na osnovu ove odredbe.</p>	<p>Privremeno lišenje slobode Član 121 (1) Osuđenom koji se nalazi na teritoriji Crne Gore može se, na molbu države izdavanja i prije prijema presude iz člana 108 ovog zakona i potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona ili prije donošenja odluke o priznanju te presude, ako postoje okolnosti koje upućuju na opasnost od bjekstva iz Crne Gore, odrediti mjere obezbjeđenja prisustva na teritoriji Crne Gore do donošenje odluke o priznanju presude, u skladu sa domaćim pravom. (2) Vrijeme koje je osuđeni proveo u pritvoru tokom trajanja postupka priznanja presude, kao i svako drugo lišenje slobode određeno u skladu sa stavom 1 ovog člana,</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	<p>uračunaće se u kaznu zatvora ili kaznu maloljetničkog zatvora.</p>		
<p>Član 15. Transfer osuđenih lica</p> <p>1. Ako se osuđeno lice nalazi u državi članici izdavanja naloga, on se transferiše u državu članicu izvršenja naloga u vrijeme koje su dogovorili nadležni organi države članice koja izdaje odnosno izvršava nalog, najkasnije 30 dana nakon što je država članica izvršenja naloga donijela pravosnažnu odluku o priznavanju presude i izvršenju kazne. 2. Ako je u roku utvrđenom u stavu 1. transfer osuđenog lica spriječen nepredviđenim okolnostima, nadležni organi države članice koja izdaje odnosno izvršava nalog odmah stupaju u vezu. Transfer se obavlja čim nestanu navedene okolnosti. Nadležni organ države članice izdavanja naloga odmah obavještava nadležni organ države članice izvršenja naloga i dogovaraju novi datum transfera. U tom slučaju transfer se obavlja u roku od 10 dana od novog dogovorenog datuma.</p>	<p>Premještaj osuđenog iz Crne Gore Član 114</p> <p>(1) Osuđeni koji se nalazi u Crnoj Gori biće premješten u državu izvršenja, najkasnije u roku od 30 dana od pravosnažnosti odluke o izvršenju presude iz člana 108 ovog zakona. Mjesto i vrijeme predaje radi premještaja osuđenog dogovoriće domaći organ nadležan za izvršenje krivičnih sankcija sa nadležnim organima države izdavanja, po potrebi, uz saradnju sa organom državne uprave nadležnim za unutrašnje poslove.</p> <p>(2) Ako zbog okolnosti na koje Crna Gora ili država izdavanja ne mogu uticati, premještaj nije moguće izvršiti u roku iz stava 1 ovog člana, o tome će nadležni domaći organ obavijestiti nadležni organ države izvršenja. Novi način, vrijeme i mjesto predaje osuđenog dogovoriće se u daljem roku od deset dana.</p> <p>(3) Kad osuđeni započne da izdržava kaznu zatvora u državi izvršenja, izvršenje kazne zatvora u Crnoj Gori biće obustavljeno.</p> <p>(4) Nakon što od organa izvršenja primi obavještenje o nemogućnosti daljeg izvršenja kazne zatvora zbog bjekstva osuđenog, nadležni viši sud može odlučiti o izdržavanju preostalog dijela kazne u Crnoj Gori, u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>Premještaj osuđenih lica u Crnu Goru Član 127</p> <p>(1) Osuđeni koji se nalazi u državi izdavanja biće premješten u Crnu Goru, najkasnije u roku od 30 dana od pravosnažnosti odluke o priznanju presude. Mjesto i vrijeme predaje osuđenog dogovoriće domaći organ nadležan za izvršenje krivičnih sankcija sa nadležnim organima države izdavanja, po potrebi, uz saradnju sa organom državne uprave nadležnim za unutrašnje poslove.</p> <p>(2) Ako zbog okolnosti na koje Crna Gora ili država izdavanja ne mogu uticati premještaj nije moguće izvršiti u roku iz</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

	<p>stava 1 ovog člana, o tome će nadležni domaći organ obavijestiti organ države izdavanja. Novi način, vrijeme i mjesto predaje osuđenog dogovoriće se u daljem roku od deset dana.</p>		
<p>Član 16. Transfer</p> <p>1. Svaka država članica u skladu sa svojim pravu odobrava transfer osuđenog lica koje se sprovodi u državu članicu izvršenja naloga preko svoje državne teritorije, pod uslovom da joj je država članica izdavanja naloga proslijedila kopiju potvrde iz člana 4. uz zahtjev za transfer. Zahtjev za transfer i potvrda mogu se poslati na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis. Država članica koja izdaje zahtjev, na zahtjev države članice od koje se traži odobrenje transfera, obezbjeđuje prevod potvrde na jedan od jezika navedenih u zahtjevu koji država članica od koje se traži odobrenje za transfer prihvata.</p> <p>2. Prilikom zaprimanja molbe za odobrenje transfera, država članica od koje se traži odobrenje transfera obavještava državu članicu izdavanja naloga da ne može jemčiti da prema osuđenom licu neće biti pokrenut krivični postupak, uz izuzetak stava 1., ili primjenjena mjera pritvora ili drugo ograničavanje slobode na njenoj državnoj teritoriji za bilo koje krivično djelo ili izrečenu kaznu koji su počinjeni odnosno izrečeni prije njegovog odlaska sa državne teritorije države članice izdavanja naloga. U tom slučaju država članica izdavanja naloga može povući svoju molbu.</p> <p>3. Država članica od koje se traži odobrenje transfera o svojoj odluci, koja prilikom donošenja ima prioritet i donosi se najkasnije u roku od nedjelju dana od zaprimanja molbe, obavještava istim postupkom. Takva se odluka može odložiti dok se državi članici od koje se traži odobrenje transfera ne pošalje prevod, ako se on zahtijeva na osnovu stava 1.</p> <p>4. Država članica od koje se traži odobrenje transfera može osuđeno lice zadržati u pritvoru samo onoliko vremena koliko je potrebno za transfer kroz njenu državnu teritoriju.</p>	<p>Sprovođenje preko teritorije Crne Gore</p> <p>Član 128</p> <p>(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa odobriće, na molbu države izdavanja, sprovođenje osuđenog preko teritorije Crne Gore u svrhu njegovog premještaja u državu izvršenja, ako je država izdavanja uz molbu za tranzit dostavila kopiju potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona.</p> <p>(2) Kad Ministarstvo primi molbu za tranzito suđenog koga u svrhu vođenja postupka ili izdržavanja kazne zatvora potražuju i pravosudni organi Crne Gore, zbog učinjenog krivičnog djela ili presude izrečene za djelo učinjeno prije započinjanja postupka premještaja u državi izdavanja, obavijestiće o tome organ države izdavanja.</p> <p>(3) Ministar nadležan za poslove pravosuđa o molbi iz stava 1 ovog člana odlučuje odmah, a najkasnije u roku od sedam radnih dana od prijema molbe.</p> <p>(4) O odluci iz stava 3 ovog člana Ministarstvo će obavijestiti organ države izdavanja pisanim putem.</p> <p>(5) Za potrebe sprovođenja premještaja iz st. 1 i 2 ovog člana, nadležni sud može osuđenom odrediti pritvor ako postoje okolnosti koje upućuju na opasnost od bjekstva osuđenog, u trajanju potrebnom za sprovođenje osuđenog preko teritorije Crne Gore.</p> <p>Molba za odobrenje sprovođenja osuđenog preko teritorije druge države članice</p> <p>Član 115</p> <p>(1) Ako je prilikom premještaja osuđenog u državu izvršenja potrebno sprovođenje preko teritorije druge države članice, Ministarstvo će, na zahtjev nadležnog višeg suda, dostaviti toj državi molbu za odobrenje tranzita sa kopijom potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona.</p> <p>(2) Na zahtjev države članice preko čije teritorije se traži</p>	Potpuno usklađeno	

<p>5. Molba za transfer se ne zahtjeva kada se transfer vrši vazdušnim putem bez zaustavljanja u skladu sa rasporedom letjenja. Međutim, ako dođe do neplaniranog slijetanja, država članica izdavanja naloga dostavlja podatke iz stava 2. u roku od 72 sata.</p>	<p>tranzit, Ministarstvo će dostaviti prevod potvrde na jednom od jezika naznačenih u zahtjevu.</p> <p>(3) Ako država članica preko čije teritorije se traži tranzit ne garantuje da protiv osuđenog, dok se nalazi na njenoj teritoriji, neće pokrenuti krivični postupak ili primijeniti neku mjeru lišenja slobode za krivično djelo učinjeno ili kaznu izrečenu prije njegovog odlaska iz Crne Gore, Ministarstvo može povući molbu za premještaj preko teritorije te države.</p> <p>(4) Ako se premještaj osuđenog sprovodi vazdušnim putem, u slučaju nepredviđenog slijetanja, Ministarstvo će nadležnom organu države članice gdje je avion sletio dostaviti molbu za odobrenje tranzita sa kopijom potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona, u roku od 72 časa.</p>	
<p>Član 17. Pravo koje uređuje izvršenje</p> <p>1. Izvršenje kazne uređuje se pravom države članice izvršenja naloga. Samo organi države članice izvršenja naloga, shodno stavovima 2. i 3., nadležni su da odluče o postupcima izvršenja i odrede sve sa njima povezane mjere, uključujući osnove za prijevremeni ili uslovni otpust.</p> <p>2. Nadležni organ države članice izvršenja naloga od ukupnog trajanja oduzimanja slobode koje je preostalo za odsluženje oduzima ukupno period oduzimanja slobode koji je već odslužen u vezi sa kaznom za koju je izrečena presuda.</p> <p>3. Nadležni organ države članice izvršenja naloga, na zahtjev, obavještava nadležni organ države članice izdavanja naloga o odredbama koje se primjenjuju za mogućnost prijevremenog ili uslovnog otpusta. Država članica izdavanja naloga može se sa primjenom tih odredaba složiti ili povući potvrdu.</p> <p>4. Države članice mogu predvidjeti da svaka odluka o prijevremenom ili uslovnom otpustu može uzeti u obzir, kao i odredbe nacionalnog prava, koje je država članica izdavanja naloga navela, na osnovu kojih lice u određeno vrijeme ima pravo na prijevremeni ili uslovni otpust</p>	<p>Mjerodavno pravo Član 129</p> <p>(1) Kazna zatvora iz priznate strane presude u Crnoj Gori će se izvršiti u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje izvršenje kazne zatvora.</p> <p>(2) Prilikom odlučivanja o uslovnom otpustu nadležni sud će uzeti u obzir zakonske odredbe o uslovnom otpustu koje je dostavila država izdavanja.</p> <p>(3) Vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora iz priznate strane presude uračunaće se u kaznu izrečenu u skladu sa članom 118 st. 4 i 5 ovog zakona.</p> <p>(4) Na zahtjev organa izdavanja nadležni viši sud će dostaviti obavještenje o odredbama domaćeg prava kojima se uređuje uslovni otpust.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 18. Načelo specijalnosti</p>	<p>Načelo specijalnosti Član 130</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>1. Prema licu premještenom u državu članicu izvršenja naloga u skladu sa ovoj Okvirnom odlukom ne smije se, shodno stavu 2., pokrenuti krivični postupak, izreći kazna ili na drugi način oduzeti sloboda za krivično djelo počinjeno prije transfera ako se ne radi o krivičnom djelu zbog kojeg je to lice premješteno.</p> <p>2. Stav 1. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) kada lice koje je imalo mogućnost da napusti državnu teritoriju države članice izvršenja naloga to nije učinilo u roku od 45 dana od njegovog konačnog puštanja, ili se nakon napuštanja ponovno vratilo na tu državnu teritoriju;</p> <p>(b) kada za to krivično djelo nije predviđena kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode;</p> <p>(c) kada krivični postupak ne daje osnove za primjenu mjere ograničavanja lične slobode;</p> <p>(d) kada bi osuđeno lice moglo biti kažnjeno kaznom ili mjerom koja ne uključuje oduzimanje slobode, posebno novčanom kaznom ili mjerom <i>in lieu</i>, čak i ako bi kazna ili mjeru <i>in lieu</i> mogla dovesti do ograničavanja njegove lične slobode;</p> <p>(e) kada je osuđeno lice dalo saglasnost za transfer;</p> <p>(f) kada se osuđeno lice, nakon svog transfera, izričito odreklo prava na načelo specijalnosti u vezi sa određenim krivičnim djelima koja su počinjena prije njegovog transfera. Odricanje se sprovodi pred nadležnim pravosudnim organima države članice izvršenja naloga i zapisuje se u skladu sa nacionalnim pravom države. Odricanje se sastavlja na način iz kojeg je jasno vidljivo da je dato dobrovoljno i da je lice u potpunosti svjesno posljedica. U tu svrhu lice ima pravo na pravni savjet;</p> <p>(g) za slučajeve koji nisu navedeni u tačkama (a) do (f), kada država članica izdavanja naloga daje saglasnost na osnovu stava 3.</p> <p>3. Molba za saglasnost podnosi se nadležnom organu države</p>	<p>(1) Krivični postupak se ne može voditi, ni krivična sankcija izreći, niti lišiti slobode premješteno lice za djelo učinjeno prije njegovog premještaja.</p> <p>(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, krivični postupak može se sprovesti i krivična sankcija izvršiti:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) ako premješteno osuđeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju Crne Gore u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Crnu Goru vratilo, 2) za krivično djelo za koje domaćim pravom nije propisana kazna zatvora, a vođenje krivičnog postupka ne iziskuje određivanje pritvora, 3) za krivično djelo za koje je domaćim pravom propisana novčana kazna, bez obzira na mogućnost da se takva kazna zamijeni kaznom zatvora, 4) kad je osuđeni dao saglasnost za premještaj, 5) ako se osuđeni nakon predaje, u prisustvu branioca, dobrovoljno i u potpunosti svjestan posljedica svoje izjave, na zapisnik izričito odrekao primjene načela specijalnosti, 6) ako je organ izdavanja na zahtjev Crne Gore, dao saglasnost za vođenje krivičnog postupka ili za izvršenje krivične sankcije zbog djela učinjenog prije premještaja osuđenog, a ne zbog djela zbog kojeg je premješten u Crnu Goru, na obrascu iz člana 16 ovog zakona. Na zahtjev države izdavanja Crna Gora može dati garanciju da će biti poštovana prava osuđenog iz člana 24 ovog zakona. <p>Postupak davanja saglasnosti</p> <p>Član 43</p> <p>(1) Nadležni viši sud može odlučivati o zahtjevu za davanje saglasnosti državi izdavanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) za vođenje krivičnog postupka ili izvršenje kazne zatvora ili mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode predatog lica zbog djela koje nije bilo obuhvaćeno evropskim nalogom za hapšenje, a učinjeno je prije predaje, 	
---	--	--

<p>članice izdavanja naloga uz podatke navedene u članu 8. stavu 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP i prevodom iz njenog člana 8. stava 2. Saglasnost se daje kada postoji obaveza izručenja lica na osnovu te Okvirne odluke. Odluka se donosi najkasnije 30 dana po prijemu molbe. Za situacije navedene u članu 5. kao i Okvirne odluke, država članica izvršenja naloga daje predviđena jemstva.</p>	<p>2) za predaju predatog lica drugoj državi članici zbog djela učinjenog prije predaje, 3) za izručenje predatog lica trećoj državi zbog djela učinjenog prije predaje.</p> <p>(2) O zahtjevu iz stava 1 ovog člana, bez prethodnog saslušanja lica, odlučuje Vijeće, u roku koji ne može biti duži od 30 dana od dana prijema zahtjeva.</p>		
<p>Član 19. Amnestija, pomilovanje, revizija presude</p> <p>1. Amnestiju ili pomilovanje mogu odobriti i država članica izdavanja naloga i država članica izvršenja naloga.</p> <p>2. Samo država članica izdavanja naloga može odlučiti o molbama za reviziju presude kojom se izriče kazna koja se treba izvršiti na osnovu ove Okvirne odluke.</p>	<p>Amnestija, pomilovanje i preispitivanje odluke Član 12</p> <p>(1) Odredbe domaćeg prava o amnestiji mogu se primijeniti na odluku o novčanoj kazni, presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probacionu odluku, koje se izvršavaju u Crnoj Gori.</p> <p>(2) Na osnovu odredaba domaćeg prava može biti pomilovano lice protiv koga je donešena odluka o novčanoj kazni, presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probaciona odluka, koje se izvršavaju u Crnoj Gori.</p> <p>(3) Nadležni domaći organi mogu odlučivati o preispitivanju odluke o novčanoj kazni, presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probacione odluke samo kad se radi o odlukama domaćeg suda.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	
<p>Član 20. Obavještavanje koje vrši država članica izdavanja naloga</p> <p>1. Nadležni organ države članice izdavanja naloga odmah obavještava nadležni organ države članice izvršenja naloga o svim odlukama ili mjerama radi kojih se kazna odmah ili nakon određenog vremena više ne izvršava.</p> <p>2. Nadležni organ države članice izvršenja naloga prestaje sa izvršavanjem kazne čim ga nadležni organ države članice izdavanja naloga obavještenja o odluci ili mjeri iz stava 1.</p>	<p>Dužnost obavještavanja Član 117</p> <p>Nadležni viši sud je dužan da odmah obavijesti organ države izvršenja o svim odlukama ili mjerama zbog kojih se izrečena kazna zatvora ne može više izvršiti, odnosno zbog kojih se neće moći izvršiti nakon određenog vremena.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>Član 21.</p> <p>Obavještavanje koje vrši država članica izvršenja naloga</p> <p>Nadležni organ države članice izvršenja naloga bez odlaganja obavještava nadležni organ države članice izdavanja naloga na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis:</p> <p>(a)o prosljeđivanju presude i potvrde nadležnom organu odgovornom za njeno izvršavanje u skladu sa članom 5. stavom 5.;</p> <p>(b)o činjenici da je u praksi nemoguće izvršiti kaznu jer nakon slanja presude i potvrde državi članici izvršenja naloga, osuđeno se lice ne može pronaći na državnoj teritoriji države članice izvršenja naloga, a u tom slučaju država članica koja izvršava nalog nije obavezna izvršiti kaznu;</p> <p>(c)o pravosnažnoj odluci priznavanja presude i izvršavanja kazne zajedno sa datumom oduke;</p> <p>(d)o mogućoj odluci nepriznavanja kazne i neizvršenja kazne u skladu sa članu 9., zajedno sa obrazloženjima kao i odluke;</p> <p>(e)o mogućoj odluci promjene kazne u skladu sa članu 8. stavu 2. ili 3., zajedno sa obrazloženjima te odluke;</p> <p>(f)o mogućoj odluci o neizvršenju kazne zbog razloga iz člana 19. stava 1. zajedno sa obrazloženjima te odluke;</p> <p>(g)o početku i završetku perioda uslovnog otpusta, kada je to država članica izdavanja naloga navela u potvrdi;</p> <p>(h) o bijegu osuđenog lica iz pritvora;</p> <p>(i) o izvršenju kazne čim ona istekne.</p>	<p>Rokovi i dužnost obavještavanja</p> <p>Član 122</p> <p>(1) Po prijemu presude iz člana 108 ovog zakona i potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona, nadležni viši sud će započeti postupak i u roku, koji ne može biti duži od šezdeset dana, odlučiti o priznanju presude i donijeti rješenje o upućivanju osuđenog na izdržavanje kazne, osim ako odloži donošenje odluke o priznanju presude zbog razloga iz člana 124 ovog zakona.</p> <p>(2) Nadležni viši sud će obavijestiti organ države izdavanja da u određenom konkretnom slučaju ne može poštovati rok iz stava 1 ovog člana, navodeći razloge za prekoračenje roka i procijenjeno vrijeme u kojem će biti pravosnažno odlučeno o presudi.</p> <p>(3) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, u pisanoj formi obavijestiti organ države izdavanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> – da se nakon prijema presude iz člana 108 ovog zakona i potvrde iz člana 111 stav 1 ovog zakona, osuđeni više ne nalazi na teritoriji Crne Gore, – o odluci o priznanju presude, datumu njenog donošenja i njenoj pravosnažnosti, – o odluci o odbijanju priznanja presude i o razlozima za takvu odluku, – o odluci donesenoj na osnovu člana 118 st. 4 i 5 ovog zakona, kao i o razlozima za takvu odluku, – o odluci kojom se odbija izvršenje zbog razloga iz člana 120 ovog zakona, kao i o razlozima za donošenje takve odluke, – o uslovnom otpuštanju osuđenog lica i o trajanju neizdržanog ostatka kazne, samo ako je to zatražila država izdavanja u potvrdi iz člana 111 stav 1 ovog zakona, – o objektu osuđenog lica iz zatvora, – o isteku kazne. 	<p>Potpuno usklađeno</p>	
<p>Član 22.</p> <p>Posljedice transfera osuđenog lica</p> <p>1. Shodno stavu 2. država članica izdavanja naloga prekida izvršenje kazne čim je započelo njeno izvršenje u državi članici</p>	<p>Premještaj osuđenog iz Crne Gore</p> <p>Član 114</p> <p>(1) Osuđeni koji se nalazi u Crnoj Gori biće premješten u državu izvršenja, najkasnije u roku od 30 dana od</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>izvršenja naloga.</p> <p>2. Država članica izdavanja naloga ponovno dobija pravo na izvršenje kazne nakon što je država članica izvršenja naloga obavjeti o djelimičnom neizvršenju kazne u skladu sa članom 21. tačkom (h).</p>	<p>pravosnažnosti odluke o izvršenju presude iz člana 108 ovog zakona. Mjesto i vrijeme predaje radi premještaja osuđenog dogovoriće domaći organ nadležan za izvršenje krivičnih sankcija sa nadležnim organima države izdavanja, po potrebi, uz saradnju sa organom državne uprave nadležnim za unutrašnje poslove.</p> <p>(2) Ako zbog okolnosti na koje Crna Gora ili država izdavanja ne mogu uticati, premještaj nije moguće izvršiti u roku iz stava 1 ovog člana, o tome će nadležni domaći organ obavijestiti nadležni organ države izvršenja. Novi način, vrijeme i mjesto predaje osuđenog dogovoriće se u daljem roku od deset dana.</p> <p>(3) Kad osuđeni započne da izdržava kaznu zatvora u državi izvršenja, izvršenje kazne zatvora u Crnoj Gori biće obustavljenog.</p> <p>(4) Nakon što od organa izvršenja primi obavještenje o nemogućnosti daljeg izvršenja kazne zatvora zbog bjekstva osuđenog, nadležni viši sud može odlučiti o izdržavanju preostalog dijela kazne u Crnoj Gori, u skladu sa domaćim pravom.</p>	
<p>Član 23.</p> <p>Jezici</p> <p>1. Potvrda se prevodi na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice izvršenja naloga. Svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi pohranjenoj u Glavnem sekretarijatu Savjeta navesti da će prihvati prevod na jedan ili više službenih jezika institucija Evropske unije.</p> <p>2. Shodno stavu 3. ne zahtijeva se prevod presude.</p> <p>3. Svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi pohranjenoj u Glavnem sekretarijatu Savjeta navesti da ona, kao država članica izvršenja naloga, može bez odlaganja, nakon zaprimanja presude i potvrde, kada smatra da je sadržaj potvrde nedovoljan za donošenje odluke o izvršenju kazne, zatražiti da se presudi ili njenim glavnim djelovima priloži prevod na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice izvršenja naloga ili jedan ili više službenih</p>	<p>Jezik</p> <p>Član 9</p> <p>(1) Nadležni domaći organ pristupiće izvršenju naloga, odnosno odluke države izdavanja ako su taj nalog, odnosno odluka sa pratećom dokumentacijom prevedeni na crnogorski jezik. U hitnim slučajevima nadležni domaći organ prihvatiće nalog, odnosno odluku sa pratećom dokumentacijom na engleskom jeziku, ako država izdavanja nalog, odnosno odluke pristane da prihvati proslijeđene odluke nadležnih domaćih organa na engleskom jeziku.</p> <p>(2) Nalog, odnosno odluka nadležnog domaćeg organa koja se proslijeđuje radi izvršenja drugoj državi članici mora biti prevedena na službeni jezik te države ili drugi jezik koji ta država prihvata.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>jezika institucija Evropske unije. Taj zahtjev se šalje, nakon savjetovanja koje se prema potrebi sprovodi među nadležanim organima države članice koja izdaje odnosno izvršava nalog, kako bi se odredili glavni djelovi presude koje treba prevesti. Odluka o priznavanju presude i izvršenju kazne može se odložiti dok država članica izdavanja naloga ne pošalje prevod državi članici izvršenja naloga, ili ako država članica izvršenja naloga odluči da prevede presudu o sopstvenom trošku, dok se prevod ne pribavi.</p>			
<p>Član 24. Troškovi</p> <p>Troškove nastale primjenom ove Okvirne odluke snosi država članica izvršenja naloga, osim troškova transfera osuđenog lica u državu članicu izvršenja naloga i troškova koji su nastali isključivo na suverenoj državnoj teritoriji države članice izdavanja naloga.</p>	<p>Troškovi Član 10</p> <p>Troškovi izvršenja naloga i odluka druge države članice nastali na teritoriji Crne Gore padaju na teret budžeta Crne Gore, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 25. Izvršenje kazne na osnovu evropskog naloga za hapšenje</p> <p>Ne dovodeći u pitanje Okvirnu odluku 2002/584/PUP, odredbe ove Okvirne odluke primjenjuju se, <i>mutatis mutandis</i>, u obimu u kojem su uskladene sa odredbama iz ove Okvirne odluke, na izvršenje kazni u predmetima kada se država članica obaveže na izvršenje kazne u predmetima u skladu sa članom 4. stavu 6. ove Okvirne odluke, ili kada je, u skladu sa članom 5. stavom 3. ove Okvirne odluke, postavila uslov da se lice mora vratiti u državu članicu na koju se to odnosi kako bi odslužilo kaznu, čime se izbjegava nekažnjavanje lica na koje se to odnosi. Uporediti član</p>	<p>Postupak davanja saglasnosti Član 116</p> <p>(1) Nadležni viši sud odlučuje o zahtjevu države izvršenja za davanje saglasnosti za:</p> <p>1) vođenje krivičnog postupka ili izvršenje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode za djelo učinjeno prije premještaja osuđenog,</p> <p>2) predaju osuđenog drugoj državi članici zbog djela učinjenog prije premještaja,</p> <p>3) za izručenje osuđenog trećoj državi zbog djela učinjenog prije premještaja.</p> <p>(2) O zahtjevu iz stava 1 ovog člana Vijeće odlučuje, shodnom primjenom odredbi koje se odnose na evropski nalog za hapšenje.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 26. Odnos sa drugim sporazumima i dogovorima</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu među državama članicama i trećim državama kao i njihovu prelaznu primjenu u skladu sa članu 28., ova Okvirna odluka od 5. decembra 2011.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	

<p>zamjenjuje odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija koje se primjenjuju u odnosima među državama članicama:</p> <ul style="list-style-type: none"> —Evropsku konvenciju o transferu osuđenih lica od 21. marta 1983. i njen Dodatni protokol od 18. decembra 1997.; —Evropsku konvenciju o međunarodnom važenju presuda izrečenih u krivičnim postupcima od 28. maja 1970.; —Poglavlje 5. glave III. Konvencije od 19. juna 1990. o sprovodenju Šengenske konvencije od 14. juna 1985. o postepenom ukidanju provjera na zajedničkim granicama; —Konvenciju među državama članicama Evropskih zajednica o izvršenju presuda izrečenih u krivičnom postupku strane države od 13. novembra 1991. <p>2. Države članice mogu i dalje primjenjivati dvostrane ili višestrane sporazume ili dogovore važeće nakon 27. novembra 2008., ako oni omogućavaju proširivanje ciljeva ove Okvirne odluke ili pomažu pojednostavljivanju i dodatnom olakšavanju postupaka za izvršenje kazni.</p> <p>3. Države članice mogu sklopiti dvostrane ili višestrane sporazume ili dogovore nakon 5. decembra 2008. ako oni omogućavaju proširivanje odredaba ove Okvirne odluke ili pomažu pojednostavljivanju i dodatnom olakšavanju postupaka za izvršenje kazni.</p> <p>4. Države članice do 5. marta 2009. obaveštavaju Savjet i Komisiju o postojećim sporazumima i dogovorima navedenim u stavu 2. koje žele i dalje primjenjivati. Države članice obaveštavaju Savjet i Komisiju i o svakom novom sporazumu i dogovoru iz stava 3. u roku od tri mjeseca od njegova potpisivanja.</p>			
<p>Član 27. Teritorijalna primjena Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
<p>Član 28. Prelazna odredba 1. Molbe zaprimljene prije 5. decembra 2011. i dalje se</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	

<p>uređuju u skladu sa postojećim pravnim instrumentima o transferu osuđenog lica. Molbe zaprimljene nakon toga datuma uređuju se pravilima koja države članice donesu u skladu sa ovoj Okvirnoj odluci.</p> <p>2. Međutim, svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke, dati izjavu u kojoj navodi da će, u predmetima u kojima je pravosnažna presuda izrečena prije datuma koji ona odredi, kao država članica koja izdaje odnosno izvršava nalog i dalje primjenjivati postojeće pravne instrumente o transferu osuđenog lica važeće prije 5. decembra 2011. Ako država članica da takvu izjavu, ti se instrumenti primjenjuju u tim predmetima u vezi sa svim drugim državama članicama bez obzira da li su i one dale istu izjavu. Taj datum ne smije biti kasniji od 5. decembra 2011. Navedena izjava se objavljuje u Službenom listu Evropske unije. Takva izjava se može povući bilo kada.</p>			
<p>Član 29.</p> <p>Sprovodenje</p> <p>1. Države članice će donijeti potrebne mjere kako bi se uskladile odredbama ove Okvirne odluke do 5. decembra 2011.</p> <p>2. Države članice će dostaviti Glavnom sekretarijatu Savjeta kao i Komisiji tekst odredaba kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obaveze iz ove Okvirne odluke. Na osnovu izvještaja koje je Komisija izradila koristeći se ovim informacijama, Savjet će najkasnije do 5. decembra 2012. ocijeniti obim u kojem su se države članice uskladile sa odredbama ove Okvirne odluke.</p> <p>3. Glavni sekretariat Savjeta obavještava države članice i Komisiju o obavještenjima ili izjavama na osnovu člana 4. stava 7. i člana 23. stava 1. ili 3.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje Član 35. stav 7. Ugovora o Evropskoj uniji, država članica kod koje su se više puta pojavile poteškoće u vezi sa primjenom člana 25. ove Okvirne odluke, koje nisu riješene nakon dvostranih savjetovanja, o svojim poteškoćama obavještavaju Savjet i Komisiju. Na osnovu tih i svih drugih podataka koji su joj dostupni, Komisija sastavlja izvještaj kojem su priložene inicijative koje smatra odgovarajućim sa ciljem</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>	

<p>rješavanja tih poteškoća.</p> <p>5. Komisija će do 5. decembra 2013. sastaviti izvještaj na osnovu zaprimljenih podataka kojem prilaže sve inicijative koje smatra odgovarajućima. Na osnovu izvještaja Komisije i svih inicijativa Savjet posebno revidira Član 25. kako bi razmotrilo mogućnost njegove zamjene specifičnijim odredbama.</p>			
<p>Član 30.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i>.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>	
<p>OKVIRNA ODLUKA SAVJETA 2008/947/PUP</p>			
<p>Član 1.</p> <p>Ciljevi i područje primjene</p> <p>1. Cilj je ove Okvirne odluke olakšati društvenu rehabilitaciju osuđenih lica, poboljšati zaštitu žrtava i javnosti i olakšati primjenu odgovarajućih probacionih mjera i alternativnih sankcija u slučaju počinilaca krivičnih djela koji ne žive u državi članici u kojoj je presuda izrečena. U svrhu ostvarivanja tih ciljeva, ovom Okvirnom odlukom utvrđuju se pravila prema kojima država članica, koja nije država članica u kojoj je konkretnom licu izrečena kazna, priznaje presude i, prema potrebi, probacione odluke i nadzire probacione mjere izrečene na osnovu presude, ili alternativne sankcije koje su sadržane u takvoj presudi, i donosi sve druge odluke koje se odnose na tu presudu, osim ako je drugčije predviđeno u ovoj Okvirnoj odluci.</p> <p>2. Ova se Okvirna odluka primjenjuje samo na:</p> <p>(a) priznavanje presuda i, prema potrebi, probacionih odluka;</p> <p>(b) prenos odgovornosti za nadzor probacionih mjera i alternativnih sankcija;</p> <p>(c) sve druge odluke povezane sa odlukama iz tačaka (a) i (b);</p> <p>kako je opisano i predviđeno ovom Okvirnom odlukom.</p> <p>3. Ova se Okvirna odluka ne primjenjuje na:</p> <p>(a) izvršenje presuda u krivičnim stvarima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode koje su u</p>	<p>Oblast primjene</p> <p>Član 131</p> <p>(1) Priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije obuhvata:</p> <p>1) priznanje presude ili odluke kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode i odobren uslovni otpust sa izdržavanja te kazne, kao i presude kojom je izrečena uslovna osuda ili odloženo izricanje kazne ili izrečena alternativna sankcija,</p> <p>2) priznanje probacione odluke,</p> <p>3) preuzimanje nadzora nad izvršavanjem probacionih mjera i alternativnih sankcija,</p> <p>4) priznanje drugih odluka nadležnih organa u vezi sa odlukama iz tač.1, 2 i 3 ovog stava.</p> <p>(2) Presuda, odnosno odluka iz stava 1 ovog člana biće priznata i za djela koja prema domaćem pravu sadrže bitna obilježja krivičnog djela, bez obzira na zakonski opis i pravnu kvalifikaciju krivične radnje navedene u primljenoj presudi, odnosno odluci.</p> <p>(3) Presude i odluke iz stava 1 ovog člana dostavljaju se radi priznanja i izvršenja sa potvrdom, na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>području primjene Okvirne odluke 2008/909/PUP;</p> <p>(b) priznavanje i izvršenje novčanih kazni i naloga za oduzimanje koji su u području primjene Okvirne odluke Savjeta 2005/214/PUP od 24. februara 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne (1) i Okvirne odluke Savjeta 2006/783/PUP od 6. oktobra 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje (2).</p> <p>4. Ovom se Okvirnom odlukom ne mijenja obaveza poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela iz člana 6. Ugovora o Evropskoj uniji.</p>			
<p>Član 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Okvirne odluke:</p> <p>1. „presuda” znači pravosnažna odluka ili nalog suda države izdavanja kojom se utvrđuje da je fizičko lice počinilo krivično djelo i izriče:</p> <p>(a) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, ako je odobren uslovni otpust na osnovu te presude ili naknadne probacione odluke;</p> <p>(b) uslovna osuda;</p> <p>(c) odlaganje izricanja kazne;</p> <p>(d) alternativna sankcija;</p> <p>2. „uslovna osuda” znači kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode čije je izvršenje prilikom izricanja u cijelosti ili djelimično uslovno odloženo izricanjem jedne ili više probacionih mjera. Takve probacione mjere mogu se uključiti u samu presudu ili utvrditi u posebnoj probacionoj odluci koju donosi nadležni organ;</p> <p>3. „odlaganje izricanja kazne” znači presuda kojom je izricanje kazne uslovno odloženo izricanjem jedne ili više probacionih mjera ili kojom su izrečene jedna ili više probacionih mjera umjesto kazne zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode. Takve se probacione mjere mogu uključiti u samu presudu ili utvrditi u posebnoj probacionoj odluci koju donosi</p>	<p>Značenje izraza</p> <p>Član 14</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p>1) država izdavanja je država članica Evropske unije u kojoj je izdat nalog ili donesena odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;</p> <p>2) država izvršenja je država članica Evropske unije kojoj je radi izvršenja proslijeden nalog ili druga odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;</p> <p>11) presuda je pravosnažna odluka domaćeg suda i suda države članice kojom je nakon sprovedenog krivičnog postupka utvrđeno da je fizičko lice izvršilo krivično djelo i zbog toga mu je izrečena:</p> <p style="padding-left: 2em;">a) kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, izrečena na određeno ili neodređeno vrijeme,</p> <p style="padding-left: 2em;">b) kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, u slučaju kad je odobren uslovni otpust sa izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacionim mjerama,</p> <p style="padding-left: 2em;">v) uslovna osuda,</p> <p style="padding-left: 2em;">g) odlaganje izricanja kazne,</p> <p style="padding-left: 2em;">d) alternativna sankcija;</p> <p>12) uslovna osuda je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacionom odlukom nadležnog organa, kojom je utvrđena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, čije se izvršenje djelimično ili u cijelosti odlaže pod uslovom izvršenja jedne ili više naloženih probacionih mjera;</p>	Potpuno usklađeno	

<p>nadležni organ;</p> <p>4. „alternativna sankcija” znači sankcija kojom se izriče obaveza ili nalog, a nije kazna zatvora, mjera koja uključuje oduzimanje slobode ili novčana kazna;</p> <p>5. „probaciona odluka” znači presuda ili konačna odluka nadležanog organa države izdavanja donesena na osnovu takve presude kojom se:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) odobrava uslovni otpust; ili (b) izriču probacione mjere; <p>6. „uslovni otpust” znači konačna odluka, koju donosi nadležni organ ili koja proizlazi iz nacionalnog prava, o prijevremenom otpustu osuđenog lica nakon odsluženja dijela kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode uz izricanje jedne ili više probacionih mjeru;</p> <p>7. „probacione mjeru” znači obaveze i nalozi koje fizičkom licu izriče nadležni organ, u skladu sa nacionalnim pravom države izdavanja, u vezi sa uslovnom osudom, odlaganjem izricanja kazne ili uslovnim otpustom;</p> <p>8. „država izdavanja” znači država članica u kojoj je donesena presuda;</p> <p>9. „država izvršenja” znači država članica u kojoj se nadziru probacione mjeru i alternativne sankcije na osnovu odluke u skladu sa članom 8.</p>	<p>13) odlaganje izricanja kazne je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacionom odlukom nadležnog organa, kojom se izricanje kazne uslovno odlaže uz nalog izvršenja jedne ili više probacionih mjeru, odnosno sankcija kojom je naloženo izvršenje jedne ili više probacionih mjeru u zamjenu za kaznu zatvora ili mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode;</p> <p>14) alternativna sankcija je sankcija kojom se nalažu dužnosti ili obaveze, a različita je od kazne zatvora, mjere koja podrazumijeva lišenje slobode i novčane kazne;</p> <p>15) probaciona odluka je presuda ili konačna odluka organa izdavanja zasnovana na presudi kojom se:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) odobrava uslovni otpust, b) izriču probacione mjere; <p>16) uslovni otpust je prijevremeni otpust osuđenog lica nakon izdržanog dijela kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode, uz izricanje jedne ili više probacionih mjeru;</p> <p>17) probaciona mjeru je obaveza fizičkog lica koja je izrečena uz uslovnu osudu, odlaganje izricanja kazne ili uslovni otpust;</p>	
<p>Član 3.</p> <p>Određivanje nadležnih organa</p> <p>1. Svaka država članica obavlještava Glavni sekretarijat Savjeta o tome koje je organ ili koji su organi na osnovu njenog nacionalnog prava nadležni za postupanje u skladu sa ovom Okvirnom odlukom kada je ta država članica država izdavanja ili država izvršenja.</p> <p>2. Države članice mogu odrediti organe koja nisu pravosudna kao nadležne organe za donošenje odluka na osnovu ove Okvirne odluke, pod uslovom da su ti organi nadležni za</p>	<p>Nadležni organi</p> <p>Član 132</p> <p>(1) Za proslijedivanje presuda i odluka kojima su izrečene probacione mjeru i alternativne sankcije nadležan je:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) Viši sud u Podgorici za presude koje je donio taj sud i osnovni sudovi u Podgorici, Baru, Danilovgradu, Kotoru, Nikšiću, Ulcinju, Herceg Novom i Cetinju, 2) Viši sud u Bijelom Polju za presude koje je donio taj sud i osnovni sudovi u Bijelom Polju, Beranama, Žabljaku, Kolašinu, Plavu, Pljevljima i Rožajama. <p>(2) Za izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacione mjeru i alternativne sankcije nadležan je:</p>	<p>Potpuno uskladjeno</p>

<p>donošenje odluka slične prirode na osnovu njihovog nacionalnog prava i postupaka.</p> <p>3. Ako odluku na osnovu člana 14. stava 1. tačke (b) ili (c) donosi nadležni organ koji nije sud, države članice obezbeđuju da, na zahtjev konkretnog lica, sud ili drugi nezavisni organ srođan sudu može preispitati tu odluku.</p> <p>4. Glavni sekretarijat Savjeta svim državama članicama i Komisiji omogućuje pristup primljenim informacijama.</p>	<p>1) Viši sud u Podgorici ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(3) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće presudu i odluku kojima su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije nadležnom višem суду i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.</p> <p>(4) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje presude i odluke kojima su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije, nadležan je Viši sud u Podgorici.</p> <p>(5) Nadležni viši sud će pravosnažnu odluku o priznanju odluke države izdavanja dostaviti nadležnoj probacionoj službi i vršiće nadzor nad izvršenjem probacionih mera i alternativnih sankcija.</p> <p>(6) Nadležni viši sud će uputiti osuđenog na izvršavanje kazne zatvora ili mera koje podrazumijevaju lišenje slobode, izrečenih pravosnažnom i izvršnom odlukom o priznanju strane presude ili probacione odluke kojom je osuđenom odobren uslovni otpust.</p>	
<p>Član 4.</p> <p>Vrste probacionih mera i alternativnih sankcija</p> <p>1. Ova Okvirna odluka primjenjuje se na sljedeće probacione mjeru ili alternativne sankcije:</p> <p>(a) obavezu osuđenog lica da obavlja posebno organ o svakoj promjeni boravišta ili radnog mjesta;</p> <p>(b) obavezu da se ne ulazi na određene lokalitete, mjesta ili definisana područja u državi izdavanja ili državi izvršenja;</p> <p>(c) obavezu koja sadrži ograničenja u pogledu napuštanja</p>	<p>Vrste probacionih mera i alternativnih sankcija</p> <p>Član 142</p> <p>(1) Na osnovu priznate strane presude ili probacione odluke prema osuđenom će biti primijenjene samo one vrste probacionih mera i alternativnih sankcija koje propisuje domaće krivično zakonodavstvo.</p> <p>(2) Odluka o priznanju odluke organa države izdavanja iz stava 1 ovog člana biće dostavljena nadležnoj probacionoj službi koja će vršiti nadzor nad njihovim izvršenjem.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>državne teritorije države izvršenja;</p> <p>(d) naloge koji se odnose na ponašanje, boravište, obrazovanje i osposobljavanje kao i slobodne aktivnosti, ili koji sadrže ograničenja ili načine obavljanja stručnih djelatnosti;</p> <p>(e) obavezu javljanja u određeno vrijeme određenom organu;</p> <p>(f) obavezu izbjegavanja kontakta sa određenim licem;</p> <p>(g) obavezu izbjegavanja kontakta sa posebnim predmetima, koje je osuđeno lice koristilo ili bi ih moglo koristiti sa ciljem počinjenja krivičnog djela;</p> <p>(h) obavezu finansijske naknade štete prouzrokovane krivičnim djelom i/ili obavezu dostavljanja dokaza o ispunjenju takve obaveze;</p> <p>(i) obavezu obavljanja rada za opšte dobro;</p> <p>(j) obavezu saradnje sa probacionim službenikom ili predstavnikom socijalne službe nadležnim za osuđenog lice;</p> <p>(k) obavezu podvrgavanja terapijskom postupku ili liječenju zavisnosti.</p> <p>2. Svaka država članica obavještava Glavni sekretariat Savjeta, kada primjenjuje ovu Okvirnu odluku, koje je probacione mjere i alternativne sankcije, osim onih ih iz stava 1., spremna da nadzire. Glavni sekretariat Savjeta svim državama članicama i Komisiji omogućava pristup primljenim informacijama.</p>				
<p>Član 5.</p> <p>Kriterijumi za proslijedivanje presude i, prema potrebi, probacione odluke</p> <p>1. Nadležni organ države izdavanja može proslijediti presudu i, prema potrebi, probacionu odluku nadležnom organu države članice u kojoj osuđeno lice ima zakonito i uobičajeno boravište, u slučajevima kada se osuđeno lice vratilo ili se želi vratiti u tu državu.</p> <p>2. Nadležni organ države izdavanja može, na zahtjev osuđenog lica, proslijediti presudu i, prema potrebi, probacionu odluku nadležnom organu države članice koja nije država članica u kojoj osuđeno lice ima zakonito i uobičajeno boravište, pod</p>	<p>Postupak proslijedivanja presude ili probacione odluke</p> <p>Član 134</p> <p>(1) Sud koji je donio presudu ili probacionu odluku dostaviće je nadležnom višem sudu, radi proslijedivanja:</p> <p>1) državi članici na čijem području osuđeni ima prebivalište ili uobičajeno boravište, uz uslov da se osuđeni vratio ili želi da se vrati u tu državu,</p> <p>2) na molbu osuđenog, drugoj državi članici, ako je država članica iz st. 1 ovog člana s tim izričito saglasna.</p> <p>(2) Nadležni viši sud proslijediće presudu ili probacionu odluku državi izvršenja ako utvrdi da će izvršenje</p>	Potpuno usklađeno		

<p>uslovom da je potonji organ saglasan sa takvim proslijedivanjem.</p> <p>3. Kod primjene ove Okvirne odluke države članice odlučuju pod kojim uslovima njihovi nadležni organi mogu dati saglasnost za proslijedivanje presude i, prema potrebi, probacione odluke na osnovu stava 2.</p> <p>4. Svaka država članica daje izjavu Glavnem sekretarijatu Savjeta o odluci donesenoj u skladu sa stavom 3. Države članice mogu u svakom trenutku izmijeniti tu izjavu. Glavni sekretarijat Savjeta svim državama članicama i Komisiji omogućava pristup primljenim informacijama.</p>	<p>probacionih mjera ili alternativnih sankcija u toj državi doprinijeti rehabilitaciji i reintegraciji i efikasnijoj i lakšoj primjeni probacionih mjera i alternativnih sankcija.</p>	
<p>Član 6.</p> <p>Postupak za proslijedivanje presude i, prema potrebi, probacione odluke</p> <p>1. Kada kod primjenom član 5. stav 1. ili 2. nadležni organ države izdavanja proslijedi presudu i, prema potrebi, probacionu odluku drugoj državi članici, on obezbjeđuje da je u prilogu potvrda čiji je standardni obrazac utvrđen u Prilogu I.</p> <p>2. Nadležni organ države izdavanja direktno proslijedi presudu i, prema potrebi, probacionu odluku zajedno sa potvrdom iz stava 1. nadležnom organu države izvršenja na bilo koji način kojim se ostavlja pisani dokaz pod uslovima koji državi izvršenja omogućavaju utvrđivanje vjerodostojnosti. Izvornik presude i, prema potrebi, probacione odluke ili njihove ovjerene kopije, kao i izvornik potvrde, na zahtjev se šalju nadležnom organu države izvršenja. Sva službena obavještenja takođe se direktno razmjenjuju između navedenih nadležanih organa.</p> <p>3. Nadležni organ države izdavanja potpisuje potvrdu iz stava 1. i potvrđuje tačnost njegovog sadržaja.</p> <p>4. Pored mjera i sankcija iz člana 4. stava 1., potvrda iz stava 1. ovog člana uključuje samo one mjere ili sankcije o kojima je država izvršenja poslala obavještenje u skladu sa članom 4. stavom 2.</p> <p>5. Nadležni organ države izdavanja proslijedi presudu i, prema potrebi, probacionu odluku zajedno sa potvrdom iz stava 1.</p>	<p>Postupak proslijedivanja presude ili probacione odluke</p> <p>Član 134</p> <p>(1) Sud koji je donio presudu ili probacionu odluku dostaviće je nadležnom višem sudu, radi proslijedanja:</p> <p>1) državi članici na čijem području osuđeni ima prebivalište ili uobičajeno boravište, uz uslov da se osuđeni vratio ili želi da se vrati u tu državu,</p> <p>2) na molbu osuđenog, drugoj državi članici, ako je država članica iz st. 1 ovog člana s tim izričito saglasna.</p> <p>(2) Nadležni viši sud proslijediće presudu ili probacionu odluku državi izvršenja ako utvrdi da će izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija u toj državi doprinijeti rehabilitaciji i reintegraciji i efikasnijoj i lakšoj primjeni probacionih mjera i alternativnih sankcija.</p> <p>Neposredno proslijedivanje presude ili probacione odluke</p> <p>Član 135</p> <p>(1) Nadležni viši sud će proslijediti presudu ili probacionu odluku zajedno sa potvrdom na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije, , neposredno organu države izvršenja na bilo koji način koji obezbjeđuje pisani potvrdu o dostavljanju, uz uslov da organ države izvršenja pristaje na takav način proslijedivanja. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.</p> <p>(2) Presuda ili probaciona odluka sa potvrdom ne može biti</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>istovremeno samo jednoj državi izvršenja.</p> <p>6. Ako nadležni organ države izvršenja nije poznat nadležnom organu države izdavanja, potonji organ sprovodi sve potrebne provjere, uključujući putem kontakt tačaka Evropske pravosudne mreže osnovane Zajedničkom akcijom Savjeta 98/428/PUP, kako bi dobio informacije od države izvršenja.</p> <p>7. Kada organ države izvršenja koji primi presudu i, prema potrebi, probacionu odluku zajedno sa potvrdom iz stava 1., nije nadležan za njeno priznanje i za preduzimanje daljih potrebnih mjera u svrhu nadzora probacione mjere ili alternativne sankcije, on je po službenoj dužnosti prosljeđuje nadležnom organu i o tome bez odlaganja obavještava nadležni organ države izdavanja na bilo koji način kojim se ostavlja pisani dokaz.</p>	<p>istovremeno dostavljena radi izvršenja u više država članica.</p>		
<p>Član 7.</p> <p>Posljedice za državu izdavanja</p> <p>1. Nakon što je nadležni organ države izvršenja priznao presudu i, prema potrebi, probacionu odluku koja mu je poslata i o tome priznavanju obavještenjao nadležni organ države izdavanja, država izdavanja više nije nadležna za nadzor izrečenih probacionih mjera ili alternativnih sankcija, kao ni za preduzimanje naknadnih mjera iz člana 14. stava 1.</p> <p>2. Država izdavanja ponovo preuzima nadležnost iz stava 1.:</p> <p>(a) čim njeni nadležni organi obavijeste nadležni organ države izvršenja o povlačenju potvrde iz člana 6. stava 1., u skladu sa članom 9. stavu 4.;</p> <p>(b) u slučajevima iz člana 14. stava 3. u kombinaciji sa članom 14. stavom 5.; i</p> <p>(c) u slučajevima iz člana 20.</p>	<p>Pravne posljedice prosljeđivanja presude ili probacione odluke</p> <p>Član 136</p> <p>(1) Domaći organi prestaju da budu nadležni za izvršavanje probacionih mjera i alternativnih sankcija, kao i za donošenje naknadnih odluka, kad ih organ države izvršenja obavijesti o pravosnažnosti i izvršnosti odluke o priznanju prosljeđene presude ili probacione odluke.</p> <p>(2) Domaći organi će ponovo postati nadležni za izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih prosljeđenim odlukama, kao i za donošenje naknadnih odluka kad:</p> <p style="padding-left: 20px;">1) Nadležni viši sud u roku od deset dana od prijema obavještenja u smislu člana 133 stav 2 tačka 4 i stava 3 ovog zakona odluči da povuče potvrdu i o tome obavijesti nadležni organ države izvršenja,</p> <p style="padding-left: 20px;">2) nadležni organ države izvršenja nije nadležan za donošenje naknadne odluke,</p> <p style="padding-left: 20px;">3) nadležni organ države izvršenja prestane da bude nadležan za izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija u skladu sa članom 148 ovog zakona.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>Član 8.</p> <p>Odluka države izvršenja</p> <p>1. Nadležni organ države izvršenja priznaje presudu i, prema potrebi, probacionu odluku koja mu je proslijeđena u skladu sa članom 5. kao i u skladu sa postupkom utvrđenom u članu 6. i bez odlaganja preuzima sve mjere potrebne za nadzor probacionih mjera ili alternativnih sankcija, osim ako odluči da se pozove na neki od razloga za odbijanje priznavanja i nadzora iz člana 11.</p> <p>2. Nadležni organ države izvršenja može odložiti donošenje odluke o priznavanju presude i, prema potrebi, probacione odluke u situaciji kada je potvrda iz člana 6. stava 1. nepotpuna ili očigledno nije u skladu sa presudom ili, prema potrebi, probacionom odlukom, do isteka razumnog roka koji odredi za dopunu ili ispravak potvrde.</p>	<p>Postupak priznanja i izvršenja</p> <p>Član 137</p> <p>(1) Kad nadležni viši sud primi presudu ili probacionu odluku provjeriće da li je uz nju dostavljena potvrda iz člana 135 stav 3 ovog zakona i da li:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) osuđeni ima prebivalište ili boravište u Crnoj Gori, odnosno da li se vratio u Crnu Goru ili želi da se vrati u Crnu Goru, ili 2) je osuđeni zatražio proslijedivanje presude ili probacione odluke nadležnim domaćim organima radi njenog priznanja i izvršenja, iako nijesu ispunjeni uslovi iz tačke 1 ovog stava, a Ministarstvo je dalo saglasnost državi izdavanja za to proslijedivanje. <p>(2) U slučaju iz stava 1 tačka 2 ovog člana, Ministarstvo će prilikom davanja saglasnosti državi izdavanja da proslijedi presudu ili probacionu odluku Crnoj Gori u svrhu njenog priznanja i izvršavanja posebno voditi računa o lakšoj rehabilitaciji i integraciji osuđenog u društvo.</p> <p>(3) Nadležni viši sud, odnosno Ministarstvo u slučajevima iz st. 1 i 2 ovog člana utvrdiće da li osuđeni, odnosno njegova porodica ili bliski srodnici imaju prebivalište ili boravište u Crnoj Gori, da li osuđeni posjeduje nepokretnu imovinu u Crnoj Gori, kao i druge lične i društvene okolnosti koje ga povezuju sa Crnom Gorom.</p> <p>(4) Nadležni viši sud može od organa države izdavanja zatražiti dostavljanje primjerka presude ili probacione odluke, odnosno njihove ovjerene kopije zajedno sa izvornikom potvrde iz člana 135 stav 3 ovog zakona.</p> <p>(5) Nadležni viši sud će odložiti donošenje odluke o priznanju presude ili probacione odluke ako potvrda priložena uz presudu ili probacionu odluku nije potpuna ili očigledno nije u skladu sa tom presudom ili odlukom, za 15 radnih dana, u kojem roku organ države izdavanja mora da dostavi dopunjenu ili ispravljenu potvrdu.</p> <p>(6) Nakon postupka sprovedenog u skladu sa st. 1 do 4 ovog člana nadležni viši sud će bez odlaganja donijeti odluku o priznanju strane presude ili probacione odluke, osim ako</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
--	--	------------------------------

	<p>utvrdi postojanje nekog od razloga za odbijanje priznanja presude, odnosno probacione odluke.</p> <p>(7) Nadležni viši sud će odluku o priznaju strane presude ili probacione odluke, u roku od osam dana od njene pravosnažnosti i izvršnosti, dostaviti nadležnom sudu iz člana 132 ovog zakona.</p>		
<p>Član 9.</p> <p>Prilagođavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija</p> <p>1. Kada vrsta ili trajanje relevantne probacione mjere ili alternativne sankcije ili trajanje probacionog perioda nisu u skladu sa pravom države izvršenja, nadležni organ te države može ih prilagoditi sa obzirom na vrstu i trajanje probacionih mjera i alternativnih sankcija ili trajanje probacionog perioda koji se primjenjuju na osnovu prava države izvršenja na istovjetna krivična djela. Takva prilagođena probaciona mjera, alternativna sankcija ili trajanje probacionog perioda u najvećoj mogućoj mjeri odgovara onima izrečenima u državi izdavanja.</p> <p>2. Kada su probaciona mjera, alternativna sankcija ili probacioni period prilagođeni jer je njihovo trajanje duže od maksimalnog trajanja predviđenog na osnovu prava države izvršenja, trajanje prilagođene probacione mjere, alternativne sankcije ili probacionog perioda ne smije biti kraće od maksimalnog trajanja predviđenog za istovjetna krivična djela na osnovu prava države izvršenja.</p> <p>3. Prilagođena probaciona mjera, alternativna sankcija ili probacioni period ne smiju s obzirom na vrstu ili trajanje biti stroži od prvobitno izrečene probacione mjere, alternativne sankcije ili probacionog perioda.</p> <p>4. Nakon prijema informacija iz člana 16. stava 2. ili člana 18. stava 5., nadležni organ države izdavanja može odlučiti da povuče potvrdu iz člana 6. stava 1. pod uslovom da nadzor u državi izvršenja još nije započeo. U takvim slučajevima, odluka se donosi i saopštava što je prije moguće, a najkasnije 10 dana od prijema informacija.</p>	<p>Usklađivanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija sa domaćim pravom</p> <p>Član 143</p> <p>(1) Probacionu mjeru ili alternativnu sankciju izrečenu presudom ili probacionom odlukom države izdavanja koja po svojoj vrsti ili mjeri ili po određenom vremenu provjeravanja nije u skladu sa odredbama domaćeg prava, nadležni viši sud će uskladiti tako što će svojom odlukom osuđenom izreći probacionu mjeru ili alternativnu sankciju, odnosno odrediti vrijeme provjeravanja koje propisuje domaće pravo za isto ili slično krivično djelo, a koji u najvećoj mogućoj mjeri odgovaraju probacionoj mjeri ili alternativnoj sankciji izrečenoj presudom ili odlukom države izdavanja.</p> <p>(2) Probacionu mjeru ili alternativnu sankciju koju je nadležni viši sud izrekao svojom odlukom na osnovu odredbe stava 1 ovog člana, ne može po svojoj vrsti ili mjeri ili određenom vremenu provjeravanja biti stroža od probacione mjere ili alternativne sankcije izrečene presudom ili probacionom odlukom u državi izdavanja.</p> <p>(3) Probaciona mjera ili alternativna sankcija iz stava 1 ovog člana neće se izvršiti ako nadležni organ iz člana 132 ovog zakona, prije nego što započne njeno izvršenje, ne primi od organa države izdavanja obaveštenje u smislu odredbe člana 136 stav 2 tačka 1 ovog zakona.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>Član 10.</p> <p>Dvostruka kažnjivost</p> <p>1. Na osnovu ove Okvirne odluke, za sljedeća krivična djela, kako su definisana pravom države izdavanja, ako je za njih u državi izdavanja propisana maksimalna kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode od najmanje tri godine, priznaju se presude i, prema potrebi, probacione odluke kao i sprovodi nadzor probacionih mjer ili alternativnih sankcija bez provjere dvostrukе kažnjivosti djela:</p> <ul style="list-style-type: none"> — učestvovanje u zločinačkoj organizaciji, — terorizam, — trgovina ljudima, — polno iskorišćavanje djece i dječja pornografija, — nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama, — nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima, — korupcija, — prevara, uključujući prijevaru na štetu finansijskih interesa Evropskih zajednica u smislu Konvencije od 26. jula 1995. o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica (1), — pranje imovinske koristi pribavljenе krivičnim djelom, — krivotvorene novca, uključujući euro, — računarski kriminalitet, — krivična djela protiv životne sredine, uključujući nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka, — omogućivanje neovlaštenog ulaska i boravka, — ubistvo, teška tjelesna povreda, — nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom, — otmica, protivpravno oduzimanje slobode i držanje talaca, — rasizam i ksenofobija, — organizovano ili oružano razbojništvo, — nedozvoljena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela, 	<p>Isključenje provjere dvostrukе kažnjivosti</p> <p>Član 8</p> <p>(1) Nadležni domaći organ izvršiće primljeni nalog, odnosno odluku države članice, bez provjeravanja dvostrukе kažnjivosti, ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od tri ili više godina, a u slučaju priznanja strane novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, za sljedeća kažnjiva djela:</p> <ul style="list-style-type: none"> — stvaranje kriminalne organizacije, — terorizam, — trgovina ljudima, — polno iskorišćavanje maloljetnika i dječja pornografija, — nedozvoljena trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama, — nedozvoljena trgovina oružjem, municijom i eksplozivima, — korupcija, — prevara, uključujući i one koje utiču na finansijske interese Evropskih zajednica u smislu Konvencije o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica od 26. jula 1995. godine, — pranje novca, — falsifikovanje valute, uključujući i euro, — kompjuterski kriminalitet, — djela protiv životne sredine, uključujući i nedozvoljenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka, — omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka, — ubistvo i teška tjelesna povreda, — nedozvoljena trgovina ljudskim organima i tkivom, — otmica, protivpravno lišenje slobode i držanje talaca, — rasizam i ksenofobija, — organizovano ili oružano razbojništvo, — nedozvoljena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela, 	<p>Potpuno usklađeno</p>
---	--	--------------------------

<ul style="list-style-type: none"> — nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela, — prevara, — reketarenje i iznuda, — krivotvorene i piratstvo proizvoda, — krivotvorene i trgovina administrativnim ispravama, — krivotvorene sredstava plaćanja, — nedopuštena trgovina hormonalnim supstancama i drugim supstancama za poticanje rasta, — nedopuštena trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima, — trgovina ukradenim vozilima, — silovanje, — podmetanje požara, — krivična djela iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, — protivpravno oduzimanje letjelica/plovnih objekata, — sabotaža. <p>2. Savjet, djelujući jednoglasno i nakon savjetovanja sa Evropskim parlamentom pod uslovima utvrđenim u članu 39. stavu 1. Ugovora o Evropskoj uniji, u svakom trenutku može odlučiti dodati druge kategorije krivičnih djela popisu iz stava 1. ovog člana. Savjet razmatra, u svjetlu izvještaja koje mu je podneseno na osnovu člana 26. stava 1. ove Okvirne odluke, treba li popis proširiti ili izmjeniti. 3. Za krivična djela koja nisu obuhvaćena stavom 1. država izvršenja može priznavanje presude i, prema potrebi, probacione odluke kao i nadzor probacionih mjera i alternativnih sankcija usloviti time da se presuda odnosi na djela koja predstavljaju krivično djelo i na osnovu prava države izvršenja, bez obzira na njegove sastavne elemente ili opis.</p> <p>4. Svaka država članica može, prilikom donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, putem izjave koju saopštava Glavnom sekretarijatu Savjeta, izjaviti da neće primjenjivati stav 1. Svaka se takva izjava može u bilo kojem trenutku povući. Takve izjave</p>	<ul style="list-style-type: none"> — prevara, — reketiranje i iznuda, — falsifikovanje i piratstvo proizvoda, — falsifikovanje i trgovina javnim ispravama, — falsifikovanje sredstava plaćanja, — nedozvoljena trgovina hormonskim supstancama i drugim materijama za podsticanje rasta, — nedozvoljena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima, — trgovina ukradenim vozilima, — silovanje, — podmetanje požara, — krivična djela iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, — protivpravno oduzimanje vazduhoplova, odnosno plovnih objekata, — sabotaža. 	
--	---	--

ili povlačenja izjava objavljaju se u <i>Službenom listu Evropske unije</i> .			
<p>Član 11. Osnove za odbijanje priznavanja i nadzora</p> <p>1. Nadležni organ države izvršenja može odbiti priznavanje presude ili, prema potrebi, probacione odluke kao i preuzimanje obaveze nadzora probacionih mjera ili alternativnih sankcija ako:</p> <p>(a) je potvrda iz člana 6. stava 1. nepotpuna ili očigledno ne odgovara presudi ili probacionoj odluci i nije popunjena ili ispravljena u razumnom roku koji je odredio nadležni organ države izvršenja;</p> <p>(b) nisu ispunjeni kriterijumi iz člana 5. stava 1. člana 5. stava 2. ili člana 6. stava 4.;</p> <p>(c) bi priznavanje presude i preuzimanje odgovornosti za nadzor probacionih mjera ili alternativnih sankcija bilo suprotno načelu <i>ne bis in idem</i>;</p> <p>(d) se u slučaju iz člana 10. stava 3. i, kada je država izvršenja da izjavu na osnovu člana 10. stava 4., u slučaju iz člana 10. stava 1., presuda odnosi na djela koja ne bi predstavljala krivično djelo na osnovu prava države izvršenja. Međutim, u vezi sa porezima i davanjima, carinama i deviznim poslovanjem, izvršenje presude ili, prema potrebi, probacione odluke ne može se odbiti na osnovu činjenice da pravo države izvršenja ne predviđa iste vrste poreza ili davanja ili nema istu vrstu propisa kojima se uređuju porezi i davanja, carine i devizno poslovanje kao pravo države izdavanja;</p> <p>(e) je nastupila zastara izvršenja kazne u skladu sa pravom države izvršenja i izvršenje se odnosi na djelo u okviru njene nadležnosti u skladu sa tim pravom;</p> <p>(f) postoji imunitet na osnovu prava države izvršenja, što onemogućava nadzor probacionih mjera ili alternativnih sankcija;</p> <p>(g) osuđeno lice ne može, na osnovu prava države izvršenja,</p>	<p>Razlozi za odbijanje priznavanja i izvršenja</p> <p>Član 138</p> <p>(1) Nadležni viši sud može odbiti priznanje strane presude ili probacione odluke, kao i izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija ako:</p> <p>1) potvrda iz člana 135 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili očigledno nije u skladu sa dostavljenom presudom ili probacionom odlukom, a organ države izdavanja nije dostavio dopunu ili ispravku iz člana 137 stav 5 ovog zakona,</p> <p>2) nijesu ispunjeni uslovi iz člana 137 stav 1 ovog zakona,</p> <p>3) je priznanje presude ili probacione odluke, kao i izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija suprotno načelu <i>ne bis in idem</i>,</p> <p>4) djelo na koje se odnosi presuda ili probaciona odluka ne predstavlja krivično djelo u smislu člana 131 stav 2 ovog zakona,</p> <p>5) je probaciona mjeru ili alternativna sankcija izrečena prema djetetu koje u vrijeme izvršenja krivičnog djela nije navršilo 14 godina života.</p> <p>(2) Priznanje presude ili probacione odluke koja se odnosi na poreska krivična djela ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili dažbina ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, dažbinama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja.</p> <p>Razlozi zbog kojih se može odbiti priznanje i izvršenje</p> <p>Član 139</p> <p>(1) Uzimajući u obzir svrhu probacionih mjera i alternativnih sankcija, posebno potrebu zaštite društvene zajednice od učinioца krivičnog djela uticajem na kriminogene faktore i</p>	Potpuno usklađeno	

<p>zbog svojeg uzrasta biti krivično odgovorno za djela za koja mu je presuda izrečena;</p> <p>(h) je presuda donesena u odsustvu, osim ako je u potvrdi navedeno da je lice lično pozvano ili obaviješteno preko zastupnika nadležanog u skladu sa nacionalnom pravom države izdavanja o vremenu i mjestu postupka koji je rezultirao donošenjem presude u odsustvu, ili ako je lice nadležnom organu izjavilo da ne osporava odluku.</p> <p>(i) presuda ili, prema potrebi, probaciona odluka predviđa medicinski/terapijski postupak koji, nezavisno od člana 9., država izvršenja ne može nadzirati zbog svojeg pravnog ili zdravstvenog sistema;</p> <p>(j) probaciona mjera ili alternativna sankcija traje kraće od šest mjeseci; ili</p> <p>(k) presuda se odnosi na krivična djela za koja se na osnovu prava države izvršenja smatra da su u cijelosti ili većim ili bitnim dijelom počinjena unutar njene državne teritorije, ili na mjestu koje se smatra njenom državnom teritorijom.</p> <p>2. Sve odluke na osnovu stava 1. tačke (k) u vezi sa krivičnim djelima počinjenim djelimično unutar državne teritorije države izvršenja ili na mjestu koje se smatra njenom državnom teritorijom, donosi nadležni organ države izvršenja samo u izuzetnim okolnostima kao i na osnovu svakog pojedinačnog slučaja, uzimajući u obzir posebne okolnosti predmeta, a posebno činjenicu da li se veći ili bitni dio predmetnog djela dogodio u državi izdavanja.</p> <p>3. U slučajevima iz stava 1. tačaka (a), (b), (c), (h), (i), (j), i (k) prije donošenja odluke o nepriznavanju presude ili, prema potrebi, probacione odluke kao i nepreuzimanju odgovornosti za nadzor probacionih mjeru i alternativnih sankcija, nadležni organ države izvršenja na odgovarajući se način savjetuje sa nadležanim organom države izdavanja i od njega, prema potrebi, traži da mu bez odlaganja dostavi sve potrebne dodatne informacije.</p> <p>4. Kada je nadležni organ države izvršenja odlučio da se pozove</p>	<p>olakšavanjem njegove rehabilitacije i reintegracije u zajednicu, nadležni viši sud može odbiti priznanje i izvršenje presude ili probacione odluke države izvršenja ako:</p> <p>1) je prema domaćem pravu nastupila zastarjelost izvršenja probacionih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih tom presudom ili probacionom odlukom;</p> <p>2) osuđeni prema domaćem pravu uživa imunitet koji onemogućava izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija;</p> <p>3) je tom presudom ili probacionom odlukom izrečena mjera psihijatrijskog ili drugog liječenja koju primjenom člana 143 ovog zakona nije moguće izvršiti u Crnoj Gori;</p> <p>4) je probaciona mjera ili alternativna sankcija izrečena u trajanju kraćem od šest mjeseci ili je za njeno izvršenje preostalo manje od šest mjeseci;</p> <p>5) se presuda ili probaciona odluka odnosi na krivična djela za koja se prema domaćem pravu smatra da su u cijelosti učinjena na teritoriji Crne Gore ili na mjestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom, pri čemu će nadležni viši sud za djela koja su u većem ili pretežnom djelu učinjena na toj teritoriji cijeniti sve posebne okolnosti konkretnog slučaja, a naročito činjenicu da je krivično djelo učinjeno u većem ili pretežnom dijelu u državi izdavanja;</p> <p>6) iz potvrde iz člana 135 stav 1 ovog zakona proizilazi da osuđeno lice nije lično prisustvovalo raspravi na kojoj je presuda ili probaciona odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa pravom države izdavanja:</p> <p>a) osuđenom bio blagovremeno i lično uručen poziv sa naznakom mesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda ili probaciona odluka ili da je primio službeno obavještenje o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nesumnjivo može zaključiti da je znao za održavanje rasprave i da je upozoren na mogućnost donošenja odluke u njegovom odsustvu,</p>	
--	---	--

<p>na osnove za odbijanje iz stava 1. ovog člana, a posebno na osnove iz stava 1. tačke (d) ili (k), on može, uprkos tome, u dogovoru sa nadležanim organom države izdavanja, odlučiti da nadzire probacione mjere ili alternativne sankcije koje su izrečene u presudi i, prema potrebi, probacionoj odluci koja mu je proslijeđena, bez preuzimanja odgovornosti za donošenje odluka iz člana 14. stava 1. tačaka (a), (b) i (c).</p>	<p>b) osuđenog na raspravi zastupao branilac ili branilac koga mu je postavio sud po službenoj dužnosti, v) osuđeni, nakon što mu je lično uručena presuda ili probaciona odluka donesena u njegovom odsustvu uz pouku da ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu, na osnovu kojih se može sprovesti postupak u kojem će imati pravo da učestvuje i u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove presude ili probacione odluke, izričito izjavio da ne osporava odluku donesenu u njegovom odsustvu, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu.</p> <p>(2) Nadležni viši sud može, bez obzira na postojanje razloga za odbijanje priznanja i izvršenja presude ili odluke iz stava 1 ovog člana, na osnovu sporazuma sa nadležnim organom države izdavanja, priznati stranu presudu ili probacionu odluku u skladu sa članom 137 ovog zakona, ako nije nadležan za donošenje naknadnih odluka iz člana 144 st. 1 i 2 ovog zakona.</p>	
<p>Član 12. Rok</p> <p>1. Nadležni organ države izvršenja odlučuje što je prije moguće, a najkasnije 60 dana od prijema presude i, prema potrebi, probacione odluke zajedno sa potvrdom iz člana 6. stava 1., hoće li priznati presudu i, prema potrebi, probacionu odluku, kao i preuzeti odgovornost za nadzor probacionih mjera ili alternativnih sankcija. On o svojoj odluci odmah obavještava nadležni organ države izdavanja na bilo koji način kojim se ostavlja pisani dokaz.</p> <p>2. Kada u izuzetnim slučajevima nadležni organ države izvršenja nije u mogućnosti da poštuje rok predviđen u stavu 1., on odmah na bilo koji način obavještava nadležni organ države izdavanja, navodeći razloge za kašnjenje kao i procjenu vremena potrebnog za donošenje konačne odluke.</p>	<p>Rok Član 140</p> <p>(1) Po prijemu presude ili probacione odluke i potvrde iz člana 135 stav 3 ovog zakona, nadležni viši sud će odmah započeti postupak i, u roku koji ne može biti duži od 30 dana, odlučiti o priznanju presude i donijeti rješenje o upućivanju na izvršenje priznate probacione mjere ili alternativne sankcije, osim ako odloži priznanje presude ili probacione odluke.</p> <p>(2) Nadležni viši sud će odložiti donošenje odluke o priznanju presude ili probacione odluke ako potvrda iz člana 135 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili očigledno nije u skladu sa tom presudom ili odlukom, za 15 radnih dana, u kojem roku organ države izdavanja mora da dostavi dopunjenu ili ispravljenu potvrdu.</p> <p>(3) Nadležni viši sud će obavijestiti organ države izdavanja u konkretnom slučaju ne može poštovati rok iz stava 1 ovog člana, navodeći razloge za prekoračenje roka i procijenjeno</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	vrijeme potrebno za donošenje pravosnažne odluke.		
<p style="text-align: center;">Član 13. Mjerodavno pravo</p> <p>1. Nadzor i primjena probacionih mjera i alternativnih sankcija uređuje se pravom države izvršenja. 2. Nadležni organ države izvršenja može nadzirati obavezu kako je navedeno u članu 4. stavu 1. tački (h) tako da od osuđenog lica zahtijeva da dostavi dokaz o ispunjavanju obaveze naknade štete prouzrokovane krivičnim djelom.</p>	<p style="text-align: center;">Vrste probacionih mjera i alternativnih sankcija</p> <p style="text-align: center;">Član 142</p> <p>(1) Na osnovu priznate strane presude ili probacione odluke prema osuđenom će biti primijenjene samo one vrste probacionih mjera i alternativnih sankcija koje propisuje domaće krivično zakonodavstvo. (2) Odluka o priznanju odluke organa države izdavanja iz stava 1 ovog člana biće dostavljena nadležnoj probacionoj službi koja će vršiti nadzor nad njihovim izvršenjem.</p>	Potpuno usklađeno	
<p style="text-align: center;">Član 14. Nadležnost za donošenje svih naknadnih odluka i mjerodavno pravo</p> <p>1. Nadležni organ države izvršenja nadležan je za donošenje svih naknadnih odluka koje se odnose na uslovnu osudu, uslovni otpust, odlaganje izricanja kazne i alternativnu sankciju, posebno u slučaju nepoštovanja probacione mjere ili alternativne sankcije ili ako osuđeno lice počini novo krivično djelo. Takve se naknadne odluke posebno odnose na: (a) izmjenu obaveza ili naloga sadržanih u probacionoj mjeri ili alternativnoj sankciji ili izmjenu trajanja probacionog perioda; (b) opoziv odlaganja izvršenja presude ili opoziv odluke o uslovnom otpustu; i (c) izricanje kazne zatvora ili mjeru koja uključuje oduzimanje slobode u slučaju alternativne sankcije ili odlaganje izricanja kazne. 2. Pravo države izvršenja primjenjuje se na odluke donesene u skladu sa stavom 1. i na sve naknadne posljedice presude uključujući, kada je to primjenjivo, izvršenje i, prema potrebi, prilagođavanje kazne zatvora ili mjeru koja uključuje oduzimanje slobode.</p>	<p style="text-align: center;">Naknadne odluke</p> <p style="text-align: center;">Član 144</p> <p>(1) Naknadne odluke su odluke koje nadležni viši sud donosi prema domaćem pravu prilikom izvršenja pravosnažnih i izvršnih odluka o priznanju strane presude ili probacione odluke, ako osuđeni:</p> <p style="margin-left: 20px;">1) ne izvršava izrečene probacione mjerne ili alternativne sankcije, 2) učini novo krivično djelo. (2) Naknadne odluke mogu se odnositi samo na: 1) izmjenu obaveza ili naloga određenih probacionim mjerama ili alternativnim sankcijama, 2) određivanje novog vremena provjeravanja, 3) opoziv uslovne osude ili opoziv uslovnog otpusta, i 4) naknadno izricanje kazne zatvora ili mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode u slučaju ukidanja alternativne sankcije ili odlaganja kazne. (3) Nadležni viši sud neće donijeti naknadne odluke iz stava 2 tač. 3 i 4 ovog člana u slučaju: 1) ukidanja alternativne sankcije izrečene presudom kojom nije istovremeno izrečena kazna zatvora ili mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode, a koja bi trebalo da bude izvršena u slučaju da osuđeni svojom krivicom ne izvršava određene obaveze ili na drugi način ometa njihovo izvršenje, 2) naknadnog izricanja kazne zatvora osuđenom kome je presudom odloženo izricanje kazne zatvora,</p>	Potpuno usklađeno	

<p>3. Svaka država članica može, prilikom donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, izjaviti da će kao država izvršenja odbiti preuzimanje odgovornosti predviđeno u stavu 1. tačkama (b) i (c) u slučajevima ili kategorijama slučajeva koje ta država članica treba da odredi, a posebno:</p> <p>(a) u slučajevima koji se odnose na alternativnu sankciju, kada presuda ne sadrži kaznu zatvora ili mjeru koja uključuje oduzimanje slobode koja treba da se izvrši u slučaju nepoštovanja konkretnih obaveza ili naloga;</p> <p>(b) u slučajevima koji se odnose na odlaganje izricanja kazne;</p> <p>(c) u slučajevima u kojima se presuda odnosi na djela koja ne predstavljaju krivično djelo na osnovu prava države izvršenja, bez obzira na njegove sastavne elemente ili opis.</p> <p>4. Kada država članica iskoristi bilo koju od mogućnosti iz stava 3., nadležni organ države izvršenja prenosi nadležnost povratno na nadležni organ države izdavanja u slučaju nepoštovanja probacione mjere ili alternativne sankcije ako nadležni organ države izvršenja smatra da je potrebno donijeti naknadnu odluku iz stava 1. tačke (b) ili (c).</p> <p>5. U slučajevima iz stava 3. ovog člana ne mijenja se obaveza priznavanja presude i, prema potrebi, probacione odluke, kao ni obaveza preduzimanja svih potrebnih mjera za nadzor probacionih mjera ili alternativnih sankcija bez odlaganja, kako je navedeno u članu 8. stavu 1.</p> <p>6. Izjave navedene u stavu 3. daju se putem obavještavanja Glavnog tajništva Savjeta. Svaka takva izjava može se u bilo kojem trenutku povući. Izjave i povlačenja navedeni u ovom članu objavljaju se u <i>Službenom listu Evropske unije</i>.</p>	<p>3) izvršenja presude koja se odnosi na djela koja ne predstavljaju krivična djela prema domaćem pravu, bez obzira na njihova obilježja ili zakonski opis.</p> <p>(4) Primjena stava 3 ovog člana ne utiče na obavezu nadležnog višeg suda da prizna i izvrši stranu presudu ili probacionu odluku.</p> <p>(5) Nadležni viši sud će bez odlaganja obavijestiti organ države izdavanja da neće donijeti naknadnu odluku iz stava 3 ovog člana. Ako nadležni viši sud smatra da organ države izdavanja u slučajevima iz stava 3 ovog člana mora donijeti naknadne odluke iz stava 2 tač. 3 i 4 ovog člana, donijeće rješenje o prenosu nadležnosti organu države izdavanja.</p>	<p>Nadležnost za donošenje naknadnih odluka i mjerodavno pravo</p> <p>Član 145</p> <p>Domaće pravo se primjenjuje na naknadne odluke, na pravne posljedice tih odluka, na njihovo izvršavanje, kao i na usklađivanje kazne zatvora ili mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode koje su izrečene stranom presudom ili probacionom odlukom sa sankcijama koje propisuje domaće pravo za isto ili slično krivično djelo.</p> <p>Nadležnost države izdavanja za donošenje naknadnih odluka</p> <p>Član 146</p> <p>(1) U slučaju da je organ države izdavanja nadležan za donošenje naknadnih odluka, nadležni viši sud će ga bez odlaganja obavijestiti o:</p> <p>1) okolnostima koje bi mogle dovesti do naknadnog izricanja kazne zatvora ili do ukidanja uslovnog otpusta,</p> <p>2) okolnostima koje bi mogle dovesti do opoziva uslovne osude i izvršenja izrečene kazne zatvora ili mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode,</p> <p>3) ostalim činjenicama i okolnostima koje su prema pravu države izdavanja bitne za donošenje naknadne odluke, ako to zahtijeva organa države izdavanja.</p>
---	---	---

	<p>(2) U slučaju iz člana 144 stav 2 ovog zakona nadležni viši sud je dužan da obavijesti organ države izdavanja ako osuđeni ne izvršava izrečene probacione mjere ili alternativne sankcije.</p> <p>(3) Obavještenje o okolnostima iz st. 1 i 2 ovog člana dostavlja se na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije pri čemu se obavještenje o okolnostima iz stava 1 tačka 3 ovog člana dostavlja na način koji obezbjeđuje pisani potvrdu o njenom dostavljanju. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku,</p> <p>(4) Ako prema domaćem pravu države izdavanja osuđeni mora biti saslušan prije donošenja naknadne odluke, nadležni viši sud će na zahtjev nadležnog organa te države odobriti saslušanje osuđenog putem videokonferencijske veze, a u skladu sa domaćim pravom, međunarodnim ugovorima i propisima Evropske unije.</p>		
<p>Član 15.</p> <p>Savjetovanja među nadležanim organima</p> <p>Kada i ako se smatra potrebnim, nadležni organi države izdavanja i države izvršenja mogu se savjetovati sa ciljem lakše i efikasnije primjene ove Okvirne odluke.</p>	<p>Saradnja sa nadležnim organima država članica</p> <p>Član 149</p> <p>(1) Kad nadležni viši sud ocijeni da okolnosti konkretnog slučaja zahtijevaju dostavljanje dodatnih obavještenja, odnosno pružanje pomoći, obratiće se organu države izdavanja, a u cilju efikasnog priznanja i izvršenja dostavljene presude ili odluke.</p> <p>(2) Prije donošenja odluke kojom se odbija priznanje presude ili odluke, odnosno izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija domaći sud se mora obratiti organu države izdavanja i može zatražiti dostavljanje dopunskih podataka, u roku od sedam radnih dana.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 16.</p> <p>Obaveze uključenih organa kada je država izvršenja nadležna za naknadne odluke</p> <p>1. Nadležni organ države izvršenja bez odlaganja obavještava nadležni organ države izdavanja, na bilo koji način kojim se ostavlja pisani dokaz, o svim odlukama koje se odnose na:</p> <p>(a) izmjenu probacione mjere ili alternativne sankcije;</p>	<p>Dužnost obavještavanja</p> <p>Član 147</p> <p>(1) Nadležni viši sud će bez odlaganja, na način koji obezbjeđuje pisani upotvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja:</p> <p>1) da se nakon prijema presude ili probacione odluke zajedno sa potvrdom iz člana 135 stav 1 ovog zakona, osuđeni više ne nalazi na teritoriji Crne Gore,</p> <p>2) o odluci o priznanju presude ili probacione</p>	Potpuno usklađeno	

<p>(b) opoziv odlaganja izvršenja presude ili opoziv odluke o uslovnom otpustu;</p> <p>(c) izvršenje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode zbog nepoštovanja probacione mjere ili alternativne sankcije;</p> <p>(d) prestanku važenja probacione mjere ili alternativne sankcije.</p> <p>2. Nadležni organ države izvršenja na zahtjev obavještava nadležni organ države izdavanja o maksimalnom trajanju oduzimanja slobode koje je nacionalnim pravom države izvršenja predviđeno za krivično djelo za koje je izrečena presuda i koje bi osuđenom licu moglo biti izrečeno u slučaju kršenja probacione mjere ili alternativne sankcije. Te informacije se šalju odmah po prijemu presude i, prema potrebi, probacione odluke, zajedno sa potvrdom iz člana 6. stava 1.</p> <p>3. Nadležni organ države izdavanja odmah obavještava nadležni organ države izvršenja, na bilo koji način kojim se ostavlja pisani dokaz, o svim okolnostima ili saznanjima koji bi, po njegovom mišljenju, mogli za posljedicu imati donošenje jedne ili više odluka iz stava 1. tačke (a), (b) ili (c).</p>	<p>odluke, datumu njenog donošenja i pravosnažnosti i o upućivanju osuđenoga na izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih tom odlukom,</p> <p>3) o odluci kojom se odbija priznanje i izvršenje dostavljene presude ili probacione odluke i razlozima iz čl. 138 i 139 ovog zakona za takvu odluku,</p> <p>4) o odluci donešenoj na osnovu člana 144 ovog zakona, kao i o razlozima za donošenje takve odluke,</p> <p>5) o zakonskim smetnjama iz člana 12 ovog zakona za izvršavanje alternativnih sankcija ili probacionih mjera izrečenih pravosnažnim odlukama donešenim primjenom člana 143 ovog zakona.</p> <p>(2) Nadležni viši sud će bez odlaganja, na bilo koji način koji obezbjeđuje pisano potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja o svim okolnostima zbog kojih se postupak priznanja i izvršenja može okončati donošenjem odluka iz člana 144 stav 2 tač. 1 do 4 ovog zakona.</p> <p>(3) U slučaju donošenja naknadne odluke iz člana 144 ovog zakona, nadležni viši sud će bez odlaganja način koji obezbjeđuje pisano upotvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja o :</p> <p>1) rješenju o izmjeni uslova kojih se uslovno otpušteni osuđeni mora pridržavati dok uslovni otpust traje, presudi o izmjeni obaveza određenih uz uslovnu osudu, presudi o izmjeni obaveza određenih uz odloženu kaznu zatvora i o presudi kojom se mijenja alternativna sankcija,</p> <p>2) rješenju o opozivu uslovnog otpusta ili presudi kojom se naknadno izriče odložena kazna zatvora,</p> <p>3) presudi kojom se opoziva uslovna osuda i određuje izvršenje izrečene kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode iz razloga što osuđeni nije izvršio probacione mjere koje su mu bile određene,</p> <p>4) odluci o izvršenju kazne zatvora u trajanju srazmјernom neizvršenoj alternativnoj sankciji,</p> <p>5) o prestanku probacionih mjera ili alternativnih sankcija.</p> <p>(4) Nadležni viši sud će organ države izdavanja, na njegov</p>	
--	--	--

	<p>zahtjev, odmah nakon prijema presude ili probacione odluke dostavljene uz potvrdu iz člana 135 stav 3 ovog zakona, obavijestiti o vrsti i mjeri krivične sankcije koju domaće pravo propisuje za isto ili slično kažnjivo djelo na koje se odnosi presuda ili probaciona odluka, a koja bi mogla biti izrečena osuđenom u slučaju neizvršenja probacionih mjera ili alternativnih sankcija.</p>		
<p>Član 17. Obaveze uključenih organa kada je država izdavanja nadležna za naknadne odluke</p> <p>1. Ako je nadležni organ države izdavanja nadležan za naknadne odluke navedene u članu 14. stavu 1. u skladu sa članom 14. stavom 3., nadležni organ države izvršenja odmah ga obavještava o:</p> <p>(a) svim saznanjima koja bi mogla dovesti do opoziva odlaganja izvršenja presude ili opoziva odluke o uslovnom otpustu;</p> <p>(b) svim saznanjima koja bi mogla dovesti do izricanja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode;</p> <p>(c) svim ostalim činjenicama i okolnostima koje nadležni organ države izdavanja traži i koje su mu nužne kako bi mogao donijeti naknadne odluke u skladu sa svojim nacionalnim pravom.</p> <p>2. Kada je država članica iskoristila mogućnost iz člana 11. stava 4., nadležni organ te države obavještava nadležni organ države izdavanja u slučaju da osuđeno lice ne poštuje probacionu mjeru ili alternativnu sankciju.</p> <p>3. Obavještenje o saznanjima navedenim u stavu 1. tačkama (a) i (b) i stavu 2. šalje se na standardnom obrascu utvrđenom u Prilogu II. Obavještenje o činjenicama i okolnostima navedenima u stavu 1. tački (c) šalje se na bilo koji način kojim se ostavlja pisani dokaz, uključujući i, kada je to moguće, standardni obrazac utvrđen u Prilogu II.</p> <p>4. Ako se, na osnovu nacionalnog prava države izdavanja, osuđeno lice mora ispitati pred sudom prije donošenja odluke o izricanju kazne, taj se zahtjev može ispuniti primjenom, <i>mutatis mutandis</i>, postupka utvrđenog u instrumentima međunarodnog</p>	<p>Nadležnost države izdavanja za donošenje naknadnih odluka</p> <p>Član 146</p> <p>(1) U slučaju da je organ države izdavanja nadležan za donošenje naknadnih odluka, nadležni viši sud će ga bez odlaganja obavijestiti o:</p> <p>1) okolnostima koje bi mogle dovesti do naknadnog izricanja kazne zatvora ili do ukidanja uslovnog otpusta,</p> <p>2) okolnostima koje bi mogle dovesti do opoziva uslovne osude i izvršenja izrečene kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode,</p> <p>3) ostalim činjenicama i okolnostima koje su prema pravu države izdavanja bitne za donošenje naknadne odluke, ako to zahtijeva organa države izdavanja.</p> <p>(2) U slučaju iz člana 144 stav 2 ovog zakona nadležni viši sud je dužan da obavijesti organ države izdavanja ako osuđeni ne izvršava izrečene probacione mjere ili alternativne sankcije.</p> <p>(3) Obavještenje o okolnostima iz st. 1 i 2 ovog člana dostavlja se na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije pri čemu se obavještenje o okolnostima iz stava 1 tačka 3 ovog člana dostavlja na način koji obezbeđuje pisani potvrdu o njenom dostavljanju. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku,</p> <p>(4) Ako prema domaćem pravu države izdavanja osuđeni mora biti saslušan prije donošenja naknadne odluke, nadležni viši sud će na zahtjev nadležnog organa te države odobriti saslušanje osuđenog putem videokonferencijske veze, a u skladu sa domaćim pravom, međunarodnim ugovorima i propisima Evropske unije.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>prava ili prava Evropske unije koji predviđa mogućnost upotrebe videokonferencijske veze za ispitivanje lica.</p> <p>5. Nadležni organ države izdavanja bez odlaganja obavještava nadležni organ države izvršenja o svim odlukama o:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) opozivu odlaganja izvršenja presude ili opozivu odluke o uslovnom otpustu; (b) izvršenju kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, kada je takva mjera sadržana u presudi; (c) izricanju kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, kada takva mjera nije sadržana u presudi; (d) prestanku važenja probacione mjere ili alternativne sankcije. 			
<p>Član 18.</p> <p>Obavještavanje koje obavlja država izvršenja u svim predmetima</p> <p>Nadležni organ države izvršenja bez odlaganja obavještava nadležni organ države izdavanja, na bilo koji način kojim se ostavlja pisani dokaz, o:</p> <p>1. slanju presude i, prema potrebi, probacione odluke, zajedno sa potvrdom iz člana 6. stava 1. nadležnom organu odgovornom za njeno priznavanje i preuzimanje daljih mjer za nadzor probacionih mjer ili alternativnih sankcija u skladu sa članom 6. stavom 7.;</p> <p>2. činjenici da je u praksi nemoguće nadzirati probacione mjer ili alternativne sankcije jer, nakon slanja presude i, prema potrebi, probacione odluke, zajedno sa potvrdom iz člana 6. stava 1. državi izvršenja, osuđeno lice se ne može pronaći na državnoj teritoriji države izvršenja, u kojem slučaju država izvršenja nema obavezu nadzora probacionih mjer ili alternativnih sankcija;</p> <p>3. konačnoj odluci o priznavanju presude i, prema potrebi, probacione odluke i o preuzimanju odgovornosti za nadzor probacionih mjer ili alternativnih sankcija;</p> <p>4. svim odlukama o nepriznavanju presude i, prema potrebi, probacione odluke kao i o nepreuzimanju odgovornosti za nadzor probacionih mjer ili alternativnih sankcija u skladu sa članom 11., zajedno sa obrazloženjem za tu odluku;</p>	<p>Dužnost obavještavanja</p> <p>Član 147</p> <p>(1) Nadležni viši sud će bez odlaganja, na način koji obezbjeđuje pisani upotvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) da se nakon prijema presude ili probacione odluke zajedno sa potvrdom iz člana 135 stav 1 ovog zakona, osuđeni više ne nalazi na teritoriji Crne Gore, 2) o odluci o priznanju presude ili probacione odluke, datumu njenog donošenja i pravosnažnosti i o upućivanju osuđenoga na izvršavanje probacionih mjer ili alternativnih sankcija izrečenih tom odlukom, 3) o odluci kojom se odbija priznanje i izvršenje dostavljene presude ili probacione odluke i razlozima iz čl. 138 i 139 ovog zakona za takvu odluku, 4) o odluci donešenoj na osnovu člana 144 ovog zakona, kao i o razlozima za donošenje takve odluke, 5) o zakonskim smetnjama iz člana 12 ovog zakona za izvršavanje alternativnih sankcija ili probacionih mjer izrečenih pravosnažnim odlukama donešenim primjenom člana 143 ovog zakona. <p>(2) Nadležni viši sud će bez odlaganja, na bilo koji način koji obezbjeđuje pisani potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja o svim okolnostima zbog kojih se postupak priznanja i izvršenja može okončati donošenjem odluka iz člana 144 stav 2 tač. 1 do 4 ovog zakona.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>5. svim odlukama o prilagođavanju probacionih mjera ili alternativnih sankcija u skladu sa članom 9., zajedno sa obrazloženjem za tu odluku;</p> <p>6. svim odlukama o amnestiji ili pomilovanju koje dovode do toga da se, zbog razloga iz člana 19. stava 1., ne sprovodi nadzor probacionih mjera ili alternativnih sankcija, prema potrebi zajedno sa obrazloženjem za tu odluku.</p>	<p>(3) U slučaju donošenja naknadne odluke iz člana 144 ovog zakona, nadležni viši sud će bez odlaganjana način koji obezbjeđuje pisani upotvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja o :</p> <p>1) rješenju o izmjeni uslova kojih se uslovno otpušteni osuđeni mora pridržavati dok uslovni otpust traje, presudi o izmjeni obaveza određenih uz uslovnu osudu, presudi o izmjeni obaveza određenih uz odloženu kaznu zatvora i o presudi kojom se mijenja alternativna sankcija,</p> <p>2) rješenju o opozivu uslovnog otpusta ili presudi kojom se naknadno izriče odložena kazna zatvora,</p> <p>3) presudi kojom se opoziva uslovna osuda i određuje izvršenje izrečene kazne zatvora ili mјere koja podrazumijeva lišenje slobode iz razloga što osuđeni nije izvršio probacione mјere koje su mu bile određene,</p> <p>4) odluci o izvršenju kazne zatvora u trajanju srazmјernom neizvršenoj alternativnoj sankciji,</p> <p>5) o prestanku probacionih mjera ili alternativnih sankcija.</p> <p>(4) Nadležni viši sud će organ države izdavanja, na njegov zahtjev, odmah nakon prijema presude ili probacione odluke dostavljene uz potvrdu iz člana 135 stav 3 ovog zakona, obavijestiti o vrsti i mјери krivične sankcije koju domaće pravo propisuje za isto ili slično kažnjivo djelo na koje se odnosi presuda ili probaciona odluka, a koja bi mogla biti izrečena osuđenom u slučaju neizvršenja probacionih mjera ili alternativnih sankcija.</p>	
<p>Član 19.</p> <p>Amnestija, pomilovanje, preispitivanje presude</p> <p>1. Amnestiju ili pomilovanje mogu odobriti i država izdavanja i država izvršenja.</p> <p>2. Samo država izdavanja može odlučiti o zahtjevima za preispitivanje presude koja je osnov za probacione mјere ili alternativne sankcije koje treba da se nadziru na osnovu ove Okvirne odluke.</p>	<p>Amnestija, pomilovanje i preispitivanje odluke</p> <p>Član 12</p> <p>(1) Odredbe domaćeg prava o amnestiji mogu se primijeniti na odluku o novčanoj kazni, presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mјera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probacionu odluku, koje se izvršavaju u Crnoj Gori.</p> <p>(2) Na osnovu odredaba domaćeg prava može biti pomilovano lice protiv koga je donesena odluka o novčanoj kazni, presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mјera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probaciona odluka, koje</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	<p>se izvršavaju u Crnoj Gori.</p> <p>(3) Nadležni domaći organi mogu odlučivati o preispitivanju odluke o novčanoj kazni, presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probacione odluke samo kad se radi o odlukama domaćeg suda.</p>		
<p>Član 20.</p> <p>Prestanak nadležnosti države izvršenja</p> <p>1. Ako je osuđeno lice pobjeglo ili više nema zakonito i uobičajeno boravište u državi izvršenja, nadležni organ države izvršenja može nadležnom organu države izdavanja povratno prenijeti nadležnost u vezi sa nadzorom probacionih mjera ili alternativnih sankcija kao i u vezi sa svim dalnjim odlukama koje se odnose na presudu.</p> <p>2. Ako se u državi izdavanja vodi novi krivični postupak protiv konkretnog lica, nadležni organ države izdavanja može zatražiti od nadležnog organa države izvršenja da prenese nadležnost u vezi sa nadzorom probacionih mjera ili alternativnih sankcija i u vezi sa svim dalnjim odlukama koje se odnose na presudu povratno nadležnom organu države izdavanja. U tom slučaju nadležni organ države izvršenja može prenijeti nadležnost povratno nadležnom organu države izdavanja.</p> <p>3. Kada se, kod primjene ovog člana, nadležnost prenosi povratno državi izdavanja, nadležni organ te države ponovno preuzima nadležnost. Za dalji nadzor probacionih mjera ili alternativnih sankcija, nadležni organ države izdavanja uzima u obzir trajanje i mjeru poštovanja probacionih mjera ili alternativnih sankcija u državi izvršenja, kao i sve odluke koje je donijela država izvršenja u skladu sa članom 16. stavom 1.</p>	<p>Prenos nadležnosti</p> <p>Član 148</p> <p>(1) Ako je osuđeni u bjekstvu ili više nema prebivalište ili boravište u Crnoj Gori, nadležni viši sud će donijeti rješenje kojim se organu države izdavanja prenosi nadležnost za izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija, kao i za donošenje svih naknadnih odluka.</p> <p>(2) Ako se protiv osuđenog u državi izdavanja vodi novi krivični postupak, a od nadležnog višeg bude zatraženo ustupanje nadležnosti za izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija, kao i za donošenje svih naknadnih odluka, nadležni viši sud može donijeti rješenje o prenošenju nadležnosti organu države izdavanja, uzimajući u obzir relevantne okolnosti konkretnog slučaja, kao što su težina krivičnog djela zbog kojeg se vodi novi krivični postupak u državi izdavanja, okolnosti pod kojima je učinjeno krivično djelo i preostalo vrijeme izvršavanja probacionih mjera ili alternativnih sankcija.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	
<p>Član 21.</p> <p>Jezici</p> <p>Potvrda iz člana 6. stava 1. prevodi se na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države izvršenja. Svaka država članica može, prilikom donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi koja se polaze kod Glavnog tajništva Savjeta navesti da će prihvati</p>	<p>Jezik</p> <p>Član 9</p> <p>(1) Nadležni domaći organ pristupiće izvršenju naloga, odnosno odluke države izdavanja ako su taj nalog, odnosno odluka sa pratećom dokumentacijom prevedeni na crnogorski jezik. U hitnim slučajevima nadležni domaći organ prihvatiće nalog, odnosno odluku sa pratećom</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

prevod na jedan ili više drugih službenih jezika institucija Evropske unije.	dokumentacijom na engleskom jeziku, ako država izdavanja naloga, odnosno odluke pristane da prihvati proslijeđene odluke nadležnih domaćih organa na engleskom jeziku. (2) Nalog, odnosno odluka nadležnog domaćeg organa koja se prosljeđuje radi izvršenja drugoj državi članici mora biti prevedena na službeni jezik te države ili drugi jezik koji ta država prihvata.			
<p>Član 22. Troškovi Troškove koji proizlaze iz primjene ove Okvirne odluke snosi država izvršenja, osim troškova koji su nastali isključivo na državnoj teritoriji države izdavanja.</p>	<p>Troškovi Član 10 Troškovi izvršenja naloga i odluka druge države članice nastali na teritoriji Crne Gore padaju na teret budžeta Crne Gore, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 23. Odnos prema drugim sporazumima i dogovorima 1. Ova Okvirna odluka, u odnosima među državama članicama, od 6. decembra 2011. zamjenjuje odgovarajuće odredbe Konvencije Savjeta Evrope od 30. novembra 1964. o nadzoru nad uslovno osuđenim ili uslovno otpuštenim počinilacima krivičnih djela. 2. Države članice mogu i dalje primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore koji su na snazi nakon 6. decembra 2008. u mjeri u kojoj oni omogućavaju proširivanje ciljeva ove Okvirne odluke i pomažu dodatnom pojednostavljivanju ili olakšavanju postupaka za nadzor probacionih mjera i alternativnih sankcija. 3. Države članice mogu sklapati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore nakon 6. decembra 2008. u mjeri u kojoj oni omogućavaju proširivanje odredaba ove Okvirne odluke i pomažu dodatnom pojednostavnjivanju ili olakšavanju postupaka za nadzor probacionih mjera i alternativnih sankcija. 4. Države članice do 6. marta 2009. obavještavaju Savjet i Komisiju o postojećim sporazumima i dogovorima iz stava 2. koje žele i dalje da primjenjuju. Države članice takođe obavještavaju Savjet i Komisiju o svakom novom sporazumu i dogovoru iz stava 3. u roku od tri mjeseca od njegovog potpisivanja.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	Neprenosivo		

Član 24. Teritorijalna primjena Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 25. Sprovođenje 1. Države članice preduzimaju mjere potrebne za usklađivanje sa odredbama ove Okvirne odluke do 6. decembra 2011. 2. Države članice dostavljaju Glavnom sekretarijatu Savjeta i Komisiji tekst odredaba kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obaveze koje za njih proizlaze iz ove Okvirne odluke.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 26. Preispitivanje 1. Komisija do 6. decembra 2014. sastavlja izvještaj na osnovu informacija koje je primila od država članica na osnovu člana 25. stava 2. 2. Na osnovu tog izvještaja, Savjet ocjenjuje: (a) u kojem su obimu države članice preduzele mjere potrebne za usklađivanje sa ovom Okvirnom odlukom; i (b) primjenu ove Okvirne odluke. 3. Izvještaju se, prema potrebi, prilažu zakonodavni predlozi.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 27. Stupanje na snagu Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i> .	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
OKVIRNA ODLUKA SAVJETA 2009/829/PUP				
Član 1. Predmet Ova Okvirna odluka utvrđuje pravila u skladu sa kojima jedna država članica priznaje odluku o mjerama nadzora izdatu u drugoj državi članici kao alternativu privremenom pritvoru, prati mjere nadzora uvedene za fizičko lice i predaje konkretno lice državi izdavanja slučaju kršenja tih mjera.	Oblast primjene Član 150 (1) Priznanje i izvršenje mjera nadzora podrazumijeva priznanje i izvršenje odluka stranih pravosudnih organa o izrečenim mjerama nadzora licu koje na teritoriji Crne Gore ima prebivalište ili boravište, odnosno boravak, a pristalo je da se vrati i bude u Crnoj Gori dok traje krivični postupak i na proslijedjivanje odluka domaćih pravosudnih organa kojima su izrečene mjere nadzora licu koje na teritoriji države članice ima zakonito i uobičajeno prebivalište i pristalo je da se vrati u tu državu članicu.	Potpuno usklađeno		

	(2) Odluke iz stava 1 ovog člana dostavljaju se radi priznanja i izvršenja sa potvrdom na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskem i engleskom jeziku.			
Član 2. Ciljevi 1. Ciljevi ove Okvirne odluke su: (a) obezbijediti pravilan tok postupka i, posebno, da konkretno lice bude na raspolaganju za sudjenje; (b) promovisati, ako je to primjeren, tokom krivičnog postupka, upotrebu mjera bez oduzimanja slobode za lica koje nemaju boravište u državi članici gdje se vodi postupak; (c) povećati sigurnost žrtava i javnosti. 2. Ova Okvirna odluka ne daje pravo licu da tokom krivičnog postupka upotrijebi mjeru bez oduzimanja slobode kao alternativu pritvoru. To pitanje uređuju pravo i postupci države članice u kojoj se vodi krivični postupak.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 3. Zaštita javnog poretku i očuvanje unutrašnje bezbjednosti Ova Okvirna odluka ne dovodi u pitanje ispunjavanje obaveza država članica u vezi sa zaštitom žrtava, javnosti i očuvanja unutrašnje bezbjednosti, u skladu sa članom 33. Ugovora o Evropskoj uniji	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 4. Definicije Za potrebe ove Okvirne odluke: (a) „odluka o mjerama nadzora” znači izvršna odluka nadležanog organa države izdavanja donesena tokom krivičnog postupka u skladu sa njenim nacionalnim pravom i postupcima, kojom se za fizičko lice, kao alternativa privremenom pritvoru, uvodi jedna ili više mjera nadzora;	Značenje izraza Član 14, tač.19 Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 19) odluka o mjerama nadzora je izvršna odluka organa države izdavanja donesena u krivičnom postupku, na osnovu prava te države, kojom je fizičkom licu kao zamjena za istražni zatvor određena jedna ili više mjera nadzora;	Potpuno usklađeno		

(b) „mjere nadzora” znači obaveze i uputstva uvedena za fizičku lice u skladu sa nacionalnim pravom i postupcima države izdavanja;	Značenje izraza Član 14, tač.20 20) mjere nadzora su obaveze naložene fizičkom licu kao zamjena za pritvor;	Potpuno usklađeno		
(c) „država izdavanja” znači država članica u kojoj je izdata odluka o mjerama nadzora; (d) „država izvršenja” znači država članica u kojoj se prate mjere nadzora.	Značenje izraza Član 14, tač.1 i 2 Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 1) država izdavanja je država članica Evropske unije u kojoj je izdat nalog ili donesena odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona; 2) država izvršenja je država članica Evropske unije kojoj je radi izvršenja proslijeden nalog ili druga odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;	Potpuno usklađeno		
Član 5. Temeljna prava Ova Okvirna odluka ne mijenja obaveze u pogledu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela iz člana 6. Ugovora o Evropskoj uniji.	Načelo poštovanja osnovnih prava Član 2 (1) Sprovodenje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvrđenih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije. (2) Na prosljeđivanje i zaštitu podataka o ličnosti (u daljem tekstu: lični podaci) razmijenjenih tokom pravosudne saradnje primjenjuju se odredbe važećih zakona i drugih propisa Crne Gore (u daljem tekstu: domaće pravo) o zaštiti ličnih podataka. (3) Na prava maloljetnika u postupcima pravosudne saradnje koja nije regulisana ovim zakonom primjenjuju se odredbe domaćeg prava o zaštiti maloljetnika u krivičnom postupku.	Potpuno usklađeno		
Član 6. Određivanje nadležnih organa 1. Svaka država članica obavlještava Glavni sekretarijat Savjeta o pravosudnim organu ili o pravosudnim organima koja su u okviru njenog nacionalnog prava nadležna da djeluju u skladu sa ovom Okvirnom odlukom u situaciji kada je ta država članica država izdavanja ili država izvršenja. 2. Kao izuzetak od stava 1. i ne dovodeći u pitanje stav 3., države članice mogu odrediti nepravosudni organi za organ nadležan za donošenje odluka na osnovu ove Okvirne odluke, pod uslovom da je takav organ nadležan da donosi slične odluke	Nadležni organi Član 151 (1) Za prosljeđivanje odluka kojima su izrečene mjere nadzora nadležan je: 1) Viši sud u Podgorici za odluke koje je donio taj sud i sud nadležan za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje, 2) Viši sud u Bijelom Polju za odluke koje je donio taj sud ili sud nadležan za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i	Potpuno usklađeno		

<p>u okviru njihovog nacionalnog prava i postupaka.</p> <p>3. Odluke iz člana 18. stava 1. tačke (c) donosi nadležni pravosudni organ.</p> <p>4. Glavni sekretariat Savjeta primljene informacije stavlja na raspolaganje svim državama članicama i Komisiji.</p>	<p>Rožaje.</p> <p>(2) Za izvršenje odluka kojima su izrečene mjere nadzora nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici ako lice, odnosno njegova porodica, ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice, odnosno njegova porodica, ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(3) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće odluku kojom su izrečene mjere nadzora nadležnom višem суду i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.</p> <p>(4) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje odluku kojom su izrečene mjere nadzora, nadležan je Viši sud u Podgorici.</p>		
<p>Član 7.</p> <p>Pozivanje na centralni organ</p> <p>1. Svaka država članica može odrediti centralni organ ili, ako to njen pravni sistem predviđa, više centralnih organa, za pomoć njenim nadležnim organima.</p> <p>2. Država članica može, ako je to potrebno zbog organizacije njenog unutrašnjeg pravosudnog sistema, odlučiti da njeni unutrašnji organ-i budu odgovorni za administrativno slanje i primanje odluka o mjerama nadzora, zajedno sa potvrdama iz člana 10., kao i za svu ostalu sa tim povezanu službenu korespondenciju. U skladu s tim, sva saopštenja, savjetovanja, razmjene informacija, istražne radnje i obavještenja među nadležnim organima mogu se obavljati, prema potrebi, uz pomoć centralnog/centralnih organa konkretnе države članice.</p> <p>3. Države članice, želeći da iskoriste mogućnosti iz ovog člana, saopštavaju Glavnom sekretarijatu Savjeta informacije o</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Opcija nije iskorišćena</p>	

određenom centralnom organu ili centralnim organima. Ti navodi su obavezujući za sve organe države izdavanja.			
<p style="text-align: center;">Član 8. Vrste mjera nadzora</p> <p>1. Ova Okvirna odluka primjenjuje se na sljedeće mjere nadzora:</p> <p>(a)obavezu lica da nadležni organ u državi izvršenja obavještava o svakoj promjeni boravišta, posebno radi primanja sudskih poziva da tokom krivičnog postupka bude prisutno na saslušanju ili suđenju;</p> <p>(b)obavezu da ne smije ući u neke prostore, mjesta ili određena područja u državi izdavanja ili državi izvršenja;</p> <p>(c)obavezu da prema potrebi određeno vrijeme ostane na određenom mjestu;</p> <p>(d)obavezu koja obuhvata ograničenja u vezi sa napuštanjem državne teritorije države izvršenja;</p> <p>(e)obavezu javljanja određenom organu u određeno vrijeme;</p> <p>(f)obavezu izbjegavanja kontakta sa određenim licima koja su povezana sa navodno počinjenim krivičnim djelom/djelima.</p> <p>2. Svaka država članica, prilikom prenosa ove Okvirne odluke ili kasnije, obavještava Glavni sekretarijat Savjeta o mjerama nadzora, osim onih iz stava 1., koje je spremna da prati. Te mjere posebno mogu uključivati:</p> <p>(a)obavezu neučestvovanja u određenim aktivnostima povezanim sa navodno počinjenim krivičnim djelom/djelima, koje mogu uključivati bavljenje određenom profesijom ili oblašću zaposlenja;</p> <p>(b) obavezu da ne vozi motorna vozila;</p>	<p style="text-align: center;">Mjere nadzora koje će priznati i izvršiti nadležni domaći organi</p> <p style="text-align: center;">Član 152</p> <p>(1) Nadležni viši sud priznaće i proslijediti na izvršenje odluke nadležnih organa države izdavanja koje sadrže sljedeće mјere nadzora:</p> <p style="margin-left: 2em;">1) zabrana napuštanja boravišta i promjene adrese za dostavljanje poziva, osim uz prethodno obavještavanje nadležnog organa države izvršenja,</p> <p style="margin-left: 2em;">2) zabrana posjećivanja određenog mјesta ili teritorije,</p> <p style="margin-left: 2em;">3) zabrana napuštanja određene teritorije uz privremeno oduzimanje putnih i drugih isprava za prelazak državne granice,</p> <p style="margin-left: 2em;">4) obaveza redovnog javljanja određenom licu ili nadležnom organu,</p> <p style="margin-left: 2em;">5) zabrana približavanja određenom licu,</p> <p style="margin-left: 2em;">6) zabrana uspostavljanja ili održavanja kontakta sa određenim licem,</p> <p style="margin-left: 2em;">7) zabrana obavljanja određene poslovne djelatnosti,</p> <p style="margin-left: 2em;">8) zabrana upravljanja motornim vozilom uz privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom,</p> <p style="margin-left: 2em;">9) zabrana praćenja ili uznemiravanja žrtve ili drugog lica,</p> <p style="margin-left: 2em;">10) udaljenje iz stana.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>(c)obavezu polaganja određenog novčanog iznosa ili pružanja neke druge vrste jemstva bilo u određenom broju obroka ili u jednokratnom iznosu;</p> <p>(d)obavezu terapeutskog liječenja ili liječenja od zavisnosti;</p> <p>(e)obavezu izbjegavanja kontakta sa određenim predmetima povezanim sa navodno počinjenim krivičnim djelom/djelima.</p> <p>3. Glavni sekretarijat Savjeta informacije primljene na osnovu ovog člana stavlja na raspolaganje svim državama članicama i Komisiji.</p>		
<p style="text-align: center;">Član 9. Kriterijumi za državu članicu kojoj se odluka o mjerama nadzora može dostaviti</p> <p>1. Odluka o mjerama nadzora može se dostaviti nadležnom organu države članice u kojoj lice ima zakonito i uobičajeno boravište u slučajevima kada lice koje je o konkretnim mjerama obaviješteno pristaje da se vratи u tu državu.</p> <p>2. Nadležni organ države izdavanja može, na zahtjev lica, odluku o mjerama nadzora dostaviti nadležnom organu države članice koja nije država članica u kojoj lice ima zakonito i uobičajeno boravište, pod uslovom da potonji organ pristane na takvo dostavljanje.</p> <p>3. U sprovećenju ove Okvirne odluke države članice određuju uslove pod kojima njihovi nadležni organi mogu pristati na dostavljanje odluke o mjerama nadzora u slučajevima iz stava 2.</p> <p>4. Svaka država članica Glavnom sekretarijatu Savjeta daje izjavu o odluci donesenoj na osnovu stava 3. Države članice u svakom trenutku mogu promijeniti takvu izjavu. Glavni sekretarijat Savjeta primljene informacije stavlja na raspolaganje svim državama članicama i Komisiji.</p>	<p style="text-align: center;">Proslijedivanje odluka o mjerama nadzora Član 153</p> <p>(1) Nadležni viši sud će proslijediti rješenje o izrečenoj mjeri nadzora nadležnom organu države članice u kojoj lice prema kome su mjere izrečene ima zakonito i uobičajeno prebivalište. Lice prema kome su izrečene mjere nadzora će na zapisnik dati pristanak da će se vratiti u državu izvršenja, uz upozorenje da će, ako se ne javi nadležnom organu u državi izvršenja, protiv njega biti određen pritvor.</p> <p>(2) Nadležni viši sud može rješenje o izrečenim mjerama nadzora na zahtjev lica na koje se te mjere odnose, proslijediti i nadležnom organu druge države članice ako taj organ na to pristane, a lice na koje se mjere odnose da pristanak u smislu stava 1 ovog člana.</p> <p>(3) Uz rješenje iz stave 2 ovog člana nadležni viši sud će dostaviti i potpisu potvrdu iz člana 150 stav 2 ovog zakona, sa ovjerom njenog sadržaja na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije, putem bezbjednog telekomunikacionog sredstva koje obezbeđuje pisani potvrdu o dostavljanju. Rješenje o mjerama nadzora ili ovjerena kopija tog rješenja sa originalom potvrde će biti dostavljeni državi izvršenja, na njen zahtjev. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku,</p> <p>(4) Do prijema obavještenja od organa države izvršenja o</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	<p>priznanju odluke o izrečenim mjerama nadzora, izvršavaće se mjere koje je izrekao nadležni domaći organ.</p> <p>(5) O toku izvršenja izrečenih mjera nadzora organ države izdavanja i organ države izvršenja će se međusobno obavještavati.</p>		
<p>Član 10.</p> <p>Postupak za dostavljanje odluke o mjerama nadzora zajedno sa potvrdom</p> <p>1. Kada, u primjeni člana 9. stava 1. ili 2., nadležni organ države izdavanja dostavlja odluku o mjerama nadzora drugoj državi članici, obezbeđuje da bude propraćena potvrdom, čiji je standardizovani obrazac određen u Prilogu I.</p> <p>2. Nadležni organ države izdavanja odluku o mjerama nadzora ili njenu ovjerenu kopiju zajedno sa potvrdom direktno dostavlja nadležnom organu države izvršenja na način koji ostavlja pisani zapis koji državi izvršenja omogućava da utvrdi njihovu vjerodostojnost. Izvornik odluke o mjerama nadzora ili njegova ovjerena kopija i izvornik potvrde se na zahtjev šalju državi izvršenja. Sva službena saopštenja se takođe razmjenjuju direktno među navedenim nadležnim organima.</p> <p>3. Potvrdu potpisuje i tačnost njegovog sadržaja ovjerava nadležni organ u državi izdavanja.</p> <p>4. Potvrda iz stava 1. ovog člana uključuje, osim mjera iz člana 8. stava 1., samo one mjere o kojima je država izvršenja, u skladu sa članom 8. stavom (2), obavjestila Glavni sekretarijat Savjeta.</p> <p>5. Nadležni organ države izdavanja određuje:</p> <p>(a) prema potrebi, dužinu perioda tokom kojeg se primjenjuje odluka o mjerama nadzora i je li tu odluku moguće produžiti; i</p> <p>(b) na osnovu pokazatelja, dužinu privremenog perioda tokom kojeg će po prilici biti potrebno praćenje mjera nadzora, vodeći računa o svim okolnostima pojedinog slučaja koje su</p>	<p>Proslijedivanje odluka o mjerama nadzora</p> <p>Član 153</p> <p>(1) Nadležni viši sud će proslijediti rješenje o izrečenoj mjeri nadzora nadležnom organu države članice u kojoj lice prema kome su mjeru izrečene ima zakonito i uobičajeno prebivalište. Lice prema kome su izrečene mjeru nadzora će na zapisnik dati pristanak da će se vratiti u državu izvršenja, uz upozorenje da će, ako se ne javi nadležnom organu u državi izvršenja, protiv njega biti određen pritvor.</p> <p>(2) Nadležni viši sud može rješenje o izrečenim mjerama nadzora na zahtjev lica na koje se te mjeru odnose, proslijediti i nadležnom organu druge države članice ako taj organ na to pristane, a lice na koje se mjeru odnose da pristanak u smislu stava 1 ovog člana.</p> <p>(3) Uz rješenje iz stave 2 ovog člana nadležni viši sud će dostaviti i potpisu potvrdu iz člana 150 stav 2 ovog zakona, sa ovjerom njenog sadržaja na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije, putem bezbjednog telekomunikacionog sredstva koje obezbeđuje pisani potvrdu o dostavljanju. Rješenje o mjerama nadzora ili ovjerena kopija tog rješenja sa originalom potvrde će biti dostavljeni državi izvršenja, na njen zahtjev. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku,</p> <p>(4) Do prijema obavještenja od organa države izvršenja o priznanju odluke o izrečenim mjerama nadzora, izvršavaće se mjeru koje je izrekao nadležni domaći organ.</p> <p>(5) O toku izvršenja izrečenih mjeru nadzora organ države izdavanja i organ države izvršenja će se međusobno obavještavati.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>poznate u trenutku kada se odluka o mjerama nadzora dostavlja.</p> <p>6. Nadležni organ države izdavanja u svakom trenutku dostavlja odluku o mjerama nadzora zajedno sa potvrdom samo državi izvršenja.</p> <p>7. Ako nadležni organ u državi izvršenja nije poznato nadležni organ u državi izdavanja, on nastoji da na sve načine, uključujući i preko kontakt tačke Evropske pravosudne mreže uspostavljene Zajedničkom akcijom Savjeta 98/428/PUP od 29. juna 1998. o uspostavi Evropske pravosudne mreže, od države izvršenja dobije te informacije.</p> <p>8. Ako organ u državi izvršenja koje primi odluku o mjerama nadzora zajedno sa potvrdom nije nadležan tu odluku da prizna, taj organ po službenoj dužnosti odluku zajedno sa potvrdom proslijeđuje nadležnom organu.</p>			
<p>Član 11.</p> <p>Nadležnost za praćenje mjera nadzora</p> <p>1. Sve dok nadležni organ države izvršenja nije priznao njemu dostavljenu odluku o mjerama nadzora i sve dok o takvom priznanju nije obavjestio nadležni organ države izdavanja, nadležni organ države izdavanja ostaje nadležan u odnosu na praćenje uvedenih mjera nadzora.</p> <p>2. Ako se nadležnost za praćenje mjera nadzora prenese na nadležni organ države izvršenja, takva nadležnost se ponovno prenosi na nadležni organ države izdavanja:</p> <p>(a)ako konkretno lice ima zakonito i uobičajeno boravište u državi koja nije država izvršenja;</p> <p>(b)čim nadležni organ države izdavanja, na osnovu člana 13. stava 3., obavještenja nadležni organ države izvršenja o povlačenju potvrde iz člana 10. stava 1.,</p> <p>(c)ako je nadležni organ u državi izdavanja promijenio mjeru nadzora, a nadležni organ u državi izvršenja je u primjeni člana 18. stava 4. tačke (b) odbio da prati promijenjene mjeru nadzora, jer ne spadaju u vrste mjera nadzora iz člana 8.</p>	<p>Nadležnost za izvršavanje mjera nadzora</p> <p>Član 164</p> <p>(1) Mjere nadzora izvršavaju nadležni domaći organi, nakon što rješenje o priznaju odluke države izdavanja o mjerama nadzora postane pravosnažno.</p> <p>(2) Nadležni viši sud će nadležnost nad izvršenjem mjera nadzora prepustiti organu države izdavanja ako:</p> <p>1) lice na koje se odnose mjeru nadzora prijavi svoje zakonito i uobičajeno prebivalište van Crne Gore,</p> <p>2) država izdavanja, na način iz člana 155 stav 1 ovog zakona, povuče potvrdu uz koju je bila dostavljena strana odluka o mjerama nadzora,</p> <p>3) je organ države izdavanja izmijenio odluku i izrekao mjeru nadzora koje nijesu propisane članom 152 stav 1 tač. 1 do 9 ovog zakona, a nadležni domaći sud odbio da ih prizna,</p> <p>4) je prema domaćem pravu proteklo vrijeme najdužeg mogućeg trajanja mjeru nadzora,</p> <p>5) je zbog nedostavljanja tražene odluke iz člana 162 ovog zakona od strane organa države izdavanja, nadležni domaći organ odlučio da prekine sprovođenje mjeru nadzora.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>stava 1. i/ili u mjere o kojima je konkretna država izvršenja obavještenjala u skladu sa članom 8. stavom 2.;</p> <p>(d) kada istekne period iz člana 20. stava 2. tačke (b);</p> <p>(e)ako je nadležni organ u državi izvršenja odlučio da obustavi praćenje mjera nadzora i o tome je, u primjeni člana 23., obavještenao nadležni organ u državi izdavanja.</p> <p>3. U slučajevima iz stava 2. nadležni organi države izdavanja i države izvršenja međusobno se savjetuju kako bi izbjegli, koliko je to moguće, prekid u praćenju mjera nadzora.</p>	<p>(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana nadležni domaći organ će se konsultovati sa organom državom izdavanja radi izbjegavanja prekida u primjeni mjera nadzora.</p>		
<p>Član 12.</p> <p>Odluka u državi izvršenja</p> <p>1. Nadležni organ u državi izvršenja, što je prije moguće, a u svakom slučaju u roku od 20 radnih dana od prijema odluke o mjerama nadzora i potvrde, priznaje odluku o mjerama nadzora koja je dostavljena u skladu sa članom 9. i nakon postupka utvrđenog u članu 10. i bez odlaganja preduzima sve mjere potrebne za praćenje mjera nadzora, osim ako odluči da se pozove na jedan od razloga za nepriznavanje iz člana 15.</p> <p>2. Ako protiv odluke iz stava 1 uloži pravni lijem, rok za priznavanje odluke o mjerama nadzora produžava se za dodatnih 20 radnih dana.</p> <p>3. Ako u izuzetnim okolnostima nadležnom organu u državi izvršenja nije moguće da postupi u skladu sa rokom utvrđenim u stavovima 1. i 2., o tome odmah, na način koji odabere, obavještava nadležni organ u državi izdavanja, navodeći razloge za odlaganje i predviđeno vrijeme za donošenje konačne odluke.</p> <p>4. Ako potvrda iz člana 10. nije potpuna ili je očito da ne odgovara odluci o mjerama nadzora, nadležni organ može odložiti odluku o priznavanju odluke o mjerama nadzora sve dok se potvrda ne dopuni ili ne ispravi u razumnom roku.</p>	<p>Rokovi za priznanje odluke o mjerama nadzora</p> <p>Član 161</p> <p>(1) Kad primi odluku o mjerama nadzora sa potvrdom iz člana 153 stav 3 ovog zakona, nadležni viši sud će bez odlaganja pokrenuti postupak priznanja te odluke i, u roku od 15 radnih dana, donijeti rješenje o priznanju odluke države izdavanja o izrečenim mjerama nadzora i, nakon što rješenje postane pravosnažno, proslijediće to rješenje radi izvršenja, u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(2) Ako je protiv rješenja o priznanju odluke iz stava 1 ovog člana izjavljena žalba, rok za donošenje rješenja o priznanju odluke države izdavanja produžiće se za 15 radnih dana.</p> <p>(3) Nadležni viši sud će obavijestiti organ države izdavanja ako zbog izuzetnih okolnosti rješenje o priznanju dostavljene odluke o mjerama nadzora nije mogao da doneše u rokovima iz st. 1 i 2 ovog člana, navodeći za to razloge, kao i predviđeni rok u kojem će rješenje biti doneseno.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	
<p>Član 13.</p> <p>Prilagođavanje mjera nadzora</p> <p>1. Ako je pridoda mjera nadzora nespojiva sa pravom države izvršenja, nadležni organ u toj državi članici može ih prilagoditi u</p>	<p>Prilagođavanje mjera nadzora</p> <p>Član 160</p> <p>(1) Kad primi odluku države izdavanja o mjerama nadzora koje nijesu propisane domaćim pravom, nadležni viši sud će</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>skladu sa vrstom mjera nadzora koje se, u okviru prava države izvršenja, primjenjuju na ekvivalentna krivična djela. Prilagođena mjera nadzora odgovara, koliko god je to moguće, mjeri nadzora koju je uvela država izdavanja.</p> <p>2. Prilagođena mjera nadzora nije stroža od prvobitno uvedene mjere nadzora.</p> <p>3. Nakon prijema obavještenja iz člana 20. stava 2. tačke (b) ili (f), nadležni organ države izdavanja može odlučiti da povuče potvrdu sve dok u državi izvršenja ne počne praćenje. U svakom slučaju, takva se odluka donosi i saopštava što je prije moguće, ali najkasnije u roku od deset dana od prijema odgovarajućeg obavještenja.</p>	<p>obavijestiti organ države izdavanja o mjerama koje mogu biti izrečene u skladu sa odredbama domaćeg prava i njihovom najdužem trajanju. Ako u roku od deset radnih dana nakon dostavljanja ovog obavještenja organ države izdavanja ne povuče potvrdu uz koju je bila dostavljena odluka o mjerama nadzora, nadležni viši sud će postupiti u skladu sa članom 152 ovog zakona.</p> <p>(2) Nadležni viši sud će rješenjem priznati odluku države izdavanja i izreći mjere nadzora na osnovu domaćeg prava koje u najvećoj mogućoj mjeri odgovaraju mjerama izrečenim u državi izdavanja.</p> <p>(3) Mjera nadzora izrečena na osnovu domaćeg prava ne smije biti stroža od odgovarajuće mjere izrečene u državi izdavanja.</p>	
<p>Član 14. Dvostruka kažnjivost</p> <p>1. Ako je za njih u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u najdužem trajanju od najmanje tri godine i ako su utvrđene pravom države izdavanja, prema uslovima ove Okvirne odluke i bez provjere dvostrukе kažnjivosti djela, priznaje se odluka o mjerama nadzora za sljedeća krivična djela:</p> <ul style="list-style-type: none"> — učestvovanje u zločinačkoj organizaciji, — terorizam, — trgovina ljudima, — polno iskorišćavanje djece i dječja pornografija, — nedopušteno trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama, — nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima, — korupcija, 	<p>Isključenje provjere dvostrukе kažnjivosti Član 8</p> <p>(1) Nadležni domaći organ izvršiće primljeni nalog, odnosno odluku države članice, bez provjeravanja dvostrukе kažnjivosti, ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od tri ili više godina, a u slučaju priznanja strane novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, za sljedeća kažnjiva djela:</p> <ul style="list-style-type: none"> — stvaranje kriminalne organizacije, — terorizam, — trgovina ljudima, — polno iskorišćavanje maloljetnika i dječja pornografija, — nedozvoljena trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama, — nedozvoljena trgovina oružjem, municijom i eksplozivima, — korupcija, — prevara, uključujući i one koje utiču na finansijske interese Evropskih zajednica u smislu Konvencije o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica od 26. jula 1995. godine, — pranje novca, 	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>— prevara, uključujući onu koja utiče finansijske interese Evropskih zajednica u smislu Konvencije od 26. jula 1995. o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica,</p> <p>— pranje novca,</p> <p>— krivotvorene valute, uključujući i euro,</p> <p>— računarski kriminalitet,</p> <p>— djela protiv životne sredine, uključujući i nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,</p> <p>— omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka,</p> <p>— ubistvo, teška tjelesna povreda,</p> <p>— nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom,</p> <p>— otmica, protivpravno oduzimanje slobode i držanje talaca,</p> <p>— rasizam i ksenofobija,</p> <p>— organizovana ili oružana pljačka,</p> <p>— nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,</p> <p>— prevara,</p> <p>— reketarenje i iznuda,</p> <p>— krivotvorene i piratstvo proizvoda,</p> <p>— krivotvorene i trgovina administrativnim ispravama,</p>	<p>— falsifikovanje valute, uključujući i euro,</p> <p>— kompjuterski kriminalitet,</p> <p>— djela protiv životne sredine, uključujući i nedozvoljenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,</p> <p>— omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka,</p> <p>— ubistvo i teška tjelesna povreda,</p> <p>— nedozvoljena trgovina ljudskim organima i tkivom,</p> <p>— otmica, protivpravno lišenje slobode i držanje talaca,</p> <p>— rasizam i ksenofobija,</p> <p>— organizovano ili oružano razbojništvo,</p> <p>— nedozvoljena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,</p> <p>— prevara,</p> <p>— reketiranje i iznuda,</p> <p>— falsifikovanje i piratstvo proizvoda,</p> <p>— falsifikovanje i trgovina javnim ispravama,</p> <p>— falsifikovanje sredstava plaćanja,</p> <p>— nedozvoljena trgovina hormonskim supstancama i drugim materijama za podsticanje rasta,</p> <p>— nedozvoljena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima,</p> <p>— trgovina ukradenim vozilima,</p> <p>— silovanje,</p> <p>— podmetanje požara,</p> <p>— krivična djela iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda,</p> <p>— protivpravno oduzimanje vazduhoplova, odnosno plovnih objekata,</p> <p>— sabotaža.</p>		
--	--	--	--

<ul style="list-style-type: none"> — krivotvorene sredstava plaćanja, — nedopuštena trgovina hormonskim supstancijama i drugim supstancama za poticanje rasta, — nedopuštena trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima, — trgovina ukradenim vozilima, — silovanje, — podmetanje požara, — krivična djela iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, — protivpravno oduzimanje letjelica/plovnih objekata, — sabotaža. <p>2. Savjet može u svakom trenutku, djelujući jednoglasno nakon savjetovanja sa Evropskim parlamentom pod uslovima utvrđenima u članu 30. stavu 1. Ugovora o Evropskoj uniji, odlučiti da na popis iz stava 1. doda i druge kategorije krivičnih dijela. Savjet, sa obzirom na izvještaj koji mu se podnese u skladu sa članu 27. ove Okvirne odluke, razmatra da li je potrebno popis proširiti ili izmijeniti.</p> <p>3. Za krivična djela, osim onih obuhvaćenih stavom 1., država izvršenja može priznavanje odluke o mjerama nadzora usloviti time, da se odluka odnosi i na djela koja su kažnjiva po pravu države izvršenja, bez obzira na svojstva ili opis krivičnog djela.</p> <p>4. Države članice mogu, iz ustavnih razloga, prilikom donošenja ove Okvirne odluke, u izjavi koja se u obavještenju šalje Glavnom sekretarijatu Savjeta, izjaviti da neće primjenjivati stav 1. u odnosu na neka ili sva krivična djela iz tog stava. Svaka takva izjava može se povući u svakome trenutku. Takve izjave ili povlačenja izjava objavljaju se u <i>Službenom listu Evropske unije</i>.</p>		
--	--	--

<p>Član 15.</p> <p>Razlozi za nepriznavanje</p> <p>1. Nadležni organ u državi izvršenja može odbiti priznati odluku o mjerama nadzora, ako:</p> <p>(a)potvrda iz člana 10. nije potpuna ili je očito da ne odgovara odluci o mjerama nadzora i nije ispunjena niti ispravljena u razumnom roku koji odredi nadležni organ u državi izvršenja;</p> <p>(b)nisu ispunjeni kriterijumi utvrđeni u članu 9. stavu 1., članu 9. stavu 2. ili članu 10. stavu 4.;</p> <p>(c)priznavanje odluke o mjerama nadzora bilo bi u suprotnosti sa načelom <i>ne bis in idem</i>;</p> <p>(d)odluka o mjerama nadzora odnosi se, u slučajevima iz člana 14. stava 3. i, ako država izvršenja da izjavu u skladu sa članom 14. stavom 4., u slučajevima iz člana 14. stava 1., na djelo koje u skladu sa pravom države izvršenja ne predstavlja krivično djelo; ipak, u poreskim, carinskim i deviznim stvarima izvršenje odluke ne može se odbiti zbog toga što pravo države izvršenja ne propisuje iste vrste poreza ili ne sadrži jednake vrste poreskih, carinskih ili deviznih propisa kao i pravo države izdavanja;</p> <p>(e)krivični postupak je u okviru prava države izvršenja zastario i odnosi se na djelo koje je u nadležnosti države izvršenja u skladu sa njenim nacionalnim pravom;</p> <p>(f)postoji imunitet u okviru prava države izvršenja, čime je onemogućeno praćenje mjera nadzora;</p> <p>(g)lice se, zbog njegovog uzrasta, u skladu sa pravom države izvršenja ne može smatrati krivično odgovornim za djelo na kojem se zasniva odluka o mjerama nadzora;</p> <p>(h)moralna bi se, u slučaju kršenja mjera nadzora, odbiti predaja konkretnog lica, u skladu sa Okvirnom odlukom Savjeta</p>	<p>Razlozi za odbijanje priznanja odluke o mjerama nadzora</p> <p>Član 159</p> <p>(1) Nadležni viši sud može odbiti priznanje mjera nadzora ako:</p> <p>1) potvrda iz člana 153 stav 3 ovog zakona, dostavljena uz odluku o mjerama nadzora, nije potpuna i očigledno nije u skladu sa tom odlukom ili ako u roku iz člana 158 stav 1 ovog zakona, nije dostavljena dopunjena ili ispravljena potvrda,</p> <p>2) se lice koje ima prebivalište ili boravište, odnosno boravak u Crnoj Gori, nakon donošenja odluke o mjerama nadzora u državi izdavanja nije vratilo u Crnu Goru,</p> <p>3) nadležni viši sud nije pristao da primi na izvršenje odluku o mjerama nadzora države izdavanja za lice koja na teritoriji Crne Gore nema prebivalište ili boravište, odnosno boravak,</p> <p>4) odluka organa države izdavanja sadrži mjeru nadzora koja nije propisana članom 152 stav 1 tač. 1 do 9 ovog zakona,</p> <p>5) bi priznanje odluke države izdavanja o mjerama nadzora prouzrokovalo kršenje načela <i>ne bis in idem</i>,</p> <p>6) je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja prema domaćem pravu, a radi se o krivičnom djelu za čije gonjenje bi, u skladu sa domaćim pravom, bili nadležni domaći organi,</p> <p>7) lice na koje se mjere nadzora odnose prema domaćem pravu uživa imunitet,</p> <p>8) je lice na koje se mjere nadzora odnose mlađe od 14 godina života,</p> <p>9) u slučaju kršenja mjera nadzora prema licu na koju se te mjere odnose, nije moguće izvršiti evropski nalog za hapšenje, zbog razloga iz člana 19 i člana 20 stav 1 ovog zakona.</p> <p>(2) Prije donošenja rješenja o odbijanju priznanja strane odluke o mjerama nadzora zbog razloga iz stava 1 tač. 1, 2, 3, 4, 5 i 9 ovog člana, nadležni viši sud će se obratiti organu države izdavanja I, ako je to potrebno, zatražiti dostavljanje dodatnih informacija neophodnih za donošenje odluke, bez</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
---	--	--------------------------

<p>2002/584/PUP od 13. juna 2002. o Evropskom nalogu za hapšenje i postupcima predaje između država članica (u daljem tekstu „Okvirna odluka o Evropskom nalogu za hapšenje“).</p> <p>2. Prije nego što odluci da neće priznati odluku o mjerama nadzora, u slučajevima iz stava 1. tačaka (a), (b) i (c), nadležni organ u državi izvršenja na odgovarajući način stupa u kontakt sa nadležnim organom u državi izdavanja i, prema potrebi, traži da mu on bez odlaganja dostavi sve potrebne dodatne informacije.</p> <p>3. Ako je nadležni organ u državi izvršenja mišljenja da bi priznavanje odluke o mjerama nadzora moglo biti odbijeno na osnovu stava 1. tačke (h), ali je usprkos tome spremjan da prizna odluku o mjerama nadzora i prati u njoj sadržane mjere nadzora, o tome obavještava nadležni organ u državi izdavanja, navodeći razloge za moguće odbijanje. U tom slučaju nadležni organ u državi izdavanja može odlučiti da povuče potvrdu u skladu sa drugom rečenicom člana 13. stava (3). Ako nadležni organ u državi izdavanja ne povuče potvrdu, nadležni organ u državi izvršenja može priznati odluku o mjerama nadzora i pratiti u njoj sadržane mjere nadzora, pri čemu se podrazumijeva da konkretno lice ne može biti predato na osnovu Evropskog naloga za hapšenje.</p>	<p>odlaganja.</p> <p>(3) Ako nadležni viši sud prizna odluku države izdavanja o mjerama nadzora iako postoje okolnosti iz stava 1 tačka 9 ovog člana, u slučaju kršenja mera nadzora prema licu na koju se te mjere odnose neće se shodno primijeniti čl.19 i 20 ovog zakona.</p> <p>(4) Nadležni viši sud može pristati na dostavljanje odluke o mjerama nadzora koju je donio organ izdavanja i za lice koje nema prebivalište ni boravište u Crnoj Gori ako je to lice, prije donošenja odluke u državi izdavanja, boravilo jednu godinu u Crnoj Gori, zbog porodičnih ili poslovnih veza.</p>	
<p>Član 16. Pravo koje uređuje nadzor</p> <p>Praćenje mjera nadzora uređuje se pravom države izvršenja.</p>	<p>Nadležnost za izvršavanje mjera nadzora</p> <p>Član 164</p> <p>(1) Mjere nadzora izvršavaju nadležni domaći organi, nakon što rješenje o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora postane pravosnažno.</p> <p>(2) Nadležni viši sud će nadležnost nad izvršenjem mjera nadzora prepustiti organu države izdavanja ako:</p> <p>1) lice na koje se odnose mjere nadzora prijavi svoje zakonito i uobičajeno prebivalište van Crne Gore,</p> <p>2) država izdavanja, na način iz člana 155 stav 1 ovog zakona, povuče potvrdu uz koju je bila dostavljena strana odluka o mjerama nadzora,</p> <p>3) je organ države izdavanja izmijenio odluku i izrekao mjeru nadzora koje nisu propisane članom 152 stav</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	<p>1 tač. 1 do 9 ovog zakona, a nadležni domaći sud odbio da ih prizna,</p> <p>4) je prema domaćem pravu proteklo vrijeme najdužeg mogućeg trajanja mjera nadzora,</p> <p>5) je zbog nedostavljanja tražene odluke iz člana 162 ovog zakona od strane organa države izdavanja, nadležni domaći organ odlučio da prekine sproveđenje mjera nadzora.</p> <p>(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana nadležni domaći organ će se konsultovati sa organom državom izdavanja radi izbjegavanja prekida u primjeni mjera nadzora.</p>		
<p>Član 17. Nastavak praćenja mjera nadzora</p> <p>Nadležni organ države izdavanja, u slučaju isteka perioda iz člana 20. stava 2. tačke (b) i ako su mjere nadzora i dalje potrebne, može od nadležnog organa u državi izvršenja, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja i s obzirom na predvidive posljedice za lice, ako bi se primijenio Član 11. stav 2. tačka (d), zatražiti da produži praćenje mjera nadzora. Nadležni organ u državi izdavanja navodi period za koji bi trebalo produžiti praćenje.</p> <p>Nadležni organ u državi izvršenja odlučuje o tom zahtjevu u skladu sa svojim nacionalnim pravom, navodeći, ako je to primjeren, najduže trajanje produženja. U tim slučajevima može se primijeniti Član 18. stav 3.</p>	<p>Producenje izvršavanja mjera nadzora</p> <p>Član 162</p> <p>(1) Ako organ države izdavanja doneše odluku o produženju trajanja mjera nadzora, kojom nijesu promijenjeni obim i vrsta mjere nadzora, nadležni viši sud će priznati tu odluku o produženju mjera nadzora bez prethodnog utvrđivanja postoje li razlozi iz člana 159 ovog zakona.</p> <p>(2) Ako su odlukom organa države izdavanja iz stava 1 ovog člana promijenjeni vrsta i obim mjere u odnosu na ranije priznatu odluku, nadležni viši sud će:</p> <p>1) prilagoditi mjeru domaćem pravu u skladu sa članom 160 st. 1 i 2 ovog zakona,</p> <p>2) odbiti priznanje odluke o promijenjenim mjerama nadzora ako odluka organa izdavanja sadrži mjeru nadzora koja nije propisana članom 152 stav 1 tač. 1 do 9 ovog zakona.</p> <p>(3) U rješenju kojim se priznaje odluka organa države izdavanja o produženju trajanja mjera nadzora naznačiće se najveća moguća dužina trajanja izrečene mjere nadzora u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(4) Nadležni viši sud će radi donošenja odluke o daljem izvršenju mjera nadzora, u skladu s domaćim pravom, od organa izdavanja zatražiti obavještenje da li je i dalje</p>	Potpuno usklađeno	

	<p>potrebno izvršenje mjera, s obzirom na okolnosti zbog kojih su mjere naložene.</p> <p>(5) Na zahtjev organa države izdavanja nadležni viši sud će omogućiti uspostavljanje videokonferencijske veze ako organ države izdavanja, prije donošenja odluke o produženju vremena trajanja mjera nadzora, mora saslušati lice na koje se mjere nadzora odnose.</p> <p>(6) Odluka o mjerama nadzora organa države izdavanja ne sprečava pokretanje krivičnog postupka zbog nekog drugog krivičnog djela pred nadležnim domaćim organima protiv lica na koje se mjere organa države izdavanja odnose.</p>		
<p>Član 18.</p> <p>Nadležnost za sve naknadne odluke i mjerodavno pravo</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje Član 3., nadležni organ u državi izdavanja nadležan je i za sve naknadne odluke povezane sa odlukom o mjerama nadzora. Takve naknadne odluke posebno uključuju:</p> <p>(a)produžavanje, preispitivanje i povlačenje odluke o mjerama nadzora;</p> <p>(b) promjenu mjera nadzora;</p> <p>(c)izdavanje naloga za hapšenje ili donošenje neke druge izvršne presude sa istim dejstvom.</p> <p>2. Na odluke doneșene u skladu sa stavom 1. primjenjuje se pravo države izdavanja.</p> <p>3. Nadležni organ u državi izvršenja može odlučiti, za primjenu odluka iz stava 1. tačaka (a) i (b) u okviru svog nacionalnog prava, da upotrijebi postupak priznavanja iz ove Okvirne odluke, ako to zahtijeva njegovo nacionalno pravo. Takvo priznavanje ne vodi novom razmatranju razloga nepriznavanja.</p> <p>4. Ako je nadležni organ u državi izdavanja promijenio mjeru nadzora u skladu sa stavom 1. tačkom (b), nadležni organ u državi izvršenja može:</p> <p>(a)prilagoditi promijenjene mjerne u skladu sa članom 13., ako priroda promijenjenih mjeru nadzora nije spojiva sa pravom države izvršenja;</p>	<p>Produženje trajanja mjera nadzora i druge naknadne odluke</p> <p>Član 156</p> <p>(1) Nadležni viši sud će po službenoj dužnosti, prije isteka roka iz člana 161 stav 1 ovog zakona, dostaviti rješenje o produženju trajanja mjera nadzora ako su te mjere, s obzirom na okolnosti slučaja, još potrebne, ,uz potvrdu iz člana 153 stav 3 ovog zakona u kojoj će navesti predviđenu dodatnu dužinu njihovog trajanja.</p> <p>(2) Osim produženja vremena trajanja mjera nadzora u smislu stava 1 ovog člana, nadležni viši sud može, na osnovu domaćeg prava, cijeneći okolnosti konkretnog predmeta i obavještenje organa države izvršenja o kršenju mjera nadzora ili drugim okolnostima:</p> <p style="margin-left: 2em;">1) ukinuti mjeru nadzora,</p> <p style="margin-left: 2em;">2) izmijeniti mjeru nadzora,</p> <p style="margin-left: 2em;">3) odrediti pritvor i izdati potjernicu, odnosno evropski nalog za hapšenje, o čemu će bez odlaganja obavijestiti organ države izvršenja.</p> <p>(3) Ako je protiv rješenja iz st. 1 i 2 ovog člana podnijeta žalba, nadležni viši sud će bez odlaganja obavijestiti organ države izvršenja.</p> <p>(4) Prije donošenja rješenja iz st. 1 i 2 ovog člana, organ države izdavanja može u skladu sa odredbama domaćeg prava, odnosno prava Evropske unije, zatražiti uspostavljanje videokonferencijske veze sa nadležnim organom države</p>	Potpuno usklađeno	

<p>ili</p> <p>(b) odbiti praćenje promijenjenih mjera nadzora, ako te mjere ne spadaju u mjere nadzora iz člana 8. stava 1. i/ili u mjere o kojima je konkretna država izvršenja obavještenjala u skladu sa članom 8. stavom 2.</p> <p>5. Nadležnost nadležnog organa u državi izdavanja u skladu sa stavom 1. ne dovodi u pitanje postupak koji se u državi izvršenja može pokrenuti protiv konkretnog lica zbog krivičnih djela koja je počinilo, osim krivičnih djela na kojima se temelji odluka o mjerama nadzora.</p>	<p>izvršenja radi saslušanja lica kome su izrečene mjere nadzora.</p> <p>(5) Nedostavljanje rješenja iz st. 1 i 2 ovog člana po službenoj dužnosti ni na zahtjev organa države izvršenja u određenom roku, može imati za posljedicu obustavu izvršenja mjera nadzora u državi izvršenja i vraćanje na nadležnost za izvršenje tih mjera nadležnom višem sudu.</p>		
<p>Član 19.</p> <p>Obaveze uključenih organa</p> <p>1. U svakom trenutku tokom praćenja mjera nadzora nadležni organ države izvršenja može pozvati nadležni organ države izdavanja da dostavi informacije o tome da li je praćenje mjera u okolnostima konkretnog slučaja još uvijek potrebno. Nadležni organ države izdavanja bez odlaganja odgovara na taj poziv, ako je to potrebno i donošenjem naknadne odluke iz člana 18. stava 1.</p> <p>2. Prije nego što istekne period iz člana 10. stava 5., nadležni organ u državi izdavanja navodi, <i>ex officio</i> ili na zahtjev nadležnog organa u državi izvršenja, za koji dodatni period, ako uopšte, očekuje da je praćenje mjera još uvijek potrebno.</p> <p>3. Nadležni organ u državi izvršenja odmah obavještava nadležni organ u državi izdavanja o svakom kršenju mjere nadzora i o svakoj drugoj činjenici koja bi za ishod mogla imati donošenje naknadne odluke iz člana 18. stava 1. Obavještenje se podnosi tako da se koristi standardizovani obrazac određen u Prilogu II.</p> <p>4. Za saslušanje konkretnog lica mogu se <i>mutatis mutandis</i> upotrijebiti postupak i uslovi iz instrumenata međunarodnog prava i prava Evropske unije u kojima je za saslušanje lice predviđena mogućnost upotrebe telefonskih konferencijskih video konferencijskih posebno u slučaju ako zakonodavstvo države izdavanja predviđa da sudsko saslušanje mora biti</p>	<p>Producenje izvršavanja mjera nadzora</p> <p>Član 162</p> <p>(1) Ako organ države izdavanja doneše odluku o produženju trajanja mjera nadzora, kojom nijesu promijenjeni obim i vrsta mjere nadzora, nadležni viši sud će priznati tu odluku o produženju mjera nadzora bez prethodnog utvrđivanja postoje li razlozi iz člana 159 ovog zakona.</p> <p>(2) Ako su odlukom organa države izdavanja iz stava 1 ovog člana promijenjeni vrsta i obim mjere u odnosu na ranije priznatu odluku, nadležni viši sud će:</p> <p style="margin-left: 20px;">1) prilagoditi mjeru domaćem pravu u skladu sa članom 160 st. 1 i 2 ovog zakona,</p> <p style="margin-left: 20px;">2) odbiti priznanje odluke o promijenjenim mjerama nadzora ako odluka organa izdavanja sadrži mjeru nadzora koja nije propisana članom 152 stav 1 tač. 1 do 9 ovog zakona.</p> <p>(3) U rješenju kojim se priznaje odluka organa države izdavanja o produženju trajanja mjera nadzora naznačiće se najveća moguća dužina trajanja izrečene mjere nadzora u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(4) Nadležni viši sud će radi donošenja odluke o daljem izvršenju mjera nadzora, u skladu s domaćim pravom, od organa izdavanja zatražiti obavještenje da li je i dalje</p>	Potpuno usklađeno	

<p>održano prije donošenja odluke iz člana 18. stava 1.</p> <p>5. Nadležni organ u državi izdavanja odmah obavještava nadležni organ u državi izvršenja o svakoj odluci iz člana 18. stava 1. i o činjenici da je protiv odluke o mjerama nadzora uložen pravni lijek.</p> <p>6. Ako je potvrda povezana sa odlukom o mjerama nadzora povučena, nadležni organ države izvršenja okončava naložene mjere čim ga o tome valjano obavještenja nadležni organ države izdavanja.</p>	<p>potrebno izvršenje mjera, s obzirom na okolnosti zbog kojih su mjere naložene.</p> <p>(5) Na zahtjev organa države izdavanja nadležni viši sud će omogućiti uspostavljanje videokonferencijske veze ako organ države izdavanja, prije donošenja odluke o produženju vremena trajanja mjera nadzora, mora saslušati lice na koje se mjere nadzora odnose.</p> <p>(6) Odluka o mjerama nadzora organa države izdavanja ne sprečava pokretanje krivičnog postupka zbog nekog drugog krivičnog djela pred nadležnim domaćim organima protiv lica na koje se mjere organa države izdavanja odnose.</p> <p>Obavještenje organa izdavanja</p> <p>Član 163</p> <p>(1) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, na bilo koji način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) da je lice prema kome su izrečene mjere nadzora promijenilo prebivalište, 2) da lice nakon što je dostavljena odluka o mjerama nadzora sa potvrdom, nije moguće pronaći na teritoriji Crne Gore, 3) da je protiv odluke o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora podnesena žalba, 4) da je odluka o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora postala pravosnažna i da je započelo njeno izvršenje, 5) da su mjere nadzora izrečene odlukom države izdavanja prilagođene mjerama nadzora propisanim domaćim pravom, 6) o rješenju o odbijanju priznanja odluke države izdavanja i razlozima iz člana 159 stav 1 ovog zakona, 7) o kršenju mjere nadzora i drugim okolnostima koje bi mogle uticati na donošenje odluke o produženju, izmjeni ili ukidanju mjera nadzora ili na izdavanje naloga za hapšenje ili druge odluke sa istim dejstvom. <p>(2) Obavještenje iz stava 1 ovog člana, dostavlja se na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima</p>	
---	--	--

	Evropske unije koji se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.		
<p>Član 20. Informacije od države izvršenja</p> <p>1. Ako je organ u državi izvršenja primio odluku o mjerama nadzora zajedno sa potvrdom, koju, budući da za to nije nadležan, ne može priznati, obavještava o tome nadležni organ u državi izdavanja, čijem organu je, u skladu sa članom 10. stavom 8., proslijedilo tu odluku zajedno sa potvrdom.</p> <p>2. Nadležni organ u državi izvršenja bez odlaganja obavještava nadležni organ u državi izdavanja, na bilo koji način koji za sobom ostavlja pisani zapis, o sljedećem:</p> <p>(a) o svakoj promjeni boravišta konkretnog lica;</p> <p>(b) o najdužem periodu u kojem se mjere nadzora mogu pratiti u državi izvršenja, u slučaju da pravo države izvršenja predviđa takvaj period;</p> <p>(c) o činjenici da u praksi nije moguće pratiti mjere nadzora zbog toga što, nakon proslijedivanja odluke o mjerama nadzora i potvrde državi izvršenja, lice nije moguće pronaći na državnoj teritoriji države izvršenja, u kojem slučaju ne postoji obaveza države izvršenja da prati mjere nadzora;</p> <p>(d) o činjenici da je uložen pravni lijek protiv odluke o priznavanju odluke o mjerama nadzora;</p> <p>(e) o konačnoj odluci da se prizna odluka o mjerama nadzora i preduzmu potrebne mjere za praćenje mjera nadzora;</p> <p>(f) o svakoj odluci o prilagođavanju mjera nadzora u skladu sa članom 13.;</p> <p>(g) o svakoj odluci da se ne prizna odluka o mjerama nadzora i da se preuzme odgovornost za praćenje mjera nadzora, u skladu sa članom 15., zajedno sa razlozima za takvu odluku.</p>	<p>Obavještenje organa izdavanja</p> <p>Član 163</p> <p>(1) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, na bilo koji način koji obezbjeđuje pisano potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja:</p> <p>1) da je lice prema kome su izrečene mjere nadzora promijenilo prebivalište,</p> <p>2) da lice nakon što je dostavljena odluka o mjerama nadzora sa potvrdom, nije moguće pronaći na teritoriji Crne Gore,</p> <p>3) da je protiv odluke o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora podnesena žalba,</p> <p>4) da je odluka o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora postala pravosnažna i da je započelo njen izvršenje,</p> <p>5) da su mjere nadzora izrečene odlukom države izdavanja prilagođene mjerama nadzora propisanim domaćim pravom,</p> <p>6) o rješenju o odbijanju priznanja odluke države izdavanja i razlozima iz člana 159 stav 1 ovog zakona,</p> <p>7) o kršenju mjere nadzora i drugim okolnostima koje bi mogle uticati na donošenje odluke o produženju, izmjeni ili ukidanju mjera nadzora ili na izdavanje naloga za hapšenje ili druge odluke sa istim dejstvom.</p> <p>(2) Obavještenje iz stava 1 ovog člana, dostavlja se na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije koji se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>Član 21.</p> <p>Predaja lica</p> <p>1. Ako je nadležni organ države izdavanja izdao nalog za hapšenje ili bilo kakvu drugu izvršnu sudsку odluku sa istim dejstvom, lice se predaje u skladu sa Okvirnom odlukom o Evropskom nalogu za hapšenje.</p> <p>2. U vezi sa tim, nadležni organ države izvršenja ne smije se, radi odbijanja predaje lica, pozvati na Član 2. stav 1. Okvirne odluke o Evropskom nalogu za hapšenje.</p> <p>3. Svaka država članica može, prilikom preuzimanja ove Okvirne odluke ili kasnije, obavještenjati Glavni sekretarijat Savjeta, da će u odlučivanju o predaji konkretnog lica državi izdavanja primjenjivati i Član 2. stav 1. Okvirne odluke o Evropskom nalogu za hapšenje.</p> <p>4. Glavni sekretarijat Savjeta informacije primljene na osnovu stava 3. stavlja na raspolaganje svim državama članicama i Komisiji.</p>	<p>Predaja lica</p> <p>Član 166</p> <p>Kad organ države izdavanja izda evropski nalog za hapšenje, pred nadležnim višim sudom pokrenuće se postupak za predaju.</p>	Potpuno usklađeno
<p>Član 22.</p> <p>Savjetovanja</p> <p>1. Osim ako je to neizvodivo, nadležni organi države izdavanja i države izvršenja međusobno se savjetuju:</p> <p>(a)tokom pripremanja ili barem prije proslijedivanja odluke o mjerama nadzora zajedno sa potvrdom iz člana 10.;</p> <p>(b)kako bi olakšale neometano i efikasno praćenje mjera nadzora;</p> <p>(c)ako je lice počinilo ozbiljno kršenje uvedenih mjeru nadzora.</p> <p>2. Nadležni organ u državi izdavanja posvećuje dužnu pažnju svim podacima koje joj saopšti nadležni organ države izvršenja o opasnosti koju konkretna lice može predstavljati za žrtve i javnost.</p> <p>3. U primjeni stava 1., nadležni organi države izdavanja i države izvršenja razmjenjuju sve korisne informacije, uključujući i:</p> <p>(a)informacije koje omogućavaju provjeru identiteta i boravišta konkretnog lica;</p>	<p>Uzajamno konsultovanje i razmjena informacija</p> <p>Član 167</p> <p>(1) Nadležni viši sud i organ države izdavanja će se uzajamno konsultovati prije proslijedivanja potvrde iz člana 153 stav 3 ovog zakona i odluke o mjerama nadzora, u cilju efikasnog i neometanog sprovođenja tih mjer, kao i u slučajevima teškog kršenja izrečenih mjer.</p> <p>(2) U skladu sa stavom 1 ovog člana razmjenjivaće se sve korisne informacije, a naročito:</p> <p>1) podaci za utvrđivanje identiteta i prebivališta lica na koje se odnose mjerne nadzora,</p> <p>2) podaci iz kaznene evidencije, u skladu sa domaćim i međunarodnim pravom.</p> <p>(3) Nadležni viši sud će, prilikom odlučivanja o mjerama nadzora, cijeniti obavještenja organa izdavanja države članice o potencijalnoj opasnosti lica na koje se odnose</p>	Potpuno usklađeno

(b)odgovarajuće informacije izdvojene iz krivičnih evidencija u skladu sa primjenjivim zakonodavnim instrumentima.	mjere nadzora u odnosu na žrtve i širu javnost.			
<p style="text-align: center;">Član 23.</p> <p style="text-align: center;">Neodgovorena obavještenja</p> <p>1. Ako je nadležni organ u državi izvršenja dostavio nekoliko obavještenja iz člana 19. stava 3. u vezi sa istim licem nadležnom organu u državi izdavanja, a da organ države izdavanja nije donio nikakvu naknadnu odluku iz člana 18. stava 1., nadležni organ u državi izvršenja može pozvati nadležni organ u državi izdavanja da doneše takvu odluku, dajući mu razuman rok da to učini.</p> <p>2. Ako nadležni organ u državi izdavanja ne postupi u roku koji je naveo nadležni organ u državi izvršenja, organ države izvršenja može odlučiti da obustavi praćenje mjera nadzora. U takvom slučaju o svojoj odluci obavještava nadležni organ u državi izdavanja i nadležnost za praćenje mjera nadzora se, u skladu sa članom 11. stavom 2., povratno prenosi nadležnom organu u državi izdavanja.</p> <p>3. Ako pravo države izvršenja zahtijeva periodično potvrđivanje potrebe za produžavanjem praćenja mjera nadzora, nadležni organ u državi izvršenja može od nadležnog organa u državi izdavanja zatražiti da dostavi takvu potvrdu, dajući mu razuman rok da odgovori na takav zahtjev. U slučaju da nadležni organ u državi izdavanja ne odgovori u navedenome roku, nadležni organ u državi izvršenja može nadležnom organu u državi izdavanja poslati novi zahtjev, dajući mu razuman rok da odgovori na takav zahtjev, ističući da bi, ako ne dobije nikakav odgovor u tom roku, moglo odlučiti da obustavi praćenje mjera nadzora. Ako nadležni organ u državi izvršenja ne dobije odgovor na takav novi zahtjev u određenom roku, on može postupiti u skladu sa stavom 2.</p>	<p style="text-align: center;">Ćutanje nadležnih organa države izdavanja</p> <p style="text-align: center;">Član 165</p> <p>(1) Kad organ države izdavanja ne odgovori na dostavljeno obavještenje nadležnog višeg suda o kršenju mjera nadzora iz priznate odluke tog organa, nadležni viši sud će pozvati organ države izdavanja da u roku deset radnih dana dostavi odluku povodom tog obavještenja.</p> <p>(2) Ako organ države izdavanja ne dostavi odluku o produženju trajanja mjera nadzora ili obavještenje o potrebi daljeg izvršavanja mjera nadzora, nadležni viši sud će zatražiti dostavljanje takve odluke, odnosno obavještenja u roku od deset radnih dana, uz upozorenje da će biti obustavljeno dalje izvršenje mjera nadzora ako odluka, odnosno obavještenje ne budu dostavljeni.</p> <p>(3) Ako po isteku roka iz stava 2 ovog člana organ države izdavanja ne dostavi traženu odluku ni obavještenje o potrebi daljeg izvršenja mjera nadzora, nadležni viši sud će ukinuti mjere nadzora i o tome će obavijestiti organ države izdavanja radi prenošenja nadležnosti za izvršenje mjera na taj organ.</p>	Potpuno usklađeno		
<p style="text-align: center;">Član 24.</p> <p style="text-align: center;">Jezici</p> <p>Potvrde se prevode na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države izvršenja. Svaka država može, bilo prilikom donošenja ove Okvirne odluke ili poslije, u izjavi položenoj pri</p>	<p style="text-align: center;">Jezik</p> <p style="text-align: center;">Član 9</p> <p>(1) Nadležni domaći organ pristupiće izvršenju naloga, odnosno odluke države izdavanja ako su taj nalog, odnosno odluka sa pratećom dokumentacijom prevedeni na crnogorski jezik. U hitnim slučajevima nadležni domaći organ</p>	Potpuno usklađeno		

Glavnom sekretarijatu Savjeta navesti da će prihvatići prevod na jedan ili više drugih službenih jezika institucija Evropske unije.	<p>prihvatiće nalog, odnosno odluku sa pratećom dokumentacijom na engleskom jeziku, ako država izdavanja naloga, odnosno odluke pristane da prihvati proslijeđene odluke nadležnih domaćih organa na engleskom jeziku.</p> <p>(2) Nalog, odnosno odluka nadležnog domaćeg organa koja se proslijeđuje radi izvršenja drugoj državi članici mora biti prevedena na službeni jezik te države ili drugi jezik koji ta država prihvata.</p>			
<p>Član 25. Troškovi</p> <p>Troškove proizašle iz primjene ove Okvirne odluke snosi država izvršenja, osim troškova koji nastanu isključivo unutar državne teritorije države izdavanja.</p>	<p>Troškovi izvršavanja mjera nadzora</p> <p>Član 168</p> <p>Troškovi izvršenja mjera nadzora padaju na teret Crne Gore, osim troškova nastalih na teritoriji države izdavanja.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 26. Odnos prema drugim sporazumima i aranžmanima</p> <p>1. Ako takvi sporazumi ili aranžmani omogućavaju da ciljevi ove Okvirne odluke budu prošireni ili povećani i ako pojednostavljaju ili olakšavaju dalje uzajamno priznavanje odluka o mjerama nadzora, države članice mogu:</p> <p>(a) nastaviti sa primjenom bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili aranžmana koji budu na snazi u trenutku kada ova Okvirna odluka stupi na snagu;</p> <p>(b) sklopiti bilateralne ili multilateralne ili aranžmane nakon što ova Okvirna odluka stupi na snagu.</p> <p>2. Sporazumi i aranžmani iz stava 1. ni u kojem slučaju ne utiču na odnose sa državama članicama koje nisu strane tih sporazuma i aranžmana.</p> <p>3. Države članice do 1. maja 2010. obavještavaju Komisiju i Savjet o postojećim sporazumima i aranžmanima iz stava 1. tačke (a), sa čijom primjenom žele da nastave.</p> <p>4. Države članice takođe obavještavaju Komisiju i Savjet o svakom novom sporazumu ili aranžmanu iz stava 1. tačke (b), u roku od tri mjeseca od potpisivanja takvog sporazuma ili aranžmana.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

<p>Član 27.</p> <p>Sprovodenje</p> <p>1. Države članice preduzimaju mjere koje su potrebne kako bi postupile u skladu sa odredbama ove Okvirne odluke do 1. decembra 2012.</p> <p>2. Do istog datuma države članice dostavljaju Savjetu i Komisiji tekst odredaba kojima se obaveze koje im nalaže ova Okvirna odluka prenose u njihovo nacionalno pravo.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>Član 28.</p> <p>Izvještaj</p> <p>1. Komisija do 1. decembra 2013. sastavlja izvještaj na osnovu informacija koje u skladu sa članom 27. stavom 2. dobije od država članica.</p> <p>2. Na osnovu tog izvještaja, Savjet ocjenjuje:</p> <p>(a) u kojoj mjeri su države članice poduzele potrebne mjere za usklađivanje sa ovom Okvirnom odlukom i</p> <p>(b) primjenu ove Okvirne odluke.</p> <p>3. Izvještaju se, prema potrebi, prilažu zakonodavni predlozi.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>Član 29.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Okvirna odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i>.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>DIREKTIVA 2011/99/EU</p>				
<p>Član 1.</p> <p>Cilj</p> <p>Ova Direktiva utvrđuje pravila koja omogućavaju pravosudnom ili sličnom organu u državi članici, u kojem je donesena zaštitna mjeru sa ciljem zaštite lica od krivičnog djela drugog lica koje bi moglo ugroziti njegov život, fizički ili psihički integritet, dostojanstvo, ličnu slobodu ili seksualni integritet, da izdaje evropski nalog za zaštitu koji nadležnom organu u drugoj državi članici omogućava da nastavi zaštitu lica na teritoriji druge države članice, nakon krivičnog djela ili navodnog krivičnog djela u skladu sa nacionalnim pravom države izdavanja.</p>	<p>Oblast primjene</p> <p>Član 169</p> <p>Evropski nalog za zaštitu može se izdati radi sprovođenja zaštitnih mjeru u odnosu na zaštićeno lice koje ima prebivalište ili boravište u Crnoj Gori ili namjerava da ima prebivalište ili boravište u Crnoj Gori.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>Član 2.</p> <p>Definicije</p>	<p>Značenje izraza</p> <p>Član 14, tač.21</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1. „evropski nalog za zaštitu” znači odluka koju je donijelo sudski ili slični organ države članice u vezi sa zaštitnom mjerom, na osnovu koje sudski ili slični organ druge države članice preduzima svaku odgovarajuću mjeru ili mjere prema sopstvenom nacionalnom pravu, kako bi nastavilo zaštitu zaštićenog lica;	Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 21) evropski nalog za zaštitu je odluka na osnovu koje pravosudni ili drugi nadležni organ druge države članice preduzima odgovarajuće mjere u skladu sa njenim pravom, u cilju nastavka zaštite zaštićenog lica;		
2. „zaštitna mjeru” znači odluka u krivičnoj stvari koja je donesena u državi izdavanja u skladu sa njenim nacionalnim pravom i postupcima koji licu koje uzrokuje opasnost izriču jednu ili više zabrana ili ograničenja iz stava 5. za zaštitu zaštićenog lica od krivičnog djela koje može ugroziti njegov život, fizički ili psihički integritet, dostojanstvo, ličnu slobodu ili seksualni integritet;	22) zaštitna mjeru je mjeru izrečena odlukom donijetom u krivičnom predmetu, kojom se licu koje prouzrokuje opasnost izriče jedna ili više sljedećih zabrana ili ograničenja: a) zabrana posjećivanja određenog mesta ili područja, b) zabrana približavanja određenom licu, v) zabrana uspostavljanja ili održavanja kontakta sa određenim licem, g) zabrana praćenja ili uznemiravanja žrtve ili drugog lica, d) udaljenje iz stana;	Potpuno usklađeno	
3. „zaštićeno lice” znači fizičko lice koje je predmet zaštite na osnovu zaštite mjeru koju je usvojila država izdavanja;	Značenje izraza Član 14, tač.23 23) zaštićeno lice je fizičko lice koje je predmet zaštitne mjeru;	Potpuno usklađeno	
4. „lice koje uzrokuje opasnost” znači fizičko lice kojem je izrečena jedna ili više zabrana ili ograničenja iz člana 5.;	Značenje izraza Član 14, tač.24 24) lice od kojeg prijeti opasnost je fizičko lice kome je izrečena jedna ili više zabrana ili ograničenja;	Potpuno usklađeno	
5. „država izdavanja” znači država članica u kojoj je usvojena zaštitna mjeru koja predstavlja osnov za izdavanje evropskog naloga za zaštitu;	Značenje izraza Član 14, tač.1 Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 1) država izdavanja je država članica Evropske unije u kojoj je izdat nalog ili donesena odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;	Potpuno usklađeno	
6. „država izdavanja” znači država članica kojoj je evropski nalog za zaštitu dostavljen zbog priznanja;	Značenje izraza Član 14, tač.2 Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:	Potpuno usklađeno	

	2) država izvršenja je država članica Evropske unije kojoj je radi izvršenja proslijeđen nalog ili druga odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;			
7. „država nadzora” znači država članica kojoj je dostavljena presuda u smislu člana 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP ili odluka o mjerama nadzora u smislu člana 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP.	<p>Značenje izraza Član 14, tač.25</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p>25) država nadzora je država izvršenja probacione odluke ili odluke o mjeri nadzora u vezi sa kojima je izdat evropski nalog za zaštitu;</p>	Potpuno usklađeno		

<p>Član 3. Određivanje nadležnih organa</p> <p>1. Svaka država članica obavještava Komisiju o tome koje je pravosudni ili slični organ ili organi nadležni prema njenom nacionalnom pravu za izdavanje evropskog naloga za zaštitu i za priznavanje takvog naloga, u skladu sa ovom Direktivom, kada je ta država, država izdavanja ili država izvršenja.</p> <p>2. Komisija zaprimljene informacije čini dostupnima svim državama članicama. Države članice obavještavaju Komisiju o svim promjenama informacija iz stava 1.</p>	<p>Nadležni organi Član 170</p> <p>(1) Za izdavanje evropskog naloga za zaštitu nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici za odluke koje je donio taj sud i sud nadležan za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju za odluke koje je donio taj sud ili sud nadležan za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(2) Za izvršenje evropskog naloga za zaštitu nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(3) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće evropski nalog za zaštitu nadležnom višem sudu i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.</p> <p>(4) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje evropskog naloga za zaštitu, nadležan je Viši sud u Podgorici.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 4. Obraćanje centralnom organu</p> <p>1. Svaka država članica može odrediti centralni organ ili, ako njen pravni sistem tako predviđa, više centralnih organa, kako bi pomogla svojim centralnim organima.</p> <p>2. Država članica može, ako je potrebno kao rezultat organizacije njenog unutrašnjeg pravosudnog sistema, ovlastiti svoj centralni organ ili organe za administrativno slanje i zaprimanje evropskih naloga za zaštitu, kao i za svu sa tim</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Opcija nije iskorišćena</p>

<p>povezani korespondenciju. U skladu sa tim, sva komunikacija, savjetovanja, razmjene informacija, istrage i obavještenja između nadležnih organa mogu se rješavati, ako je potrebno, uz pomoć ovlašćenog centralnog organa ili centralnih organa konkretne države članice.</p> <p>3. Države članice koje žele koristiti mogućnosti iz ovog člana dostavljaju Komisiji informacije koje se odnose na određeni centralni organ ili organe. Ti su navodi obavezujući za sva organa države izdavanja.</p>			
<p>Član 5.</p> <p>Potreba za postojanjem zaštitne mjere prema nacionalnom pravu</p> <p>Evropski nalog za zaštitu može se jedino izdati, ako zaštitna mjeru koja je prethodno usvojena u državi izdavanja određuje za lice koje uzrokuje opasnost jedno ili više sljedećih zabrana ili ograničenja:</p> <p>(a)zabranu ulaska u određene objekte, mjesta ili određena područja u kojima zaštićeno lice boravi ili ih posjećuje;</p> <p>(b)zabranu ili uređenje odnosa, u bilo kom obliku, sa zaštićenim licem, uključujući preko telefona, elektronske ili redovne pošte, telefaksa ili bilo kog drugog sredstva; ili</p> <p>(c)zabranu ili uređenje približavanja zaštićenom licu bliže od dozvoljene udaljenosti.</p>	<p>Postupak izdavanja evropskog naloga za zaštitu</p> <p>Član 173</p> <p>(1) Kad se donese odluka kojom je određena mjeru nadzora ili posebna obaveza, a koja sadrži zaštitnu mjeru, o mogućnosti i uslovima izdavanja evropskog naloga za zaštitu nadležni viši sud će obavijestiti zaštićeno lice koje ima prebivalište ili boravište u drugoj državi članici ili namjerava ili odnosno odluči da ima prebivalište odnosno boravište u drugoj državi članici, odnosno njegovog staraoca ili zastupnika.</p> <p>(2) Evropski nalog za zaštitu izdaje se na zahtjev zaštićenog lica, odnosno njegovog staraoca ili zastupnika, podnesenog neposredno domaćem organu.</p> <p>(3) Evropski nalog za zaštitu izdaje se i na zahtjev podnesen nadležnom organu države u kojoj zaštićeno lice ima prebivalište ili boravište, odnosno odluči da ima prebivalište ili boravište, a koji je proslijeđen nadležnom višem sudu.</p> <p>(4) Prilikom odlučivanja o izdavanju evropskog naloga za zaštitu sudija za istragu uzeće u obzir dužinu vremena koje zaštićeno lice planira da provede u državi izvršenja, nužnost potrebe za zaštitom i druge okolnosti bitne za efikasno ostvarenje zaštite.</p> <p>(5) Protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje evropskog naloga za zaštitu, žalbu mogu podnijeti zaštićeno lice, odnosno njegov staralac ili zakonski zastupnik, u roku od tri dana. O žalbi odlučuje Vijeće, u roku od tri dana.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 6.</p> <p>Izdavanje evropskog naloga za zaštitu</p>	<p>Postupak izdavanja evropskog naloga za zaštitu</p> <p>Član 173</p>	Potpuno usklađeno	

<p>1. Evropski nalog za zaštitu može se izdati kada zaštićeno lice odluči da će da prebiva u drugoj državi članici ili tamo već prebiva, ili kada zaštićeno lice odluči da boravi ili već boravi u drugoj državi članici. Prilikom odlučivanja o izdavanju evropskog naloga za zaštitu nadležni organ države izdavanja treba da uzme u obzir, između ostalog, dužinu vremena koje zaštićeno lice planira da provede u državi izvršenja i nužnost potrebe za zaštitom.</p> <p>2. Pravosudni ili slični organ države izdavanja može izdati evropski nalog za zaštitu samo na zahtjev zaštićenog lica i nakon što provjeri da ta zaštitna mjera ispunjava zahtjeve iz člana 5.</p> <p>3. Zaštićeno lice može dostaviti zahtjev za izdavanje evropskog naloga za zaštitu bilo nadležnom organu države izdavanja ili nadležnom organu države izvršenja. Ako je takav zahtjev podnesen u državi izvršenja, njen nadležni organ proslijeduje zahtjev što je prije moguće nadležnom organu države izdavanja.</p> <p>4. Prije izdavanja evropskog naloga za zaštitu, lice koje uzrokuje opasnost ima pravo da bude saslušano i pravo na probijanje zaštitne mjerne, ako tom licu nisu ta prava bila priznata u postupku donošenja zaštitne mjere.</p> <p>5. Ako nadležni organ usvoji zaštitnu mjeru koja sadrži jednu ili više zabrana ili ograničenja iz člana 5., on obavještava zaštićeno lice na odgovarajući način, u skladu sa postupcima prema njenom nacionalnom pravu, o mogućnosti zahtijevanja evropskog naloga za zaštitu u slučaju da lice odluči da ode u drugu državu članicu, i o osnovnim uslovima za takav zahtjev. Organ savjetuje zaštićeno lice da dostavi zahtjev prije napuštanja državne teritorije države izdavanja.</p> <p>6. Ako zaštićeno lice ima staratelja ili zastupnika, staratelj ili zastupnik mogu uložiti zahtjev iz stava 2. i 3., u ime zaštićenog lica.</p> <p>7. Ako je zahtjev za izdavanje evropskog naloga za zaštitu odbijen, nadležni organ države izdavanja obavještava zaštićeno lice o svim važećim pravnim sredstvima koja su na raspolaganju prema njenom nacionalnom pravu, protiv takve odluke.</p>	<p>(1) Kad se doneše odluka kojom je određena mjera nadzora ili posebna obaveza, a koja sadrži zaštitnu mjeru, o mogućnosti i uslovima izdavanja evropskog naloga za zaštitu nadležni viši sud će obavijestiti zaštićeno lice koje ima prebivalište ili boravište u drugoj državi članici ili namjerava ili odnosno odluči da ima prebivalište odnosno boravište u drugoj državi članici, odnosno njegovog staraoca ili zastupnika.</p> <p>(2) Evropski nalog za zaštitu izdaje se na zahtjev zaštićenog lica, odnosno njegovog staraoca ili zastupnika, podnesenog neposredno domaćem organu.</p> <p>(3) Evropski nalog za zaštitu izdaje se i na zahtjev podnesen nadležnom organu države u kojoj zaštićeno lice ima prebivalište ili boravište, odnosno odluči da ima prebivalište ili boravište, a koji je proslijeđen nadležnom višem sudu.</p> <p>(4) Prilikom odlučivanja o izdavanju evropskog naloga za zaštitu sudija za istragu uzeće u obzir dužinu vremena koje zaštićeno lice planira da provede u državi izvršenja, nužnost potrebe za zaštitom i druge okolnosti bitne za efikasno ostvarenje zaštite.</p> <p>(5) Protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje evropskog naloga za zaštitu, žalbu mogu podnijeti zaštićeno lice, odnosno njegov staralac ili zakonski zastupnik, u roku od tri dana. O žalbi odlučuje Vijeće, u roku od tri dana.</p>	
--	---	--

<p>Član 7.</p> <p>Oblik i sadržaj evropskog naloga za zaštitu</p> <p>Evropski nalog za zaštitu izdaje se u skladu sa obrascem iz Priloga I. ovoj Direktivi. On posebno sadrži sljedeće podatke:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) identitet i državljanstvo zaštićenog lica, kao identitet i državljanstvo staratelja ili zastupnika, ako je lice maloljetnik ili poslovno nesposobno; (b) datum od kojeg zaštićeno lice namjerava prebivati ili boraviti u državi izvršenja, period ili perioda boravka, ako su poznati; (c) ime, adresu, telefonski broj, broj telefaksa ili elektronsku adresu nadležnog organa države izdavanja; (d) navođenje pravnog akta (na primjer broj i datum) koji sadrži zaštitnu mjeru na osnovu koje je izdat evropski nalog za zaštitu; (e) sažetak činjenica i okolnosti koje su dovele do donošenja zaštitne mjere u državi izdavanja; (f) zabrane i ograničenja koje su u zaštitnoj mjeri na kojoj se zasniva evropski nalog za zaštitu izrečene licu koje uzrokuje opasnost, njihovo trajanje i navođenje eventualne sankcije, u slučaju kršenja neke zabrane ili ograničenja; (g) korišćenje eventualnih tehničkih uređaja koji su dati zaštićenom licu ili licu koje uzrokuje opasnost, kao sredstvo za izvršenje zaštitne mjere; (h) identitet i državljanstvo lica koja uzrokuje opasnost, kao i kontakt podatke tog lica; (i) ako su takvi podaci poznati nadležnom organu države izdavanja bez dalje istrage, da li je zaštićeno lice i/ili lice koje uzrokuje opasnost ostvarilo besplatnu pravnu pomoć u državi izdavanja; 	<p>Sadržaj evropskog naloga za zaštitu</p> <p>Član 171</p> <p>(1) Evropski nalog za zaštitu sadrži:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) identitet i državljanstvo zaštićenog lica, a ako je lice maloljetno ili poslovno nesposobno i identitet i državljanstvo njegovog staraoca ili zastupnika, 2) datum od kojeg zaštićeno lice namjerava da ima prebivalište ili boravište u državi izvršenja i period boravka, ako su poznati, 3) naziv, adresu, broj telefona, telefaksa ili adresu elektronske pošte organa države izdavanja, 4) oznaku pravnog akta koji sadrži zaštitnu mjeru na osnovu koje je izdat evropski nalog za zaštitu, 5) rezime činjenica i okolnosti koje su dovele do donošenja zaštitne mjere u državi izdavanja, 6) zabrane iz zaštitne mjere na kojoj se zasniva evropski nalog za zaštitu, izrečene licu koje prouzrokuje opasnost, njihovo trajanje, uz navođenje eventualne sankcije u slučaju kršenja neke zabrane, 7) korišćenje eventualnih tehničkih uređaja koji su dati zaštićenom licu ili licu koje prouzrokuje opasnost, kao sredstvo za izvršenje zaštitne mjere, 8) identitet i državljanstvo lica koje prouzrokuje opasnost, kao i kontakt podatke tog lica, 9) podatke o tome da li je zaštićeno lice, odnosno lice od kojeg prijeti opasnost ostvarilo pravo na besplatnu pravnu pomoć u državi izdavanja, ako su oni poznati organu izdavanja bez daljeg prikupljanja podataka, 10) opis drugih okolnosti koje bi mogle uticati na procjenu opasnosti koja prijeti zaštićenom licu, ako je potrebno, 11) podatak o tome da je presuda ili odluka kojom su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije ili određene mjere nadzora ili posebne obaveze, već upućena državi nadzora i podatke o organu nadležnom za izvršenje takve presude ili odluke, ako je potrebno. <p>(2) Evropski zastitni nalog izdaje se na standardizovanom</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
--	--	--------------------------

<p>(j)opis, ako je potrebno, drugih okolnosti koje bi mogле uticati na procjenu opasnosti koja prijeti zaštićenom licu;</p> <p>(k)navođenje podataka, ako je potrebno, o tome da je presuda u smislu Član 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP ili odluke o mjerama nadzora u smislu člana 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP već upućena državi nadzora, ako je ona različita od države izvršenja evropskog naloga za zaštitu, kao i podatke o nadležnom organu za izvršenje takve presude ili odluke.</p>	<p>obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije i prosljeđuje na način koji obezbjeđuje pisani potvrdu o dostavljanju. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskem i engleskom jeziku.</p>		
<p style="text-align: center;">Član 8. Postupak proslijedivanja</p> <p>1. Ako nadležni organ države izdavanja proslijedi evropski nalog za zaštitu nadležnom organu države izvršenja, dužan je to učiniti tako da ostane pisani zapis koji omogućava nadležnom organu države izvršenja utvrđivanje njegove vjerodostojnosti. Službena obavještenja takođe moraju biti upućena direktno tim nadležnim organima.</p> <p>2. Ako nadležni organ države izvršenja ili države izdavanja nije poznat nadležnom organu druge države, ovaj potonji preduzima sve potrebne istrage, uključujući putem kontakt tačaka Evropske pravosudne mreže iz Odluke Savjeta 2008/976/PUP od 16. decembra 2008. o Evropskoj pravosudnij mreži, nacionalnog sistema za koordinaciju Eurojusta u svojoj državi, sa ciljem dobijanja potrebnih informacija.</p> <p>3. Ako organ države izvršenja koji zaprimi evropski nalog za zaštitu nema nadležnost da ga prizna, dužan po službenoj dužnosti da ga proslijedi nadležnom organu kao i bez odlaganja obavijesti nadležni organ države izdavanja o tome, na način na koji će ostati o tome pisani zapis.</p>	<p style="text-align: center;">Sadržaj evropskog naloga za zaštitu Član 171, st.2</p> <p>(2) Evropski zastitni nalog izdaje se na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije i prosljeđuje na način koji obezbjeđuje pisani potvrdu o dostavljanju. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskem i engleskom jeziku.</p> <p style="text-align: center;">Korišćenje Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima Član 7</p> <p>(1) U cilju unapređenja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa državama članicama, Crna Gora obezbjeđuje efikasnu saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom.</p> <p>(2) Lica za kontakt sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivičnim stvarima će u organu uprave nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo) odrediti ministar nadležan za poslove pravosuđa, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne saradnje u krivičnim stvarima predsjednici tih sudova, a u državnim tužilaštima Vrhovni državni tužilac.</p> <p>(3) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana preduzimaće potrebne radnje u cilju olakšavanja uspostavljanja neposrednih kontakata između nadležnih domaćih organa i nadležnih organa drugih država članica u izvršenju njihovih naloga i odluka.</p>	<p style="text-align: right;">Potpuno usklađeno</p>	

	<p>(4) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana pružaće pomoć nadležnim domaćim organima i nadležnim organima drugih država članica, na njihov zahtjev, radi utvrđivanja nadležnih organa za izvršenje naloga i odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona i dobijanja podatka o tim organima u postupcima konsultacija između Crne Gore i država članica.</p> <p>Nadležni organi</p> <p>Član 170</p> <p>(1) Za izdavanje evropskog naloga za zaštitu nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici za odluke koje je donio taj sud i sud nadležan za teritoriju Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju za odluke koje je donio taj sud ili sud nadležan za teritoriju opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(2) Za izvršenje evropskog naloga za zaštitu nadležan je:</p> <p>1) Viši sud u Podgorici ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji Glavnog grada Podgorica, opština Bar, Budva, Danilovgrad, Kotor, Nikšić, Plužine, Šavnik, Gusinje, Ulcinj, Herceg Novi, Tivat i Tuzi i Prijestonice Cetinje,</p> <p>2) Viši sud u Bijelom Polju ako lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište odnosno boravak na teritoriji opština Bijelo Polje, Mojkovac, Berane, Andrijevica, Petnjica, Žabljak, Kolašin, Plav, Pljevlja i Rožaje.</p> <p>(3) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće evropski nalog za zaštitu nadležnom višem sudu i o tome neposredno pismeno obavijestiti organ države izdavanja.</p> <p>(4) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje evropskog naloga za zaštitu, nadležan je Viši sud u Podgorici.</p>		
<p>Član 9.</p> <p>Mjere u državi izvršenja</p> <p>1. Po prijemu evropskog naloga za zaštitu proslijedenog u</p>	<p>Priznanje i izvršenje evropskog naloga za zaštitu</p> <p>Član 175</p>	Potpuno usklađeno	

<p>skladu sa članom 8., nadležni organ države izvršenja bez odgode priznaje taj nalog i donosi odluku o usvajanju mjere koja je na raspolaganju prema njenom nacionalnom pravu u sličnim slučajevima kako bi obezbijedila zaštitu zaštićenog lica, osim ako ne odluči da otkaže neki od zahtjeva za nepriznavanje iz člana 10., država izvršenja može, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, primjenjivati krivične, upravne ili građanske mjere.</p> <p>2. Mjere koje je usvojio nadležni organ države izvršenja u skladu sa stavom 1., kao i druge mjere koje su preduzete na osnovu naknadnih odluka iz člana 11., treba u najvećoj mogućoj mjeri da odgovaraju zaštitnoj mjeri koja je usvojena u državi izdavanja.</p> <p>3. Nadležni organ države izvršenja obavještava lice koje uzrokuje opasnost, nadležni organ države izdavanja i zaštićeno lice o svim mjerama usvojenim u skladu sa stavom 1., kao i o mogućim pravnim posljedicama kršenja i mjere prema nacionalnom pravu i u skladu sa članom 11. stavom 2. Adresa i drugi kontaktni podaci zaštićenog lica ne smiju se otkrivati licu koje uzrokuje opasnost, osim ako takvi podaci nisu potrebni radi izvršenja mjere usvojene u skladu sa stavom 1.</p> <p>4. Ako nadležni organ u državi izvršenja smatra da informacije proslijeđene sa evropskim nalogom za zaštitu u skladu sa članom 7. nisu potpune, bez odlaganja obavještava nadležni organ države izdavanja na način koji omogućava pisani zapis, određujući mu razuman rok da dostavi informacije koje nedostaju.</p>	<p>(1) Odmah po prijemu evropskog naloga za zaštitu nadležni viši sud će priznati taj nalog i preduzeti odgovarajuće mjere u svrhu izvršenja.</p> <p>(2) Ako je evropski nalog za zaštitu nepotpun ili mu nije priložen prevod, nadležni viši sud će odrediti rok organu države izdavanja za dostavljanje dopune ili prevoda, na način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, koji ne može biti duži od 15 radnih dana. Nadležni viši sud će odložiti doношење rješenja do prijema dopune ili prevoda evropskog naloga za zaštitu.</p> <p>(3) Ako nadležni viši sud umjesto evropskog naloga za zaštitu primi zahtjev zaštićenog lica za izdavanje evropskog naloga za zaštitu koji se odnosi na odluku koju je donijela druga država članica, bez odlaganja će ga proslijediti nadležnom organu te države.</p>	
<p>Član 10.</p> <p>Razlozi za nepriznavanje evropskog naloga za zaštitu</p> <p>1. Nadležni organ države izvršenja može odbiti da prizna evropski nalog za zaštitu u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a)evropski nalog za zaštitu nije potpun ili nije dopunjeno u roku koji je odredio nadležni organ države izvršenja;</p> <p>(b) zahtjevi iz člana 5. nisu ispunjeni;</p>	<p>Razlozi za odbijanje priznanja evropskog naloga za zaštitu</p> <p>Član 176</p> <p>(1) Nadležni viši sud će odbiti priznanje evropskog naloga za zaštitu ako:</p> <p>1) evropski nalog za zaštitu nije potpun ili ako u roku iz člana 175 stav 2 ovog zakona nije primljena tražena dopuna ili prevod,</p> <p>2) evropski nalog za zaštitu ne sadrži zaštitnu mjeru,</p> <p>3) se zaštitna mjeru navedena u evropskom nalogu za zaštitu odnosi na djelo koje ne predstavlja krivično djelo prema domaćem pravu,</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>(c) zaštitna mjera se odnosi na djelo koje ne predstavlja krivično djelo prema pravu države izvršenja;</p> <p>(d) zaštita proizlazi iz izvršenja sankcije ili mjere koja, u skladu sa pravom države izvršenja nije obuhvaćena amnestijom, i odnosi se na djelo ili postupanje koje ulazi u njenu nadležnost u skladu sa tim pravu;</p> <p>(e) postoji imunitet koji je priznat prema pravu države izvršenja za lice koje uzrokuje opasnost, koji onemogućava usvajanje mjere na osnovu evropskog naloga za zaštitu;</p> <p>(f) krivični postupak protiv lica koja uzrokuje opasnost za djelo ili postupanje u pogledu koje je usvojena zaštitne mjera zastarjelo prema pravu države izvršenja, ako djelo ili postupanje spada u njenu nadležnost prema njenom nacionalnom pravu;</p> <p>(g) priznanje evropskog naloga za zaštitu bilo bi suprotno načelu <i>ne bis in idem</i>;</p> <p>(h) prema pravu države izvršenja, lice koje uzrokuje opasnost ne može, zbog godina, smatrati se krivično odgovornom za djelo ili postupanje u vezi koje je zaštitna mjera usvojena;</p> <p>(i) zaštitna mjera se odnosi na krivično djelo koje se, prema pravu države izvršenja, smatra da je počinjeno, u cijelosti ili veći ili važniji dio, unutar njenog državne teritorije.</p>	<p>4) lice od kojeg prijeti opasnost prema domaćem pravu uživa imunitet,</p> <p>5) bi priznanje evropskog naloga za zaštitu predstavljalo kršenje načela <i>ne bis in idem</i>,</p> <p>6) je lice od kojeg prijeti opasnost mlađe od 14 godina života.</p> <p>(2) Nadležni viši sud može odbiti priznanje evropskog naloga za zaštitu ako:</p> <p>1) je evropski nalog za zaštitu izdat u vezi sa djelom koji je domaćim pravom obuhvaćeno amnestijom i postoji nadležnost domaćeg suda,</p> <p>2) je prema domaćem pravu nastupila zastarjelost vođenja krivičnog postupka protiv lica koje prouzrokuje opasnost za djelo u vezi sa kojim je izrečena zaštitna mjera i postoji nadležnost domaćeg suda,</p> <p>3) se zaštitna mjera odnosi na djelo koje se prema domaćem pravu smatra da je u cijelosti ili većim ili pretežnim dijelom učinjeno na teritoriji Crne Gore ili na mjestu izjednačenom sa njenom teritorijom.</p> <p>(3) Ako odbije da prizna evropski nalog za zaštitu zbog razloga iz stava 1 ovoga člana, nadležni viši sud će bez odlaganja:</p> <p>1) obavijestiti organ države izdavanja i zaštićeno lice o odbijanju i razlozima za odbijanje,</p> <p>2) obavijestiti zaštićeno lice o mogućnosti upućivanja zahtjeva za usvajanje mjere zaštite u skladu sa pravom države čiji je državljanin i o svim pravnim ljekovima propisanim domaćim pravom i pravom države čiji je državljanin.</p>	
---	--	--

nacionalnim pravom; (c)obavijestiti zaštićeno lice o svim odgovarajućim pravnim sredstvima koja su na raspolaganju prema njenom nacionalnom pravu protiv te odluke.			
<p style="text-align: center;">Član 11.</p> <p style="text-align: center;">Važeće pravo i nadležnost u državi izvršenja</p> <p>1. Država izvršenja nadležna je da usvoji i izvrši mjere u toj državi na osnovu priznanja evropskog naloga za zaštitu. Pravo države izvršenja primjenjuje se na usvajanje i izvršenje odluke iz člana 9. stava 1., uključujući pravila o pravnim sredstvima protiv odluka donesenih u državi izvršenja u vezi evropskog naloga za zaštitu.</p> <p>2. U slučaju kršenja jedne ili više mjera usvojenih u državi izvršenja na osnovu priznanja evropskog naloga za zaštitu, nadležni organ države izvršenja nadležan je u skladu sa stavom 1.:</p> <p>(a) Da izriče krivične sankcije i druge mjere kao posljedicu kršenja, ako to kršenje znači krivično djelo prema pravu države izvršenja;</p> <p>(b) Da donosi nekrivične odluke u vezi kršenja;</p> <p>(c) Da usvaja svaku hitnu i privremenu mjeru radi zaustavljanja kršenja dok država izvršenja, ako je potrebno, ne doneše dalju odluku.</p> <p>3. Ako ne postoji na nacionalnom nivou na raspolaganju mjera u sličnom slučaju koju bi usvojila država izvršenja, nadležni organ države izvršenja obavještava nadležni organ države izdavanja o kršenju zaštitne mjere iz evropskog naloga za zaštitu o kojoj je obaviješten.</p>	<p style="text-align: center;">Nadležnost za izvršenje rješenja o priznanju evropskog naloga za zaštitu</p> <p style="text-align: center;">Član 179</p> <p>(1) Pravosnažno rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu dostavlja se radi izvršenja nadležnom domaćem organu, u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(2) Nadležni viši sud koji je donio rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu može naložiti provjeru izvršavanja zaštitne mjere i zatražiti izvještaj od policije ili drugog nadležnog organa. Nadležni domaći organ koji izvršava zaštitnu mjeru bez odlaganja će sprovesti naložene provjere i o tome obavijestiti nadležni viši sud.</p> <p>(3) Nadležni organ koji izvršava zaštitnu mjeru obavještava nadležni viši sud o svakom postupanju lica od kojeg prijeti opasnost suprotno zabrani ili ograničenju iz rješenja.</p> <p>(4) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, na način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja ili države nadzora o svakom kršenju mjeru izrečene na osnovu evropskog naloga za zaštitu. Obavještenje se dostavlja na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije, sa prevodom na službeni jezik ili drugi jezik koji prihvata država izdavanja ili država nadzora. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.</p>	Potpuno usklađeno	
<p style="text-align: center;">Član 12.</p> <p style="text-align: center;">Obavještavanje u slučaju kršenja</p> <p>Nadležni organ države izvršenja obavještava nadležni organ države izdavanja ili države nadzora o svakom kršenju mjeru ili</p>	<p style="text-align: center;">Nadležnost za izvršenje rješenja o priznanju evropskog naloga za zaštitu</p> <p style="text-align: center;">Član 179</p> <p>(1) Pravosnažno rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu dostavlja se radi izvršenja nadležnom domaćem</p>	Potpuno usklađeno	

<p>mjera usvojenih na osnovu evropskog naloga za zaštitu. Obavještenje se izvršava korišćenjem obrasca iz Priloga II.</p>	<p>organu, u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(2) Nadležni viši sud koji je donio rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu može naložiti provjeru izvršavanja zaštitne mjere i zatražiti izvještaj od policije ili drugog nadležnog organa. Nadležni domaći organ koji izvršava zaštitnu mjeru bez odlaganja će sprovesti naložene provjere i o tome obavijestiti nadležni viši sud.</p> <p>(3) Nadležni organ koji izvršava zaštitnu mjeru obavještava nadležni viši sud o svakom postupanju lica od kojeg prijeti opasnost suprotno zabrani ili ograničenju iz rješenja.</p> <p>(4) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, na način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja ili države nadzora o svakom kršenju mjerne izrečene na osnovu evropskog naloga za zaštitu. Obavještenje se dostavlja na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije, sa prevodom na službeni jezik ili drugi jezik koji prihvata država izdavanja ili država nadzora. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.</p>	
<p>Član 13. Nadležnost u državi izdavanja</p> <p>1. Nadležni organ države izdavanja ima isključivu nadležnost donošenja odluka u vezi:</p> <p>(a)produženja, nadzora, promjene, ukidanja i povlačenja zaštitne mjere i, u skladu sa tim, evropskog naloga za zaštitu;</p> <p>(b)izricanja mjerne oduzimanja slobode, kao posljedice ukidanja zaštitne mjere, ako je zaštitna mjeru primjenjivana na osnovu odluke u smislu člana 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP ili na osnovu odluke o mjerama nadzora u smislu člana 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP.</p> <p>2. Pravo države izdavanja primjenjuje se na odluke donesene u skladu sa stavom 1.</p> <p>3. Ako presuda u smislu člana 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP ili na osnovu odluke o mjerama nadzora u smislu člana 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP, je već proslijedena nakon</p>	<p>Povlačenje i izmjena evropskog naloga za zaštitu Član 180</p> <p>(1) Ako je organ izdavanja povukao evropski nalog za zaštitu, nadležni viši sud će, bez odlaganja, po obavještenju organa države izdavanja rješenjem ukinuti mjerne nadzora i posebne obaveze određene rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu.</p> <p>(2) Ako je organ države izdavanja izmijenio evropski nalog za zaštitu, nadležni viši sud će:</p> <p>1) izmijeniti mjerne nadzora i posebne obaveze određene rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu u skladu sa domaćim pravom, ili</p> <p>2) odbiti priznanje izmijenjenog evropskog naloga za zaštitu ako postoje razlozi iz člana 176 stav 1 tač.1 i 2 ovog</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>izdavanja evropskog naloga za zaštitu, drugoj državi članici, naknadne odluke, kako su određene u tim okvirnim odlukama, donose se u skladu sa mjerodavnim odredbama tih okvirnih odluka.</p> <p>4. Ako se zaštitna mjera nalazi u odluci u smislu člana 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP koja je proslijedena ili koja se proslijedi nakon izdavanja evropskog naloga za zaštitu drugoj državi članici, a nadležni organ države nadzora je donio naknadne odluke koje utiču na obaveze ili smjernice sadržane u zaštitnoj mjeri u skladu sa članom 14. ove Okvirne odluke, nadležni organ države izdavanja obnavlja, nadzire, mijenja, ukida ili povlači bez odlaganja, u skladu sa tim, evropski nalog za zaštitu.</p> <p>5. Nadležni organ države izdavanja obavještava nadležni organ države izvršenja bez odlaganja o svakoj odluci koja je donesena u skladu sa stavovima od 1. do 4.</p> <p>6. Ako je nadležni organ države izdavanja ukinulo ili povuklo evropski nalog za zaštitu u skladu sa tačkom (a) stava 1. ili stavom 4., nadležni organ u državi izvršenja prestaje donositi mjeru u skladu sa članom 9. stavom 1., čim je valjano obaviješten od strane nadležnog organa države izdavanja.</p> <p>7. Ako je nadležni organ države izdavanja izmijenio evropski nalog za zaštitu u skladu sa stavom 1. tačkom (a) ili stavom 4., nadležni organ u državi izvršenja dužan je, ako je potrebno:</p> <p>(a)izmijeniti mjeru usvojene na osnovu evropskog naloga za zaštitu, postupajući u skladu sa članom 9.; ili</p> <p>(b)odbiti da izvrši izmijenjenu zabranu ili ograničenje, ako ne spada u vrstu zabrana ili ograničenja iz člana 5., ili ako su podaci proslijedeni sa evropskim nalogom za zaštitu u skladu sa članom 7. nepotpuni ili nisu dopunjeni u roku koji je odredio nadležni organ države izvršenja u skladu sa članom 9. stavom 4.</p>	<p>zakona.</p> <p style="text-align: center;">Rješenje kojim se određuju zaštitne mjere Član 177</p> <p>(1) Rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu koji je izdat u toku krivičnog postupka nadležni viši sud će odrediti mjeru nadzora u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(2) Rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu koji je izdat nakon donošenja probacione odluke ili alternativne sankcije nadležni viši sud će odrediti posebnu obavezu.</p> <p>(3) Zabrane i ograničenja izrečene mjerama nadzora i posebnim obavezama moraju u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati zabranama i ograničenjima određenim u državi izdavanja.</p> <p>(4) Rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu, bez odlaganja, dostaviće se organu države izdavanja, zaštićenom licu, njegovom zakonskom zastupniku ili staraocu i licu od kojeg prijeti opasnost, uz obavještenje o pravnim posljedicama kršenja tih mjera.</p> <p>(5) Adresa i drugi kontakt podaci zaštićenog lica ne smiju se otkrivati licu koje prouzrokuje opasnost, osim ako su takvi podaci potrebni radi izvršenja zaštitne mjere.</p>		
<p style="text-align: center;">Član 14.</p> <p>Razlozi za prekid sprovođenja mjera usvojenih na osnovu evropskog naloga za zaštitu</p>	<p style="text-align: center;">Razlozi za ukinanje zaštitnih mjera Član 181</p> <p>(1) Nadležni viši sud će ukinuti mjeru nadzora ili posebne</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>1. Nadležni organ države izvršenja može prekinuti sprovođenje mјере usvojene u izvršenju evropskog naloga za zaštitu;</p> <p>(a)ako postoje jasne indicije da zaštićeno lice ne prebiva ili nema boravak na državnoj teritoriji države izvršenja, ili je konačno napustilo tu državnu teritoriju;</p> <p>(b)ako je isteklo, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, najduže trajanje mјera usvojenih u izvršavanju evropskog naloga za zaštitu;</p> <p>(c) u slučaju iz člana 13. stava 7. tačke (b); ili</p> <p>(d)ako je presuda u smislu člana 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP ili odluka o mjerama nadzora u smislu člana 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP proslijeđena državi izvršenja nakon priznavanja evropskog naloga za zaštitu.</p> <p>2. Nadležni organ države izvršenja bez odlaganja informiše nadležni organ države izdavanja i, ako je moguće, zaštićeno lice o toj odluci.</p> <p>3. Prije prestanka sprovođenja uslova u skladu sa stavom 1. tačkom (b) nadležni organ države izdavanja daje podatke o tome da li je zaštita koja je pružena evropskim nalogom za zaštitu još uvijek potrebna u okolnostima konkretnog slučaja. Nadležni organ države izdavanja bez odlaganja odgovara na taj poziv.</p>	<p>obaveze određene na osnovu evropskog naloga za zaštitu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ako zaštićeno lice nema prebivalište ili boravište na teritoriji Crne Gore, 2) ako je prema domaćem pravu isteklo najduže trajanje mјera nadzora ili posebnih obaveza određenih rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu, a nakon pribavljanja potrebnih obavještenja od države izdavanja o potrebi daljeg izvršavanja zaštitnih mјera, 3) u slučaju iz člana 180 stav 2 tačka 2 ovog zakona, 4) ako je organ države izdavanja zatražio priznanje i izvršenje odluke kojom su izrečene probacione mјere ili alternativne sankcije ili određene mјere nadzora ili posebne obaveze, a koje su ranije određene rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu. <p>(2) Nadležni viši sud će o odluci iz stava 1 ovog člana bez odlaganja obavijestiti organ države izdavanja i ako je moguće, zaštićeno lice.</p>	
<p>Član 15.</p> <p>Prednost u priznavanju evropskog naloga za zaštitu</p> <p>Evropski nalog za zaštitu priznaje se sa jednakom prednošću kako bi bio primjenjiv u sličnom nacionalnom slučaju, uzimajući u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući hitnost predmeta, predviđeni datum na koji zaštićeno lice stiže na državnu teritoriju države izvršenja i, ako je moguće, stepen rizika za zaštićeno lice.</p>	<p>Postupak izdavanja evropskog naloga za zaštitu</p> <p>Član 173</p> <p>(1) Kad se donese odluka kojom je određena mјera nadzora ili posebna obaveza, a koja sadrži zaštitnu mjeru, o mogućnosti i uslovima izdavanja evropskog naloga za zaštitu nadležni viši sud će obavijestiti zaštićeno lice koje ima prebivalište ili boravište u drugoj državi članici ili namjerava ili odnosno odluči da ima prebivalište odnosno boravište u drugoj državi članici, odnosno njegovog staraoca ili zastupnika.</p> <p>(2) Evropski nalog za zaštitu izdaje se na zahtjev zaštićenog lica, odnosno njegovog staraoca ili zastupnika, podnesenog</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	<p>neposredno domaćem organu.</p> <p>(3) Evropski nalog za zaštitu izdaje se i na zahtjev podnesen nadležnom organu države u kojoj zaštićeno lice ima prebivalište ili boravište, odnosno odluči da ima prebivalište ili boravište, a koji je proslijeđen nadležnom višem sudu.</p> <p>(4) Prilikom odlučivanja o izdavanju evropskog naloga za zaštitu sudija za istragu uzeće u obzir dužinu vremena koje zaštićeno lice planira da provede u državi izvršenja, nužnost potrebe za zaštitom i druge okolnosti bitne za efikasno ostvarenje zaštite.</p> <p>(5) Protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje evropskog naloga za zaštitu, žalbu mogu podnijeti zaštićeno lice, odnosno njegov staralac ili zakonski zastupnik, u roku od tri dana. O žalbi odlučuje Vijeće, u roku od tri dana.</p>			
<p>Član 16.</p> <p>Savjetovanja između nadležnih organa</p> <p>Ako je potrebno, nadležni organi države izdavanja i države izvršenja mogu se međusobno savjetovati kako bi omogućili laku i efikasnu primjenu ove Direktive.</p>	<p>Uzajamno konsultovanje</p> <p>Član 172</p> <p>Nadležni domaći organi će se uzajamno konsultovati sa nadležnim organima država članica, u cilju efikasne i neometane primjene evropskog naloga za zaštitu.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 17.</p> <p>Jezici</p> <p>1. Evropski nalog za zaštitu prevodi nadležni organ države izdavanja na službeni jezik ili jedan ili više službenih jezika države izvršenja.</p> <p>2. Obrazac iz člana 12. prevodi nadležni organ države izvršenja na službeni jezik ili jedan ili više službenih jezika države izdavanja.</p> <p>3. Svaka država članica može, bilo prilikom donošenja ove Direktive ili naknadno, dati izjavu da će kod Komisije pohraniti da prihvaća prevod na jedan ili više službenih jezika Unije.</p>	<p>Jezik</p> <p>Član 9</p> <p>(1) Nadležni domaći organ pristupiće izvršenju naloga, odnosno odluke države izdavanja ako su taj nalog, odnosno odluka sa pratećom dokumentacijom prevedeni na crnogorski jezik. U hitnim slučajevima nadležni domaći organ prihvatiće nalog, odnosno odluku sa pratećom dokumentacijom na engleskom jeziku, ako država izdavanja naloga, odnosno odluke pristane da prihvati proslijeđene odluke nadležnih domaćih organa na engleskom jeziku.</p> <p>(2) Nalog, odnosno odluka nadležnog domaćeg organa koja se proslijeđuje radi izvršenja drugoj državi članici mora biti prevedena na službeni jezik te države ili drugi jezik koji ta država prihvata.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 18.</p> <p>Troškovi</p> <p>Troškove primjene ove Direktive snosi država izvršenja, u skladu sa nacionalnim pravom, osim troškova koji isključivo nastaju na</p>	<p>Troškovi</p> <p>Član 10</p> <p>Troškovi izvršenja naloga i odluka druge države članice nastali na teritoriji Crne Gore padaju na teret budžeta Crne</p>	Potpuno usklađeno		

državnoj teritoriji države izdavanja.	Gore, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.			
<p>Član 19.</p> <p>Odnos sa drugim sporazumima i dogovorima</p> <p>1. Države članice mogu nastaviti da primjenjuju i dvostrane ili višestrane sporazume ili dogovore koji su na snazi nakon stupanja na snagu ove Direktive, u mjeri u kojoj omogućavaju proširivanje ciljeva ove Direktive ili njihovo povećanje ili omogućavaju pojednostavljivanje ili olakšavanje daljih postupaka za sprovođenje zaštitnih mjera.</p> <p>2. Države članice mogu zaključiti dvostrane ili višestrane sporazume ili dogovore nakon stepena na snagu ove Direktive, u mjeri u kojoj omogućavaju proširivanje ciljeva ove Direktive ili njihovo povećanje ili omogućavaju pojednostavljivanje ili olakšavanje daljih postupaka za sprovođenje zaštitnih mjera.</p> <p>3. Do 11. aprila 2012. Države članice obavještavaju Komisiju o postojećim sporazumima i dogovorima iz stava 1., koje one žele nastaviti da primjenjuju. Države članice takođe obavještavaju Komisiju o svim novim sporazumima iz stava 2., u roku od 3 mjeseca od njihovog potpisivanja.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 20.</p> <p>Veza sa drugim instrumentima</p> <p>1. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje Uredbu (EZ) br. 44/2001, Uredbu (EZ) br. 2201/2003, Hašku konvenciju iz 1996. o nadležnosti, važećem pravu, priznavanju, izvršenju i saradnji u pogledu roditeljske odgovornosti i mjera zaštite djece ili Hašku konvenciju o civilnim aspektima međunarodne otmice djece.</p> <p>2. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje primjenu Okvirne odluke 2008/947/PUP ili Okvirne odluke 2009/829/PUP.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 21.</p> <p>Sprovođenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propisa radi usklađivanja sa ovom Direktivom do 11. januara 2015. O tome odmah obavještavaju Komisiju.</p> <p>Prilikom usvajanja ovih mjera od strane država članica, mjeru trebaju sadržati pozivanje na ovu Direktivu ili takvo pozivanje treba da bude priloženo prilikom službenog objavljivanja.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

Načine takvog upućivanja uređuju države članice. 2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donose u području koje uređuje ova Direktiva.				
Član 22. Prikupljanje podataka Države članice treba, radi olakšavanja ocjenjivanja primjene ove Direktive, da dostave Komisiji odgovarajuće podatke u vezi primjene nacionalnih postupaka u vezi evropskog naloga za zaštitu, barem o broju podnesenih, izdatih i/ili priznatih evropskih naloga za zaštitu.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 23. Nadzor Do 11. januara 2016. Komisija dostavlja izvještaj Evropskom parlamentu i Savjetu o primjeni ove Direktive. Tom se izvještaju, prema potrebi, prilaže zakonodavni preedlog.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 24. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i> .	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 25. Adresati Ova Direktiva je upućena državama članicama u skladu sa Ugovorima.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
DIREKTIVA (EU) 2016/800				
Član 1. Predmet Ovom Direktivom se propisuju zajednička minimalna pravila u vezi sa određenim pravima djece koja su: (a) osumnjičeni ili optuženi u krivičnom postupku; ili (b)koja podliježu postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje iz Okvirne odluke 2002/584/PUP („traženog lica”).	Posebna procesna prava za maloljetnike u odnosu na evropski nalog za hapšenje Član 46 Maloljetnik u odnosu na kojeg se vodi postupak na osnovu evropskog naloga za hapšenje, radi zaštite njegovih interesa ima posebna procesna prava od trenutka lišenja slobode u državi izvršenja.	Potpuno usklađeno		
Član 2. Područje primjene 1. Ova Direktiva se primjenjuje na djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u krivičnom postupku. Primjenjuje se do donošenja	Posebna procesna prava za maloljetnike u odnosu na evropski nalog za hapšenje Član 46	Potpuno usklađeno		

<p>odluke o tome je li osumnjičena ili optužena lica počinila krivično djelo, uključujući, gdje je to primjenjivo, izricanje presude i rješavanje svih žalbi.</p> <p>2. Ova Direktiva se primjenjuje na djecu koja su tražena lica od trenutka njihovog lišenja slobode u državi članici izvršenja u skladu sa članom 17.</p> <p>3. Izuzetno od člana 5., člana 8. stava 3. tačke (b) i člana 15., u mjeri u kojoj se te odredbe odnose na nosilaca roditeljske odgovornosti, ova Direktiva ili određene njene odredbe primjenjuju se na lica iz stava 1. i 2. ovog člana koja su bila djeca kada je protiv njih pokrenut postupak, ali su u međuvremenu navršila 18 godina, pa je primjena ove Direktive ili nekih njenih odredaba prikladna sa obzirom na okolnosti predmeta, uključujući zrelost i ranjivost konkretnog lica. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjivati ovu Direktivu kada konkretno lice napuni 21 godinu.</p> <p>4. Ova Direktiva se primjenjuje na djecu koja nisu bila osumnjičeni ili optuženi, ali su postala osumnjičeni ili optuženi tokom policijskog ispitivanja ili ispitivanja nekog drugog organa za izvršavanje zakonodavstva.</p> <p>5. Ovom Direktivom se ne utiče na nacionalna pravila o utvrđivanju uzrastu za krivičnu odgovornost.</p> <p>6. Ne dovodeći u pitanje pravo na pošteno suđenje, u pogledu lakših kažnjivih djela:</p> <p>(a)ako je pravom države članice predviđeno da sankciju izriče organ koji nije sud koji je nadležan za krivične stvari, a na izricanje takve sankcije može se uložiti žalba ili je moguće uputiti na takav sud; ili</p> <p>(b) ako se lišavanje slobode ne može izreći kao sankcija, ova Direktiva primjenjuje se samo na postupke pred sudom nadležnim za krivične stvari.</p> <p>U svakom slučaju, ova Direktiva se primjenjuje u potpunosti kada je dijete lišeno slobode, nezavisno od faze krivičnog postupka.</p>	<p>Maloljetnik u odnosu na kojeg se vodi postupak na osnovu evropskog naloga za hapšenje, radi zaštite njegovih interesa ima posebna procesna prava od trenutka lišenja slobode u državi izvršenja.</p>		
Član 3. Definicije	Shodna primjena Član 13	Potpuno usklađeno	

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1. „dijete“ znači lice mlađe od 18 godina;	Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.		
2.„nosilac roditeljske odgovornosti“ znači svako lice koje ima roditeljsku odgovornost prema djetetu; 3.„roditeljska odgovornost“ znači prava i obaveze koje se odnose na dijete ili njegovu imovinu, koja su fizičkom ili pravnom licu dodijeljena sudskom odlukom, primjenom prava ili sporazumom sa pravnim dejstvom, uključujući starateljska prava i prava na kontakt sa djetetom. U odnosu na tačku 1. prvog stava, u slučajevima kada nije jasno da li lice ima 18 godina, prepostavlja se da je to lice dijete.	<p style="text-align: center;">Značenje izraza Član 14</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p style="margin-left: 40px;">26) nosilac roditeljske odgovornosti je svako lice koje ima roditeljska prava i obaveze prema maloljetniku.</p>	Potpuno usklađeno	Materija koja se odnosi na roditeljsku odgovornost je regulisana Porodičnim zakonom "Sl. list RCG", br. 1/2007 i "Sl.list CG", br. 53/2016)
<p style="text-align: center;">Član 4. Pravo na informacije</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da se djeca, kada se obavještavaju da su osumnjičena ili optužena, odmah obavijeste o njihovim pravima u skladu sa Direktivom 2012/13/EU i o opštim aspektima vođenja postupka. Države članice takođe obezbjeđuju da su djeca obaviještena o pravima utvrđenima u ovoj Direktivi. Te se informacije pružaju na sljedeći način: (a)odmah u slučajevima kada je dijete obaviješteno da je osumnjičeno ili optuženo, sa obzirom na: i.pravo da nosilac roditeljske odgovornosti bude obaviješten kako je predviđeno u članu 5.;</p>	<p style="text-align: center;">Član 47 Pravo na informacije</p> <p>(1) Maloljetnik u odnosu na koga se vodi postupak na osnovu evropskog naloga za hapšenje ima pravo, naročito u slučaju lišenja slobode, da bude obaviješten o pravima iz člana 24 ovog zakona i sljedećim posebnim pravima:</p> <p style="margin-left: 40px;">1) pravu da nosilac roditeljske odgovornosti bude obaviješten o lišenju slobode, 2) pravu na pomoć branioca, 3) pravu na zaštitu privatnosti, 4) pravu na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti u toku faza postupka koje ne podrazumijevaju saslušanja pred sudom, 5) pravu na pravnu pomoć.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>ii.pravo na pomoć pravnog zastupnika, kako je predviđeno u članu 6.;</p> <p>iii.pravo na zaštitu privatnosti, kako je predviđeno u članu 14.;</p> <p>iv.pravo na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti tokom faza postupka koje nisu saslušanja pred sudom, kako je predviđeno u članu 15. stavu 4.;</p> <p>v.pravo na pravnu pomoć, kako je predviđeno u članu 18.;</p> <p>(b)u najranijoj prikladnoj fazi postupka o:</p> <ul style="list-style-type: none"> i.pravu na pojedinačnu ocjenu, kako je predviđeno u članu 7.; ii.pravu na ljekarski pregled, uključujući pravo na ljekarsku pomoć, kako je predviđeno u članu 8.; iii.pravu na ograničenje lišenja slobode i korišćenje alternativnih mjera, uključujući pravo na periodično preispitivanje pritvora, kako je predviđeno u članovima 10. i 11.; iv.pravu na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti tokom saslušanja pred sudom, kako je predviđeno članom 15. stavom 1.; v.pravu ličnog prisustvovanja suđenju, kako je predviđeno članom 16.; vi.pravu na djelotvorne pravne lijekove, kako je predviđeno u članu 19.; <p>(c)nakon lišavanja slobode uz poštovanje prava na posebni tretman u slučaju lišavanja slobode, kako je previđeno u članu 12.</p>	<p>(2) Maloljetnika liшенog slobode policija ili sudija za istragu će u najranijoj mogućoj fazi postupka obavijestiti o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pravu na pojedinačnu ocjenu koja podrazumijeva uzimanje u obzir ličnost maloljetnika, zrelost, stepen razvoja, sposobnosti i lična svojstva, socijalne i porodične okolnosti maloljetnika i svaku eventualnu ranjivost maloljetnika, 2) pravu na zdravstveni pregled, uključujući pravo na ljekarsku pomoć, 3) pravu na ograničenje lišenja slobode i korišćenje alternativnih mjera, kao i pravu na periodično preispitivanje pritvora, 4) pravu na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti tokom saslušanja pred sudom, 5) pravu na lično prisustvo suđenju, 6) pravu na pravne lijekove. <p>(3) Nakon lišenja slobode, uz poštovanje prava na poseban tretman, informacije iz stava 1 ovog člana daju se pisano, usmeno ili na oba načina, na jednostavnom i jeziku koji to lice razumije, uz konstataciju o davanju tih informacija u zapisniku u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(4) U slučaju kad se maloljetniku dostavlja pouka o pravima iz člana 24 ovog zakona, pouka će sadržati i posebna prava iz st. 1 i 2 ovog člana.</p>	
--	--	--

<p>2. Države članice obezbeđuju da se informacije iz stava 1. daju u pismenom, usmenom ili u oba oblika, na jednostavnom i pristupačnom jeziku, kao i da se takve informacije bilježe koristeći postupak bilježenja u skladu sa nacionalnim pravom.</p> <p>3. U slučaju kada se djeci dostavlja pismo o pravima u skladu sa Direktivom 2012/13/EU, države članice obezbeđuju da takvo pismo uključuje upućivanje na njihova prava iz ove Direktive.</p>			
<p>Član 5.</p> <p>Pravo djeteta na informisanje nosilaca roditeljske odgovornosti</p> <p>1. Države članice obezbeđuju da nosilac roditeljske odgovornosti u najkraćem mogućem roku dobije informacije koje dijete ima pravo da primi u skladu sa članom 4.</p> <p>2. Informacije iz stava 1. pružaju se drugom odgovarajućem odraslotom licu koje je odredilo dijete i koje je kao takvo prihvatio odgovarajuće nadležni organ, ako pružanje tih informacija nosiocu roditeljske odgovornosti:</p> <p>(a) nije u najboljem interesu djeteta;</p> <p>(b) nije moguće jer nijedan nosilac roditeljske odgovornosti nije dostupan ili njegov identitet nije poznat;</p> <p>(c) može na osnovu objektivnih i činjeničnih okolnosti znatno ugroziti krivični postupak.</p> <p>Ako dijete nije imenovalo drugo odgovarajuće odraslo lice ili ako je dijete imenovalo odraslo lice koje nije prihvatljivo nadležnom organu, nadležni organ, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, određuje i pruža informacije drugom licu. To lice može biti i predstavnik organa ili druge institucije nadležne za zaštitu i dobrobit djece.</p> <p>3. Ako okolnosti koje su dovele do primjene tačke (a), (b) ili (c) stava 2. prestanu da postoje, sve informacije koje dijete dobije</p>	<p>Član 48</p> <p>Pravo maloljetnika na informisanje nosioca roditeljske odgovornosti</p> <p>(1) Nosiocu roditeljske odgovornosti će se u najkraćem mogućem roku dati informacije o kojima je maloljetnik obaviješten u skladu sa članom 47 ovog zakona.</p> <p>(2) Informacije iz stava 1 ovog člana daju se drugom punoljetnom licu koje je odredio maloljetnik i koje je kao takvo prihvatio nadležni domaći organ ako davanje tih informacija nosiocu roditeljske odgovornosti:</p> <p>1) nije u najboljem interesu maloljetnika,</p> <p>2) nije moguće jer nijedan nosilac roditeljske odgovornosti nije dostupan ili njegov identitet nije poznat,</p> <p>3) može na osnovu objektivnih i činjeničnih okolnosti znatno ugroziti krivični postupak.</p> <p>(3) Ako maloljetnik nije odredio drugo punoljetno lice ili ako je odredio punoljetno lice koje nije prihvatljivo domaćem nadležnom organu, taj organ će, uzimajući u obzir najbolji interes maloljetnika, odrediti i dati informacije drugom licu. To lice može biti i predstavnik organa ili druge institucije nadležne za zaštitu i dobrobit maloljetnika.</p> <p>(4) Ako okolnosti koje su dovele do primjene stava 2 ovog člana prestanu da postoje, sve informacije koje maloljetnik dobije u skladu sa stavom 1 ovog člana i koje su i dalje važne za postupak daju se nosiocu roditeljske odgovornosti.</p>	Potpuno usklađeno	

u skladu sa članom 4. i koje su i dalje važne za postupak pružaju se nosiocu roditeljske odgovornosti.			
<p style="text-align: center;">Član 6. Pomoć pravnog zastupnika</p> <p>1. Djeca koja su osumnjičena ili optužena imaju pravo na pristup pravnom zastupniku u skladu sa Direktivom 2013/48/EU. Ništa što je sadržano u ovoj Direktivi, posebno u ovom članu, neće ugroziti to pravo.</p> <p>2. Države članice obezbjeđuju da djeci u skladu sa ovim članom pomaže pravni zastupnik kako bi im se omogućilo djelotvorno korišćenje prava na obranu.</p> <p>3. Od trenutka kad su saznala da su osumnjičeni ili optuženi za počinjenje krivičnog djela, države članice djeci obezbjeđuju pomoć pravnog zastupnika bez nepotrebnog odlaganja. U svakom slučaju, djeca imaju pravo na pomoć pravnog zastupnika od bilo kojeg od sljedećih trenutaka, zavisno od toga koji je od njih najraniji:</p> <p>(a) prije nego što su ispitana od strane policije ili drugog organa za izvršavanje zakonodavstva ili pravosudnog organa;</p> <p>(b) po izvršenju istražne radnje ili radnje prikupljanja dokaza, u skladu sa stavom 4. tačkom (c), od strane istražnih ili drugih nadležnih organa;</p> <p>(c) bez nepotrebnog odlaganja nakon oduzimanja slobode;</p> <p>(d) ako su pozvana na sud nadležan za krivične stvari, pravovremeno prije nego što se pojave pred tim sudom.</p> <p>4. Pomoć pravnog zastupnika uključuje sljedeće:</p> <p>(a) države članice obezbjeđuju da djeca imaju pravo na privatni sastanak i komunikaciju sa pravnim zastupnikom koji ih zastupa, uključujući prije ispitivanja od strane policije ili drugog organa za izvršavanje zakonodavstva ili pravosudnog organa;</p> <p>(b) države članice obezbjeđuju da djeca imaju pravo na pomoć pravnih zastupnika tokom ispitivanja i da mu je na</p>	<p style="text-align: center;">Član 49 Pomoć branioca</p> <p>(1) Maloljetnik liшен slobode mora imati branioca u skladu sa članom 24 ovog zakona.</p> <p>(2) Pomoć branioca obuhvata:</p> <p>1) pravo maloljetnika na privatni sastanak i komunikaciju sa braniocem koji zastupa maloljetnika, prije nego što je saslušan od strane policije ili drugog organa,</p> <p>2) pomoć branioca tokom saslušanja kome će se omogućiti djelotvorno učešće na saslušanju, u skladu sa postupkom utvrđenim domaćim pravom, ako takav postupak ne dovodi u pitanje ostvarenje tog prava, a činjenica o učešću branioca u saslušanju maloljetnika će se konstatovati u zapisniku u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(3) Maloljetnik liшен slobode ima pravo na povjerljivu komunikaciju sa braniocem koja podrazumijeva sastanke, dopisivanje, telefonske razgovore i druge oblike komunikacije dopuštene domaćim pravom.</p> <p>(4) Ako je to u skladu sa pravom na poštено suđenje, može se odstupiti od stava 1 ovog člana, i to samo ukoliko maloljetnik nije liшен slobode, ako pomoć branioca nije srazmjerna u odnosu na okolnosti predmeta, uzimajući u obzir težinu krivičnog djela, složenost predmeta i mjere koje bi se mogle preduzeti u odnosu na takvo krivično djelo, pri čemu se podrazumijeva da je najbolji interes maloljetnika uvijek na prvom mjestu.</p> <p>(5) Ako branilac nije prisutan, nadležni organ će odložiti saslušanje maloljetnika za razumno vrijeme, kako bi se omogućio dolazak branioca.</p> <p>(6) U izuzetnim okolnostima i samo tokom faze koja prethodi</p>	Potpuno usklađeno	

djelotvoran način omogućeno učestvovanje u ispitivanju. Takvo učestvovanje se sprovodi u skladu sa postupcima utvrđenima nacionalnim pravom, pod uslovom da takvi postupci ne dovode u pitanje djelotvorno ostvarenje ili osnov konkretnog prava. Ako pravni zastupnik učestvuje u ispitivanju, činjenica da se takvo učestvovanje dogodilo bilježi se koristeći postupak bilježenja utvrđen nacionalnim pravom;

(c) države članice obezbjeduju da djeca imaju, kao minimum, pravo da njihov pravni zastupnik prisustvuje sljedećim istražnim radnjama ili radnjama prikupljanja dokaza, ako su kao i radnje predviđene nacionalnim pravom i ako se od osumnjičenog ili optuženog zahtijeva ili mu je dopušteno da prisustvuje:

i. dokaznim radnjama prepoznavanja;

ii. suočavanjima;

iii. rekonstrukciji krivičnog djela.

5. Države članice poštuju povjerljivost komunikacije između djece i njihovih pravnih zastupnika u ostvarivanju prava na pristup pravnom zastupniku predviđenog ovom Direktivom. Ta komunikacija uključuje sastanke, dopisivanje, telefonske razgovore i druge oblike komunikacije dopuštene nacionalnim pravom.

6. Pod uslovom da je to u skladu sa pravom na pošteno suđenje, države članice mogu odstupiti od stava 3. ako pomoć pravnog zastupnika nije srazmjerna u svjetlu okolnosti predmeta, uzimajući u obzir težinu navodnog krivičnog djela, složenost predmeta i mjere koje bi se mogle preduzeti u pogledu takvog krivičnog djela, sa time da se podrazumijeva da je najbolji interes djeteta uvijek na prvom mjestu.

U svakom slučaju, države članice djetetu obezbjeduju pomoć pravnog zastupnika:

(a) kada je dijete pozvano pred nadležan sud ili sudiju kako bi se odlučilo o pritvoru u bilo kojoj fazi postupka u okviru ove

sudskom postupku, privremeno se može odstupiti od obaveze iz stava 1 ovog člana, u mjeri u kojoj je to opravdano, s obzirom na posebne okolnosti predmeta, na osnovu jednog od sljedećih uvjerljivih razloga:

1) ako postoji hitna potreba za sprječavanjem ozbiljnih štetnih posljedica po život, slobodu ili tjelesni integritet maloljetnika,

2) ako je preduzimanje trenutnog djelovanja istražnih organa nužno za sprječavanje ozbiljne opasnosti za krivični postupak u vezi sa teškim krivičnim djelom.

(7) Prilikom primjene st. 1 do 6 ovog člana, posebno se uzima u obzir najbolji interes maloljetnika.

<p>Direktive; i</p> <p>(b) tokom pritvora.</p> <p>Države članice takođe obezbjeđuju da se oduzimanje slobode ne izriče kao krivična presuda ako dijete nije imalo pomoć pravnog zastupnika u smislu da je djetetu omogućeno da ostvaruje pravo na obranu na djelotvoran način i, u svakom slučaju, tokom sudske rasprave.</p> <p>7. Kada djetetu treba pomoć pravnog zastupnika u skladu sa ovim članom, a pravni zastupnik nije prisutan, nadležni organi odlažu ispitivanje djeteta ili druge istražne radnje ili radnje prikupljanja dokaza iz stava 4. tačke (c) za razuman vremenski period, kako bi omogućili dolazak pravnog zastupnika ili, ako ga dijete nije angažovalo, kako bi djetetu angažovali pravnog zastupnika.</p> <p>8. U izuzetnim okolnostima i samo tokom faze koja prethodi sudskom postupku, države članice mogu privremeno odstupiti od primjene prava iz stava 3. u mjeri u kojoj je to opravdano, s obzirom na posebne okolnosti predmeta, na osnovu jednog od sljedećih uvjerljivih razloga:</p> <p>(a)ako postoji hitna potreba za sprječavanjem ozbiljnih štetnih posljedica po život, slobodu ili tjelesni integritet lica;</p> <p>(b)ako je preduzimanje trenutnog djelovanja istražnih organa nužno za sprječavanje bitnih opasnosti za krivični postupak u vezi sa teškim krivičnim djelom.</p> <p>Države članice obezbjeđuju da prilikom primjene ovog stava nadležni organi u obzir uzimaju najbolji interes djeteta.</p> <p>Odluku o nastavu ispitivanja u odsustvu pravnog zastupnika na osnovu ovog stava i isključivo na osnovi pojedinačnog slučaja može donijeti pravosudni organ ili drugi nadležni organ, pod uslovom da se odluka može predati na sudska preispitivanje.</p>			
<p>Član 7. Pravo na pojedinačnu ocjenu</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da se uzmu u obzir posebne potrebe djece u vezi sa zaštitom, obrazovanjem, osposobljavanjem i društvenom integracijom.</p>	<p>Član 47 Pravo na informacije</p> <p>(2) Maloljetnika liшенog slobode policija ili sudija za istragu će u najranijoj mogućoj fazi postupka</p>	Potpuno usklađeno	

<p>2. U tu svrhu je djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u krivičnom postupku potrebno pojedinačno ocjenjivati. Pojedinačna ocjena uzima posebno u obzir ličnost djeteta i njegovu zrelost, djetetovu ekonomsku, socijalnu i porodičnu pozadinu, kao i svaku eventualnu pojedinačnu ranjivost djeteta.</p> <p>3. Obim i detalji pojedinačne ocjene mogu se razlikovati zavisno od okolnosti predmeta, mjerama koje je moguće preduzeti ako djetetu bude utvrđena krvica za navodno krivično djelo, i o tome da li je dijete u bližoj prošlosti bilo podvrgnuto pojedinačnoj ocjeni.</p> <p>4. Pojedinačnom ocjenom utvrđuje se i ocjeniti, u skladu sa postupkom bilježenja podataka u konkretnim državama članicama, oni podaci o pojedinačnim obilježjima i okolnostima djeteta koji bi mogli biti od koristi nadležnim organima pri:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)određivanju trebaju li da se preduzmu bilo kakve posebne mjere u korist djeteta; (b)ocjenjivanju primjerenosti i djelotvornosti bilo kakvih mera opreza u pogledu djeteta; (c)odlučivanju ili djelovanju u krivičnim postupcima, uključujući osuđivanje. <p>5. Pojedinačna ocjena sprovodi se u najranijej odgovarajućoj fazi postupka i, shodno članu 6., prije podizanja optužnice.</p> <p>6. Ako pojedinačna ocjena nije sprovedena, optužnica se svejedno može podići ako je to u najboljem interesu djeteta i ako pojedinačna ocjena u svakom slučaju bude dostupna na početku sudske rasprave.</p> <p>7. Pojedinačne ocjene sprovode se uz usku uključenost djeteta. Sprovodi ih stručno osoblje u skladu, koliko je to moguće, sa multidisciplinarnim pristupom i, kada se to smatra prikladnim, uz uključenost nosilaca roditeljske odgovornosti ili drugih odgovarajućih odraslih lica iz Člana 5. i 15. i/ili specijalizovanog vještaka.</p> <p>8. U slučaju značajne promjene elemenata koji čine osnovu pojedinačne ocjene, države članice obezbjeđuju da se pojedinačna ocjena ažurira za vrijeme trajanja krivičnog</p>	<p>obavijestiti o:</p> <p>1) pravu na pojedinačnu ocjenu koja podrazumijeva uzimanje u obzir ličnost maloljetnika, zrelost, stepen razvoja, sposobnosti i lična svojstva, socijalne i porodične okolnosti maloljetnika i svaku eventualnu ranjivost maloljetnika,</p> <p>Ograničavanje lišenja slobode Član 51</p> <p>(1) Lišenje slobode maloljetnika u bilo kojoj fazi postupka mora biti ograničeno na najkraće moguće vrijeme, pri čemu treba uzeti u obzir uzrast i pojedinačnu situaciju maloljetnika, kao i posebne okolnosti predmeta.</p> <p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	
--	---	--

<p>postupka.</p> <p>9. Države članice mogu odstupiti od obaveze sproveđenja pojedinačne ocjene ako je to odstupanje opravdano okolnostima predmeta, pod uslovom da je u skladu sa najboljim interesom djeteta.</p>			
<p>Član 8.</p> <p>Pravo na ljekarski pregled</p> <p>1. Države članice obezbeđuju da djeca koja su lišena slobode imaju pravo na ljekarski pregled bez nepotrebnog odlaganja, posebno u svrhu procjene njihovog opštег psihičkog i fizičkog stanja. Ljekarski pregled treba da bude što manje invazivan i treba da ga obavlja ljekar ili drugi kvalifikovani vještak.</p> <p>2. Rezultati ljekarskog pregleda uzimaju se u obzir prilikom utvrđivanja spličnosti djeteta da bude podvrgnuto ispitivanju ili drugim istražnim radnjama ili radnjama prikupljanja dokaza, ili drugim preduzetim ili predviđenim mjerama protiv djeteta.</p> <p>3. Ljekarski pregled se obavlja ili na inicijativu nadležnih organa, posebno u slučajevima kada specifične zdravstvene indikacije opravdavaju takav pregled, ili na zahtjev bilo koje od sljedećih lica:</p> <p>(a) djeteta;</p> <p>(b) nosilaca roditeljske odgovornosti ili drugog odgovarajućeg odraslog lica iz Člana 5. i 15.;</p> <p>(c) djetetovog pravnog zastupnika.</p> <p>4. Zaključak ljekarskog pregleda bilježi se u pismenom obliku. Ako je potrebno, pruža se ljekarska pomoć.</p> <p>5. Države članice prema potrebi obezbeđuju sproveđenje dodatnog ljekarskog pregleda ako okolnosti to zahtijevaju.</p>	<p>Član 50</p> <p>Pravo na zdravstveni pregled</p> <p>(1) Maloljetnik lišen slobode ima pravo na zdravstveni pregled bez nepotrebnog odlaganja, posebno u svrhu procjene njegovog opštег psihičkog i fizičkog stanja. Zdravstveni pregled ne smije da bude invazivan i treba da ga obavlja doktor medicine ili drugo kvalifikovano lice.</p> <p>(2) Rezultati zdravstvenog pregleda evidentiraju se u pisanoj formi i uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja sposobnosti maloljetnika da bude podvrgnut saslušanju.</p> <p>(3) Zdravstveni pregled se obavlja ili na inicijativu nadležnih organa, posebno u slučajevima kad specifične zdravstvene indikacije opravdavaju takav pregled, ili na zahtjev bilo kog od sljedećih lica:</p> <p>1) maloljetnika,</p> <p>2) nosioca roditeljske odgovornosti ili drugog punoljetnog lica,</p> <p>3) branioca maloljetnika.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 9.</p> <p>Audiovizuelno snimanje ispitivanja</p> <p>1. Države članice obezbeđuju audiovizuelno snimanje ispitivanja djece koje policija ili drugi organi za izvršavanje zakonodavstva sprovode tokom krivičnog postupka ako je to srazmerno s obzirom na okolnosti predmeta, uzimajući u obzir, između ostalog, da li je pravni zastupnik prisutan ili nije i da li je</p>	<p>Shodna primjena</p> <p>Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u</p>	Potpuno usklađeno	

<p>dijete lišeno slobode ili nije, uz prepostavku da je najbolji interes djeteta uvijek na prvome mjestu.</p> <p>2. Ako ispitivanje nije audiovizuelno snimano, bilježi se na neki drugi odgovarajući način, na primjer pisanjem zapisnika koji se propisno provjerava.</p> <p>3. Ovim članom ne dovodi se u pitanje mogućnost postavljanja pitanja u svrhu utvrđivanja identiteta djeteta bez audiovizuelnog snimanja</p>	<p>krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	
<p>Član 10.</p> <p>Ograničavanje lišenja slobode</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da lišenje slobode djeteta u bilo kojoj fazi postupka bude ograničeno na najkraće moguće vrijeme. Treba uzeti u obzir uzrast i pojedinačnu situaciju djeteta i okolnosti predmeta.</p> <p>2. Države članice obezbjeđuju da se lišavanje slobode, posebno pritvor, nameće djeci samo kao krajnja mjera. Države članice obezbjeđuju da se svaka odluka o pritvoru temelji na obrazloženoj odluci koja je podložna sudskom preispitivanju. Takva je odluka takođe podložna povremenom sudskom preispitivanju u razumnim vremenskim razmacima, koje obavlja sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev djeteta, djetetovog pravnog zastupnika ili pravosudnog organa koji nije sud. Ne dovodeći u pitanje nezavisnost pravosuđa, države članice obezbjeđuju da se odluke koje se donose u skladu sa ovim stavom donešu bez nepotrebnog odlaganja.</p>	<p>Ograničavanje lišenja slobode</p> <p>Član 51</p> <p>(1) Lišenje slobode maloljetnika u bilo kojoj fazi postupka mora biti ograničeno na najkraće moguće vrijeme, pri čemu treba uzeti u obzir uzrast i pojedinačnu situaciju maloljetnika, kao i posebne okolnosti predmeta.</p> <p>(2) Lišenje slobode, posebno pritvor određuje se maloljetniku samo kao krajnja mjera, a svaka odluka o pritvoru mora da se zasniva na obrazloženoj odluci koja je podložna sudskom preispitivanju.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 11.</p> <p>Alternativne mjere</p> <p>Države članice obezbjeđuju da nadležni organi, ako je moguće, koriste mjere koje predstavljaju alternativu pritvaranju (alternativne mjere).</p>	<p>Alternativne mjere</p> <p>Član 52</p> <p>Ako je moguće, maloljetniku će umjesto pritvora biti određena neka od mjera nadzora propisanih Zakonikom o krivičnom postupku.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 12.</p> <p>Posebno postupanje u slučaju lišenja slobode</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da se djeca koja su u pritvoru odvoje od odraslih lica, osim ako se smatra da je u najboljem interesu djeteta to ne činiti.</p> <p>2. Države članice takođe obezbjeđuju da se djeca u policijskom</p>	<p>Posebno postupanje u slučaju lišenja slobode</p> <p>Član 53</p> <p>(1) Maloljetnik u pritvoru boravi odvojeno od punoljetnih lica, osim:</p> <p>1) ako se smatra da je boravak sa punoljetnim licima u njegovom najboljem interesu, ili</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>pritvoru nalaze odvojeno od odraslih lica, osim:</p> <p>(a) ako se ne smatra da je to u najboljem interesu djeteta; ili</p> <p>(b) u izuzetnim okolnostima, ako to u praksi nije moguće, pod uslovom da su djeca smještena sa odraslima na način koji je u skladu sa najboljim interesom djeteta.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje stav 1., kada pritvoreno dijete navrši 18 godina, države članice predviđaju mogućnost da to lice, ako je to opravdano, ostane u odvojenom pritvoru u odnosu na druga odrasla lica, uzimajući u obzir okolnosti pritvorenog lica i pod uslovom da je to u skladu sa najboljim interesom djece koja su u pritvoru sa tom osobom.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje stav 1. i uzimajući u obzir stav 3., djeca mogu biti u pritvoru sa mlađim odraslim licima, osim ako je to suprotno najboljem interesu djeteta.</p> <p>5. Kada su djeca pritvorena, države članice preduzimaju prikladne mjere sa ciljem:</p> <p>(a) obezbjeđenja i očuvanja njihovog fizičkog i psihičkog razvoja;</p> <p>(b) obezbjeđenja njihovog prava na obrazovanje i odgoj, uključujući djecu sa fizičkim poremećajima, čulnim oštećenjima ili poremećajima učenja;</p> <p>(c) obezbjeđenja djelotvornog i redovnog ostvarivanja njihovog prava na porodični život;</p> <p>(d) obezbjeđenja pristupa programima koji podstiču njihov razvoj i njihovu reintegraciju u društvo; i</p> <p>(e) obezbjeđenja poštovanja njihove slobode vjeroispovijei ili uvjerenja.</p> <p>Mjere preduzete u skladu sa ovim stavom moraju biti srazmjerne i primjerene trajanju pritvora.</p> <p>Tačke (a) i (e) prvog podstava primjenjuju se i na druge situacije lišavanja slobode, osim pritvora. Producete mjere moraju biti srazmjerne i primjerene takvim situacijama lišavanja slobode.</p> <p>Tačke (b), (c) i (d) prvog podstava primjenjuju se samo u</p>	<p>2) u izuzetnim okolnostima, ako to u praksi nije moguće, pod uslovom da je smješten sa punoljetnim licima na način koji je u skladu sa najboljim interesom maloljetnika.</p> <p>(2) Kad pritvoreni maloljetnik navrši 18 godina života, može, ako je to opravdano, da ostane u odvojenom pritvoru u odnosu na punoljetna lica, uzimajući u obzir njegove okolnosti i pod uslovom da je to u skladu sa najboljim interesom maloljetnika koji su sa njim u pritvoru.</p> <p>(3) Izuzetno, maloljetnik može biti u pritvoru sa mlađim punoljetnim licima, osim ako je to suprotno njegovom najboljem interesu.</p> <p>(4) Kad je maloljetnik pritvoren, nadležni domaći organi preduzimaju odgovarajuće mjere sa ciljem:</p> <p>1) obezbjeđenja i očuvanja njegovog fizičkog i psihičkog razvoja,</p> <p>2) obezbjeđenja njegovog prava na obrazovanje i vaspitanje, uključujući maloljetnike s fizičkim poremećajima, čulnim oštećenjima ili poremećajima učenja,</p> <p>3) obezbjeđenja efikasnog i redovnog ostvarivanja njegovog prava na porodični život,</p> <p>4) obezbjeđenja pristupa programima koji podstiču njegov razvoj i njihovu reintegraciju u društvo, i</p> <p>5) obezbjeđenja poštovanja njegove slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja.</p> <p>(5) Mjere preduzete u skladu sa stavom 4 ovog člana, moraju biti srazmjerne i primjerene trajanju pritvora.</p> <p>(6) Mjere iz stava 4 tač. 1 i 5 ovog člana primjenjuju se i na druge slučajeve lišenja slobode, osim pritvora. Preduzete mjere moraju biti srazmjerne i primjerene situacijama lišenja slobode.</p> <p>(7) Mjere iz stava 4 tač. 2, 3 i 4 ovog člana primjenjuju se samo u situacijama lišenja slobode koje nijesu pritvor, samo u mjeri u kojoj je to primjereno i srazmjerno prirodi i trajanju situaciji lišenja slobode.</p> <p>(8) Nadležni domaći organi obezbjeđuju maloljetnicima koji su lišeni slobode da se što prije sastanu sa nosiocem roditeljske odgovornosti, kad je takav sastanak u skladu sa</p>	
--	---	--

<p>situacijama lišavanja slobode koje nisu pritvor, samo u mjeri u kojoj je to primjereno i srazmjerno u pogledu prirode i trajanja takvih situacija.</p> <p>6. Države članice nastoje obezbijediti djeci koja su lišena slobode da se čim prije sastanu sa nosiocem roditeljske odgovornosti kada je takav sastanak u skladu sa istražnim i operativnim zahtjevima. Ovim se stavom ne dovodi u pitanje određivanje drugog odgovarajućeg odraslog lica u skladu sa članom 5. ili 15.</p>	<p>istražnim i operativnim zahtjevima, ili sa drugim punoljetnim licem koga odredi maloljetnik u skladu sa članom 48 ovog zakona.</p>	
<p>Član 13.</p> <p>Pravovremeno i pažljivo rješavanje predmeta</p> <p>1. Države članice preduzimaju sve odgovarajuće mјere kako bi obezbijedile da se krivični postupci koji uključuju djecu rješavaju po hitnom postupku i sa dužnom pažnjom.</p> <p>2. Države članice preduzimaju odgovarajuće mјere kako bi obezbijedile da se prema djeci uvijek postupa sa poštovanjem i primjereno sa obzirom na njihovu dob, zrelost i nivo razumijevanja, kao i uzimajući u obzir njihove posebne potrebe, uključujući probleme u komunikaciji koje ona mogu imati.</p>	<p>Hitnost</p> <p>Član 54</p> <p>(1) Nadležni domaći organi preduzimaju odgovarajuće mјere kako bi se obezbijedilo da se krivični postupci prema maloljetnicima rješavaju po hitnom postupku i sa dužnom pažnjom.</p> <p>(2) Nadležni domaći organi preduzimaju odgovarajuće mјere kako bi se obezbijedilo da se prema maloljetnicima uvijek postupa sa poštovanjem i na odgovarajući način s obzirom na njihov uzrast, zrelost i sposobnost rasuđivanja i uzimajući u obzir njihove posebne potrebe, kao i probleme u komunikaciji koje maloljetnici mogu imati.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 14.</p> <p>Pravo na zaštitu privatnosti</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju zaštitu privatnosti djece tokom krivičnog postupka.</p> <p>2. sa tim ciljem, države članice obezbjeđuju da su saslušanja pred sudom u kojima učestvuju djeca uobičajeno zatvorena za javnost ili dopuštaju sudovima ili sudijama da odluče takva saslušanja da zatvore za javnost.</p> <p>3. Države članice preduzimaju odgovarajuće mјere kako bi obezbijedile da se evidencija iz člana 9. ne širi u javnosti.</p> <p>4. Poštujući slobodu izražavanja i informisanja kao i slobodu i pluralizam medija, države članice podstiču medije na preduzimanje samoregulatornih mјera kako bi ostvarili ciljeve iz ovog člana.</p>	<p>Pravo na zaštitu privatnosti</p> <p>Član 55</p> <p>Nadležni domaći organi su dužni da obezbijede zaštitu privatnosti maloljetnika tokom krivičnog postupka, što podrazumijeva da su saslušanja pred sudom u kojima učestvuju maloljetnici zatvorena za javnost.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>Član 15.</p> <p>Pravo djeteta na pratnju nosilaca roditeljske odgovornosti tokom postupka</p> <p>1. Države članice obezbeđuju da djeca imaju pravo na pratnju nosilaca roditeljske odgovornosti tokom saslušanja pred sudom u kojem učestvuju.</p> <p>2. Dijete ima pravo na pratnju drugog odgovarajućeg odraslog lica kojeg same imenuje i koje je kao takvo prihvatio odgovarajući nadležni organ ako prisustvo nosilaca roditeljske odgovornosti u pratnji djeteta tokom saslušanja pred sudom:</p> <p>(a) nije u najboljem interesu djeteta;</p> <p>(b) nije moguća jer nakon razumnih nastojanja nije moguće stupiti u kontakt ni sa jednim nosiocem roditeljske odgovornosti ili njegov identitet nije poznat; ili</p> <p>(c) može na osnovu objektivnih i činjeničnih okolnosti znatno ugroziti krivični postupak.</p> <p>Ako dijete nije imenovalo drugo odgovarajuće odraslo lice ili ako je dijete imenovalo odraslo lice koje nije prihvatljivo nadležnom organu, nadležni organ, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, određuje drugo lice za pratnju djeteta. To lice može biti i predstavnik organa ili druge institucije nadležne za zaštitu i dobrobit djece.</p> <p>3. Ako okolnosti koje su dovele do primjene tačke (a), (b) ili (c) stava 2. prestanu da postoje, dijete ima pravo na pratnju nosilaca roditeljske odgovornosti tokom eventualnog nastavka saslušanja pred sudom.</p> <p>4. Uz pravo obezbijeđeno stavom 1., države članice obezbeđuju djeci pravo na pratnju nosilaca roditeljske odgovornosti, ili drugog odgovarajućeg odraslog lica iz stava 2., tokom drugih faza postupka osim saslušanja pred sudom na kojima je dijete prisutno i za koje nadležni organ smatra da:</p>	<p>Pravo maloljetnika na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti tokom postupka</p> <p>Član 56</p> <p>(1) Nadležni domaći organi su dužni da omoguće maloljetnicima pravo na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti tokom saslušanja pred sudom.</p> <p>(2) Maloljetnik ima pravo na pratnju drugog punoljetnog lica koje samo odredi i koje je kao takvo prihvatio nadležni organ ako prisustvo nosioca roditeljske odgovornosti tokom saslušanja pred sudom:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) nije u najboljem interesu maloljetnika, 2) nije moguće s obzirom da nakon razumnih nastojanja nije moguće stupiti u kontakt ni s jednim nosiocem roditeljske odgovornosti ili njegov identitet nije poznat, ili 3) može, na osnovu objektivnih i činjeničnih okolnosti, znatno ugroziti krivični postupak. <p>(3) Ako maloljetnik nije odredio drugo punoljetno lice ili ako je odredio punoljetno lice koje nije prihvatljivo nadležnom organu, nadležni organ, uzimajući u obzir najbolji interes maloljetnika, odrediće drugo lice za pratnju maloljetnika. To lice može biti i predstavnik organa ili druge institucije nadležne za zaštitu i dobrobit maloljetnika.</p> <p>(4) Ako okolnosti koje su dovele do primjene stava 2 tač. 1, 2 ili 3 ovog člana prestanu da postoje, maloljetnik ima pravo na pratnju nosioca roditeljske odgovornost tokom eventualnog nastavka saslušanja pred sudom.</p> <p>(5) Uz pravo iz stava 1 ovog člana nadležni domaći organ dužan je da omogući maloljetnicima pravo na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti ili drugog punoljetnog lica iz stava 2 ovog člana i tokom drugih faza postupka pored postupka saslušanja pred sudom, na kojima je maloljetnik prisutan, i za koje nadležni organ smatra da:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) je u najboljem interesu maloljetnika da bude u pratnji tog lica, i 2) prisustvo tog lica neće dovesti u pitanje krivični postupak. 	<p>Potpuno usklađeno</p>
---	--	--------------------------

(a)je u najboljem interesu djeteta da bude u pratnji tog lica; i (b)prisustvo tog lica neće dovesti u pitanje krivični postupak.			
Član 16. Pravo djece na lično prisustvo i učešće na svom suđenju 1. Države članice obezbeđuju da djeca imaju pravo prisustva svom suđenju i učešća u njemu, i preduzimaju sve potrebne korake kako bi im omogućile djelotvorno učestvovanje, uključujući mogućnost da djeca budu saslušana i izraze svoja stavove. 2. Države članice obezbeđuju da djeca koja nisu bila prisutna na svom suđenju imaju pravo na novo suđenje ili na drugi pravni lik, u skladu sa Direktivom (EU) 2016/343 i prema uslovima određenima u njoj.	Pravo na informacije Član 47 (2) Maloljetnika liшенog slobode policija ili sudija za istragu će u najranijoj mogućoj fazi postupka obavijestiti o: 5) pravu na lično prisustvo suđenju,	Potpuno usklađeno	
Član 17. Postupak na osnovu evropskog naloga za hapšenje Države članice obezbeđuju da se prava iz Člana 4., 5., 6. i 8., Člana od 10. do 15. i člana 18. primjenjuju <i>mutatis mutandis</i> u odnosu na djecu koja su tražena lica u trenutku svojeg lišenja slobode na osnovu evropskog naloga za hapšenje u državi članici izvršenja.	Posebna procesna prava za maloljetnike u odnosu na evropski nalog za hapšenje Član 46 Maloljetnik u odnosu na kojeg se vodi postupak na osnovu evropskog naloga za hapšenje, radi zaštite njegovih interesa ima posebna procesna prava od trenutka lišenja slobode u državi izvršenja. Član 47 Pravo na informacije (1) Maloljetnik u odnosu na koga se vodi postupak na osnovu evropskog naloga za hapšenje ima pravo, naročito u slučaju lišenja slobode, da bude obavješten o pravima iz člana 24 ovog zakona i sljedećim posebnim pravima: 1) pravu da nosilac roditeljske odgovornosti bude obaviješten o lišenju slobode, 2) pravu na pomoć branioca, 3) pravu na zaštitu privatnosti, 4) pravu na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti u toku faza postupka koje ne podrazumijevaju saslušanja pred sudom,	Potpuno usklađeno	

	<p>5) pravu na pravnu pomoć.</p> <p>(2) Maloljetnika lišenog slobode policija ili sudija za istragu će u najranijoj mogućoj fazi postupka obavijestiti o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pravu na pojedinačnu ocjenu koja podrazumijeva uzimanje u obzir ličnost maloljetnika, zrelost, stepen razvoja, sposobnosti i lična svojstva, socijalne i porodične okolnosti maloljetnika i svaku eventualnu ranjivost maloljetnika, 2) pravu na zdravstveni pregled, uključujući pravo na ljekarsku pomoć, 3) pravu na ograničenje lišenja slobode i korišćenje alternativnih mjera, kao i pravu na periodično preispitivanje pritvora, 4) pravu na pratnju nosioca roditeljske odgovornosti tokom saslušanja pred sudom, 5) pravu na lično prisustvo suđenju, 6) pravu na pravne ljekove. <p>(3) Nakon lišenja slobode, uz poštovanje prava na poseban tretman, informacije iz stava 1 ovog člana daju se pisano, usmeno ili na oba načina, na jednostavnom i jeziku koji to lice razumije, uz konstataciju o davanju tih informacija u zapisniku u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(4) U slučaju kad se maloljetniku dostavlja pouka o pravima iz člana 24 ovog zakona, pouka će sadržati i posebna prava iz st. 1 i 2 ovog člana.</p>		
<p>Član 18.</p> <p>Pravo na pravnu pomoć</p> <p>Države članice obezbeđuju da se nacionalnim pravom povezanim sa pravnom pomoći jemči djelotvorno ostvarivanje prava na pomoć pravnog zastupnika na osnovu člana 6.</p>	<p>Pomoć branioca</p> <p>Član 49</p> <p>(1) Maloljetnik lišen slobode mora imati branioca u skladu sa članom 24 ovog zakona.</p> <p>(2) Pomoć branioca obuhvata:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pravo maloljetnika na privatni sastanak i komunikaciju sa braniocem koji zastupa maloljetnika, prije nego što je saslušan od strane policije ili drugog organa, 2) pomoć branioca tokom saslušanja kome će se omogućiti djelotvorno učešće na saslušanju, u skladu sa postupkom utvrđenim domaćim pravom, ako takav postupak ne dovodi u pitanje ostvarenje tog prava, a 	<p>Potpuno usklađeno</p>	

	<p>činjenica o učešću branioca u saslušanju maloljetnika će se konstatovati u zapisniku u skladu sa domaćim pravom.</p> <p>(3) Maloljetnik liшен slobode ima pravo na povjerljivu komunikaciju sa branicom koja podrazumijeva sastanke, dopisivanje, telefonske razgovore i druge oblike komunikacije dopuštene domaćim pravom.</p> <p>(4) Ako je to u skladu sa pravom na pošteno suđenje, može se odstupiti od stava 1 ovog člana, i to samo ukoliko maloljetnik nije liшен slobode, ako pomoći branici nije srazmjerna u odnosu na okolnosti predmeta, uzimajući u obzir težinu krivičnog djela, složenost predmeta i mjere koje bi se mogle preduzeti u odnosu na takvo krivično djelo, pri čemu se podrazumijeva da je najbolji interes maloljetnika uvijek na prvom mjestu.</p> <p>(5) Ako branilac nije prisutan, nadležni organ će odložiti saslušanje maloljetnika za razumno vrijeme, kako bi se omogućio dolazak branice.</p> <p>(6) U izuzetnim okolnostima i samo tokom faze koja prethodi sudskom postupku, privremeno se može odstupiti od obaveze iz stava 1 ovog člana, u mjeri u kojoj je to opravdano, s obzirom na posebne okolnosti predmeta, na osnovu jednog od sljedećih uvjerljivih razloga:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) ako postoji hitna potreba za sprječavanjem ozbiljnih štetnih posljedica po život, slobodu ili tjelesni integritet maloljetnika, 2) ako je preuzimanje trenutnog djelovanja istražnih organa nužno za sprječavanje ozbiljne opasnosti za krivični postupak u vezi sa teškim krivičnim djelom. <p>(7) Prilikom primjene st. 1 do 6 ovog člana, posebno se uzima u obzir najbolji interes maloljetnika.</p>		
<p>Član 19. Pravni lijekovi</p> <p>Države članice obezbeđuju da djeca koja su osumnjičeni ili optuženi u krivičnom postupku, kao i djeca koja su tražena lica, u okviru nacionalnog prava imaju djelotvoran pravni lijek u slučaju kršenja njihovih prava iz ove Direktive.</p>	<p>Pravni lijekovi Član 57</p> <p>U slučaju kršenja procesnih prava maloljetnika propisanih ovim zakonom, nadležni domaći organ dužan je da omogući maloljetniku u odnosu na koga je izdat evropski nalog za hapšenje pravo na efikasan pravni lijek.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>Član 20.</p> <p>Osposobljavanje</p> <p>1. Države članice obezbeđuju da osoblje organa za izvršavanje zakonodavstva i osoblje ustanova za lica lišene slobode koje se bavi predmetima koji uključuju djecu prođe određeno osposobljavanje do nivoa koji je prikladan za njihove kontakte sa djecom u pogledu prava djece, odgovarajućih tehnika obavljanja razgovora, dječje psihologije, komunikacije na jeziku prilagođenom djetetu.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje nezavisnost pravosuđa i razlike u organizaciji pravosuđa među državama članicama, kao i vodeći računa o ulogama lica koja su odgovorna za osposobljavanje sudija i tužilaca, države članice preuzimaju odgovarajuće mјере kako bi obezbijedile da su sudije i tužilaci koji učestvuju u krivičnim postupcima koji uključuju djecu stručnjaci u tom području, da imaju djelotvoran pristup posebnom stručnom osposobljavanju, ili oboje.</p> <p>3. Uz dužno poštovanje nezavisnosti pravne struke i uloge lica koje su odgovorna za osposobljavanje pravnog zastupnika, države članice preuzimaju odgovarajuće mјere kako bi advokatima koji učestvuju u krivičnim postupcima koji uključuju djecu obezbijedili mogućnost stručnog osposobljavanja iz stava 2.</p> <p>4. Države članice, putem svojih javnih službi i finansiranjem organizacija za pomoć djeci, podstiču inicijative koje omogućavaju onima koji djeci pružaju usluge podrške i restorativne pravde da prođu odgovarajuće osposobljavanje do nivoa koji je prikladan za njihove kontakte sa djecom i da poštuju standarde struke kako bi se obezbijedilo da se te usluge pružaju na nepristran, pravičan i stručan način.</p>				
<p>Član 21.</p> <p>Prikupljanje podataka</p> <p>Države članice do 11. juna 2021. i svake tri godine nakon toga šalju Komisiji dostupne podatke o sprovođenju prava iz ove Direktive.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>Član 22. Troškovi Države članice snose troškove koji nastaju zbog primjene Člana 7., 8. i 9., bez obzira na ishod postupka, osim, u pogledu troškova nastalih primjenom člana 8., ako su ti troškovi pokriveni zdravstvenim osiguranjem.</p>	<p>Troškovi Član 10 Troškovi izvršenja naloga i odluka druge države članice nastali na teritoriji Crne Gore padaju na teret budžeta Crne Gore, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.</p>	Potpuno usklađeno
<p>Član 23. Klaузula o neregresiji Ništa u ovoj Direktivi ne tumači se kao ograničavanje ili odstupanje od bilo kojih prava ili procesnih jemstava zajemčenih Poveljom, EKLJP-om ili drugim mjerodavnim odredbama međunarodnog prava, posebno Konvencijom UN-a o pravima djeteta, ili pravom bilo koje države članice kojim se pruža viši nivo zaštite.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo
<p>Član 24. Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo 1. Države članice stavlju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja sa ovom Direktivom do 11. juna 2019. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba. Kada države članice donose te odredbe, one sadrže upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihovog službenog objavljivanja. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo
<p>Član 25. Izvještaj Komisija do 11. juna 2022. podnosi izvještaj Evropskom parlamentu i Savjetu, procjenjujući obim u kojem su države članice donijele nužne mjere u cilju usklađivanja sa ovom Direktivom, uključujući evaluaciju primjene člana 6., zajedno sa zakonodavnim predlozima ako je to potrebno.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo
<p>Član 26. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i>.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo

Član 27. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu sa Ugovorima.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
DIREKTIVA 2010/64/EU			
Član 1. Predmet i područje primjene <ol style="list-style-type: none"> Ovom Direktivom određuju se pravila o pravu na tumačenje i prevođenje u krivičnom postupku i u postupku izvršenja Evropskog naloga za hapšenje. Pravo iz stava 1. se na lica primjenjuje od trenutka kad ih nadležni organ neke države članice službenim obaveštenjem ili na neki drugi način obavijesti da su osumnjičena ili optužena za počinjenje krivičnog djela, pa do zaključenja postupka, a to znači dok se konačno ne utvrdi jesu li počinili to krivično djelo, uključujući, prema potrebi, i izricanje presude i rješenje svih žalbi. Ako je pravom države članice predviđeno da kazne za prekršaje izriče neki drugi organ, a ne sud nadležan za krivične stvari, a na izrečenu kaznu je moguće uložiti žalbu na takvom sudu, ova se Direktiva primjenjuje samo na postupke pred takvim sudom nakon podnošenja žalbe. Ova Direktiva nema uticaja na nacionalno pravo u dijelu koji se odnosi na prisustvo pravno zastupnika tokom bilo koje faze krivičnog postupka, niti utiče na nacionalno pravo koje uređuje pravo pristupa osumnjičenog ili optuženog dokumentima u krivičnom postupku. 	Prava traženog lica Član 24 <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> 2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na sudskog tumača, b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku; 	Potpuno usklađeno	
Član 2. Pravo na tumačenje <ol style="list-style-type: none"> Države članice obezbjeđuju da se osumnjičenima ili optuženima koji ne govore ili ne razumiju jezik predmetnog krivičnog postupka bez odlaganja omogući tumačenje tokom krivičnog postupka pred istražnim i pravosudnim organima, uključujući tokom policijskih ispitivanja, svih sudskih rasprava i svih drugih potrebnih saslušanja. Države članice obezbjeđuju, ako je to potrebno radi zaštite 	Prava traženog lica Član 24 <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata: 	Potpuno usklađeno	

<p>pravičnosti postupka, mogućnost tumačenja komunikacije između osumnjičenog ili optuženog i njihovih pravnih zastupnika koja se direktno tiče svih ispitivanja ili rasprava u postupku, podnošenja žalbe ili drugih zahtjeva u postupku.</p> <p>3. Pravo na tumačenje prema stavovima 1. i 2. uključuje odgovarajuću pomoć licima sa slušnim ili govornim smetnjama.</p> <p>4. Države članice obezbjeđuju uvođenje postupka ili mehanizma kojim se utvrđuje govore li ili razumiju li osumnjičeni ili optuženi jezik krivičnog postupka i treba li im pomoći tumača.</p> <p>5. Države članice obezbjeđuju da osumnjičeni ili optuženi, u skladu sa postupcima predviđenima nacionalnim pravom, imaju pravo osporiti odluku kako tumačenje nije potrebno, a ako je tumačenje omogućeno, da imaju mogućnost uložiti žalbu zbog toga što njegov kvalitet nije dovoljan da jemči pravičnost postupka.</p> <p>6. Prema potrebi, mogu se koristiti komunikaciona tehnološka sredstva kao što su videokonferencijska veza, telefon ili internet, osim ako je lično prisustvo tumača nužno radi zaštite pravičnosti postupka.</p> <p>7. U postupku izvršenja Evropskog naloga za hapšenje država članica izvršenja obezbjeđuje da nadležni organi licima koje mu podliježu, a ne govore ili ne razumiju jezik postupka, omogući tumačenje u skladu sa ovim članom.</p> <p>8. Kvalitet tumačenja predviđenog ovim članom je dovoljna da jemči pravičnost postupka, posebno tako što obezbjeđuje da osumnjičeni ili optuženi znaju koja im se djela stavljuju na teret i da imaju mogućnost ostvariti svoje pravo na obranu.</p>	<p>a) pravo da uzme branioca, b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem, c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja, d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori;</p> <p>2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata:</p> <p>a) pravo na sudskog tumača, b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku;</p> <p>3) pravu na pravne ljekove, koje obuhvata:</p> <p>a) pravo na žalbu protiv rješenja o određivanju mjera nadzora i pritvora radi predaje, b) pravo na žalbu protiv rješenja o predaji; 4) pravu na obavještavanje, koje obuhvata:</p> <p>a) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice, b) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice; 5) pravu na uvid u spise predmeta; 6) pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu; 7) pravu na medicinsku pomoć.</p> <p>(3) Ako pisana pouka iz stava 2 ovog člana nije sačinjena i uručena u skladu sa stavom 1 ovog člana, traženo lice o svojim pravima biće poučeno usmeno, a pisana pouka na jeziku koji razumije biće mu uručena naknadno, u najkraćem mogućem roku.</p> <p>(4) Traženo lice prilikom prvog saslušanja mora imati branioca. Ako traženo lice samo ne uzme branioca, sudija za istragu će mu postaviti branioca po službenoj dužnosti, po redoslijedu sa spiska Advokatske komore Crne Gore.</p>	
--	---	--

Član 3.**Pravo na prevod bitnih dokumenata**

1. Države članice obezbjeđuju da se osumnjičenima ili optuženima koji ne razumiju jezik predmetnog krivičnog postupka u razumnom roku obezbijedi pisani prevod svih dokumenata bitnih za obezbjeđivanje ostvarivanja njihovog prava na obranu i jemstva pravičnosti postupka.
2. U bitne dokumente ubrajaju se sve odluke o lišavanju slobode, svaki optužni predlog ili optužnica, kao i sve presude.
3. Nadležni organi u svakom pojedinačnom predmetu odlučuju da li je bitan još neki dokument. Osumnjičeni ili optuženi ili njihovi pravni zastupnici mogu u tu svrhu podnositi obrazložene zahtjeve.
4. Ne moraju se prevoditi ulomci bitnih dokumenata koji osumnjičenima ili optuženima nisu značajni za razumijevanje djela koja im se stavljuju na teret.
5. Države članice obezbjeđuju da osumnjičeni ili optuženi, u skladu sa postupcima predviđenim nacionalnim pravom, imaju pravo osporiti odluku kojom se utvrđuje da nije potrebno prevesti neke dokumente ili njihove djelove, a ako je prevođenje omogućeno, da imaju mogućnost uložiti žalbu zbog toga što njegov kvalitet nije dovoljan da jemči pravičnost postupka.
6. U postupku izvršenja Evropskog naloga za hapšenje, država članica izvršenja obezbjeđuje da njegovog nadležni organi svakom licu koje podliježe takvom postupku, a ne razumije jezik na kojem je evropski nalog za hapšenje sastavljen ili na koji je preveden u državi članici izdavanja, ponudi pisani prevod tog dokumenta.
7. Izuzetno od opštih pravila iz stava 1., 2., 3. i 6., može se umjesto pisanih prevoda ponuditi usmeni prevod ili usmeni sažetak bitnih dokumenata pod uslovom da se takvim usmenim prevodom ili usmenim sažetkom ne dovodi u pitanje pravičnost postupka.
8. Svako odricanje od prava na prevod dokumenata iz ovog člana podliježe zahtjevima da su osumnjičeni ili optuženik prije

Prava traženog lica**Član 24**

(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.

(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:
2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata:
a) pravo na sudskog tumača,
b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku;

Potpuno
usklađeno

<p>toga dobili pravni savjet ili su na drugi način u cijelosti upoznati sa posljedicama takvog odricanja, kao i da je odricanje nedvosmisleno i dobrovoljno.</p> <p>9. Kvalitet prevoda predviđenog ovim članom je dovoljna da jemči pravičnost postupka, posebno obezbeđuje da osumnjičeni ili optuženi znaju koja im se djela stavlju na teret i da imaju mogućnost ostvarivanja svojeg prava na obranu.</p>				
<p>Član 4. Troškovi tumačenja i prevođenja</p> <p>Troškove tumačenja i prevođenja nastale primjenom Člana 2. i 3., bez obzira na ishod postupka, snose države članice.</p>	<p>Troškovi Član 10</p> <p>Troškovi izvršenja naloga i odluka druge države članice nastali na teritoriji Crne Gore padaju na teret budžeta Crne Gore, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 5. Kvalitet tumačenja i prevođenja</p> <p>1. Države članice preduzimaju konkretnе mjere kako bi obezbijedile da pruženo tumačenje i prevođenje udovoljava kriterijumima kvaliteta predviđenim članom 2. stavom 8. i članom 3. stavom 9.</p> <p>2. Radi unaprjeđenja nivoa kvaliteta tumačenja i prevođenja i njihove lakše dostupnosti, države članice nastoje da oforme registar ili registre odgovarajuće sposobljenih nezavisnih prevodilaca i tumača. Nakon formiranja, takav će se registar (ili ti registri), prema potrebi, staviti na raspolaganje pravnim zastupnicima i nadležnim organima.</p> <p>3. Države članice obezbeđuju da su tumači i prevodioci dužni da poštuju tajnost vezanu za tumačenje i prevođenje predviđeno ovom Direktivom.</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 6. Stručno sposobljavanje</p> <p>Ne dovodeći u pitanje nezavisnost sudstva i razlike u načinu na koji je ustrojeno pravosuđe širom Unije, države članice odgovornih za stručno sposobljavanje sudija, tužilaca i pravosudnog osoblja uključenog u krivični postupak zahtijevaju da posebnu pažnju posvete posebnostima komuniciranja uz pomoć tumača kako bi se obezbijedila uspješna i efikasna komunikacija.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	Obuka nosilaca pravosudnih funkcija je propisana Zakonom o Centru za obuku u sudstvu i državnom tužilaštvu („Sl. list		

			CG“, br. 58/2015)	
<p>Član 7. Vođenje evidencije</p> <p>Države članice obezbeđuju da, kad istražni ili sudski organ ispituje ili saslušava osumnjičenog ili optuženog uz pomoć tumača u skladu sa članom 2., kad im je u prisustvu tih organa u skladu sa članom 3. stavom 7. osiguran usmeni prevod ili usmeni sažetak bitnih dokumenata ili kad se lice odrekne od prava na prevod u skladu sa članom 3. stavom 8., ti događaji budu zabilježeni u skladu sa pravom konkretnе države članice.</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 8. Regresija</p> <p>Ni jedna odredba ove Direktive se ne tumači kao ograničavanje ili odstupanje od bilo kojeg prava i proceduralnih odredaba zajemčenih Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Poveljom Evropske unije o temeljnim pravima, drugim relevantnim odredbama međunarodnog prava ili pravom bilo koje države članice kojim je predviđena viši nivo zaštite.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 9. Prenos</p> <p>1. Države članice će donijeti zakone i druge propise potrebne za usklađivanje sa ovom Direktivom do 27. oktobra 2013. 2. Države članice tekst tih mjeru dostavljaju Komisiji. 3. Kad države članice donose te mjeru, one prilikom njihovog službenog objavljivanja sadrže upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo upućivanje. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 10. Izvještavanje</p> <p>Komisija do 27. oktobra 2014. podnosi izvještaj Evropskom parlamentu i Savjetu ocjenjujući u kojoj su mjeri države članice preduzele potrebne mjeru kako bi se uskladile sa ovom</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

Direktivom, i prilažu mu, po potrebi, zakonodavne predloge.			
Član 11. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i> .	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
Član 12. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu sa Ugovorima.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
OKVIRNA ODLUKA SAVJETA 2008/675/PUP			
Član 1. Predmet 1. Svrha ove Okvirne odluke je da utvrdi uslove pod kojima se, u toku krivičnog postupka protiv nekog lica u državi članici, poštuju prethodne presude koje su donesene protiv tog istog lica zbog različitih djela u drugim državama članicama. 2. Ova Okvirna odluka nema učinak mijenjanja obaveze uvažavanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načела iz člana 6. Ugovora.	Načelo uzajamnog priznanja odluka država članica Član 4 (1) Uzajamno priznanje odluka je osnov pravosudne saradnje u krivičnim stvarima između država članica. (2) U krivičnim postupcima pred domaćim pravosudnim organima, presude izrečene u drugoj državi članici protiv istog lica, a na osnovu različitog činjeničnog stanja, imaju isto pravno dejstvo kao i presude domaćih sudova protiv istog lica.	Potpuno uskladeno	
Član 2. Definicije Za potrebe ove Okvirne odluke „presuda“ znači bilo koja pravosnažna odluka krivičnog suda kojom se utvrđuje krivica za krivično djelo.	Značenje izraza Član 14 Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 11) presuda je pravosnažna odluka domaćeg suda i suda države članice kojom je nakon sprovedenog krivičnog postupka utvrđeno da je fizičko lice izvršilo krivično djelo i zbog toga mu je izrečena: a) kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, izrečena na određeno ili neodređeno vrijeme, b) kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, u slučaju kad je odobren uslovni otpust sa izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacionim mjerama, v) uslovna osuda, g) odlaganje izricanja kazne, d) alternativna sankcija;	Potpuno uskladeno	
Član 3.		Potpuno	

<p>Poštovanje presude, donesene u nekoj drugoj državi članici, u novom krivičnom postupku</p> <p>1. Svaka država članica obezbeđuje da se u krivičnom postupku protiv nekog lica prethodne presude, koje su donesene protiv tog istog lica zbog različitih činjenica u drugim državama članicama, u vezi sa kojima su dobijene informacije prema važećim instrumentima o uzajamnoj pravnoj pomoći ili o razmjeni informacija iz krivične evidencije, poštuju u mjeri u kojoj se poštuju prethodne nacionalne presude kao i da im se pridaje pravno dejstvo jednakoj kao priznatim prethodnim nacionalnim presudama, u skladu sa nacionalnim pravom.</p> <p>2. Stav 1. primjenjuje se u prethodnom postupku, tokom suđenja i u vrijeme izvršenja presude, posebno na važeća pravila postupka, uključujući ona koja se odnose na privremeni pritvor, određenje krivičnog djela, vrstu i visinu kazne i pravila koja uređuju izvršavanje odluke.</p> <p>3. Poštovanje prethodnih presuda koje su donesene u drugim državama članicama u skladu sa stavom 1., nema takvo dejstvo da prethodne presude ili odluke prilikom njihovog izvršenja od strane države članice u kojoj se vodi novi postupak smiju biti izmijenjene, ukinute ili ponovo razmatrane.</p> <p>4. U skladu sa stavom 3., stav 1. se ne primjenjuje u tolikoj mjeri da bi, ako je prethodna presuda bila nacionalna presuda države članice u kojoj se vodi novi postupak, poštovanje prethodne presude, u skladu sa nacionalnim pravom te države članice, imalo dejstvo ometanja, poništavanja ili revidiranja prethodne presude ili bilo koje odluke koja se odnosi na njeno izvršavanje.</p> <p>5. Ako je krivično djelo za koje se vodi novi postupak bilo počinjeno prije nego što je prethodna presuda bila donesena ili u potpunosti izvršena, stavovi 1. i 2. nemaju dejstvo zahtjeva za države članice da primjenjuju svoja nacionalna pravila o izricanju kazni, u slučajevima kad bi primjena tih pravila na inostrane presude ograničila sudiju u izricanju kazne u novom postupku. Međutim, države članice obezbeđuju da u takvim slučajevima njihovi sudovi mogu na drugačiji način poštovati prethodne presude koje su donesene u drugim državama članicama.</p>	<p style="text-align: center;">Član 4 Načelo uzajamnog priznanja odluka država članica</p> <p>(1) Uzajamno priznanje odluka je osnov pravosudne saradnje u krivičnim stvarima između država članica.</p> <p>(2) U krivičnim postupcima pred domaćim pravosudnim organima, presude izrečene u drugoj državi članici protiv istog lica, a na osnovu različitog činjeničnog stanja, imaju isto pravno dejstvo kao i presude domaćih sudova protiv istog lica.</p>	<p>usklađeno</p>
---	--	------------------

<p>Član 4. Odnos sa ostalim pravnim instrumentima</p> <p>Ova Okvirna odluka zamjenjuje Član 56. Evropske konvencije od 28. maja 1970. godine o međunarodnom važenju krivičnih presuda među državama članicama koje su strane te Konvencije, ne dovodeći u pitanje primjenu tog člana u odnosima između država članica i trećih zemalja.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>Član 5. Sprovodenje</p> <p>1. Države članice donose mjere potrebne za usklađivanje sa odredbama ove Okvirne odluke do 15. avgusta 2010. godine. 2. Države članice Glavnom sekretarijatu Savjeta i Komisiji dostavljaju tekst odredbi kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obaveze koje su im propisane na osnovu ove Okvirne odluke. 3. Na osnovu tih informacija Komisija do 15. avgusta 2011. Evropskom parlamentu i Savjetu podnosi izvještaj o primjeni ove Okvirne odluke, popraćeno zakonodavnim predlozima, ako to bude potrebno.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>Član 6. Stupanje na snagu</p> <p>Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i>.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>OKVIRNA ODLUKA SAVJETA 2009/948/PUP</p>				
<p>Član 1. Cilj</p> <p>1. Cilj ove Okvirne odluke je promocija tješnje saradnje među nadležnim organima dviju ili više država članica koje vode krivične postupke, sa ciljem poboljšanja djelotvornog i pravičnog pravosuđa. 2. Cilj takve tješnje saradnje je: (a)spriječiti slučajeve kada se protiv istog lica vode uporedni krivični postupci u različitim državama članicama u odnosu na iste činjenice, što može dovesti do pravosnažne odluke u postupku u dvije ili više država članica i tako predstavljati povredu načela „<i>ne bis in idem</i>“ i</p>	<p>Uporedni postupci Član 182</p> <p>(1) Ako nadležni domaći organ ima opravdane razloge da vjeruje da se u drugoj državi članici ili više država članica vodi uporedni postupak u odnosu na iste činjenice i protiv istog lica, dužan je da uspostavi kontakt sa organom druge države članice kako bi se provjerilo postojanje uporednih postupaka radi pokretanja direktnih konsultacija.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>(b)postići konsenzus o svim djelotvornim rješenjima sa ciljem izbjegavanja štetnih posljedica koje proizlaze iz takvih uporednih postupaka.</p>				
<p>Član 2. Predmet i područje primjene</p> <p>1. sa ciljem postizanja ciljeva utvrđenih u članu 1., ova Okvirna odluka uspostavlja okvir za:</p> <p>(a)postupak za uspostavljanje kontakta između nadležnih organa država članica, sa ciljem potvrđivanja postojanja uporednih krivičnih postupaka u odnosu na iste činjenice i protiv istog lica;</p> <p>(b)razmjenu informacija putem neposrednih savjetovanja između nadležnih organa dviju ili više država članica koje vode uporedne krivične postupke u odnosu na iste činjenice i protiv istog lica, u slučaju kada već znaju za postojanje uporednih krivičnih postupaka, sa ciljem postizanja konsenzusa o svim djelotvornim rješenjima usmjerenim na izbjegavanje štetnih posljedica koje proizlaze iz takvih uporednih postupaka.</p> <p>2. Ova se Okvirna odluka ne primjenjuje na postupke koji su obuhvaćeni članovima 5. i 13. Uredbe Savjeta (EZ) br. 1/2003 od 16. decembra 2002. o sprovođenju pravila o tržišnoj konkurenciji koja su propisana članovima 81. i 82. Ugovora .</p>	<p>Sadržaj zahtjeva za provjeru postojanja uporednih postupaka Član 183</p> <p>(1) Zahtjev za uspostavljanje kontakta sa organom druge države članice sadrži:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podatke o nadležnom domaćem organu koji dostavlja zahtjev, 2) činjenični opis i opis okolnosti krivičnog postupka, 3) sve poznate podatke o identitetu osumnjičenog ili okrivljenog lica i raspoložive podatke o žrtvama, 4) podatke o stanju postupka, 5) podatke o pritvoru. <p>(2) Odgovor organu druge države članice sadrži:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podatke o tome da li se vodi ili se vodio postupak u odnosu na činjenice koje su dijelom ili u potpunosti jednake činjenicama iz zahtjeva koji je podnio organ koji uspostavlja kontakt i da li su umiješana ista lica, 2) kontakt podatke i podatke u kojoj se fazi postupci nalaze, u slučaju potvrdnog odgovora nadležnog organa. <p>(3) Domaći organ pred kojim se vodi ili se vodio postupak može dati i dodatna obavještenja u vezi sa postupkom.</p> <p>Direktne konsultacije Član 184</p> <p>(1) Kad se ustanovi postojanje uporednih krivičnih postupaka nadležni domaći organ se direktno konsultuje sa organom druge države članice radi postizanja sporazuma o rješenju kojim se izbjegavaju štetne posljedice koje proizlaze iz uporednih postupaka i kojim se postiže koncentracija</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

	<p>krivičnog postupaka u jednoj državi članici.</p> <p>(2) Domaći organi dužni su da obavještavaju organe druge države članice o svim važnim mjerama koje preduzimaju u okviru postupka, dok traju direktnе konsultacije.</p>		
<p>Član 3. Definicije</p> <p>Za potrebe ove Okvirne odluke:</p> <p>(a) „uporedni postupci” znači krivične postupke, uključujući postupak koji prethodi suđenju, kao i suđenje, koji se vode u dvije ili više država članica u odnosu na iste činjenice i protiv istog lica;</p> <p>(b) „nadležni organ” znači pravosudni organ ili drugi organ koji je prema pravu svoje države članice nadležan za djelovanja predviđena članom 2. stavom 1. ove Okvirne odluke;</p> <p>(c) „organ koji uspostavlja kontakt” znači nadležni organ države članice koji uspostavlja kontakt sa nadležnom organom druge države članice radi potvrđivanja postojanja uporednih postupaka;</p> <p>(d) „organ sa kojim se uspostavlja kontakt” znači nadležni organ od kojeg organ koji uspostavlja kontakt traži da potvrdi postojanje uporednih krivičnih postupaka.</p>	<p>Uporedni postupci Član 182</p> <p>(1) Ako nadležni domaći organ ima opravdane razloge da vjeruje da se u drugoj državi članici ili više država članica vodi uporedni postupak u odnosu na iste činjenice i protiv istog lica, dužan je da uspostavi kontakt sa organom druge države članice kako bi se provjerilo postojanje uporednih postupaka radi pokretanja direktnih konsultacija.</p> <p>(2) Ako je zbog razloga iz stava 1 ovoga člana organ druge države članice uspostavio kontakt sa nadležnim domaćim organom, radi dobijanja informacije da li se u Crnoj Gori vodi uporedni postupak, nadležni domaći organ je dužan da odgovori u roku koji je naveo organ koji uspostavlja kontakt, a ako rok nije naveden, bez odlaganja.</p> <p>(3) Uporednim postupcima iz st. 1 i 2 ovog člana smatraju se krivični postupci, kao i postupci koji prethode krivičnom postupku, koji se vode u dvije ili više država članica u odnosu na iste činjenice ili koji se odnose na isto lice.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 4. Određivanje nadležnih organa</p> <p>1. Države članice određuju nadležne organe tako da promovišu načelo direktnog kontakta među organima.</p> <p>2. U skladu sa stavom 1., svaka država članica obavještava Glavni sekretarijat Savjeta o tome koji su organi prema njenom nacionalnom pravu nadležni da djeluju u skladu sa ovom Okvirnom odlukom.</p>	<p>Načelo neposredne saradnje Član 6</p> <p>Nadležni domaći organi neposredno komuniciraju sa nadležnim organima drugih država članica, osim u slučaju prijema odluka koje se odnose na novčane kazne.</p> <p>Direktne konsultacije Član 184</p>	Potpuno usklađeno	

<p>3. Nezavisno o stavovima 1. i 2., svaka država članica može, ako je to potrebno kao posljedica organizacije njenog unutrašnjeg sistema, imenovati jedan ili više centralnih organa koji su odgovorni za administrativni prenos i primanje zahtjevâ za informacije u skladu sa članom 5. i/ili za potrebe pomaganja nadležnim organima u postupku savjetovanja. Države članice koje žele iskoristiti mogućnost imenovanja centralnog organa ili centralnih organa saopštavaju tu informaciju Glavnom sekretarijatu Savjeta.</p> <p>4. Glavni sekretarijat Savjeta informacije koje primi na osnovu stava 2. i 3. čini dostupnima svim državama članicama i Komisiji.</p>	<p>(1) Kad se ustanovi postojanje uporednih krivičnih postupaka nadležni domaći organ se direktno konsultuje sa organom druge države članice radi postizanja sporazuma o rješenju kojim se izbjegavaju štetne posljedice koje proizlaze iz uporednih postupaka i kojim se postiže koncentracija krivičnog postupaka u jednoj državi članici.</p> <p>(2) Domaći organi dužni su da obavještavaju organe druge države članice o svim važnim mjerama koje preduzimaju u okviru postupka, dok traju direktne konsultacije.</p> <p>(3) Za vrijeme trajanja direktnih konsultacija domaći organi mogu, kad god je to moguće, dostavljati na zahtjev organa drugih država članica podatke, osim podataka koji bi mogli ugroziti interes nacionalne bezbjednost ili bezbjednosti pojedinaca.</p> <p>(4) Ako se za vrijeme direktnih konsultacija postigne sporazum o vođenju krivičnog postupka u Crnoj Gori, organ za vođenje postupka je dužan da obavijesti organ druge države članice ili drugih država članica o ishodu postupka.</p>	
<p>Član 5. Obaveza uspostavljanja kontakta</p> <p>1. Ako nadležni organ države članice ima opravdane razloge da vjeruje da se u drugoj državi članici odvija uporedni postupak, on uspostavlja kontakt sa nadležnim organom te druge države članice kako bi se potvrdilo postojanje takvih uporednih</p>	<p>Uporedni postupci Član 182</p> <p>(1) Ako nadležni domaći organ ima opravdane razloge da vjeruje da se u drugoj državi članici ili više država članica vodi uporedni postupak u odnosu na iste činjenice i protiv istog</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>postupaka sa ciljem pokretanja direktnih savjetovanja kako je predviđeno članom 10.</p> <p>2. Ako organ koji uspostavlja kontakt ne poznaje identitet nadležnog organa sa kojim treba uspostaviti kontakt, on sprovodi sve potrebne istrage, uključujući preko kontakt tačaka Evropske pravosudne mreže, kako bi dobio podatke o tom nadležnom organu.</p> <p>3. Postupak uspostavljanja kontakta ne primjenjuje se ako su nadležni organi koji vode usporedne postupke na neki drugi način već obaviješteni o postojanju tih postupaka.</p>	<p>lica, dužan je da uspostavi kontakt sa organom druge države članice kako bi se provjerilo postojanje uporednih postupaka radi pokretanja direktnih konsultacija.</p> <p>(2) Ako je zbog razloga iz stava 1 ovoga člana organ druge države članice uspostavio kontakt sa nadležnim domaćim organom, radi dobijanja informacije da li se u Crnoj Gori vodi uporedni postupak, nadležni domaći organ je dužan da odgovori u roku koji je naveo organ koji uspostavlja kontakt, a ako rok nije naveden, bez odlaganja.</p> <p>(3) Usporednim postupcima iz st. 1 i 2 ovog člana smatraju se krivični postupci, kao i postupci koji prethode krivičnom postupku, , koji se vode u dvije ili više država članica u odnosu na iste činjeniče ili koji se odnose na isto lice.</p> <p style="text-align: center;">Korišćenje Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima</p> <p style="text-align: center;">Član 7</p> <p>(1) U cilju unapređenja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa državama članicama, Crna Gora obezbeđuje efikasnu saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom.</p> <p>(2) Lica za kontakt sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivičnim stvarima će u organu uprave nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo) odrediti ministar nadležan za poslove pravosuđa, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne saradnje u krivičnim stvarima predsjednici tih sudova, a u državnim tužilaštвима Vrhovni državni tužilac.</p> <p>(3) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana preduzimaće potrebne radnje u cilju olakšavanja uspostavljanja neposrednih kontakata između domaćih pravosudnih organa i pravosudnih organa drugih država članica u izvršenju</p>	
---	--	--

	<p>njihovih naloga i odluka.</p> <p>(4) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana pružaće pomoć domaćim pravosudnim organima i pravosudnim organa drugih država članica, na njihov zahtjev, radi utvrđivanja nadležnih pravosudnih organa za izvršenje naloga i odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona i dobijanja podatka o tim organima u postupcima konsultacija između Crne Gore i država članica.</p>		
<p>Član 6.</p> <p>Obaveza odgovaranja</p> <p>1. Organ sa kojim se uspostavlja kontakt u bilo kojem razumnom roku koji navodi organ koji uspostavlja kontakt odgovara na zahtjev podnesen u skladu sa članom 5. stavom 1. ili, ako rok nije naveden, odgovara bez nepotrebnog odlaganja i obavještava organ koji uspostavlja kontakt o tome odvija li se u konkretnoj državi članici uporedni postupak. Ako organ koji uspostavlja kontakt obavještava organ sa kojim se uspostavlja kontakt da je osumnjičeno ili optuženo lice privremeno lišeno slobode ili se nalazi u pritvoru, potonji organ zahtjev smatra hitnim.</p> <p>2. Ako organ sa kojim se uspostavlja kontakt ne može dati odgovor u bilo kojem roku koji odredi organ koji uspostavlja kontakt, on odmah obavještava organ koji uspostavlja kontakt o razlozima i navodi rok u kojem se obavezuje da dostavi tražene informacije.</p> <p>3. Ako organ sa kojim je kontakt uspostavio organ koji uspostavlja kontakt nije nadležni organu skladu sa članom 4., on bez nepotrebnog odlaganja proslijeđuje zahtjev za informacije nadležnom organu i na odgovarajući način obavještava organ koji uspostavlja kontakt.</p>	<p>Uporedni postupci</p> <p>Član 182</p> <p>(1) Ako nadležni domaći organ ima opravdane razloge da vjeruje da se u drugoj državi članici ili više država članica vodi uporedni postupak u odnosu na iste činjenice i protiv istog lica, dužan je da uspostavi kontakt sa organom druge države članice kako bi se provjerilo postojanje uporednih postupaka radi pokretanja direktnih konsultacija.</p> <p>(2) Ako je zbog razloga iz stava 1 ovoga člana organ druge države članice uspostavio kontakt sa nadležnim domaćim organom, radi dobijanja informacije da li se u Crnoj Gori vodi uporedni postupak, nadležni domaći organ je dužan da odgovori u roku koji je naveo organ koji uspostavlja kontakt, a ako rok nije naveden, bez odlaganja.</p> <p>(3) Uporednim postupcima iz st. 1 i 2 ovog člana smatraju se krivični postupci, kao i postupci koji prethode krivičnom postupku, , koji se vode u dvije ili više država članica u odnosu na iste činjenice ili koji se odnose na isto lice.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 7.</p> <p>Sredstva saopštavanja</p>	<p>Uporedni postupci</p> <p>Član 182</p>	Potpuno usklađeno	

<p>Organ koji uspostavlja kontakt i organ sa kojim se uspostavlja kontakt komuniciraju svim sredstvima koja omogućavaju pisani zapis.</p>	<p>(1) Ako nadležni domaći organ ima opravdane razloge da vjeruje da se u drugoj državi članici ili više država članica vodi uporedni postupak u odnosu na iste činjenice i protiv istog lica, dužan je da uspostavi kontakt sa organom druge države članice kako bi se provjerilo postojanje uporednih postupaka radi pokretanja direktnih konsultacija.</p> <p>(2) Ako je zbog razloga iz stava 1 ovoga člana organ druge države članice uspostavio kontakt sa nadležnim domaćim organom, radi dobijanja informacije da li se u Crnoj Gori vodi uporedni postupak, nadležni domaći organ je dužan da odgovori u roku koji je naveo organ koji uspostavlja kontakt, a ako rok nije naveden, bez odlaganja.</p> <p>(3) Uporednim postupcima iz st. 1 i 2 ovog člana smatraju se krivični postupci, kao i postupci koji prethode krivičnom postupku, , koji se vode u dvije ili više država članica u odnosu na iste činjenice ili koji se odnose na isto lice.</p>		
<p>Član 8.</p> <p>Minimalne informacije koje mora sadržati zahtjev</p> <p>1. Prilikom podnošenja zahtjeva u skladu sa članom 5., organ koji uspostavlja kontakt dostavlja sljedeće informacije:</p> <p>(a) kontakt podatke o nadležnom organu;</p> <p>(b) opis činjenica i okolnosti koje su predmet konkretnog krivičnog postupka;</p> <p>(c)sve odgovarajuće podatke o identitetu osumnjičenog ili optuženog lica, kao i o žrtvama, ako je primjenjivo;</p> <p>(d)informacije o stadijumu u kojem se krivični postupak nalazi;</p> <p>(e)informacije o privremenom oduzimanju slobode ili pritvoru</p>	<p>Sadržaj zahtjeva za provjeru postojanja uporednih postupaka</p> <p>Član 183</p> <p>(1) Zahtjev za uspostavljanje kontakta sa organom druge države članice sadrži:</p> <p>1) podatke o nadležnom domaćem organu koji dostavlja zahtjev,</p> <p>2) činjenični opis i opis okolnosti krivičnog postupka,</p> <p>3) sve poznate podatke o identitetu osumnjičenog ili okrivljenog lica i raspoložive podatke o žrtvama,</p> <p>4) podatke o stanju postupka,</p> <p>5) podatke o pritvoru.</p> <p>(2) Odgovor organu druge države članice sadrži:</p> <p>1) podatke o tome da li se vodi ili se vodio postupak u odnosu na činjenice koje su dijelom ili u potpunosti jednake</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>osumnjičenog ili optuženog lica, ako je primjenjivo.</p> <p>2. Organ koji uspostavlja kontakt može obezbijediti odgovarajuće dodatne informacije u vezi sa krivičnim postupkom koji se odvija u konkretnoj državi članici, na primjer u vezi sa svim poteškoćama na koje se nailazi u toj državi.</p>	<p>činjenicama iz zahtjeva koji je podnio organ koji uspostavlja kontakt i da li su umiješana ista lica,</p> <p>2) kontakt podatke i podatke u kojoj se fazi postupci nalaze, u slučaju potvrdnog odgovora nadležnog organa.</p> <p>(3) Domaći organ pred kojim se vodi ili se vodio postupak može dati i dodatna obavještenja u vezi sa postupkom.</p>	
<p>Član 9.</p> <p>Minimalne informacije koje mora sadržiti odgovor</p> <p>1. Odgovor organa sa kojim se uspostavlja kontakt u skladu sa članom 6. sadrži sljedeće informacije:</p> <p>(a)vodi li se ili da li se vodio krivični postupak u odnosu na činjenice koje su dijelom ili u potpunosti jednake činjenicama koje podliježu krivičnom postupku iz zahtjeva za informacije, koji je podnio organ koji uspostavlja kontakt, kao i jesu li umiješana ista lica u slučaju potvrdnog odgovora na osnovu tačke (a):</p> <p>(b) kontakt podatke nadležnog organa i</p> <p>(c)informacije o fazi u kojoj se postupci nalaze ili, ako je donesena pravosnažna odluka, o prirodi te pravosnažne odluke.</p> <p>2. Organ sa kojim se uspostavlja kontakt može dostaviti odgovarajuće dodatne informacije u vezi sa krivičnim postupkom koji se odvija ili se odvijao u konkretnoj državi članici, posebno u vezi sa bilo kojim povezanim činjenica koje podliježu krivičnom postupku u toj državi.</p>	<p>Sadržaj zahtjeva za provjeru postojanja uporednih postupaka</p> <p>Član 183</p> <p>(1) Zahtjev za uspostavljanje kontakta sa organom druge države članice sadrži:</p> <p>1) podatke o nadležnom domaćem organu koji dostavlja zahtjev,</p> <p>2) činjenični opis i opis okolnosti krivičnog postupka,</p> <p>3) sve poznate podatke o identitetu osumnjičenog ili okrivljenog lica i raspoložive podatke o žrtvama,</p> <p>4) podatke o stanju postupka,</p> <p>5) podatke o pritvoru.</p> <p>(2) Odgovor organu druge države članice sadrži:</p> <p>1) podatke o tome da li se vodi ili se vodio postupak u odnosu na činjenice koje su dijelom ili u potpunosti jednake činjenicama iz zahtjeva koji je podnio organ koji uspostavlja kontakt i da li su umiješana ista lica,</p> <p>2) kontakt podatke i podatke u kojoj se fazi postupci nalaze, u slučaju potvrdnog odgovora nadležnog organa.</p> <p>(3) Domaći organ pred kojim se vodi ili se vodio postupak može dati i dodatna obavještenja u vezi sa postupkom.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 10.</p> <p>Obaveza direktnog savjetovanja</p> <p>1. Kada se ustanovi da postoje uporedni krivični postupci, nadležni organi konkretnih država članica direktno se savjetuju kako bi postigli konsenzus o bilo kakvom djelotvornom rješenju kojim bi se izbjegle štetne posljedice koje proizlaze iz uporednih postupaka, koji, prema potrebi, mogu dovesti do koncentracije</p>	<p>Direktne konsultacije</p> <p>Član 184</p> <p>(1) Kad se ustanovi postojanje uporednih krivičnih postupaka nadležni domaći organ se direktno konsultuje sa organom druge države članice radi postizanja sporazuma o rješenju kojim se izbjegavaju štetne posljedice koje proizlaze iz uporednih postupaka i kojim se postiže koncentracija krivičnog postupaka u jednoj državi članici.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

<p>krivičnih postupaka u jednoj državi članici.</p> <p>2. Sve dok traju direktna savjetovanja, konkretni nadležni organi međusobno se obavještavaju o svim važnim procesnim mjerama koje su preduzeli u okviru postupka.</p> <p>3. Za vrijeme direktnih savjetovanja nadležni organi koja su u njih uključeni odgovaraju, kada god je to opravdano moguće, na zahtjev za informacije drugih nadležnih organa koji su uključeni u ta savjetovanja. Međutim, ako nadležni organ zatraži od drugog nadležnog organa da mu dostavi specifične informacije koje bi mogle ugroziti temeljne interese nacionalne bezbjednosti ili sigurnost pojedinaca, od njega se ne očekuje da dostavi te informacije.</p>	<p>(2) Domaći organi dužni su da obavještavaju organe druge države članice o svim važnim mjerama koje preduzimaju u okviru postupka, dok traju direktne konsultacije.</p> <p>(3) Za vrijeme trajanja direktnih konsultacija domaći organi mogu, kad god je to moguće, dostavljati na zahtjev organa drugih država članica podatke, osim podataka koji bi mogli ugroziti interes nacionalne bezbjednost ili bezbjednosti pojedinaca.</p> <p>(4) Ako se za vrijeme direktnih konsultacija postigne sporazum o vođenju krivičnog postupka u Crnoj Gori, organ za vođenje postupka je dužan da obavijesti organ druge države članice ili drugih država članica o ishodu postupka.</p>		
<p>Član 11.</p> <p>Postupak za postizanje konsenzusa</p> <p>Kada nadležni organi država članica stupe u direktna savjetovanja o nekom predmetu kako bi postigli konsenzus u skladu sa članom 10., tada razmatraju činjenice i dokaze u tom predmetu kao i sve druge elemente koje smatraju odgovarajućima.</p>	<p>Direktne konsultacije</p> <p>Član 184</p> <p>(1) Kad se ustanovi postojanje uporednih krivičnih postupaka nadležni domaći organ se direktno konsultuje sa organom druge države članice radi postizanja sporazuma o rješenju kojim se izbjegavaju štetne posljedice koje proizlaze iz uporednih postupaka i kojim se postiže koncentracija krivičnog postupaka u jednoj državi članici.</p> <p>(2) Domaći organi dužni su da obavještavaju organe druge države članice o svim važnim mjerama koje preduzimaju u okviru postupka, dok traju direktne konsultacije.</p> <p>(3) Za vrijeme trajanja direktnih konsultacija domaći organi mogu, kad god je to moguće, dostavljati na zahtjev organa drugih država članica podatke, osim podataka koji bi mogli ugroziti interes nacionalne bezbjednost ili bezbjednosti pojedinaca.</p> <p>(4) Ako se za vrijeme direktnih konsultacija postigne sporazum o vođenju krivičnog postupka u Crnoj Gori, organ za vođenje postupka je dužan da obavijesti organ druge države članice ili drugih država članica o ishodu postupka.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 12.</p> <p>Suradnja sa Eurojustom</p> <p>1. Ova Okvirna odluka je komplementarna i ne dovodi u pitanje Odluku o Eurojustu.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	neusklađeno	Oblast saradnje sa EUROJUST-om će se propisati izmjenama Do pristupanja CG EU

<p>2. Kada nije moguće postići konsenzus u skladu sa članom 10., bilo koji nadležni organ uključenih država članica predmet, prema potrebi, upućuje Eurojustu, ako je Eurojust nadležan da djeluje u skladu sa članom 4. stavom 1. Odluke o Eurojustu.</p>		<p>Zakona pravosudnoj saradnji u krivičnim stvarima sa državama članicama EU, nakon stupanja na snagu nove regulative o EUROJUST-u</p>
<p>Član 13. Dostavljanje informacija o ishodu postupka</p> <p>Ako se za vrijeme direktnih savjetovanja u skladu sa članom 10. postigne konsenzus o koncentraciji krivičnih postupaka u jednoj državi članici, nadležni organ te države članice obavještava nadležni organ (nadležni organi) druge države članice (drugih država članica) o ishodu postupaka.</p>	<p>Direktne konsultacije Član 184</p> <p>(1) Kad se ustanovi postojanje uporednih krivičnih postupaka nadležni domaći organ se direktno konsultuje sa organom druge države članice radi postizanja sporazuma o rješenju kojim se izbjegavaju štetne posljedice koje proizlaze iz uporednih postupaka i kojim se postiže koncentracija krivičnog postupaka u jednoj državi članici.</p> <p>(2) Domaći organi dužni su da obavještavaju organe druge države članice o svim važnim mjerama koje preduzimaju u okviru postupka, dok traju direktne konsultacije.</p> <p>(3) Za vrijeme trajanja direktnih konsultacija domaći organi mogu, kad god je to moguće, dostavljati na zahtjev organa drugih država članica podatke, osim podataka koji bi mogli ugroziti interese nacionalne bezbjednost ili bezbjednosti pojedinaca.</p> <p>(4) Ako se za vrijeme direktnih konsultacija postigne sporazum o vođenju krivičnog postupka u Crnoj Gori, organ za vođenje postupka je dužan da obavijesti organ druge države članice ili drugih država članica o ishodu postupka.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 14. Jezici</p> <p>1. Svaka država članica u izjavi položenoj pri Glavnem sekretarijatu Savjeta navodi koji se jezici, između službenih jezika institucija Unije, mogu koristiti u postupku uspostavljanja kontakta u skladu sa poglavljem 2.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>

2. Nadležni organi mogu se usaglasiti da će tokom direktnih savjetovanja u skladu sa članom 10. koristiti bilo koji jezik.				
<p>Član 15.</p> <p>Odnos prema drugim pravnim instrumentima i drugim aranžmanima</p> <p>1. Ako se ostalim pravnim instrumentima ili aranžmanima omogućava da se ciljevi ove Okvirne odluke produže ili pomaže pojednostavljivanje ili olakšavanje postupka razmjene informacija između nacionalnih organa o njihovim krivičnim postupcima, direktnih savjetovanja i nastojanja oko postizanja konsenzusa o bilo kojem djelotvornom rješenju sa ciljem izbjegavanja štetnih posljedica koje proizlaze iz uporednih postupaka, države članice mogu:</p> <p>(a) nastaviti sa primjenom bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili aranžmana koji su na snazi nakon što ova Okvirna odluka stupa na snagu;</p> <p>(b) sklopiti bilateralne ili multilateralne sporazume ili aranžmane nakon što ova Okvirna odluka stupa na snagu.</p> <p>2. Sporazumi i aranžmani iz stava 1. ni u kojem slučaju ne utiču na odnose sa državama članicama koje nisu njihove potpisnice.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 16.</p> <p>Sprovođenje</p> <p>Države članice preuzimaju mjere potrebne za usklađivanje sa odredbama ove Okvirne odluke do 15. juna 2012.</p> <p>Države članice do 15. juna 2012. proslijeđuju Glavnom sekretarijatu Savjeta i Komisiji tekst odredaba kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obaveze iz ove Okvirne odluke.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 17.</p> <p>Izvještaj</p> <p>Komisija do 15. decembra 2012. podnosi Evropskom parlamentu i Savjetu izvještaj u kojem ocjenjuje u kojem su se obimu države članice pridržavale ove Okvirne odluke, zajedno sa zakonodavnim predlozima, ako je potrebno.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 18.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

Stupanje na snagu Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i> .				
DIREKTIVA 2012/13/EU				
Član 1. Predmet Ovom Direktivom se utvrđuju pravila o pravu na informisanje osumnjičenog ili okrivljenog o njihovim pravima u krivičnom postupku i optužbama protiv njih. Njome se takođe utvrđuju pravila o pravu na informisanje lica koja su predmet evropskog naloga za hapšenje o njihovim pravima.	<p>Prava traženog lica Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da uzme branioca, b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem, c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja, d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori; 	Potpuno usklađeno		
Član 2. Područje primjene 1. Ova Direktiva se primjenjuje od trenutka kada nadležni organi država članica obavijeste lica da su osumnjičena ili okrivljena za počinjenje krivičnog djela pa do završetka postupka, pri čemu se misli na konačno rješavanje pitanja da li je osumnjičeni ili okrivljeni počinio krivično djelo, uključujući, ako je to potrebno, određivanje sankcije i odlučivanje o žalbi. 2. Kada je pravom države članice predviđeno izricanje sankcija za lakša djela od strane organa koja nisu sudovi nadležni u krivičnim stvarima, a izricanje takve sankcije se može pobijati podnošenjem žalbe takvom sudu, ova Direktiva se primjenjuje samo na postupke pred tim sudom, nakon podnošenja takve	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima,</p>	Potpuno usklađeno		

žalbe.	<p>Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p> <p>Prava traženog lica</p> <p>Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> 3) pravu na pravne ljekove, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na žalbu protiv rješenja o određivanju mjera nadzora i pritvora radi predaje, b) pravo na žalbu protiv rješenja o predaji; 	
<p>Član 3.</p> <p>Pravo na informisanje o pravima</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da se osumnjičenima ili okrivljenima hitno pruže informacije barem o sljedećim procesnim pravima, kako se primjenjuju prema nacionalnom pravu, kako bi im se omogućilo djelotvorno ostvarivanje tih prava:</p> <p>(a) pravo pristupa pravnom zastupniku;</p> <p>(b) pravo na besplatan pravni savjet i uslovi za dobijanje takvog savjeta;</p> <p>(c) pravo na informisanost o optužbama u skladu sa članom 6.,</p> <p>(d) pravo na tumačenje i prevođenje;</p> <p>(e) pravo na uskraćivanje iskaza.</p> <p>2. Države članice obezbjeđuju da se informacije pružene u skladu sa stavom 1.daju usmeno ili u pisanom obliku, na jednostavnom i razumljivom jeziku, uzimajući u obzir posebne potrebe ranjivih osumnjičenih ili ranjivih okrivljenih.</p>	<p>Prava traženog lica</p> <p>Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da uzme branioca, b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem, c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja, d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori; 2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na sudskog tumača, b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku; 4) pravu na obavještavanje, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice, 	Potpuno usklađeno

	<p>b) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice;</p> <p>6) pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu;</p> <p>(3) Ako pisana pouka iz stava 2 ovog člana nije sačinjena i uručena u skladu sa stavom 1 ovog člana, traženo lice o svojim pravima biće poučeno usmeno, a pisana pouka na jeziku koji razumije biće mu uručena naknadno, u najkraćem mogućem roku.</p>		
<p>Član 4.</p> <p>Obavještenje o pravima kod lišenja slobode</p> <p>1. Države članice obezbeđuju da osumnjičeni ili okrivljeni koji su lišeni slobode ili zadržani hitno dobiju pisano obavještenje o pravima. Omogućava im se da pročitaju obavještenje o pravima i smiju ga držati u svom posjedu cijelo vrijeme dok im je sloboda oduzeta.</p> <p>2. Osim informacija navedenih u članu 3., obavještenje o pravima iz stava 1. ovog člana sadrži informacije o sljedećim pravima, kako se ona primjenjuju prema nacionalnom pravu:</p> <p>(a) pravo pristupa spisu predmeta;</p> <p>(b) pravo obavještavanja konzularnih organa i jednog lica;</p> <p>(c) pravo pristupa hitnoj ljekarskoj pomoći; i</p> <p>(d) najveći mogući broj sati ili dana za vrijeme kojih osumnjičeni ili okrivljeni mogu biti lišeni slobode prije njihovog izvođenja pred pravosudni organ.</p> <p>3. Obavještenje o pravima takođe sadrži temeljne informacije o svakoj mogućnosti pobijanja zakonitosti lišenja slobode prema nacionalnom pravu; ostvarivanja preispitivanja zadržavanja; ili podnošenja zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu.</p> <p>4. Obavještenje o pravima sastavlja se na jednostavnom i razumljivom jeziku. Primjer obrasca obavještenja o pravima naveden je u Prilogu I.</p>	<p>Prava traženog lica</p> <p>Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <p>1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata:</p> <p>a) pravo da uzme branioca,</p> <p>b) pravo na sastanak i komunikaciju sa branicom,</p> <p>c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja,</p> <p>d) pravo da odredi branika u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branika, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branika koji će pružiti pomoć braniku koji je određen u Crnoj Gori;</p> <p>2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata:</p> <p>a) pravo na sudskog tumača,</p> <p>b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku;</p> <p>3) pravu na pravne ljekove, koje obuhvata:</p> <p>a) pravo na žalbu protiv rješenja o određivanju mera nadzora i pritvora radi predaje,</p> <p>b) pravo na žalbu protiv rješenja o predaji;</p> <p>4) pravu na obavještavanje, koje obuhvata:</p>	Potpuno usklađeno	

<p>5. Države članice obezbeđuju da osumnjičeni ili okrivljeni dobiju obavještenje o pravima napisano na jeziku koji oni razumiju. Ako obavještenje o pravima nije dostupno na odgovarajućem jeziku, osumnjičeni ili okrivljeni se o svojim pravima informiše usmeno na jeziku koji razumije. Obavještenje o pravima na jeziku koji oni razumiju predaje im se bez nepotrebnog odlaganja.</p>	<p>a) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice, b) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice; 5) pravu na uvid u spise predmeta; 6) pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu; 7) pravu na medicinsku pomoć. (3) Ako pisana pouka iz stava 2 ovog člana nije sačinjena i uručena u skladu sa stavom 1 ovog člana, traženo lice o svojim pravima biće poučeno usmeno, a pisana pouka na jeziku koji razumije biće mu uručena naknadno, u najkraćem mogućem roku. (4) Traženo lice prilikom prvog saslušanja mora imati branioca. Ako traženo lice samo ne uzme branioca, sudija za istragu će mu postaviti branioca po službenoj dužnosti, po redoslijedu sa spiska Advokatske komore Crne Gore.</p>	
<p>Član 5. Obavještenje o pravima u postupku povodom evropskog naloga za hapšenje</p> <p>1. Države članice obezbeđuju da lica koje su uhićene zbog izvršenja evropskog naloga za hapšenje hitno dobiju odgovarajuću obavještenje o pravima koja sadrži informacije o njihovim pravima u skladu sa pravom kojim se u državi članici izvršenja sprovodi Okvirna odluka 2002/584/PUP.</p> <p>2. Obavještenje o pravima sastavlja se na jednostavnom i razumljivom jeziku. Primjer obrasca naveden je u Prilogu II.</p>	<p>Prava traženog lica Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <p>1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata: a) pravo da uzme branioca, b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem, c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja, d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori;</p> <p>2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata: a) pravo na sudskog tumača, b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i</p>	<p>Potpuno uskladeno</p>

	<p>bitnih dokumenata u postupku;</p> <p>3) pravu na pravne ljekove, koje obuhvata:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na žalbu protiv rješenja o određivanju mjera nadzora i pritvora radi predaje, b) pravo na žalbu protiv rješenja o predaji; <p>4) pravu na obavještavanje, koje obuhvata:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice, b) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice; <p>5) pravu na uvid u spise predmeta;</p> <p>6) pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu;</p> <p>7) pravu na medicinsku pomoć.</p>		
<p>Član 6.</p> <p>Pravo na informisanje o optužbama</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da osumnjičeni ili okrivljeni dobiju informacije o krivičnim djelima za koja se sumnjiče ili za čije počinjenje su okrivljeni. Te se informacije dostavljaju hitno i uz toliko detalja koliko je potrebno kako bi se obezbijedila pravičnost postupka i djelotvorno ostvarivanje prava na obranu.</p> <p>2. Države članice obezbjeđuju da osumnjičeni ili okrivljeni koji su lišeni slobode ili zadržani budu informisani o razlozima njihovog lišenja slobode ili zadržavanja, uključujući o krivičnom djelu za koje se sumnjiče ili za čije počinjenje su okrivljeni.</p> <p>3. Države članice obezbjeđuju da se najkasnije po dostavljanju optužnice суду, pruže detaljne informacije o optužbama, uključujući vrstu i pravnu kvalifikaciju krivičnog djela, kao i vrstu učestvovanja od strane okrivljenog lica.</p> <p>4. Države članice obezbjeđuju da osumnjičeni ili okrivljeni budu hitno obaviješteni o svim promjenama informacija koje su pružene u skladu sa ovim članom, kada je to potrebno radi obezbjeđenja pravičnosti postupka.</p>	<p>Shodna primjena</p> <p>Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stećene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	<p>Pravo na informisanje o optužbama je propisano Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)</p>	

Član 7.**Pravo pristupa spisu predmeta**

1. Kada je lice lišeno slobode ili zadržano u bilo kojoj fazi krivičnog postupka, države članice obezbeđuju da dokumenti povezani sa predmetnim slučajem koji se nalaze u posjedu nadležnih organa, a koji su ključni za djelotvorno pobijanje, u skladu sa nacionalnim pravom, zakonitosti lišenja slobode ili zadržavanja, budu dostupni licima lišenim slobode ili njihovim advokatima.
2. Države članice obezbeđuju da tim licima ili njihovim advokatima bude zajamčen pristup barem svim onim materijalnim dokazima koji se nalaze u posjedu nadležnih organa, bez obzira na to jesu li ti dokazi u korist ili na štetu osumnjičenog ili okrivljenog, kako bi se obezbijedila pravičnost postupka i kako bi oni pripremili obranu.
3. Ne dovodeći u pitanje stav 1., pristup materijalima iz stava 2., obezbeđuje se pravovremeno kako bi se omogućilo djelotvorno ostvarivanje prava na obranu, a najkasnije prilikom podnošenja optužnice sudu na razmatranje. Ako u posjedu nadležnih organa dođu dodatni materijalni dokazi, pristup tim dokazima se obezbeđuje pravovremeno kako bi se omogućilo njihovo razmatranje.
4. Odstupajući od stava 2. i 3., kao i pod uslovom da se time ne dovodi u pitanje pravo na pravično suđenje, pristup određenim materijalima može se uskratiti, kada bi takav pristup mogao dovesti do ozbiljnog ugrožavanja života ili temeljnih prava drugog lica, ili ako bi takvo uskraćivanje bilo prijeko potrebno radi zaštite važnog javnog interesa, kao što je to u slučajevima kada bi pristup mogao ugroziti istragu koja je u toku ili ozbiljno našteti nacionalnoj bezbjednosti države članice u kojoj se vodi krivični postupak. Države članice obezbeđuju da, u skladu sa postupcima nacionalnog prava, odluka o uskraćivanju pristupa određenim materijalima u skladu sa ovim stavom, bude donesena od strane pravosudnog organa ili da barem podliježe preispitivanju od strane suda.
5. Pristup, kako je naveden u ovom članu, obezbeđuje se besplatno

**Shodna primjena
Član 13**

Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.

Pravo pristupa spisu predmeta optužbama je propisano Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)

<p>Član 8.</p> <p>Vođenje evidencije i pravni lijekovi</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da kada se informacije pružaju osumnjičenima ili okrivljenima u skladu sa članovima od 3. do 6., o tome se vodi evidencija u skladu sa postupkom evidentiranja, koji je utvrđen u pravu konkretnе države članice.</p> <p>2. Države članice obezbjeđuju da osumnjičeni ili okrivljeni ili njihovi advokati imaju pravo pobijati, u skladu sa postupcima nacionalnog prava, moguće propuštanje ili odbijanje nadležnih organa da pruže informacije u skladu sa ovom Direktivom.</p>	<p>Shodna primjena</p> <p>Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stećene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>		<p>Vođenje zapisnika je propisano Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)</p>
<p>Član 9.</p> <p>Osposobljavanje</p> <p>Ne dovodeći u pitanje nezavisnost sudova i razlike u organizaciji pravosuđa unutar Unije, države članice zahtijevaju od nadležnih za osposobljavanje sudija, državnih tužilaca, pravnih zastupnika, policije i zaposlenih u pravosuđu koji su uključeni u krivične postupke da osiguraju odgovarajuće osposobljavanje poštujući ciljeve ove Direktive.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>		<p>Obuka nosilaca pravosudnih funkcija je propisana Zakonom o Centru za obuku u sudstvu i državnom tužilaštvu („Sl list CG“, br. 58/2015)</p>
<p>Član 10.</p> <p>Klauzula o ograničavanju ili odstupanju</p> <p>Ništa iz ove Direktive ne može se tumačiti kao ograničavanje ili odstupanje od prava ili jemstava u postupku, koja su obezbijeđena prema Povelji, ECHR-u, drugim mjerodavnim odredbama međunarodnog prava ili prava bilo koje države članice kojima se pruža viši nivo zaštite</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>	
<p>Član 11.</p> <p>Prenos</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje sa ovom Direktivom do 2. juna 2014.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>	

2. Države članice dostavljaju tekst tih mjera Komisiji. 3. Kada države članice donose te mjere, one sadrže upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihovog službenog objavlјivanja. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.			
Član 12. Izvještaj Komisija do 2. juna 2015. podnosi izvještaj Evropskom parlamentu i Savjetu, u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjeru radi usklađivanja sa ovom Direktivom, kao i njemu prema potrebi prilaže zakonodavne predloge.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
Član 13. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavlјivanja u <i>Služenom listu Evropske unije</i> .	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
Član 14. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu sa Ugovorima.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
DIREKTIVA 2013/48/EU			
Član 1. Predmet Ovom Direktivom se utvrđuju minimalna pravila vezana uz prava osumnjičenih i optuženih lica u krivičnom postupku, kao i lica koje podliježu postupcima u skladu sa Okvirnom odlukom 2002/584/PUP („Postupak na osnovu evropskog naloga za hapšenje”) kako bi imala pravo na pristup pravnom zastupniku, na obavještavanje treće strane o oduzimanju slobode i o pravu na komunikaciju sa trećim licima i konzularnim organima tokom trajanja oduzimanja slobode.	Prava traženog lica Član 24 (1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu liшенom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.	Potpuno usklađeno	
Član 2. Područje primjene 1. Ova Direktiva se primjenjuje na osumnjičena ili optužena lica u krivičnom postupku od trenutka kada su im nadležni organi	Prava traženog lica Član 24 (1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu liшенom slobode biće uručena pisana pouka na	Potpuno usklađeno	

<p>države članice, putem službenog obavještenja ili na drugi način, ukazali na to da su osumnjičeni ili optuženi za počinjenje krivičnog djela, i nezavisno od toga da li im je oduzeta sloboda ili ne. Primjenjuje se do završetka postupaka, što podrazumijeva konačno razjašnjenje pitanja da li je osumnjičeno ili optuženo lice počinilo krivično djelo, uključujući, gdje je to primjenjivo, osuđivanje i rješavanje bilo kakve žalbe.</p> <p>2. Ova Direktiva se primjenjuje na lica koja podliježu postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje (traženog lica) od trenutka njihovog lišenja slobode u državi članici izvršenja u skladu sa članom 10.</p> <p>3. Ova Direktiva se takođe primjenjuje, pod istim uslovima koji su predviđeni u stavu 1., na lica koja nisu osumnjičena ili optužena lica, a koje tokom ispitivanja policije ili drugog organa odgovornog za sprovođenje zakona, postanu osumnjičena ili optužena lica.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje pravo na pošteno suđenje, u pogledu lakših kažnjivih djela:</p> <p>(a)ako je pravom države članice predviđeno izricanje sankcija od strane organa koje nije sud nadležan za krivične stvari, a na izricanje takve sankcije može se uložiti žalba ili je moguće izvršiti upućivanje na takav sud; ili</p> <p>(b)ako se oduzimanje slobode ne može izreći kao sankcija, ova Direktiva se primjenjuje samo na postupke pred sudovima nadležnim u krivičnim stvarima .</p> <p>U svakom slučaju, ova Direktiva se primjenjuje u potpunosti kada je osumnjičenom ili optuženom licu oduzeta sloboda, nezavisno od faze krivičnog postupka.</p>	<p>njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da uzme branioca, b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem, c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja, d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori; 2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na sudskog tumača, b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku; 3) pravu na pravne ljekove, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na žalbu protiv rješenja o određivanju mjera nadzora i pritvora radi predaje, b) pravo na žalbu protiv rješenja o predaji; 4) pravu na obavještavanje, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice, b) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice; 5) pravu na uvid u spise predmeta; 6) pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu; 7) pravu na medicinsku pomoć. <p>(3) Ako pisana pouka iz stava 2 ovog člana nije sačinjena i uručena u skladu sa stavom 1 ovog člana, traženo lice o</p>	
---	---	--

	<p>svojim pravima biće poučeno usmeno, a pisana pouka na jeziku koji razumije biće mu uručena naknadno, u najkraćem mogućem roku.</p>		
<p>Član 3.</p> <p>Pravo na pristup pravnom zastupniku u krivičnom postupku</p> <p>1. Države članice obezbeđuju da osumnjičena ili optužena lica imaju pravo na pristup pravnom zastupniku u takvom trenutku i na takav način da konkretnom licu omogućavaju praktično i djelotvorno ostvarivanje svojih prava odbrane.</p> <p>2. Osumnjičena ili optužena lica imaju pristup pravnom zastupniku bez nepotrebnog odlaganja. U svakom slučaju, osumnjičena ili optužena lica imaju pristup pravnom zastupniku od bilo kojeg od sljedećih trenutaka, zavisno od toga koji je od njih najraniji:</p> <p>(a)prije nego što su ispitani od strane policije ili drugog organa zaduženog za ssprovođenje zakona ili pravosudnog organa;</p> <p>(b)po izvršenju istražne radnje ili radnje prikupljanja dokaza, u skladu sa stavom 3. tačkom (c), od strane istražnih ili drugih nadležnih organa;</p> <p>(c)bez nepotrebnog odlaganja nakon oduzimanja slobode;</p> <p>(d)ako su pozvani na sud nadležan za krivične stvari, pravovremeno prije nego što se pojave pred tim sudom.</p> <p>3. Pravo na pristup pravnom zastupniku obuhvata sljedeće:</p> <p>(a)države članice obezbeđuju da osumnjičena ili optužena lica imaju pravo na privatni sastanak i komunikaciju sa pravnim zastupnikom koji ih zastupa, uključujući prije ispitivanja od strane policije ili od strane drugog organa odgovornog za sprovođenje zakona ili pravosudnog organa;</p> <p>(b)države članice obezbeđuju da osumnjičena ili optužena lica imaju pravo na prisutnost svog pravnog zastupnika, kao i pravo da on djelotvorno učestvuje u ispitivanju. Takvo je učestvovanje u skladu sa postupcima utvrđenim nacionalnim</p>	<p>Prava traženog lica</p> <p>Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <p>1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata:</p> <p>a) pravo da uzme branioca,</p> <p>b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem,</p> <p>c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja,</p> <p>d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori;</p> <p>Shodna primjena</p> <p>Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	Potpuno usklađeno	

pravom, pod uslovom da takvi postupci ne dovode u pitanje djelotvorno ostvarenje i bit konkretnog prava. Ako pravni zastupnik učestvuje u ispitivanju, činjenica da se takvo učestvovanje dogodilo bilježi se koristeći postupak bilježenja u skladu sa pravom konkretne države članice;

(c)države članice obezbeđuju da osumnjičena ili optužena lica imaju, kao minimum, pravo da njihov pravni zastupnik prisustvuje sljedećim istražnim radnjama ili radnjama prikupljanja dokaza, ako su kao i radnje predviđene nacionalnim pravom i ako se od osumnjičenih ili optužene lica zahtijeva ili joj je dopušteno da posjeće:

i. dokazne radnje prepoznavanja;

ii. suočavanja;

iii. rekonstrukcije zločina.

4. Države članice nastoje št informacije učiniti dostupnima kako bi osumnjičenim ili optuženim licima olakšale pribavljanje pravnog zastupnika.

Nezavisno od odredaba nacionalnog prava u pogledu obavezne prisutnosti pravnog zastupnika, države članice pronalaze potrebne načine obezbeđivanja da osumnjičena ili optužena lica kojima je oduzeta sloboda budu u položaju da djelotvorno ostvare svoje pravo na pristup pravnom zastupniku, osim ako su se odrekle tog prava u skladu sa članom 9.

5. U izuzetnim okolnostima i samo tokom faze koja prethodi sudskom postupku, države članice mogu privremeno odstupiti od primjene stava 2. tačke (c) ako zemljopisna udaljenost onemogućava pravo na pristup pravnom zastupniku bez nepotrebnog odlaganja nakon oduzimanja slobode.

6. U izuzetnim okolnostima i samo tokom faze koja prethodi sudskom postupku, države članice mogu privremeno odstupiti od primjene prava iz stava 3. u mjeri u kojoj je to opravdano, s obzirom na posebne okolnosti slučaja, na osnovu jednog od

<p>sljedećih uvjerljivih razloga:</p> <p>(a)ako postoji hitna potreba za sprječavanjem ozbiljnih štetnih posljedica po život, slobodu ili fizički integritet lica;</p> <p>(b)ako je preduzimanje trenutnog djelovanja istražnih organa nužno za sprječavanje značajnih opasnosti za krivični postupak.</p>			
<p>Član 4. Povjerljivost</p> <p>Države članice poštuju povjerljivost komunikacije između osumnjičenih ili optuženih lica i njihovog pravnog zastupnika u ostvarivanju prava na pristup pravnom zastupniku predviđenog ovom Direktivom. Ta komunikacija uključuje sastanke, korespondenciju, telefonske razgovore i druge oblike komunikacije dopuštene nacionalnim pravom.</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>		<p>Komunikacija između okrivljenog i branioca je propisana Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)</p>
<p>Član 5. Pravo na obavještavanje trećeg lica u slučaju oduzimanja slobode</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da osumnjičena ili optužena lica kojima je oduzeta sloboda imaju pravo da barem jedno lice, kao što su srodnik ili poslodavac, koje sami imenuju, bude obaviješteno o oduzimanju slobode, bez nepotrebnog odlaganja ako tako žele.</p> <p>2. Ako je osumnjičene ili optužene lice dijete, države članice obezbjeđuju da nosilac roditeljske odgovornosti za dijete što je prije moguće bude obaviješten o oduzimanju slobode i o pripadajućim razlozima, osim ako bi to bilo protivno najboljim interesima djeteta, u kojem se slučaju obavještava drugo odgovarajuća odraslo lice. Za potrebe ovog stava, lice mlađe od</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>		<p>Materija je propisana Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)</p>

<p>18 godina smatra se djetetom.</p> <p>3. Države članice mogu privremeno odstupiti od primjene prava iz stava 1. i 2. ako je to opravdano s obzirom na posebne okolnosti slučaja na osnovu jednog ili više sljedećih uvjerljivih razloga:</p> <p>(a)ako postoji hitna potreba za sprječavanjem ozbiljnih štetnih posljedica po život, slobodu ili fizički integritet lica;</p> <p>(b)ako postoji hitna potreba za sprječavanjem situacije u kojoj bi krivični postupak mogao biti ozbiljno ugrožen.</p> <p>4. Ako države članice privremeno odstupi od primjene prava iz stava 2., one obezbeđuju da nadležni organ odgovoran za zaštitu dobrobiti djeteta bude obaviješten bez nepotrebnog odlaganja o oduzimanju slobode djeteta.</p>				
<p>Član 6.</p> <p>Pravo na komunikaciju, tokom trajanja oduzimanja slobode, sa trećim licima</p> <p>1. Države članice obezbeđuju da osumnjičena ili optužena lica kojima je oduzeta sloboda imaju pravo na komunikaciju bez nepotrebnog odlaganja sa barem jednom trećom osobom, na primjer rođakom kojeg sami imenuju.</p> <p>2. Države članice mogu ograničiti ili odložiti ostvarenje prava navedenog u stavu 1. u pogledu nužnih zahtjeva ili razmjernih operativnih zahtjeva.</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>		<p>Materija je propisana Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)</p>	
<p>Član 7.</p> <p>Pravo na komunikaciju sa konzularnim organima</p> <p>1. Države članice obezbeđuju da osumnjičena ili optužena lica koje su strani državljanji, a kojima je oduzeta sloboda, imaju pravo obavještenja konzularnog organa države čiji su državljanji o oduzimanju slobode bez nepotrebnog odlaganja i</p>	<p>Prava traženog lica Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu liшенom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>komunicirati sa tim organima ako tako žele. Međutim, ako osumnjičena ili optužena lica imaju dva ili više državljanstava, mogu odabrati koji će konzularni organ, ako i jedan, biti obaviješten o oduzimanju slobode i sa kim žele komunicirati.</p> <p>2. Osumnjičena ili optužena lica imaju pravo na posjetu od strane konzularnih organa, pravo na razgovor i korespondenciju sa njima kao i pravo da njihov konzularni organ organizuje pravno zastupanje, shodno dogovoru sa tim organima i željama konkretnih osumnjičenih ili optuženih lica.</p> <p>3. Ostvarivanje prava utvrđenih u ovom članu može se urediti nacionalnim pravom ili postupcima, pod uslovom da takvo pravo ili postupci omogućavaju da se u cijelosti postigne svrha tih prava.</p>	<p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <p>4) pravu na obavještavanje, koje obuhvata:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice, b) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice; 	
<p>Član 8.</p> <p>Opšti uslovi za sprovođenje privremenih odstupanja</p> <p>1. Sva privremena odstupanja na osnovu člana 3. stava 5. ili 6., ili na osnovu člana 5. stava 3.</p> <p>(a) srazmjerna su i ne prelaze okvir onog što je potrebno;</p> <p>(b) strogo su vremenski ograničena;</p> <p>(c) ne zasnivaju se isključivo na vrsti ili težini navodnog krivičnog djela; i</p> <p>(d) ne dovode u pitanje cjelokupnu pravičnost postupka.</p> <p>2. Privremena odstupanja na osnovu člana 3. stava 5. ili 6. mogu se odobriti isključivo propisno obrazloženom odlukom koja se donosi zavisno do slučaja, a donose je pravosudni organ ili drugi nadležni organ, pod uslovom da se odluka može predati na sudsko preispitivanje. Propisno obrazložena odluka bilježi se koristeći postupak bilježenja u skladu sa pravom konkretnе države članice.</p> <p>3. Privremena odstupanja na osnovu člana 5. stava 3. mogu se odobriti isključivo zavisno od slučaja, a donose je pravosudni organ ili drugi nadležni organ, pod uslovom da se odluka može predati na sudsko preispitivanje</p>	<p>Shodna primjena</p> <p>Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	<p>Materija je propisana Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)</p>

<p>Član 9. Odricanje od prava</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje nacionalno pravo koje zahtijeva obaveznu prisutnost ili pomoći pravnog zastupnika, države članice obezbjeđuju, u pogledu svakog odricanja od prava iz Člana 3. i 10.:</p> <p>(a) da osumnjičeno ili optuženo lice primi, u usmenom ili pisanim obliku, jasne i zadovoljavajuće informacije na jednostavnom i razumljivom jeziku o sadržaju konkretnog prava i mogućim posljedicama odricanja od njega; i</p> <p>(b) da se odricanje od prava daje dobrovoljno i nedvosmisleno.</p> <p>2. Odricanje od prava koje se može dati u usmenom ili pisanim obliku, bilježi se, kao i okolnosti u kojima je ono izjavljeno, koristeći postupak bilježenja u skladu sa pravom konkretne države članice.</p> <p>3. Države članice obezbjeđuju da osumnjičena ili optužena lica mogu naknadno opozvati odricanje od prava, u bilo kojem trenutku tokom krivičnog postupka i da budu obavješteni o toj mogućnosti. Takav opoziv stupa na snagu od trenutka kad je učinjen.</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	<p>Materija je propisana Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)</p>	
<p>Član 10. Pravo na pristup pravnom zastupniku u postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da traženo lice ima pravo na pristup pravnom zastupniku u državi članici izvršenja po lišenju slobode na osnovu evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>2. Uzimajući u obzir sadržaj prava na pristup pravnom zastupniku u državi članici izvršenja, traženog lice imaju sljedeća prava u toj državi članici:</p> <p>(a) pravo na pristup pravnom zastupniku na takav način i u takvom trenutku koji omogućava traženim licima da ostvare svoja prava djelotvorno i u svakom slučaju, bez nepotrebnog odlaganja od trenutka oduzimanja slobode;</p> <p>(b) pravo na sastanak i komunikaciju sa pravnim zastupnikom</p>	<p>Prava traženog lica Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <p>1) pravu na pravnu pomoći, koje obuhvata:</p> <p>a) pravo da uzme branioca,</p> <p>b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem,</p> <p>c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja,</p> <p>d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoći da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	

<p>koji ih zastupa;</p> <p>(c)pravo na prisutnost njihovog pravnog zastupnika i, u skladu sa postupcima utvrđenim nacionalnim pravom, na njegovo učestvovanje u saslušanju traženog lica od strane izvršnog pravosudnog organa. Ako pravni zastupnik učestvuje tokom saslušanja, to se bilježi koristeći postupak bilježenja u skladu sa pravom konkretnе države članice.</p> <p>3. Prava predviđena u članovima 4., 5., 6., 7., 9. i, ako se primjenjuje privremeno odstupanje na osnovu člana 5. stava 3., u članu 8. primjenjuju se, <i>mutatis mutandis</i>, na postupak za evropski nalog za hapšenje u državi izvršenja.</p> <p>4. Nadležni organ u državi izvršenja, bez nepotrebnog odlaganja nakon oduzimanja slobode, obavještava tražena lica da imaju pravo da imenuju pravnog zastupnika u državi članici koja je izdala nalog. Uloga tog pravnog zastupnika u državi članici koja je izdala nalog je da pomogne pravnom zastupniku u državi članici izvršenja na način da pruži tom pravnom zastupniku informacije i savjet sa ciljem djelotvornog ostvarivanja prava traženih lica na osnovu Okvirne odluke Savjeta 2002/584/PUP.</p> <p>5. Ako tražena lica žele da ostvare pravo na imenovanje pravnog zastupnika u državi članici koja je izdala nalog i nemaju već takvog pravnog zastupnika, nadležni organ u državi članici izvršenja odmah obavještava nadležni organ u državi članici koja je izdala nalog. Nadležni organ te države članice, bez nepotrebnog odlaganja, pruža informacije traženom licu kako bi mu olakšala da imenuje tog pravnog zastupnika.</p> <p>6. Pravo traženog lica da imenuje pravnog zastupnika u državi članici koja je izdala nalog ne dovodi u pitanje vremenske rokove određene u Okvirnoj odluci Savjeta 2002/584/PUP niti obavezu izvršnog pravosudnog organa da odluči, u okviru tih vremenskih rokova i uslova određenih na osnovu Okvirne odluke Savjeta, hoće li biti izvršena predaja tog lica.</p>	<p>pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori;</p> <p>2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na sudskog tumača, b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku; <p>3) pravu na pravne ljekove, koje obuhvata:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na žalbu protiv rješenja o određivanju mjera nadzora i pritvora radi predaje, b) pravo na žalbu protiv rješenja o predaji; <p>4) pravu na obavlještanje, koje obuhvata:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice, b) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice; <p>5) pravu na uvid u spise predmeta;</p> <p>6) pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu;</p> <p>7) pravu na medicinsku pomoć.</p> <p>(3) Ako pisana pouka iz stava 2 ovog člana nije sačinjena i uručena u skladu sa stavom 1 ovog člana, traženo lice o svojim pravima biće poučeno usmeno, a pisana pouka na jeziku koji razumije biće mu uručena naknadno, u najkraćem mogućem roku.</p> <p>(4) Traženo lice prilikom prvog saslušanja mora imati branioca. Ako traženo lice samo ne uzme branioca, sudija za istragu će mu postaviti branioca po službenoj dužnosti, po redoslijedu sa spiska Advokatske komore Crne Gore.</p>	
---	--	--

<p>Član 11. Pravna pomoć</p> <p>Ova Direktiva ne dovodi u pitanje nacionalno pravo u pogledu pravne pomoći koja se primjenjuje u skladu sa Poveljom i EKLJP-om.</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 12. Pravni lijekovi</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da osumnjičena ili optužena lica u krivičnom postupku, kao i tražena lica u postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje, imaju djelotvoran pravni lijek u okviru nacionalnog prava u slučaju kršenja njihovih prava iz ove Direktive.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje nacionalna pravila i sisteme o prihvatljivosti dokaza, države članice obezbjeđuju, tokom krivičnog postupka, prilikom procjene izjava koje su dali osumnjičena ili optužena lica ili dokaza prikupljenih uslijed kršenja njihova prava na pravnog zastupnika ili u slučajevima kad je odstupanje od tog prava bilo odobreno u skladu sa članom 3. stavom 6., poštovanje prava odbrane i pravičnosti postupka.</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>
<p>Član 13. Ugrožena lica</p> <p>Države članice obezbjeđuju da se posebne potrebe ugroženih osumnjičenih i ugroženih optuženih lica uzimaju u obzir prilikom primjene ove Direktive.</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

	postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stećene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.		
<p>Član 14.</p> <p>Klaузula o nesmanjivanju</p> <p>Nijedan dio ove Direktive ne shvata se kao ograničavanje ili odstupanje od bilo kojih prava ili procesnih zaštitnih mjera utvrđenih u Povelji o osnovnim pravima, EKLJP-u ili drugim relevantnim odredbama međunarodnog prava ili prava bilo koje države članice koja omogućava veći stepen zaštite.</p>	<p>Načelo poštovanja osnovnih prava</p> <p>Član 2</p> <p>(1) Sprovođenje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvrđenih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije.</p>	Potpuno usklađeno	
<p>Član 15.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje sa ovom Direktivom do 27. novembra 2016. One o tome odmah obavještavaju Komisiju.</p> <p>2. Kada države članice donose ove mjere, kao i mjere prilikom njihovog službenog objavljivanja sadrže upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo upućivanje. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>3. Države članice Komisiji dostavljaju tekst mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
<p>Član 16.</p> <p>Izvještaj</p> <p>Komisija do 28. novembra 2019. podnosi izvještaj Evropskom parlamentu i Savjetu, procjenjujući obim u kojem su države članice donijele nužne mjere sa ciljem usklađivanja sa ovom Direktivom, uključujući evaluaciju primjene člana 3. stava 6. u vezi sa članom 8. stavovima 1. i 2., zajedno sa zakonodavnim predlozima ako je to potrebno.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	

<p>Član 17. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i>.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
<p>Član 18. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu sa Ugovorima.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
DIREKTIVA (EU) 2016/1919			
<p>Član 1. Predmet</p> <p>1. Ovom Direktivom se utvrđuju zajednička minimalna pravila o pravu na pravnu pomoć za:</p> <p>(a) osumnjičene i okrivljene u krivičnom postupku; i</p> <p>(b) lica koje podliježu postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje na osnovu Okvirne odluke 2002/584/PUP (traženog lica).</p> <p>2. Ovom Direktivom se dopunjaju direktive 2013/48/EU i (EU) 2016/800. Ništa u ovoj Direktivi ne tumači se kao ograničenje prava predviđenih u tim direktivama.</p>	<p>Prava traženog lica Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da uzme branioca, b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem, c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja, d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori; 2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na sudskog tumača, b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku; 3) pravu na pravne ljekove, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo na žalbu protiv rješenja o određivanju mjera nadzora i pritvora radi predaje, b) pravo na žalbu protiv rješenja o predaji; 4) pravu na obavještavanje, koje obuhvata: <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice, 	Potpuno usklađeno	

	<p>b) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice;</p> <p>5) pravu na uvid u spise predmeta;</p> <p>6) pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu;</p> <p>7) pravu na medicinsku pomoć.</p>		
<p>Član 2. Područje primjene</p> <p>1. Ova Direktiva se primjenjuje na osumnjičene i okrivljene u krivičnom postupku koji imaju pravo na pristup pravnom zastupniku na osnovu Direktive 2013/48/EU i:</p> <p>(a) kojima je oduzeta sloboda,</p> <p>(b) kojima mora pomagati pravni zastupnik u skladu sa pravom Unije ili nacionalnim pravom; ili</p> <p>(c) od kojih se traži ili kojima se dopušta da prisustvuju istražnoj radnji ili radnji povezanoj sa prikupljanjem dokaza koja obuhvata najmanje sljedeće:</p> <p>i. dokazne radnje prepoznavanja;</p> <p>ii. suočavanja;</p> <p>iii. rekonstrukcije događaja na mjestu počinjenja krivičnog djela.</p> <p>2. Ova se Direktiva takođe primjenjuje, od trenutka lišenja slobode u državi članici izvršenja, na traženo lice koje imaju pravo na pristup pravnom zastupniku na osnovu Direktive 2013/48/EU.</p> <p>3. Ova Direktiva se pod uslovima jednakim onima iz stava 1. primjenjuje i na lica koja prvobitno nisu bila osumnjičena ili okrivljena, ali su to postala tokom ispitivanja koje sprovodi</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	<p>Materija je propisana Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)</p>	

<p>policia ili neki drugi organ krivičnog gonjenja.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje pravo na pošteno suđenje, u pogledu lakših kažnjivih djela:</p> <p>(a)ako je pravom države članice predviđeno da sankciju izriče organ koji nije sud nadležan u krivičnim stvarima, a na izricanje te sankcije može se podnijeti žalba pred takvim sudom ili se predmet izricanja te sankcije može uputiti takvom sudu; ili</p> <p>(b)ako se oduzimanje slobode ne može izreći kao sankcija, ova Direktiva se primjenjuje samo na postupke pred sudom nadležnim u krivičnim stvarima .</p> <p>Ova Direktiva se u svakom slučaju primjenjuje pri donošenju odluke o pritvoru i tokom trajanja pritvora, u svakom stadijumu postupka do njegovog završetka.</p>				
<p>Član 3. Definicija</p> <p>Za potrebe ove Direktive „pravna pomoć“ znači finansiranje pomoći pravnog zastupnika od strane države članice, kojom se omogućava ostvarivanje prava na pristup pravnom zastupniku.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>			
<p>Član 4. Pravna pomoć u krivičnom postupku</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da osumnjičeni i okrivljeni koji nemaju dovoljno sredstava za plaćanje pomoći pravnog zastupnika imaju pravo na pravnu pomoć kad to nalaže interes pravde.</p> <p>2. Države članice mogu sprovesti provjeru imovinskog stanja, provjeru osnovanosti zahtjeva ili oboje, kao i provjere kako bi utvrdile treba li da se odobri pravna pomoć u skladu sa stavom 1.</p> <p>3. Pri provjeri imovinskog stanja država članica uzima u obzir sve relevantne i objektivne činioce, kao što su prihod, imovina i porodične prilike konkretnog lica, kao i troškovi pomoći pravnog zastupnika i životni standard u toj državi članici, kako bi, na</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>		<p>Materija je propisana Zakonikom o krivičnom postupku (“Sl. list CG”, br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)</p>	

<p>osnovu kriterijuma koji se primjenjuju u toj državi članici, utvrdila nedostaje li osumnjičenom ili okrivljenom dovoljno sredstava za plaćanje pomoći pravnog zastupnika.</p> <p>4. Pri provjeri osnovanosti zahtjeva država članica uzima u obzir ozbiljnost krivičnog djela, složenost predmeta i težinu očekivane sankcije kako bi utvrdila nalaže li interes pravde odobravanje pravne pomoći. U svakom slučaju smatra se da su uslovi u slučaju provjere osnovanosti zahtjeva ispunjeni u sljedećim situacijama:</p> <p>(a) kada je osumnjičeni ili okrivljeni izведен pred nadležan sud ili sudiju kako bi se odlučilo o pritvoru u bilo kojem stadijumu postupka u okviru područja primjene ove Direktive; i</p> <p>(b) tokom pritvora.</p> <p>5. Države članice obezbjeđuju da se pravna pomoć odobrava bez nepotrebnog odlaganja, a najkasnije prije ispitivanja lica koje sprovodi policija, neki drugi organi krivičnog gonjenja ili pravosudni organ, ili prije sproveđenja istražnih radnji ili radnji povezanih sa prikupljanjem dokaza navedenih u članu 2. stavu 1. tački (c).</p> <p>6. Pravna pomoć odobrava se samo u svrhu krivičnog postupka u kojem je konkretno lice osumnjičeno ili okrivljeno da je počinilo krivično djelo.</p>				
<p>Član 5.</p> <p>Pravna pomoć u postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje</p> <p>1. Država članica izvršenja obezbjeđuje da tražena lica od trenutka lišenja slobode na osnovu evropskog naloga za hapšenje imaju pravo na pravnu pomoć dok ne budu predata ili dok odluka o tome da neće biti predata ne postane pravosnažna.</p> <p>2. Država članica koja je izdala nalog obezbjeđuje da tražena lica koje podliježu postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje radi sproveđenja krivičnog postupka i koja ostvaruju</p>	<p>Prava traženog lica</p> <p>Član 24</p> <p>(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:</p> <p>1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pravo da uzme branioca, b) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem, c) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja, d) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem 	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>svoje pravo na imenovanje pravnog zastupnika u državi članici koja je izdala nalog kao pomoć pravnom zastupniku u državi članici izvršenja u skladu sa članom 10. stavovima 4. i 5. Direktive 2013/48/EU imaju pravo na pravnu pomoć u državi članici koja je izdala nalog za potrebe takvog postupka u državi članici izvršenja, u onoj mjeri u kojoj je pravna pomoć nužna za obezbjeđenje djelotvornog pristupa pravosuđu.</p> <p>3. Pravo na pravnu pomoć iz stava 1. i 2. može podlijegati provjeri imovinskog stanja u skladu sa članom 4. stavom 3. koji se primjenjuje <i>mutatis mutandis</i>.</p>	<p>informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori;</p> <p>(4) Traženo lice prilikom prvog saslušanja mora imati branioca. Ako traženo lice samo ne uzme branioca, sudija za istragu će mu postaviti branioca po službenoj dužnosti, po redoslijedu sa spiska Advokatske komore Crne Gore.</p>	
<p>Član 6.</p> <p>Odluke o odobravanju pravne pomoći</p> <p>1. Odluke o odobravanju ili odbijanju pravne pomoći i o dodjeli pravnog zastupnika donosi nadležni organ bez nepotrebnog odlaganja. Države članice preuzimaju odgovarajuće mjere kako bi obezbijedile da nadležni organ svoje odluke donosi brižljivo i poštujući prava odbrane.</p> <p>2. Države članice preuzimaju potrebne mjere kako bi obezbijedile da osumnjičeni, okrivljeni i traženo lice dobiju pisanu obavještenje o tome da li je njihov zahtjev za pravnu pomoć odbijen u cijelosti ili djelimično.</p>	<p>Shodna primjena</p> <p>Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>	<p>Materija je propisana Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)</p>
<p>Član 7.</p> <p>Kvalitet usluga pravne pomoći i osposobljavanja</p> <p>1. Države članice preuzimaju potrebne mjere, uključujući mjere u pogledu finansiranja, kako bi obezbijedile:</p> <p>(a)da postoji djelotvoran sistem pravne pomoći koji je adekvatnog kvaliteta; i</p> <p>(b)da su usluge pravne pomoći kvaliteta koji je adekvatna za zaštitu pravičnosti postupka, uz poštovanje nezavisnosti pravne struke.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Materija je propisana Zakonikom o krivičnom postupku ("Sl. list CG", br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015) i Zakonom o Centru za obuku</p>

<p>2. Države članice obezbjeđuju odgovarajuće sposobljavanje za osoblje koje učestvuje u donošenju odluka o pravnoj pomoći u krivičnom postupku i postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje.</p> <p>3. Uz poštovanje nezavisnosti pravne struke i uloge lica odgovornih za sposobljavanje pravnih zastupnika države članice preduzimaju odgovarajuće mјере radi promocije adekvatnog sposobljavanja pravnih zastupnika koji pružaju usluge pravne pomoći.</p> <p>4. Države članice preduzimaju potrebne mјere kako bi obezbijedile da osumnjičeni, okrivljeni i traženo lice imaju pravo na to da im se na zahtjev zamijeni dodijeljeni pravni zastupnik koji im pruža usluge pravne pomoći ako je to opravdano posebnim okolnostima.</p>			u sudstvu i državnom tužilaštvu („Sl. list CG“, br. 58/2015)
<p>Član 8. Pravni ljekovi</p> <p>Države članice obezbjeđuju da osumnjičeni, okrivljeni i traženo lice u slučaju kršenja njihovih prava iz ove Direktive imaju djelotvorno pravno sredstvo u okviru nacionalnog prava.</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mјera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stećene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.</p>		Materija je propisana Zakonikom o krivičnom postupku („Sl. list CG“, br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015 i 58/2015)
<p>Član 9. Ranjiva lica</p> <p>Države članice obezbjeđuju da se pri sprovođenju ove Direktive uzimaju u obzir posebne potrebe ranjivih osumnjičenih, okrivljenih i traženih lica.</p>	<p>Shodna primjena Član 13</p> <p>Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u</p>		Materija je propisana Zakonikom o krivičnom postupku („Sl. list CG“, br. 57/2009, 49/2010, 47/2014, 35/2015

	krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stećene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka i Zakona o strancima.	i 58/2015)	
Član 10. Pružanje podataka i izvještavanje 1. Države članice do 25. maja 2021. i svake tri godine nakon toga podnose Komisiji dostupne podatke o tome kako se ostvaruju prava utvrđena u ovoj Direktivi. 2. Komisija do 25. maja 2022. i svake tri godine nakon toga podnosi Evropskom parlamentu i Savjetu izvještaj o sprovođenju ove Direktive. Komisija u svom izvještaju procjenjuje sprovođenje ove Direktive u pogledu prava na pravnu pomoć u krivičnom postupku i postupku na osnovu evropskog naloga za hapšenje.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
Član 11. Zabrana ograničavanja ili odstupanja Ništa u ovoj Direktivi ne tumači se kao ograničavanje ili odstupanje od bilo kojih prava i procesnih jamstava obezbijeđenih Poveljom, EKLJP-om ili drugim mjerodavnim odredbama međunarodnog prava ili prava bilo koje države članice kojim je predviđena viši nivo zaštite.	Član 2 Načelo poštovanja osnovnih prava (1) Sprovođenje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvrđenih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije. (2) Na prosljeđivanje i zaštitu podataka o ličnosti (u daljem tekstu: lični podaci) razmijenjenih tokom pravosudne saradnje primjenjuju se odredbe važećih zakona i drugih propisa Crne Gore (u daljem tekstu: domaće pravo) o zaštiti ličnih podataka. (3) Na prava maloljetnika u postupcima pravosudne saradnje koja nije regulisana ovim zakonom primjenjuju se odredbe domaćeg prava o zaštiti maloljetnika u krivičnom postupku.	Potpuno usklađeno	
Član 12. Prenošenje 1. Države članice stavlju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja sa ovom Direktivom do 25. maja 2019. One o tome odmah obavještavaju Komisiju. Kada države članice donose te mјere, one sadrže upućivanje na	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	

ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihovog službenog objavljivanja. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.			
Član 13. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i> .	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
Član 14. Adresati Ova Direktiva je upućena državama članicama u skladu sa Ugovorima.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
ODLUKA SAVJETA 2008/976/PUP			
Član 1. Uspostavljanje Mreža pravosudnih kontakt tačaka koja je uspostavljena između država članica u skladu sa Zajedničkom akcijom 98/428/PUP, u daljem tekstu „Evropska pravosudna mreža“ nastavlja da funkcioniše u skladu sa odredbama ove Odluke.	Nema odgovarajuće odredbe	neprenosivo	
Član 2. Sastav 1. Evropska pravosudna mreža sastavljena je uz poštovanje ustavnih pravila, pravne tradicije i unutrašnje strukture svake države članice, centralnih organa nadležnih za unutrašnju pravosudnu suradnju ili drugih nadležnih organa sa posebnim nadležnostima u smislu međunarodne saradnje. 2. Jedna ili više kontakt tačaka svake države članice uspostavljena je u skladu sa unutrašnjim pravilima i unutrašnjom podjelom nadležnosti, pri čemu je potrebno paziti da se obezbijedi efikasna pokrivenost cijele državne teritorije. 3. Svaka država članica imenuje, između kontakt tačaka, nacionalnog dopisnika za Evropsku pravosudnu mrežu. 4. Svaka država članica imenuje dopisnika Evropske pravosudne mreže za tehnička pitanja.	Korišćenje Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima Član 7 <p>(1) U cilju unapređenja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa državama članicama, Crna Gora obezbeđuje efikasnu saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom.</p> <p>(2) Lica za kontakt sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivičnim stvarima će u organu uprave nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo) odrediti ministar nadležan za poslove pravosuđa, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne saradnje u krivičnim stvarima predsjednici tih sudova, a u državnim tužilaštima Vrhovni državni tužilac.</p> <p>(3) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana preduzimaće potrebne radnje u cilju olakšavanja uspostavljanja</p>	Potpuno usklađeno	

<p>5. Svaka država članica obezbeđuje da njene kontakt tačke imaju zadatke u pogledu pravosudne saradnje u krivičnim stvarima i odgovarajuće poznavanje jezika Evropske unije koji nisu njen sopstveni nacionalni jezik, imajući u vidu potrebu da moraju da komuniciraju sa kontakt tačkama u drugim državama članicama.</p> <p>6. Kada su sudije za vezu iz Zajedničke akcije Savjeta 96/277/PUP od 22. aprila 1996. o okviru razmjene sudija za vezu za poboljšavanje pravosudne saradnje između država članica Evropske unije imenovani u državi članici i imaju zadatke jednake onima koji su dodijeljeni članom 4. ove Odluke kontakt tačkama, oni se povezuju sa Evropskom pravosudnim mrežom i sigurnim telekomunikacijskim vezama prema članu 9. ove Odluke od države članice koja ih imenuje u svakom slučaju u skladu sa postupcima koje sama utvrdi.</p> <p>7. Komisija određuje kontakt tačke za ona područja koja su u području njene nadležnosti.</p> <p>8. Evropska pravosudna mreža ima sekretarijat koje je nadležan za upravljanje mrežom.</p>	<p>neposrednih kontakata između nadležnih domaćih organa i nadležnih organa drugih država članica u izvršenju njihovih naloga i odluka.</p>	
<p>Član 3.</p> <p>Način funkcionisanja mreže</p> <p>Evropska pravosudna mreža posebno funkcioniša na tri sljedeća načina:</p> <p>(a)olakšava uspostavljanje odgovarajućih veza između kontakt tačaka u različitim državama članicama kako bi sprovodila svoje zadatke iz člana 4.;</p> <p>(b)organizuje redovne sastanke predstavnika država članica u skladu sa postupcima iz Člana 5. i 6.;</p> <p>(c)stalno dostavlja određenu količinu najnovijih osnovnih informacija, posebno putem odgovarajuće</p>	<p>Korišćenje Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima</p> <p>Član 7</p> <p>(1) U cilju unapređenja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa državama članicama, Crna Gora obezbeđuje efikasnu saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom.</p> <p>(2) Lica za kontakt sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivičnim stvarima će u organu uprave nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo) odrediti ministar nadležan za poslove pravosuđa, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne saradnje u krivičnim stvarima predsjednici tih sudova, a u državnim tužilaštima Vrhovni državni tužilac.</p> <p>(3) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana preduzimaće potrebne radnje u cilju olakšavanja uspostavljanja neposrednih kontakata između nadležnih domaćih organa i</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>

telekomunikacione mreže prema postupcima iz Člana 7., 8. i 9.	nadležnih organa drugih država članica u izvršenju njihovih nalogu i odluka.		
<p>Član 4.</p> <p>Zadaci kontakt tačaka</p> <p>1. Kontakt tačke aktivni su posrednici sa ciljem olakšavanja pravosudne saradnje između država članica, posebno u akcijama suzbijanja teških oblika krivičnih djela. One su na raspolaganju lokalnim pravosudnim organima i drugim nadležnim organima u svojoj državi članici, kontakt tačkama u drugim državama članicama i lokalnim pravosudnim i dugim nadležnim organima u drugim državama članicama da im omoguće uspostavljanje najpovoljnijih direktnih veza.</p> <p>Ako je potrebno, one mogu da putuju kako bi se sastale sa kontakt tačkama drugih država članica, na osnovu sporazuma između konkretnih administracija.</p> <p>2. Kontakt tačke obezbeđuju lokalnim pravosudnim organima svoje države članice, kontakt tačkama u drugim državama članicama i lokalnim pravosudnim organima u drugim državama članicama pravne i praktične informacije potrebne da budu u mogućnosti da sastave djelotvoran zahtjev za pravosudnu saradnju ili uopšte za poboljšanje pravosudne saradnje.</p> <p>3. Na svom pripadajućem nivou kontakt tačke uključene su i promovišu organizaciju obuka o pravosudnoj suradnji u korist nadležnih organa država članica, a ako je potrebno u saradnji sa Evropskom mrežom za pravosudnu obuku.</p> <p>4. Nacionalni dopisnik osim svojih zadataka kao kontakt tačka iz stava od 1. do 3., posebno:</p> <p>(a) je odgovoran u svojoj državi članici za pitanja koja se odnose na unutrašnje funkcionisanje mreže, uključujući koordinaciju zahtjeva za informacije i odgovora koje izdaju nadležni nacionalni organa;</p> <p>(b) je glavno lice odgovorno za veze sa sekretarijatom Evropske</p>	<p>Korišćenje Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima</p> <p>Član 7</p> <p>(1) U cilju unapređenja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa državama članicama, Crna Gora obezbeđuje efikasnu saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom.</p> <p>(2) Lica za kontakt sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivičnim stvarima će u organu uprave nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo) odrediti ministar nadležan za poslove pravosuđa, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne saradnje u krivičnim stvarima predsjednici tih sudova, a u državnim tužilaštima Vrhovni državni tužilac.</p> <p>(3) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana preduzimaće potrebne radnje u cilju olakšavanja uspostavljanja neposrednih kontakata između nadležnih domaćih organa i nadležnih organa drugih država članica u izvršenju njihovih nalogu i odluka.</p>	Potpuno usklađeno	

<p>pravosudne mreže, uključujući učestvovanje na sastancima iz člana 6.;</p> <p>(c)ako se traži, daje mišljenje u vezi imenovanja novih kontakt tačaka.</p> <p>5. Dopisnik Evropske pravosudne mreže za tehnička pitanja koji takođe može biti kontakt tačka iz stava od 1. do 4., obezbeđuje da informacije vezane za njegovu državu članicu iz člana 7. šalju i ažuriraju u skladu sa članom 8.</p>				
<p>Član 5.</p> <p>Svrha i mjesto plenarnih sastanaka kontakt tačaka</p> <p>1. Svrhe plenarnih sastanaka Evropske pravosudne mreže na koje su pozvane barem tri kontakt tačke po državi članici su sljedeće:</p> <p>(a)omogućiti kontakt tačkama da se između sebe upoznaju i razmijene iskustva, posebno u vezi funkcionisanja mreže;</p> <p>(b)obezbijediti forum za raspravu praktičnih i pravnih problema sa kojima se države članice susrijeću u pravosudnoj saradnji, posebno u pogledu sprovođenja mjera koje je usvojila Evropska unija.</p> <p>2. Odgovarajuće iskustvo stečeno u okviru Evropske pravosudne mreže daje se Savjetu i Komisiji da posluži kao temelj za raspravu mogućih zakonodavnih promjena i praktičnih poboljšanja u području međunarodne pravosudne saradnje.</p> <p>3. Sastanci iz stava 1. organizuju se redovno, a najmanje tri puta godišnje. Jednom godišnje sastanak se može održati u prostorijama Savjeta u Briselu ili prostorijama Eurojusta u Hagu. Dvije kontakt tačke po državi članici takođe se pozivaju na sastanke organizovane u prostorijama Savjeta i Eurojusta. Drugi se sastanci mogu održavati u državama članicama kako bi se omogućilo kontaktnim tačkama svih država članica da sretnu organa države članice domaćina koja nisu njene kontakt tačke i posjete posebna organa u toj državi članici koja ima nadležnosti u okviru međunarodne pravosudne saradnje ili suzbijanja teških oblika krivičnih djela. Kontakt tačke učestvuju na tim sastancima</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

o vlastitom trošku.				
<p style="text-align: center;">Član 6.</p> <p style="text-align: center;">Sastanci dopisnika</p> <p>1. Nacionalni dopisnici Evropske pravosudne mreže sastaju se <i>ad hoc</i>, najmanje jednom godišnje, kao i kada njeni članovi smatraju potrebnim, na poziv nacionalnog dopisnika države članice koja predsjedava Savjetom, a koji će takođe uzeti u obzir želje država članica za sastanke dopisnika. Tokom tih sastanaka posebno će biti raspravljena administrativna pitanja vezana za mrežu.</p> <p>2. Dopisnici Evropske pravosudne mreže za tehnička pitanja sastaju se <i>ad hoc</i>, najmanje jednom godišnje, kao i kada njeni članovi smatraju potrebnim, na poziv nacionalnog dopisnika države članice koja predsjedava Savjetom. Na sastancima se razmatraju pitanja iz člana 4. stava 5.</p>		Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
<p style="text-align: center;">Član 7.</p> <p style="text-align: center;">Sadržaj informacija koje se šire u okviru Evropske pravosudne mreže</p> <p>Sekretarijat Evropske pravosudne mreže čini dostupnima sljedeće informacije kontakt tačkama i nadležnim pravosudnim organima:</p> <p>(a)potpune podatke kontakt tačaka u svakoj državi članici uz, ako je potrebno, objašnjenje njihovih nadležnosti na nacionalnom nivou;</p> <p>(b)alate informacione tehnologije koji omogućavaju organu države članice koji traži ili izdaje utvrđivanje nadležnog organa u drugoj državi članici za zaprimanje ili izvršavanje zahtjeva za, i odluku o, pravosudnoj suradnji, uključujući u vezi instrumenata koji sprovode načelo uzajamnog priznavanja;</p> <p>(c)kratke pravne i praktične informacije o pravosudnim i procesnim sistemima u državama članicama;</p>		Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	

(d)tekstove relevantnih pravnih instrumenata i, za konvencije koje su trenutno na snazi, tekstove izjava i rezervi.				
Član 8. Ažuriranje informacija 1. Informacije koje se šire unutar Evropske pravosudne mreže stalno se ažuriraju. 2. Odgovornost je svake pojedinačne države članice da provjerava tačnost podataka koji su sadržani u sistemu i da obavještava sekretarijat Evropske pravosudne mreže čim se izmjeni podatak o jednoj od četiri tačke iz člana 7.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 9. Telekomunikacioni alati 1. Sekretarijat Evropske pravosudne mreže obezbeđuje da su informacije iz člana 7. dostupne na internet stranici koja se stalno ažurira. 2. Sigurne telekomunikacione veze uspostavljaju se za praktični rad kontakt tačaka Evropske pravosudne mreže. Troškovi uspostavljanja sigurne telekomunikacione veze namiruju se iz opšteg budžeta Evropske unije. Uspostavljanje sigurne telekomunikacione veze omogućava protok podataka i zahtjeva za pravosudnu saradnju između država članica. 3. Sigurne telekomunikacione veze iz stava 2. takođe se mogu koristiti za praktičan rad nacionalnih dopisnika za Eurojust, nacionalnih dopisnika za Eurojust za pitanja terorizma, nacionalne članove Eurojusta i sudije za vezu koje je imenovao Eurojust. Može biti povezana sa sistemom Eurojusta za upravljanje stvarima iz člana 16. Odluke 2002/187/PUP. 4. Ništa iz ovog člana ne može se tumačiti tako da utiče na direktnе kontakte između nadležnih pravosudnih organa koji su predviđeni u instrumentima o pravosudnoj saradnji, kao što je Član 6. Konvencije o uzajamnoj pomoći u krivičnim stvarima između država članica Evropske unije.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 10. Odnos između Evropske pravosudne mreže i Eurojusta	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

<p>Evropska pravosudna mreža i Eurojust održavaju povlašćene odnose između sebe koji se zasnivaju na konsultacijama i dopunjavanju, posebno između kontakt tačaka države članice, nacionalnog člana Eurojesta iste države članice i nacionalnog dopisnika za Evropsku pravosudnu mrežu i Eurojust. Kako bi se obezbijedila efikasna saradnja, preduzimaju se sljedeće mjere:</p> <p>(a)Evropska pravosudna mreža omogućava Eurojustu pristup centralizovanim informacijama iz člana 7. i sigurne telekomunikacijske veze uspostavljene u skladu sa članom 9.;</p> <p>(b)kontakt tačke Evropske pravosudne mreže obavještavaju svog nacionalnog člana za svaki slučaj posebno o svim slučajevima za koje bi bilo bolje da se rješavaju o okviru Eurojesta;</p> <p>(c)nacionalni članovi Eurojesta mogu prisustvovati sastancima Evropske pravosudne mreže na njen poziv.</p>				
<p>Član 11. Budžet</p> <p>Kako bi Evropska pravosudna mreža mogla da obavlja svoje zadatki, budžet Eurojesta sadrži dio koji se odnosi na aktivnosti sekretarijata Evropske pravosudne mreže.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 12. Teritorijalna primjena</p> <p>Ujedinjeno Kraljevstvo pismeno obavještava predsjednika Savjeta kada želi da primjenjuje ovu Odluku na Kanalska ostrva i Ostrvo Man. Odluku o zahtjevu donosi Savjet.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 13. Ocjena funkcionisanja Evropske pravosudne mreže</p> <p>1. Svake druge godine od 24. decembra 2008. Evropska pravosudna mreža izvještava Evropski parlament, Savjet i Komisiju o svojim aktivnostima i upravljanju.</p> <p>2. Evropska pravosudna mreža može, u izvještaju iz stava 1. takođe navesti sve probleme na području politike kriminaliteta u okviru Evropske unije koji su naglašeni kao rezultat aktivnosti Evropske pravosudne mreže, a takođe može predlagati poboljšanja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima .</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

3. Evropska pravosudna mreža može dostaviti izvještaj ili druge informacije o svom djelovanju koje Savjet može zatražiti. 4. Savjet svake četiri godine od 24. decembra 2008. ocjenjuje funkcionisanje Evropske pravosudne mreže na osnovu izvještaja koja je izradila Komisija u saradnji sa Evropskom pravosudnom mrežom.			
Član 14. Stavljanje van snage Zajedničke akcije 98/428/PUP Zajednička akcija 98/428/PUP stavla se van snage.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	
Član 15. Početak primjene Ova Odluka počinje se primjenjivati sljedećeg dana od dana objavljivanja u <i>Službenom listu Evropske unije</i>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo	

I Z V J E Š T A J

sa javne rasprve o Nacrtu zakona o pravosudnoj saradnji u krivi nim stvarima sa državama lanicama Evropske unije

U skladu sa Uredbom o postupku i na inu sprovo enja javne rasprave u pripremi zakona, Ministarstvo pravde dalo je na javnu raspravu 10. jula 2017. godine Nacrt zakona o pravosudnoj saradnji u krivi nim stvarima sa državama lanicama Evropske unije.

Ministarstvo je uputilo javni poziv gra anima, nau noj i stru noj javnosti, državnim organima, politi kim strankama, nevladinim organizacijama, me unarodnim organizacijama, medijima i svim zainteresovanim organizacijama i zajednicama da se uklju e u javnu raspravu i daju svoj doprinos u razmatranju Nacrtu zakona predlozima, sugestijama i komentarima, koji su se mogli dostaviti u roku od 20 dana od dana objavlivanja javnog poziva na internet stranici Ministarstva pravde i portalu e-uprave.

Pored teksta Nacrtu zakona sa obrazloženjem, na internet stranici Ministarstva pravde postavljen je program javne rasprave i ostavljen kontakt podaci službenika za dostavljanje predloga, sugestija i komentara.

Nakon isteka roka od 20 dana konstatovano je da nije bilo zainteresovanih subjekata u postupku javne rasprave, odnosno da u predvi enom roku, do 30. jula, na adresu Ministarstva pravde nisu dostavljeni pisani predlozi, sugestije i komentari na Nacrt zakona o pravosudnoj saradnji u krivi nim stvarima sa državama lanicama Evropske unije.